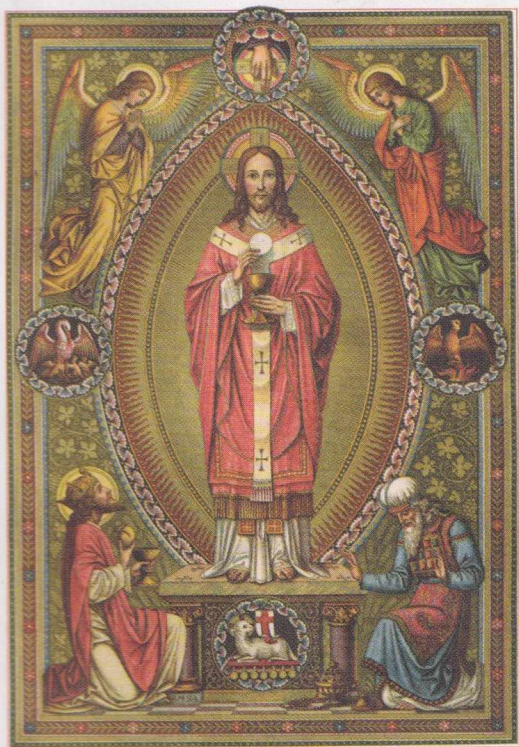

LITURGINIS MALDYNAS

Šeštasis pataisytas ir
atnaujintas leidimas

KATALIKŲ PASAULIO LEIDINIAI

Vilnius 2013

UDK 23/28

Li589

NIHIL OBSTAT

Kun. L. VIRBALAS SJ

ensor ad hoc deputatus

Vilnius, 2013 05 28

IMPRIMATUR

† G. GRUŠAS

Archiepiscopus Vilnensis

Vilnius, 2013 06 26

Nr. 100/13

© Lietuvos Vyskupų Konferencija

ISBN 978-9955-29-230-2

*Malda man yra širdies polėkis, tiesus žvilgsnis
į dangų, dėkingumo ir meilės šauksmas tiek
išmėginimą, tiek džiaugsmą patiriant
(šv. Kūdikelio Jėzaus Teresė).*

Kad ir kokie būtų maldos žodžiai ar gestai, visada meldžiasi visas žmogus. Bet Šventasis Raštas, nusakydamas vietą, iš kurios veržiasi malda, kartais mini sielą arba dvasią, o dažniausiai – širdį. Meldžiasi *širdis*. Jei širdis toli nuo Dievo, malda lieka tuščia.

Naujojoje Sendoroje malda yra gyvas Dievo vaikų ryšys su be galo geru jų Tėvu, su Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi ir su Šventąja Dvasia. Dievo Karalystės malonė yra „visos Švenčiausiosios Trejybės vienybė su visa [žmogaus] dvasia“ (šv. Grigalius Nazianzietis). Tad maldos gyvenimas yra nuolatinis buvimas Triskart Švento Dievo akivaizdoje ir bendrystė su Juo. Ta gyvenimo bendrystė yra visuomet galima, nes Krikštu mes tapome viena su Kristumi. Būdama bendrystėje su Kristumi ir plisdama Jo Kūne – Bažnyčioje, malda tampa *krikščioniška*. Jos matmenys tada tokie pat, kaip Kristaus meilės.

Katalikų Bažnyčios katekizmas

KILNOJAMŲJŲ ŠVENČIŲ LENTELĖ

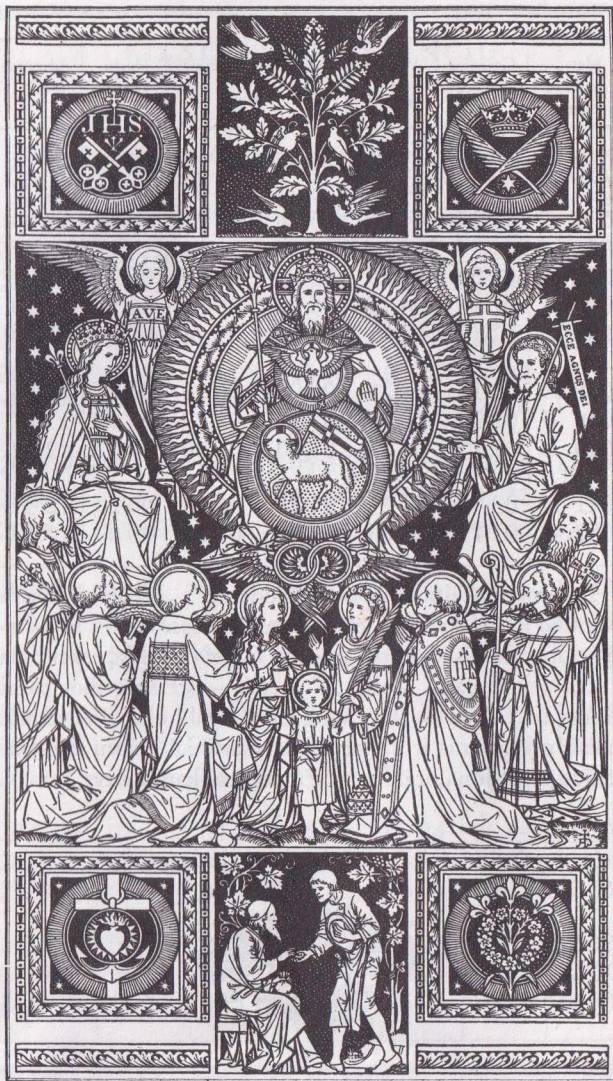
Metai, skaitinių ciklai	Gavėnios pradžia	Velykos	Šeštinės*	Sekminės	Devin- tinės*	Advento pradžia
2012 B	02 22	04 08	05 17	05 27	06 07	12 02
2013 C	02 13	03 31	05 09	05 19	05 30	12 01
2014 A	03 05	04 20	05 29	06 08	06 19	11 30
2015 B	02 18	04 05	05 14	05 24	06 04	11 29
2016 C	02 10	03 27	05 05	05 15	05 26	11 27
2017 A	03 01	04 16	05 25	06 04	06 15	12 03
2018 B	02 14	04 01	05 10	05 20	05 31	12 02
2019 C	03 06	04 21	05 30	06 09	06 20	12 01
2020 A	02 26	04 12	05 21	05 31	06 11	11 29
2021 B	02 17	04 04	05 13	05 23	06 03	11 28
2022 C	03 02	04 17	05 26	06 05	06 16	11 27
2023 A	02 22	04 09	05 18	05 28	06 08	12 03
2024 B	02 14	03 31	05 09	05 19	05 30	12 01
2025 C	03 05	04 20	05 29	06 08	06 19	11 30
2026 A	02 18	04 05	05 14	05 24	06 04	11 29
2027 B	02 10	03 28	05 06	05 16	05 27	11 28
2028 C	03 01	04 16	05 25	06 04	06 15	12 03
2029 A	02 14	04 01	05 10	05 20	05 31	12 02
2030 B	03 06	04 21	05 30	06 09	06 20	12 01
2031 C	02 26	04 13	05 22	06 01	06 12	11 30

Metai, skaitinių ciklai	Gavėnios pradžia	Velykos	Šeštinės	Sekminės	Devin- tinės	Advento pradžia
2032 A	02 11	03 28	05 06	05 16	05 27	11 28
2033 B	03 02	04 17	05 26	06 05	06 16	11 27
2034 C	02 22	04 09	05 18	05 28	06 08	12 03
2035 A	02 07	03 25	05 03	05 13	05 24	12 02
2036 B	02 27	04 13	05 22	06 01	06 12	11 30
2037 C	02 18	04 05	05 14	05 24	06 04	11 29
2038 A	03 10	04 25	06 03	06 13	06 24	11 28
2039 B	02 23	04 10	05 19	05 29	06 09	11 27
2040 C	02 15	04 01	05 10	05 20	05 31	12 02
2041 A	03 06	04 21	05 30	06 09	06 20	12 01
2042 B	02 19	04 06	05 15	05 25	06 05	11 30

Prie metų skaitmens pridėta raidė „A“, „B“ ar „C“ žymi Šventojo Rašto skaitinių sekmadienio Mišiose ciklus. „A“ metų sekmadieniais, išskyrus gavėnią ir Velykų laiką, skaitoma iš Evangelijos pagal Matą, „B“ metais – iš Evangelijos pagal Morkų ir „C“ metais – iš Evangelijos pagal Luką. Kiekvienais metais per gavėnią ir Velykų laikų skaitiniai imami iš Evangelijos pagal Joną, irgi kas treji metai pasikartojantys.

* Lietuvoje Šeštinės ir Devintinės keliamos į sekmadienį.

LITURGINIS LAIKAS

Liturginiai metai

Liturginiais (apeiginiais) metais, jų šventėmis ir laikais mes paminime didžiuosius žmonijos išganymo įvykius ir patys į juos įsijungiamo, dalyvaudami pamaldose, priimdami sakramentus. Yra trys pagrindinės šventės: **Kalėdos** (Dievas Tėvas duoda pasauliui savo Sūnų), **Velykos** (Dievas Sūnus savo mirtimi atperka pasaulį ir prisikelia iš numirusių) ir **Sekminės** (Dievas Šventoji Dvasia ateina į žemę ir veikia Bažnyčioje). Apie šias šventes grupuojasi liturginių metų laikai. Prieš Kalėdas esti adventas, po jų – Kalėdų laikas; prieš Velykas – gavėnia, po jų – Velykų laikas; po Kalėdų laiko ir po Sekminių – eilinis metų laikas.

Adventas – keturios dažniausiai nepilnos savaitės prieš gruodžio 25 d. – Kalėdas. Juo pasirengiame Kristaus Gimimo šventei ir dvasiniam Jo gimimui mumyse per tikėjimą, viltį ir meilę.

Kalėdų laikas – nuo gruodžio 25 d. iki sekmadienio po Kristaus Apsireiškimo šventės. Šis laikas spindi džiaugsmu ir dėkingumu, nes Dievas Sūnus tapo Žmogumi, mūsų broliu.

Gavėnia – pusseptintos savaitės prieš Velykas. Jos paskirtis – atgaila ir Jėzaus Kristaus kančios prisiminimas. Paskutinė gavėnios savaitė, prasidedanti Verbų sekmadieniu, vadinama Didžiąja. Nuo Didžiojo ketvirtadienio vakaro iki Velykų pirmosios dienos vakaro – Didysis Kristaus Kančios ir Prisikėlimo tridienis. Tų dienų apeigos yra tokios prasmingos ir vaizdingos, jog tarsi nukelia mus prie Viešpaties kryžiaus ir kapo.

Velykų laikas – septynios savaitės nuo Velykų iki Sekminių. Džiaugiamės Jėzaus Kristaus Prisikėlimu, kuriuo Jis patvirtino savo mokymą ir savo asmens dievystę, o mums leido pakilti iš nuodėmės vergijos į Dievo vaikų laisvę.

Likusios 33 ar 34 liturginių metų savaitės yra **eilinis laikas**, kuriuo paminima viešoji Išganytojo veikla žemėje, Jo mokymas ir stebuklai.

Švenčių rūšys

Velykos yra kilnojama šventė ir esti sekmadienį po pirmosios pavasario pilnatis. Kartu su Velykomis kilnojamos Sekminės ir dar kelios šventės (žr. lentelę, p. 6–7). Kitos šventės nekilnojamos, kasmet minimos tą pačią mėnesio dieną.

Metuose yra apie 60 dienų, kuriomis katalikai privalo susilaukyti nuo nebūtinų sunkių darbų ir dalyvauti šv. Mišiose. Visos kitos šventės – neprivalomos, tik laisvai atmintinos.

Privalomosios šventės

1. Visi sekmadieniai. Čia įeina Velykos, Sekminės ir Švč. Trejybės šventė (pirmasis sekmadienis po Sekminių).
2. Kristaus Gimimas (Kalėdos) – 12 25.
3. Švč. Mergelė Marija, Dievo Gimdytoja (Naujieji metai) – 01 01.
4. Kristaus Apsireiškimas (Trys Karaliai)* – 01 06.
5. Kristaus Žengimas į dangų (Šeštinės)* – žr. lentelę.
6. Švč. Kristaus Kūnas ir Kraujas (Devintinės)* – žr. lentelę.
7. Švč. Mergelės Marijos Ėmimas į dangų (Žolinė) – 08 15.
8. Visi Šventieji – 11 01.

* Lietuvoje Kristaus Apsireiškimo, Kristaus Žengimo į dangų ir Švč. Kristaus Kūno ir Kraujo šventės keliamos į sekmadienį.

Atgailos ir pasninko dienos

Atgailos dienos yra **visi metų penktadieniai** ir **gavėnios laikas**. Lietuvoje galioja šios atgailos dienų taisyklės:

Susilaikoma nuo mėsiskų valgių visais metų penktadieniais (išskyrus tuos, kurie sutampa su iškilmės diena), **Pelenų ir Kūčių dienomis**. Draudžiama valgyti žinduolių ir paukščių mėsą ir tai, kas turi tiesioginį ryšį su mėsa; leidžiama – žuvį, kiaušinius, pieno produktus. Tai saisto visus tikinčiuosius **nuo 14 metų** amžiaus. Kai Kūčios būna sekmadienį, tikintieji kviečiami susilaikyti nuo mėsisko maisto, nors sekmadieniais tokios pareigos ir nėra.

Pasninkaujama (t. y. per dieną socialiai pavalgoma tik kartą, o kitus du kartus tik lengvai užkandama) **Pelenų dieną** ir **Didįjį penktadienį**. Vanduo, pienas, vaisių sultys pasninko nelaužo. Šio pasninko privalu laikytis **nuo 18 iki 60 metų** amžiaus. Tėvai privalo rūpintis, kad jų vaikai būtų ugdomi kilnia atgailos dvasia.

Nuo susilaikymo nuo mėsiskų valgių ir pasninko atleidžia tik gana svarbi priežastis, pvz., kai nėra galimybės ar labai nepatogu laikytis pasninko, sunkūs darbai. Visuomet atleidžiami:

- a) ligoniai ir kūdikių laukiančios bei juos maitinančios motinos;
- b) visi negalintys pasirinkti sau maisto, o turintys valgyti tai, kas jiems duodama;
- c) krikštynų, jungtųjų, laidotuvių, mirusiųjų minėjimų dalyviai;
- d) dirbantys sunkų fizinį ar protinį darbą.

Jei abejojama, ar priežastis yra svarbi, tikintieji gali kreiptis į parapijos kleboną, prašydami atleisti nuo šių įsakymų laikymosi. Visais atvejais nuo mėsiskų valgių susilaikoma Didįjį penktadienį, Pelenų ir Kūčių dienomis.

Fizinis kūno apmarinimas nėra tikslas, bet turi palaikyti ir sustiprinti dvasinį apsimarinimą, kai ko nors atsisakome dėl Kristaus. Apsimarinimą turi lydėti dalyvavimas sekmadienio Mišiose, nuoširdi Atgailos sakramento praktika, kasdienė malda, Šventojo Rašto skaitymas, artimo meilė, geri darbai. Tikrasis apsimarinimas

taip pat įpareigoja mokėti teisingą atlyginimą, sugrąžinti neteisėtai pasisavintą nuosavybę, atlyginti žalą, atšaukti šmeižtą ir t. t.

Susilaikymas nuo mėsiskų valgių ir pasninkas visuomet turi karitatyvinį bei socialinį pobūdį: dalį išlaidų skiriame tiems, kuriems labiausiai reikia pagalbos. Pasninko dvasia reikalauja susilaikyti nuo prabangaus maisto, atsisakyti tų maisto produktų, kuriems jaučiamas ypatingas pomėgis ar net yra priklausomybė nuo jų, pvz., kava, saldumynai, alkoholis, tabakas.

Atgailos dvasia įpareigoja tikinčiuosius per gavėnią nerengti triukšmingų pasilinksminimų, griežčiau negu paprastai vengti svaigalų, atsakingiau vertinti laiką, skiriamą darbui, laisvalaikiui, praleidžiamą prie televizoriaus ar kompiuterio.

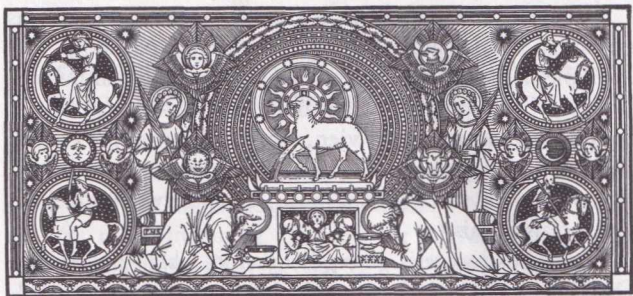
Advento metas išreiškia Išganytojo laukimą. Todėl, laukdama Kristaus Gimimo šventės, Bažnyčia tikinčiuosius kviečia budėti, melstis, atgailauti, vykdyti Dievo valią. Krikščionims šis religinis advento turinys nedera su triukšmingais pasilinksminimais, perdėtu dėmesiu įvairiems pirkiniams ir dovanoms.

Visos dienos – Dievui

„Iš Tavo rankų, Dieve, gaunu savo rytą, iš Tavo rankų ir šviesi darbų diena“, – šiais žodžiais poetas išreiškia didelę, gyvenimišką tiesą. Kas iš Dievo ateina, į Jį turi ir sugrįžti. Todėl kiekvieną dieną ir įvairias jos valandas pašventiname malda.

Ką reiškia melstis? Tai reiškia mintis ir širdį kelti į Dievą. Dera melstis savomis mintimis, jausmais ir žodžiais, taip pat Bažnyčios nustatytomis maldomis. Iš tų maldų pati gražiausia yra TÈVE MŪSŲ, arba Viešpaties malda (p. 45), nes jos išmokė pats Jėzus Kristus. Mintimis galime melstis ir ilgiau susikaupdami ir trumpais momentais. Bet koku metu ir bet kokiomis aplinkybėmis galime reikšti Dievui meilę, dėkingumą, džiaugsmą, ilgesį, troškimą, atsiprašymą.

Gera meldžiamės, kai meldžiamės atidžiai ir ištvermingai, pasitikėdami Dievo gerumu ir atsiduodami Jo valiai.

BAŽNYTINIS KALENDORIUS

Bažnytniame kalendoriuje yra išdėstytos Viešpačiui Dievui pagarbinti ir Švenčiausiajai Mergelei Marijai bei šventiesiems pagerbti skirtosios dienos. 2006 m. buvo patvirtintas Lietuvai pritaikytas liturginis kalendorius. Jame pridėti mums artimų šventųjų minėjimai, kitus perkeltiant į artimiausią tinkamą dieną.

Ne visos kalendoriaus dienos yra lygios liturginio iškilmingumo atžvilgiu. Aukščiausias laipsnis, vadinamas IŠKILME, šioje knygoje žymimas didžiosiomis raidėmis; vidurinis, vadinamas **švente**, – pusjuodėmis, o žemiausias, vadinamas minėjimu, – paprastomis raidėmis. Daugelis mažiau žinomų šventųjų yra palikti minėti tik tose vietose, kur jie labiau pažįstami ir garbinami.

Kas yra šventieji? Tai ypatingu gyvenimo kilnumu ir veikla, Dievo bei žmonių meile pasižymėję asmenys, kuriuos po mirties Bažnyčia paskelbė pirmiau palaimintaisiais (**pal.**), paskui šventaisiais (**šv.**). Šis paskelbimas reiškia, kad jų gyvenimas yra mums pavyzdys ir kad jie patys dabar tikrai yra danguje ir užtaria mus Dievui, o mes galime jiems melstis.

Šventieji kankiniai (**kank.**) iš meilės Dievui ir žmonėms nepabūgo ne tik kančias kentėti, bet ir gyvybę paaukoti.

Popiežiai, vyskupai, kunigai, diakonai, vienuoliai bei vienuolės ir vienuolynų vadovai bei vadovės – abatai, abatės (**pop., vysk., kun., diak., vien., ab.**) ne tik prisiėmė šventas pareigas, bet ir tobulai jas vykdė. Kai kurie iš jų vadinami Bažnyčios mokytojais (**Bažn. mok.**), nes pasižymėjo tikėjimą ugdančiais raštais.

Šventosios mergelės (**merg.**), už viską labiau mylėdamos Dievą, atsidėjo teisės į santuoką bei šeimą ir gyveno nekaltybės gyvenimą, dažniausiai tapusios vienuolėmis.

Moterys su motinišku jautrumu ir pasiaukojimu rūpinosi ne tik savomis šeimomis, bet ir daugeliu vargstančių bei sergančių. Kai kurios, šventai atlikusios pareigą šeimai, paskui tapo vienuolėmis, visiškai atsidėdamos maldai ir labdarai.

Išpažinėjais (**išp.**) čia vadinami pasauliečiai vyrai ne kankiniai. Nors kai kurie turėjo šeimas, tačiau neapsiribojo savimi ir savaisiais. Visas savo jėgas jie aukoją Dievo garbei, žmonių labui.

Tie, kuriuos žavėjo vienatvė, pasitraukė į nuošalias vietas ir tapo atsiskyrėliais (**ats.**), kad šventoje tyloje nuolat bendrautų su Dievu ir pasninkais bei maldomis prašytų Jį malonės visai žmonijai.

Tokie yra Bažnyčios šventieji ir palaimintieji. „Štai milžiniška minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų giminių, genčių, tautų ir kalbų. Visi stovėjo priešais sostą ir Avinėlių [Kristų], apsisiautę baltais apsiaustais, su palmių šakomis rankose“ (Apr 7, 9). Iš tos milžiniškos minios mūsų kalendoriuje surašyta tik labai nedidelė dalis.

SAUSIS

Sekmadienį po sausio 6 d. – **Kristaus Krikšto šventė.**

Sausio 18–25 d. – pasaulinis maldų už krikščionių vienybę aštuondienis.

- 1 ŠVČ. MERGELE MARIJA, DIEVO GIMDYTOJA (NAUJIEJI METAI). Maldų už taiką diena.
Šv. Eufrozina, merg. († apie 470); pal. Mečislovas, išp.
- 2 Šv. Bazilijus Didysis (†379) ir Grigalius Nazianzietis (†390), vyskupai, Bažnyčios mokytojai.
- 3 Švč. Jėzaus Vardas; šv. Genovaitė, merg. (422–512), Paryžiaus globėja.
- 4 Šv. Hermas, išp. (II a.); Rigobertas, vysk. (†743).
- 5 Šv. Telesforas, kank. (II a.); Simonas Stulpininkas (†459), nuostabus asketas, pamokslininkas.
- 6 KRISTAUS APSIREIŠKIMAS (TRYŠ KARALIAI).
(*Lietuvoje keliama į sekmadienį tarp sausio 2 ir 8 d.*)
Šv. Kasparas, Merkelis, Baltazaras (I a.).
- 7 Šv. Raimundas Penjafortietis, kun. (1175–1275); šv. Liucijus, kank. (†312); Valentinas, vysk. (†475).
- 8 Šv. Apolinaras, vysk. (II a.); Severinas, ab. (410–482); Teofilus, vysk. († apie 340).
- 9 Šv. Petras Sebastietis, vysk. (†391); Julijonas ir Bazilė, kankiniai († apie 305).
- 10 Šv. Agatonas, pop. (†681); Vilhelmas, vysk. (†1029).
- 11 Šv. Marcijonas, kun. (V a.); pal. Stefanija, merg. (†1530).
- 12 Šv. Arkadijus, kank. (IV a.); Palemonas, ats. (†330); Cezarijus, vysk. (†542); Cezarija, merg. (†530).
- 13 Šv. Hiliaras, vysk., Bažn. mok. († apie 367); šv. Veronika, merg. (1445–1497).
- 14 Šv. Feliksas, kun. († apie 250); Teodozijus, vien. (†529).
- 15 Šv. Paulius, pirmasis ats. (†347); Ida, ab. (†570).
- 16 Šv. Marcelis I, pop. (†309); Honoratas, vysk. (†429).

- 17 Šv. Antanas, ab. (251–356).
- 18 Šv. Priska, merg., kank. (†270).
- 19 Šv. Marijus, Morta ir jų draugai, kankiniai (†270); Kanutas, kank. (†1086), Danijos karalius.
- 20 Šv. Fabijonas, pop., kank. (†250); Sebastijonas, kank. († apie 330), karininkas.
- 21 Šv. Agnietė, merg., kank. (III a.).
- 22 Šv. Vincentas, diak., kank. († apie 304); šv. Anastazas, kank. (†628); Gaudentas, kank. (IV a.).
- 23 Šv. Ildefonsas, vysk. (607–667).
- 24 Šv. Pranciškus Salezas, vysk., Bažn. mok. (1567–1622).
- 25 **Šv. apaštalo Pauliaus Atsivertimas.**
- 26 Šv. Timotiejus ir Titas, vyskupai (I a.), šv. apaštalo Pauliaus mokiniai.
- 27 Šv. Angelė Meriči, merg. (1474–1540) (*Lietuvoje 01 29*); pal. Jurgis Matulaitis, vysk. (1871–1927).
- 28 Šv. Tomas Akvinietis, kun., Bažn. mok. (1225–1274), teologijos studijų globėjas; šv. Petras Nolaskas, išp. (1189–1256).
- 29 Šv. Gildas, išp. (†570); Sulpicijus, vysk. (†591).
- 30 Šv. Martyna, merg., kank. (†226); Hiacinta (Jacinta), merg. (1585–1612).
- 31 Šv. Jonas Boskas, kun. (1815–1888), jaunimo auklėtojas; šv. Marcelė, moteris (†410); pal. Liudvika (†1533).

VASARIS

Vasario mėn. dažnai prasideda gavėnia, žr. p. 6–7.

- 1 Šv. Pijonijus, kun., kank. (†250).
- 2 **Kristaus Paaukojimas (Grabnyčios).**
Dievui pašvęstojo gyvenimo diena.
- 3 Šv. Blažiejus, armėnų vysk., kank. (†316), gerklės ligomis sergančiųjų globėjas; Ansgaras (Oskaras), vysk. (†865).
- 4 Šv. Andriejus Korsinis, vysk. (1302–1374).

- 5 Šv. Agota, merg., kank. († apie 250 Sicilijoje), globėja gaisro pavojuje.
- 6 Šv. Paulius Mikis ir jo draugai, kankiniai (†1597 Japonijoje); šv. Darata, merg., kank. († apie 300 Maž. Azijoje).
- 7 Šv. Ričardas, išp. (VIII a.).
- 8 Šv. Jeronimas Emilijanis, išp. (1481–1537), vargingo jaunimo gelbėtojas; Juozapina Bachita, merg. (†1947); šv. Jonas Matietis (†1213), belaisvių vaduotojas.
- 9 Šv. Apolonija, merg., kank. (†250); Marijus, vysk. (530–594).
- 10 Šv. Skolastika, merg. (†543 ar 547), šv. Benedikto sesuo.
- 11 Lurdo Švč. Mergelė Marija (Apsireiškimas 1858); šv. Teodora, moteris (†867).
- 12 Šv. Benediktas, ab. (750–821); pal. Reginaldas, kun. (†1220).
- 13 Šv. Kotryna, merg. (1520–1589).
- 14 **Šv. Kirilas, vien. (†869), ir Metodijus, vysk. (†885), broliai, slavų apaštalai, Europos globėjai;** šv. Valentinas, kun., kank. (†269 Romoje).
- 15 Šv. Zygfridas, vysk. (†1030); pal. Jordanas, vien. (†1237).
- 16 Šv. Julijonas, kank. (III a.); Julijona, merg., kank. († apie 290).
- 17 Šv. Septyni Servitų Ordino Steigėjai, išp. (XIII a.); žymiausias – Aleksas Falkonieris (†1310).
- 18 Šv. Simeonas, vysk., kank. (†112 Jeruzalėje); Bernadeta Subirús, merg. (1844–1879), Lurdo regėtoja.
- 19 Šv. Konradas, išp. (1290–1351).
- 20 Šv. Leonas, vysk. (†785); Eucherijus, vysk. (†743).
- 21 Šv. Petras Damijanis, vysk., Bažn. mok. (1007–1072); šv. Eleonora, moteris (†1291).
- 22 **Šv. apaštalo Petro Sostas.**
- 23 Šv. Polikarpas, vysk., kank. (†155), šv. apaštalo Jono mokinyš.
- 24 Šv. Demetrija, merg. (V a.).
- 25 Šv. Viktoras, kun. (VI a.); Terezijus, vysk. (†805).
- 26 Šv. Aleksandras, vysk. (†326).

- 27 Šv. Gabrielius, klierikas (1838–1862).
 28 Šv. Romanas, kank. (†461); Osvaldas, vysk. (†992).

Gavėnioje daromos 1–3 dienų parapijos rekolekcijos – dvasinis pasirengimas Kristaus Prisikėlimo iš numirusių šventei. Jose geriausia atlikti ir išpažintį. Apskritai velykinės išpažinties ir komunijos laikotarpis Lietuvoje tęsiasi nuo Pelenų dienos iki Petrinių (birželio 29 d.).

Velykos švenčiamos pirmą sekmadienį po pirmutinės pavasarinės mėnulio pilnaties (pirmosios pilnaties po kovo 22 dienos); žr. lentelę, p. 6–7.

KOVAS

Kovo mėnesį ypatingiau pagerbiamas visos Katalikų Bažnyčios globėjas šv. Juozapas.

Penktadienį prieš Verbas kai kuriose bažnyčiose ypač garbinama Švč. Mergelė Marija Sopulingoji.

- 1 Šv. Albinas, vysk. (460–549).
- 2 Šv. Simplicijus, pop. (†483).
- 3 Šv. Kunigunda, merg. (†1040).
- 4 ŠV. KAZIMIERAS, IŠP. (1458–1484), LIETUVOS GLOBĖJAS.
- 5 Šv. Liucijus I, pop. (†254); Adrijonas, kank. (III a.).
- 6 Šv. Koletė, merg. (1380–1447); Gerasimas, ats. (†475).
- 7 Šv. Perpetua ir Felicita, kankinės († apie 203).
- 8 Šv. Jonas (Dievo), vien. (1495–1550 Ispanijoje).
- 9 Šv. Bonifacas (Brunonas), vysk., kank. (†1009), prūsų apaštalas; Pranciška Romietė, moteris (1384–1440) (*Lietuvoje 02 10*); šv. Domininkas Savijus (1842–1857).
- 10 40 šventųjų kankinių (IV a.).
- 11 Šv. Konstantinas, išp.; Eulogijus, kank. (†859).
- 12 Šv. Teofanas, vien. (†817).
- 13 Šv. Paulina, moteris (†1107).
- 14 Šv. Matilda, moteris (895–968).

- 15 Šv. Klemensas Hofbaueris, kun. (1751–1821); Lukrecija, merg., kank. (†859).
- 16 Šv. Julijonas, kank. (†302).
- 17 Šv. Patrikas, vysk. (†461), Airijos globėjas.
- 18 Šv. Kirilas Jeruzalietis, vysk., Bažn. mok. (†386).
- 19 ŠV. JUOZAPAS, ŠVČ. MERGELEŠ MARIJOS SUŽADĖTINIS.
- 20 Šv. Irmgarda, moteris (†851).
- 21 Šv. Mikalojus, išp. (1417–1487), šeimos tėvas.
- 22 Šv. Kotryna, merg., kank. (1331–1381); Benvenutas, vysk. (†1282).
- 23 Šv. Turibijus Mongrovietis, vysk. (1538–1606 Peru).
- 24 Šv. Liucija Filipini, relig. veikėja (1672–1732).
- 25 VIEŠPATIES APREIŠKIMAS ŠVČ. MERGELEI MARIJAI.
- 26 Šv. Feliksas, vysk. (†818); Liudgaras, vysk. (†809).
- 27 Šv. Rupertas, vysk. (†718); Nikodemus, išp. (I a.).
- 28 Šv. Sikstas III, pop. (†440); Filemonas, kank. (IV a.).
- 29 Šv. Jonas ir Barakizijus, kank. (†327).
- 30 Šv. Gvidonas, vien. (†1046); šv. Jonas Klimakas.
- 31 Šv. Benjaminas, kank. (V a.); Balbina, merg., kank. (†130).

BALANDIS

Antrąjį Velykų sekmadienį – Dievo Gailestingumo šventė.
Ketvirtąjį Velykų sekmadienį meldžiamės už dvasininkiją ir pašaukimus į dvasinį luomą.

Paskutinį balandžio sekmadienį – Pasaulinė gyvybės diena.

- 1 Šv. Hugonas, vysk. (1053–1132); Teodora, merg., kank. (†132).
- 2 Šv. Pranciškus Paulietis, ats. (1416–1507).
- 3 Šv. Ričardas, vysk. (1197–1253); Irena, kank. (†304).
- 4 Šv. Izidorius, vysk., Bažn. mok. (560–636 Ispanijoje).
- 5 Šv. Vincentas Fereras, kun. (†1409); šv. Krescencija, vien. (†1744).

- 6 Šv. Sikstas I, pop. (†125); Celestinas I, pop. (†432).
- 7 Šv. Jonas Salietis, kun. (1651–1719).
- 8 Šv. Perpetuas, vysk. (†491); Valteris, vien. (†1099).
- 9 Šv. Marija Kleopienė (I a.); Paladijus, vysk. (†659).
- 10 Šv. Apolonijus, kank. (†303); Makarijus, vysk. (†1012).
- 11 Šv. Stanislovas, Krokuvos vysk., kank. (1030–1079).
- 12 Šv. Julijus I, pop. (†352); Zenonas, vysk. (†371).
- 13 Šv. Martynas I, pop., kank. (†656 Kryme); šv. Hermenegildas, kank. (†584 Ispanijoje).
- 14 Šv. Tiburcijus, Valerijonas ir Maksimas, kankiniai (III a.); Liudvika, merg. (1380–1430).
- 15 Šv. Petras Gonzalietis, vien. (1190–1246); pal. Gema Galgani, merg. (†1903).
- 16 Šv. Benediktas Juozapas Labras, elgeta (1748–1783).
- 17 Šv. Anicetas I, pop., kank. (†165).
- 18 Šv. Apolonijus, kank. (†186).
- 19 Šv. Leonas IX, pop. (†1054); Elfegas, vysk., kank. (†1012).
- 20 Šv. Adeliaras, kank. (†755).
- 21 Šv. Anzelmas, vysk., Bažn. mok. (1033–1109 Anglijoje); šv. Konradas, vien. (1818–1894), durininkas.
- 22 Šv. Soteras (†175) ir Kajus (†296), popiežiai.
- 23 Šv. Jurgis, kank. (†303).
- 24 Šv. Adalbertas (Vaitiekus), vysk., kank. (†997); Fidelis Sigmaringietis, kun., kank. (1577–1622) (*Lietuvoje 04 26*).
- 25 **Šv. Morkus, evangelistas (I a.).**
- 26 Šv. Anakletas, pop. (†88), ir Marcelinas, pop., kank. (†304).
- 27 Šv. Zita, merg. (1218–1278), tarnaitė.
- 28 Šv. Petras Šanelis, kun., kank. (1803–1841 Okeanijoje); šv. Valerija, kank. (I a.); Prudencijus, vysk. (†746); Liudvikas Marija Grinjonas Monforietis, kun. (1673–1716).
- 29 **Šv. Kotryna Sienietė, merg., Bažn. mok. (1347–1380), Europos globėja.**
- 30 Šv. Pijus V, pop. (1504–1572); šv. Marijonas, kank. (III a.), diakonas.

GEGUŽĖ

Gegužės mėnuo skiriamas pagerbti Švč. Mergele Mariją. Kasdien ši mėnesį dalyvaujame gegužinėse pamaldose arba namie su visa šeima ar paskirai pasimeldžiame Švč. Dievo Motinai.

Pirmąjį gegužės mėnesio sekmadienį – Motinos diena.

Prieš Šeštines – Taikos, sveikatos ir derliaus maldavimų diena (Lietuvoje – šeštadienį prieš Šeštines).

Šeštą ketvirtadienį po Velykų – KRISTAUS ŽENGIMO Į DANGŲ ŠVENTĖ (ŠEŠTINĖS). (Lietuvoje keliama į šeštąjį sekmadienį po Velykų.)

Septintąjį sekmadienį po Velykų – ŠVENTOSIOS DVASIOS ATSIUNTIMO ŠVENTĖ (SEKMINĖS).

Pirmąjį sekmadienį po Sekminių – ŠVČ. TREJYBĖS ŠVENTĖ.

Ketvirtadienį po Švč. Trejybės – ŠVENČIAUSIOJO KRISTAUS KŪNO IR KRAUJO ŠVENTĖ (DEVINTINĖS). (Lietuvoje keliama į sekmadienį.)

- 1 Šv. Juozapas Darbininkas, Švč. Mergelės Marijos Sužadėtinis; šv. Zigmantas, kank. (†524).
- 2 Šv. Atanazas, vysk., Bažn. mok. (295–373 Egipte).
- 3 **Šv. Pilypas ir Jokūbas, apaštalai (I a.)**; šv. Aleksandras, kank. (†119); Juvenalis, vysk. (†376).
- 4 Šv. Florijonas, kank. (†304); Antanina, kank. (†304).
- 5 Šv. Irena, kank. (I a.); Angelas, kank. (1185–1220); Dievo tarnas Mykolas Giedraitis, vien. (gimęs 1425 Lietuvoje, miręs 1485 05 05 Krokuvoje), mokslo vyras ir ligonių slaugytojas.
- 6 Pal. Judita, moteris (†1260).
- 7 Šv. Domicijonas, vysk. (†560); Domicelė, moteris (IV a.).
- 8 Šv. Viktoras Milanietis, kank. (IV a.).
- 9 Šv. Edita, merg. (†984); Beatas, Šveicarijos apaštalas (†112).
- 10 Šv. Antoninas (1389–1459), Florencijos arkivysk.; Jonas Avilietis, kun., Bažn. mok. (1499–1569).
- 11 Šv. Mamertas, vysk. (†475).

- 12 Šv. Nerijus, Achilas ir Pankratas, kankiniai († apie 304).
- 13 Fatimos Švč. Mergelė Marija; šv. Servacijus, vysk. (†384); pal. Imelda, merg. (1321–1333), Pirmosios Komunijos vaikų globėja.
- 14 **Šv. Motiejus, apaštalas (I a.).**
- 15 Šv. Izidorius Artojas, išp. (1070–1130); Sofija (Zofija), kank. (pirmieji amžiai).
- 16 Šv. Ubaldas, vysk. (†1160); Jonas Nepomukas, kun., kank. (1350–1393), išpažinties paslapties auka; Andriejus Bobola, kun., kank. (1591–1657 Baltarusijoje).
- 17 Šv. Paskalis Bailonas, vien. (1540–1592).
- 18 Šv. Jonas I, pop., kank. (†526); Venantas, kank. (III a.); Erikas, išp. (†1160), Švedijos karalius.
- 19 Šv. Celestinas V, pop. (†1296); Pudencija, merg. (III–IV a.).
- 20 Šv. Bernardinas Sienietis, kun. (1380–1444).
- 21 Šv. Teobaldas, vysk. (†1001); Kristoforas Magaljanesas ir jo draugai, kankiniai (†1927).
- 22 Šv. Julija, merg., kank. (pirmieji amžiai); šv. Rita Kašietė, vien. (1386–1456); pal. Elena, vien. (†1458).
- 23 Šv. Deziderijus, vysk. (IV a.).
- 24 Šv. Vincentas, kun. (†450); Joana (I a.).
- 25 Šv. Beda Garbingasis, kun., Bažn. mok. (672–735); Grigalius VII, pop. (1023–1085); Marija Magdalena de Paci, merg. (1566–1607).
- 26 Šv. Pilypas Neris, kun. (1515–1595).
- 27 Šv. Augustinas Kanterberietis, vysk. (†604); šv. Genadijus, vien. (†936).
- 28 Šv. Justas, vysk. (†546).
- 29 Šv. Teodozija, merg., kank. (VIII a.).
- 30 Šv. Joana (Žana) Arkietė, merg. (1412–1431), Prancūzijos globėja; Ferdinandas, išp. (†1252), Kastilijos karalius.
- 31 **Švč. Mergelės Marijos Apsilankymas.**
Šv. Petronėlė, kank. (I a.).

BIRŽELIS

Birželio mėnuo skiriamas garbinti Švč. Jėzaus Širdžiai. Kasdien šį mėnesį dalyvaujame birželinėse pamaldose arba namie su šeima ar paskirai pasimeldžiame Švč. Jėzaus Širdžiai.

Pirmąjį birželio mėnesio sekmadienį – Tėvo diena.

Trečiąjį penktadienį po Sekminių – ŠVČ. JĖZAUS ŠIRDIES šventė.

Trečiąjį šeštadienį po Sekminių – Nekaltosios Švč. Mergelės Marijos Širdies minėjimas.

- 1 Šv. Justinas, kank. (105–165), filosofas.
- 2 Šv. Marcelinas ir Petras, kankiniai (†303); šv. Erazmas, vysk., kank. (†303); Adalgis, vien. (†670).
- 3 Šv. Karolis Luanga ir jo draugai, Ugandos kankiniai (†1886); šv. Klotilda, moteris (†545), Frankų karalienė.
- 4 Šv. Pranciškus Karačijolas, kun. (1563–1608).
- 5 Šv. Bonifacas (Vinfridas), vysk., kank. (680–754).
- 6 Šv. Norbertas, vysk. (1082–1134); Bogumilas (†1182), Gniezno arkivysk.; Klaudijus, ab. († apie 700).
- 7 Šv. Robertas, ab. (†1159).
- 8 Šv. Medardas, vysk. (VI a.).
- 9 Šv. Efrema, diak., Bažn. mok. (306–373 Sirijoje); šv. Primas ir Felicijonas, kankiniai (IV a.).
- 10 Šv. Pelagija, merg., kank. (†306); Liutgarda, vien. (†1246); pal. Diana, vien. (†1236).
- 11 Šv. Barnabas, apaštalas (I a.).
- 12 Šv. Jonas Fakundas, kun. (1419–1479); Anupras, vien. (IV a.).
- 13 Šv. Antanas Paduvietis, kun., Bažn. mok. (1195–1231), pamokslininkas ir stebukladarys.
- 14 Šv. Rufinas ir Valerijus, kankiniai (IV a.).
- 15 Šv. Vitas, kank. (†303); pal. Jolanta, moteris (†1299).
- 16 Šv. Julita, kank. (†304); Benas, vysk. (†1106).
- 17 Šv. Grigalius Barbadikas, vysk. (†1697).

- 18 Šv. Morkus ir Marcelinas, kankiniai (IV a.).
- 19 Šv. Romualdas, ab. (952–1027); šv. Julijona Falkonieri, merg. (1270–1341); Gervazas ir Protazas, kankiniai (IV a. Milane).
- 20 Šv. Silverijus, pop., kank. (†537); Florentina, ab. (VI a.).
- 21 Šv. Aloyzas Gonzaga, klier. (1568–1591).
- 22 Šv. Paulinas Nolietis, vysk. (353–431); Jonas Fišeris, vysk., kank. (1469–1535 Londone); Tomas Morus, kank. (1478–1535 Londone), valstybės kancleris.
- 23 Šv. Agripina, kank. (†259).
- 24 ŠV. JONO KRIKŠTYTOJO GIMIMAS.
- 25 Šv. Vilhelmas, ab. (1085–1142); Prosperas, išp. (†463).
- 26 Šv. Jonas ir Paulius, kankiniai (†362).
- 27 Šv. Kirilas Aleksandrietis, vysk., Bažn. mok. (†444); šv. Vladislovas, išp. (1041–1095), Vengrijos karalius; Ema Gurkietė, moteris (†1045).
- 28 Šv. Ireniejus, vysk., kank. (†202).
- 29 ŠV. PETRAS IR PAULIUS, APAŠTALAI (†64 ir 67 Romoje).
- 30 Šv. Romos Bažnyčios pirmieji kankiniai (†64); šv. Adelė, moteris (931–999); Otonas, vysk. (1062–1139).

LIEPA

Liepos 2–9 dienomis Žemaičių Kalvarijoje – tradiciniai Švč. Mergelės Marijos Apsilankymo atlydai.

- 1 Šv. Julijus, kank. (IV a.).
Švč. Mergelė Marija, Šeimų Karalienė.
- 2 Šv. Procesas ir Martinijonas, kankiniai (†67).
- 3 **Šv. Tomas, apaštalas (I a.)**; šv. Leonas II, pop. (†683); Anatolijus, vysk. (†276).
- 4 Šv. Elzbieta (1271–1336), Portugalijos karalienė; šv. Ulrikas, vysk. (890–973); Berta, moteris (†725).
- 5 Šv. Antanas Marija Zakarijas, kun. (1503–1539).

- 6 Šv. Marija Goreti, merg., nekaltybės kank. (1890–1902).
- 7 Šv. Vilibaldas, vysk. (†787), ir jo brolis Vunibaldas, ab. (†761).
- 8 Šv. Kilijonas, vysk., Kolonatas, kun., ir Totnanas, diak., kankiniai (†689 Vokietijoje).
- 9 Šv. Veronika, merg. (†1727); Marcelina, merg. (†398); šv. Augustinas Džao Žongas, kun. (†1815), ir jo draugai, kankiniai
- 10 Šv. Rufina ir Sekunda, mergeleš, kank. (III a.); Septyni kankiniai, vad. Miegantieji Broliai; Amalija, merg. (VIII a.), Prudencija, merg., kank. (pirmieji amžiai).
- 11 **Šv. Benediktas, ab. (480–543 ar 547), Europos globėjas.**
- 12 Šv. Sigibertas (Sigitas), ab. (VIII a.).
- 13 Šv. Henrikas II, išp. (972–1024), Vokietijos imperatorius; šv. Eugenijus, vysk., kank. (†505).
- 14 Šv. Kamilius Lelietis, kun. (1550–1614), ligonių slaugytojas.
- 15 Šv. Bonaventūra, vysk., Bažn. mok. (1221–1274).
- 16 Švč. Mergele Marija Škaplierinė.
- 17 Šv. Aleksas, vysk. (†1378 02 12), Kijevo metropolitas; Marija Magdalena Postel, relig. veikėja (1756–1846); pal. Irmengarda (Irma), vien. (†866).
- 18 Šv. Arnoldas, išp. (IX a.); Fridrikas, vysk. (IX a. Olandijoje).
- 19 Šv. Aureja (Āura, Auksė), kank. (†856 Ispanijoje).
- 20 Šv. Aurelijus, vysk. (†430); Elijas, Sen. Testamento pranašas; Apolinaras, vysk., kank. (I a.); pal. Česlovas, vien. (1180–1242).
- 21 Šv. Laurynas Brunduzietis, kun., Bažn. mok. (†1619); šv. Prakseda, merg. (II a.); Lionginas, kank. (I a.).
- 22 Šv. Marija Magdalena, atgailautoja (I a.).
- 23 **Šv. Brigita (1303 Švedijoje – 1373 Romoje), šeimos motina, paskui vienuolė, Europos globėja; šv. Romula, merg. (VI a. Romoje).**

- 24 Šv. Kristina, merg., kank. († apie 300); Kristoforas, kank. († apie 250); Sarbelijus Machlufas, kun. (1828–1898); pal. Kunigunda (Kinga), merg. (†1292 Lenkijoje).
- 25 **Šv. Jokūbas, apaštalas (I a.).**
- 26 Šv. Joakimas ir Ona, Švč. Mergelės Marijos tėvai.
- 27 Šv. Pantaleonas, kank. (†303); Natalija, merg.
- 28 Šv. Nazarijus ir Celsas, kankiniai (I a.); Botvydas, kank. (†1100); Ada, ab. (VII a.); Inocentas I, pop. (†417).
- 29 Šv. Morta (I a.), Jėzaus prikeltos Lozorijos sesuo; šv. Feliksas, kank.; Simplicijus bei Faustinas ir jų sesuo Beatričė, kankiniai († apie 303 Romoje); Olavas, išp. (†1030), Norvegijos globėjas.
- 30 Šv. Petras Auksažodis, vysk., Bažn. mok. († apie 450); šv. Abdonas ir Senenas, kankiniai (†250).
- 31 Šv. Ignacas (Ignotas) Lojola, kun. (1491–1556); šv. Elena Švedė, kank. (†1160).

RUGPJŪTIS

Rugpjūčio 2 d. gaunami vad. Porciunkulės atleidai, žr. p. 167.

- 1 Šv. Alfonsas Marija Liguoris, vysk., Bažn. mok. (1697–1787), asketinis rašytojas.
- 2 Šv. Euzebijus Vercelietis, vysk. (283–371); Petras Julijonas Eimaras, kun. (1811–1868); Steponas I, pop. (†257); Švč. Mergelės Marijos Angeliškosios bažnytelės (Porciunkulės) Asyžiuje pašventinimas (1216).
- 3 Šv. Lidija, merg. (II a.).
- 4 Šv. Jonas Vianėjus, kun. (1786–1859), klebonų globėjas.
- 5 Švč. Mergelės Marijos didžiosios bazilikos Romoje pašventinimas (435). (Švč. Mergelė Marija Snieginė); šv. Nona, moteris (†374).

- 6 **Kristaus Atsimainymas.**
- 7 Šv. Sikstas II, pop., ir keturi jo diakonai, kankiniai (†258); Kajetonas, kun. (1480–1547); Donatas, vysk., kank. (†360).
- 8 Šv. Dominykas (Domininkas), kun. (1170–1221).
- 9 **Šv. Kryžiaus Teresė Benedikta, merg., kank. (1891–1942), Europos globėja;** Romanas, kank. (III a.).
- 10 **Šv. Laurynas, diak., kank. (†258 Romoje).**
- 11 Šv. Klara, merg. (1194–1253); šv. Tiburcijus (†288) ir Zuzana, merg. (†295), kankiniai; Filomena, merg., kank. (pirmieji amžiai).
- 12 Šv. Radegunda Tiuringietė, vien. (†587); Hiliarija, kank. (†304); šv. Joana Pranciška Šantalietė, vien. (†1641).
- 13 Šv. Poncijonas, pop. (†236), ir Ipolitas, kun. (III a.), kankiniai; šv. Kasijonas, kank. (III a.); Jonas Berchmanas, klier. (1599–1621).
- 14 Šv. Euzebijus, išp. (†268); Tarcizijus, kank. (III a.); Maksimilijonas Kolbė, kun., kank. (†1941 Osvencime).
- 15 ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS ĖMIMAS Į DANGŲ (ŽOLINĖ).
- 16 Šv. Steponas, išp. (969–1038), Vengrijos karalius; šv. Rokas, išp. (†1327), ligonių slaugytojas.
- 17 Šv. Hiacintas (Jacintas, Jackus), kun. (1185–1257).
- 18 Šv. Agapitas, kank. († apie 304); Elena, Konstantino Didž. motina († apie 330).
- 19 Šv. Jonas Eudas, kun. (1601–1680); pal. Emilija, vien. (1238–1314).
- 20 Šv. Bernardas, ab., Bažn. mok. (1091–1153).
- 21 Šv. Pijus X, pop. (1835–1914).
- 22 Švč. Mergelė Marija Karalienė.
- 23 Šv. Rožė Limietė, merg. (1586–1617); šv. Pilypas Benetis, kun. (1233–1285).
- 24 **Šv. Baltramiejus, apaštalas (I a.);** šv. Michalina (Mykolė), merg. (†1865).

- 25 Šv. Liudvikas, išp. (1214–1270), Prancūzijos karalius; šv. Juozapas Kalasantas, kun. (1556–1648); šv. Patricija, merg. (VII a.).
- 26 Šv. Zefirinas, pop. (†217); šv. Kazimiero relikvijų perkėlimo (1636) minėjimas.
- 27 Šv. Monika, moteris (332–387), šv. Augustino motina.
- 28 Šv. Augustinas, vysk., Bažn. mok. (354–430); šv. Hermetas, kank. (I a.).
- 29 Šv. Jono Krikštytojo Nukankinimas (apie 28 m.); šv. Sabina, kank. (II a.); Adolfas, ab. (†670).
- 30 Šv. Feliksas ir Adauktas, kankiniai (IV a.).
- 31 Šv. Raimundas Nonatas, išp. (1204–1240), belaisvių vaduotojas; pal. Izabelė, merg. (1225–1270); šv. Genadijus, Konstantinopolio patriarchas (†479).

RUGSĖJIS

Rugsėjo 8–15 d. Šiluvoje tradiciniai Švč. Mergelės Marijos gimimo atlydai.

- 1 Šv. Egidijus, ab. (VII a.); Verena, merg. (†344).
- 2 Šv. Ingrida, moteris (†1282).
- 3 Šv. Grigalius I, Didysis, pop., Bažn. mok. (540–604).
- 4 Pal. Bronislova, merg. (1203–1259); šv. Rozalija, merg. (1130–1160); Ida, moteris († apie 825).
- 5 Šv. Laurynas Justinijanis, vysk. (1381–1456).
- 6 Šv. Faustas, vysk.; Beata, merg. (pirmieji amžiai).
- 7 Šv. Regina, merg., kank. (†253); Pulcherija, merg. (†453); Klodoaldas, kun. (VI a.).
- 8 ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS GIMIMAS (ŠILINĖ).
Šv. Adrijonas, kank. (III a.).
- 9 Šv. Sergijus I, pop. (†701); Serapina, vien. (†1478); Petras Klaveras, kun. (1581–1654).

- 10 Šv. Mikalojus Tolentietis, kun. (1246–1305); šv. Salvijus, vysk. (†584); Konstancija, merg., kank. (V a.).
- 11 Šv. Protas ir Hiacintas, kank. (†262).
- 12 Švč. Mergelės Marijos Vardas; šv. Gvidas, išp. (†1012).
- 13 Šv. Jonas Auksaburnis, vysk., Bažn. mok. (344–407); šv. Eulogijus, vysk. (†607).
- 14 **Šv. Kryžiaus Išaukštinimas (nuo 335).**
- 15 Švč. Mergelė Marija Sopulingoji; šv. Nikomedas, kank. (pirmieji amžiai Romoje); Eugenija, ab. († apie 735); Rolandas, ats. (†1386).
- 16 Šv. Kornelijus, pop. (†253), ir Kiprijonas, vysk. (†258), kankiniai; Eufemija, merg., kank. († apie 304); Liudmila (†921), šv. Vaclovo senele.
- 17 Šv. Robertas Belarminas, vysk., Bažn. mok. (1542–1621); Hildegarda Bingenietė, merg., Bažn. mok. (1098–1179); šv. Pranciškaus Žaidzos (1224).
- 18 Šv. Juozapas Kupertinietis, kun. (1603–1663); Stanislovas Kostka, klier. (1550–1568).
- 19 Šv. Januarijus, vysk., kank. (†304); Arnulfas, vysk. (†1079).
- 20 Šv. Fausta, merg., kank. (IV a.); Kolumba, merg., kank. (†853).
- 21 **Šv. Matas, apaštalas, evangelistas (I a.).**
- 22 Šv. Tomas Vilanovietis, vysk. (1488–1555); Mauricijus ir jo draugai kariai, kankiniai († apie 285); Digna, kank. (pirmieji amžiai Romoje).
- 23 Šv. Linas, pop. († apie 79); Teklė, merg., kank. († apie 100); Pijus Pietrelčinielis, kun. (1887–1968).
- 24 Šv. Gerardas, vysk., kank. (†1046).
- 25 Šv. Vladislovas Gelniovietis, vien. (†1550 Lenkijoje); Kleopas, išp.
- 26 Šv. Kozmas ir Damijonas, kankiniai (†303), gydytojai.
- 27 Šv. Vincentas Paulietis, kun. (1578–1660), vargšų šelpėjas.
- 28 Šv. Vaclovas, kank. (907–929), čekų kunigaikštis; Laurynas Ruisas (†1637) ir jo draugai, kankiniai.

- 29 **Šv. Mykolas, Gabrielius ir Rapolas, arkangelai.**
 30 Šv. Jeronimas, kun., Bažn. mok. (340–420); šv. Sofija (Zofija), kank. (II a.).

SPALIS

Spalio mėnuo skiriamas Švč. Mergelės Marijos rožiniui. Kasdien ši mėnesį dalyvaujame rožinio kalbėjime bažnyčioje arba namie su šeima ar paskirai jį sukalbame.

Priešpaskutinį spalio sekmadienį – Misijų diena.

- 1 Šv. Teresė, Kūdikelio Jėzaus, merg. (1873–1897); šv. Remigijus, vysk. (437–533); pal. Emanuelis, vysk. (†1298).
- 2 Šv. Angelai Sargai; šv. Modestas, kank. (†303).
- 3 Šv. Evaldas, kank. (†695); Kristina Akvilietė, vien. (†1543).
- 4 Šv. Pranciškus Asyžietis, vien. (1182–1226).
- 5 Šv. Placidus, kank. (pirmieji amžiai Sicilijoje); Edvinas, išp. (†633); Galė, moteris (VI a.); šv. Faustina Kovalska, merg. (1905–1938).
- 6 Šv. Brunonas, kun. (1030–1101).
- 7 Rožinio Švč. Mergelė Marija (nuo 1572); šv. Morkus I, pop. (†336); Renatas, vysk. (IV–V a.).
- 8 Šv. Marcelis, kank. (pirmieji amžiai); Benedikta, kank. (†362); Sergijus, kank. (pirmieji amžiai Sirijoje).
- 9 Šv. Dionizas, vysk., ir jo draugai (Rustikas ir Eleuterijus), kankiniai (III a.); šv. Jonas Leonardis, kun. (1541–1609), misionierius; šv. Liudvikas Bertrandas, kun. (1526–1581).
- 10 Šv. Pranciškus Borgijas, kun. (1510–1572); šv. Danielius, kank. (†1227).
- 11 Šv. Germanas, vysk., kank. († apie 407).
- 12 Šv. Serapinas, vien. (1540–1604); pal. Rudolfas, vien. (†1089).

- 13 Šv. Eduardas (Edvardas), išp. (1003–1066), Anglijos karalius.
- 14 Šv. Kalikstas I, pop., kank. (†222); šv. Vincentas Kadlubekas, vysk. (†1223 Lenkijoje).
- 15 Šv. Teresė Avilietė, merg., Bažn. mok. (1515–1582).
- 16 Šv. Jadvyga, moteris (1174–1243); šv. Margarita Marija Alakok, merg. (1647–1690); šv. Aurelija, merg. (viduriniai amžiai); Galius, vien. (†645).
- 17 Šv. Ignacas (Ignotas) Antiochietis, vysk., kank. († apie 108), apaštalių mokinyš.
- 18 **Šv. Lukas, evangelistas (I a.);** šv. Petras Alkantarietis, kun. (†1562).
- 19 Šv. Jonas Brebefas ir Izaokas Žogas, kunigai, indėnų misionieriai, ir jų draugai, kank. (†1647); Paulius (Kryžiaus), kun. (1694–1775); Akvilinas, vysk. (†695).
- 20 Šv. Vendelinas, ats. (VI a.); Irena, kank. (†653).
- 21 Šv. Uršulė ir jos draugės, mergelės, nukankintos hunų (V a.); Hilarijonas, ab. (290–371).
- 22 Šv. Severas, kank. (†304); Donatas, vysk. (829–876); pal. Jonas Paulius II, pop. (1920–2005).
- 23 Šv. Jonas Kapestranas, kun. (1385–1456 Jugoslavijoje).
- 24 Šv. Antanas Marija Klaretas, Kubos vysk. (1807–1870).
- 25 Šv. Krizantas ir Darija, kankiniai († apie 304).
- 26 Šv. Evaristas, pop. (†105).
- 27 Šv. Frumentas, vysk., kank. (†383).
- 28 **Šv. Simonas ir Judas (Tadas), apaštalai (I a.).**
- 29 Šv. Narcizas, vysk. (100–216); Ermelinda, ats. (VI a.).
- 30 Šv. Alfonsas Rodrigesas, išp. (1532–1617).
- 31 Šv. Volfngangas, vysk. (†994); Benignas, kank. (prieš VI a.); Liucilė, kank. († apie 258).

LAPKRITIS

Lapkričio mėnuo skirtas mirusiųjų atminimui ir maldai už juos.

Nuo sekmadienio iki sekmadienio tarp lapkričio 9 ir 22 d. – Vilniaus Aušros Vartuose tradiciniai Švč. Marijos, Gailestingumo Motinos, atlidai.

Paskutinį sekmadienį prieš adventą – KRISTUS KARALIUS.

- 1 VISI ŠVENTIEJI.
- 2 MIRUSIŲJŲ PAMINĖJIMO DIENA (VĖLINĖS).
- 3 Šv. Martynas Poresas, vien. (1569–1639), Peru mulatas; šv. Hubertas, vysk. (†727); Malachijas, vysk. (†1148); Silvija, moteris (VI a.).
- 4 Šv. Karolis Boromiejus, vysk. (1538–1584); Vitalis ir Agrikola, kankiniai (III a.); Modesta, ab. (VI a.).
- 5 Šv. Elzbieta ir Zacharijas, šv. Jono Krikštytojo tėvai (I a.).
- 6 Šv. Leonardas, ats. (†550); Melanijus, vysk. (†548).
- 7 Šv. Ernestas, ab. (XII a.); Rufas, vysk. (IV–V a.).
- 8 Šv. Severas, Severijonas, Karpoforas ir Viktorinas, kankiniai (†303).
- 9 **Laterano bazilikos pašventinimas (apie 324)**; šv. Aurelijus, vysk. (†475); Paulina, kank. (pirmieji amžiai Romoje).
- 10 Šv. Leonas I, Didysis, pop., Bažn. mok. (†461); šv. Andriejus Evelinas, kun. (1521–1608).
- 11 Šv. Martynas, vysk. (316–379 Prancūzijoje); šv. Menas, kank. (†295 Egipte).
- 12 Šv. Juozapas, kank. (1580–1623), Polocko arkivysk; šv. Teodoras, kun., kank. (759–826).
- 13 Šv. Didakas, vien. (†1463).
- 14 Šv. Adeodatas, pop. (†618); Gotfridas, vysk. (†1115).
- 15 Šv. Albertas Didysis, vysk., Bažn. mok. (1193–1280); šv. Leopoldas, išp. (1075–1136), šeimos tėvas.

16 ŠVČ. AUŠROS VARTŲ MARIJA, GAILESTINGUMO
MOTINA.

Šv. Margarita, moteris (1046–1093), Škotijos karalienė; Gertrūda, merg. (1227–1297) (*Lietuvoje 11 14*); Edmundas, kun. (†1240).

17 Šv. Elzbieta (1207–1231), vengrė, Tiuringijos grafienė, vargšų slaugytoja; šv. Grigalius Stebukladarys, vysk. (213–273 Maž. Azijoje); Dionizas Didysis, vysk. (†265 Antiochijoje).

18 Šv. apaštalų Petro (1626) ir Pauliaus (1854) bazilikų Romoje pašventinimas; pal. Salomėja, merg. (1211–1268).

19 Šv. Matilda, merg. (1241–1299).

20 Šv. Feliksas Valua, išp. (1127–1212); šv. Rapolas Kalinauskas, vien. (1835–1907).

21 Švč. Mergelės Marijos Paaukojimas šventykloje.

22 Šv. Cecilija, merg., kank. (†232), muzikos globėja.

23 Šv. Klemensas I, pop., kank. (†100); Kolumbanas, ab. (543–615); Felicita, kank. (II–III a. Romoje nukankinta su septyniais sūnumis).

24 Šv. Krizogonas, kank. (†303); Andriejus Zung-Lakas, kun., (†1839) ir draugai, kankiniai.

25 Šv. Kotryna, merg., kank. (IV a. Egipte).

26 Šv. Silvestras, ab. (1177–1267); Leonardas, kun. (1676–1751), liaudies misionierius.

27 Šv. Virgilijus, vysk. (†789); Maksimas, vysk. (†462).

28 Šv. Steponas, kank. (†767); Jokūbas Picas, vien. (1394–1476).

29 Šv. Saturninas, kank. (†257).

30 Šv. Andriejus, apaštalas (I a.).

GRUODIS

Sekmadienį, kuris artimiausias šv. apaštalo Andriejaus dienai (11 30), prasideda nauji liturginiai metai ir adventas.

Sekmadienį tarp gruodžio 26–31 d., o jei tokio nebūna, tai gruodžio 30 d. – Šventosios Šeimos – Jėzaus, Marijos, Juoza-po – šventė.

- 1 Šv. Natalija, moteris (III a.); Eligijus, vysk. (†660); pal. Aleksandras Brianas, kun., kank. (1556–1581 Anglijoje).
- 2 Šv. Liucijus, vysk., kank. (V–VI a.).
- 3 Šv. Pranciškus Ksaveras, kun. (1506–1552), Indijos ir Japonijos apaštalas.
- 4 Šv. Jonas Damaskietis, kun., Bažn. mok. († apie 750); šv. Barbora, merg., kank. († apie 306); Osmundas, vysk. (†1099).
- 5 Šv. Sabas, ab. (439–532 Palestinoje).
- 6 Šv. Mikalojus, vysk. (IV a.).
- 7 Šv. Ambraziejus, vysk., Bažn. mok. (339–397).
- 8 ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS NEKALTASIS PRASIDĖJIMAS.
Šv. Romarikas, ab. (†653); Zenonas, kank. (IV a.).
- 9 Šv. Leokadija, merg., kank. (†304); Jonas Didakas Kuautlatoatsinas (1474–1548); pal. Delfina, moteris (†1358).
- 10 Šv. Melchijadas, pop. (†314); M. Loreta.
- 11 Šv. Damazas I, pop. (305–384); šv. Artūras.
- 12 Gvadalupeš Švč. Mergelė Marija.
- 13 Šv. Liucija, merg., kank. (283–303 Sicilijoje); šv. Odilija, ab. (660–720).
- 14 Šv. Kryžiaus Jonas, kun., Bažn. mok. (1542–1591), mistinis rašytojas; šv. Fortūnatas, vysk. (530–609); Spiridonas, vysk. (IV a. Kipre); pal. Ona Marija Taidži, moteris (1769–1839).

- 15 Šv. Justas, kank. († apie 304); Kristijona (Nina), Gruzijos krikštytoja (IV a.).
- 16 Šv. Adas, vysk. (IX a.); Albina, kank. (pirmieji amžiai).
- 17 Šv. Olimpija, moteris (†408).
- 18 Šv. Gracijonas, vysk. († apie 300).
- 19 Šv. Nemezijus, kank. (III a. Romoje); Rufas, kank. (pirmieji amžiai); pal. Urbonas V, pop. (†1370).
- 20 Šv. Dominykas Silietis, ab. (†1073).
- 21 Šv. Petras Kanizijus, kun., Bažn. mok. (1521–1597).
- 22 Šv. Rimbertas, vysk. (820–888); pal. Juta, merg. (†1136).
- 23 Šv. Jonas Kentietis, kun. (1390–1473); šv. Viktorija, kank. (pirmieji amžiai).
- 24 Kalėdų išvakarės – Kūčios.
Šv. Adomas ir Ieva; Adelė, merg. (†734); Irmina, moteris (†710).
- 25 KRISTAUS GIMIMAS (KALĖDOS).
Šv. Anastazija, kank. († apie 304).
- 26 **Šv. Steponas, pirmasis kank. († apie 33).**
- 27 **Šv. Jonas, apaštalas, evangelistas (†100).**
- 28 **Šv. Nekaltieji Vaikeliai, kankiniai.**
- 29 Šv. Tomas Beketas, vysk., kank. (1118–1170 Anglijoje).
- 30 Šv. Sabinas, vysk., kank. (pirmieji amžiai); pal. Margarita Kolona, merg. (†1284).
- 31 Šv. Silvestras I, pop. (†335); šv. Melanija, moteris (†439).

ABĖCĖLINĖ ŠVENTŲJŲ VARDŲ RODYKLĖ

Abdōnas 07 30	Amālija 07 10
Achilas 05 12	Ambraziėjus 12 07
Adà 07 28	Anaklėtas 04 26
Adalbeřtas 04 23	Anastāzas 01 22; 04 27
Adaīgis 06 02	Anastāzija (Nāstė) 12 25
Ādas 12 16	Anatōlijus 07 03
Adāuktas 08 30	Andriėjus (Añdrius) 02 04; 05 16;
11 10; 11 24; 11 30
Adelė 06 30; 12 24	Angėlė (Anėlė) 01 27
Adelāras 04 20	Anicėtas 04 17
Adeodātas 11 14	Ansgāras (Òskaras) 02 03
Ādolfas (Ādas) 08 29	Antānas 01 17; 06 13; 07 05; 10 24
Adōmas 12 24	Antaninà 05 04
Adrijōnas 09 08	Antonīnas 05 10
Agapītas 08 18	Anūpras 06 12
Agatōnas 01 10	Anzėlmas 04 21
Agniėtė 01 21	Apolināras 01 08; 07 20
Agotà 02 05	Apolōnija (Pòlė) 02 09
Agrikola 11 04	Apolōnijus 04 10; 04 18
Agripinà 06 23	Arkādijus 01 12
Akvilīnas 10 19	Ārnoldas 07 18
Ālbertas 11 15	Ārnulfas 09 19
Albinà 12 16	Artūras 12 11
Albīnas 03 01	Atanāzas 05 02
Aleksāndras 02 26; 05 03; 12 01	Augustīnas 05 27; 07 09; 08 28
Āleksas 02 17; 07 17	Aurėja (Aūksė) 07 19
Ālfonsas 08 01; 10 30	Aurėlija 10 16
Ālfredas 12 14	Aurėlijus 07 20; 11 09
Alojzas 06 21	

- Balbinà 03 31
 Baltazāras 01 06
 Baltramiėjus 08 24
 Barakizijus 03 29
 Barborà 12 04
 Barnābas 06 11
 Bazilė 01 09
 Bazilijus 01 02
 Beatà 09 06
 Beātas 05 09
 Beatričė 07 29
 Bedà (Bėdas) 05 25
 Bėnas 06 16
 Benediktà 10 08
 Benediktas 02 12; 04 16; 07 11
 Benignas 10 31
 Benjamīnas 03 31
 Benvenūtas 03 22
 Bernadetà 02 18
 Bernārdas 08 20
 Bernardinas 05 20
 Bertà 07 04
 Blažiėjus 02 03
 Bogumilas 06 06
 Bonaventūra 07 15
 Bonifācas 03 09; 06 05
 Bōtvydas 07 28
 Brigità 07 23
 Bronislova 09 03
 Brunōnas 07 12; 10 06

 Cecilija 11 22
 Celestīnas 04 06; 05 19
 Cėlsas 07 28

 Cezārija (Cėzarė) 01 12
 Cezārijus (Cėzaris) 01 12

 Čėslovas 07 20

 Damāzas 12 11
 Damijōnas 09 26
 Daniėlius (Danys) 10 10
 Daratà 02 06
 Dārija 10 25
 Delfinà 12 09
 Demėtrija 02 24
 Dezidėrijus 05 23
 Dianà 06 10
 Dīdakas 11 13
 Dignà 09 22
 Dionyzas 10 09; 11 17
 Domicėlė 05 07
 Domicijōnas 05 07
 Dominykas (Dominiņkas) 03 09;
 08 08; 12 20
 Donātas 08 07; 10 22

 Edità 05 09
 Ėdmundas 11 16
 Eduārdas (Ėdvardas) 10 13
 Ėdvinas 10 05
 Efrėmas 06 09
 Egīdijus 09 01
 Elenà 05 22; 07 31; 08 18
 Eleonorà 02 21
 Eleutėrijus 10 09
 Elfėgas 04 19
 Eligijus 12 01

Elijas 07 20	Fortūnātas 12 14
Elzbietā 07 04; 11 05; 11 17	Frīdrikas 07 18
Emā 06 27	Frumeņtas 10 27
Emanuēlis 10 01	Gabriēlius 02 27; 09 29
Emīlija 08 19	Gālē 10 05
Erāzmas 06 02	Gālius 10 16
Ērikas 05 18	Gauđeņtas (Džiūgas) 01 22
Ermelinda 10 29	Gemā 04 15
Ernēstas 11 07	Genādijus 05 27
Euchērijus 02 20	Genováite 01 03
Eufēmija 09 16	Gerārdas 09 24
Eufrozīnā 01 01	Gerasīmas 03 06
Eugēnija 09 15	Germānas 10 11
Eugēnijus 07 13	Gertrūdā 11 16
Eulōgijus 03 11; 09 13	Gervāzas 06 19
Euzēbijus 08 02; 08 14	Gīldas 01 29
Ēvaldas 10 03	Gōtfridas 11 14
Evarīstas 10 26	Gracijōnas 12 18
Fabijōnas 01 20	Grigālius 01 02; 05 25; 06 17; 09 03; 11 17
Fāusta 09 20	Gvīdas 09 12
Fāustas 09 06	Gvidōnas 03 30
Faustīnas 02 15; 07 29	
Felicijōnas 06 09	Heņrikas 07 13
Felicišimas 08 05	Heřmas 01 04
Felicitā (Lāima) 03 07; 11 23	Hermenegīldas 04 13
Fēlikšas (Lāimis) 01 14; 03 26; 07 29; 08 30; 11 20	Hermētas 08 28
Ferdināndas 05 30	Hiacīnta (Jacīnta) 01 30
Fidēlis 04 24	Hiacīntas (Jacīntas) 08 17; 09 11
Filemōnas 03 28	Hildegārda 09 17
Filomenā 08 11	Hiliāras (Linksmuōlis) 01 13
Florentinā 06 20	Hiliārija 08 12
Florijōnas 05 04	Hiliarijōnas 10 21

- Honorātas 01 16
 Hūbertas 11 03
 Hugonas 04 01
 Idà 01 15; 09 04
 Ievà 12 24
 Ignācas (Ignōtas) 07 31; 10 17
 Ildefonsas 01 23
 Imēlda 05 13
 Ingridà 09 02
 Inocēntas 07 28
 Ipolītas 08 13
 Irenà 04 03; 05 05; 10 20
 Ireniėjus 06 28
 Irmengārda 03 20; 07 17
 Irminà (Īrma) 12 24
 Izabėlė 08 31
 Izaōkas 10 19
 Izidorius 04 04; 05 15
 Jacīnta 01 30
 Jacīntas (Jāckus) 08 17; 09 11
 Jadvygà 10 16
 Januārijus 09 19
 Jeronimas 02 08; 09 30
 Joakīmas (Jókimas) 07 26
 Joanà (Žanà, Žanetà) 05 24; 05 30;
 08 12
 Jokūbas 05 03; 07 25; 11 28
 Jolānta 06 15
 Jōnas 01 31; 02 08; 03 08; 03 29;
 03 30; 04 07; 05 10; 05 16;
 05 18; 06 12; 06 22; 06 24;
 06 26; 08 04; 08 13; 08 19;
 09 13; 10 09; 10 19; 10 23;
 12 04; 12 09; 12 14; 12 23;
 12 27
 Jordānas 02 15
 Jūdas (Tadas) 10 28
 Judità 05 06
 Jūlija (Jūlē) 05 22
 Julijonà 02 16; 06 19
 Julijōnas 01 09; 02 16; 03 16
 Jūlijus (Jūlius) 04 12; 07 01
 Julità 06 16
 Juožapas 03 19; 05 01; 08 25;
 09 18
 Juozapātas 11 12
 Jūrgis 04 23
 Jūstas 05 28; 12 15
 Justīnas 06 01
 Jutà 12 22
 Juvenālis 05 03
 Kajetōnas 08 07
 Kājus 04 22
 Kalīkstas 10 14
 Kamīlas 07 14
 Kanūtas 01 19
 Kārolis 06 03; 11 04
 Karpofōras 11 08
 Kasijōnas 08 13
 Kāsparas 01 06
 Kazīmieras 03 04; 08 26
 Kilijōnas 07 08
 Kīnga 07 24
 Kiprijōnas (Kīpras) 09 16
 Kirīlas 02 14; 03 18; 06 27

- Klarà 08 11
 Kláudijus 06 06
 Klēmensas 03 15; 11 23
 Kleōpas 09 25
 Klodoáldas (Klodas) 09 07
 Klotilda 06 03
 Kolètė 03 06
 Kolonātas 07 08
 Kolumba 09 20
 Kolumbānas (Kolūmbas) 11 23
 Kōnradas 02 19; 04 21
 Konstācija (Kòstė) 09 10
 Konstantīnas (Kòstas) 03 11
 Kornėlijus 09 16
 Kotrynà 02 13; 03 22; 04 29; 11 25
 Kòzmas 09 26
 Kresceñcija 04 05
 Kristijonà (Ninà) 12 15
 Kristinà 07 24; 10 03
 Kristofōras (Krištopas) 05 21; 07 24
 Krizántas (Križas) 10 25
 Krizogōnas 11 24
 Kunigūnda 03 03; 07 24

 Laurynas 07 21; 08 10; 09 05;
 09 28
 Leokādija 12 09
 Leonárdas 11 06; 11 26
 Lėonas 02 20; 04 19; 07 03; 11 10
 Leopōldas 11 15
 Lìdija 08 03
 Līnas 09 23
 Liònginas 07 21
 Liùcija 03 24; 12 13

 Liùcijus 01 07; 03 05; 12 02
 Liucilė 10 31
 Liudgaras 03 26
 Liudmilà 09 16
 Liudvikà (Luizė, Liudà) 01 31;
 04 14
 Liudvikas (Liùdas) 04 28; 08 25;
 10 09
 Liutgarda 06 10
 Lùkas 10 18
 Lukrėcija 03 15

 Magdalenà 05 25; 07 17; 07 22
 Makārijus 04 10
 Māksimas 11 27
 Maksimilijōnas 08 14
 Malachijās 11.03
 Malvinà 10 22
 Māmertas 05 11
 Marcėlė 01 31
 Marcelinà (Mařcė) 07 09
 Marcelīnas 06 02; 06 18
 Marcėlis 01 16; 10 08
 Marciijōnas 01 11
 Margarità 10 16; 11 16; 12 30
 Marijà 07 06; 09 08; 09 12
 Marijōnas 04 30
 Mārijus 01 19; 02 09
 Martynà (Mārtė) 01 30
 Martynas 04 13; 11 03; 11 11
 Martinijōnas (Martys) 07 02
 Mātas 09 21
 Matilda 03 14; 11 19
 Mauricijus 09 22

- Mečislovas 01 01
 Medárdas 06 08
 Melānija 12 31
 Melānijas 11 06
 Melchijādas 12 10
 Mēnas 11 11
 Mērkelis 01 06
 Metòdijus 02 14
 Michalinà (Mýkolė) 08 24
 Mikalōjus 03 21; 09 10; 12 06
 Mýkolas 05 05; 09 29
 Modestà 11 04
 Modēstas 10 02
 Mònika 08 27
 Mōrkus 04 25; 06 18; 10 07
 Mōrtà 01 19; 07 29
 Motiējus 05 14

 Narcizas 10 29
 Natālija 07 27; 12 01
 Nazārijus (Nazāras) 07 28
 Nemēzijas (Nemėzas) 12 19
 Nerėjas (Nerýs) 05 12
 Nikodėmas 03 27
 Nikomėdas 09 15
 Ninà 12 15
 Nonà 08 05
 Nōrbertas 06 06

 Odilija (Otilija) 12 13
 Olāvas 07 29
 Olimpija 12 17
 Onà 07 26
 Ōsmundas 12 04

 Ōsvaldas 02 28
 Otōnas 06 30

 Palādijus 04 09
 Palemōnas 01 12
 Pankrātas 05 12
 Pantaleōnas 07 27
 Paskālis 05 17
 Patrīcija 08 25
 Pātrikas 03 17
 Paulinà 03 13; 11 09
 Paulīnas 06 22
 Pauļius 01 15; 02 06; 06 26; 06 29;
 10 19
 Pelāgija 06 10
 Perpētua 03 07
 Perpētuas 04 08
 Pētras 01 09; 01 28; 02 21; 04 15;
 04 28; 06 02; 06 29; 07 30;
 08 02; 09 09; 10 18; 12 21
 Petronėlė (Pētrė) 05 31
 Pijōnijas 02 01
 Pijus 04 30; 08 21; 09 23
 Pilýpas 05 03; 05 26; 08 23
 Placīdas 10 05
 Polikārpas 02 23
 Poncijōnas 08 13
 Póvilas – žr. Pauļius
 Praksedà 07 21
 Pranciškà 03 09
 Pranciškus 01 24; 04 02; 06 04;
 10 04; 10 10; 12 03
 Prīmas 06 09
 Priskà 01 18

Procēsas 07 02	Rūpertas 03 27
Prōsperas 06 25	Rūstikas 10 09
Prōtas 09 11	
Protāzas 06 19	Sābas 12 05
Prudeñcija 07 10	Sabinà 08 29
Prudeñcijus 04 28	Šabīnas 12 30
Pudeñcija 05 19	Saloméja 11 18
Pulchērija 09 07	Sálvijus 09 10
	Saturnīnas (Satūrnas) 11 29
Radegūnda (Rādē) 08 12	Sebastijōnas 01 20
Raīmundas 01 07; 08 31	Sekūnda 07 10
Rāpolas 09 29; 11 20	Senēnas 07 30
Reginà 09 07	Serapinà 09 09
Regināldas 02 12	Serapīnas 10 12
Remīgijus 10 01	Sērgijus 09 09; 10 08
Renātas 10 07	Servācijus (Sērvas) 05 13
Rīčardas 02 07; 04 03	Sevēras 10 22; 11 08
Rigobeřtas 01 04	Severijōnas 11 08
Rīmbeřtas 12 22	Severīnas 01 08
Ritā 05 22	Sigīsbertas (Sigītas) 07 12
Rōbertas 06 07; 09 17	Sīkstas 03 28; 04 06; 08 07
Rōkas 08 16	Silvērijus 06 20
Rolāndas 09 15	Silvēstras 11 26; 12 31
Romānas (Rōmas) 02 28; 08 09	Sīlvija 11 03
Romarīkas 12 08	Simeōnas (Sīmas) 02 18
Romuāldas (Rōmas) 06 19	Sīmonas (Sīmas) 01 05; 10 28
Rōmula (Romà) 07 23	Simplicijus 03 02; 07 29
Rozālija 09 04	Skolāstika (Skolē) 02 10
Rōžē 08 23	Sōfija (Zōfija) 05 15; 09 30
Rūdolfas 10 12	Sotēras 04 22
Rūfas 11 07; 12 19	Spiridōnas 12 14
Rufinà 07 10	Stanīslovas 04 11; 05 08; 09 18
Rūfinas 06 14	Stefānija 01 11

- Stėponas 08 02; 08 16; 11 28; 12 26
 Sulpicijus 01 29
- Tādas 10 28
 Tarcizijus 08 14
 Tėklė 09 23
 Telesfōras 01 05
 Teobāldas (Āldas) 05 21
 Teodorà 02 11; 04 01
 Teodōras 11 12
 Teodōzija 05 29
 Teodōzijus 01 14
 Teofānas 03 12
 Teofilius 01 08
 Terēsė 10 01; 10 15
 Terėzijus 02 25
 Tibūrcijus 04 14; 08 11
 Timotiėjus 01 26
 Tītas 01 26
 Tōmas 01 28; 06 22; 07 03; 09 22;
 12 29
 Totnānas 07 08
 Turibijus 03 23
- Ubāldas 05 16
 Ūlrikas 07 04
 Ūrbonas 12 19
 Uršulė 10 21
- Vāclovas 09 28
 Vaitiėkus 04 23
- Valentīnas 01 07; 02 14
 Valėrija 04 28
 Valerijōnas 04 14
 Valėrijus 06 14
 Vāleris 04 08
 Venāntas 05 18
 Vendelīnas 10 20
 Verenà 09 01
 Verōnika (Verà) 01 13; 07 09
 Vīktoras 02 25; 05 08
 Vīktōrija 12 23
 Viktorīnas 11 08
 Vīlhelmas (Vīlius) 01 10; 06 25
 Vilibāldas 07 07
 Vinceīntas 01 22; 04 05; 05 24;
 09 27; 10 14
 Vīnfridas 06 05
 Virgīlijus (Vīrgis) 11 27
 Vitālis 11 04
 Vītas 06 15
 Vladīslovas 06 27; 09 25
 Vòlfgangas (Vòlfas) 10 31
 Vunibāldas 07 07
- Zacharijas 11 05
 Zefirīnas 08 26
 Zēnonas 04 12; 12 08
 Zygfridas 02 15
 Zigmantas (Zīgmas) 05 01
 Zità 04 27
 Zuzanà 08 11

POTERIAI

Kryžiaus ženklas

† VARDAN DIEVO – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. Amen¹.

Viešpaties malda

TĖVE MŪSŲ, kuris esi danguje! * Teesie šventas Tavo vardas, * teateinie Tavo Karalystė, * teesie Tavo valia * kaip danguje, taip ir žemėje.

Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien * ir atleisk mums mūsų kaltes, * kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams. * Ir neleisk mūsų gundyti, * bet gelbėk mus nuo pikto. Amen.

Angelo pasveikinimas Marijai

SVEIKA, MARIJA, malonės pilnoji! * Viešpats su tavimi! * Tu pagirta tarp moterų * ir pagirtas tavo Sūnus Jėzus.

Šventoji Marija, Dievo Motina, * melsk už mus, nusidėjėlius, * dabar ir mūsų mirties valandą. Amen.

¹ Ženklas † rodo, kad su tais žodžiais žegnojamosi arba žegnojama.

Švč. Trejybės pagarbinimas

GARBĖ DIEVUI – Tėvui ir Sūnui, * ir Šventajai Dvasiai.
Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, * ir per amžius.
Amen.

Apaštalų tikėjimo išpažinimas

TIKIU Į DIEVĄ TĖVĄ visagalį, * dangaus ir žemės
Sutvėrėją; * ir į Jėzų Kristų, * vienatinį Jo Sūnų, mūsų
Viešpatį, * kuris prasidėjo iš Šventosios Dvasios, * gimė
iš Mergelės Marijos, * kentėjo prie Poncijaus Piloto, *
buvo prikaltas prie kryžiaus, * numiręs ir palaidotas; *
nužengė į pragarus; * trečiąją dieną kėlėsi iš numirusių;
* įžengė į dangų; * sėdi visagalio Dievo Tėvo dešinėje,
* iš ten ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti.

Tikiu į Šventąją Dvasią, * šventąją visuotinę Bažnyčią, *
šventųjų bendravimą, * nuodėmių atleidimą, * kūno iš
numirusių prisikėlimą * ir amžinąjį gyvenimą. Amen.

„Viešpaties angelas“

VIEŠPATIES ANGELAS apreiškė Marijai: * „Tu
pradėsi iš Šventosios Dvasios.“

SVEIKA, MARIJA...

„Štai aš Viešpaties tarnaitė, * teesie man pagal tavo žodį.“

SVEIKA, MARIJA...

Ir Žodis¹ tapo kūnu, * ir gyveno tarp mūsų.

SVEIKA, MARIJA...

K. Melski už mus, šventoji Dievo Gimdytoja.

A. Kad taptume verti Kristaus žadėjimų.

¹ Žodis – Dievas Sūnus.

Melskimės. Meldžiame Tave, Viešpatie, įlieti į mūsų širdis savo malonės, kad, Angelui apreiškus, pažinę Tavo Sūnaus įsikūnijimą, būtume per Jo kančią ir kryžių nuvesti į prisikėlimo garbę. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

„Dangaus Karaliene“
(Velykų laiku, vietoj „Viešpaties angelas“)

DANGAUS KARALIENE, džiūgauki, aleliuja, * nes tas, kurį turėjai garbės nešioti, aleliuja, * prisikėlė, kaip buvo sakęs, aleliuja. * Melski už mus Dievą, aleliuja!

Džiūgauk ir linksminkis, Mergele Marija, aleliuja! Nes Viešpats tikrai prisikėlė, aleliuja!

Melskimės. Dieve, pradžiuginęs pasaulį savo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, prisikėlimu, leisk Mergelei Marijai, Jo Motinai, užtariant pasiekti amžinojo gyvenimo džiaugsmą. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Maldelė už mirusiuosius

AMŽINAJŲ ATILSŲ duok mirusiems, Viešpatie, * ir amžinoji šviesa jiems tešviečia (3 kartus). Tegul ilsisi ramybėje. Amen.

Švč. Sakramento pagarbinimas

GARBINKIME ŠVENČIAUSIAJŲ SAKRAMENTĄ, * Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties, * tikrąjį Kūną ir Kraują, * dabar ir visados, * ir per amžius. Amen.

Dievo įsakymai

Aš esu Viešpats, tavo Dievas:

- Pirmas:* Neturėk kitų dievų, tik mane vieną.
Antras: Netark Dievo vardo be reikalo.
Trečias: Švęsk sekmadienį.
Ketvirtas: Gerbk savo tėvą ir motiną.
Penktas: Nežudyk.
Šeštas: Nepaleistuvauk.
Septintas: Nevok.
Aštuntas: Nekalbėk netiesos.
Devintas: Negeisk svetimo vyro ir svetimos moters.
Dešimtas: Negeisk svetimo turto.

Dvigubas meilės įsakymas

1. Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu.
2. Mylėk savo artimą kaip save patį.

Aukso taisyklė

Visa, ko norite, kad jums darytų žmonės, ir jūs patys jiems darykite (Mt 7, 12).

Penki Bažnyčios įsakymai

*Štai ką įsako Bažnyčia,
 kurią kaip Motiną turiu mylėti:*

- Pirmas:* Dalyvauk Mišiose sekmadieniais bei per kitas privalomasias šventes ir susilaikyk nuo darbų ar veiklos, galinčių trukdyti šias dienas pašventinti.

- Antras:* Bent kartą per metus išpažink savo nuodėmes.
Trečias: Bent apie Velykas priimk Eucharistijos sakramentą.
Ketvirtas: Susilaikyk nuo mėsos ir pasninkauk Bažnyčios nustatytomis dienomis.
Penktas: Pagal išgales prisidėk prie medžiaginio Bažnyčios išlaikymo.

Sakramentai

*Kristaus įsteigtieji ženklai,
 kuriais gauname Dievo malonę:*

- Pirmas:* Krikštas.
Antras: Sutvirtinimas.
Trečias: Eucharistija, arba Švč. Sakramentas.
Ketvirtas: Atgaila, arba Sutaikinimas.
Penktas: Ligonų patepimas.
Šeštas: Šventimai, arba Kunigystė.
Septintas: Santuoka.

Atgailos dalys

Kad atgaila būtų gera, reikia:

- Pirma:* Atsiminti savo nuodėmes.
Antra: Gailėtis dėl nuodėmių.
Trečia: Tvirtai pasiryžti nebenusidėti.
Ketvirta: Atlikti išpažintį.
Penkta: Atsilyginti ir taisytis.

Trys dieviškosios dorybės

1. Tikėjimas. 2. Viltis. 3. Meilė.

Keturios pagrindinės dorybės, *gero charakterio pagrindas*

1. Protingumas. 2. Teisingumas. 3. Tvirtumas. 4. Susivaldymas.

Gražiausios žmonių dorybės

1. Nuolankumas. 2. Dosnumas. 3. Skaistumas. 4. Romumas. 5. Meilingumas. 6. Saikingumas. 7. Uolumas.

Septynios svarbiausios ydos, *priešingos gražiausioms dorybėms*

1. Puikybė. 2. Gobšumas. 3. Gašlumas. 4. Rūstumas. 5. Pavydas. 6. Rajumas. 7. Tingumas.

Septyni gerieji darbai sielai

1. Nemokantį pamokyti. 2. Abejojančiam patarti. 3. Nuliūdusį paguosti. 4. Pikta darantį sudrausti. 5. Įžeidimus atleisti. 6. Nuoskaudas nukęsti. 7. Melstis už gyvus ir mirusius.

Septyni gerieji darbai kūnui

1. Išalkusį pavalgydinti. 2. Ištroškusį pagirdyti. 3. Vargšą aprengti. 4. Keleivį priglausti. 5. Kalinį sušelpiti. 6. Ligonį aplankyti. 7. Mirusį palaidoti. (Plg. Mt 25, 34–46)

Septynios Šventosios Dvasios dovanos

1. Išmintis. 2. Supratimas. 3. Patarimas. 4. Tvirtumas. 5. Pažinimas. 6. Maldingumas. 7. Dievo baimė.

Dvylika Šventosios Dvasios vaisių

1. Meilė. 2. Džiaugsmas. 3. Ramybė. 4. Kantrybė.
5. Didžiadvasiškumas. 6. Gerumas. 7. Maloningumas.
8. Romumas. 9. Ištikimybė. 10. Kuklumas. 11. Susi-
valdymas. 12. Skaistumas. (Plg. Gal 5, 22–23)

Keturi galutiniai dalykai

1. Mirtis. 2. Teismas. 3. Pragaras. 4. Dangus.

Palaiminimai

Palaiminti beturčiai dvasia, nes jų yra Dangaus Karalystė.

Palaiminti liūdintys, nes jie bus paguosti.

Palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę.

Palaiminti alkstantys ir trokštantys teismo, nes jie bus pasotinti.

Palaiminti gailestingieji, nes jie susilauks gailestingumo.

Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą.

Palaiminti taikdariai, nes jie bus vadinami Dievo vaikais.

Palaiminti persekiojami dėl teismo, nes jų yra Dan-
gaus Karalystė.

Palaiminti jūs, kai dėl manęs jus niekina ir persekioja
bei meluodami visaip šmeižia. Būkite linksmi ir
džiūgaukite, nes jūsų laukia gausus atlygis danguje
(Mt 5, 3–12a).

Katalikiški pasisveikinimai

GARBĖ JĖZUI KRISTUI! – Per amžius. Amen.

PADĖK, DIEVE! – Dėkui!

SU DIEVU! – Su Dievu!

Tikėjimo aktas

Viešpatie Dieve, tvirtai tikiu ir išpažįstu visa, ką teikia šventoji Katalikų Bažnyčia ir ką apreiškei Tu, Dieve, būdamas amžinoji tiesa ir išmintis, kuri negali klusti nei klaidinti. Tuo tikėdamas esu pasiryžęs gyventi ir mirti. Amen.

Vilties aktas

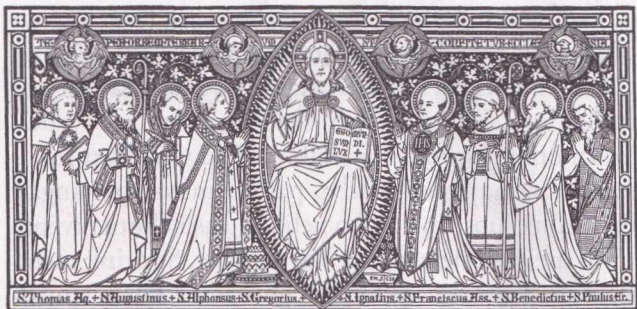
Viešpatie Dieve, viljuosi per Tavo malonę gauti visų nuodėmių atleidimą ir amžinąją laimę po šio gyvenimo, nes Tu, būdamas be galo galingas, ištikimas, maloningas ir gailestingas, tai pažadėjai. To vildamasis esu pasiryžęs gyventi ir mirti. Amen.

Meilės aktas

Viešpatie Dieve, myliu Tave labiau už viską, o savo artimą – dėl Tavęs, nes Tu esi aukščiausias, begalinis ir tobuliausias gėris, vertas visokeriopos meilės. Taip mylėdamas esu pasiryžęs gyventi ir mirti. Amen.

Gailėsčio aktas

Dieve mano, iš visos širdies gailiuosi dėl visų savo nuodėmių ir bjauriuosi jomis, nes nusidėdamas ne tik nusipelniau Tavo teisingų bausmių, bet ir įžeidžiau Tave, aukščiausiąjį gėrį, vertą mylėti labiau už viską. Todėl tvirtai ryžtuosi, padedamas Tavo malonės, daugiau nebenusidėti ir ateityje vengti progų nusidėti. Amen.

KASDIENĖS MALDOS

Labai gražu ir miela kasdien ar bent šventadieniais šeimoje melstis visiems drauge. Bendrajai maldai dažniausiai vadovauja tėvas, bet gali jį pavaduoti motina ar kuris iš vaikų. Vieną kitą čia nurodytą maldą vadovui paskaičius ar visiems balsiai sukalbėjus, kiekvienas dar pasimeldžia tyliai, savomis mintimis.

Žr. taip pat Įvairios maldos, p. 59, Šeimos maldos, p. 193; Dievo žodžio pamaldos (Šventadienis namie), p. 239.

Rytą

Rytą kreipiamės į Viešpatį, prašydami palaimos naujai dienai.

VARDAN DIEVO; TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI; TIKIU Į DIEVĄ TÈVĄ (p. 45–46).

MŪSŲ VEIKSMUS, Viešpatie, savo įkvėpimu pradėk ir savo pagalba lydėk, kad Tu būtum kiekvieno mūsų sumanymo ir darbo pradžia ir pabaiga. Amen.

VIEŠPATIE DIEVE, per švenčiausiąją Tavo Sūnaus Širdį ir Jo skaisčiausios Motinos rankas aukoju Tau save ir visa, ką tik šiandien mąstysiu, kalbėsiu, darysiu ar kentėsiu, – Tavo garbei, sielų išganymui, Tėvynės, jos žmonių ir savo labui. Aukoju Tau visa, ką turiu, – kūną ir sielą, jėgas ir darbą, pasiryžimus ir pastangas. Palaimink juos, kad nieko neliktų, kas nebūtų įkvėpta Tavo meilės ir netarnautų Tavo garbei. Stiprink mano jėgas, kad išvengčiau blogio, gyvenčiau kilniais nusi- teikimais, nieko nepapiktinčiau ir visa daryčiau ta mintimi, kuria gyveno ir dirbo žemėje Tavo Sūnus Jėzus Kristus. Amen.

VIEŠPATIE, PADARYK MANE savosios ramybės pasiuntiniu ir leisk man nešti meilę, kur siaučia ne- apykanta; santaiką, kur vyrauja barniai; vienybę, kur yra skilimas; tikėjimą, kur kankina abejonės; tiesą, kur viešpatauja klaida; viltį, kur braunasi nusiminimas; džiaugsmą, kur slegia liūdesys; šviesą, kur užgulusios tamsybės. – Mokytojai, padaryk, kad aš trokščiau ki- tus paguosti, o ne pats būti guodžiamas; kitus suprasti, o ne pats būti suprastas; kitus mylėti, o ne pats būti mylimas, nes kas duoda – gauna, kas atleidžia, tam atleidžiama, kas miršta, tas gimsta amžinai gyventi. Amen. (*Šv. Pranciškus Asyžietis*)

MANO VALDOVE ir Motina Marija, tau save ati- duodu. Tau pavedu šiandien savo akis, ausis, lūpas ir širdį – visą save. Dėl to prašau tave, geroji Motina, saugoti ir ginti mane kaip savo nuosavybę. Amen.

ANGELE SARGE, šventasis mano globėjau, ir visos dangaus dvasios, saugokite mane šiandieną ir ginkite nuo visokio blogio. Amen.

Prie stalo

Ne tik mūsų gyvybė, bet ir maistas, kuris ją palaiko, yra Dievo dovana. Dėl to ir prie stalo Dievą atsimename ir Jam dėkojame.

I. PALAIMINK, Viešpatie, mus ir šias dovanas, kuriomis iš Tavo dosnumo stiprinsimės. Mokyk mus dalytis Tavo dovanomis, meile ir duona su visais Tavo vaikais. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

II. UŽ TAVO DOVANAS, kuriomis stiprinomės, ir visas mums teikiamas geradarybes ačiū Tau, visagali Dieve, kuris gyveni ir viešpatauji per amžius. Amen.

Prieš darbą ir po darbo

Labai dera susikaupti, pradedant protinį arba fizinį darbą, o baigus dar kartą jį paaukoti Dievui.

I. ATSIŪSK, Viešpatie Šventoji Dvasia, savo dovanų mūsų protui apšviesti ir jėgoms sustiprinti. Palaimink mūsų tėvus ir artimuosius, vadovus ir bendradarbius. Duok mums stiprybės gerai atlikti darbus. Amen.

II. AUKOJAME savo darbą ir sakome ačiū už visas geradarybes Tau, visagali Dieve, kuris gyveni ir viešpatauji per amžius. Amen.

Vakare

Labai gera kiekvieną vakarą ne tik melstis, bet ir daryti visos dienos savo minčių, kalbų ir veiksmų apžvalgą, vadinamąją sąžinės patikrinimą.

VARDAN DIEVO; TÈVE MŪŠŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI; TIKIU Į DIEVĄ TÈVĄ.

Vakare skiriu keletą ar keliolika minučių prisiminti praėjusią dieną, padėkoti už Viešpaties globą, atsiprašyti už savo neištikimybę, paprašyti palaimos ateinančiais dienai.

Žinau, kad Dievas visada yra su manimi ir manyje: „Jame gyvename, judame ir esame“ (Apd 17, 28). Viską gaunu iš Dievo rankų, todėl kreipiuosi į Jį ir Jam už viską dėkoju: už praėjusią dieną, gamtą ir žmones, savo gyvenimą ir Viešpaties globą. Prisimenu, už ką ypatingai šiandien norėčiau padėkoti.

Tada prašau Viešpaties malonės, kad Jis gydytų mano dvasinį aklumą ir padėtų visa pamatyti Jo akimis.

Apaštalas Paulius ragino: „Visa ištirkite ir, kas gera, palaikykite!“ (1 Tes 5, 21), todėl žvelgiu į prabėgusias valandas: dienos susitikimus, įvykius, pokalbius, savo paties žodžius, darbus, apsisprendimus. Atkreipiu dėmesį į savo sielos nusiteikimą. Kokias šios dienos mintis, jausmus prisimenu? Kokie troškimai, baimė, rūpesčiai ir norai mane lydėjo? Kaip man sekėsi kitus išklausti? Ką nuveikiau šią dieną ir ką apleidau?

Ar jaučiu Šventosios Dvasios veikimą, tai yra ar sustiprėjo mano tikėjimas, viltis ir meilė? O gal mane veikė piktoji dvasia, sėdama nepasitikėjimą, nusivylimą, egoizmą? Gal pastebiu, kad mano gyvenime kai kas nuolat kartojasi: elgesys, posakis, vertinimas. Ar visi jie

buvo geri ir juos reikia toliau palaikyti, o gal netinkami ir ateityje turėčiau jų visomis jėgomis vengti? Ką Dievas norėjo pasakyti per visus tuos įvykius? Ką jie reiškia mano gyvenime, kokią pamoką duoda?

Galbūt pastebiu, kad dar lieka kažkas, kas man neduoda ramybės: neišspręstas ginčas, piktas žodis, praleista proga, parodytas grubumas ar neatidumas, neatsakingas poelgis, nesusipratimas. Visa tai kelia nerimą ir reikalauja susitaikyti. Visa atiduodu į gerojo Dievo rankas ir prašau Jo Dvasios, kuri viena tegali išmokyti mane tinkamai melstis ir gyventi (plg. Rom 8, 26). Dėkoju Viešpačiui už tai, kad Jis buvo su manimi šią dieną, dėkoju už viską, ką Jis manyje ir per mane nuveikė. Prašau Dievo atleidimo ir susitaikymo malonės.

Ryžtuosi naujai pradžiai. Geroji Kristaus Naujiena neleidžia abejoti: galiu visuomet pradėti iš pradžių, nors ir kaip praeityje buvau klydęs. Dievas atverčia naują mano gyvenimo lapą, galiu vėl gyventi pasitikėdamas Dievu. Ką norėčiau atlikti ir ko Dievas iš manęs laukia? Dėl ko norėčiau prašyti jėgų ir išminties? Trokštu dar uoliau sekti savo Mokytoju, todėl pagalvoju, kas ateinančiomis dienomis turėtų manyje lyg raugas augti ir plėstis? Prašau Viešpaties, kad išmokytų viską priimti iš Jo rankų.

Viską, ką prisiminiau ir pamačiau, sudedu į Jo paties išmokytą maldą TĖVE MŪSŲ.

Toliau galiu melstis:

GAILIUOSI, VIEŠPATIE, kad pažeidžiau Tavo valią ir nusikaltau Tavo meilei. Atleisk, gerasis dangaus Tėve! Padėk man mokytis iš klaidų ir sustiprink mano

dvasios jėgas, kad rytoj būčiau žmonėms geresnis (-ė) ir Tau ištikimesnis (-ė).

APLANKYK, Viešpatie, mūsų pastogę ir pašalink iš jos sielų priešų žabangus. Tegyvena joje Tavo angelai, saugodami mūsų ramybę. Suteik mums ramią naktį ir laimingą gyvenimo pabaigą. Palaimink mus, Viešpatie, ir Tavo palaiminimas tepasilieka su mumis visados.

AŠ MELDŽIUOS, Viešpatie, už visus, kurie šį vakarą Tau nesimels; aš myliu Tave už tuos, kurie iki šiol Tavęs nepamilo; aš noriu kentėti už tuos, kurie priešinasi Tavo valiai. Teįvyksta Tavo valia, Viešpatie, mano ir kitų gyvenime.

DIEVE, TU TROKŠTI žmones išganyti ir dėl savo gerumo atleidi jiems nuodėmes, todėl ir mūsų tėvams, broliams, seserims, giminėms bei geradariams, kurie jau yra apleidę šį pasaulį, Švenčiausiajai Mergelei Marijai ir visiems Tavo šventiesiems užtariant, leisk pasiekti amžinąją laimę.

ATSIMINK, maloningoji Mergele Marija, jog amžiais nėra girdėta, kad apleistum bent vieną, kas bėga prie tavęs, šaukiasi tavo pagalbos ir prašosi užtariamas. Šitokio pasitikėjimo kupini ir mes skubame prie tavęs, Mergelių Mergele ir Motina! Mes einame pas tave ir būdami nusidėjėliai su gailesčiu puolame prie tavo kojų. Tu, įsikūnijusio Žodžio Motina, nepaniekink mūsų žodžių, bet maloningai išgirsk ir išklausyk.

ANGELE SARGE, šventasis mano globėjau, ir visos dangaus dvasios, saugokite mane šią naktį ir ginkite nuo visokio blogio. Amen.

ĮVAIRIOS MALDOS

Reikia visuomet melstis ir nepaliauti“, sako Evangelija (Lk 18, 1). O dainius iš gyvenimo patirties pritaria: „Alpstančią širdį malda atgaivina ir gydo kančias paslapčiausias visas“ (*Maironis*). Melsdamiesi sukaupiame giliausias sielos jėgas, tikriausia prasme pabūname su Dievu ir savimi. Laimingas, kas išmoksta įvairiausiais momentais ir reikalais savaimingai kelti širdį ir mintis į Dievą. Čia pateikiamos maldos gali pagyvinti ir išplėsti mūsų asmeninę malda, bet negali jos atstoti.

Už visą Bažnyčią

VIEŠPATIE, amžinasis Dieve, dangaus Tėve! Laimink mūsų Motiną Bažnyčią, kurią Tavo Sūnus mums davė kaip brangiausią savo palikimą. Apšviesk visus dvasinius ir pasaulinius vyresniuosius, kad jie rūpintųsi tuo, kas didina Tavo vardo garbę, kas tarnauja mūsų išganymui ir visos krikščionijos gerovei. Saugok

nuo pavojų mūsų Šventąjį Tėvą ***. Globok mūsų aukštuosius ganytojus ir kunigus. Laimink jų darbą mums pašventinti.

Gyvenimo audrose ir išmėginimuose duok mums likti ištikimiams ir doriems. Padėk niekada nenukrypti nuo Tavo tiesos ir Tavo šventųjų įsakymų. Stiprink mūsų šeimas gyvenimo rūpesčiuose ir varguose. Duok malonės ir išminties tėvams, kad jie šventai atliktų savo pareigas. Globok jaunimą, kurio tikėjimui ir dorai gresia tiek daug didelių pavojų. Suteik malonės jaunuoliams ir jaunuolėms, kad jie savo gražiausiais jaunystės metais neprarastų širdžių tyrumo. Laimink vaikučius, kaip kadaise juos laiminai, vaikščiodamas šios žemės keliais. Uždek jų širdis meile Tau.

Pažadink mumyse pirmųjų krikščionių dvasią, suteik uolumo melstis, eiti šventųjų sakramentų ir dirbti Dievo bei artimo meilės darbus. Tau, Viešpatie, tebūna visas mūsų gyvenimas ir veikimas, mūsų darbai ir klajonės, mūsų kančios ir mirtis. Suteik mums malonės čia, žemės kelyje, ir leisk tenai, dangaus džiaugsme, garbinti Tave su Tavo Sūnumi, mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir Šventąja meilės Dvasia. Amen.

Už parapiją

SAUGOK, VIEŠPATIE, mūsų parapiją nuo papikstinimo, širdžių netyrumo, Tavo šventos valios pažeidimo. Ugdyk mumyse norą vienas kitą suprasti, atjausti ir vienas kitam padėti.

Globok mūsų parapijos šeimas, vadovauk mūsų jaunimui, guosk tuos, kuriuos ištinka bandymų smūgiai,

stiprink ligonius ir suteik amžinąją šviesą visiems šioje parapijoje mirusiems.

Už Tėvynę

DIEVE, TU LEIDAI MŪSŲ TAUTAI pakelti daug aukų, bet pažadinai joje ir kankinių dvasią. Tu vienas, Viešpatie, žinai, kiek daug mūsų tautiečių mirė dėl Tavo vardo ir tautos laisvės. Tu vienas žinai, kokiam jų būriui Tu suteikei šventųjų kankinių garbės vainiką. Mes tikime, Viešpatie, kad jų užtarimu Tu teiki mums ir visai mūsų tautai gausios palaimos. Leisk, Viešpatie, jų užtarimu melsti globos mums ir mūsų Tėvynei. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Prašant gerovės Tėvynei

VIEŠPATIE, GLOBOK MŪSŲ TĖVYNĘ ir išklausyk mus, kai Tavęs šaukiamės. Siųsk mums, Viešpatie, savo pagalbą ir maloningai mus saugok. Tebūna taika mūsų miestams ir kaimams, o mūsų namams ramybė.

Visagali amžinasis Dieve, dangaus Tėvynės Kūrėjau ir Valdove, dieną ir naktį saugok mūsų šios žemės Tėvynę bei jos žmones, kad jie visuomet džiaugtųsi taika ir gerove.

Telydi mus visada Dievo pagalba. Amen.

Prašant visų krikščionių vienybės

VIEŠPATIE JĖZAU KRISTAU, Tu jungi savyje visas šeimas ir visas pasaulio tautas. Per Tave mes esame vieno Tėvo vaikai. Argi neprivalome gyventi vienybėje, kaip Tu esi vienas su savo dangaus Tėvu?!

Karštai prašome: sutelk mus į vienybę Tavyje. Tu, Viešpatie, nori, kad būtų viena kaimenė ir vienas Ganytojas, todėl suvienyk visus krikščionis tikra meilės ir vienybės dvasia. Amen.

Prašant taikos pasauliui

JĖZAU, RAMYBĖS KARALIAU, karštai meldžiamės taikos, kurios taip reikia pasauliui. Iš savo Švenčiausiosios Širdies siųsk pasauliui dievišką pasigailėjimą, kad baigtųsi nesutikimai ir visur viešpatautų taika ir meilė.

Valdovams ir visiems žmonėms įkvėpk taikos minčių, pašalink nesantaiką, kuri skiria tautas vieną nuo kitos. Tu išliejai savo brangiausiąjį Kraują, kad visi gyventume kaip broliai, tad sutaikink žmones, šeimas ir valstybes. Amen.

Garbinimas ir dėkojimas

VISAGALI AMŽINASIS DIEVE, Tu esi mano pradžia ir pabaiga, mano Kūrėjas ir Atpirkėjas, Tas, kuris mane pašventina ir suteikia gyvenimo pilnatvę, – mano Dievas ir mano viskas. Dėkoju Tau už gausias Tavo dovanas man, kitiems žmonėms ir visai kūrinijai.

Viešpatie, mokyk mane su dėkingumu priimti gyvenimą kaip Tavo dovaną, džiaugtis ja, branginti, kol turiu, bet laikui atėjus dėkingai ją atiduoti. Ši dovana didelė, tačiau jos Davėjas yra dar didesnis. Tu jį man dovanoji, nes Tavyje yra niekada nesibaigiantis gyvenimas. Amen.

Garbinimo malda

O DIEVE, GARBINU TAVE, nes Tu esi Išmintis, kuri mane sumanė, Tu esi Valia, kuri manęs norėjo, Tu esi Jėga, kuri mane sukūrė, Tu esi Malone, kuri mane išaukštino, Tu esi Balsas, kuris mane šaukia, Tu esi Žodis, kuris man kalba, Tu esi Gerumas, kuris mane apdovanoja, Tu esi Gailestingumas, kuris man atleidžia, Tu esi Meilė, kuri mane supa, Tu esi Dvasia, kuri mane gaivina, Tu esi Apvaizda, kuri mane veda, Tu esi Ramybė, kuri mane užlieja, Tu esi Šventumas, kuris mane pakeičia ir skatina nenurimti, kol neišvysiu Tavo veido. O Dieve, garbinu Tave! Amen.

IMK IR PRIIMK, VIEŠPATIE, visą mano laisvę, atmintį, protą ir valią, viską, ką turiu ir valdau. Tu, Viešpatie, man tai davei, Tau viską gražinu. Viskas yra Tavo, tad viską tvarkyk pagal savo valią. Tik suteik man savo meilę ir malonę, – nes man to užtenka.

Šv. Faustinos malda

KIEKVIENU SAVOSIOS BŪTIES KVĖPSMU, kiekvienu savo širdies dūžiu, kiekvienu kraujo, tekančio mano gyslomis, pulsavimu trokštu aukštinti Tavo, Švenčiausioji Trejybe, gailestingumą.

Trokštu visiškai persikeisti į Tavąjį gailestingumą ir tapti gyvu Tavo, Viešpatie, atspindžiu; tegul esminė Tavo dieviška savybė – neišmatuojamas gailestingumas – per mano sielą ir širdį pasiekia artimą.

Padėk man, Viešpatie, kad mano akys būtų gailėstingos, kad niekuomet nieko neįtarinėčiau ir neteisčiau pagal išorę, bet įžvelgčiau artimo sielos grožį ir jam padėčiau.

Padėk man, Viešpatie, kad mano klausa būtų gailėstinga, atidi artimo poreikiams, neabejinga jo skausmams ir aimanoms.

Padėk man, Viešpatie, kad mano kalba būtų gailėstinga, kad niekuomet blogai nešnekėčiau apie artimą, bet kiekvienam atrasčiau paguodos ir atleidimo žodį. Padėk man, Viešpatie, kad mano rankos būtų gailėstingos ir pasirengusios geriems darbams, kad aš mokėčiau daryti gera artimui, pati imdamasi sunkiausių ir nemaloniausių darbų.

Padėk man, Viešpatie, kad mano kojos būtų gailėstingos, kad įveikdama savąjį nuovargį galėčiau skubėti padėti artimui. Tikrasis mano poilsis tebūnie paslaugumas artimui.

Padėk man, Viešpatie, kad mano širdis būtų gailėstinga, kad būčiau jautri visoms artimo kančioms. Niekam neužversiu savo širdies. Nuoširdžiai bendrausiu net su tais, kuriuos žinau piktnaudžiausiant mano gerumu. Nuslopinsiu savo skausmą ir užsidarysiu gailėstingiausioje Jėzaus Širdyje. O mano Viešpatie, tegul manyje pasilieka Tavo gailėstingumas.

Tu mane ragini būti gailėstingą trejopai. Pirmiausia – gailėstingu veiksmu, kad ir koks jis būtų. Antra – gailėstingu žodžiu; jeigu negaliu padėti veiksmu, padėsiu žodžiu. Trečias dalykas yra malda. Jeigu negalėsiu parodyti gailėstingumo nei veiksmu, nei žodžiu,

visada galėsiu malda, nes malda siekia ten, kur aš pati nepasiekiu.

O mano Jėzau, perkeisk mane į Save, nes Tu viską gali.

Prašant didžiadvasiškumo

AMŽINASIS ŽODI, vienatini Dievo Sūnau, išmokyk mane būti kilniaširdį ir tarnauti Tau, kaip esi vertas: duoti neskaičiuojant, kovoti nepaisant žaizdų, darbuotis neieškant poilsio, aukotis nelaukiant jokio kito atlygio – tik žinoti, kad vykdu Tavo šventą ir dievišką valią. Amen.

Malda prašant Šventosios Dvasios

TÈVE, VARDAN TAVO SŪNAUS, maldauju Tave Šventosios Dvasios. Teperspėja mane Šventoji Dvasia, kai pamirštu Tavo įsakymus, Tavo meilę, Tavo pažadus. Tavo Šventoji Dvasia testiprina mano atmintį, kad dažnai prisiminčiau Tavo šventumą ir visagalybę, Tavo išmintį ir gerumą, Tavo ištikimybę ir meilę.

Tavo Šventoji Dvasia tebūna mano skatintoja, kai esu tingus (-i), mano stiprintoja, kai esu silpnas (-a), mano šviesa, kai nežinau, ką daryti. Tavo Šventoji Dvasia tesutvirtina mano tikėjimą, kai mane vargina abejonės, tesustiprina mano viltį, kai esu nusiminęs (-usi), teuždega mano meilę, jei ji išblės Tau ir mano artimui.

Tėve, Tavo Šventoji Dvasia, Tavo Sūnaus Dvasia, tenužengia ant manęs, kaip anuomet ji nužengė ant Jėzaus mokinių. Tėve, Tu per Jėzų Kristų pažadėjai

visiems, Tave prašantiems, atsiųsti Šventąją Dvasią. Tavo žodis yra tiesa. Leisk manyje veikti Šventosios Dvasios galybei.

Prašant teisingumo

VIEŠPATIE, MŪSŲ DIEVE, mūsų gyvybės Tėve, prašydami Tavęs duonos pasauliui, prašome Tavo Dvasios, kuri išmokytų mus taip naudotis žemės gėrybėmis, kad būtų sotus kiekvienas žmogus; prašome Tave teisingumo, kad vis daugiau žmonių, valstybių ir vyriausybių suprastų, jog turtingos tautos yra atsakingos už neturtingas, sotieji už alkanuosius. Duok mums jėgų prisidėti prie skurdo įveikimo ir geresnio pasaulio kūrimo. Amen.

Prašant ištvermės

VIEŠPATIE, JĖZAU KRISTAU, Tu parodei savo meilę ir gailestingumą vargstantiesiems ir prislėgtiesiems. Prisiartinę prie Tavęs jie galėjo atsigaivinti ir pasisemti vilties. Per Tave jie atrado sveikatą, ramybę ir sutaikinimą.

Meldžiame Tave, Viešpatie, ir šiandien būk su mumis. Leisk pajusti laiminančią Tavo ranką ir išgelbėjimą. Duok mums kantrybės ir jėgų ištverti šį laiką. Neleisk prarasti vilties. Padėk mums išnaudoti laiką geriems žodžiams ir meilės ženklams. Atverk mūsų akis ir mūsų širdis Tavo stebuklams. Laimink ir saugok mus, mūsų Viešpatie Dieve, per savo Sūnų Jėzų Kristų Šventosios Dvasios jėga. Amen.

Prašant pagalbos ir šviesos

PARODYK MAN, VIEŠPATIE, savąjį kelią, vesk mane savąja tiesa. Duok man širdį, kuri Tavęs bijotų, tikėjimą, kuris Tave suvoktų, meilę, kuri paskui Tave sektų, viltį, kurią Tavo didybė stiprintų, sielą, kuri Tave mylėtų. Duok man protą, kuris Tave pažintų, ausis, kurios Tave, kenčiantį ant kryžiaus, išgirstų, akis, kurios Tavo nuolankumą matytų, lūpas, kurios su Tavimi melstųsi už priešus.

Jėzau, Dievo Sūnau, pasaulio Išganytojau, Tu esi pasaulio Šviesa, Tu myli mane, Tu nešei mūsų naštas, Tu esi mano Gelbėtojas, – atnaujink mane. Suteik man jėgų nugalėti pagundas, gelbėk mane. Ateik ir būk su manimi, kad aš gyvenčiau su Tavimi. Teateina Tavo Karalystė – ir per mane.

Malda vienatvėje

DANGAUS TÈVE, kai išgyvenu vienišumą, leisk pajusti Tavo artumą; kai jaučiuosi kitų apleistas, primink man, kad Tu nuolat esi drauge ir niekada manęs neapleidi. Viešpatie, atverk mano širdį kitiems, kad manø meilė netaptų šykšti, kad savanaudiškumas neužgožtų jautrumo kitiems. Kai šalia negirdžiu kalbančio, kurio žodis man būtų brangus, arba nepatiriu žvilgsnio, kuris manąjį sutiktų, nei kito kūno, kuris mane priglaustų, ramink ir pripildyk savimi, nes Tu esi didžiausias kiekvieno mūsų lobis ir gyvenimo pilnatvė. Duok malonės patirti, kad Tu esi mano gyvenimo turtas. Amen.

Pasitikėjimo malda

VIEŠPATIE, TU SU MANIMI, – ko man bijoti? Kai niekas mano alkio nenumaldo, Tu maitini mano dvasią ir širdį. Kai viskas sunyksta kaip smėlis tarp pirštų, Tu mane palaikai, duodi vandens, malšinančio gyvenimo troškulį.

Tu mane saugiai vedi, parodai man kelią. Tu vedi mane, kai užgęsta žiburiai, kai apgaubia tamsa, kai esu vienišas (-a). Kai nebepajėgiu mylėti nei kitų, nei Tavęs, – vis vien Tu esi su manim. Tavo kryžius man yra ženklas, kad Tu mane myli. Tu – su manimi.

Už dar negimusius vaikus

DIEVE, GYVYBĖS KŪRĖJAU, Tu padarei žmones laimingus, per juos dovanodamas pasauliui naują gyvybę. Atverk mūsų širdis ir protus, kad pripažintume Tavo ypatingą dovaną – vaikus ir didžiulę Tavo meilę kiekvienam iš mūsų, sukurtų pagal Tavo paveikslą ir panašumą. Iš meilės mums Tu pasiuntei savo Sūnų Jėzų mus atpirkti. Iš meilės Jis atėjo į pasaulį per Motinos Marijos iščias.

Dieve, gyvybės palaikytojau, globok ir saugok nekal-tus dar negimusius vaikus, o motinoms suteik stiprybės, meilės ir motinystės džiaugsmą. Amen.

Leisk būti kaip Tu

MANO JĖZAU, AUKOJU SAVE Tavo Švenčiausiajai Širdžiai. Paimk mane visą ir pakeisk į

save! Leisk, kad mano rankos būtų Tavo rankos, mano kojos – Tavo kojos, mano širdis – Tavo širdis. Leisk man žvelgti Tavo akimis, girdėti Tavo ausimis, kalbėti Tavo lūpomis, mylėti Tavo širdimi, mąstyti Tavo protu, tarnauti Tavo valia. Tebūnie Tau pašvęsta visa mano būtis. Padaryk, kad būčiau antrasis Tu. Jėzau, atsiųsk man Šventąją Dvasią, kad Ji išmokytų mane Tave mylėti ir tik per Tave, su Tavimi, Tavyje ir Tau gyventi. Amen.

Prašant nutolusiųjų sugrįžimo

DIEVE, GERIAUSIAS VISŲ TÈVE, pasigailėk tų mūsų brolių, kurie per nuodėmę ar klaidą nutolo nuo Tavęs, didžiojo Gėrio ir Tiesos. Jie daug kenčia, Viešpatie, ir jų dvasia nerami. Jie taip reikalingi Tavęs!

Mažink, Viešpatie, jų svyravimus, stiprink geruosius jų jausmus, duok jiems jėgos ir drąsos grįžti pas Tave. Amen.

Meldžiant paskelbimo šventuoju

Švenčiausioji ir nedalomoji Trejybė, kuri Tau ištikimai tarnaujančių širdyse buveinę pasirenki ir po mirties jų nuopelnus tinkamai atlygini, suteik, meldžiamo, kad Tavo tarnas ***, kuris, Nekaltai Pradėtosios Mergelės Marijos globos remiamas, apaštališkuoju uolumu Tavo Bažnyčiai ištikimai yra tarnavęs, altorių garbe kuo greičiau būtų apvainikuotas. To prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Už smurto ir katastrofų aukas

GYVASIS DIEVE, daugelį žmonių mirtis pasiglemžia staiga ir negailestingai. Paskutinės jų gyvenimo akimirkos dažniausiai būna pripildytos stingdančios baimės ir neapsakomo skausmo. Meldžiame Tave už kritusius karuose, už terorizmo ir smurto aukas, už visus žuvusius gamtos stichijų ir nelaimingų atsitikimų metu. Leisk jiems patirti, kad ir gyvendami, ir mirdami jie priklauso Tau. Tegul Tavo meilė suteikia tai, ko jiems stinga, kad galėtų regėti Tave šventųjų bendrijoje. Amen.

Kai mirtis išskiria

DĖKOJU TAVO APVAIZDAI, kad mano gyvenimą apdovanojai ryšiais su man brangiais šeimos nariais, draugais ir bendradarbiais. Palaimingo bendravimo, sunkumų bei kryžiaus kelyje mus vienijo meilė ir susiklausymas, skausmai, rūpesčiai ir viltingi siekiai. Neleisk paskęsti nei sielvarte, nei netekties skausme; padėk suvokti, kad niekas iš manęs neatims to, ką esame patyrę kartu praeityje ir kas mane brandino, turtino, augino. Dėkoju Tau už mano (vyro, žmonos, vaiko, giminaičio, bičiulio...) gyvenimą. Viešpatie, suteik vilties ateičiai, gydyk mano sugrudusią širdį, suteik jėgų ir drąsos toliau gyventi. Padėk įprasminti savo likusias gyvenimo dienas jautrumu bei atida kitiems ir Tau. Amen.

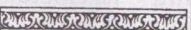
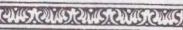
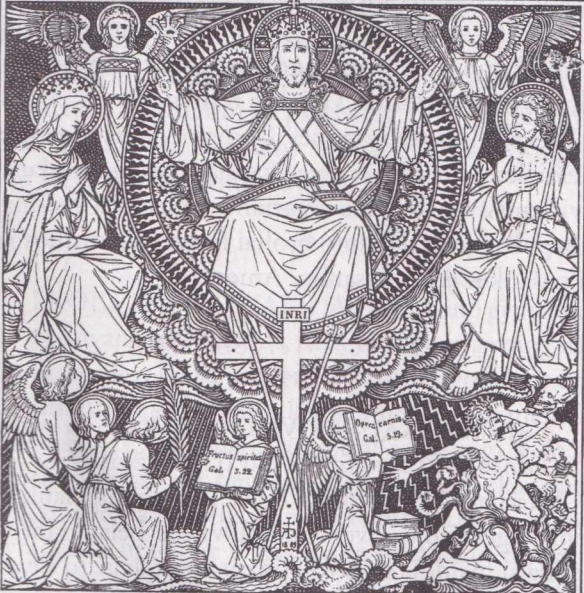
Prašant amžinosios ramybės mirusiems krikščionims

NĖ VIENAS ŽMOGUS, VIEŠPATIE, neišsiteisins prieš Tave, jei Tu jam neatleisi... Nesmerk tad, Tėve, savo kūrinį! Tenekrinta Tavo rūstus nuosprendis ant mirusiųjų, kuriuos Bažnyčia maldaudama Tau paveda. Tavo malonė teišgelbsti juos nuo amžinojo pasmerkimo, nes jie, gyvendami žemėje, buvo paženklinę Švenčiausiosios Trejybės ženklą.

Dieve, Tu trokšti žmones išganyti ir dėl savo gerumo atleidi jiems nuodėmes. Švenčiausiajai Mergelei Marijai ir visiems šventiesiems užtariant, tepasiekia amžinąją laimę visi mūsų tikėjimo broliai ir seserys, kuriuos jau esi pašaukęs iš šio pasaulio. Amen.

Prašant Švč. Mergelės Marijos pagalbos

MARIJA, JĖZAUS IR VISŲ MOTINA, tu mums dovanojai savo Sūnų. Tu Jį nešei žmonėms – su meile tarnaudama Elzbietai, Onai ir Simeonui, laukiantiems Išgelbėtojo. Šventosios Dvasios belaukiant, tu vienijaisi maldoje su savo Sūnaus apaštalais. Jo Dvasia juos išsklaidė po visą pasaulį skelbti išgelbėjimą visiems žmonėms. Padėk ir mums šiandien nešti Jo meilę. Padėk prašyti Šventosios Dvasios, kad duotų jėgų dalyvauti kuriant tavo Sūnaus Karalystę, teisingumo, meilės ir taikos Karalystę. Padėk, kad visi žmonės pažintų tavo Sūnų – Išgelbėtoją, Kelią, Tiesą ir Gyvenimą. Amen.

TIKĖJIMAS

Dievo tiesa – mūsų šviesa

Kas padarys mus laimingus? – Visi mes, žmonės, nepaliaujame trokšti laimės ir jos ieškoti. Vieni ją tikisi rasti turtuose bei malonumuose, kiti – galioje ir garbėje, dar kiti – meilėje ir draugystėje ar darbe, moksle, kūryboje. Bet žemiškasis gėris ir visokios nykstančiosios vertybės negali žmogaus padaryti tikrai laimingo, nes jos greit išnyksta ir niekad jų žmogui negana. Pastovią ir tobulą laimę tegalime rasti bendraudami su Dievu, Jį mylėdami. Dievas yra neapsakomai geras ir pats kviečia žmogų į savo draugystę. Kol gyvename žemėje, su Dievu bendraujame tikėjimu, Jo artumą jaučiame gryna sąžine. Kai nueisime į dangų, būsimė amžinai laimingi, Dievą regėdami ir mylėdami.

Iš kur mes žinome apie Dievą? – Apie Dievą mums kalba protas ir sąžinė, istorija ir apreiškimas.

Mūsų protas sako, kad gamtoje nėra mažiausi daiktai ar smulkiausios materijos dalelytės neatsiranda savaime, bet turi priežastį, ir kad ten, kur yra tvarka ir tikslingumas, turi būti protinga to priežastis. Taigi negalėjo savaime atsirasti ir susitvarkyti visas šis neaprepiamas, gražus ir dėsningai besivystantis pasaulis. Jį tegalėjo sukurti be galo tobula ir protinga Būtybė, visų priežasčių priežastis, kuriai nebereikia priežasties ir kurią vadiname Dievu.

Mūsų sąžinė giria mus už gera ir peikia už bloga, nesvarbu, ar mes to norime, ar ne. Taigi ji rodo, kad yra aukštesnis už mus dorinis įstatymas ir jo Leidėjas – Dievas.

Istorija sako, kad visos tautos visais laikais pripažino Dievo buvimą ir savo priklausomumą nuo Jo. Taip pat istorija liudija, jog pats Dievas daug kartų yra apreiškęs, kas Jis yra mums ir kokie turi būti mūsų santykiai su Juo.

Kaip Dievas apsireiškė ir kalbėjo žmonėms? – Senajame Įstatyme (iki Kristaus atėjimo) Jis tai darė per patriarchus ir pranašus, o Naujajame Įstatyme (nuo Kristaus atėjimo) – per savo Sūnų Jėzų Kristų ir Jo mokinius apaštalus. Dievo Apreiškimas yra surašytas Šventajame Rašte ir išlaikytas Bažnyčios tradicijoje. Visą Dievo Apreiškimą saugo, skelbia ir aiškina Kristaus įsteigtoji Bažnyčia. Tikėjimo tiesų santrauką turime Apaštalų tikėjimo išpažinime – „Tikiu į Dievą Tėvą“.

Koks yra Dievas? – Dievo Apreiškimas ir mūsų protas sako, jog Dievas yra aukščiausia, tobuliausia ir vienintelė pati iš savęs esanti Būtis, jog Jis amžinas ir nesikeičiantis. Dievas yra visur: danguje, žemėje ir kiekvienoje vietoje, aplink mus ir mumyse. Būdamas visur, Dievas visa regi ir žino. Jis žino net slapčiausias mintis. Dievas yra gryna ir tobula dvasia, dėl to Jis nematomas mūsų akimis, o tik suvokiamas protu, pajuntamas širdimi. Dievas yra visagalis, nes iš nieko į buvimą pašaukė visas esamas būtybes ir gali padaryti visa, kas protinga ir gera. Dievas myli savo kūrinius ir jais tėviškai rūpinasi. Iš Jėzaus Kristaus žinome, kad Dievas yra triasmenis: Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia. Vieną triasmenį Dievą vadiname Švenčiausiąja Trejybe.

Ką Dievas sukūrė? – Dievas savo galybe iš nieko sukūrė angelus, žmones, gyvąją ir negyvąją gamtą. Kilniausi Dievo kūriniai yra angelai. Dalis angelų dėl savo išdidumo pasipriešino Dievui ir taip Jam nusidėjo. Dėl to jie buvo pašalinti iš dangaus ir tapo piktosiomis dvasiomis. Piktosios dvasios gundo žmones atsisakyti Dievo, Jo neklausyti. Gerieji angelai saugo mus nuo pikto ir skatina į gera.

Kas yra žmogus? – Žmogus yra Dievo kūrinys, turintis medžiaginį kūną ir dvasinę sielą. Kad siela yra dvasinė būtis, rodo jos protinga ir laisva veikla. Po kūno mirties žmogaus siela išlieka. Sielos dėka žmogus sugeba pažinti ir įvertinti tiesą ir melą, pats pasirinkti gerį ar blogį.

Kam mes gyvename žemėje? – Žemės gyvenimas kelia mums daug laikinųjų tikslų: apsirūpinti maistu, drabužiu, pastoge, pasiekti mokslą, išauklėti šeimą, drauge su kitais žmonėmis kurti žemėje teisingumą ir meile pagrįstą gyvenimą. Tačiau tikėjimas įspėja, kad visi laikinieji tikslai neturi nustelbti pagrindinio žmogaus tikslo, kuris yra: pažinti Dievą, Jį mylėti, vykdyti Jo valią ir po mirties būti su Dievu laimingiems danguje.

Kaip žmogus nukrypo nuo tikslo? – Pirmieji Dievo sukurti žmonės buvo nekalti ir laimingi. Tą jų būklę vadiname rojumi. Jiems buvo pažadėtas nemarumas, žemiškojo gyvenimo didelė gerovė ir dangaus laimė. Tačiau pirmieji žmonės nusidėjo Dievui, pamėgę blogį. Šitaip pasielgti juos sugundė piktoji dvasia. Nusikaltę žmonės prarado rojaus būklę ir teisę į dangų. Šis praradimas perėjo visiems žmonėms ir yra vadinamas gimtąja nuodėme. Krikšto sakramentas panaikina gimtąją nuodėmę, sugrąžina Dievo vaikų teises.

Kaip Dievas pasigailėjo žmonių? – Kad atpirktų žmones, Dievas Sūnus tapo žmogumi. Jis vadinasi Jėzus Kristus. Jėzus gyveno maždaug prieš du tūkstančius metų žydų žemėje Palestinoje. Nuo Jo gimimo skaičiuojami mūsų eros metai. Jis gimė Betliejuje, augo Nazarete, buvo nukankintas to krašto sostinėje Jeruzalėje. Jėzaus Motina yra Švenčiausioji Mergelė Marija, jų globėjas – šv. Juozapas. Jėzaus Kristaus gyvenimą ir darbus aprašė Jo mokiniai Šventojo Rašto knygoje, vadinamose evangelijomis.

Ką yra nuveikęs Jėzus Kristus? – Sulaukęs 30 metų, Jėzus mokė žmones visoje Palestinoje. Sau padėjėjais jis išsirinko 12

mokinių, kuriuos pavadino apaštalais. Jėzus mokė tikėjimo ir darė nuostabius darbus – stebuklus. Žmonės pradėjo suprasti, kad Jis yra žmonijos Gelbėtojas, kurį Dievas per pranašus buvo žadėjęs atsiųsti; tada Jėzus aiškiai pasakė esąs Dievo Sūnus. Savo išmintimi, šventumu ir stebuklais Jėzus įrodė tikrai esąs Dievas.

To laiko blogiesiems žmonėms Jėzaus mokslas ir darbai nepatiko, jie pavydėjo Jėzui ir Jo neapkentė. Tie žmonės Jį suėmė, kankino ir nužudė, prikaldami prie kryžiaus. Jėzus kentėjo ir mirė, savo noru aukodamasis už viso pasaulio ir visų laikų žmonių nuodėmes. Dėl to Jis yra žmonijos Atpirkėjas. Trečiąją dieną po mirties Jėzus Kristus prisikėlė iš numirusių. Jį prisikėlusį matė apaštalai ir daug kitų žmonių. Praėjus 40 dienų po prisikėlimo, Viešpats Jėzus ižengė į dangų, o Sekminių dieną drauge su Dievu Tėvu atsiuntė apaštalams ir visiems tikintiesiems Šventąją Dvasią.

Kaip Jėzaus atpirkimas pasiekia mus? – Jėzus Kristus įkūrė tikinčiųjų bendriją – savo Bažnyčią, kurios nematoma Galva yra Jis pats. Matomu vyriausiuoju Bažnyčios ganytoju Kristus paskyrė apaštalą Petrą. Šv. Petro įpėdinis yra Romos vyskupas, kurį vadiname popiežiumi, arba Šventuoju Tėvu. Kitų apaštalų įpėdiniais tapo kiti vyskupai. Vyskupų padėjėjai yra kunigai. Bažnyčia skelbia ir aiškina Kristaus mokslą, teikia Jo įsteigtus sakramentus. Šitaip ji pašventina žmones ir visą kūriniųją.

Kas priklauso Bažnyčiai? – Kiekvienas pakrikštytas, Kristaus mokslo tiesas pripažįstantis ir jų besilaikantis žmogus yra Kristaus Bažnyčios narys. Kristaus Bažnyčia apima ne vien tik žemėje gyvenančius žmones (keliaujančioji Bažnyčia), bet ir skaistyklos vėles (kenčiančioji Bažnyčia), ir dangaus šventuosius (triumfuojančioji Bažnyčia). Per Bažnyčią mes gauname Dievo pagalbą dorai gyventi ir siekti amžinosios laimės. Ta pagalba vadinasi Dievo malonė. Ją gauname Mišiomis, sakramentais ir malda. Nekrikštytuosius geros valios žmones Dievas irgi kreipia

į Kristaus Bažnyčią, tačiau jų kelias į amžinąją laimę sunkesnis, nes jie nesinaudoja sakramentais.

Kada mes gyvename teisingai ir dorai? – Teisingai ir dorai pagal Dievo mintį gyvename, kai vykdome Dievo ir Bažnyčios įsakymus, sąžiningai atliekame savo pareigas. Jei kada nevykdome tų įsakymų ar apleidžiame pareigas, nusidedame ir privalome atgailauti.

Kas mūsų laukia mirus? – Kol gyvename žemėje, siela yra glaudžiai susijusi su kūnu ir jam vadovauja. Mirštant siela atsiskiria nuo kūno ir esti Dievo teisiama. Teisingasis Dievas savo sprendimu amžiams įtvirtins tai, ką pats žmogus buvo pasirinkęs per savo gyvenimą žemėje. Kas mylėjo tiesą, darė gera ir mirė tikrai susitaikinęs su Dievu, tam skiriama amžinoji laimė – dangus. Kas, sunkiai nusidėjęs, mirė be atgailos, tam belieka amžinoji nelaimė – pragaras. Sielos tų žmonių, kurie mirė turėdami lengvų nuodėmių ar nevisiškai atlikę atgailą už atleistas sunkias nuodėmes, turi pirmiau nusivalyti skaistykloje ir tik tada patenka į dangų. Danguis šventieji užtaria mus Dievui, o mes aukojame savo maldas ir kitus gerus darbus už skaistyklos vėles. Šitai vadiname šventųjų bendravimu.

Kokia bus žmonijos pabaiga? – Pasaulio pabaigoje Jėzus Kristus vėl ateis į žemę. Dievas savo galybe prikels visų žmonių kūnus, ir jie susijungs su savo sielomis. Tada bus visuotinis teismas, kuriame viso pasaulio akivaizdoje pasirodys Kristaus garbė, Dievo teisybė, mūsų kaltės ir nuopelnai. Po visuotinio teismo žmonės nebemirs, bet gerieji bus amžinai laimingi su Dievu, o blogieji amžinai kentės, nes Dievo neregės ir nemylės.

Dievo „neregimosios ypatybės – jo amžinoji galybė ir dievybė – nuo pat pasaulio sukūrimo aiškiai suvokiamos protu iš jo kūrinų“ (Rom 1, 20).

ĮSAKYMAI

Dievo valia – mūsų kelias

Dievas, mus mylintis Tėvas, savaisiais ir Bažnyčios įsakymais nurodo mums kelią į išganymą. Laikydamiesi Jo įsakymų, kuriame savo laimę ir geriausiai patarnaujame visuomenės ir žmonijos gerovei. Jei jų neklausome – kenkiame patys sau ir kitiems. „Jei nori įeiti į gyvenimą, laikykis įsakymų“, – sako Kristus (Mt 19, 17).

DIEVO ĮSAKYMAI

Dievas yra iškilmingai paskelbęs dešimtį savo įsakymų per pranašą Mozę, tačiau jų buvimą jaučia ir Dievo apreiškimo negirdėję žmonės. Tuos pagrindinius dorinius dėsnius Dievas tiesiog yra įrašęs į žmogaus prigimtį, jo sąžinę. Pirmieji trys įsakymai rodo mūsų pareigas Dievui, kiti septyni – žmonėms. Juos visus sutraukia ir vainikuoja didysis meilės įsakymas.

Pirmas įsakymas. Neturėk kitų dievų, tik mane vieną. Šio įsakymo laikomės, kai tikime Dievą ir pagal tikėjimą tvarkome

savo gyvenimą. – Nusikalstame, jei nesirūpiname išmukti bent pagrindinių tikėjimo tiesų ir reikalingiausių maldų; jei nepripažįstame kai kurių ar visų tikėjimo tiesų; jei lengvabūdiškai jomis abejojame; jei kalbame prieš tikėjimą (kad ir nenuoširdžiai), skaitome tikėjimą pašiepiančias knygas; jei gėdijamės tikėjimo ar visai jo išsižadame; jei tikime burtais, prietarais; jei visiškai nesimeldžiame ar meldžiamės nenuoširdžiai, nesistengdami susikaupti; jei niekiname Dievui pašvęstus asmenis, daiktus ir vietas.

Antras įsakymas: Netark Dievo vardo be reikalo. Šio įsakymo laikomės, kai Dievo, Jėzaus, Marijos, šventųjų vardus minime pagarbiai, su meile; kai tesime Dievui duotus ar Dievo vardu sutvirtintus pažadus. – Nusikalstame, jei melagingai prisiekiame; jei nevykdome šventų pažadų; jei lengvabūdiškai, juokais ar iš įpročio nuolat kartojame šventus vardus ir posakius.

Trečias įsakymas: Švęsk sekmadienį. Šiam įsakymui nenusikalstame, kai sekmadienį susilaikome nuo sunkių fizinių darbų, dalyvaujame šv. Mišiose, giliname savo religines žinias, turiningai praleidžiame laisvalaikį, ypač su savo artimaisiais. – Nusikalstame, jei sekmadienį be būtino reikalo dirbame sunkius fizinius darbus, be svarbios priežasties nedalyvaujame šv. Mišiose, nepagarbiai elgiamės bažnyčioje, nepasirūpiname rasti sau reikalingo dvasinio peno.

Ketvirtas įsakymas: Gerbk savo tėvą ir motiną. Vaikai ir valdiniai laikosi šio įsakymo, kai tėvus ir vyresniusius myli, gerbia, yra jiems klusnūs, dėkingi, paslaugūs ir nuoširdūs, kai meldžiasi už juos; kai pasenusius ar sergančius tėvus gražiai užlaiko, gydo, lanko, aprūpina šv. sakramentais, įvykdo jų paskutinę valią. – Vaikai ir valdiniai nusikalsta, jei tėvus ir vyresniusius niekina, įžeidinėja, erzina, apgaudinėja, linki ar daro jiems bloga, pakelia prieš juos ranką; jei neklauso jų teisėtų įsakymų ir pageidavimų; jei tinkamai neaprūpina tėvų senatvėje ar ligoje. – Tėvai ir vyresnieji laikosi šio įsakymo, jei myli savo

vaikus bei valdinius, lygiai rūpinasi jų visų sveikata, išsilavinimu ir dvasine gerove; jei stengiasi įpratinti juos stropiai dirbti ir dorai elgtis. – Tėvai ir vyresnieji nusikalsta, jei savo vaikams ir valdiniams yra neteisingi, abejingi ar žiaurūs; jei nesirūpina jų dora ir tikėjimu. – Viešpats Dievas yra pažadėjęs jau žemėje laiminti tuos, kurie nuoširdžiai laikosi ketvirtojo įsakymo.

Penktas įsakymas. Nežudyk. Šio įsakymo laikomės, jei branginame savo ir kitų gyvybę, protingai saugome savo ir kitų sveikatą, giname nekaltai užpultą žmogų, visiems linkime ir darome gera; kai globojame gyvus padarus. – Nusikalstame, kai linkime artimui nelaimės, ligos, mirties; kai pykstame ant artimo ir trokštame jam keršyti, jo neužjaučiame; kai sužeidžiame ką nors arba atimame gyvybę sau ar kitam žmogui, nors ir negimusiam; kai persivalgymu, girtavimu ir kitokiu nesusivaldymu kenkiame savo sveikatai ar kitus prie to verčiame; kai kitus raginame nusidėti ar nusidedančiųjų nesulaikome; kai kankiname gyvulius, paukščius ir kitokius gyvus padarus, juos be reikalo žudome.

Šeštasis įsakymas. Nepaleistuvauk. Šio įsakymo laikomės, jei mūsų jausmai tyri, kalba ir elgesys padorūs. – Nusikalstame, kai nepadoriai kalbame, juokaujame, dainuojame ar tokių nepadorių dalykų noromis klausomės; kai nevengiame neskaisčių reginių, raštų, filmų ir pasileidusių asmenų. Taip pat nusideda, jei kas vienas ar su kitais nepadoriai elgiasi – ištvirtauja; jei be Santuokos sakramento gyvena kaip vyras ir žmona; jei vedusieji yra vienas kitam neištikimi arba jei kas, metęs teisėtą sutuoktinį, susideda su kitu.

Septintasis įsakymas. Nevok. Šiuo įsakymu Dievas reikalauja, kad gerbtume kitų asmenų ir visuomenės nuosavybę, o padarę kam žalą ar nuostolį – atsilygintume; kad sąžiningu darbu užsidirbtume pragyvenimui ir neišnaudotume kitų žmonių triūso. – Todėl nusikalsta, kas sukčiauja bei apgaudinėja parduodamas ar pirkdamas; kas daro kokią nors skriaudą atskirų žmonių ar visuomenės turtui laukuose, gatvėse, namuose,

įmonėse ir kitur; kas negražina skolos, neatiduoda rastų ar neteisėtai įsigytų daiktų, neatlygina skriaudų; kas veltėdžiauja arba tuščiai eikvoja šeimos ar visuomenės turtą.

Aštuntas įsakymas: Nekalbėk netiesos. Šiam įsakymui nenusikalstame, jei teisėtai klausiančiam sakome tiesą, išlaikome patikėtą paslaptį, nekalbame nebūtų dalykų, branginame žmonių gerą vardą. – Nusikalstame, kai meluojame, veidmainiuojame, neišsaugome paslapties; kai apkalbame, t. y. be tikro reikalo pasakojame nežinantiems apie kitų ydas, klaidas, blogus darbus; kai šmeižiame, t. y. primetame kitiems nebūtas kaltes ar išpučiame tikras; kai liežuvaluojame, t. y. žmonėms pasakojame, ką kiti negero apie juos yra kalbėję.

Devintas įsakymas: Negeisk svetimo vyro ir svetimos moters. Šiuo įsakymu Dievas reikalauja išlaikyti ne tik išorinį padorumą, bet ir vidinį taurumą, gerbti meilę ir šeimą, tvardyti neleistinus geismus. – Nusikalsta, kas geidžia svetimo vyro ar svetimos žmonos, kas juos vilioja į dvasinę ar fizinę neištikimybę; kas laisvai pritaria nepadorioms svajonėms, gėrisi savo ar kitų anksčiau padarytomis ar įsivaizduojamomis ištvirkavimo nuodėmėmis; kas tyčiojasi iš meilės, santuokos ir šeimos.

Dešimtas įsakymas: Negeisk svetimo turto. Šio įsakymo laikomės, jei gerbiame ir tausojame kitų žmonių ir visuomenės nuosavybę; jei netrokštame neteisėtai pralobti; jei pagelbime stokojantiems. – Nusikalstame, kai geidžiame svetimo turto, pavydime kitiems pasisekimo, esame šykštūs stokojantiems, godžiai didiname savąjį turtą ir dėl to užmirštame dvasios reikalus.

Dvigubas meilės įsakymas: Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu; mylėk savo artimą kaip save patį. Tai visų Dievo įsakymų santrauka: kas tikrai myli Dievą ir žmones, tas įvykdo visus įsakymus. Mes mylime Dievą, kai esame prie Jo prisirišę. Jį mielai atsimename ir su noru laikomės Jo įsakymų. Mylime žmones, kai darome kitiems tai,

ko norime, kad kiti mums darytų, ir nedarome kitiems to, ko nenorime, kad kiti mums darytų. Viešpats Jėzus įsako mylėti net priešus, melstis už juos.

„Jei mylime vieni kitus, Dievas mumyse pasilieka, ir jo meilė mumyse tobula tampa“ (1 Jn 4, 12).

BAŽNYČIOS ĮSAKYMAI

Išganytojas yra pasakęs savosios Bažnyčios vadovams apaštalamis: „Kas jūsų klauso, manęs klauso. Kas jus niekina, mane niekina“ (Lk 10, 16). Iš tų žodžių matome, jog privalu klausyti Bažnyčios, mūsų dvasinės Motinos. Svarbiausieji jos įsakymai visiems tikintiesiems yra penki. Jie skatina tikinčiuosius kuo geriau pasinaudoti išganymo priemonėmis.

Pirmas įsakymas: **Dalyvauk Mišiose sekmadieniais bei per kitas privalomąsias šventes ir susilaikyk nuo darbų ar veiklos, galinčių trukdyti šias dienas pašventinti.** Jo laikosi, kas maldingai dalyvauja Mišiose sekmadienį arba šeštadienio vakarą, šventės dieną arba jos išvakarėse. Sunkiai nusikalsta, kas be svarbios priežasties nedalyvauja nė vienoje sekmadienio ar šventės Mišiose tą pačią dieną ar išvakarėse. Privalomos šventės yra šios: 1) Kalėdos (12 25), 2) Naujieji metai (01 01), 3) Trys Karaliai, 4) Šeštinės, 5) Devintinės, 6) Žolinė (08 15), 7) Visi Šventieji (11 01).

Antras įsakymas: **Bent kartą per metus išpažink savo nuodėmes.**

Trečias įsakymas: **Bent apie Velykas priimk Eucharistijos sakramentą.** Velykinės išpažinties ir komunijos laikas prasideda Pelenų dieną ir baigiasi per Petrines (06 29). Kas galėdamas per tą laiką neprieina šių sakramentų, nusideda, tačiau jam lieka pareiga tai atlikti vėliau, kada tik galės. Katalikų vaikai tarp 7 ir

10 metų turi būti parengiami išpažinčiai ir Pirmajai Komunijai, o paskui Sutvirtinimui. Nusikalsta tėvai, kurie tuo nepasirūpina.

Ketvirtas įsakymas: Susilaikyk nuo mėsos ir pasninkauk Bažnyčios nustatytomis dienomis. Susilaikoma nuo mėsiskų valgių visais metų penktadieniais, išskyrus tuos penktadienius, kai švenčiamos iškilmės. Pelenų trečiadienį ir Didįjį penktadienį privalomas pasninkas: sočiai pavalgoma tik kartą per dieną. Pagal tradiciją Lietuvoje susilaikoma nuo mėsiskų valgių ir Kūčių dieną. Susilaikymas nuo mėsiskų valgių galioja visiems nuo 14 metų; pasninkas – nuo 18 iki 60 metų. Tėvai turėtų rūpintis, kad dar nesulaukusiems 14 metų taip pat būtų ugdoma atgailos dvasia. Pasninku ir susilaikymu išmokstame geriau save valdyti.

Penktas įsakymas: Pagal išgales prisidėk prie medžiaginio Bažnyčios išlaikymo. Kiekvieno kataliko šventa pareiga – malda ir darbu remti Bažnyčios siekius, aukomis prisidėti išlaikant savo parapijos bažnyčią bei jos darbuotojus, vyskupijos kuriją ir kunigų seminariją, labdaringas Bažnyčios įstaigas.

DORYBĖS, YDOS, NUODĖMĖS

Dorybės ir ydos

Kas yra tvirtai nusistatęs klausyti Dievo ir nuolat įpratęs daryti gera, tą mes vadiname doru žmogumi, o jo geruosius įpročius bei nusistatymus – **dorybėmis**. Visų dorybių pavyzdys, tikras žmogaus idealas yra Jėzus Kristus. Dorybėms priešingus bloguosius įpročius bei nusistatymus vadiname **ydomis** (žr. p. 50).

Kas nori būti Jėzaus Kristaus sekėjas, tas ugdo savyje dorybes, priešinasi ydoms. Jis stengiasi būti kuklus bei nuolankus ir vengia tuščio išdidumo; jis yra dosnus ir bodisi šykštumu; tramdo rūstumą, turi gerą širdį kitiems ir vengia pavydo; gyvena tyrai, priešinasi palaidumo vilionėms; susivaldo valgydamas ir

gerdamas, nepasigeria ir neapsivalgo; yra darbštus bei uolus, stropiai atlieka savąsias pareigas šeimoje, darbe, moksle, nepasiduoda tingumui.

Visoms dorybėms sveiką pagrindą sudaro protingumas (žvelgia į tikslą, numato pasekmes), teisingumas (atiduoda kiekvienam, kas jam priklauso), susivaldymas (nesivaiko tuščių malonumų) ir tvirtumas (nemeta teisingo kelio dėl pasitaikančių kliūčių).

Žmogiškųjų dorybių pastangas vainikuoja trys dieviškosios dorybės: tikėjimas, viltis, meilė Dievui ir artimui.

Nuodėmė ir kova su ja

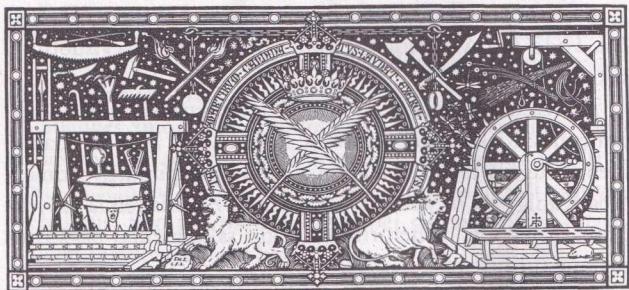
Jei kada sąmoningai neklausome Dievo ar Bažnyčios įsakymų ir neatliekame savo pareigų, padarome nuodėmę. Nusidedame blogomis mintimis, žodžiais, veiksmais ir nedarymu to gero, kurį turėtume padaryti.

Kai Dievo ir Bažnyčios įsakymų nepaklausome ar pareigų neatliekame svarbiame dalyke, savo noru ir aiškiai suprasdami, nusidedame **sunkiai**. Sunkiąją nuodėmę dar vadiname mirtinąja, nes ji sunaikina mūsų sieloje antgamtinę gyvybę, kurią mums teikia Dievo malonė.

Jei Dievo ar Bažnyčios valingai nepaklausome mažame dalyke ar gerai nesuprasdami – dideliame, nusidedame **lengvai**. Lengvosios nuodėmės irgi vengtinos, nes jos nepatinka Dievui ir veda į sunkiąsias nuodėmes.

Kas nori išsisaugoti nuodėmių, tas ištvermingai meldžiasi, vengia blogų draugysčių ir kitokių nuodėmės progų, dažnai atsimena, jog Dievas mus visur ir visada mato.

Jeigu pasitaike nelaimė nusidėti, ypač sunkiai, turime gailėtis, ryžtis dar stropiau vengti nuodėmių ir kuo greičiau atlikti išpažintį. Kristus, mūsų sielų Gydytojas, išvaduos mus iš nuodėmės pančių, neleis nuodėmei įsigalėti ir tapti blogu įpročiu.

MALONĖS ŠALTINIAI

Dievo pagalba – mūsų jėga

Kad dorai gyventume ir laimėtume dangų, nepakanka vien mūsų jėgų. Reikia dar atgamtinės Dievo pagalbos, kurią vadiname malone. Skiriame dvi malonės rūšis: pašvenčiamąją ir veikiamąją. Pašvenčiamoji malonė teikia mūsų sielai dieviškos gyvybės ir daro mus Dievo vaikais. Veikiamoji malonė padeda mums atlikti gerus darbus, išvengti blogio.

Sakramentai yra Kristaus įsteigti regimi ženklai, kurie mums teikia neregimą Dievo dovaną – malonę. Mūsų būtis yra regima – medžiaginė ir neregima – dvasinė, dėl to Kristus panoro naudoti medžiagą – vandenį, aliejų, duoną, vyną, rankų uždėjimą – ir protui suprantamą žodį, kad mūsų dvasiai duotų savo dieviškos gyvybės. Tokia buvo Jo valia, kad mes atgimtume Bažnyčioje iš vandens ir Šventosios Dvasios; kad būtų atleistos nuodėmės, kam Jo vardu Bažnyčia tars atleidimo žodį; kad priimtume Jo Kūną ir Kraują duonos ir vyno pavidalais; kad rankų uždėjimu būtų perduodamos Šventosios Dvasios dovanos ir dvasinės galios.

Kiekvienas sakramentas jungia mus su Dievu per Bažnyčią. Todėl Bažnyčią teologai vadina didžiuoju, arba visuotiniu, sakramentu.

Dieviškasis gyvenimas į mus srovina septyniais šaltiniais – sakramentais: Krikštu, Sutvirtinimu, Eucharistija, arba Švč. Sakramentu, Atgaila, arba Sutaikinimu, Ligonų patepimu, Šventimais, arba Kunigyste, ir Santuoka. Krikštas ir Atgaila teikia pašvenčiamąją malonę jos neturintiems, kiti sakramentai pagausina malonę turintiems.

Sakramento malonę gauna kiekvienas, kuris, parengęs savo dvasią, atlieka reikiamus sakramentų veiksmus. Tačiau pilnesnę ir gausesnę malonę gauna tas, kuris gyviau, jautriau ir veiksmingiau jai pasirengia.

Krikštas

Viešpats Jėzus Kristus, prieš žengdamas į dangų, pasiuntė apaštalus ir jų įpėdinius mokyti visų tautų žmones ir krikštyti juos Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu. Krikštas atleidžia gimtąją nuodėmę, suteikia pašvenčiamąją malonę ir padaro žmogų Dievo vaiku, Bažnyčios nariu. Jis duoda teisę priimti kitus sakramentus. Tai tikras dvasinis gimimas, viso krikščioniškojo gyvenimo pradžia.

Katalikų tėvų pareiga gimusį kūdikį nedelsiant pakrikštydinti. Patartina kūdikiams duoti krikščioniškus vardus, kad jie turėtų šventąjį globėją ir pavyzdį. Krikštateiviais kviestini praktikuojantys katalikai, nes jie tampa dvasiniais kūdikio globėjais ir įgyja pareigą pagelbėti tėvams krikščioniškai išauklėti krikštavaikį.

Gresiant mirties pavojui, krikštyti gali kiekvienas žmogus. Krikštijama taip: ant suvilgytos kūdikio galvos krikštytojas pila kryžmai vandenį ir sako: **** (ištaria kūdikio vardą), aš ta-
ve krikštiju vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios
Dvasios.* Reikia vienu kartu pilti vandenį ir sakyti žodžius.

Praėjus mirties pavojui ir kūdikiui pasveikus, jis nunešamas į bažnyčią Krikšto apeigoms papildyti. Būtina pasakyti kunigui, kad kūdikis jau krikštytas namie.

Suaugęs žmogus ar jaunuolis gali būti krikštijamas tik jo paties noru bei prašymu ir tik deramai pasirengęs. Jis turi išmanyti krikščionių tikėjimo bei doros pagrindus ir būti pasiryžęs jų laikytis, taip pat pažinti Mišių bei sakramentų apeigas ir mokėti maldingai elgtis bažnyčioje.

Su gailesčiu dėl padarytų lig tol nuodėmių priimtas Krikštas naikina visas nuodėmes ir bausmes už jas, todėl pakrikštytas jaunuolis ar suaugusysis tuoj pat priima Švč. Sakramentą be išpažinties.

Nekrikštyti vaikai nuo 7 metų ir vyresni Krikštui parengiami taip pat kaip kiti jų bendraamžiai Pirmajai išpažinčiai ir Komunijai. Ir jie prieš Krikštą atsiprašo Dievą už visas kaltes, o po Krikšto be išpažinties priima Švč. Sakramentą. Toliau jie, kaip ir suaugusieji, turės išpažinti nuodėmes, padarytas po Krikšto.

Krikšto apeigas ir maldas rasime p. 95–103.

Sutvirtinimas

Per pirmąsias Sekmines po Kristaus įžengimo į dangų Šventoji Dvasia nužengė ant apaštalų ir suteikė jiems didelio užsidėgimo bei drąsos skleidžiant Kristaus mokslą.

Dabar priimdamas Sutvirtinimą, krikščionis irgi gauna didžias **Šventosios Dvasios dovanas**: išmintį, supratimą, patarimą, tvirtumą, pažinimą, maldingumą ir Dievo baimę. Tad šis sakramentas toliau ugdo per Krikštą gautąjį antgamtinį gyvenimą, stiprina tikėjimą ir dorą, duoda jėgų kovai su blogiu. Sutvirtinimą priėmusiojo pareiga – būti veikliu Bažnyčios nariu, Dievo tiesos ir meilės skleidėju.

Paprastai šį sakramentą teikia vyskupai, bet popiežiaus ir vyskupų įgaliojimu gali teikti ir kunigai.

Sunkiai sergančiam nesutvirtintam tikinčiajam Sutvirtinimo sakramentą gali suteikti klebonas.

Sutvirtinimo apeigos ir maldos yra p. 105–109.

Eucharistija, arba Švenčiausiasis Sakramentas

Per Paskutinę vakarienę savo kančios išvakarėse, Didįjį ketvirtadienį, Jėzus paėmė duonos, ją laimino, laužė ir davė apaštalams, sakydamas: „Imkite ir valgykite, nes tai yra mano Kūnas, kuris už jus atiduodamas.“ Paskui paėmė vyno taurę, laimino ir davė jiems, tardamas: „Imkite ir gerkite iš jos visi, nes tai yra mano Kraujas, kuris už jus ir už visus išliejamas nuodėmėms atleisti. Tai darykite mano atminimui“ (plg. Mt 26, 26–28; 1 Kor 11, 23–25). Šitaip Jėzus Kristus įsteigė šv. Mišias ir Švč. Sakramentą. Jo įgalioti ir liepiami, kunigai laiko Mišias ir jomis **sudabartina bei atnaujina Kristaus kančią, mirtį ir prisikėlimą**. Mes kuo artimiausiai **susivienijame su Jėzumi**, priimdami Švč. Sakramentą, tą Viešpaties Kūną ir Kraują. Mišiomis tobuliausiai Dievą pagarbiname ir atsi-prašome, o Švč. Sakramento priėmimas (Komunija) gaivina mummyse Dievo meilę ir kitas dorybes, padeda kovoti su blo-gio vilionėmis.

Švenčiausiuoju Sakramentu Išganytojas nuolat gyvena mūsų bažnyčiose. Dera Jį pagerbti viešomis pamaldomis ir šiaip dažniau aplankyti (žr. p. 142, 144).

Komunijos apeigos ir maldos yra p. 135–141, Mišių mal-dos – p. 113 (130) ir toliau, Mišių giesmės – p. 525–549.

Atgaila, arba Sutaikinimas

Kristus atėjo į žemę, kad savo mirtimi sunaikintų žmonijos nuodėmes. Apaštalus ir jų įpėdinius Jėzus įgaliojo atleisti nuodėmes atgailaujantiems nusidėjėliams. Jis kalbėjo: „Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, – sulaikytos“ (Jn 20, 22–23). Kad apaštalas, vyskupas ar kunigas žinotų, kuriam nusidėjėliui galima atleisti, šie turi **prisipažinti, kuo yra nusikalte** ir ar tikrai ryžtasi taisytiis bei atlyginti skriaudas.

Prisipažinti klydus nėra malonu, tačiau reikalinga, kad tiesa būtų atkurta. Bažnyčia pasirūpino tai palengvinti, užrakinama nuodėmklausio lūpas griežčiausia **paslaptimi**. Labai neišmintingai pasielgtų, jei kas dėl lengvapėdiškumo ar klaidingos gėdos **nuslėptų** kokią sunkią nuodėmę. Jo išpažintis būtų bloga, šventvagiška, ir jam nebūtų atleista nė viena nuodėmė. Išpažintis šventvagiška ir tada, jei kas visiškai nesigaili nuodėmes daręs, rimtai nemano taisytiis nei atlyginti skriaudų. Po blogos išpažinties negalima eiti komunijos ar priimti kurį kitą sakramentą. Jei kam yra atsitikusi nelaimė blogai atlikti išpažintį, tas turi ją kuo greičiau **pataisyti**, būtent – su tikru gailesčiu išpažinti tai, kad nuslėpė nuodėmę, o taip pat visas sunkiąsias nuodėmes nuo paskutinės geros išpažinties. Kunigas visuomet padės tokią išpažintį atlikti.

Jei kas **netyčia užmiršta** išpažinti kokią sunkią nuodėmę, to išpažintis gera, tik lieka pareiga užmirštąją nuodėmę pasisakyti per kitą išpažintį. Nėra pareigos vėliau išpažinti užmirštas lengvasias nuodėmes. Jautrios sąžinės žmonės, linkę be rimto pagrindo baimintis ir abejoti savo išpažinčių vertingumu, tegu pasitiki nuodėmklausio sprendimu.

Atgailos, arba Sutaikinimo, sakramentu atgauname pašvenčiamąjį Dievo malonę, jei buvome ją praradę sunkia nuodėme,

ir vėl tampame Dievui mieli. Šis sakramentas pagelbi ilgesnį laiką išvengti moralinio blogio, todėl gera dažniau juo naudotis ir neturint sunkių nuodėmių.

Pasirengimą išpažinčiai ir kt. žr. p. 153 ir toliau.

Ligonių patepimas

Liga, ypač sunki, yra rimtas išbandymas ne tik mūsų kūnui, bet ir dvasiai. Skausmuose vienišumas ir beviltiškumas kečia pavojų išganymui, jei ligonis kenčia be Kristaus. Priešingai, kentėdamas su Kristumi, krikščionis darosi Atpirkėjo bendradarbis ir bičiulis, sau randa ramybę, daugeliui sielų teikia pagalbą išganymui.

Kad sugebėtume **ligą pašventinti** ir jos sunkumus nugaltėti, Jėzus Kristus yra Bažnyčioje palikęs Ligonių patepimo sakramentą.

Apaštalas Jokūbas trumpiausiu būdu yra išreiškęs šio sakramento paskirtį: „Kas nors pas jus serga? Tepasikviečia Bažnyčios vyresniusius, ir jie tesimeldžia už jį, patepdami aliejumi Viešpaties vardu. Tikėjimo malda išgelbės ligonį, ir Viešpats jį pakels, o jeigu jis būtų nusikaltęs, jam bus atleista“ (Jok 5, 14–15).

Taigi šis sakramentas sustiprina ligonio dvasią ir kūną, atleidžia užmirštas arba dėl silpnumo nepajėgtas išpažinti nuodėmes ir padeda atgauti sveikatą, kai tai naudinga sielos išganymui. **Susipratęs katalikas rūpinasi priimti Ligonių patepimo sakramentą kiekvienos rimtos ligos pradžioje, o jai užsitęsus – ir pakartotinai.**

Ligoniams teikiamų sakramentų apeigos ir maldos yra p. 171 ir toliau.

Šventimai, arba Kunigystė

Vyriausiasis Naujojo Testamento Kunigas yra mūsų Išganytojas Jėzus Kristus. Jis pats kadaise Palestinoje mokydavo žmones, atleisdavo jiems nuodėmes ir už juos pasiaukėjo ant kryžiaus. Dabar Jis visa tai daro Bažnyčioje per savo atstovus – vyskopus ir kunigus. Jų lūpomis Jėzus dabar skelbia Evangeliją ir atleidžia nuodėmes, jų rankomis teikia sakramentus ir aukoja save šv. Mišiose. Vyskupai ir kunigai yra Jėzaus Kristaus pašaukti ir įgalioti veikti Jo vardu bei galia ir taip ugdyti Dievo Tautą – Bažnyčią.

Geri katalikai dažnai meldžia Šventąją Dvasią, kad daugiau atsirastų jaunuolių, norinčių išgirsti Kristaus kvietimą. Pašauktiems, pasiryžusiems ir pasirengusiems kandidatams kunigiškosios galios suteikiamos Šventimų, arba Kunigystės, sakramentu. Šventimai yra trijų laipsnių: **diakono, kunigo ir vyskupo**. Šis sakramentas ne tik padaro diakonu, kunigu ar vyskupu, bet ir visą laiką teikia jam malonės pagalbą tinkamai eiti šventas pareigas.

Diakonas yra kunigo pagalbininkas laikant šv. Mišias, taip pat jam priklauso sakyti pamokslus, krikštyti, dalyti komuniją, tuokti ir laidoti.

Kunigas turi galią laikyti Mišias, teikti sakramentus, vadovauti parapijos tikintiesiems ir šventinti įvairius daiktus bei vietas.

Vyskupas turi kunigiškųjų galių pilnatvę. Jis yra pilnateisis apaštalų įpėdinis, savo vyskupijos kunigų ir tikinčiųjų vadovas bei mokytojas, o drauge su popiežiumi jis turi atsakomybę ir už visos Bažnyčios reikalus. Vyskupui priklauso teikti Sutvirtinimo sakramentą, šventinti savo pasirinktus kunigus ir popiežiaus skiriamus vyskopus.

Per kunigų ir kitų dvasininkų rankas mus pasiekia gražiausios Kristaus malonės. Užtat turime rodyti jiems pagarbą, dėkingumą ir klusnumą.

Šventimų, arba Kunigystės iškilmių aprašymą ir maldas už dvasininkiją žr. p. 181 ir toliau.

Santuoka

Dora ir vieninga šeima – tautų ir valstybių pagrindas. Religinė ir darni šeima – gyvybingoji Bažnyčios ląstelė. Šv. Paulius net sako, kad **pasiaukojanti ir tyra vyro ir žmonos meilė yra atspindys tos gražiausios meilės, kuri jungia Kristų ir Bažnyčią.**

Santuokos sakramentas – tai katalikų religinės jungtuvės, šventa vyro ir moters sutartis sukurti šeimą. Ši iškilminga sutartis daroma bažnyčioje, prie kunigo, kuris ją patvirtina ir palaimina. **Šio sakramento teikėjai yra patys besituokiantieji, o kunigas – Bažnyčios įgaliotas liudytojas.**

Kur nėra kunigų, katalikai sudaro religinę santuoką, Dievo ir dviejų liudytojų akivaizdoje pareikšdami laisvą norą tarpusavyje susituokti ir prisiekdami vienas kito ligi mirties neapleisti. Tokia santuoka taip pat yra sakramentinė ir neišardoma, kaip ir prie kunigo susituokus.

Tai galima atlikti tokiais ar panašiais žodžiais:

Aš, ***, imu tave, ***, savo žmona (vyru) ir prisiekiu visada būti tau ištikimas (-a): kai laimė lydės ar vargas suspaus, kai sveikata tvers ar ligos suims, – visą gyvenimą tave mylėsiu ir gerbsiu. Tepadeda man Dievas!

Kristaus ir apaštalų žodžiais remdamasi, Bažnyčia moko, kad katalikui šeimyninis gyvenimas be sakramento yra nuodėmingas. Taigi katalikams šeimą kuriant neužtenka vien civilinės

santuokos, bet būtina priimti Santuokos sakramentą. Tik tada galima teisėtai gyventi šeimoje ir gauti Dievo malonių tinkamai vykdyti jos pareigoms: vienas kitą gerbti ir mylėti, vaikus dorai ir religingai auklėti.

Santuokos apeigos yra p. 187, Šeimos maldos – p. 193 ir toliau.

Sakramentai ir sakramentalijos

Sakramentus yra įsteigęs pats Kristus, ir jie veikia **Kristaus galia**: jie tikrai suteikia pašvenčiamąją malonę ir veikiamųjų malonių kiekvienam juos priimančiam, kuris tik nestato kliūčių malonei (nėra prisirišęs prie sunkių nuodėmių). Jie gaivina tikėjimą ir savo apeigomis pamoko bei nuteikia tikinčiuosius priimti malones ir jomis pasinaudojant ugdyti krikščioniškąjį gyvenimą.

Šalia sakramentų Bažnyčia yra įsteigusi **sakramentalijų**. Tai įvairūs palaiminimai, pašventinimai ir pan. apeigos (pvz., laidojimo). Patys Bažnyčios pašventinti daiktai – kryželiai, rožiniai, škaplieriai ir pan. – irgi vadinami sakramentalijomis. Maldingai priimančios Bažnyčios palaiminimus, pagarbiai laikantys ir vartojantys jos pašventintus daiktus tikintieji gauna dvasinių gėrybių **dėl Bažnyčios maldų**.

„Sakramentų ir sakramentalijų liturgija padaro, kad beveik kiekvieną gerai pasirengusių tikinčiųjų gyvenimo įvykį pašventintų Dievo malonė“ (Vatikano II Susirinkimas. Konstitucija apie šventąją liturgiją *Sacrosanctum Concilium*, 61).

131

KRIKŠTAS

Naujas gimimas

Krikšto apeigos

Vaiko Krikštas – didelis įvykis šeimai, nes jos vaikelis tampa Dievo vaiku, Kristaus broliuku, sesute, didelis įvykis parapijai, nes į ją įsijungia naujas Bažnyčios narys. Visų didžiausias įvykis yra pačiam krikštijamajam, kuris gauna antgamtinio, dieviškojo gyvenimo pradmenis. Toliau dieviškasis gyvenimas jame augs jo paties pastangomis, tolesnių sakramentų malonių remiamas. Labai dera krikštijant kūdikį dalyvauti tėvams ir vyresniesiems broliams sesutėms.

Jei krikštijamas berniukas, jį laiko krikstatėvis, o jei mergaitė – krikštamotė. Kūdikio galva – ant dešinės laikančiojo rankos. Antrasis krikštatėvis atsistoja kūdikį laikančiojo kairėje ir ant savo kairės rankos laiko baltą drabužėlį.

Pradžioje krikštytojas (kunigas) pasveikina susirinkusius, ypač tėvus, ir klausia:

Kokį vardą išrinkote šiam kūdikiui?

Tėvai: ***.

Kun.: Ko jam prašote iš Dievo Bažnyčios?

Tėvai: **Krikšto.**

Kun.: Ar jūs, gerbiamieji tėvai, žinote, jog, prašydami kūdikiui Krikšto, prisiimate ir pareigą išauklėti jį tikintį, kad visada laikytųsi Dievo įsakymų, mylėtų Dievą ir žmones, kaip liepia Kristus?

Tėvai: **Žinome.**

Kun.: Ar jūs, gerbiamieji krikstatėviai, esate pasirengę kūdikį globoti ir padėti tėvams jį tikintį išauklėti?

Krikstatėviai: **Esame.**

Krikštytojas dešinės rankos nykščiu daro kryžiaus ženklą ant kūdikio kaktos. Tai reiškia, kad protu ir širdimi jis priklausys Kristui. Paskui tą patį daro tėvai ir krikstatėviai. Krikštytojas pakviečia visus dalyvauti Dievo žodžio liturgijoje. Skaitoma viena ar dvi Šventojo Rašto ištraukos.

Mt 28, 18–20

Anuomet Jėzus nurodė savo apaštalams: „Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Tad eikite ir padarykite mano mokinius visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos.“

Girdėjote Viešpaties žodį.

Visi: **Šlovė tau, Kristau!**

Po to krikštytojas trumpai aptaria skaitytas mintis, primena Krikštu gaunamas malones ir paragina tėvus bei krikstatėvius uoliai atlikti jiems tenkančias pareigas. Tada visi kalba visuotinę maldą ir kreipiasi į šventuosius.

Paskui krikštytojas kalba maldą:

Visagali amžinasis Dieve, Tu atsiuntei į pasaulį savo Sūnų, kad sunaikintų mumyse piktosios dvasios galybę ir iš tamsybių išvaduotus žmones nuvestų į Tavo nuostabiąją šviesos Karalystę. Išvaduok dabar šį kūdikį iš gimtosios nuodėmės pančių ir padaryk jį savo didybės šventove, kad jame gyventų Šventoji Dvasia. Nuolankiai prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Po maldos krikštytojas sako:

Tesustiprina tave mūsų Išganytojas Jėzus Kristus, kurio vardu tave patepu išganymo aliejumi ir kuris gyvena ir viešpatauja per amžius.

Visi: **Amen.**

Krikštytojas patepa kūdikio krūtinę katechumenų aliejumi. Po to pašventina vandenį Krikštui:

Kun.: Garbė Tau, Viešpatie, už amžinąjį taką nuo žemės dulkių lig dangaus žvaigždžių!

Visi: **Garbė Tau, Viešpatie!**

Kun.: Garbė už duoną kasdieninę, kuri maitina, ir už tyrą vandenį, kuris gaivina.

Visi: **Garbė Tau, Viešpatie!**

Kun.: Garbė už dieviškąjį pašaukimą ir Kristaus atpirkimo malones.

Visi: **Garbė Tau, Viešpatie!**

Kun.: Ištiesk, Viešpatie, ant šio vandens savo laiminančią ranką ir suteik jam tokią galią, kad nuplautų krikštijamajam paveldėtą kaltę bei jos padarinius ir atvertų tavo vaikų amžinojo gyvenimo vartus. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Krikštytojas klausia tėvus ir krikštatėvius:

Ar atsižadate piktosios dvasios?

Tėvai ir krikštatėviai: **Atsižadu!**

Kun.: Ar atsižadate visų jos darbų?

Tėvai ir krikštatėviai: **Atsižadu!**

Kun.: Ar atsižadate visų jos vilionių?

Tėvai ir krikštatėviai: **Atsižadu!**

Kun.: Ar tikite į visagalį Dievą Tėvą, dangaus ir žemės Sutvėrėją?

Tėvai ir krikštatėviai: **Tikiu!**

Kun.: Ar tikite į Jėzų Kristų, vienatinį Jo Sūnų, mūsų Viešpatį, kuris gimė iš Mergeles Marijos, buvo nukankintas ir palaidotas, prisikėlė iš numirusių ir sėdi Tėvo dešinėje?

Tėvai ir krikštatėviai: **Tikiu!**

Kun.: Ar tikite į Šventąją Dvasią, šventąją visuotinę Bažnyčią, šventųjų bendravimą, nuodėmių atleidimą, kūno iš numirusių prisikėlimą ir amžinąjį gyvenimą?

Tėvai ir krikštatėviai: **Tikiu!**

Laikant kūdikį vienam iš krikštatevių, krikštytojas visus pakviečia prie Krikšto vandens ir klausia:

Ar norite, kad *** būtų pakrikštytas tuo Bažnyčios tikėjimu, kurį ką tik išpažinome?

Tėvai ir krikštateviai: **Norime!**

Krikštytojas krikštija kūdikį, triskart užpildamas vandens ir tardamas:

***, AŠ TAVE KRIKŠTIJU VARDAN DIEVO – TĖVO IR SŪNAUS, IR ŠVENTOSIOS DVASIOS.

Susirinkusieji gali atsiliepti:

Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai!

Krikštytojas tepa kūdikio viršugalvį krizma (vyskupo pašventintu aliejaus ir balzamo mišiniu). Tai karališkasis Dievo vaiko garbės patepimas. Uždeda ant kūdikio baltą drabužėlį – jo nekaltumo simbolį. Pakviečia krikštatevius nuo paschalo užsidedgti savo žvakę (arba pats uždegęs paduoda). Žvakės šviesa ženklina tikėjimą, kuris nušvies pakrikštytajam gyvenimo kelią, ir jo paties gerų darbų šviesą, kuri švies kitiems žmonėms.

Baigdamas krikštytojas kreipiasi į kūdikio tėvus:

Jūs čia atnešėte savo brangų kūdikį ir prašėte pakrikštyti. Krikštas jį padarė Dievo vaiku ir dangaus paveldėtoju. Jūsų pareiga jį tokį išauklėti. Tad ar pasižadate pakrikštytajį taip auklėti, kad jis mylėtų Dievą ir žmones?

Tėvai: **Pasižadame.**

Kun.: Imkite šį sūnų (dukterį) – dabar jau Dievo vaiką. Užauginkite jį tokį gerą, kad jis būtų ir Dievui garbė, ir žmonėms džiaugsmas.

Tėvas paima vaiką, o motina žvakę. Kalbama Viešpaties malda ir krikštytojas palaimina stovinčius tėvus ir visus apeigų dalyvius.

Kun. (motinai): Visagali Viešpatie Dieve, Tu per savo Sūnų, gimusį iš Mergeles Marijos, duodi krikščionėms motinoms džiugią viltį regėti savo vaikus amžinai laimingus. Palaimink šią Tavo duotu kūdikiu besidžiaugiančią motiną ir suteik malonę, kad su visais savo vaikais visuomet Tau dėkotų per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Kun. (tėvui): Visagali Viešpatie Dieve, iš Tavo rankų mes gauname savo žemiškąją būtį ir dangaus gyvenimą. Palaimink, prašome per Kristų, mūsų Viešpatį, kūdikio tėvą, kad išvien su šio kūdikio motina žodžiu ir elgesiu rodytų jam gražų tikėjimo pavyzdį.

Visi: **Amen.**

Kun. (visiems): Visagali Viešpatie Dieve, Krikšto sakramentu tu mums davei dievišką gyvenimą ir pašaukei į amžinąją laimę. Gausiai palaimink čia susirinkusiuosius, kad jie būtų gyvi Tavo Tautos nariai, atrama pakrikštytajam ir džiaugtųsi ramybe per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Kun.: Tepalaimina jus visagalis Dievas – Tėvas ir Sūnus, † ir Šventoji Dvasia.

Visi: **Amen.**

Po palaiminimo tinka pagiedoti velykinį džiaugsmą ir dėkingumą išreišikiančią giesmę arba Švč. Mergelės Marijos MANO SIELA GARBINA VIEŠPATĮ.

Kur yra paprotys pakrikštytuosius nešti prie Švč. Mergelės Marijos altoriaus, dera tai padaryti. Galima sukalbėti SVEIKA, MARIJA.

Krikšto žvakė saugoma Pirmajai Komunijai ir visam gyvenimui.

Krikšto pažadų atnaujinimas

Krikštu prisiimtas pareigas reikia vykdyti gyvenime. Kad jos neužsimirštų, Bažnyčia pataria dažnai prisiminti Krikšto pažadus ir juos atnaujinti.

Viešai atnaujinti Krikšto pažadus Bažnyčios įsakyta Velyknaktį (p. 224).

Privačiai Krikšto pažadus atnaujinti galima bet kada; geriausiai tinka po išpažinties ir komunijos, kalbant šią maldą:

DIEVE, kadaise mane, silpną ir nebylų kūdikį, Tavo pasigailinti meilė šventuoju Krikštu apvalė nuo gimtosios nuodėmės ir padarė šventosios Bažnyčios nariu ir Tavo vaiku.

NUOŠIRDŽIAI DĖKOJU už tą dovaną, gailiuosi, kad reikiamai jos nebranginau, ir tvirtai pasiryžtu pasitaisyti. Todėl šiandien iš naujo atsižadu piktosios

dvasios, visų jos darbų ir vilionių. Iš naujo išpažistu, jog tikiu į Tave, visagalį Dievą Tėvą, dangaus ir žemės Sutvėrėją; ir į Jėzų Kristų, vienatinį Tavo Sūnų, dėl mūsų gimusį ir kentėjusį; ir į Šventąją Dvasią, šventąją visuotinę Bažnyčią, šventųjų bendravimą, nuodėmių atleidimą, kūno iš numirusių prisikėlimą ir amžinąjį gyvenimą. Pagaliau tikiu visa, ką tiki ir ko moko šventoji Motina Bažnyčia.

MELDŽIU TAVE, Dieve, atnaujink manyje malonę, kurią per šventąjį Krikštą man buvai suteikęs. Prašau per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Gimimo ir vardo dienos minėjimas

Gražus paprotys minėti gimimo ir vardo dieną. Tomis progomis dera padėkoti Dievui už gyvybę ir visas gautas malones, dalyvauti Mišiose, priimti šv. Komuniją ir atnaujinti Krikšto pažadus (p. 101).

Gimimo ir vardo dienomis Dievui padėkoti galima šiomis maldomis.

DIEVE, leidęs mane gyventi, duok suprasti ir gyvenimo vertę. Po vargų našta kartais parpuolu; netekęs kantrybės, kartais Tau prieštarauju. Tačiau kai po tamsių nusivylimo valandų mane vėl apšviečia Tavo paguodos saulė, pamatau, jog Tu mane myli ir niekada manęs neapleidi.

Ateis diena, kai mano akys užsimerks šiam pasauliui. Tai tebus mano gimimo dangui diena. Tada man prasidės naujas gyvenimas, užtekės kita saulė, kuri

būsi Tu, mano Dieve. Tada nebebus kentėjimų nei mirties. Tu nušluostysi ašaras nuo mano veido. Tada nesiliausiu per amžius Tau dėkojęs, savo gimimo ir Krikšto dieną laiminęs.

ŠVENTASIS ***, mano vardo globėjau! Tu jau pasiekęs tikrąją garbę. Aš taip pat trokštu būti garbingas. Užtark mane Dievui, gerasis globėjau, ir išmelsk malonę, kad pamatyčiau, jog tikroji garbė pasiekiamama tik su meile tarnaujant kitiems. Amen.

Antequam
exires de
vulva.
Jerem. 1, 5.

Dominus ab
utero
vocavit me.
Is. 49.

Vox clamantis
in deserto:
Parate viam
Domini.
Isa. 40, 3.

Ecce ego
mitto angelum
meum.
Mal. 3, 1.

SUTVIRTINIMAS

Dvasinė branda

Apie Sutvirtinimo reikšmę žr. p. 87.

Prieš einant Sutvirtinimo, pakartojamas katekizmas, atliekama išpažintis ir pasimeldžiama Šventajai Dvasiai (žr. čia pat). Pasirenkamas kurio nors šventojo vardas (jei krikštijant tokio nebuvo, žr. p. 86), kad turėtume gyvenimo pavyzdį ir globėją danguje. Kortelė su įrašytais Krikšto ir Sutvirtinimo vardais gaunama iš savo parapijos kunigų.

Reikia turėti sakramentinį Sutvirtinimo globėją, geriausia krikštatėvį ar krikštamotę. Globėjas turi būti pamaldus, doras ir jau sutvirtintas asmuo.

Malda prieš Sutvirtinimą

DIEVE, ŠVENTOJI DVASIA! Ateik per šventąjį Sutvirtinimą į mano sielą. Apšviesk mane, sustiprink mane ir suteik man savo septynias dovanas: išminties ir supratimo, patarimo ir tvirtumo, žinojimo, maldingumo ir šventos Dievo baimės. Aš ryžtuosi uoliai bendradarbiauti su Tavo malone; ryžtuosi visada ištikimai laikytis šventojo katalikų tikėjimo, jį drąsiai išpažinti ir kitiems skelbti. Trokštu Dievo malonėje gyventi ir mirti. Amen.

Sutvirtinimo apeigos

Paprastai Sutvirtinimas teikiamas Mišiose, nes tada labiau išryškėja esminis šio sakramento ryšys su visu įvedimu į krikščionišką gyvenimą.

Apeigų pradžioje vyskupas sveikina susirinkusiuosius:

Vyskupas: Ramybė jums!

Visi atsako: **Ir Tau, Ganytojai!**

Po atgailos akto vyskupas meldžiasi:

Melskimės. Visagali gailestingasis Dieve, suteik malonę, kad Šventoji Dvasia nužengtų bei apsigyventų mumyse ir padarytų mus savo garbės šventove. Prašome per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris, būdamas Dievas, su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius.

Visi: **Amen.**

Po Žodžio liturgijos ir homilijos vyskupas klausia stovinčius sutvirtinamuosius:

Ar atsižadate piktosios dvasios, jos darbų ir vilionių?

Sutvirtinamieji: **Atsižadu.**

Vysk.: Ar tikite į Dievą Tėvą visagalį, dangaus ir žemės Sutvėrėją?

Sutvirtinamieji: **Tikiu.**

Vysk.: Ar tikite į Jėzų Kristų, vienatinį Jo Sūnų, mūsų Viešpatį, gimusį iš Mergelės Marijos, nukankintą ir palaidotą, o paskui prisikėlusį iš numirusių ir sėdintį Tėvo dešinėje?

Sutvirtinamieji: **Tikiu.**

Vysk.: Ar tikite į Šventąją Dvasią, Viešpatį Gaivintoją, kuri Sekminių dieną nužengė ant apaštalų, o šiandien jums Sutvirtinimo sakramentu bus suteikta?

Sutvirtinamieji: **Tikiu.**

Vysk.: Ar tikite šventąją visuotinę Bažnyčią, šventųjų bendravimą, nuodėmių atleidimą, kūno iš numirusių prisikėlimą ir amžinąjį gyvenimą?

Sutvirtinamieji: **Tikiu.**

Vysk.: Toks yra mūsų tikėjimas. Toks yra Katalikų Bažnyčios tikėjimas, kurį skelbiame džiūgaudami Jėzuje Kristuje mūsų Viešpatyje.

Visi: **Amen.**

Vysk.: Broliai ir seserys, melskime visagali Dievą Tėvą, kad šitiems savo vaikams, Krikštu jau atgimusiems amžinajam gyvenimui, teiktųsi atsiųsti Šventąją Dvasią, kuri sustiprintų juos gausiomis dovanomis ir savo patepimu padarytų panašius į Dievo Sūnų Jėzų Kristų.

Visiems kurį laiką tylomis pasimeldus, vyskupas su jam talkinančiais kunigais, ištiesęs rankas virš sutvirtinamųjų, kalba maldą:

Visagali Dieve, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėve, kuris šiuos savo tarnus atgimdei iš vandens ir Šventosios Dvasios, išlaisvindamas juos iš nuodėmės, įkvėpk jiems Šventąją Dvasią Gaivintoją ir suteik jiems išminties ir supratimo dvasią, patarimo ir tvirtumo dvasią, pažinimo, maldingumo ir pagarbios Tavęs baimės dvasią. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Vyskupas prieina prie kiekvieno sutvirtinamojo, laikančio kortelę su užrašytu Krikšto (ir Sutvirtinimo) vardu. Sutvirtinimo globėjas uždeda dešinę ranką sutvirtinamajam ant dešinio peties.

Vyskupas krizma (pašventintu aliejaus ir balzamo mišiniu) tepa sutvirtinamojo kaktą, sakydamas:

*** (*čia ištaria sutvirtinamojo vardą*), ŠIUO ŽENKLU PRIIMK ŠVENTOSIOS DVASIOS DOVANĄ.

Sutvirtintasis atsako: **Amen.**

Vyskupas, uždėdamas ranką ant sutvirtintojo galvos, priduria: Ramybė tau.

Sutvirtintasis atsako: **Ir tau, Ganytojau.**

Asistuojantis kunigas nušluosto vata kaktą. Kol to nepadaryta, negalima pateptosios vietos liesti. Negalima dar pasišalinti, kol vyskupas baigs visus tvirtinti ir suteiks palaiminimą.

Baigęs tvirtinti, vyskupas pakviečia visuotinei maldai. Į maldos vadovo kreipinius visi atsakinėja:

Tave meldžiame, išklausk mus, Viešpatie!

Po visuotinės maldos Mišios tęsiamos įprastu būdu.

Jei Sutvirtinimas teikiamas ne Mišiose, vyskupui padarius įžangą, visi kalba Viešpaties maldą: TĖVE MŪSŲ.

Vyskupas, ištiesęs virš žmonių rankas, laimina kalbėdamas šią maldą:

Palaikyk, o Dieve, tai, ką jau esi mumyse nuveikęs, ir išsaugok tikinčiųjų širdyse Šventosios Dvasios dovanas, kad jie nesigėdytų išpažinti pasauliui nukryžiuotąjį

Kristų ir nuoširdžiai laikytųsi Jo įsakymų. To prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Vysk.: † Tėpalaimina jus visagalis Dievas – Tėvas ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia.

Visi: **Amen.**

*Malda priėmus Sutvirtinimą
ir jį prisimenant*

DIEVE, ŠVENTOJI DVASIA! Visa širdimi dėkoju Tau, kad per šventąjį Sutvirtinimo sakramentą atėjai pas mane. Pasilik visuomet manyje ir padėk man savo dovanomis. Duok man gyvą tikėjimą, stiprią viltį ir karštą meilę. Ryžtuosi visuomet būti ištikimas Dievui ir tvirtas prieš nuodėmes. Šventoji Dvasia, duok man jėgų, kad aš uoliai kovočiau su pagundomis, skleisčiau tiesą ir gėrį ir laimėčiau amžinojo gyvenimo vainiką. Amen.

ALSUOK MANY, Šventoji Dvasia, kad mąstyčiau, kas šventa.

Uždek mane, Šventoji Dvasia, kad daryčiau, kas šventa.

Patrauk mane, Šventoji Dvasia, kad mylėčiau, kas šventa.

Paremk mane, Šventoji Dvasia, kad vis skleisčiau, kas šventa.

Globok mane, Šventoji Dvasia, kad neprarasčiau, kas šventa. Amen.

Tu es sacerdos. Ps. 109.

Juge sacrific. Dan. 11.

Angelorum. Sap. 16.

In omni loco. Mal. 1.

EUCCHARISTIJA

Krikščioniško gyvenimo versmė ir viršūnė

Norėdamas mokiniams palikti savo meilės įrodymą, Jėzus įsteigė Eucharistiją kaip savo mirties ir prisikėlimo atminimą ir įsakė apaštalams ją švęsti iki Jam sugrįžtant. Eucharistija yra padėkos auka Tėvui, pašlovinimas, kuriuo Bažnyčia parodo dėkingumą Dievui už visas Jo geradarybes, už visa, ką Jis yra įvykdęs kurdamas, atpirkdamas ir pašventindamas.

Neišsemiamus šio sakramento turtus išreiškia įvairūs jo pavadinimai. Jį vadiname Mišiomis, nes liturgija, kurioje vyksta išganymo slėpinys, baigiama tikinčiųjų pasiuntimu (*missio*), kad jie vykdytų Dievo valią savo kasdieniame gyvenime. Taip pat vadiname Komunija, nes šiuo sakramentu mes vienijamės su Kristumi, kuris mus padaro savo Kūno ir Kraujo dalininkais.

Mišių sandara

Mišios turi dvi pagrindines dalis: Žodžio liturgiją ir Eucharistijos liturgiją. **Žodžio liturgiją** sudaro Dievo žodžio skaitiniai, homilija, Tikėjimo išpažinimas ir visuotinė malda. **Eucharistijos liturgijoje** yra trys svarbiausios dalys: atnašavimas, Eucharistijos malda ir Komunija. Atnašavimu paskiriame Dievo garbei duoną ir vyną, o per juos – savo darbus ir troškimus; Eucharistijos maldoje dėkojama Dievui už sukūrimą,

atpirkimą ir pašventinimą, šaukiamasi Šventosios Dvasios, Jos galybe ir Kristaus žodžių bei veikimo galia sudabartinama Atpirkėjo auka, atmenamas Švč. Sakramento įsteigimas ir Kristaus kančia, prisikėlimas bei žengimas į dangų, užtariama Bažnyčia ir visi jos nariai; per Komuniją susivienijame su Išganytoju, už mus kentėjusiu ir prisikėlusiu.

Dalyvavimas Mišiose

Katalikams įsakyta dalyvauti Mišiose kiekvieną sekmadienį ir privalomųjų švenčių dienomis (žr. p. 10). Bažnyčia ragina mus šv. Mišiose dalyvauti ištisai, sąmoningai ir bendruomeniškai. Dalyvauti **ištisai** – tai būti Mišiose nuo pradžios iki pabaigos ir jose priimti šv. Komuniją. Dalyvauti **sąmoningai** – tai pažinti Mišių dalis, žinoti jų prasmę ir dvasia jungtis su Bažnyčios maldomis bei paties Išganytojo jausmais ir troškimais. Dalyvauti **bendruomeniškai** – tai visiems bendrai melstis ir giedoti bei atsakinėti į kunigo kreipinius, visiems vienu metu stovėti ir klūpoti.

Šv. Mišios yra visos Bažnyčios auka ir niekad nėra privatus dalykas. Tik būdami Bažnyčios nariai, mes galime su kunigu Mišias švęsti ir jų vaisių gauti. Ir Dievui Mišiose tuo labiau patinkame, kuo gyviau atjaučiame visos Bažnyčios reikalus ir savo ryšį su ja.

BENDRUOMENINĖS MIŠIOS

Pradžia

Kunigui su patarnautojais einant prie altoriaus, visi stovi. Giedamas posmelis tinkamos giesmės arba garsiai skaitomas įžangos priegiesmis, kuris kiekvienoms Mišioms būna vis kitas. Kunigas pabučiuoja altorių, daro kryžiaus ženklą ir sveikinasi su Mišių dalyviais.

Kunigas: † Vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios.

Visi (tyliai padarę kryžiaus ženklą kartu su kunigu):
Amen.

Kun.: Viešpats su jumis.

Arba: Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė, Dievo Tėvo meilė ir Šventosios Dvasios bendrystė tebūna su jumis visais.

Arba: Dievo, mūsų Tėvo, ramybė, Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė ir Šventosios Dvasios paguoda tebūna su jumis visais.

Visi: **Ir su tavimi.**

Vyskupas, pirmą kartą Mišiose sveikindamas žmones, sako:

Ramybė jums.

Visi: **Ir tau, Ganytojau.**

Šlakstymas

Sekmadienio Mišiose gali būti šventinamas vanduo ir šlakstoma juo. Tai primena mums Krikštą, skatina gailėtis dėl savo nuodėmių ir ryžtis gyventi, kaip dera krikščionims – Dievo vaikams.

Šlakstomi **stovime**, tyliai darome kryžiaus ženklą ir giedame ar bent skaitome atitinkamą priegiesmį:

Choras ar visi: **APŠLAKSTYK MANE, Viešpatie, vandeniui, ir būsiu tyras: * nuplauk mane, ir pasidarysiu baltesnis už sniegą** (plg. Ps 51, 9).

Velykų laiku: **REGĖJAU VERSMĘ, trykštančią iš šventovės dešiniojo šono¹, aleliuja, * ir visi, kuriuos vanduo tas pasiekė, * buvo išgelbėti ir gieda: aleliuja, aleliuja!** (Plg. Ez 47, 12. 9)

Kun.: Visagalis Dievas teapvalo mūsų sąžines * ir šventųjų Mišių galybe mus tepadaro vertus * nueiti į dangaus tėvynę.

Visi: **Amen.**

¹ „Iš šventovės dešiniojo šono“ – iš atverto Atpirkėjo šono.

Giedamas ar kalbamas (išskyrus adventą ir gavėnią) himnas GARBĖ DIEVUI AUKŠTYBĖSE, p. 116.

Jeigu nešlakstoma ir nėra kitų Mišių pradžioje atliktinų apeigų, po pasisveikinimo kalbamas atgailos aktas. Visi **stovi**.

Atgailos aktas

Kun.: Broliai seserys, ruošdamiesi švęsti išganymo paslaptis, prisipažinkime nusikaltę ir melskime Dievą atleidimo. (*Trumpa tyla.*)

Visi su kun.: **PRISIPAŽISTU visagaliai Dievui ir jums, broliai seserys, * kad labai nusidėjau * mintimis, žodžiais, darbais ir apsileidimais. *** (*Mušdamiesi į krūtinę:*) **Esu kaltas, esu kaltas, esu labai kaltas. * Todėl prašau Švenčiausiąją Mergele Mariją, * visus angelus ir šventuosius, * ir jus, broliai seserys, * melsti už mane Viešpatį Dievą.**

Kun.: Tepasigaili mūsų visagalis Dievas ir, atleidęs kaltes, tenuveda mus į amžinąjį gyvenimą.

Visi: **Amen.**

Maldavimai

Kunigas su žmonėmis arba patys žmonės gieda ar kalba maldavimus (graikiškai arba lietuviškai):

KYRIE, eleison!
Christe, eleison!
Kyrie, eleison!

Kyrie, eleison!
Christe, eleison!
Kyrie, eleison!

VIEŠPATIE, pasigailėk!
Kristau, pasigailėk!
Viešpatie, pasigailėk!

Viešpatie, pasigailėk!
Kristau, pasigailėk!
Viešpatie, pasigailėk!

Garbės himnas

Sekmadieniais (išskyrus adventą ir gavėnią), iškilmų bei švenčių dienomis ir šiaip iškilmingomis progomis kunigas ir žmonės gieda arba kalba garbės himną:

GARBĖ DIEVUI AUKŠTĪBĖSE, * o žemėje ramybė geros valios žmonėms!

Šloviname Tave, aukštiname Tave, * lenkiamės Tau, garbiname Tave; * gėrimės Tavo didžia garbe, * Viešpatie Dieve, dangaus Valdove, visagali Dieve Tėve!

Viešpatie, vienatini Sūnau, Jėzau Kristau, * Viešpatie Dieve, Dievo Avinėli, Tėvo Sūnau! * Tu naikini pasaulio nuodėmes – * pasigailėk mūsų! * Tu naikini pasaulio nuodėmes – * priimk mūsų maldavimus! * Tu sėdi Dievo Tėvo dešinėje – * pasigailėk mūsų!

Tu vienas Šventas, Tu – vienatinis Viešpats, * Tu – pats didingiausias, Jėzau Kristau, * su Šventąja Dvasia * Dievo Tėvo garbei. Amen.

Jei choras giedotų ilgesnę garbės himno kompoziciją, tai, himną atskaičius, galima **atsisėsti**, tačiau pradžios maldai reikia **atsistoti**.

Pradžios malda

Kun.: Melskimės.

Visi kurį laiką tyliai meldžiasi. Po to kunigas gieda ar skaito pradžios maldą, kuri kiekvienoms Mišioms yra sava. Dienos malda baigiama taip:

Prašome per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris, būdamas Dievas, su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius.

Arba (pabaigoje minint Kristų): Jis, būdamas Dievas, su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius.

Arba (kreipiantis į Kristų): Tu, būdamas Dievas, su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyveni ir viešpatauji per amžius.

Visi: **Amen.**

Žodžio liturgija

Skaitiniai

Skaitovas ar pats kunigas skaito pirmą skaitinį. Visi **sėdėdami** klausosi. Baigęs skaitovas priduria:

Tai Dievo žodis.

Visi: **Dėkojame Dievui.**

Giedama ar skaitoma psalmė; visi kartoja priegiesmį.

Jei yra antras skaitinys, skaitovas ar pats kunigas jį skaito kaip pirmąjį. Baigęs priduria:

Tai Dievo žodis.

Visi: **Dėkojame Dievui.**

Giedamas posmelis prieš Evangeliją. Visi **atsistoja**.

Neturint psalmės ir posmelio prieš Evangeliją, galima giedoti liturginio laiko ar šventės, ar šiaip tinkamą giesmę (žr. p. 532), kurią baigiant visi **atsistoja**.

Evangelija

Kun. (*tyliai*): Visagali Dieve, nuvalyk mano širdį ir lūpas, kad vertai skelbčiau Tavo šventąją Evangeliją.

Kun. ar diakonas: Viešpats su jumis.

Visi: **Ir su tavimi.**

Kun. ar diak.: Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal Matą (Morkų, Luką, Joną).

Visi: **Garbė Tau, Viešpatie!**

Taip atsakydami, nykščiu **darome kryželius** ant kaktos, lūpų ir krūtinės.

Kun. ar diak. (*baigęs Evangeliją*): Girdėjote Viešpaties žodį.

Visi: **Šlovė Tau, Kristau!**

Kun. ar diak. (*tyliai*): Evangelijos žodžiai tenaikina mūsų klaidas.

Homilija

Šventadieniais ir kitomis žymesnėmis progomis čia sakoma homilija. Ją atidžiai išklausome ir prisitaikome sau. Per homiliją **sėdime**.

Tikėjimo išpažinimas

Po homilijos kunigas pradeda, ir visi **stovėdami** toliau gieda ar kalba Tikėjimo išpažinimą. Jei choras giedotų ilgesnę TIKIU kompoziciją, tai jį atskaičius galima **atsisėsti**, tačiau visuotinei maldai reikia vėl **atsistoti**.

TIKIU Į VIENĄ DIEVĄ, visagalį Tėvą, * dangaus ir žemės, regimosios ir neregimosios visatos Kūrėją.

Tikiu į vieną Viešpatį Jėzų Kristų, vienatinį Dievo Sūnų, * prieš visus amžius gimusį iš Tėvo: * Dievą iš Dievo, šviesą iš šviesos, tikrą Dievą iš tikro Dievo; * gimusį, bet ne sukurtą, esantį vienos prigimties su Tėvu. * Per Jį visa yra padaryta. * Jis dėl mūsų, žmonių, dėl mūsų išganymo nužengė iš dangaus. * (*Visi nusilenkia*¹.)

Šventosios Dvasios veikimu * priėmė kūną iš Mergelės Marijos ir tapo žmogumi. (*Atsitiesia*.)

Valdant Poncijui Pilotui, * Jis dėl mūsų buvo prikaltas prie kryžiaus, nukankintas ir palaidotas.

Kaip Šventajame Rašte išpranašauta, * trečiąją dieną prisikėlė iš numirusių. * Ižengė į dangų ir sėdi Dievo Tėvo dešinėje. * Jis vėl garbingai ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti ir viešpataus per amžius.

Tikiu į Šventąją Dvasią, Viešpatį Gaivintoją, * kylančią iš Tėvo ir Sūnaus, * su Tėvu ir Sūnumi garbinamą ir šlovinamą, * kalbėjusią per pranašus.

Tikiu vieną, šventą, visuotinę, apaštalinę Bažnyčią. * Pripažįstu vieną Krikštą nuodėmėms atleisti. * Laukiu mirusiųjų prisikėlimo * ir būsimą amžinojo gyvenimo. Amen.

Arba kalbamas ar giedamas Apaštalo tikėjimo išpažinimas
TIKIU Į DIEVĄ TĖVĄ, p. 46.

¹ Apreiškimo iškilmėje (03 25) ir Kalėdų pirmąją dieną (12 25) vietoj įprastinio nusilenkimo klaupiamą.

Visuotinė malda

Toliau, taip pat **stovint**, kalbama ar giedama liturginę dieną ar progą atitinkanti visuotinė tikinčiųjų malda, kuria meldžiamasi už Bažnyčios reikalus, pasaulio gerovę bei taiką, už visokių bėdų spaudžiamuosius ir vietos bendruomenę.

Eucharistijos liturgija

ATNAŠAVIMAS

Po visuotinės maldos pradedamas atnašų giedojimas. Jei nėra kam giedoti, jis praleidžiamas, ir atnašavimo maldas kunigas kalba garsiai. Per atnašavimą **sėdime**.

Dera, kad savo dalyvavimą tikintieji išreikštų aukomis bažnyčiai išlaikyti.

Kun. (*atnašaudamas duoną*): Garbė Tau, Dieve, visatos Kūrėjau! Iš Tavo dosnumo mes turime duonos, kurią aukojaime Tau. Tas žemės ir žmogaus darbo vaisius taps mums gyvybės duona.

Visi (*jei negiedama*): **Garbė Tau, Dieve, per amžius!**

Diakonas arba pats kunigas **ipila į taurę vyno ir, tyliai kalbėdamas, truputį vandens:**

Slėpiningu vandens ir vyno susiliejimu suvienyk mus, Viešpatie, su dievyste savo Sūnaus, kuris mūsų žmogiškąją prigimtį yra prisiėmęs.

Kun. (*atnašaudamas vyną*): Garbė Tau, Dieve, visatos Kūrėjau! Iš Tavo dosnumo mes turime vyno,

kurį aukojame Tau. Tas vynmedžio ir žmogaus darbo vaisius taps mums dvasiniu gėrimu.

Visi (*jei negiedama*): **Garbė Tau, Dieve, per amžius!**

Kun. (*tyliai*): Priimk mus, Viešpatie, nusižeminusius ir gailesčio kupinus. Tegul Tau, Dieve, patinka šiandienė mūsų auka.

Kun. (*plaudamas rankas, tyliai*): Nuplauk, Viešpatie, mano kaltybę, nuvalyk mano nuodėmes.

Kun. (*kreipdamasis į žmones*): Melskitės, broliai seserys, kad visagalis Dievas Tėvas maloniai priimtų mano ir jūsų auką.

Visi (*atsistoję*): **Tepriima Viešpats iš tavo rankų šią auką. * Tegul ji teikia Jam garbę ir šlovę, * o mums ir visai Bažnyčiai – dvasinę naudą.**

Kun. (*skaito atnašų maldą, kuria prašoma, kad ir mes patys taptume gyva atnaša Dievui. Baigia*):

Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Arba (pabaigoje minint Kristų):

Jis gyvena ir viešpatauja per amžius.

Arba (kreipiantis į Kristų):

Tu gyveni ir viešpatauji per amžius.

Visi: **Amen.**

EUCCHARISTIJOS MALDA

Visų apeigų centras ir viršūnė Mišiose yra Eucharistijos (dėkojimo ir pašventinimo) malda.

Čia pateikiama III Eucharistijos malda, tačiau gali būti imamos ir kitos Eucharistijos maldos iš Romos mišiolų.

Eucharistijos maldos pratarmė vadinama dėkojimo giesme, arba prefacija. Jų yra įvairių. Dažnesniųjų turinys pateiktas švenčių skyriuje, p. 201–238. Čia dedama eilinių sekmadienių IV dėkojimo giesmė.

Dėkojimo giesmė

Kun.: Viešpats su jumis.

Visi: **Ir su tavimi.**

Kun.: Aukštyn širdis!

Visi: **Keliame į Viešpatį.**

Kun.: Dėkokime Viešpačiui Dievui.

Visi: **Verta ir teisinga.**

Kun.: Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga * Tave, amžinasis Dieve, garbinti ir Tau dėkoti * per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.

Savo gimimu Jisai žmoniją atnaujino, * kančia nuodėmes išdildė, * prisikėlimu amžinąjį gyvenimą laidavo * ir grįždamas pas Tave, savo Tėvą, * dangaus vartus mums atkėlė.

Todėl mes drauge su visais angelais ir šventaisiais * šloviname Tave nepaliaujama giesme:

Visi su kun.: **ŠVENTAS, šventas, šventas * Viešpats, galybių Dievas! * Pilnas yra dangus ir žemė Jo garbės. * Osana aukštybėse! * Garbė Tam, kurs ateina Viešpaties vardu! * Osana aukštybėse! (Dera atsiklaupiti.)**

Kun.: TIKRAI TU, Viešpatie, šventas, ir visi kūriniai vertai Tave šlovina. Per savo Sūnų, mūsų Viešpatį Jėzų

Kristų, Šventosios Dvasios galia Tu gaivini bei šventini visą pasaulį ir be paliovos telki savo Tautą, kad nuo saulėtekio iki saulėlydžio Tavo garbei aukotų tyrąją auką.

Epiklezė

(prašymas atsiųsti Šventąją Dvasią)

Kun. (*ištiesęs rankas viršum atnašų*): TODĖL NUOLANKIAI Tave, Viešpatie, prašome: Šventosios Dvasios galia pašventink šias paaukotas Tau atnašas, kad jos mums taptų Kūnu ir Krauju Tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kurio liepiami šias paslaptis švenčiame. (*Ima į rankas Ostiją.*)

Eucharistijos įsteigimo pasakojimas

TAŲ NAKTĮ, kurią turėjo būti išduotas, Jis paėmė duoną, Tau dėkodamas, laimino, laužė ir davė savo mokiniams, tardamas:

IMKITE IR VALGYKITE JOS VISI, NES TAI YRA MANO KŪNAS, KURIS UŽ JUS ATIDUODAMAS. (*Pakylė šv. Ostiją, visi žvelgia į ją. Kunigas ima į rankas taurę.*)

LYGIAI TAIP po vakarienės Jis, paėmęs taurę vyno, vėl Tau dėkodamas, laimino ir davė mokiniams, tardamas:

IMKITE IR GERKITE IŠ JOS VISI, NES TAI YRA TAURĖ NAUJOSIOS IR AMŽINOSIOS SANDOROS, MANO KRAUJO, KURIS UŽ JUS IR VISUS IŠLIJAMAS NUODĖMĖMS ATLEISTI. TAI DARYKITE MANO ATMINIMUI! (*Pakylė taurę, visi žvelgia į ją.*)

Kun.: Tikėjimo paslaptis!

Visi: **Mes skelbiame, Viešpatie, Tavo mirtį * ir išpažįstame Tavo prisikėlimą, * laukdami Tavęs ateinant.**

Anamnezė

(Jėzaus Kristaus kančios, prisikėlimo ir žengimo į dangų atminimas)

Kun.: MINĖDAMI, VIEŠPATIE, Tavo Sūnaus išga-ningąją kančią, didį prisikėlimą iš numirusių ir įžengi-
mą į dangų, laukdami Jo garbingojo atėjimo, dėkinga širdimi aukojame Tau šią gyvą ir šventą auką.

PAŽVELK MEILINGAI į savo Bažnyčios atnašą – į tą Avinėlį, kurio aukojimu permaldautas būti norėjai. Tegul, stiprinami Tavo Sūnaus Kūno ir Kraujo, gaivina-
mi Jo Šventosios Dvasios, mes būsimė Kristuje vienas kūnas ir viena siela.

TEIŲTEIKIA JIS mus Tau kaip amžiną dovaną, kad laimėtume dalį su Tavo išrinktaisiais – su Mergele Ma-
rija, šventąja Dievo Gimdytoja, su šventaisiais apaštalais ir garbingais kentėtojais, ir su visais šventaisiais, kurių užtarimas, kaip tikime, nuolat mums teikia pagalbą.

Užtarimo malda

DĖL ŠITOS AUKOS, kuri mus sutaikina su Tavimi, gailestingasis Dieve, visam pasauliui duoki gerovę ir taiką. Keliaujančiai žemėje savo Bažnyčiai sustiprink tikėjimą, viltį ir meilę. Globok savo tarną, mūsų po-

piešių ***, mūsų vyskupą ***, visus vyskopus, kunigus ir visą atpirktąją žmoniją.

Gerasis Tėve, Tu gi norėjai, kad ši bendrija čionai susirinktų, todėl išklausyk jos maldas. Visur išsisklaidžiusius savo vaikus apie save gailestingai suvienyk.

TAIP PAT MIRUSIUS mūsų tikėjimo brolius ir seseris ir visus, kurie, Tau mieli, iškeliavo iš šio pasaulio, priimk į Dangaus Karalystę, kur tikimės drauge su jais Tavo garbe amžinai gėrėtis per Kristų, mūsų Viešpatį, per kurį Tu pasauliui teiki visokias gėrybes. (*Pakėlęs pateną su Ostija ir taurę.*)

Mišiose už mirusius maldą TAIP PAT MIRUSIUS galima pakeisti taip:

ATMINK SAVO TIKINTIJĄ (tikinčiąją) ***, kurį (kuria) (šiandien) pasišaukei iš šio pasaulio; kaip jis (ji) Krikštu buvo suaugęs (-usi) su Tavo Sūnaus mirtimi, taip tesuauga ir su Jo prisikėlimu, kada Jis žadins numirusius keltis iš žemės ir mūsų gendantį kūną padarys panašų į savo garbingąjį kūną. Taip pat mirusius mūsų tikėjimo brolius ir seseris, ir visus, kurie, Tau mieli, iškeliavo iš šio pasaulio, priimk į Dangaus Karalystę, kur tikimės drauge su jais Tavo garbe amžinai gėrėtis. Ten nušluostysi mums nuo akių kiekvieną ašarą, o mes, Tave, Dieve, regėdami veidas į veidą, per amžius būsime į Tave panašūs ir nesi-liaudami Tave šlovinsime per Kristų, mūsų Viešpatį, per kurį Tu pasauliui teiki visokias gėrybes. (*Pakėlęs pateną su Ostija ir taurę.*)

PER JĮ, SU JUO IR JAME Tau, visagali Dieve Tėve, su Šventąja Dvasia visa garbė ir šlovė per amžius.

Visi: **Amen.**

(*Visi atsistoja.*)

KOMUNIJA

Kun.: Išganytojo pamokyti ir Jo liepiami, drįstame tarti:

Arba: Melskimės, kaip Viešpats Jėzus Kristus mus išmokė:

Visi: **TĖVE MŪSŲ, kuris esi danguje! * Teesie šventas Tavo vardas, * teateinie Tavo Karalystė, * teesie Tavo valia * kaip danguje, taip ir žemėje.**

Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien * ir atleisk mums mūsų kaltes, * kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams. * Ir neleisk mūsų gundyti, * bet gelbėk mus nuo pikto.

Kun.: **GELBĖK MUS, Viešpatie, nuo visokio blogio. Suteik ramybę mūsų laikams. Gailestingai padėk, kad mes, iš nuodėmių išvaduoti ir nuo neramumų apsaugoti, su palaiminga viltimi lauktume mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus atėjimo.**

Visi: **Tavo valdžia ir galybė, * ir garbė per amžius!**

Kun.: **VIEŠPATIE JĖZAU KRISTAU, Tu savo apaštalams esi pasakęs: „Aš palieku jums ramybę, duodu jums savo ramybę.“ Žiūrėk tad ne mūsų nuodėmių, o**

savosios Bažnyčios tikėjimo, ir suteik jai žadėtą ramybę ir vienybę. Tu gyveni ir viešpatauji per amžius.

Visi: **Amen.**

Kun.: Viešpaties ramybė visada telydi jus.

Visi: **Telydi ir tave.**

Kun.: Palinkėkite vieni kitiems ramybės.

(Visi palinki įprastu būdu.)

Kunigui laužant šv. Ostiją ir jos dalelę įleidžiant į taurę,

Visi: **DIEVO AVINĖLI, * kuris naikini pasaulio nuodėmes, * pasigailėk mūsų!**

Dievo Avinėli, * kuris naikini pasaulio nuodėmes, * pasigailėk mūsų!

Dievo Avinėli, * kuris naikini pasaulio nuodėmes, * suteik mums ramybę!

Kun. *(įleisdamas Ostijos dalelę į taurę, tyliai)*: Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūnas ir Kraujas, čia sujungti, tebrandina mus amžinajam gyvenimui.

Kun. *(tyliai)*: **VIEŠPATIE JĖZAU KRISTAU**, gyvojo Dievo Sūnau! Tėvo valią vykdydamas, Šventajai Dvasiai bendradarbiaujant, Tu savo mirtimi atgaivinai pasaulį. Šiuo švenčiausiuoju savo Kūnu ir Krauju išvaduok mane iš nuodėmių ir visokių blogybių; padėk man visuomet laikytis Tavo įsakymų ir neleisk niekuomet nuo Tavęs atsiskirti.

Arba: **TAVO KŪNO IR KRAUJO PRIĖMIMAS**, Viešpatie Jėzau Kristau, tegul neužtraukia man teismo ir

pasmerkimo, bet dėl Tavo gerumo tegul gydo ir saugo mano dvasią ir kūną.

Prieš paimdamas Ostiją, kunigas priklaupia. Tada ir visi **suklaupia**. Laikydamas perlaužtą Ostiją viršum patenos, atsisukęs į žmones, kunigas balsiai sako:

ŠTAI DIEVO AVINĖLIS, kuris naikina pasaulio nuodėmes.

Laimingi, kurie yra pakviesti į Avinėlio puotą!

Visi su kun.: **VIEŠPATIE, NESU VERTAS, * kad ateitum į mano širdį, * bet tik tark žodį, * ir mano siela pasveiks.**

Pradedami Komunijos giedojimai, žr. p. 541–546.

Kun. (*priimdamas Kristaus Kūną*): Kristaus Kūnas tesaugo mane amžinajam gyvenimui.

(*Priimdamas Kristaus Kraują*): Kristaus Kraujas tesaugo mane amžinajam gyvenimui.

Priėjęs prie laukiančiųjų šv. Komunijos,

Kun. (*rodydamas šv. Ostiją priimančiajam*): Kristaus Kūnas.

Priimantysis (*pažvelgia ir sako*): **Amen.**

Komunijos neinantieji gali **sėdėti**. Priėmusieji, kurį laiką paklūpėję, irgi gali **atsisėsti**.

Kun. (*plaudamas taure, tyliai*): Ką lūpomis priėmėme, Viešpatie, tebūna priimta tyra širdimi. Ši laikina dovana tepadedą mums laimėti amžinąjį gyvenimą.

Baigus Komunijos giedojimą arba tylų Jėzaus garbinimą – dėkojimą, kunigas gieda ar skaito Komunijos maldą. Visi **stovi**.

Kun.: Melskimės. (*Prašoma, kad Mišių ir Komunijos vaisiai pasirodytų kasdieniame gyvenime. Baigiama taip pat, kaip atnašų malda, p. 121.*)

Visi: **Amen.**

Pabaiga

Kun.: Viešpats su jumis.

Visi: **Ir su tavimi.**

Kun. (*darydamas kryžiaus ženklą žmonėms*): Telpalaimina jus visagalis Dievas – Tėvas ir Sūnus, † ir Šventoji Dvasia.

Visi (*padarę kryžiaus ženklą*): **Amen.**

Kun. ar diak.: Telydi jus Viešpaties malonė.

Visi: **Dėkojame Dievui.**

Jei prie Mišių jungiamos kokios kitos pamaldos, pabaigos apeigos praleidžiamos.

„Mūsų Išganytojas Paskutinės vakariinės metu, tą naktį, kurią buvo išduotas, įsteigė eucharistinę savo kūno ir kraujo auką. Taip jis pratęsė savo kryžiaus auką per amžius, iki ateis, ir mylimajai Sužadėtinei Bažnyčiai patikėjo savo mirties ir prisikėlimo atminimą – maldingumo sakramentą, vienybės ženklą, meilės jungtį, velykinį pokylį, kuriame Kristų priimame, siela pripildoma malonės, ir gauname būsimos garbės laidą“ (Vatikano II Susirinkimas. Konstitucija apie šventąją liturgiją *Sacrosanctum Concilium*, 47).

ASMENINĖS MIŠIŲ MALDOS

Prieš Mišias

VISAGALI amžinasis Dieve! Čia, ant altoriaus, Tavo mylimasis Sūnus, mūsų Išganytojas Jėzus Kristus vėl atnaujins savo Kryžiaus auką už mane ir visus žmones. Dėl to ir aš noriu joje tikrai dalyvauti ne tik kūnu, bet ir visa siela: mintimis, jausmais ir troškimais. Tebūnie ji Tau padėka, pagarbinimas ir išaukštinimas, o man ir visiems tikintiesiems visokių malonių šaltinis; gyviesiems tesuteikia pagalbą ir palaiminimą, o skaisdykloje kenčiančius tepaguodžia ir teišvaduoja.

Šventoji Dvasia, apšviesk mane ir padėk man tinkamai šioje aukoje dalyvauti. Švenčiausioji Išganytojo Motina Marija, būk su manimi, kaip buvai su savo Sūnumi ant Kalvarijos kalno, kai Jis šią Auką kruvinai aukojo. Jūs, Dievo šventieji, kuriuos šiandien Bažnyčia mini, išmelskite man tiek tikėjimo ir meilės, kiek jūs turėjote. Amen.

Per Komunią

VIEŠPATIE JĖZAU! Tau negana vien tik ateiti pas mus ant altoriaus ir už mus aukotis. Tu nori ir su kiekvienu savo tikinčiuoju kuo glaudžiausiai susijungti

šventąja Komunija. Aš taip pat ilgiuosi Tavo draugystės ir dėl to kviečiu Tave: ateik, gerasis Išganytojau, ir gyvenk manyje kaip savo šventovėje.

Viešpatie Jėzau, tikiu, jog Tu jau esi manyje. Būk visuomet mano svečias, bičiulis ir mokytojas. Padėk man daryti gera ir neleisk, kad nuo Tavęs kada nors atsiskirčiau.

Gelbėk mane, Viešpatie, nuo visokio blogio, nuo visokios nuodėmės. Stiprink, kad nesvyruočiau nepasisekimuose, nemalonumuose ir priešingumuose, kurių taip daug pasitaiko šiame pasaulyje. Suteik man savo ramybę, kuri eina iš tyros sąžinės ir kurios man pasaulis duoti negali. Amen.

Po Mišių

AČIŪ TAU, Viešpatie, kad galėjau dalyvauti šiose šv. Mišiose, kur buvo atnaujinta Tavo mylimiausiojo Sūnaus Kryžiaus auka už mane ir visus žmones. Dar kartą dėkoju Tau, Viešpatie, kad mane aplankei ir sustiprinai. Tu esi tikroji ir vienintelė mano sielos gyvybė, laimė, paguoda. Savo malone pasilik manyje visuomet. Šventosios aukos galia padaugink manyje tikėjimą, sustiprink viltį ir meilę. Suteik man visa, kas reikalinga pareigoms atlikti ir amžinajam gyvenimui laimėti. Per švenčiausios Tavo Motinos Marijos rankas Tau save atiduodu. Globok, Viešpatie, visą mano laisvę, atmintį, protą ir valią. Laimink mano mintis, kalbas ir darbus. Laimink visus mano šventus pasiryžimus ir geras pastangas. Laimink visus mus savo kunigo ranka, ir Tavo malonė tegul visada mus lydi. Amen.

PATARNAVIMAS MIŠIOMS

Pasirengimas. Nusiplovęs rankas, patarnautojas apsivelka kamža. Mišių ampules su vynu ir vandeniu padeda šalia altoriaus ant stalelio. Į skirtą vietą nuneša Mišiola. Padeda apsiirengti kunigui. Užžiebia altoriaus žvakes. Pasiima skaitinių knygą ir atsistoja už kunigo, jo dešinėje.

Atėjimas prie altoriaus. Drauge su kunigu palenkia galvą zakristijos kryžiui ir pirma kunigo eina prie altoriaus. Prie durų paskambina zakristijos varpeliu: skaitytinėms Mišioms – vieną kartą, pusiau giedotinėms – du kartus, giedotinėms – tris kartus. Jeigu pakeliui reikėtų praeiti pro altorių, kuriame yra Švč. Sakramentas, prieš jį priklaupama dešiniu keliu. Atėjęs prie altoriaus, jį atitinkamai pagerbia: jeigu jame nėra Švč. Sakramento, drauge su kunigu žemai nusilenkia (tiek, kad rankomis galėtų pasiekti savo kelius), o jei Švč. Sakramentas yra altoriuje, – dešiniu keliu priklaupia. Po to drauge su kunigu žengia prie altoriaus, padeda ant jo ties viduriu skaitinių knygą, nulipa ir atsistoja jam skirtoje vietoje.

Pradžia (žr. p. 113–117). Atsiliepia į kryžiaus ženklą ir sveikinimą. Kartu su kunigu stovėdamas kalba **Prisipažistu**. Atsako **Amen** po maldelės **Tepasigaili**. Kartoja maldavimus. Kartu su kunigu kalba garbės himną. Po pradžios maldos atsako **Amen**.

Žodžio liturgija. Per skaitinius (vieną ar du) prieš Evangeliją ir per psalmę patarnautojas sėdi savo kėdėje arba stovi. Po skaitinio atsako **Dėkojame Dievui**. Per posmelį prieš Evangeliją atsistoja ir gieda arba atsako **Aleliuja**. Prieš Evangeliją atsako **Ir su tavimi** ir **Garbė Tau, Viešpatie**; su šiais žodžiais daro kryželius ant kaktos, lūpų ir krūtinės. Po Evangelijos atsako **Šlovė Tau, Kristau**. Per pamokslą sėdi. Tikėjimo išpažinimą, jei yra, kalba kartu su kunigu stovėdamas; taip atsakinėja ir į

visuotinės maldos kreipinius. Tinkamai pasirenkę patarnautojai pagal kunigo nurodymą gali skaityti skaitinius, atliepiamąjį psalmę, posmelį prieš Evangeliją ir visuotinės maldos kreipinius.

Atnašavimas. Po visuotinės maldos, kunigui nudengiant taure, patarnautojas stovėdamas pratisai suskambina, paskui paima nuo stalelio padėklėlį su ampulėmis ir iš šono ateina prie kunigo. Ant altoriaus padeda taip, kad arčiau kunigo būtų vyno ampulė. Padėjęs pasitraukia tolyn ir atsisuka į kunigą. Kai tas paruošia atnašavimui taure, patarnautojas, tiesiai priėjęs, paima padėklėlį su ampulėmis, nusineša prie stalelio, palieka ant jo vyno ampulę, užsideda ant kairės rankos rankšluostėlį, paima į kairę ranką padėklėlį (jei yra, – kitą, jei ne, – tą patį), į dešinę ranką – ampulę su vandeniu ir eina prie altoriaus šono. Kunigui einant prie altoriaus galo, užlipa prie jo, palenkia galvą ir ant pirštų jam užpila vandens, padėklėlį laikydamas po kunigo rankomis. Kunigui nusišluosčius pirštus, vėl palenkia galvą ir grįžta prie stalelio. Čia iš padėklėlio išpila vandenį į tam skirtą indelį, vėl sustato ampules, uždengia sulankstytu rankšluostėliu ir, grįžęs prie laiptų, atsistoja dešinėje pusėje. Kunigui sukalbėjus **Melskitės, broliai seserys**, kalba **Tepriima**, p. 121.

Dėkojimo giesmė. Jos pradžioje atsakinėja į kreipinius, o pabaigoje kartu su kunigu kalba **Šventas**, p. 122. Sukalbėjęs atsiklaupia. Jei kunigas lauktų **Šventas** giedojimo pabaigos ir tik tada pradėtų Eucharistijos maldą, patarnautojas klauptų tik baigus giedoti.

Eucharistijos įsteigimo pasakojimas. Šiuo metu skambinama taip: kunigui braukiant pirštais per korporalą, – trumpai vieną kartą; pradedant kelti Ostiją, pakėlus ir nuleidžiant, – po vieną kartą trumpai; pradedant kelti, pakėlus ir nuleidžiant taure, – po vieną kartą ilgai. Kunigui priklaupiant po pakylėjimų, patarnautojas palenkia galvą. Po taurės pakylėjimo atsako

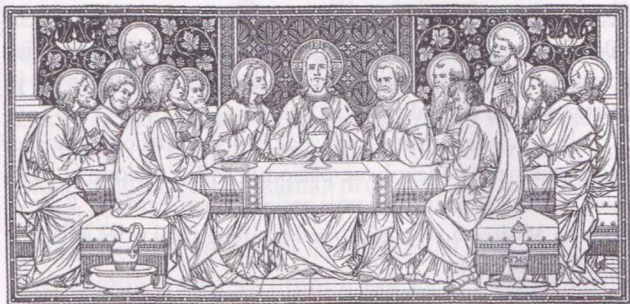
Mes skelbiame, Viešpatie, p. 124. Eucharistijos maldos pabaigoje patarnautojas atsako **Amen** ir atsistoja.

Prieš Komuniją (žr. 126–127). Drauge su kunigu kalba **Tėve mūsų**, atsako **Tavo valdžia**, paskui **Amen**, **Telydi ir tave**; kalba **Dievo Avinėli**. Kunigui priklaupiant, atsiklaupęs pratisai suskambina žmonių Komunijai. Su visais kalba **Viešpatie, nesu vertas**; nuo stalelio pasiima Komunijos dalijimo lėkštelę.

Komunija. Kunigui einant dalyti Komunijos, patarnautojas atsistoja ir eina drauge su juo. Stovėdamas kunigo dešinėje, palaiko žmonėms po smakru pateną. Padalijus drauge su kunigu grįžta prie altoriaus, paduoda jam pateną. Kunigui ją nuvalius, paima atgal, priklaupia ir nuneša ant stalelio.

Po Komunijos. Kunigui uždarius tabernakulį, paima į rankas ampules, į dešinę – su vynu, į kairę – su vandeniu; iš šono prieina prie kunigo ir į jo pakreiptą taurę išpila likusį vyną ir vandenį. Priėjęs ir nueidamas palenkia kunigui galvą. Ampules vėl nuneša ant stalelio ir padeda į padėklėlį. Grįžta į savo vietą. Per Komunijos maldą patarnautojas stovi prie laiptų dešinėje pusėje ir maldos pabaigoje atsako **Amen**.

Pabaiga. Atsakinėja į Mišių pabaigos kreipinius, p. 129. Atsakęs **Dėkojame Dievui**, drauge su kunigu pagerbia altorių ir pirma kunigo eina į zakristiją. Čia kartu nusilenkia zakristijos kryžiui ir pagelbsti kunigui nusirengti. Gesina altoriaus žvakes, parneša zakristijon Mišiola, skaitinių knygą ir ampules padėklėlyje.

KOMUNIJA

Kristus – mūsų Bičiulis ir Svečias

Be galo mylėdamas žmones, mūsų Išganytojas Jėzus Kristus surado būdą amžiais būti su savo tikinčiaisiais, su mumis. Jis gyvena bažnyčių altoriuose Švč. Sakramente. Čia mes galime Jį aplankyti. Jis aukojasi už mus ir visą pasaulį šv. Mišiomis, ir mes, sąmoningai jose dalyvaudami, su Jo šventąja Auka jungiame savo gyvenimo auką. **Švč. Sakramento priėmimu – Komunija kuo artimiausiai susivienijame su Juo** ir galime tarti: „Jau nebe aš gyvenu – gyvena manyje Kristus.“ **Komunija vienija mus ir su žmonėmis**, su visa tikinčiųjų bendrija, nes visus mus kviečia vienas Tėvas prie bendro dieviškojo stalo.

Švč. Sakramentą galima priimti tik neturint sunkios nuodėmės. Sunkiai nusidėjus, būtina pirma atlikti išpažintį. Po geros išpažinties galima eiti Komunijos kasdien ar bent šventadieniais ilgesnį laiką. Apgailėtos lengvosios nuodėmės nėra kliūtis Komunijai.

Prieš Komuniją privalu būti bent vieną valandą nevalgius (atsigerti vandens, vartoti vaistus galima bet kada) ir bent

keltas minutes susikaupus pasirengti, o po Komunijos – bent 10–15 min. pasimelsti, padėkoti. Rengiantis ir dėkojant visų geriausia tiesiog savo mintimis bendrauti su Jėzumi ir tik jų pristigus imtis maldaknygės.

Labiausiai dera priimti Švč. Sakramentą Mišiose. Tuomet pasirengiame ir padėkojame pačiomis Mišių maldomis. Žemiau pateikiamomis maldomis pasinaudojame eidami Komunijos ne Mišiose arba papildomai pasirengdami prieš Mišias ir padėkodami po jų.

Maldos prieš Komuniją

TIKIU, GERASIS JĖZAU, kad Tu tikrai esi Švenčiausiajame Sakramente, kurį rengiuosi priimti. Tikiu dėl to, kad savo žodžiu tai apreiškei ir tikėti liepei. O Tavo žodis, Dieve, juk niekada neklaidina, vien tiesą reiškia. Padėk man, Jėzau, šitame tikėjime visada gyventi ir mirti.

MYLIU TAVE, JĖZAU, labiau už viską, nes esi vertas didžiausios meilės. Ir kaip galėčiau nemylėti, kai esi toks geras ir gailestingas, kai dėl manęs ne tik ant kryžiaus numirei, bet ir Švenčiausiajame Sakramente pasilikai. Uždek tad, Jėzau, mano širdį, kad ji visada mylėtų Tave taip karštai, kaip mylėjo apaštalai, kankiniai ir kiti šventieji.

TROKŠTU IR LAUKIU TAVĘS, brangusis Išganytojau, kad ateitum į mano širdį! Trokštu susijungti su Tavimi šventojoje Komunijoje ir niekada nuo Tavęs nesiskirti. Tu juk esi tikroji šviesa ir gyvybė, tikrasis džiaugsmas ir amžinojo gyvenimo viltis. Tad ateik į Tavęs pasiilgusią širdį ir pripildyk ją savo malonių, kad ji tik Tau priklausytų per visas gyvenimo dienas.

ŠTAI ATEINA MANO KŪRĖJAS, Atpirkėjas ir Teisėjas. Ateina galybių Dievas, kurio rankoje yra dangus ir žemė. Ateina pas mane, nors aš tiek kartų buvau Jį įžeidęs ir paniekinęs. O begalinės meilės stebukle!

Melski už mane, Švenčiausioji Dievo Motina, kad tokį brangų svečią tinkamai priimčiau ir visada karštai mylėčiau.

Melskite už mane, visi Dievo Šventieji, ir duokite man nors truputėlį savo šventumo, nes jūsų Viešpats ateina pas mane.

Garbė ir šlovė Švenčiausiajam Sakramentui dabar ir per amžius! Amen.

Komunijos apeigos

Mišiose po maldos „Viešpatie, nesu vertas“ kunigui priėmus Komuniją, tuoj pat einame į Komunijos dalijimo vietą ir sustojame.

Jeigu Komunija dalijama ne Mišiose, atliekamos trumpos Komunijos dalijimo apeigos.

Kunigas pasveikina susirinkusiuosius:

Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė, Dievo Tėvo meilė ir Šventosios Dvasios bendrystė tebūna su jumis visais.

Visi atsako: **Ir su tavimi.**

Po to norinčius priimti šventąją Komuniją kunigas pakviečia atgailai ir visi kartu kalba PRISIPAŽĮSTU (p. 115).

Kunigas užbaigia:

Tepasigaili mūsų visagalis Dievas ir, atleidęs kaltes, te-
nuveda mus į amžinąjį gyvenimą.

Visi atsako: **Amen.**

Vienas iš dalyvių arba pats kunigas perskaito trumpą Šventojo Rašto tekstą.

Jn 6, 54–55

Jėzus kalbėjo: „Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną. Mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas.“

Kunigas paima komuninę su Viešpaties Kūnu, padeda ant altoriaus ir priklaupia. Tada visi kalba TĖVE MŪSŲ maldą. Po to kunigas atsisukęs su Ostija į priimsiančiuosius sako:

ŠTAI DIEVO AVINĖLIS, kuris naikina pasaulio nuodėmes. Laimingi, kurie yra pakviesti į Avinėlio puotą!

Visi: **VIEŠPATIE, NESU VERTAS, * kad ateitum į mano širdį, * bet tik tark žodį, * ir mano siela pasveiks.**

Kunigas kiekvienam priimančiajam rodo Ostiją tardamas: KRISTAUS KŪNAS.

Priimsiantysis atsako: **Amen**, ir priima.

Priimant burna turi būti gražiai pražiota maždaug per porą pirštų; liežuvis turi lygiai gulėti ant apatinių dantų ir liesti apatinę lūpą.

Priimdami Švenčiausiąjį pagarbiai tuojau nuryjame ir mintimis garbiname atėjusį Išganytoją. Paskui nueiname į savo vietą bažnyčioje ir atsiklaupiame. Valandėlę susikaupe mąstome apie didįjį įvykį.

Baigus dalyti Komuniją visi kurį laiką tyliai pasimeldžia arba gieda psalmę ar šlovinimo giesmę. Toliau kunigas kalba pabaigos maldą:

Melskimės. Dieve, Švenčiausiuoju Sakramentu palikęs mums savo kančios atminimą, išmokyk mus taip garbinti šventąsias Tavo Kūno ir Kraujo paslaptis, kad galėtume nuolat naudotis atpirkimo vaisiais. To prašome Tave, kuris gyvenį ir viešpataujį per amžius.

Visi atsako: **Amen.**

Velykų laikų. Melskimės. Įkvėpk mums, Viešpatie, savo meilės dvasios ir mus visus, velykinių sakramentų atgaivintus, savo tėviška malone padaryk vieningus. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. – Visi: **Amen.**

Kun.: Viešpats su jumis.

Visi: **Ir su tavimi.**

Kun.: Tėpalaimina jus visagalis Dievas – Tėvas ir Sūnus, † ir Šventoji Dvasia.

Visi: **Amen.**

Kun.: Eikite ramybėje.

Visi: **Dėkojame Dievui.**

Paaškinimų apie padėką po Komunijos žr. p. 135.

Maldos po Komunijos

VIEŠPATIE, Tu jau pas mane. Tu mano svečias, toks didis svečias tokiuose menkuose mano namuose. Dėkoju už džiaugsmą, kuriuo mane užvaldai, už tuos dvasios sparnus, kuriais keli mane aukščiau nykios tikrovės. Su Tavimi aš iš naujo atgijęs, lyg naujos gaivinančios srovės paliestas. Tiek daug gavęs – gavęs

Tave patį, ko dar galiu prašyti? Pašventink mano darbus ir siekius. Vis primink man, kas mano gyvenime svarbiausia, kokia didžioji visa ko prasmė, aukščiausias tikslas. Pasilik su manimi, Viešpatie, ir vadovauk man.

GERASIS MANO IŠGANYTOJAU! Tu save atidavei man, ir aš save pavedu Tau. Priimk mane kaip dėkojimo, meilės ir garbinimo auką. Visą save dabar Tau atiduodu ir noriu visada atsiminti, jog esu Tavo.

Prašau, Viešpatie, pagalbos, kad visada pasilikčiau pašvenčiamojoje malonėje ir geriau norėčiau mirti negu sunkiai nusidėti. Stiprink mane, Viešpatie, kad atsispirčiau pagundoms. Duok man noro ir jėgų viskam, kas gera ir gražu.

Viešpatie, padaryk, kad visada gyvenčiau su Tavimi. Tada aš sąžiningai eisiu savo luomo pareigas, tesėsiu Tavo malonėje iki galo ir mirsiu teisiųjų mirtimi. Palaimink mane, visus gerus mano norus, žodžius ir darbus, kad jie visada sutiktų su Tavo valia. Laimink mano vargą ir džiaugsmą, mano gyvenimą ir mirtį. Laimink mano tėvus, brolius, seseris, draugus ir geradarius. Laimink visus tuos, kurie laukia mano maldų. Laimink šventąją Katalikų Bažnyčią, kad ji vis labiau plistų žemėje ir suvienytų visus geros valios žmones. Laimink Šventąjį Tėvą, vyskupus ir kunigus. Laimink visus vargstančius ir kenčiančius, sergančius ir mirštančius. Suteik jiems noro ir jėgų kantriai kęsti visus gyvenimo kryžius ir susilaukti amžinosios laimės ir garbės danguje. Pasigailėk skaistykloje kenčiančių vėlių ir suteik joms amžinąjį atilsį.

ŠTAI AŠ, o gerasis ir malonasis Jėzau, puolu ant kelių prieš Tavo veidą ir karštai meldžiu Tave, kad teiktumeis į mano širdį išpausti gyvų tikėjimo, vilties ir meilės jausmų, o drauge ir tikrą gailestį dėl nuodėmių bei tvirtą norą pasitaisyti. Su meile ir užuojauta aš dvasios akimis žvelgiu į Tave nukryžiuotą ir apmąstau Tavo žaizdas, atsimindamas, ką pranašas Dovydas į Tavo lūpas, gerasis Jėzau, yra įdėjęs: „Pervėrė mano rankas ir kojas, suskaitė visus mano kaulus“ (plg. Ps 22, 17–18).

KRISTAUS SIELA, pašvęsk mane! Kristaus Kūne, išgelbėk mane! Kristaus Kraujau, pagirdyk mane! Vandenie iš Kristaus šono, nuplauk mane! Kristaus kančia, pastiprink mane! O gerasis Jėzau, išklausk mane! Savo žaizdose paslėpk mane! Neleisk man niekad nuo Tavęs atsiskirti! Nuo sielų priešo apgink mane! Mirties valandą pasišauk mane ir liepk man ateiti pas Tave, kad su šventaisiais garbinčiau Tave per amžius. Amen. (Šv. Ignacas Lojola)

DVASINĖ KOMUNIJA

Kai negalime priimti Švč. Sakramento, nuoširdžiai atsiprašome Dievą už nuodėmes ir sužadiname Komunijos norą. Tai vadiname dvasine Komunija. Dvasinei Komunijai nereikia nei būti nevalgiusiam, nei atlikti išpažintį, o vien tik neturėti

sunkios nuodėmės. Todėl pirmiausia sužadiname sau tobulą gailestį (p. 166), paskui mintimis ar maldaknygės žodžiais kviečiamės Išganytoją.

MALONUSIS JĖZAU! Tikiu, kad esi Švenčiausiam Jame Sakramente su savo kūnu ir siela, su dievyste ir žmogyste. Jame aš Tave garbinu ir myliu labiau už viską. Ilgiuosi Tavęs! Juk Tu esi mano teisybė ir laimė, mano tikrasis gyvenimas. Negaliu šią valandą priimti Tavęs Švenčiausiam Jame Sakramente; dėl to, Jėzau, bent neregimu būdu ateik pas mane ir pripildyk mano širdį savo šventų dovanų.

Tau, Viešpatie, atiduodu visą save. Aukuju savo kūno ir sielos jėgas su tokiu nuoširdumu ir dėkingumu, kaip tai daryčiau priėmęs Švenčiausiąjį Sakramentą. Trokštu visuomet su Tavimi būti, Tau dirbti, Tau kentėti, Tau gyventi ir mirti. Neleisk man, Viešpatie, nė valandėlės nuo Tavęs atsitraukti ir Tavo malonę prarasti. Būk man mokytojas, vadas ir globėjas visą gyvenimą. Amen.

MALDOS LANKANT ŠVČ. SAKRAMENTĄ

Gražu yra lankyti bei adoruoti Viešpatį Jėzų Švč. Sakramente ir ne pamaldų metu. Lankydami kuo daugiau kalbamės su Išganytoju savo žodžiais ir mintimis. Taip pat galime pasinaudoti čia pateikiamais tektais ir pasirinktomis įvairiomis maldomis (p. 59–71) ar litanijomis (p. 251 ir toliau).

MANO VIEŠPATIE JĖZAU KRISTAU, degdamas meile žmonėms, Tu dieną ir naktį pasilieki Švenčiau-

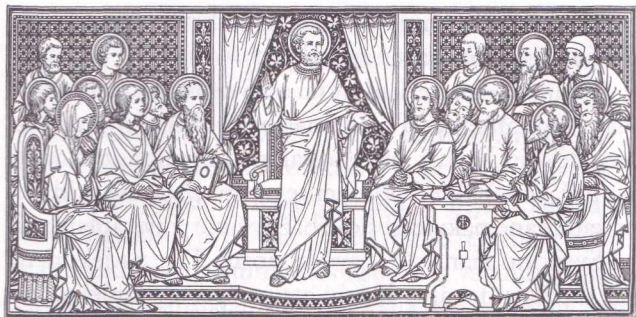
siajame Sakramente. Tu kvieti, lauki ir priimi visus, kurie čia ateina Tavęs aplankyti.

Tikiu, Viešpatie, kad tikrai esi Švenčiausiajame altoriaus Sakramente. Turėdamas prieš akis savo menkumą, dėkoju Tau už taip gausiai man suteiktas malones, o ypač, kad šiame Sakramente mums pats save atidavei ir kad mane pakviete šiame bažnyčioje Tave aplankyti.

Sveikinu šiandien Tave ir noriu Tau padėkoti už šią didžiąją dovaną. Noriu atsiprašyti už panieką, kurią dažnai patiri šiame meilės Sakramente. Noriu šiuo apsilankymu Tave pagarbinti visose pasaulio vietose, kur Tu esi mažiausiai garbinamas ir labiausiai pamirštas. Noriu Tave pagerbti su Švenčiausiąja Tavo Motina Marija, didžiąja Švenčiausiojo Sakramento mylėtoja.

Mano Jėzau, myliu Tave visa širdimi. Man skaudu, kad tiek kartų esu įžeidęs Tavo begalinį gerumą. Tavo malonės padedamas, ryžtuosi niekad Tavęs nebeįžeisti. Atiduodu Tau pats save, savo valią, troškimus, polinkius ir visa, ką turiu. Nuo šios valandos valdyk mane, kaip Tau patinka. Tik vieno dalyko trokštu ir prašau: kad Tave mylėčiau iki mirties ir kad mano gyvenime kuo tobuliausiai išsipildytų Tavo šventoji valia.

Meldžiu Tave už skaistyklos vėles, ypač pasižymėjusias maldingumu Švenčiausiajam Sakramentui ir Švenčiausiai Mergelei Marijai. Atsimink ir visus vargšus nusidėjėlius. Pagaliau, mano mielas Išganytoja, vieniju savo širdies troškimus su Tavo Širdies troškimais, aukoju juos Tavo amžinajam Tėvui ir prašau, kad dėl Tavo meilės juos maloniai priimtų ir išklaustų. Amen.

ŠVČ. SAKRAMENTO PAMALDOS

Sv. Mišias ne kartą pratęsia iškilmingos Švč. Sakramento pamaldos ir procesijos. Jomis pagarbiname Išganytoją, gyvenantį mūsų bažnyčiose sakramentiniu pavidalu, pareiškiamo Jam tikėjimą ir dėkingumą.

Išstatymas

TEGUL BŪNA GARBINAMAS, * visų mūsų šlovinamas * Sakramentas Švenčiausias, * dangaus valgis tikriausias (*1 arba 3 kartus*).

Dabar ir visados, * ir per amžius. Amen.

O DIEVIŠKOJI OSTIJA, * mums dangų atidaranti, * silpni mes dvasios kovoje, * tvirtumo duok, pagelbėki!

2 Vienam Trejybės Viešpačiui * tebūna meilė ir garbė. * O mus Jis tenuves gyvent * per amžius laimės tėviškėj. Amen.

Maldavimai

ŠVENTAS DIEVE, * šventas galingasis, * šventas amžinasis, * pasigailėk mūsų!

2 Nuo maro, bado, ugnies ir karo * gelbėk mus, Viešpatie!

3 Nuo staigios ir netikėtos mirties * saugok mus, Viešpatie!

4 Savo šventąją Bažnyčią valdyti ir laikyti teikis, * meldžiam Tave, Viešpatie!

5 Visai žmonijai taiką ir vienybę duoti teikis, * meldžiam Tave, Viešpatie!

6 Mus į tikrąją atgailą atvesti teikis, * meldžiam Tave, Viešpatie!

7 Nuodėmės mums atleisti teikis, * meldžiam Tave, Viešpatie!

8 Žemei vaisių duoti ir išlaikyti teikis, * meldžiam Tave, Viešpatie!

9 O Jėzau, Jėzau, Jėzau, * pasigailėk mūsų!

10 O Marija, Marija, Dievo Motina, * užtarki mus!

Procesija

VIEŠPATIE JĖZAU, mūsų Valdove, * teikis priimti garbę ir šlovę!

2 Gavę iš Tavo meilės gėrybių, * giedam Tau giesmę, Dieve galybių!

3 Dovanas Tavo didžias atminę, * Tau ačiū sakom susigraudinę.

4 Gimęs dėl mūsų vargus kentėjai * ir nukryžiuotas mirti turėjai.

5 Davei prieš mirdams dovaną naują – * mums savo tikrą Kūną ir Kraują.

6 Tai Sakramentas yra švenčiausias, * dvasiai gairinti penas brangiausias.

7 Tikime žodžiais, Viešpatie, Tavo, * jog tai darai Tu galybe savo,

8 Slepi ten tikrą savo dievystę * ir iš Marijos imtą žmogystę.

9 O Dieve mūsų, garbės verčiausias, * rodai malonės ženklus brangiausius.

10 Atleisk mums didžią mūsų kaltybę, * duok savo meilės šventos gausybę.

11 Valdyk mūs širdis, protą ir valią, * laimink mūs darbus ir mūsų šalį.

12 Duok mums čia, žemėj, Tave mylėti * ir Tavo šlovę danguj regėti.

EINA DIEVAS ATPIRKĖJAS, * eina Vadas ir Teisėjas. * – Prieš Dangaus Karalių * klaupkime ant kelių.

2 Eina Dievas maloniausias, * eina Viešpats garbingiausias. * – Prieš Dangaus Karalių...

3 Eina Dievas Visagalis, * garbina Jį visos šalys. –

4 Eina Dievas Amžinasis, * mūs Ganytojas gerasis. –

5 Eina Tas, kuris mus myli, * kurs už mus ant kryžiaus mirė. –

6 Eina nuolanki Didybė, * tikinčiųjų Brangenybė. –

7 Eina pats Gailestingumas * ir atleidžiantis Kantumas. –

8 Eina Kenčiančių Paguoda, * eina Tas, kurs džiaugsmą duoda. –

9 Eina amžinas Gerumas, * eina dieviškas Dosnumas. –

10 Eina Gelbėtojas didis, * mūsų sielas jis išgydys. –

11 Eina kankinių Tvirtybė * ir skaisčiųjų Nekaltybė. –

12 Eina Tas, kurs laimę žada, * iš skausmų į dangų veda. –

13 Eina vargšų Priglaudėjas * ir kaltųjų Užtarėjas. –

14 Eina Paslaptis švenčiausia, * eina Meilė prakilniausia. –

15 Eina tas, kuris mus gina * ir ramybę mums dalina. –

16 Eina mūs Viltis tikroji * ir Gyvybė amžinoji. –

Kitos procesijai tinkamos eucharistinės giesmės: JĖZAU, PAS MANE ATEIKI, p. 541, PRIEŠ TAIP DIDĮ SAKRAMENTĄ, p. 539, GARBINK, SIELA, ATPIRKĖJĄ, p. 542, KŪNO PASLAPTĮ ŠLOVINGĄ, p. 216.

Kalėdų laiku giedama GUL ŠIANDIENĄ, p. 553, gavėnioje – JĖZAU KRISTAU MALONIAUSIAS, p. 570, Velykų laiku – LINKSMA DIENA, p. 580.

Ižengus į bažnyčią arba nuo jos vidurio galima giedoti KRISTAU, KARALIAU IŠ DANGAUS, p. 233.

Padėkos himnas

Baigiant atlaidus ar kitokias iškilmes, giedamas padėkos himnas:

TAVE, DIEVE, GARBINAM, * Tave, Viešpatie, išpažįstam.

2 Tave, amžinąjį Tėvą, * štai garbina visa žemė.

3 Tau visi angelai, * Tau dangūs ir visos galybės,

4 Tau cherubinais ir serafinais * nepaliaujamu balsu gieda:

5 Šventas, * šventas, * šventas Viešpats, Galybių Dievas!

6 Pilnas yra dangus ir žemė * Tavo garbės ir didybės.

7 Tave apaštalų * choras garbingas,

8 Tave pranašų * skaičius gausingas,

9 Tave spindinčios * kankinių gretos šlovina.

10 Tave po visą pasaulį * šventoji Bažnyčia išpažįsta:

11 Tėvą * begalinės didybės,

12 Garbingą ir tikrą * vienatinį Tavo Sūnų,

13 Dvasią Šventąją, * ramybės Davėją.

14 Garbės Karalius * Tu, Kristau.

15 Tu Tėvo * Sūnus amžinasis.

16 Tu, ateidamas žmonių išvaduoti, * gimei iš Mergeles Marijos.

17 Tu, mirties galybę sutrynęs, * tikintiesiems Dangaus Karalystę atvėrei.

18 Tu sėdi Dievo dešinėje, * Tėvo garbėje.

19 Tikime, kad Tu * mūsų teisti ateisi.

20 Todėl Tave meldžiam savo žmonėms padėti, * kuriuos brangiu krauju esi atpirkęs.

21 Pakvieski mus * į amžinąją garbę su šventaisiais.

Baigiamoji himno dalis ne visada giedama.

22 Išgelbėk, Viešpatie, savo žmones * ir laimink savo tėvonystę!

23 Ir valdyki juos, * ir išaukštink juos amžinybėj.

24 Kiekvieną dieną * mes garbinam Tave.

25 Ir šlovinam Tavo vardą per amžius * ir per amžių amžius.

26 O Viešpatie, mus šiandieną * be nuodėmės išlaikyki.

27 Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

28 Būk mums, Viešpatie, gailestingas, * nes Tu vienas esi mūsų viltis.

29 Tavim mes pasitikim, Viešpatie: * nenusivilsim per amžius.

Kun.: Garbė Tau, Viešpatie, dangaus aukštybėse.

Visi: **Tu garbingas ir šlovingas, ir aukštinamas per amžius.**

Kun.: Melskimės. Tavo, Dieve, gailestingumas neišmatuojamas ir gerumo lobynas neišsemiamas! * Mes dėkojame Tavo meilingajai didybei už suteiktas dovanas ir nepaliaujame melsti Tavo maloningumą, * kad, mus prašančius išklausęs, toliau laikytum savo globoje ir parengtum amžinajam atpildui per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Palaiminimas

PRIEŠ TAIP DIDĮ SAKRAMENTĄ * pulkim galvas lenkdami, * nes jau Seną Testamentą * maino įstatai nauji; * tikim paslaptį tą šventą, * Kristaus žodį gerbdami.

2 Dievui Tėvui Sutvėrėjui * teskamba džiugi giesmė, * Dievui Sūnui Atpirkėjui * iš visos širdies garbė * ir dangaus šviesos Nešėjai – * Dvasiai amžina šlovė! Amen.

Kun.: Maitini mus, Dieve, dangaus duona (*Velykų laikų: Aleliuja*).

Visi: **Kuri mums teikia tikrąjį džiaugsmą** (*Velykų laikų: Aleliuja*).

Kun.: Melskimės. Dieve, Švenčiausioju Sakramentu palikęs mums savo kančios atminimą, išmokyk mus taip garbinti šventąsias Tavo Kūno ir Kraujo paslaptis, kad galėtume nuolat naudotis atpirkimo vaisiais. Tu gyveni ir viešpatauji per amžius.

Visi: **Amen.**

Kunigui laiminant Švč. Sakramentu, **klūpime ir darome kryžiaus ženklą**. Po palaiminimo giedama:

GARBINKIME ŠVENČIAUSIAJĄ SAKRAMENTĄ, * Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties, * tikrąjį Kūną ir Kraują (3 kartus).

Dabar ir visados, * ir per amžius. Amen.

Arba:

GARBINKIME DIEVĄ! * Garbinkime Jo šventąjį Vardą! – Garbinkime Jėzų Kristų, * tikrą Dievą ir tikrą žmogų! – Garbinkime Jėzaus Vardą! * Garbinkime Jo švenčiausiąją Širdį! – Garbinkime brangiausiąjį * Jėzaus Kraują! – Garbinkime Jėzų * švenčiausiame Altoriaus Sakramente! – Garbinkime Šventąją Dvasią, * ramybės Davėją! – Garbinkime Dievo Motiną, * Švenčiausiąją Mariją! – Garbinkime nekaltąjį * jos prasidėjimą! – Garbinkime šlovingąjį * jos į dangų paėmimą! – Garbinkime Marijos, * Mergelės ir Motinos, vardą! – Garbinkime šventąjį Juozapą, * skaistųjį jos Sužadėtinį! – Garbinkime Dievą * su Jo angelais ir šventaisiais!

Švenčiausioji Jėzaus Širdie, * pasigailėk mūsų! (3 kartus).

Kalėdų laiku po palaiminimo Švč. Sakramentu giedama SVEIKAS, JĖZAU, GIMUSIS, p. 553.

Gavėnioje – KURS UŽ MUS KALTUS KENTĖJAI, p. 407.

Velykų laiku – ŠVENTUOJU PRISIKĖLIMU, p. 227.

Nuo Šeštinių iki Sekminių – ŠVENTUOJU DANGUN ŽENGIMU, p. 228.

Sekminėse – ŠVENTOS DVASIOS ATSIUNTIMU, p. 231.

ATGAILA (IŠPAŽINTIS)

Kristus – sielos Gydytojas

Imogui įgimta kaltės slegiamą sąžinę apvalyti prisipažinimu. Pasisakome savo klaidas išmintingam, mus suprantančiam žmogui, jo patariamai bei padrąsinamai imamės atitaisyti padarytąjį blogį ir taip dvasiškai atsitiesiame. O ką ir besakyti, jei tas asmuo, kuriam prisipažiname, gali atleisti mums kaltę! Šitaip tėvai dovanoja vaikams, kai tie nusižengę nuoširdžiai prisipažįsta ir gailisi.

Tačiau, nusikalsdami žmonėms ir apskritai dorinei tvarkai, mes visų pirma nusikalstame Dievui, tos dorinės tvarkos Leidėjui. Be to, krikščionio nuodėmingas elgesys pažemina Bažnyčią, kenkia jos šventumui. Tad ir **dovanojimą tegalime gauti iš Dievo per Bažnyčią.**

Norėdami gauti nuodėmių atleidimą, susitaikinti su Dievu ir Bažnyčia, pirmiausia pasitikriname sąžinę – prisimename, kokių nuodėmių ir kiek kartų (ar kaip dažnai) esame padarę. Paskui gailimės Dievo nepaklausę, Jį įžeidę, ir ryžtamės taisyti. Tada einame prie klausyklos ir nuoširdžiai viską prisipažįstame Kristaus ir Bažnyčios atstovui kunigui. Gavę atleidimą (išrišimą), rūpinamės atsilyginti ir taisyti: atliekame kunigo paskirtas maldas ar gerus darbus, atsitiesiame žmonėms skriaudas ir skolas, atšaukiame melą ar šmeižtą, atsiprašome, ką buvome įžeidę ar nuliūdinę, vengiame nuodėmei palankių progų bei aplinkybių. Atsiprašyti, atšaukti bei atsitiesi visų geriausia dar prieš einant išpažinties. Kad tikrai pasitaisytume, stropiau kontroliuojame save ir meldžiamės.

Maldos rengiantis išpažinčiai

ŠVENTOJI DVASIA, apšviesk mane, parodyk man visas mano širdies slaptumas, kad gerai pažinčiau savo dvasios būklę, savo nuodėmes. Padėk man, kad tikrai jas apgailečiau, nuoširdžiai pasiryžčiau jų vengti, atvirai išpažinčiau kunigui ir pasitaisyčiau.

VIEŠPATIE JĖZAU KRISTAU, mano sielos Atpirkėjau, nuoširdžiai maldauju Tave pasigailėti manęs. Savo malone padėk man šią valandą pažinti savo nuodėmes taip, kaip jas pažinsiu tada, kai stosių į Tavo teismą. Tu esi šventas ir nekenti nuodėmės, bet gailiesi nusidėjėlio ir lauki, kad jis pasitaisytų. Todėl viliuosi, kad manęs neatstumsi, jei tik su gailesčiu grįšiu pas Tave. O sugrįžti tikrai noriu. Visa širdimi trokštu vėl būti Tau ištikimas (-a). Aš taip norėčiau vėl Tave mylėti, Tavęs klausyti ir Tavimi sekti. Viešpatie Jėzau, pasigailėk manęs ir paduok man gelbėjančią ranką, kaip kadaise padavei ją skęstančiam apaštalui Petruui. Padėk man gerai atlikti šią išpažintį ir tikrai pasitaisyti.

BE NUODĖMĖS PRADĖTOJI ir niekada jos nepadariusioji Mergele Marija! Šią valandą aš, nuo Dievo nuklydęs (-usi) nusidėjėlis (-ė), prašau tavo pagalbos prie Jo sugrįžti. Padėk man, Šventosios Dvasios apšviestam (-ai), pamatyti visas savo kaltes, kuriomis esu įžeidęs (-usi) Dievą, ir padėk šventąja išpažintimi jų atsikratyti. Amen.

Sąžinės patikrinimas

Visų pirma dera pasvarstyti apie šiuos dalykus:

a) Ar Atgailos sakramento ateinu nuoširdžiai trokšdamas apsivalyti, atsiversti ir atnaujinti gyvenimą, sustiprinti bendrystę su Dievu? O gal šio Sakramento vengiu ir jį priimu kaip sunkią naštą?

b) Gal buvau pamiršęs ar per ankstesnes išpažintis tyčia nutylėjau kokias nors sunkias nuodėmes?

c) Ar atlikau paskirtą atgailą? Ar atlyginau padarytas skriaudas? Ar stengiausi įvykdyti tai, ką pasiryžau, kad pataisyčiau gyvenimą pagal Evangelijos nurodymus?

Tada Dievo žodžio šviesoje patikrinu savo gyvenimą.

I. Viešpats sako:

Mylėsi savo Viešpatį Dievą visa savo širdimi.

1. Ar kreipiu savo širdį į Dievą taip, kad laikyčiausi Jo įsakymų ir Jį mylėčiau labiau už viską, kaip vaikas myli savo gimdytojus? O gal esu per daug susirūpinęs žemiškais dalykais? Ar savo veiksmuose vadovaujuosi gerais ketinimais?

2. Ar tvirtai tikiu Dievu, kuris mums kalbėjo per savo Sūnų Jėzų Kristų? Ar ištikimai laikausi Bažnyčios mokymo? Ar rūpinuosi krikščionišku mokslu, klausydamas Dievo žodžio, dalyvaudamas katekizmo aiškinimuose, saugodamasis tikėjimui kenksmingų dalykų? Ar visada ir be baimės išpažinau tikėjimą Dievu ir Bažnyčia? Ar privačiame ir viešame gyvenime elgiausi kaip dera krikščioniui?

3. Ar rytą ir vakarą meldžiausi? Ar mano malda buvo tikras proto ir širdies pokalbis su Dievu? Gal ji tik išorinė apeiga?

Ar paaukojau Dievui savo darbus, džiaugsmus ir skausmus? Ar gundymų metu kreipiausi į Dievą?

4. Ar gerbiu ir myliu Dievo vardą? O gal Dievui piktžodžiauju, neteisingai prisiekiau ar be reikalo minėdavau Dievo vardą? Ar neniekinau Mergelės Marijos ir kitų šventųjų?

5. Ar švenčiau sekmadienius ir Bažnyčios įsakytas šventes? Ar nuoširdžiai, aktyviai ir rūpestingai dalyvauju liturgijoje, ypač Eucharistijoje? Ar vykdžiau metinės išpažinties įsakymą ir priėmiau velykinę Komuniją?

6. Ar neturiu „kitų dievų“, tai yra kitų dalykų, kuriais labiau rūpinuosi ir daugiau pasitikiu, kaip Dievu, pavyzdžiui: turtu, prietaisais, spiritizmu, burtais, kerais ir panašiais dalykais, kuriuos garbinu kaip Dievą?

II. Viešpats sako:

Mylėkite vienas kitą, kaip aš jus mylėjau.

1. Ar tikrai myliu savo artimą? Gal savo tikslams pasiekti piktnaudžiauju artimo gerumu? Gal jam darau tai, ko nenoriu, kad jis man darytų? Ar nepapiktinau artimo savo blogais žodžiais ir elgesiu?

2. Ar kantriai ir su nuoširdžia meile duodu savo namiškiams gėrybių ir džiaugsmo? **Vaikams:** Ar esu paklusnus tėvams? Ar gerbiu juos? Ar padedu dvasiniuose ir materialiniuose reikaluose? **Tėvams:** Ar pakankamai rūpinuosi krikščionišku vaikų auklėjimu? Ar padedu jiems savo pavyzdžiu ir tėvišku patarimu? **Sutuoktiniams:** Ar esu visur ir net mintyse ištikimas?

3. Ar dalijuosi savo gėrybėmis su neturtingesniais? Ar pagal savo galimybes ginu prispaustusius, padedu nelaimingiems ir vargšams? Ar neniekinu artimo, ypač vargingesnio, silpnesnio, atvykėlio ir šiaip kitokio nei aš žmogaus?

4. Ar vykdu per Sutvirtinimą priimtus įsipareigojimus, dalyvaudamas Bažnyčios apaštalavimo ir meilės darbuose,

parapijos gyvenime? Ar padedu Bažnyčiai ir visuomenei savo išgalėmis? Ar meldžiuosi už Bažnyčios vienybę, tautų pašventinimą, taiką ir teisingumą, už visuotinę gerovę?

5. Ar rūpinuosi bendruomenės, kurioje gyvenu, gerove ir laime? Gal gyvenu vien tik sau? Ar nuoširdžiai siekiu, kad pasaulyje klestėtų teisingumas, geri papročiai, santaika, meilė? Ar atlieku pilietines pareigas? Ar moku mokesčius?

6. Ar, atlikdamas pareigas, esu teisingas, darbštus, garbingas? Ar nuoširdžiai atlieku savo pareigas bendruomenei? Ar teisingai užmokeėjau darbininkams ir man patarnavusiems? Ar laikiausi savo pažadų ir sutarčių?

7. Ar buvau klusnus, pagarbus ir ištikimas savo teisėtiems vyresniesiems?

8. Ar nepiktnaudžiauju savo pareigomis ir autoritetu? Ar paslaugiai tarnauju kitų gėriui?

9. Ar laikiausi tiesos ir teisingumo atlikdamas pareigas? Gal kam nors pakenkiau meluodamas, šmeiždamas, apkalbėdamas, be pagrindo įtarinėdamas, išduodamas paslaptį, neteisingai skųsdamas?

10. Ar nepažeidžiau kitų gyvybės, sveikatos, gero vardo ir garbės? Gal padariau jiems žalos? Gal patariau žudyti ar žudžiau negimusią gyvybę? Gal kerštaudamas ir neapkęsdamas persekiojau kitus? Gal atsiskyriau nuo jų dėl barnių, nesantaikos, įžeidimų, pykčio ir panašiai? Gal dėl savimeilės, apsileidimo nesistengiau paliudyti kitų nekaltumo?

11. Ar nepasisavinau svetimų gėrybių? Gal neteisėtai ir neleistinai jų troškau? Gal kitiems padariau skriaudą? Ar stengiausi atlyginti žalą ir sugrąžinti svetimas gėrybes?

12. Jeigu esu nuskriaustas, ar stengiausi atleisti ir susitaikyti, kaip Kristus moko? Gal esu pilnas neapykantos ir keršto?

III. Viešpats Kristus sako:

Būkite tobuli kaip jūsų dangiškasis Tėvas.

1. Kokia svarbiausia mano gyvenimo kryptis? Ar tikiu amžinuoju gyvenimu? Ar rūpinuosi dvasine pažanga, malda, Dievo žodžio skaitymu, mąstymu? Ar dalyvauju sakramentiniam Bažnyčios gyvenime? Ar susivaldau? Ar nepataikauju savo negeriems norams ir jausmams? Ar susitvardau? Gal pavydžiu? Gal esu nesaikingas valgydamas ir gerdamas? Gal iš puikybės ir tuščio pasididžiavimo aukštinausi prieš Dievą ir niekinau kitus, save laikydamas pranašesniu už kitus? Gal kitiems primesdavau savo valią, nepaisydamas kitų laisvių ir teisių?

2. Kaip naudojau laiką, jėgas ir kitas iš Dievo gautas dovanas bei talentus? Ar visa tai panaudojau, kad diena iš dienos daryčiau pažangą? Gal buvau tingus ir apsileidęs?

3. Ar kantriai pakėliau skausmus bei gyvenimo nepasisekimus? Gal visai nesirūpinau susivienyti su Kristumi kančioje ir sunkumuose, kad taip „papildyčiau, ko stinga Kristaus kančiai“? Ar nustatytomis dienomis pasninkavau?

4. Ar buvau kuklus ir saugojau skaisčius savo jausmus bei visą kūną, kaip Šventosios Dvasios buveinę, skirtą prisikėlimui ir garbei? Ar savo kūną laikiau Dievo žmogui duotu meilės ženklu, pilnai atsiskleidžiančiu tik santuokoje? Ar neišniekinau savo kūno paleistuvavimu, ištvirkavimu, nepadoriais žodžiais ir mintimis, norais bei veiksmais? Gal atsidaviau aistroms? Gal dalyvavau krikščionišką ir žmogišką kilnumą žeminančiose paskaitose, pokalbiuose ar pasilinksminimuose? Gal savo žodžiu ar elgesiu kitus gundžiau nusidėti? Ar santuokiniame gyvenime laikiausi sąžinės nurodymų ir krikščioniškosios moralės normų?

5. Gal bijodamas ar veidmainiaudamas elgiausi prieš savo sąžinę?

6. Ar visada stengiausi gyventi kaip tikras Dievo vaikas ir elgtis pagal Šventosios Dvasios įkvėpimą? Gal esu savo norų ir aistrų vergas?

Atsidėjęs (-usi) pasvarstyk, ar nesi padaręs (-iusi) dar kokių nors, čia neišvardytų, nuodėmių. Jei dėl ko imsi rimtai abejoti arba ko nesuprasi ir tau rūpės, nepalik taip, bet per išpažintį paprašyk kunigą, kad tau paaiškintų ir išsklaidytų abejonę. To nepadarius, pati išpažintis gali būti negera.

Toliau žadiname gailestį ir ryžtamės taisyti gyvenimą.

Gailestis ir pasiryžimas taisyti

DANGAUS IR ŽEMĖS SUTVĖRĖJAU, visų valdovų Valdove! Prisiminęs (-usi) savo nuodėmes, matau, kaip sunkiai ir kiek daug kartų Tau nusikaltau. Aš nebesu vertas (-a) nei Tavo akivaizdoje pasirodyti, nei į Tave pažvelgti. Jei Tu manęs nepasigailėsi, aš pražūsiu. Todėl su gailesčiu puolu ant kelių ir iš širdies gilumos maldauju: Viešpatie, apvalyk mane purviną; apšviesk mane aklą; sustiprink mane silpną; pagydyk mane ligotą; atgaivink mane mirusį (-ią) antgamtiniam gyvenimui. Tu gali viską, nes Tavo gerumas ir gailestingumas yra didesni negu mano nedorybės. Jeigu aš dėl savo nedorumo atsidūriau ant pražūties krašto, Tu atsimink savo dievišką gailestingumą ir mane išgelbėk.

Nenugrėžk nuo manęs savo veido, Viešpatie Jėzau, mano Išganytojau, kaip nenugrėžei jo nuo anų nusidėjėlių, kurie Tave mušė ir spjaudė. Pasigailėk manęs, kaip anuomet pasigailėjai Marijos Magdalenos ir Tavęs išsigynusio Petro. Atleisk ir man, kaip anuomet atleidai

ant kryžiaus kabančiam piktadariui. Pasigailėk manęs Tu, kuris ištiestomis ant kryžiaus rankomis ir perverta širdimi už mane numirei, kad nepražūčiau. Amen.

MANO DIEVE IR TĖVE, leiskis permaldaujamas susigraudinusios širdies; širdies, skaudžiai kenčiančios iš gailėsčio dėl Tau padaryto įžeidimo. Štai dabar klūpau prieš Tave kaip sūnus palaidūnas ir šaukiu: „Tėve, nusidėjau dangui ir Tau. Nebesu vertas (-a) vadintis Tavo vaiku“ (plg. Lk 15, 21). Suprantu, kaip negerai lig šiol elgiausi. Nuoširdžiai gailiuosi dėl to ir tvirtai ryžtuosi daugiau taip nebedaryti. Vien Tau, Viešpatie, dabar noriu gyventi ir visas savo kaltes gerais darbais išpirkti, visas skriaudas atlyginti. Žinau, kad esu silpnas (-a), o pagundos stiprios, bet tikiu, kad Tavo padedamas jas nugalėsiu. Juk Tu, Viešpatie, esi mano šviesa ir jėga. Tad negali būti man sunkumo, kurio su Tavo pagalba neįveikčiau. Pasiradu rūpestingai vengti nuodėmės progų, nuoširdžiai melstis ir viską daryti, kad tik nebegrižčiau į nuodėmes. Amen.

Prieš išpažintį tinka sukalbėti PRISIPAŽĖSTU (p. 115). Esant laiko, patariama atidžiai perskaityti 51 ir 130 psalmes (p. 511, 503).

MIELASIS JĖZAU, štai artinuosi prie Tavęs, neatstumk manęs! Padėk man su pasitikėjimu ir atvirai išpažinti kunigui visas savo nuodėmes.

ŠVENČIAUSIOJI MARIJA, Jėzaus Kristaus Motina, Nusidėjėlių Gynėja, užtark mane šią valandą visagaliai Dievui, kad mano išpažintis būtų gera ir kad visos nuodėmės būtų man atleistos. Amen.

Išpažinties eiga

Atgailaujančiam (-ai) atėjus išpažinti savo nuodėmes, kunigas jį (ją) nuoširdžiai priima ir pasveikina. Atgailaujantysis (-čioji) daro kryžiaus ženklą sakydamas (-a):

† Vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. Amen.

Kunigas kviečia atgailaujantįjį (-čiąją) pasitikėti Dievu:

Dievas, apšvietęs mūsų širdis, tepadedą tau tiesoje pažinti savo nuodėmes ir Jo gailestingumą.

Atgailaujantysis (-čioji) atsako: **Amen.**

Tada kunigas, jei reikia, pasako atmintinai arba paskaito iš Šventojo Rašto Dievo gailestingumą primenantį ir žmogų atsiversti raginantį tekstą.

Mt 6, 14–15

Pasiklausykime, ką sako mums Viešpats:

„Jeigu jūs atleisite žmonėms jų nusižengimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis jums. O jeigu neatleisite žmonėms, tai nė jūsų Tėvas neatleis jūsų nusižengimų.“

Paskui atgailaujantysis (-čioji) išpažįsta savo nuodėmes. Išpažintį pradeda šiais ar panašiais žodžiais:

Išpažinties buvau (tada ir tada, prieš tiek ir tiek laiko), **išrišimą gavau, skirtą atgailą atlikau. Gerajam Dievui vėl nusikaltau.**

Tada išvardija nuodėmes, apytikslį jų skaičių bei svarbias aplinkybes. Paskui taria:

Daugiau nuodėmių neatsimenu, gailiuosi ir žadu pasitaisyti. Prašau atgailos ir išrišimo.

Po to atidžiai išklauso kunigo ir jo paragintas reiškia savo atgailą, kalbėdamas (-a) atgailos maldą ar kartodamas (-a) šiuos ar panašius žodžius:

Mano Dieve, nuoširdžiai gailiuosi dėl kiekvieno savo blogo darbo ir dėl to, kad nedariau to, kas gera. Nusidėjęs (-usi) nusikaltau Tau, aukščiausiasis Gėrį ir verčiausioji Meile. Tavo malonės padedamas (-a) tvirtai ryžtuosi atgailauti, nebe nusidėti ir vengti nuodėmės progų. Viešpatie, dėl mūsų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus kančios nuopelnų pasigailėk manęs.

Arba: Viešpatie Jėzau, Dievo Sūnau, pasigailėk manęs, nusidėjėlio (-ės)!

Tada kunigas, ištiesęs virš atgailaujančiojo (-čiosios) galvos rankas ar bent dešinę, sako:

Dievas, gailestingumo Tėvas, savo Sūnaus mirtimi ir prisikėlimu sutaikęs pasaulį su savimi ir atsiuntęs Šventąją Dvasią nuodėmėms atleisti, per Bažnyčią tesuteikia tau atleidimą ir ramybę. AŠ TAVE IŠRIŠU IŠ TAVO NUODĖMIŲ VARDAN DIEVO – TĖVO IR SŪNAUS, IR ŠVENTOSIOS DVASIOS.

Atgailaujantysis (-čioji) atsako: **Amen.**

Po išrišimo kunigas tęsia:

Šlovinkim Viešpatį, nes Jisai geras.

Atgailaujantysis (-čioji) tęsia:

Nes Jo gailestingumas yra amžinas.

Paskui kunigas atsisveikina, sakydamas:

Viešpats atleido tau nuodėmes. Eik ramybėje.

Padėka ir pasiryžimas po išpažinties

VIEŠPATIE JĖZAU, kunigo lūpomis ištarti atleidimo žodžiai panaikino man visas nuodėmes.

Tu vėl meiliai žvelgi į mane. Dabar man ramu, gera, lengva. Koks džiaugsmas turėti gryną sąžinę ir tyrą sielą!

Ačiū Tau, Išganytojau, kad palikai mums Atgailos, arba Sutaikinimo, sakramentą! Ačiū, kad atleidai man visas kaltes ir vėl priėmei į savųjų būrį. Ačiū už begalinį gailestingumą, kurį man šią valandą parodei. Tegul mano širdis nuo šiol vien tik Tau plaks ir bus dėkinga per amžius.

Dar kartą gailiuosi, kad buvau tiek kartų ir taip labai Tave įžeidęs. Nuoširdžiai trokštu, kad tai daugiau nebepasikartotų. Todėl tvirtai ryžtuosi saugotis kiekvienos nuodėmės ir į ją vedančios progos. Padėk, Viešpatie, man šį pasiryžimą įvykdyti ir daugiau nebepasidaryti blogam. Žinau, kad labai esu silpnas, bet pasitikiu didele Tavo galia ir noru man padėti. Dėl to su apaštalu tariu: „Aš visa galiu tame, kuris mane stiprina“ (Fil 4, 13).

ŠVENČIAUSIOJI MERGELE MARIJA, Krikščionių Pagalba, savo beribiais nuopelnais papildyk tai, kas buvo netobula šioje mano išpažintyje. Globok visus mano žingsnius. Tavo padedamas aš įvykdysiu savo pasiryžimus ir nebegrišiu į nuodėmes. Tavo vedamas aš visada eisiu Dievo ir Bažnyčios įsakymų keliu. Neleisk man nutolti nuo brangiausiojo tavo Sūnaus, kurį mylėti esu pasiryžęs per visas savo gyvenimo dienas.

ŠVENTASIS ANGELE, mano nuolatini Sarge, saugok mane nuo kiekvieno blogo darbo. O tu, šventasis (-oji) Globėjau (-a), melski už mane, kad tavo vardu čia vertai vadinčiausi, o paskui su tavimi per amžius danguje būčiau. Amen.

Atliekame nuodėmklausio paskirtą atgailą, rengiamės komunijai.

IŠPAŽINTIES TAISYMAS

Pasitaiko išpažinčių, kuriose nuslepamos nuodėmės, rimtai neketinama taisyti, atlyginti skriaudas ir pan. Tokios išpažintys yra blogos ir nuodėmių neatleidžia. Jos vadinamos šventvagiškos ir yra sunki nuodėmė.

Blogą išpažintį reikia kuo greičiau pataisyti. Pataisoma pašalinant trūkumus. Jei buvo nuslėpta sunki nuodėmė, tai kuo greičiau vėl reikia eiti išpažinties ir iš naujo ją atlikti, pasakant visas nuodėmes: tas, kurios nesakytos, ir tas, kurios anoje išpažintyje jau sakytos, nes jos taip pat neatleistos. Jei nebuvo noro taisyti, reikia tokį norą sužadinti ir išpažinti iš naujo visas nuodėmes.

Po blogai atliktos išpažinties ir tolesnės išpažintys negeros, kol anoji nepataisoma. Todėl jei bloga išpažintis buvo atlikta prieš kelerius ar keliolika metų, reikia su tikru gailesčiu išpažinti nuslėptą nuodėmę, o taip pat visas sunkiąsias nuodėmes nuo paskutinės geros išpažinties.

VISO GYVENIMO IŠPAŽINTIS

Viso gyvenimo išpažintis gali būti būtina, naudinga ir kenksminga.

Būtina ji tiems, kurie ankstesnes išpažintis atliko blogai – nutylėdami sunkias nuodėmes, be jokio gailesčio ir pasiryžimo taisyti.

Naudinga tiems, kurie, nors ir gerai atlikdavo ankstesnes išpažintis, dėl jų abejoja arba nori pradėti tobulesnį gyvenimą, pvz., duoti vienuolių įžadus, imti kunigų šventimus. Viso gyvenimo išpažintis gali būti naudinga ir prieš jungtuves, per misijas, jubiliejinius metus ir pan. Pagaliau labai naudinga ją atlikti ir sunkiai sergantiems, kad tinkamiau pasirengtų mirčiai.

Kenksminga ir draudžiama viso gyvenimo išpažintis bailios sąžinės žmonėms, kurie, vieną kartą ją atlikę, įpuola į dar didesnius abejojimus. Taip pat kenksminga ta išpažintis ir labai lakios vaizduotės žmonėms, kuriuos nuodėmių prisiminimas gali atgal į jas pastūmėti.

Todėl norintieji atlikti viso gyvenimo išpažintį turi pirma pasitarti su nuodėmklausiu. Jei jis pasakys, kad tokia išpažintis būtina ar bent naudinga, tuomet jai reikia pasirengti, kaip rengiamasi kiekvienai kitai išpažinčiai. Tik visus Dievo ar Bažnyčios įsakymus reikia peržiūrėti prisimenant viso gyvenimo nuodėmes. Ypatingas dėmesys kreiptinas į nuodėmes, kurios dažniau pasitaiko, ir į ydas, kurios labiau įsigalėjusios. Taip pat reikia panagrinėti priežastis, kurios į tas nuodėmes ar ydas atvedė. Nereikia graužtis, kad nepajėgiama visų nuodėmių atsiminti. Išpažintis bus gera, jei nuoširdžiai sužadinsime gailestį dėl visų savo nuodėmių, nors kai kurių ir nebeatsimintume.

Rengdamiesi viso gyvenimo ar kelerių metų išpažinčiai, lengviau prisiminsime savo nuodėmes, jei susiskirstysime savo gyvenimą laikotarpiais, pvz., vaikystės, jaunystės, santuokinio

gyvenimo, našlystės ir kt. Paskui kiekvieną iš tų laikotarpių patikrinsime pagal Dievo ir Bažnyčios įsakymus bei savojo luomo pareigas (žr. p. 78–83, 155–159).

DVASINĖ IŠPAŽINTIS

Negalėdami prieiti sakramentinės išpažinties, vaduojamės iš nuodėmių vadinamąja dvasine išpažintimi, t. y. tobulu gailėsčiu ir pasiryžimu atlikti sakramentinę išpažintį, kai tik bus galima. Gailestis tobulas tada, kai gailimės ne tiek dėl to, kad nuodėmėmis užsitraukėme bausmę, kiek dėl to, kad jomis įžeidėme Dievą, kuris yra toks geras ir šventas. **Tai gailestis ne iš Dievo baimės, bet iš meilės.** Tobulas gailestis naikina nuodėmes ir be išpažinties, tačiau lieka pareiga jas vėliau išpažinti. Tobulo gailėsčio jausmus galima išreikšti savomis mintimis, bet galima pasinaudoti ir šia maldele:

GAILIUOSI, gerasis Dieve, visa širdimi, kad esu Tau nusidėjęs; gailiuosi ne tiek dėl to, kad praradau dangų, gal net užsitraukiau pragaro bausmę, kiek dėl to, kad Tave, didžiausią savo geradarių ir Tėvą, įžeidžiau, kad buvau Atpirkėjo kančių priežastis. Neapkenčiu visų nuodėmių, tvirtai žadu daugiau nebenusidėti ir, Tavo malonės padedamas, Tau ištikimai tarnauti. Mano Dieve, pasigailėk manęs nusidėjėlio ir suteik man savo malonę. Amen.

Po dvasinės išpažinties galime priimti dvasinę Komuniją (žr. p. 141).

ATLAIDAI

Kai mums per išpažintį jau atleista nuodėmių kaltė ir amžinoji bausmė, dar lieka laikinoji bausmė, kuri turi būti atlikta arba skaistykloje, arba čia, žemėje, atgailos dvasia kenčiant šio gyvenimo vargus, nelaimės, patiriamas skriaudas; bet ji gali būti panaikinta ir vadinamaisiais atlaidais. **Atlaidai yra panaikinimas laikinosios bausmės už jau atleistas nuodėmes.** Juos iš Viešpaties Jėzaus, Švč. Mergelės Marijos, apaštalų, tikėjimo bei doros kankinių ir kitų šventųjų nuopelnų lobyno už įvairius maldingus darbus nustato Bažnyčia.

Teikiami dvejoji atlaidai: **visuotiniai** ir **daliniai**, žiūrint, ar jie skiriami panaikinti visai laikinajai bausmei, ar tik jos daliai.

Norint gauti **visuotinius** atlaidus, reikia atlikti Bažnyčios nustatytus darbus ar maldas, prieti išpažinties ir Komunijos, pasimelsti popiežiaus intencija (bent TÈVE MŪSŲ ir SVEIKA, MARIJA) ir nebūti prisirišusiam prie jokios, kad ir lengvos, nuodėmės.

Visuotinius atlaidus gauname aplankydami bet kurią parapiinę bažnyčią per Porciunkulę (08 02) arba Vėlines (11 02), arba tos bažnyčios vardo šventę (pagrindinius „atlaidus“). Juos gauname taip pat lankydami kapines lapkričio 1–8 d. ir ten bent mintimis pasimelsdami už mirusiuosius. Lankant bažnyčią, be ką tik minėtų sąlygų, dar reikia sukalbėti TIKIU Į DIEVĄ TÈVĄ ir TÈVE MŪSŲ.

Visuotinius atlaidus galima gauti apeinant Kryžiaus kelią, sukalbant dalį rožinio bažnyčioje (kad ir vienam) arba bendrai šeimoje ar grupėje (kad ir ne bažnyčioje), be to, dalyvaujant rekolekcijose ir daugeliu kitų atvejų, kurie skelbiami bažnyčiose.

Jei, atliekant nustatytuosius visuotiniams atlaidams darbus, neįvykdoma kuri nors iš minėtųjų sąlygų, gaunami tik daliniai atlaidai.

Dalinių atlaidų prasmė tokia, kad Bažnyčia iš savo lobyno prideda mūsų veiksmams antra tiek, kiek jie patys turi atlyginamosios vertės. Dalinius atlaidus Bažnyčia skiria už įvairias maldas ir gerus darbus; nebūtina žinoti, už ką atlaidai paskirti, pakanka noro gauti visus galimus atlaidus.

Labiausiai atmintini tie atlaidai, kuriuos galime gauti kasdien ir bet kada, jei tik neturime sunkios nuodėmės. Juos gauname: 1) kai, atlikdami savo darbus ar kentėdami vargus, keliame širdį į Dievą; 2) kai sušelpiame stokojančius, paguodžiame nuliūdusius, pamokome nežinančius; 3) kai atgailos mintimi išsižadame kokio malonumo; 4) kai mokomės ar mokome tikėjimo tiesų, pagarbiai naudojamės Bažnyčios pašventintais daiktais (rožiniais, medaliukais ir kt.).

Tiek visuotinius, tiek dalinius atlaidus galima skirti ar savo paties, ar mirusiųjų naudai; kapinių lankymo ir Vėlinių atlaidus – tik mirusiųjų naudai.

Dar atmintini visuotiniai atlaidai **mirties valandai**. Juos įgyja tie mirštantieji, kurie tos ligos metu buvo aplankyti kunigo ir gavo vadinamąjį apaštalinį palaiminimą (žr. p. 174). Jeigu nebūtų galima pasikviesti kunigo, pvz., staigiam mirties pavojui ištikus, tuomet visuotinius atlaidus mirties valandai, sužadinę gailestį dėl nuodėmių ir pasiryžimą, kai tik bus galima, atlikti išpažintį, gauna tie tikintieji, kurie per gyvenimą dažnai kalbėdavo kokias nors maldas (pvz., ryto ir vakaro poterius).

Sutaikinimo pamaldos su asmenine išpažintimi ir išrišimu

Bendras Atgailos sakramento šventimas labiau atskleidžia bažnytinę atgailos prigimtį. Tikintieji drauge klauso Dievo žodžio, kuris, skelbdamas Viešpaties gailestingumą, visus kviečia atsiversti, o vieni už kitus meldamiesi, sau pagelbsti. Asmeniškai išpažinę savo nuodėmes ir gavę išrišimą, visi drauge garbina Dievą už nuostabius darbus.

Sutaikinimo pamaldų pradžioje giedama tinkama giesmė. Paskui kunigas pasisveikina ir kalba maldą.

Tada klausomasi Dievo žodžio, kuris kviečia atgailauti ir veda į tikrą širdies atsivertimą. Homilija, besiremianti Šventojo Rašto ištraukomis, paskatina atgailaujančiuosius patikrinti sąžinę, nusigręžti nuo nuodėmių ir sugrįžti pas Dievą.

Sąžinės patikrinimui ir tikro gailesčio už nuodėmes sužaditimui po homilijos būna tyła. Kunigas ar kitas patarnautojas trumpais pamąstymais ar litanijos malda padeda tikintiesiems. Po to visi kviečiami atlikti bendrą prisipažinimą (pvz., **Prisipažįstu**), – kalba maldavimus ar gieda tinkamą giesmę. Pabaigoje kalbama malda TĖVE MŪSŲ.

Po to atgailaujantieji, kurie nori išpažinti nuodėmes, prieina prie pasirinkto kunigo, kuris, jiems paskyręs atgailą, išriša sukalbėdamas išrišimo formulę.

Apeigų pabaigoje kunigas visus pakviečia dėkoti Dievui ir išpažinti Jo gailestingumą giedant psalmę, himną ar litanijos maldą ir užbaigia apeigas malda bei palaiminimu.

Pontifex, id est,
sacerdos maximus
inter fratres suos.
Lev. 21, 10.

Pastor meus
es, et omnem
voluntatem.
Is. 44, 28.

Ne particeps
sancta, donec
exurgat pontifex.
II. Esd. 5, 40.

Suscitabo mihi
sacerdotem
fidelem.
I. Reg. 2, 25.

SAKRAMENTAI LIGONIAMS

Kristus prie ligonio

Neužmirštamą, didžiausią gerą darbą padaro ligoniui, kas padeda jam pasirengti sakramentams ir į namus ar ligoninę pakviečia kunigą. Šventieji sakramentai nuskaistina sielą ir pašventina ligos vargus. Nuraminta sąžinė, sustiprinta Kristaus aplankymu dvasia ir ypatinga Ligonių patepimo malonė dažnai padeda atgauti ir fizinę sveikatą. Jeigu kam jau esti laikas keliauti į amžinybę, tas garbingai ir su pasitikėjimu atiduoda savo sielą Kūrėjui. Padėkime saviesiems ligoniams nugalėti nepagrįstą baimę: sakramentų priėmimas niekam nėra per plauką nepagreitino mirties. Dar sveiki būdami paprašykime artimuosius, kad nesivaržytų kviesti mums kunigą, kai tik rimtai susirgsime.

Kviesdami kunigą pas ligonį, pranešame jam, kokia ligonio būklė (ar kalba, ar girdi, ar nevemia, kaip seniai buvęs išpažinties), ir nurodome, kiek asmenų priims Komuniją. Prieš kunigui atvykstant, padedame ligoniui pasirengti išpažinčiai, paskaitome bent vieną kitą iš čia dedamų maldų.

LIGONIO MALDOS

Prieš išpažintį

† VARDAN DIEVO – TĖVO... Gailestingasis Dieve! Labai trokštu gerai atlikti šventą išpažintį, gauti išrišimą ir atlaidus, priimti Švenčiausiąjį Sakramentą. Prašau malonės pagalbos.

Nuoširdžiai pasitikrinu sąžinę. Kada paskutinį kartą buvau išpažinties? Ar sąžiningai ją atlikau? Ar nėra buvę gyvenime nesąžiningų išpažinčių, lig šiol neatitaisytų? Jei taip būtų, noriu atsiminti bent sunkiąsias nuodėmes iš viso laiko, kuris prabėgo nuo paskutinės geros išpažinties, ir viską atvirai išpažinti, už visa gerąjį Dievą atsiprašyti.

Nepajėgiems ligoniams ir tiems, kurie neseniai buvę išpažinties, pakanka patikrinti sąžinęs pagal Dievo ir Bažnyčios įsakymus, žr. p. 48–49. Pajėgesnis ligonis, norintis atlikti viso gyvenimo išpažintį, gali pasinaudoti sveikiesiems pritaikytais klausimais, p. 78–83, 155–159.

Prie sąžinės patikrinimo dera ligoniui prisiminti, ar neturi negrąžintų skolų, neatliktų kitokių svarbių įpareigojimų.

MANO DIEVE, mano Tėve, geriausias ir kantriausias iš visų tėvų, atleisk man ir nebausk manęs griežtai žiūrėdamas savo teisingumo.

Leiskis permaldaujamas didžiai nuliūdusios širdies, kad Tave užgavo. Atleisk man, Viešpatie Dieve, visą blogį, kurį padariau ar leidau padaryti. Atleisk man visas kaltes, kurias atsimenu ir kurių negaliu atsiminti. Viešpatie Dieve, visa širdimi gailiuosi, kad nusidėjau, nes Tu esi vertas begalinės meilės.

Švenčiausioji Mergele Marija, malonės ir gailestingumo Motina, tikroji vargšų ir nusidėjėlių Gynėja, užtark mane šią valandą.

Gerasis mano angele, ištikimasis mano sielos sarge, taip daug kartų buvęs mano nuopuolių liudytoju, būk liudytoju ir dabartinės atgailos; padėk man pakilti iš nuodėmių ir padaryk, kad šiame Sakramente rasčiau malonę daugiau nebenusidėti. Amen.

Prieš visuotinius atlaidus

DIEVE, MYLIU TAVE iš visos širdies, nes Tu esi geriausias mano Tėvas ir didžiausias geradarys. Dėl to širdingai atsiprašau už visas savo gyvenimo kaltes ir ryžtuosi daugiau jų niekada nebedaryti. Kaip bausmę už kaltes esu pasiruošęs (-usi) kantriai kęsti visokius skausmus, kokius tik man siųsi. Viešpatie, atsiduodu Tavo valiai! Jėzau, būk man maloningas! Amen.

Prieš Patepimą

DIEVE, MANO KŪRĖJAU, iš Tavo rankų aš išėjau, pas Tave vėl grįšiu. Atleisk man viską, kuo Tave įžeidžiau. Atleisk, ką negero maščiau ir kalbėjau. Atleisk, kad ne pagal Tavo valią naudojausi daiktais, kuriuos man davei. Atleisk, kad ne visada atlikau savo pareigą, kad buvau apsileidęs (-usi) darbe ir maldoje. Atleisk, kad ne visada tikrai mylėjau žmones, su kuriais gyvenau. Priimk mane, daug gero norėjusį (-ią), bet taip mažai tepadariusį (-ią), nes tiek daug kentėjai dėl manęs, mano Išganytoja. Amen.

Prieš Komuniją

JĖZAU, KIEK KARTŲ gyvenime, galėdamas (-a) Tave priimti, nepriėmiau; kiek kartų gal labai šaltai tepriėmiau, nors Tu visuomet mane mylėjai. Čia, žemės altoriuose, tam ir gyveni, kad būtum su manimi. Šį kartą noriu Tave priimti taip, kaip Tu trokšti būti mūsų priimamas: nuoširdžiai, su meile, pagarba ir dėkingumu. Noriu priimti kaip patį brangiausią savo

svečią. Geroji Motina Marija, sužadink manyje tuos gerus troškimus ir jausmus, su kuriais turėčiau priimti Jėzų. Dieve, ateik ir pasilik visada su manimi. Amen.

APEIGOS

Namuose, laukdami kunigo su sakramentais, baltai apdengiamo stalą, ant jo pastatome kryžių ar šventą paveikslą ir dvi žvakes. Padedame lėkštelę su keturiais vatos gumuliukais, stiklinę vandens ir šaukštą. Išpažinčiai paliekame kunigą vieną su ligoniu, kitu laiku dalyvaujame maldose.

Kunigas atėjęs sveikinas ir šlaksto šventintu vandeniu:

Ramybė šiems namams ir visiems jų gyventojams.
Šis vanduo teprimena gautąjį Krikštą ir drauge Kristų, kuris mus atpirko savo Kančia ir Prisikėlimu.

Jei būtina, kunigas išklauso ligonio išpažinties, kuri, ligoniui esant silpnam, gali būti pakeičiama bendruoju prisipažinimu. Jei neklausoma sakramentinė išpažintis, tačiau yra norinčių priimti Komuniją, kunigas ragina visus atgailos aktui ir kalba PRISIPAŽĖSTU (p. 115). Ligoniu mirties pavojuje suteikiami mirties valandai skirti visuotiniai atlydai.

Apaštalų Sosto man duota galia suteikiu tau visuotinius atlydus ir atleidžiu visas nuodėmes vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, † ir Šventosios Dvasios. **A. Amen.**

Po to skaitomas Šventojo Rašto skaitinys ir maldavimai:

Mt 8, 5–10. 13

Sugrįžus į Kafarnaumą, prisiartino prie Jėzaus šimtininkas, maldaudamas: „Viešpatie, mano tarnas guli namie paralyžiuotas ir baisiai kankinasi.“ Jėzus jam tarė: „Einu pagydysiu jį.“

Šimtininkas atsakė: „Viešpatie, nesu vertas, kad už-eitum po mano stogu, bet tik tark žodį, ir mano tarnas pasveiks. Juk ir aš, pats būdamas valdinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Taigi sakau vienam: ‘Eik!’, ir jis eina; sakau kitam: ‘Ateik čionai!’, ir jis ateina; sakau tarnui: ‘Daryk tai!’, ir jis daro.“

Tai girdėdamas, Jėzus stebėjosi ir kalbėjo einantiems iš paskos: „Iš tiesų sakau jums: niekur Izraelyje neradau tokio tikėjimo!“ Šimtininkui Jėzus tarė: „Eik, tebūnie tau, kaip įtikėjai!“ Ir tą pačią valandą tarnas pagijo.

Girdėjote Viešpaties žodį.

Visi: **Šlovė tau, Kristau!**

Broliai seserys, su pasitikėjimu nuolankiai melski-me mūsų Viešpatį už mūsų sergantį brolių (sergančią seserį) ***.

– Jį (ją), Viešpatie, gailestingai aplankyti ir šventu Patepimu sustiprinti teikis.

A. Tave meldžiame, išklausk mus!

– Jį (ją) iš bet kokio blogio išlaisvinti teikis. – **A.**

– Visų ligonių kančias palengvinti teikis. – **A.**

– Visiems, kurie slaugo ligonius, pagelbėti teikis. – **A.**

– Jį (ją) iš nuodėmių ir bet kokios pagundos išva-duoti teikis. – **A.**

– Šiam ligoniui (šiai ligonei), ant kurio (kurios) tavo vardu rankas uždėsime, gyvenimą ir sveikatą suteikti teikis. – **A.**

Tada kunigas tylėdamas uždeda rankas ant ligonio galvos. Po to kunigas kalba padėkos už aliejų maldą.

– Pagarbintas Dievas, visagalis Tėvas, kuris mums ir dėl mūsų išganymo atsiuntė į pasaulį savo Sūnų.

A. Teesie pagarbintas Dievas!

– Pagarbintas Dievas, vienatinis Sūnus, kuris, tapęs žmogumi, norėjo gydyti mūsų negalias. – **A.**

– Pagarbintas Dievas, Šventoji Dvasia Gaivintoja, kuri stiprina mūsų kūną amžinąja galia. – **A.**

– Viešpatie, šiuo šventu aliejumi patepamas (patepama) tavo tarnas (tarnaitė) tegauna skausmų palengvinimą ir stiprybę negalioje. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Kunigas tepa ligonio kaktą ir rankas. Tepdamas kaktą taria:

ŠIUO ŠVENTU PATEPIMU IR SAVO DIDŽIU GAILESTINGUMU TEPADEDA TAU VIEŠPATS ŠVENTOSIOS DVASIOS MALONE;

Tepdamas rankas taria:

KAD TAVE, IŠ NUODĖMIŲ IŠLAISVINTĄ, IŠGANYTŲ IR NEGALIĄ MALONINGAI PALENGVINTŲ.

Ligonis: **Amen.**

Tada kunigas kalba maldą:

Melskimės. – Mūsų Išganytojau, sustiprink, prašome, šį ligonį (šią ligonę) Šventosios Dvasios malone, išgydyk jo (jos) žaizdas, atleisk jam (jai) nuodėmes, nuramink sielos ir kūno skausmus ir gailestingai gražink jam (jai) sveikatą, kad tavo gailestingumo atgaivintas

(atgaivinta) galėtų sugrįžti prie savo darbų. Tu gyveni ir viešpatauji per amžius.

Visi: **Amen.**

Kunigas pradeda ir visi kartu kalba Viešpaties maldą TÈVE MŪSŲ.

Tada duoda ligoniui Švč. Sakramentą.

Kun.: Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmes. Laimingi, kurie yra pakviesti į Avinėlio puotą.

Visi: **Viešpatie, nesu vertas, kad ateitum į mano širdį, bet tik tark žodį, ir mano siela pasveiks.**

Kun.: Kristaus Kūnas.

Ligonis: **Amen.**

Jei ligonis negalėtų priimti Komunijos, dera, kad kas nors iš artimųjų būtų pasirengęs ją priimti.

Kunigas meldžiasi ir laimina:

Melskimės. – Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, tave karštai prašome, kad Švenčiausiasis Tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūnas (Kraujas), kurį šis mūsų brolis (ši mūsų sesuo) priėmė, nuolat stiprintų jo (jos) kūną ir sielą. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Apeigos baigiamos kunigo palaiminimu.

Telaimina tave Dievas Tėvas. **A. Amen.**

Tepagydo tave Dievas Sūnus. **A. Amen.**

Teapšviečia tave Dievas Šventoji Dvasia. **A. Amen.**

Tesaugo tavo kūną ir išgelbsti tavo sielą. **A. Amen.**

Teapšviečia tavo širdį ir tenuveda tave į amžinąjį gyvenimą. **A. Amen.**

Ir visus jus, čia dalyvaujančius, tepalaimina visagalis Dievas – Tėvas ir Sūnus, † ir Šventoji Dvasia.

Visi: **Amen.**

Kunigui išvykus, paskaitome ligoniui padėkos ir paguodos maldas.

PADĖKOS IR PAGUODOS MALDOS

Po Komunijos

MANO DIEVE, man trūksta žodžių Tau padėkoti už tai, kad pas mane atėjai. Viešpatie, man gera su Tavimi. Nuo šios valandos jau niekuomet nebeleisk nuo Tavo atsiskirti nei čia, žemėje, nei amžinybėje, į kurią rengiuosi keliauti. Ačiū už ramybę, kurią man atnešei; ačiū už daugelį kitų dovanų, kuriomis vėl apdovanojai. Dabar man tikrai nebe taip sunku kaip anksčiau. O jeigu ir vėl ateis suspaudimas, dar didesnis skausmas, kęsiu jį drauge su Tavimi. Sustiprink mano tikėjimą, viltį ir meilę, kad ligi paskutinės gyvenimo valandos tik apie Tave galvočiau, tik Tavimi pasikliaučiau, tik Tave labiau už viską mylėčiau. Amen.

ŠTAI AŠ ir KRISTAUS SIELA, p. 141.

Po Patepimo

AČIŪ TAU, mano Dieve, už suraminimą, kurio troškau. Mano kūnas paliestas nūnai Tavo ženklų, o mano dvasia – Tavo ramybės. Panaikink manyje,

Viešpatie, ir tą baimės jausmą, kuris dar liko dėl galimos mirties; pašalink susirūpinimą dėl praeinančių dalykų. Viešpatie, argi gyventi man nebuvo aukotis ir pamažu save išdalyti kitiems; argi mirti nereiškia vėl pratęsti savo būtį į kitą, dar turtingesnę gyvenimą! Taip, Viešpatie: gyventi ar mirti, man vis tiek! Gyventi noriu vertingai, mirti – laimingai. Šito ir prašau Tave, mano Dieve. Amen.

Sergant, kenčiant

MANO DIEVE, Tu žinai, kaip aš kenčiu; Tu gali mano kančias numaldyti, jei rasi, kad tai išganinga. Dieve, išgelbėk mane, sugrąžink man sveikatą ir jėgas, kad toliau galėčiau darbuotis Tavo šlovei, Tėvynės ir visų žmonių gerovei. Tačiau, mano Dieve, jei ši taurė negali manęs aplenksti, tegul įvyksta Tavo šventoji valia! Duok man kantrybės ir tvirtybės, padėk man pasitikėti Tavo išmintimi.

ATSIMINK, MALONINGOJI MERGELE MARIJA, p. 264.

Už sergančiuosius ir kenčiančiuosius

GAILESTINGASIS DIEVE, mes pasitikime Tavimi. Mylėdamas žmones Tu pasiuntei į pasaulį savo Sūnų, mūsų Gelbėtoją. Jis gydė ligonius, aukštino vargšus, žadėjo laimę ir išganymą tiems, kurie Jį tiki. Prašome Tave palaiminti šį ligonį (šią ligonę) ***. Nepalik jo (jos) vieno (vienos), būk šalia jo (jos), jei jį (ją) apleis drąsa. Sustiprink jo (jos) viltį išgyti. Tegu jį (ją) saugo Tavo meilė, apsireiškusi per Tavo Sūnų Jėzų Kristų, kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja per amžius. Amen.

ŠVENTIMAI, ARBA KUNIGYSTĖ

Šventoji tarnyba

Diakonai, kunigai ir vyskupai šventinami Mišiose. Po Evangelijos giedamas himnas Šventajai Dvasiai, p. 206, ir Visų Šventųjų litanija, p. 271. Šventinantis vyskupas skaito pamokymus apie prisiimamas šventimais pareigas, meldžiasi už šventinamuosius ir uždeda ant galvos rankas, kaip darydavo jau apaštalai. Paskui įteikia kiekvienam laipsniui savus liturginius drabužius ir ženklus.

Primicijos

Naujai iššventinto kunigo iškilmingai laikomos Mišios ir po jų teikiamas palaiminimas vadinama **primicijomis**. Tikintieji visada gausiai jose dalyvauja ir stengiasi iš primicianto rankų priimti ne tik palaiminimą, bet ir šv. Komuniją Mišiose. Tad primicijos tampa džiaugsmo ir gausių Dievo malonių diena visai parapijai.

Primiciantas iškilmingai sutinkamas prie bažnyčios durų ir, visiems giedant **Dievas – mūsų prieglauda ir stiprybė** (žr. p. 549), po baldakimu eina prie didžiojo altoriaus. Ten gieda **O Dvasia, Viešpatie, nuženk** (žr. p. 206) ir po to laiko Mišias, per kurias prie altoriaus patarnauja vienas kunigas ir keli klierikai.

Mišių pabaigoje laimina ant altoriaus laiptų suklaupusius kunigus, klierikus, tėvus ir gimines, dėdamas jiems ant

galvos rankas, skaitydamas atitinkamas maldas ir bučiuodamas. Paskui skaito maldą už visus tikinčiuosius ir taip pat juos laimina, eidamas per bažnyčią ir dėdamas ant galvos rankas. Kol teikiamas palaiminimas, choras ir žmonės gieda iškilmingas giesmes Kristaus Karaliaus ir Švč. Mergelės Marijos garbei.

Bendroji laiminimo malda

Teduoda jums Dievas gyventi Viešpaties Jėzaus Kristaus ramybe, Jo kančios galia, šventojo kryžiaus ženklų ir Švenčiausiosios Mergelės Marijos nekaltumu; visų šventųjų, Dievo išrinktųjų, užtarimas tepadeda jums nugalėti sielos regimuosius ir neregimuosius priešus, ypač mirties valandą. Visokią dangaus ir žemės palaimą tesuteikia jums Dievas – Tėvas ir Sūnus, † ir Šventoji Dvasia.

Visi: **Amen.**

Kunigystės jubiliejus

Po 25 metų kunigystės švenčiamas sidabrinis, o po 50 metų – auksinis jubiliejus.

Jubiliatas po baldakimu eina per bažnyčią, chorui giedant DIEVAS – MŪSŲ PRIEGLAUDA IR STIPRYBĖ (p. 549) arba priegiesmį:

DŽIŪGAUK, ŠLOVINK DIEVĄ, visa žeme; visi tarnaukit Viešpačiui džiaugdamiesi! Ateikite, Jo akivaizdoje linksmi giedokit, nes Dievas yra didis Valdovas.

Prie didžiojo altoriaus tylomis pasimeldus, iškilmėms vadovaujantis kunigas prabyla į jubiliatą ir susirinkusiuosius. Po to gieda O DVASIA, VIEŠPATIE, NUŽENK (p. 206) ir prideda maldą:

Melskimės. – Visagali amžinasis Dieve, Tu esi liepęs jubiliejiniais metais nuimti prievoles, dovanoti skolas, belaisviams duoti laisvę. Meldžiame: atleisk nuodėmes šiam savo tarnui kunigui ***, visa širdimi trokštančiam jubiliejaus metų malonės, kad, atgavęs jaunatvės tyrumą, žengtų dorybių keliu ir taip, šio gyvenimo laikui pasibaigus, nusipelnytų amžinąjį džiaugsmą ir nuolatinę buveinę Tavo namuose. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Iškilmėms vadovaujantis kunigas 50 metų sukaktį švenčiančiam jubiliatui ant galvos uždeda laimėjimo ženklą – rūtų ar mirtų vainiką, o į rankas paduoda senatvės ramstį – jubiliejinę lazda su kryželiu viršuje. Pašlaksto jubiliatą šventintu vandeniui, prašydamas jam Dievo palaimos ir ištvermės kunigystės pašaukime iki galo.

Jubiliasas gieda maldą už save ir **laiko Mišias**. Po jų gieda TAVE, DIEVE, GARBINAM (p. 148), o paskui laimina tikinčiuosius iškilmingąja Mišiolo formule arba šia malda:

Dangaus ir žemės palaimą tesuteikia jums visagalis Dievas – Tėvas ir Sūnus, † ir Šventoji Dvasia, kad per visas šio gyvenimo dienas regėtume savo tautos gerovę ir paskui visi nueitume į amžinąjį gyvenimą.

Visi: **Amen.**

Galiausiai choras gieda bažnytine gaida ILGIAUSIŲ METŲ arba MARIJA, MARIJA (p. 548).

MALDOS UŽ DVASININKIJĄ

Už popiežių

VIEŠPATIE JĖZAU KRISTAU, aukščiausiasis Kunige ir tikrasis Bažnyčios Vadove, laikyk savo nuolatinėje globoje mūsų Šventąjį Tėvą ***, kuri pašaukei būti savo vietininku žemėje. Išklausyk jį besimeldžiantį, kad visa, ko Tave nuoširdžiai prašo, įvyktų. Apšviesk jį mokantį, kad visa, ką sako, visiškai sutiktų su Tavo valia. Duok jam sveikatos ir dvasinių jėgų, kad visai žmonijai šviestų kilniu savo pavyzdžiu ir vestų į amžinąjį gyvenimą. Amen.

Už vyskopus

AMŽINASIS GANYTOJAU JĖZAU KRISTAU, pripildyk Šventosios Dvasios malonių mūsų vyskupijos ganytoją ir visus vyskopus, kad jie būtų ganytojai pagal Tavo Širdį. Padėk jiems visą laiką gyventi ir dirbti savo aukštam pašaukimui, kad nieko kito netroškų ir nieko kito nebijotų, kaip tik Tavęs. O kai ateisi visų teisti, leisk mums būti jų džiaugsmų, o jiems – Tavo pergalės vainiko dalyviais. Amen.

Už kunigus

TUPATS, VIEŠPATIE JĖZAU, esi nematomoji mūsų bendruomenės galva ir vadas. Globok mūsų kunigus, kurie matomu būdu mums vadovauja ir Tau atstovauja. Duok jiems šviesos ir išminties, malonės

ir didžios meilės, kad per juos ir Tavo tiesa mums labiau nušvistų, ir Tavo malonė geriau mumyse prasiskleistų. Amen.

Už klierikus

DIEVIŠKASIS IŠGANYTOJAU ir vyriausiasis Kunige Jėzau Kristau! Iš neapsakomos meilės Tu renkiesi sau kunigus. Visa širdimi pavedu Tau mūsų krašto ir viso pasaulio klierikus. Jau dabar, jų mokslo dienomis, pripildyk juos tikros kunigiškos dvasios. Suteik jiems tvirtą, džiaugsmingą tikėjimą, didelį pamaldumą, karštą Tavęs ir Bažnyčios meilę; suteik tikrą sielų gelbėjimo uolumą, kuo didžiausią prisirišimą prie Švenčiausiojo altoriaus Sakramento ir Tavo skaisčiosios Motinos. Apšviesk ir laimink taip pat visus jų mokytojus ir auklėtojus, suteikdamas jiems stiprybės vykdyti sunkias ir atsakingas pareigas. Suteik gausių pašaukimų į dvasinę luomą, kad didieji žmonių išganymo plotai turėtų uolių darbininkų, kurie ir patys šventėtų, ir vestų į šventumą jiems patikėtas sielas. Amen.

Prašant Bažnyčiai pašaukimų

DIEVE, TU NENORĖJAI palikti savo tautos be ganytojų, todėl paskleisk Bažnyčioje maldingumo bei ryžtingumo dvasią, kuri pažadintų tinkamų tarnų Tavo altoriui ir padarytų juos stropiais bei patraukliais Evangelijos skelbėjais. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

SANTUOKA

Šventas gyvybės židiny

Kad jungtuvės būtų sakramentas ir užtikrintų Dievo globą sutuoktinių ateičiai, jos turi būti atliekamos pagal Bažnyčios nuostatus. Prieš jungtuves katalikai privalo iš anksto (bent prieš 3 mėnesius) kreiptis į savo kleboną pasitikrinti, ar jų numatoma santuokai nebus kliūčių. Į visus klebono klausimus reikia atsakyti teisingai, nes su nutylėtomis ir nepašalintomis kliūtimis sudaryta santuoka vis tiek būna netikra ar bent nuodėminga. Pavyzdžiui, netikra yra santuoka, jei per apgaulę ar nežinojimą susituokiama su vedusiu, nors per teismą ir išsiskyrusiu; su gimine iki ketvirto laipsnio imtinai (pvz., pusbroliis ir pusseserė); su nekrikštytu, su kunigu ar iškilminguosius įžadus padariusiu vienuoliu, su neturinčiu reikalingo amžiaus ir pan.

Jei labai svarbus reikalas, kai kurias kliūtis klebonas gali pašalinti parūpindamas Bažnytinės Vyresnybės dispensą, o kai kurios yra nepašalinamos ir santuoką padaro ne tik neleistiną, bet ir negaliojančią. Į kleboną reikia kreiptis ir tais atvejais, kai tik po jungtuvių paaiškėja, kad susituokta esant nepašalintoms kliūtims.

Jungtuvės atliekamos jaunojo arba jaunosios parapijos bažnyčioje arba, kurios nors jų klebonui leidus, bet kurioje kitoje bažnyčioje. Svetimos parapijos jaunasis pateikia savo klebono pažymėjimą, kad nėra jam kliūčių susituokti. Jei kam tektų tuoktis per adventą ar gavėnią, turi nekelti triukšmingų vestuvių, o apsiriboti religinėmis iškilmėmis.

Išvakarėse ar kiek anksčiau patartina atlikti viso gyvenimo išpažintį, kad jaunieji tuoktųsi turėdami pašvenčiamąją malonę. Šv. Komuniją tinka priimti ir per pačias jungtuves. Labai dera per jungtuves nuoširdžiai pasimelsti. Patariama jungtuves daryti Mišiose ar bent priimti jose šv. Komuniją. Ne Mišiose jos darytinos tik tada, kai tam yra rimtų priežasčių. Bet kuriuo atveju reikia turėti bent du liudytojus ir gerai įsiskaityti į apeigas, kad būtų galima sąmoningai jose dalyvauti.

Santuokos apeigos

Jaunieji su palydovais ateina į bažnyčią ir suklaupę pagarbina Švenčiausiąjį, o paskui visi **sustoja** prie paruošto stalelio prieš altorių. Jaunieji stovi priekyje, o palydovai – už jų, pusračiu arba poromis: vyrai – kairėje (žiūrint į altorių), o moterys, merginos – dešinėje.

Apeigų pradžioje skaitoma iš Šventojo Rašto ir giedamas himnas Šventajai Dvasiai (p. 206).

Po homilijos ar himno kunigas kreipiasi į jaunuosius:

Kun. (*jaunajam*): ***, ar esi rimtai apsigalvojęs, niekieno neverčiamas ir tikrai pasiryžęs vesti šią savo sužadėtinę?

Jaunasis: **Esu! (Taip!)**

Kun. (*jaunajai*): ***, ar esi rimtai apsigalvojusi, niekieno neverčiama ir tikrai pasiryžusi tekėti už šio savo sužadėtinio?

Jaunoji: **Esu! (Taip!)**

Klausia abu:

Ar pasižadate santuokos kelyje visą gyvenimą vienas kitą mylėti ir gerbti?

Kiekvienas atsako:

Pasižadu! (Taip!)

Kun.: Tesuteikia jums Dievas savo malonės, kad tai, ką pažadate, būtų jūsų šeimos gyvenimo pagrindas.

Kunigas kreipiasi į jaunuosius:

Kadangi tikrai ryžtatės sudaryti šventą vyro ir moters sąjungą, paduokite vienas kitam dešinę ranką ir Dievo bei Jo Bažnyčios akivaizdoje vienas kitam prisiekite.

Jaunieji paduoda rankas. Kunigas ant jų gali uždėti stulą. Kiekvienas prisiekia atskirai:

Aš, ***, imu tave, ***, savo žmona (vyru) ir prisiekiu visada būti tau ištikimas (-a): kai laimė lydės ar vargas suspaus, kai sveikata tvers ar ligos suims, – visą gyvenimą tave mylėsiu ir gerbsiu. Tepadeda man Dievas!

Kunigas, nuėmęs nuo rankų stulą, sako:

Šią jūsų priesaiką, duotą Bažnyčios akivaizdoje, te stiprina Viešpats savo malone ir jus dosniai telaimina.

Kunigas sutuoktiniams daro kryžiaus ženklą (nieko nesaikdamas) ir taria:

Ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria.

Paskui kunigas kreipiasi į liudytojus:

Kun.: Jūs, kurie čia esate, būsite liudytojai, kad ši santuoka sudaryta Dievo akivaizdoje ir palaiminta Bažnyčios. Dabar visi pagarbinkime Dievą.

Visi: Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai. Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius!

Kunigas laimina žiedus (ir vainikėlių):

Tepalaimina † Viešpats šiuos žiedus, kuriuos vienas kitam įteiksite kaip meilės ir ištikimybės ženklą.

Žiedus (ir vainikėlių) galima pašlakstyti šventintu vandeniu ir įteikti jaunavedžiams. Šie juos užmauna vienas kitam ant dešinės rankos bevardžio piršto. Kiekvienas gali sakyti:

Jaunasis: ***, imk šį žiedą – mano meilės ir ištikimybės tau ženklą – † vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios.

Jaunoji: ***, imk šį žiedą – mano meilės ir ištikimybės tau ženklą – † vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios.

Įprastu būdu sukalbama visuotinė malda, į kurios kreipinius visi atsakinėja kunigo nurodytais žodžiais.

Jei Santuokos apeigos atliekamos Mišiose, po visuotinės maldos laikoma Eucharistijos liturgija (p. 120). Po TĖVE MŪSŲ kunigas, atsisukęs į žmones, laimina jaunuosius tokia ar panašia malda:

Broliai ir seserys, nuoširdžiai melskime Dievą už šiuos jaunavedžius, susituokusius Kristaus akivaizdoje, kad Viešpats gausiai jiems teiktų savo palaimos ir, sujungęs juos šventa priesaika (Kristaus Kūno ir Kraujo sakramentu juos aplankydamas), vienyty kilnia meile.

DIEVE, TU SAVO GALYBE visa iš nieko sukūrei * ir pasauliui išmintingus kelius nužymėjai. * Sukūrei ir žmogų, į save panašų, * sukūrei vyrą ir moterį ir

paskelbei, * kad jiedu jungsis į neišardomą šeimą * ir drauge kurs savo laikinąjį ir amžinąjį likimą.

Dieve, šventąjį santuokos ryšį * Tu pakėlei į sakramento garbę, * kad jis vaizduotų tyrą ir vaisingą Kristaus ir Bažnyčios meilę.

Žmonijos aušroje įsteigęs vyro ir moters sąjungą, * Dieve, ją tokia palaima apdovanojai, * kad nė žmonių kaltės jos nepanaikino.

Pažvelk dabar meiliai į šiuos jaunavedžius, * trokštančius Tavo palaimos! * Siųsk jiems Šventosios Dvasios dovanų * ir įliek savo meilės į jų širdis *, kad santuokoje būtų vienas kitam ištikimi.* Papuošk jaunąją *** meilumu bei romumu! * Tegul ji sau pavyzdžiu ima šventąsias moteris *, kurių žygdarbius šlovina Raštai.

Tegul jie visada pasitiki vienas kitu, * tegerbia vienas kitą kaip lygiavertį žemės gyvenimo bendrakeleivį, * pašauktą į Tavo malonę ir šventumą, * ir tegul vienas kitą taip myli, * kaip Kristus myli Bažnyčią, o Bažnyčia – Kristų.

Karštai meldžiame šiems sutuoktiniams, Viešpatie, Tavo malonės, * kad jie visuomet vienas kitam meilūs ir ištikimi pasiliktų, * o kitiems žmonėms duotų skausmingo gyvenimo pavyzdį * ir Evangelijos įkvėpti garbingai liudytų Kristų. (Leisk jiems susilaukti įpėdinių, * dorai juos išauklėti ir džiaugtis vaikų ir vaikaitių gerove.)

Suteik jiems žemėje garbingą amžių, * o danguje nesibaigiančią laimę. * Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Po Komunijos maldos – baigiamasis palaiminimas:

Kun.: Amžinasis Dievas Tėvas tegloboja jūsų vienybę ir meilę, * o Kristaus ramybė tegyvena jumoje ir jūsų namuose.

Visi: **Amen.**

Kun.: Telydi jus vaikų palaima, draugų bičiulystė * ir santaika su visais žmonėmis.

Visi: **Amen.**

Kun.: Būkite Dievo gerumo atstovai pasaulyje, * skubantys gelbėti sielvarto ir vargų ištiktus žmones, * kad būtumėte meiliai priimti į amžinąjį Dievo būvę.

Visi: **Amen.**

Kun.: Ir visus jus, čia esančius, * tepalaimina visagalis Dievas – † Tėvas ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia.

Visi: **Amen.**

Jei Santuokos apeigos atliekamos ne Mišiose, taip pat kalbama Viešpaties malda ir kunigas laimina jaunavedžius malda DIEVE, TU SAVO GALYBE ar kita, iš Mišiolų. Jei reikia, kunigas duoda šv. Komuniją (p. 137); po Komunijos pasimeldžiama tylomis ar pagiedama, ir visos apeigos baigiamos palaiminimu.

Kun.: Visus jus, čia esančius, * tepalaimina visagalis Dievas – † Tėvas ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia.

Visi: **Amen.**

Sutuoktųjų jubiliejus

Sulaukusiems 25 ar 50 santuokos metų jubiliejaus Bažnyčia teikia specialų palaiminimą. Tas palaiminimas yra padėka Dievui už laimingai praleistą tokį ilgą bendro gyvenimo laiką. Dėl palaiminimo iškilmų reikia iš anksto susitarti su vietos klebonu ir joms pasiruošti. Sulaukusiems 50 metų jubiliejaus padirbdinamos dvi gražios lazdelės, su kryželiais viršuje, kurias kunigas įteiks apeigų metu. Paprastai tuo pasirūpina suaugę vaikai ar giminės ir iš anksto nuneša į bažnyčią. Jubilatai prieina išpažinties, pasirengia šv. Komunijai ir iškilmų dieną, nustatytą valandą, užima jiems paskirtas vietas bažnyčioje. Čia dalyvauja Mišiose, priima šv. Komuniją ir gauna jubiliejinį palaiminimą.

ŠEIMOS MALDOS

Sutuoktinių malda

VISAGALI AMŽINASIS DIEVE, leidęs mums tapti vyru ir žmona, suteik, prašome, malonės taip gyventi, kad būtume verti Tavo ir Tavo pažadėtos mums laimės. Tuos kūdikius, kuriuos mums duosi, leisk pašvęsti Tavo garbei ir šlovei.

Būk, o gerasis Dieve, mūsų namų Tėvu, kad į Tavo rankas galėtume sudėti visus laikinuosius ir amžinuosius

savo rūpesčius, nes veltui bus visos mūsų pastangos ir darbai be Tavo palaimos.

Pašventink, Viešpatie, mūsų šeimos gyvenimą, kad galėtume išlikti visuomet tvirti ir ištikimi Tau, kuris esi mūsų didžioji Meilė. Amen.

Sutuoktinių malda sunkumuos

DANGIŠKASIS TĖVE, niekada nemaniau, kad mudu galėtume taip vienas kitą apsunkinti. Vis giliau suvokių, kaip sunku mylėti ir kokie esame silpni. Kai mums sunku vienam kitą suprasti, atleisk; kai esame neteisūs, padėk prisipažinti; kai pasielgiame netinkamai, suteik nuolankumo atsiprašyti. Padėk kaskart naujai atrasti tai, kas mus jungia. Neleisk mūsų meilei pražūti, brandink ją. Viešpatie, išmokyk mus mylėti ir atleisti, kaip Tu mus myli ir mums atleidi. Amen.

Už vaikus

TU PANORĖJAI, VIEŠPATIE, mūsų santuokinę meilę sustiprinti kūdikių ryšiais. Dėkojame Tau už tą šviesą ir šilumą, kurios jie suteikė mūsų gyvenimui. Dėkojame už skaidrius kūdikių šypsnius ir už jų prisirišimą bei meilę. Dėkojame ir už laimę mokyti juos mylėti Tave.

Būk su mumis, būk mummyse, Viešpatie, kai mes savo vaikams turėsime padėti tobulėti. Tu pats, Viešpatie, juos per mus auklėk. Saugok mus nuo visko, kas galėtų padaryti žalos mūsų kūdikių dvasiai.

Viešpatie, būk maloningas mūsų vaikams, globok juos ir vesk. Mes neprašome atitolinti nuo jų sielvartus ir skausmus. Siųsk jiems, Viešpatie, kai ateis laikas, bandymų, reikalingų stiprėti ir grūdintis. Tačiau, meldžiamė, suteik jiems jėgos drąsiai pakelti gyvenimo sunkumus ir likti Tau ištikimiams.

Teįvykdome mes visi Tavo valią ir tesusijungiamo su Tavimi ir tarp savęs tobuloje Tavo meilėje amžiams. Amen.

Už tėvus

DIEVE, TU ĮSAKEI gerbti ir mylėti savo gimdytojus. Išklausk mano maldą – suteik mano tėveliams kūno ir sielos sveikatos, sėkmės darbuose, kantrybės varguose, ramybės čia, žemėje, ir amžinąją laimę Dangaus Karalystėje.

Tegu mylinti jų širdis moko mane gyvenimo išminties. Tegu lyg angelų sargų balsas veda mane tiesiu keliu. Tegu rengia mane Tavo paskirtiems uždaviniams.

Atleisk, Viešpatie, kad kartais pasielgdavau su jais nemandagiai ir nekantriai. Leisk nuo šiol jiems meilę reikšti, jų širdis pradžiuginti, jų rūpesčius sumažinti.

Padėk man, Viešpatie, šventai įvykdyti Tavo įsakymą per Kristų, Tavo Sūnų, kuris čia, žemėje, buvo klusnus savo globėjui Juozapui ir Motinai Marijai. Amen.

Už brolius ir seseris

MANO DIEVE, dėkoju Tau, kad man davei brolių ir seserų. Dėkoju ir meldžiu už juos – išlaikyk tarp mūsų meilę ir sutarimą. Leisk, kad vienas kitą

suprastume ir sunkiomis valandomis neštume vienas kitam paguodą. Saugok mus nuo barnių, nesantarvės, pavydo. Apglobk mus visus savo palaiminimu, kad kits kitam duotume gerą pavyzdį ir teiktume paguodą savo tėvams. Mūsų darbai tegarbina Tave, amžinasis Dieve, mūsų Tėve. Amen.

Už mirusius artimuosius

GERASIS DIEVE, be galo gražiais ryšiais Tu sujungei mus su mūsų artimaisiais. Tėvai ir seneliai perdavė mums iš Tavęs gautąjį gyvybės pradą, tikėjimo ir doros lobį, medžiagines gėrybes. Brolių, sesučių ir kitų artimųjų meilė mus šildė, draugų ir bičiulių pagalba rėmė. Tu juos jau pašaukei iš šio pasaulio, ir mums likusiems tebesopa netekimo žaizda. Tačiau lenkiame savo galvas prieš Tavo Apvaizdą ir atiduodame savo mirusiuosius į tėviškąsias Tavo rankas. Atlygink jiems už visa gera savo ramybės prieglobsčiu ir leisk regėti savo garbę, o mus pačius tvirtai vesk savo keliais, kad susitiktume su savo brangiaisiais dangaus džiaugsmu, kur jau nebegrės išsiskyrimas. Amen.

Našlaičio malda

VIEŠPATIE, IŠ KUR mano širdis sulauks paguodos, jei ne iš Tavęs? Tu esi mano viltis ir mano širdies džiaugsmas, Tu visų našlaičių ir apleistųjų globėjas. Duok man jėgų iškentėti visus vargus ir rūpesčius. Su-
teik malonės, kad tvirtai tikėčiau, jog po visų skausmo

dienų sulauksiu Tavo atlygio ir amžinojo džiaugsmo. Tu pažadėjai, Viešpatie, nepalikti mūsų našlaičiais. Tad neapleisk manęs, bet gelbėk nuo visokio blogio ir nuodėmės. Tu žinai, kad neturiu čia, žemėje, nei tėvo, nei motinos. Būk, o Dieve, Tu mano tėvas ir tu, Švenčiausioji Dievo Gimdytoja, – mano geriausia motina. Amen.

Šeimos netekus

KODĖL, VIEŠPATIE, LEIDI taip sunkiai bepakeliamas bandymų dienas? Kodėl tai, kas buvo brangiausia žemiškoje mano būtyje, Tu atimi? Atimi, ko pats norėjai, ką pats mano globai buvai atidavęs, su kuo neatskiriamai buvai sujungęs. Dieve, ar bandai mane kaip Abraomą? Ar baudi už tai, kad, per daug mylėdamas saviškius, dažnai nutoldavau nuo Tavo meilės? Jei nori, kad Tavo valiai tobulai atsiduočiau, duok man šviesos šitai suprasti ir jėgų pakelti. Bet jei mane baudi, duok jėgų taisyti ir mesti savo klaidas. Jei bandai ar baudi mane, Viešpatie, būk maloningas bent maniesiems. Lydek juos savo malone ir globa. Amen.

Už visas šeimas

DIEVE, KURIS ESI TĖVAS danguje ir žemėje, Tėve, kuris esi Meilė ir Gyvenimas, padaryk, kad kiekviena šeima žemėje per Tavo Sūnų Jėzų Kristų, gimusį iš Mergelės Marijos ir per Šventąją Dvasią, vis naujoms kartoms taptų gyvenimo ir meilės tęsėja.

Padaryk taip, kad Tavo malonė gėrin kreiptų jaunavedžių, jų šeimų, viso pasaulio šeimų mintis ir darbus.

Padaryk taip, kad jaunoji karta šeimose rastų tvirtą atramą bei palaikymą, ugdančią žmogiškumą tiesoje ir meilėje.

Padaryk taip, kad meilės, sutvirtintos Santuokos sakramento malone, nenugalėtų jokios silpnybės ir krizės, kurios ne kartą pasitaiko šeimoms kelyje.

Padaryk taip – prašome tame tarpininkauti Šventajai Nazareto Šeimai, – kad Bažnyčia, visų pasaulio tautų tarpe sėkmingai skleistą Gerąją Naujieną šeimose ir per šeimas.

Prašome Tave, kuris esi Gyvenimas, Tiesa ir Meilė Sūnaus ir Šventosios Dvasios vienybėje. Amen.

TĖVŲ PALAIMINIMAS VAIKAMS

Kada laiminti vaikus? Štai svarbiausieji atvejai: einant vaikui pirmą kartą į mokyklą, leidžiant iš namų ilgesniam laikui (atostogų ar kelionėn), išvykstant į kariuomenę, einant į vienuolyną, kunigų seminariją ar tuokiantis. Mažą vaiką dera kas vakaras palaiminti guldant į lovelę, susirgusį – prieš naktį. Telaimina vaikus tėvai, patys išvykdami iš namų ilgesnėn kelionėn, švęsdami santuokinio gyvenimo (25 ar 50 metų) sukaktį, sunkiau susirgę ir prieš mirtį.

Kaip laiminti vaikus? Laiminant paprastais atvejais, pvz., paguldžius kūdikį į lovelę ar sergant, užtenka tik paprastai daryti kryžiaus ženklą sakant įprastinius žodžius:

† Vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. Amen.

Laiminant iškilmingomis progomis (savo jubiliejaus proga, prieš Pirmąją Komuniją, prieš jungtuves ir pan.), laikomasi šitokios tvarkos:

Sūnus ar duktė atsiklaupia prieš tėvą ar motiną ir prašo:

Palaimink mane, tėveli (mamyte).

Tėvas ar motina atsistoja ir, sudėjęs (-usi) rankas, sukalba šią maldą:

DIEVE, KURIS VAIKAMS įsakei savo tėvus gerbti ir šio įsakymo besilaikantiems pažadėjai savo palaiminimą, teikis palaiminti mylimą sūnų (dukterį) ***, apsaugoti nuo kūno ir sielos pavojų bei nuvesti į amžinąją dangaus laimę. Amen.

Tepalaimina tave Dievas, ir aš tave laiminu † vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios.

Tardamas paskutinius žodžius, tėvas ar motina padeda kairę ranką vaikui ant galvos, o dešiniąją daro ore kryžiaus ženklą, paskui pasilenkia ir pabučiuoja į veidą ar kaktą.

Vaikas daro kryžiaus ženklą, atsako **Amen** ir pabučiuoja laiminusią ranką.

Tėvų palaiminimas lydi vaikus net iš tolo. Dėl to gera išvykusius iš namų prisiminti malda ir pridėti savo palaiminimą, darant kryžiaus ženklą į tą pusę.

ŠVENČIŲ APEIGOS IR MALDOS

Metai su Kristumi

Pagrindines liturginių laikų bei švenčių mintis išreiškia Mišių dėkojimo giesmė ir pradžios (kai kada ir Komunijos) malda. Todėl šiame skyriuje pateikiami tų svarbiausiųjų maldų tekstai ar bent jų ištraukos, taip pat savitos šventei ar laikui pamaldos, prijungiamos dažniausiai prieš Mišias, kartais po jų.

ADVENTAS

Advento šventadienių rytais laikomos vadinamosios rarių Mišios, per kurias žibinama iškiliau pastatyta ir papuošta žvakė, simbolizuojanti Nekaltąją Jėzaus Motiną Mariją – mūsų išganymo aušrą.

Advento simbolis – Vainikas su žvakėmis. Jis gali būti supintas iš eglišakių, kankorėžių ir pan., paprastai puošiamas kaspiniu ir penkiomis žvakėmis. Keturios violetinės ar melsvos žvakės simbolizuoja keturias advento savaites ir uždegamos po vieną kiekvieną advento sekmadienį. Viduryje esanti balta žvakė, uždegama per Šventas Kalėdas, reiškia žmonijos laukiamą jau atėjusį ir vis ateinantį Jėzų Kristų.

Uždegus pirmą žvakę:

DIEVE, MŪSŲ TĖVE, Tu taip mus pamilai, kad atsiuntei savo Sūnų, kuris tapo mūsų Broliu ir atidavė savo gyvybę už mus ant kryžiaus. Tu Jį prikėlei iš

mirties ir išaukštinai, kad mes visuomet galėtume su pasitikėjimu ir viltimi žvelgti į Tave. Šiandien pradėdame adventą – džiaugsmingo laukimo, budėjimo, atsinaujinimo laiką. Ši uždegta žvakė tegul liudija mūsų troškimą priimti Jėzų į savo širdis ir drauge su Juo Tave garbinti ir Tau dėkoti. Amen.

Uždegus antrą žvakę:

DANGAUS TÈVE, Tu per visus amžius ieškojai kelių į žmogaus širdį. Iš kartos į kartą Tu kalbinai išrinktąją Izraelio tautą savo nuostabiais darbais ir savo įkvėptųjų pranašų žodžiais, o kai prisiartino malonės metas, prabilai per savo mylimąjį Sūnų, gimusį iš moters. Žmonijos lūkesčiai ir viltys tapo didinga tikrove, kai savo krauju nuplovęs mūsų kaltes Jis dosniai išliejo mums savąją Dvasią. Mes laukiame tos dienos, kada galėsime išvysti Tave, Dieve, veidas į veidą, ir amžinai džiaugtis Tavo šviesoje. Amen.

Uždegus trečią žvakę:

DANGAUS TÈVE, per visą žmonijos istoriją Tu buvai su mumis ir dėl mūsų, tavo pėdomis išmarginti visi žemės takai. Didžiausi žmonių giminės nusikaltimai nesugriovė Tavo palankumo: Tu iš naujo tiesei draugystės ranką, nes Tavo širdis, Tève, negalėjo nemylėti savo vaikų. Mes patyrėme brangiausią Tavo artumo ženklą, kai Tavo Viengimis Sūnus tapo Žmogaus Sūnumi, kad pasiliktų su mumis iki laikų pabaigos, vesdamas į Tavo meilės prieglobstį. Amen.

Uždegus ketvirtą žvakę:

ŠVENTASIS TÈVE, Tavo Viengimis Sūnus Jėzus prisiėmė mūsų trapią žmogišką prigimtį, kad mes per Jo dievystę galėtume būti panašūs į Tave. Per savo Sūną, atiduotą į žmonių rankas, Tu apreiškei meilę, kuri gali išgelbėti pasaulį ir mus visus priartinti prie Tavęs. Laukdami Tavo Sūnaus garbingo atėjimo, mes dėkojame Tau už malonę būti Tavo vaikais. Palaimink mūsų pasiryžimą nešti pasauliui Jėzaus Kristaus Gerąją Naujieną ir liudyti Tavo prisiartinusią Karalystę. Amen.

KŪČIOS

Kalėdų išvakarėse renkamės prie Kūčių stalo, ant kurio po balta staltiese yra paklota šieno prisimenant, kaip gimusį Jėzų Marija paguldė ēdžiose.

Šeimos galva ar bendruomenės vadovas pradeda vakarienę malda, dalyviai atsakinėja.

Vad.: † Vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios.

Visi: **Amen.**

Vad.: Rytoj Kalėdos – Viešpaties Jėzaus, Dievo Sūnaus, gimimo žemėje šventė. Mylėdamas mus, Jis panorėjo ateiti į šį pasaulį ir išgelbėti. Piktosios dvasios suvedžioti, norėdami susilyginti su Dievu, pirmieji mūsų tėvai ir patys nuo Dievo atsiskyrė, ir mus nuo Jo atskyrė. Dievo Sūnus panorėjo savo didžia auka mus vėl sujungti su dangiškuoju Tėvu, vėl padaryti Jo vaikais.

Ši šventa vakarienė, kurią rengiamės valgyti Jo gimimo išvakarėse, mums primena ir parodo, kad esame vienos Dievo šeimos nariai, pašaukti vieni kitus mylėti, kaip Jėzus Kristus mus mylėjo ir myli. Dėl to šį vakarą atleiskime vieni kitiems ir užmirškime, jeigu yra buvę tarp mūsų kas negera; pradėkime gyventi tikra Dievo vaikų tarpusavio meile. Kaip vienybės ir meilės ženklų netrukus dalysimės pašventintu kalėdaičiu.

Iš pradžių pasimelskime, kad Dievas padėtų mums tikrai gyventi taip, kaip Viešpats Jėzus moko ir trokšta.

Vad.: Viešpatie, atnaujink mumyse šventą meilę.

Visi: **Kuria turime mylėti Tave ir žmones.**

Vad.: Viešpatie, išklausyk mūsų maldą.

Visi: **Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia.**

Vad.: Melskimės. Amžinojo Tėvo Sūnau Jėzau Kristau! Tu panorėjai priimti žmogaus prigimtį ir tapti mums broliu; padaryk, kad ši brolybės ir meilės vakarienė paskatintų mus visada gyventi tikroje vienybėje ir būti dangiškojo Tėvo šeima drauge su Tavimi – mūsų Broliu ir Išganytoju, kuris gyvena ir viešpatauja su Tėvu ir Šventąja Dvasia per amžius.

Visi: **Amen.**

Vad.: Dieve, laimink ir tuos mūsų šeimos narius, kurių čia nėra.

Visi: **O mūsų mirusiems suteik amžinąjį atilsį.**

Vad.: Sveikinu visus čia susirinkusius ir linkiu gausios Dievo palaimos jūsų gyvenimui ir darbams.

Visi: **Amen.**

Po to vadovas paima kalėdaitį ir dalijasi su kitais. Panašiai daro ir kiti dalyviai, sveikindamiesi ir linkėdami vieni kitiems laimės.

Per vakarienę tinka pagiedoti kalėdinių giesmių (p. 552–569), o po jos bent trumpai visiems pasimelsti:

Vad.: Kūdikėli Jėzau, ramybę ir taiką žemėn atnešęs Dieve, duok mums malonės gyvenime įvykdyti tuos gerus užsimojimus, kuriuos Tavo įkvėpti padarėme per šią vakarienę.

Visi: **Amen.** (*Ir daro kryžiaus ženklą.*)

Kūčių valgiai pasninkiški.

KALĖDOS

„Šiandien jums gimė Išganytojas“, – skelbia Kalėdų šventė. Pagerbti tam didžiausiajam istorijos įvykiui kunigai laiko šv. Mišias tris kartus: naktį, rytą ir dieną arba vakare. Nakties Mišių Evangelijoje kalbama apie žemiškąjį Dievo Sūnaus gimimą iš Marijos, ryto – apie Jo gimimą tikėjimu žmonių širdyse, dienos – apie amžinąjį Jo gimimą iš Dievo Tėvo (Lk 2, 1–14; Lk 2, 15–20; Jn 1, 1–18). Prieš pirmąsias Mišias atskiromis apeigomis atidengiama vadinamoji prakartėlė.

Šiandien dėkingomis širdimis meldžiamės:

KAIP SKELBIA DIDINGA KALĖDŲ ŠVENTĖ, neregimasis Dievas priėmė mūsų regimą prigimtį, gimęs prieš amžius – nužengė į laiko tėkmę. Ką nuodėmė buvo sugriovusi, Jis atstatė: grąžino pasauliui

pirmąsą nekaltumą ir pražūčiai pasmerktą žmogų pašaukė į Dangaus Karalystę. Todėl mes su visais angelais Tavo, Viešpatie, garbei šioje mieliausioje šventėje giedame:

Šventas, šventas, šventas... (p. 122).

DŽIUGIAI IR MALDINGAI pagerbiame, Viešpatie, Tavo Sūnaus gimimą; duok mums tos paslapties gelmes gyvu tikėjimu pažinti ir dar daugiau meilės iš jos pasisemti. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

NAUJIEJI METAI

Nuo Kristaus gimimo skaičiuojami krikščionybės eros (mūsų eros) metai. Kalėdų aštuondienis užbaigia senuosius ir pradeda naujuosius civilinius metus.

Senųjų metų baigimą pažymime padėkos himnu TAVE, DIEVE, GARBINAM (p. 148–149), o Naujųjų metų pradžią – prieš sumą giedamu himnu Šventajai Dvasiai:

O DVASIA, VIEŠPATIE, NUŽENK, * savųjų sielose gyvenk, * pripilk malonių iš dangaus * krūtinę tikinčio žmogaus.

2 Šventos ramybės sklidina, * Aukščiausio Dievo dovana, * šaltinis meilės Tu esi * ir žygiams dvasią įkvepi.

3 Septyniomis dovanomis * sujungi Tėvą su mumis. * Sūnaus žadėta atėjai, * kalbų daugybe prabilai.

4 Galingai protą mūsų apšviesk * ir širdis meile Tu paliesk. * Kad nepalūžtų mūsų valia, * ją stiprink amžina galia.

5 Tu blogį sielose naikink, * vienybę, taiką vis gairink, * vesk mus tvirtai tiesos keliu, * padėk išvengt skaudžių klaidų.

6 Mums Dievą Tėvą leisk pažint, * Jo Sūnų amžiną pamilt. * Dvasia Tu meilės jų bendros, – * Tave tikėsim visados.

7 Mes Dievą Tėvą šlovinsim * ir Sūnų prisikėlusį, * ir Dvasiai Šventajai garbė * per amžių amžius vis skambės. * Amen.

Kun.: Atsiųsk savo Dvasią, ir visa bus sukurta.

Visi: **Ir atnaujinsi žemės veidą.**

Kun.: Melskimės. Dieve, Tu tikinčiųjų širdis apšvieti Šventosios Dvasios šviesa; * leisk mums tos Dvasios dėka visa, kas gera, mylėti * ir jos paguoda visada džiaugtis. * Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Šiuo himnu bei malda Šventajai Dvasiai pradedamos ir kai kurios kitos iškilmės, pvz., jungtuvės, rekolekcijos.

TRYS KARALIAI

Trijų išminčių aukotos Kūdikiui Jėzui dovanos turi simbolinę reikšmę: auksas – žemės Valdovui, smilkalai – Dievui, mira – kentėti atėjusiam Žmogui. Prieš Mišias šventinama kreida, kuria ant savo namų (butų) durų tikintieji užrašo tradicijos perduotus išminčių vardus: Kasparas, Merkelis, Baltazaras (pirmąsias raides +K+M+B ir metų skaitmenį). Tai reiškia, kad čia gyvena gimusio Kristaus išpažinėjai.

Sausio 6 d. (Lietuvoje keliama į sekmadienį tarp sausio 2 ir 8 d.), per Kristaus Apsireiškimo įvairių tautų atstovams šventę, meldžiamės:

PASAULIO TAUTOMS Tu, Dieve, atskleidei šiandien žmonijos išganymo paslaptį: Kristaus apsireiškimu žmogaus mirtingame kūne Tu mus iškėlei į Jo nemirtingumo garbę. Todėl mes Tave garbinam giesme:

Šventas, šventas, šventas...

MĀLONIAI PAŽVELK, Viešpatie, į savo Bažnyčios dovanas; ji Tau dabar atnašauja nebe auksą, smilkalus ir mirą, bet aukoja ir priima patį Jėzų Kristų, kurį anos dovanos vaizdavo. Jis gyvena ir viešpatauja per amžius. Amen.

KRIKŠČIONIŲ VIENYBĖS DIENOS

Sausio 18–25 dienos yra maldų už krikščionių vienybę aštuondienis. Tomis dienomis bažnyčioje arba namuose giedama ar skaitoma:

„Visi tebūna viena! Kaip Tu, Tėve, esi manyje ir aš Tavyje, tegul ir visi tikintieji būna mumyse viena, kad pasaulis įtikėtų, jog Tu esi mane siuntęs“ (plg. Jn 17, 21), – taip meldėsi Viešpats Jėzus.

Kun.: Melskime, broliai seserys, už visus Kristų tikinčius, kad juos Viešpats Dievas tiesos keliu surinktų į vieną savo Bažnyčią ir joje išlaikytų.

Pasimeldžiama tylomis arba giedama ŠVENTAS DIEVE,
p. 145.

Kun.: Melskimės. Visagali amžinasis Dieve, Tu suburi išsklaidytus ir saugai vienybę; * maloniai pažvelk į savo Sūnaus kaimenę ir suvienyk tikėjimo pilnatvę bei meilės ryšiais visus žmones, * kuriuos yra pašventinęs vienas Krikštas. * Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

GRABNYČIOS

Vasario 2 d. minimas Kristaus Paaukojimas. Keturiasdešimties dienų vaikelį Jėzų Švč. Mergelė Marija atnešė į šventyklą paaukoti Dievui. Senelis Simeonas sveikino jį kaip pasaulio šviesą. Todėl šiandien šventinamos žvakės, vadinamos „grabnyčiomis“, ir atliekama procesija.

Vasario 2 d. taip pat yra Pašvęstojo gyvenimo diena. Tuomet meldžiamės už vienuolius, vienuoles ir naujus pašaukimus į vienuolijas.

Kunigui einant prie altoriaus, žmonės užsidega savo atsineštas žvakes. Jos šventinamos tokia malda:

Kun.: Melskimės. Dieve, visokios šviesos pradžia ir šaltini! Tu šiandien teisiajam Simeonui parodei šviesą visiems žmonėms apšviesti. * Pašventink šias žvakes ir priimk nuolankias maldas žmonių, su žvakėmis rankose susirinkusių Tavo Vardo pašlovinti. * Tegul jie eina dorybių takais ir pasiekia negęstančiąją šviesą. * Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Procesijoje giedama viena iš šių giesmių:

ŠVIESĄ visiems žmonėms apšviesti * ir išrinktosios tautos garbę.

DABAR ATLEIDI, Valdoje, savo tarną, – kaip buvai pažadėjęs, ramybėje. – ŠVIESĄ...

Nes savo akimis regėjau * pasaulio Išganytoją. – ŠVIESĄ...

Kurį Tu atsiuntei * visai žmonijai. – ŠVIESĄ...

PUOŠKIS IŠKILMEI, ŠVENTOVE, * pasitik Karalių Kristų! * Atiduok Jam vertą šlovę, * kad nauja šviesa nušvistų * ne tik skliautai šie aptemę, bet visa užtvintų žemė.

2 Lyg aušra skaisti Mergelė * neša Sūnų tarsi saulę * paaukoti Visagaliui * už neklusnųjį pasaulį. * Viešpatie, priimki auką! * Žmonės, džiūgaukit sulaukę!

3 Atpirkimo pasiilgus, * laukė žmonija Mesijo, * troško Jo per amžius ilgus, * žaizdos sielose negijo... * Išsipildė jos troškimas – * Atpirkėjas jau užgimęs!

4 Štai senelis Simeonas * Kūdikėlį atpažįsta, * Dievo garbei už malones * giesme džiugesio pragysta, * ašarą nubraukia gaudžią, * prie širdies Vaikelį glaudžia.

5 „Viešpatie, galiu jau mirti, * nes štai gavo mano akys * paregėti ir patirti, * ką seniai buvai man sakęs: * kad prieš mirtį dar paguosi, * pamatyt Mesiją duosi.“

6 Atsigręžęs į Mariją, * Simeonas pranašavo: * „Motin, skausmo kalaviją, * perveriantį širdį tavo, * jau regiu, nes pastatytas * daug kam pult ir keltis šitas.

7 Daugelis, Jo nepažinę, * Jam paruoš kartybių taure; * Tau smigs durklai į krūtinę, * kai regėsi kančią žiaurią. * Tu su Juo kartu kentėsi * ir paklydusių gailėsi.“

8 Glaudžia veidu ašarotu * Motina nekaltą auką, * lyg apginti ją galvotų * nuo kančių, kurios jos laukia. * Taip pirmasis kalavijas * Širdį perveria Marijos.

9 Vesk pas Kristų mus, Marija, * lai šviesa mus Jo užlieja, * mūsų sielų žaizdos gyja, * mūsų sąžinės skaidrėja. * Leisk Juo sekti, Jį pažinti, * tau širdies nebe-
graudinti.

10 Teateina pažadėta * Jo taika, pasaulis naujas! * Veltui tenebus išlieta * tavo ašaros, Jo kraujas! * Lai su Kristum susijungę * sielos atpirktos pradžiunga.

Arba giesmė SVEIKA, MARIJA, MOTINA DIEVO, p. 267.

Uždegtą grabnyčią įdedame į ranką mirštantiesiems, kad Kristus – tikroji šviesa nušviestų jiems kelią į amžinybę.

ŠV. KAZIMIERAS

Šv. Kazimieras yra Lietuvos, taip pat viso pasaulio lietuvių jaunimo globėjas. Jo šventė – kovo 4 d., relikvijų perkėlimo minėjimas – rugpjūčio 26 d.

VISŲ TAUTŲ TĖVE, amžinasis Dieve, leisk šventajam Kazimierui amžiais globoti mūsų Tėvynę, kad mūsų širdyse liepsnotų gyvas tikėjimas ir tarpusavio meilė, kad jaunimas suprastų tyro gyvenimo grožį ir visa tauta gyventų taikoje ir gerovėje. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ŠV. JUOZAPAS

Šv. Juozapas, Švč. Mergelės Marijos Sužadėtinis, žemėje gyvendamas globojo ją ir jos dieviškąjį Sūnų Jėzų Kristų, todėl ir visa Bažnyčia yra jį pasirinkusi savo dangiškuoju globėju. Jo šventė – kovo 19 d., jo, kaip darbininko, minėjimas – gegužės 1 d.

VISAGALI DIEVE, dėkojame Tau, kad šventąjį Juozapą, tą teisųjį vyrą, Tu išrinkai Mergelės, Dievo Gimdytojos, Sužadėtinium; jį, ištikimą ir išmintingą savo tarną, paskyrei Šventosios Šeimos galva, kad jis su tėviška meile globotų Šventosios Dvasios veikimu pradėtą vienatinį Tavo Sūnų, mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.

LEISK MUMS, VIEŠPATIE, tyromis širdimis taip tarnauti Tavo altoriui, kaip šventasis Juozapas su tėvišku atsidavimu tarnavo iš Mergelės Marijos gimusiam Atpirkėjui, kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja per amžius. Amen.

VIEŠPATIES APREIŠKIMAS

Viešpats Dievas pasiuntė arkangelą Gabrielių apreikšti Švč. Mergelei Marijai, kad ji išrinkta būti pasaulio Išganymo Motina. Tas įvykis minimas kovo 25 d.

SUSTIPRINK, VIEŠPATIE, mūsų sielose tikrąjį tikėjimą, kad mes, Mergelės Marijos Sūnų išpažįstantys esant tikrą Dievą ir tikrą Žmogų, Jo išganingo prisiėlimo galia pasiektume amžinąjį džiaugsmą. Amen.

GAVĖNIA

Pelenų diena pradedame gavėnią – atgailos ir Kristaus kančios prisiminimo laiką. Šiandien šventinami pelenai ir barstomi žmonėms ant galvų, kviečiant prisiminti savo trapumą ir atgailauti už nuodėmes.

Pelenai šventinami ir barstomi Mišiose po Evangelijos (ir homilijos).

Kun.: Melskimės. Dieve, Tavo širdį patraukia žmonių nusizėminimas ir permaldauja atgaila; * kaip Tėvas išklausk mūsų maldas, palaimink † šiais pelenais barstomus tikinčiuosius ir suteik jiems malonę, * kad, per gavėnią stropiai atgailaudami, pasirengtų tyromis širdimis švęsti Tavo Sūnaus velykinę paslaptį. * Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Kun. (*Tikintiesiems ant galvų berdamas pelenus*):
Atsiverskite ir tikėkite Evangelija.

(*Arba:*) Atmink, žmogau, jog dulkė esi ir dulkėmis virsi.

Barstant giedama O DIEVE TÈVE, p. 569.

Gavėnioje meldžiamės:

DIEVE, kasmet maloningai kvieti mus gavėti, kad mes, Tavo tikintieji, sąžinę apvalę, džiaugsmingai lauktume šventųjų Velykų. Karščiau melsdamiesi, nuoširdžiau padėdami artimui, stropiau naudodamiesi sakramentais, galime pasiekti Dievo vaikų malonės pilnatvę. Todėl mes nepaliausime Tave garbinti:

Šventas, šventas, šventas...

AMŽINASIS TÈVE, vienintele mūsų laime! Patrauk prie savęs mūsų širdis, kad būtume Tau atsidavę ir skleistume Tavo garbę meilės bei gailestingumo darbais. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

VERBŲ SEKMADIENIS

Verbų sekmadieniu, kuriuo prasideda Didžioji savaitė, Bažnyčia pamini Kristaus įžengimą į Jeruzalę vykdyti velykinės paslapties. Tada Jį žmonės sveikino kaip Dievo siųstąjį Mesiją ir tiesė ant kelio drabužius, klojo medžių šakeles. Todėl šiandien šventinamos verbos ir daroma procesija.

Tikintieji rankose laiko verbas. Kunigui ateinant, giedama:

OSANA DOVYDO SŪNUI! * Tau garbė tebus, nes ateini Viešpaties vardu! * Tu mūsų Valdovas, Osana aukštybėse!

Kunigas šventina verbas malda:

Melskimės. Visagali amžinasis Dieve, savo palaiminimu pašventink šitas verbas, * o mus visus, džiaugsmingai žengiančius paskui Valdovą Kristų, * nuvesk į dangiškąją Jeruzalę, kur Jis gyvena ir viešpatauja per amžius.

Visi: **Amen.**

Šlakstant ir smilkant verbas, giedama:

JERUZALĖS VAIKUČIAI * su alyvų šakelėmis rankose * pasitiko Viešpatį, šaukdami ir giedodami: * „Osana aukštybėse!“

VIEŠPATIES YRA ŽEMĖ ir visi jos turtai, * pasaulis ir visa, kas jame gyvena.

Juk tai Jis žemynus sukūrė virš vandenynų * ir upių srovėmis išvagojo. – JERUZALĖS VAIKUČIAI...

Atsiverkite, didieji vartai, * atsidarykite, nedylančios durys, * kad įeitų garbės Karalius!

„Kas yra tas garbės Karalius?“ * „Viešpats didis, galingas, * Viešpats – mūsų laimėtojas“. – JERUZALĖS VAIKUČIAI...

Atsiverkite, didieji vartai, * atsidarykite, nedylančios durys, * kad įeitų garbės Karalius!

„Kas yra tas garbės Karalius?“ * „Galybių Viešpats; Jis yra garbės Karalius.“ – JERUZALĖS VAIKUČIAI...
GARBĖ DIEVUI... – JERUZALĖS VAIKUČIAI.

Po Evangelijos daroma procesija.

Kun. (*užgieda*): Ženkime džiaugsmingai.

Visi: **Su Kristumi. Amen.**

Choras gieda himną, visi kartoja priegiesmį:

KRISTAU, TU – GARBĖS KARALIUS, * Tu – Aukščiausiojo Sūnus! * Tau verbų šakelės žalios, * Tau Osana, Dieve mūs!

1 Išrinktos tautos Karalius, * atžala Tu jos kilni, * vykdyt dieviškosios valios * Viešpaties vardu eini. KRISTAU...

2 Visata „Garbė tau!“ šaukia. * Prie gyventojų dangaus * jungia garbinimo auką * ir mari širdis žmogaus. – KRISTAU...

3 „Tebūnie garbė!“ giedojo * Tau Jeruzalėj tada, * šakeles po kojom klojo... * Mes – sutinkam su malda. – KRISTAU...

4 Pagerbė Tave prieš mirtį * išrinktos tautos vaikai. * Kad teikeisi mus atpirkti, * Tau dėkojame karštai. – KRISTAU...

5 Tau patiko širdys tyros. * Neatmesk ir mūs giesmės! * Tau garbė, šlovė ir gyrius * amžinai tegul skambės! – KRISTAU...

Arba giesmė O KRISTAU, PASAULIO VALDOVE, p. 547, ar kita Kristaus Karaliaus garbei.

DIDYSIS KETVIRTADIENIS

Didžiojo ketvirtadienio rytą vyskupai katedrose šventina aliejus, kurie bus vartojami teikiant Krikšto, Sutvirtinimo, Ligonių patepimo ir Šventimų, arba Kunigystės sakramentus.

Vakarinėmis valandomis visose bažnyčiose laikomos Kristaus Paskutinės vakarienos Mišios. Jomis minimos didžiosios paslaptys – Eucharistijos ir Kunigystės įsteigimas, – taip pat Viešpaties įsakymas broliškai mylėti vieniems kitus.

Po garbės himno nustojama groti vargonais ir skambinti varpais iki to paties himno Velyknaktį. Po Mišių, kuriose visi pasiruošę dalyviai priima šv. Komuniją, daroma procesija; joje Švč. Sakramentas nešamas į deramai papuoštą garbinimo altorių. Giedama:

KŪNO PASLAPTĮ ŠLOVINGĄ, * taurę Kraujo prakilnaus * skelbia himnas iškilmingas, * skirtas au-

kai iš dangaus – * tam, kurio mirtis siaubinga * žemės nuodėmės nuplaus.

2 Tėvo siųstas mums, atėjęs * iš Mergelės nekaltos, * išganingą žodį sėjo * žemės klystančios keliuos, * tik kelionė Jo artėjo * prie slaptingos pabaigos.

3 Paskutinę vakarienę * su bičiuliais artimais * pagal nuostatą kiekvieną * atšvenčia ištikimai * ir po to save kaip duoną * teikia mokiniams Jisai.

4 Žodis, tapęs Kūnu, ima * sieloms būt maistu nauju. * Kinta duona, kinta vynas – * virsta Kūnu ir Krauju. * Ir vargingas pažinimas * taps tikėjimu gaiviu.

Atėjus prie garbinimo altoriaus, suklaupus giedama PRIEŠ TAIP DIDĮ SAKRAMENTĄ, p. 150.

Dera ilgiau garbinti Švč. Sakramentą, pagiedoti eucharistinių giesmių.

DIDYSIS PENKTADIENIS

Šiandien, Kristaus kančios, mirties ir palaidojimo dieną, Mišių nelaikoma, o popietė ar pavakare laikomos Kristaus Kančios pamaldos. Jas sudaro: 1) Žodžio liturgija, 2) šv. Kryžiaus pagerbimas, 3) Komunija ir 4) procesija prie Kristaus kapo.

1. Iš pradžių suklaupę nuoširdžiai gailimės dėl nuodėmių ir dėkojame Jėzui, kad savo kančia bei mirtimi mus atpirko. Kunigas skaito maldą, visi atsako: AMEN. Po to dviejų skaitinių klausomės sėdėdami, Kristaus Kančios – stovėdami. Po homilijos – iškilminga, atskira visuotinė malda, apimanti 10 intencijų: 1) už šventąją Bažnyčią, 2) už Šventąjį Tėvą, 3) už

visus dvasininkus ir tikinčiuosius, 4) už besirengiančius Krikštui, 5) už krikščionių vienybę, 6) už žydų tautą, 7) už dar netikinčius į Kristų, 8) už nepripažįstančius Dievo, 9) už valstybių vadovus, 10) už kenčiančius vargą.

2. Jėzus mirė ant kryžiaus, todėl kryžių mes visada gerbiame, o šiandien tiesiog garbiname. Kryžius mums primena nuodėmės baisumą, Dievo gerumą ir mūsų asmeninės aukos gyvenime reikalingumą. Po visuotinės maldos kunigas per tris kartus nudengia Kryžių, kiekvieną kartą užgiedodamas:

ŠTAI KRYŽIAUS MEDIS, * ant kurio kabojo pasaulio Atpirkėjas.

Choras ar visi: **Ateikite, pagarbinsime jį.**

Pagiedojus kiekvieną kartą visi suklaupia ir tylomis trumpai pagarbina Kryžių, kurį kunigas laiko iškėlęs. Paskui kunigas, patarnautojai ir procesijos dalyviai priklaupę pabučiuoja Kryžių. Taip pat visi dalyviai pagarbina Kryžių dabar arba pamaldų pabaigoje.

Garbinant Kryžių, giedama: GARBINAME TAVE, p. 387, KRYŽIAU ŠVENTAS, p. 572, KUR AUGAI TU, p. 574, ar kuri kita Kančios giesmė, p. 573–579. Pagarbinusieji sėdi.

3. Kunigas atneša Švč. Sakramentą iš garbinimo altoriaus. Kartu su visais kalba TÈVE MŪSŲ ir dalija Komuniją, kad visi, nuoširdžiai susivieniję su Kristumi Jo mirtyje, būtų vienybėje su Juo ir prisikėlime. Per Komuniją giedamos Kristaus kančios giesmės.

4. Numiręs Jėzus tą patį vakarą buvo nuimtas nuo kryžiaus ir padėtas į naują kapą. Todėl po Komunijos Švč. Sakramentas iškilmingai nešamas į specialiai papuoštą altorių, vadinamą Kristaus kapu. Procesijos metu giedama JĖZAU KRISTAU MALONIAUSIAS, p. 570, o po jos:

VERKITE, DIEVO ANGELAI ŠVENTIEJI, * dingo linksmybė ir džiaugsmas šviesieji, * verkit prie kapo mūsų Atpirkėjo, * kurs dėl žmonijos gyvybę padėjo, * gyvybę padėjo.

2 Verkite, dvasios danguje skaisčiausios, * ašaras liekit iš skausmo didžiausio. * Guli Mesijas kape paguldytas, * gelbėt atėjęs, buvo nužudytas, * buvo nužudytas.

3 Verkit, padangių mėlyne gražioji, * žvaigždės, mėnuli ir saule šviesioji, * verkite gaudžiai ir jūs ten, aukštybėj, * nes jau užgeso tikroji šviesybė, * tikroji šviesybė.

4 Verk, visa gamta, liūdėk apsiniaukus, * debesiu juodu storai apsitraukus; * verkite, lietūs, žaibai ir griaustiniai, * teviešpatauja gamtoj nuliūdimas, * gamtoj nuliūdimas.

5 Verkite, jūros, salos ir salelės, * verkit, ežerai, žuvys ir žuvelės; * verkite, girios, žvėrys ir žvėreliai, * liūdėkit, miškai ir miškų paukšteliai, * ir miškų paukšteliai.

6 Verkite, versmės, tyri šaltinėliai, * raudokit, upės ir maži upeliai; * verkit, pakalnės, kalnai ir kalneliai, * Jėzaus gedėkit, sodai ir girelės, * sodai ir girelės.

7 Verki tu, baisus kalne Kalvarijos, * kraują sugėręs miršančio Mesijo; * verk ir tu, kape, iškaltas uoloje, * ašarom sienos teapsirasoja, * teapsirasoja.

8 Verkite, medžiai, lapeliais šlamėkit, * kedrai aukštieji ir palmės, liūdėkit; * Viešpaties mirtį gailiai apraudokit, * savo paunksnėj kapą Jo globokit, * kapą Jo globokit.

9 Už visus graudžiau verk, žmogau, šiandieną, * sielvartu pralenk tvarinį kiekvieną. * Šiame pasauly tu išmintingiausias, * savo Kūrėjui esi skolingiausias, * esi skolingiausias.

10 Nuodėmės visų mūsų prisidėjo, * kad Jėzui skaudžiai numirti reikėjo. * Todėl, krikščionys, prie kapo sustokim * ir už kaltybes savąsias raudokim, * savąsias raudokim.

11 Jėzau, numiręs kalne Kalvarijos, * nuopelnais savo, ašarom Marijos * visiems suteiki kalčių atleidimą, * laimingą mirtį ir prisikėlimą, * ir prisikėlimą.

Dera ilgiau pagarbinti Švč. Sakramentą ir padėkoti Kristui už Atpirkimo malones. Galima giedoti Kalvarijos kalnus, Graudžius verksmus ir kt.

DIDYSIS ŠEŠTADIENIS

Visą šią dieną Bažnyčia budi prie Kristaus kapo, apmąstydamą Jo kančią ir mirtį. Todėl ji nelaiko Mišių ir neteikia sakramentų, išskyrus Atgailą. Galima giedoti Kalvarijos kalnus, Graudžius verksmus, Švč. Jėzaus Vardo rožinio antrąją dalį, giesmę VERKITE, DIEVO ANGELAI ŠVENTIEJI ir kitas Kančios giesmes, kalbėti rožinio antrąją dalį ir pan.

VELYKNAKTIS

Ši naktis pagal labai seną tradiciją yra Viešpačiui pašvęstoji. Todėl tikintieji, Evangelijos pamokyti, su žiburiais rankose, tebūna panašūs į žmones, laukiančius grįžtančio Šeimininko, kad parvykęs rastų juos budinčius ir susodintų prie stalo.

Šios nakties budėjimas turi 4 dalis: 1) Žiburių, 2) Žodžio, 3) Krikšto ir 4) Eucharistijos liturgijas.

1. Užgesinus bažnyčioje šviesas, visi eina prie ugnies. Ji šventinama tokia malda:

Kun.: Melskimės. Dieve, atsiuntęs pas žmones savąjį Sūnų – pasaulio šviesą, pašventink šią ugnį, * o mus pačius per šias Velykas uždek tokiu galingu dangaus troškimu, * kad pajėgtume tyromis širdimis pasiekti amžinosios šviesos šventes. * Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Kunigas paruošia Velykų žvakę, vaizduojančią prisikėlusį Kristų, ir nuo pašventintos ugnies ją uždega, tardamas:

Garbingai prisikeliančio Kristaus šviesa * teisisklaido mūsų proto ir širdies tamsą.

Kunigas ar diakonas paima Velykų žvakę ir pradeda procesiją į bažnyčią; procesijos pradžioje, įėjęs į bažnyčią ir prie altoriaus užgieda:

Kristus mums šviečia.

Visi: **Dėkojame Dievui.**

Po antrojo atsakymo visi dalyviai vieni nuo kitų užsidega savo žvakės Velykų žvakės ugnimi; po trečiojo atsakymo uždegami bažnyčios žiburiai.

Visiems stovint su degančiomis žvakėmis rankose, iškilmingai atliekamas velykinis šlovinimas:

TEDŽIŪGAUJA dangaus angelų minios! Tebūna džiaugsmingai švenčiamos dieviškos paslaptys, ir tesveikina Kristaus pergalę skardūs trimitai! Tesilinksmina nušvitusi žemė ir amžių Valdovo spindesio nušviesta tepajunta, kad pasaulyje tamsa jau išsisklaidė. Tesidžiaugia Motina Bažnyčia, tokios šviesos žiburiais pasipuošusi, o nuo galingos tikinčiųjų giesmės skliautai šie tevirpa.

Kreipiniai ir atsakai kaip prieš dėkojimo giesmę Mišiose.
Toliau:

Tikrai verta ir teisinga * visa širdimi, visa siela ir kilniausiais žodžiais * šlovinti neregimąjį visagalį Dievą Tėvą * ir Jo vienatinį Sūnų, mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, * kuris amžinajam Tėvui sumokėjo už mus Adomo skolą * ir iš meilės išlietu krauju panaikino bausmę už senąją nuodėmę.

Štai dabar Velykų šventės, * kada aukojamas tikrasis Avinėlis * ir Jo kraujas nuo amžinosios mirties gelbi tikinčiuosius. – Štai ta naktis, * kurioje kadaise mūsų tikėjimo protėviams – Izraelio vaikams, išvestiems iš Egipto, * Tu leidai sausomis kojomis pereiti Raudonąją jūrą. * Štai ta naktis, * kurioje ugnies stulpas išsklaidė nuodėmių tamsą. * Šitoji naktis viso pasaulio tikinčiuosius į Kristų, * pakėlusi iš žemiškų ydų bei nuodėmės purvo, gražina malonei ir šventųjų bendrijai. * Štai ta naktis, * kurioje, mirties pančius sutraukęs, * Kristus Nugalėtojas pakilo iš kapo.

O, koks nuostabus Tavas gerumas, * kokia nepriylgstamai didi Tavo meilė: * išvaduoti vergui atidavei

Sūnų! * Adomo nuodėmė iš tikro buvo prasminga, nes Kristaus mirtis ją išdildė! * Tikrai laiminga ta kaltė, * kuri susilaukė tokio didžio Atpirkėjo!

Šios nakties šventimas traukia nuo kalčių, * nuodėmes plauna, * puolusiems grąžina nekaltumą, * nuliūdusiems – džiaugsmą. * Tikrai šioji naktis palaiminga: * joje dangus su žeme, * Dievas su žmonija suartėja!

Todėl šią malonių naktį * priimk, amžinasis Tėve, vakarinę šlovinimo auką, * kurią atnašauja Tau šventoji Bažnyčia, * per Tavo tarnų rankas iškilmingai aukodama * šią šventinę žvakę.

Todėl Tave, Viešpatie, meldžiame: * ši Tavo garbei pašvęsta žvakė * tegul niekada nepaliauja * nakties ūkanas sklaidžiusi. * Tegul jos šviesa maloni Tau būna * ir į dangaus žiburių spindėjimą įsilieja. * Ją bešviečiančią tegul vis atranda Žvaigždė rytmetinė, * toji Žvaigždė, kuri niekada nenusileidžia, – * Tavo Sūnus Jėzus Kristus, * kuris, iš mirties viešpatijos sugrįžęs, * skaidriai nušvito žmonijai * ir gyvena bei viešpatauja per amžius.

Visi: **Amen.**

Visi užsigesina žvakes ir atsisėda.

2. Iškilmingai pradėję Velykų nakties budėjimą, dabar atidžiai klausomės Dievo žodžio. Mąstome, kaip Dievas ilgus amžius globojo išrinktąją tautą, o paskui visai žmonijai atsiuntė Atpirkėją – savo Sūnų. Meldžiame Dievą, kad tą velykinį atpirkimo darbą mumyse užbaigtų ir mus išganytų.

Per skaitinius iš Senojo Testamento ir atliepiamąsias psalmes (ar giesmes) sėdime. Per maldas stovime ir atsakinėjame

AMEN. Paskui, uždegus altoriaus žvakes, kunigas užgieda Garbės himną, p. 116; pradedama groti vargonais ir skambinti varpais. **Sustojame.**

Po maldos ir skaitinio iš Laiško romiečiams, visiems vėl **atsistojus**, kunigas iškilmingai užgieda:

Aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Visi pakartoja. Vienas iš giedotojų gieda psalmę, o visi su chorū atsakinėja ALELIUJA.

Po Evangelijos ir homilijos – Krikšto liturgija.

3. Pirmiausia giedama litanija (p. 277–279), šaukiantis šventųjų užtarimo sau ir krikštijamiesiems. Visi atsakinėja.

Kunigas šventina Krikšto vandenį. Šventinimo maldos pabaigoje įmerkia į vandenį Velykų žvakę. Pabaigus maldą, visi atsako AMEN, o ištraukus žvakę, –

**Garbė pasaulio Kūrėjui,
Krikšto malonių Davėjui!**

Visi užsidega savo žvakes Velykų žvakės ugnimi ir, stovėdami bei atsakinėdami į kunigo klausimus, atnaujina Krikšto pažadus. Šlakstant šventintu vandeniu, giedama REGĖJAU VERSMĖ, p. 114; po šlakstymo gesinamos rankose laikomos žvakės ir atliekama visuotinė malda.

4. Įprastu būdu atliekama Eucharistijos liturgija (žr. p. 120 ir t.). Per Komuniją giedamos velykinės giesmės. Mišios baigiamos atsisveikinimu:

Kun.: Telydi jus Viešpaties malonė, * aleliuja, aleliuja.

Visi: **Dėkojame Dievui, * aleliuja, aleliuja.**

VELYKŲ RYTAS

Velykos – Kristaus iš mirties prisikėlimo šventė. Tai pati džiaugsmingiausia ir iškilmingiausiai švenčiama Kristaus ir drauge mūsų triumfo šventė: mirtis ir pragaras nugalėti, mes išvaduoti iš jų valdžios.

Todėl šį rytą atliekamos ypatingos apeigos ir triguba procesija apie bažnyčią. Procesijoje nešami trys Kristaus ženklai: stula perjuostas kryžius, Velykų žvakė ir Prisikėlusiojo statulėlė.

**Visiems suklauptus prie Kristaus kapo ir pasimeldus tylo-
mis, giedama:**

GARBĖ TAU, ŠVENTA TREJYBE, vienas Dieve; *
kaip buvo nuo amžių, * tebūna dabar ir visados.

GARBINKITE VIEŠPATĮ, visos giminės, * šlovinkite
Jį, visos tautos!

2 Nes Jo gerumas mums tikrai begalinis, * ir Jis
ištikimas savo pažadams per amžius.

3 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, * ir Šventajai
Dvasiai,

4 Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, * ir per
amžius. Amen. – GARBĖ TAU...

Kun.: Tavo prisikėlimu, Kristau, aleliuja.

Visi: **Džiaugiasi dangus ir žemė, aleliuja.**

Kun.: Melskimės. Viešpatie Jėzau Kristau, garbės
Karaliau, paniekintas kančioje, didingas prisikėlime,
mirties ir pragaro nugalėtojai! * Tu per pranašus ir

Šventąjį Raštą duotą pažadą šiandien, nugalėdamas mirtį, įvykdei. * Todėl, beribiame džiaugsme skendėdami, Tave prisikėlusį garbina bei išpažįsta dangaus dvasių pulkai ir visas pasaulis, o pragaro galybės Tavęs bijo ir dreba. * Mes patys, Tavo nuolankūs tikintieji, Tavo prisikėlimo vieningai švęsti gausiai susirinkę ir Tavo bekraštę meilę prisiminę, nesulaikome švento džiaugsmo ašarų. * Maloniai pažvelk į mūsų nužemintos širdies auką ir suteik mums jėgų nusikratyti nuodėmių purvo, Velykų šventėse prisikelti su Tavimi * ir būti vertiems Tavo šventosios kančios ir prisikėlimo vaisių. Tu gyveni ir viešpatauji per amžius.

Visi: Amen.

Kunigui paėmus monstranciją ir laikant iškeltą rankose, choras ir visi gieda:

KĖLĖS IŠ KAPO stebuklingai, * Dievo Sūnau, atleidi mums gailestingai. * Tikime Tave prisikėlusį, * mums dangų atvėrusį, * nuo amžinosios mirties mus išgelbėjusį, * aleliuja, aleliuja.

Kunigas užgieda LINKSMA DIENA MUMS NUŠVITO, ir visi gieda toliau, p. 580.

Po procesijos pagerbiamas kryžius, giedamas padėkos himnas TAVE, DIEVE, GARBINAM, p. 148–149, ir Švč. Sakramento išstatymas baigiamas palaiminimu.

Velykų laiku iki Šeštinių po palaiminimo Švč. Sakramentu giedamas paskutinis giesmės LINKSMA DIENA posmas:

ŠVENTUOJU PRISIKĖLIMU * duok mums kalčių atleidimą, * tegul ir mus džiaugsmas ima, * aleliuja, aleliuja, aleliuja (3 kartus).

Šv. Mišios kupinos džiaugsmo ir dėkingumo:

Štai diena, kurią Viešpats mums davė. Džiūgaukim, kelkim linksmybes!

VELYKŲ LAIKAS

Kristaus Prisikėlimo džiaugsmas lydi mus visą Velykų laiką – nuo Velykų iki Sekminių. Tuo laiku meldžiamės:

TIKRAI VERTA IR TEISINGA, reikalinga ir išganinga kiekvienu metu Tave, Viešpatie, garbinti, o ypač šiuo didingu laiku dera teikti Tau šlovę, nes mūsų Velykų Avinėlis – Kristus jau yra paaukotas. Šviesos vaikus Jis pašventino amžinajam gyvenimui, tikintiesiems atkėlė vartus į Dangaus Karalystę. Savo mirtimi mūsų mirtį Jis nugalėjo, prisikėlimu visus prikėlė gyventi. To dėlei, Velykų švenčių sulaukęs, čia, žemėje, džiūgauja visas pasaulis. Su Juo ir visas dangus – angelų ir šventųjų minios Tau garbės giesmę nepaliauja giedoję:

Šventas, šventas, šventas...

ĮKVĖPK MUMS, VIEŠPATIE, savo meilės dvasios ir mus visus, velykinių sakramentų atgaivintus, savo tėviška malone padaryk vieningus. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ŠEŠTINĖS

Kristaus Žengimui į dangų paminėti šiandieną daroma Šeštinų procesija. Joje dalyvaudami, mes drauge su apaštalais palydime dangun žengiantį Atpirkėją.

Pradžioje giedama:

ŽENGĘS Į DANGŲ stebuklingai, * Dievo Sūnau, atleidi mums gailestingai. * Tikime į Tave prisikėlusį, * mums dangų atvėrusį, * nuo amžinosios mirties mus išgelbėjusį, * aleliuja, aleliuja.

Procesijoje giedama LINKSMA DIENA, p. 580; baigiamasis tos giesmės posmas šiandien (iki Sekminių triskart giedamas po palaiminimo Švč. Sakramentu) pakeičiamas taip:

ŠVENTUOJU DANGUN ŽENGIMU * duok mums kalčių atleidimą, * tegul ir mus džiaugsmas ima, * aleliuja, aleliuja, aleliuja!

Sugrįžus prie didžiojo altoriaus, vaizduojant Išganytojo Žengimą į dangų, triskart pakeliamas procesijos kryžius giedant priegiesmį:

ŽENGIU pas savo ir jūsų Tėvą, * savo ir jūsų Dievą, aleliuja.

Kun.: Į aukštybes žengdamas, Kristus, aleliuja.

Visi: **Išvaduotus nuodėmės belaisvius nusivedė į dangų, aleliuja.**

Kun.: Melskimės. Dieve, Tavo Sūnus, su didžia galia žengdamas į dangų, su savimi nusivedė išvaduotus nuodėmės belaisvius; * tesuteikia ir mums tų malo-

nių, * kurių savo prisikėlimo bendrininkams suteikė tasai mūsų Viešpats Jėzus Kristus, * kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja per amžius.

Visi: **Amen.**

Devyndienis prieš Sekmines

Nuo penktadienio prieš Šeštines iki Sekminių išvakarių imtinai bažnyčiose arba namie atliekamas devyndienis Šventajai Dvasiai.

Pradžioje giedama ar kalbama:

DVASIA, VIEŠPATIE, ATEIK, * spindulių dangaus mums teik, * žemės klystkelius nušviesk!

2 Tėve vargstančių, nuženk, * savo dovanas dalink, * mūsų dvasią atgaivink!

3 Sielų Tu ramintojas, * svečias atlankytojas, * mie las atgaivintojas!

4 Darbuose Tu – poilsis, * kaitroje Tu – atvėsis, * Tu paguoda liūdesy!

5 O šviesybe amžina, * skaidrink sielos gilumą, * stiprinki tikėjimą.

6 Be Tavųjų dovanų * viskas žmoguje skurdu, * viskas – atvira žaizda.

7 Nuvalyk, kas sutepta, * laistyk, kas išdeginta, * gydyk tai, kas sužeista.

8 Atitrauk mus nuo klaidų, * dvasios šalty duok jėgų, * tiesink vingius mūsų takų!

9 Duok mums, mylintiems Tave, * tikintiems Tava galia, * dovanų septynetą!

10 Duok dorybių atpildą, * siųsk laimingą pabaigą, * kviesk į džiaugsmą amžiną!

Kun.: Atsiųsk savo Dvasią, ir visa bus sukurta, aleliuja.

Visi: **Ir atnaujinsi žemės veidą, aleliuja.**

Kun.: Melskimės. Dieve, Tu tikinčiųjų širdis apšvieti Šventosios Dvasios šviesa; * leisk mums tos Dvasios dėka visa, kas gera, mylėti * ir jos paguoda visada džiaugtis. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Pabaigoje sukalbama TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

SEKMINĖS

Šventosios Dvasios atsiuntimui paminėti šiandien daroma Sekminių procesija. Joje dalyvaudami, mes mintimis jungiamės su Švč. Jėzaus Motina ir apaštalais, besimeldžiančiais Paskutinės vakarienės kambaryje, kur ant jų nužengė Šventoji Dvasia.

Pradžioje giedama:

DVASIĄ ATSIUNTEŠ STEBUKLINGAI, * Dievo
Sūnau, atleidi mums gailestingai. * Tikime Tave
prisikėlusį, * mums dangų atvėrusį, * nuo amžinosios
mirties mus išgelbėjusį, * aleliuja, aleliuja.

Procesijoje giedama LINKSMA DIENA, p. 580; baigiamasis tos giesmės posmas šiandien (nuo išvakarių triskart giedamas po palaiminimo Švč. Sakramentu) pakeičiamas taip:

ŠVENTOS DVASIOS ATSIUNTIMU * duok mums kalčių atleidimą, * tegul ir mus džiaugsmas ima, * aleliuja, aleliuja, aleliuja!

Sugrįžus prie didžiojo altoriaus, triskart giedamas priegiesmis, po to – malda.

IMKITE Šventąją Dvasią! * Kam atleisite nuodėmes, tam jos bus atleistos, aleliuja.

Kun.: Atsiųsk savo Dvasią, ir visa bus sukurta, aleliuja.

Visi: **Ir atnaujinsi žemės veidą, aleliuja.**

Kun.: Melskimės. Visagali, gailestingasis Dieve, suteik malonę, kad atėjusi Šventoji Dvasia apsigyventų mumyse * ir padarytų mus savo garbės šventove. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Mišiose, po antrojo skaitinio, giedama ar skaitoma DVASIA, VIEŠPATIE, ATEIK, p. 229.

ŠVČ. TREJYBĖ

Švenčiausiosios Trejybės iškilmėmis pagerbiame vieną Triasmenį Dievą ir Jam padėkojame už sukūrimą, atpirkimą ir pašventinimą. Meldžiamės:

DIEVE TĖVE, atsiųsdamas į pasaulį savo Sūnų – Tiesos Žodį – ir Šventumo Dvasią, Tu atskleidei žmonėms giliausius savo būties slėpinius. Leisk mums, šventojo tikėjimo išpažinėjams, suvokti amžinosios

Trejbės garbę ir lenktis Jos didingai vienybei. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

VISAGALI TĖVE, Tu su vienatiniu Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats; nėra tai asmens vienumas, bet trijų Asmenų prigimties bendrumas. Ką, Tavo apreiškimu tikėdami, mes žinome apie Tavo didybę, lygiai tą pat pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai. Taigi, išpažindami tikrą ir amžiną dievystę, mes garbiname ir prigimties vienumą, ir Asmenų skirtingumą, ir lygų jų garbingumą. Jį šlovindami angelai ir arkangelai, cherubinais ir serafinais amžiais sutartinai gieda:

Šventas, šventas, šventas...

DEVINTINĖS

Eucharistiją – šv. Mišias ir Švč. Sakramentą – Kristus įsteigė per Paskutinę vakarienę Didįjį ketvirtadienį. Dėl čia pat prasidedančio Kristaus kančios minėjimo negalėdama tuomet pakankamai džiaugsmingai Eucharistijos paslapties pagerbti ir iškilmingai padėkoti, Bažnyčia tai daro Švenčiausiojo Kristaus Kūno ir Kraujo švente, minima devintąjį ketvirtadienį po Velykų ir todėl vadinama Devintinėmis. (Lietuvoje keliama į sekmadienį.)

Per Mišias meldžiamės:

TIKRAI VERTA ir teisinga, reikalinga ir išganinga Tave, amžinasis Tėve, garbinti ir Tau dėkoti per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Su savo apaštalais valgydamas

Paskutinę vakarienę ir norėdamas amžiams palikti išganingą kryžiaus aukos atminimą, Jis Tau save paaukojo kaip tyriausiąjį Avinėlį, ir Tu priėmei tą tobuliausią garbinimo atnašą.

Šios kilnios paslapties valgiu Tu savo tikinčiuosius šventini, idant po viena saule gyvenančius žmones apšviestų vienas tikėjimas, jungtų viena meilė. Mes einame prie to nuostabaus Sakramento stalo, kad į dangaus gyventojus Tavo malonė mus panašius padarytų.

Todėl dangus ir žemė šlovina Tave amžinai nauja giesme, o drauge su visa angelų bendruomene ir mes Tavo garbei nepaliausime giedoję:

Šventas, šventas, šventas...

Po Mišių šiandien arba sekmadienį daroma Devintinių procesija. Nuo įprastinės eucharistinės procesijos (žr. p. 145) ji skiriasi tuo, kad sustojama prie keturių papuoštų altorėlių ir giedamos visų keturių Evangelijų – pagal Matą, Morkų, Luką ir Joną – ištraukos. Pirmoji kalba apie Kristų Mokytoją, antroji – apie Stebukladarį, trečioji – apie Eucharistijos Įsteigėją, ketvirtoji – apie dieviškosios gyvybės mums Davėją.

Procesijoje giedamos įvairios eucharistinės giesmės ir šie priegiesmiai:

KRISTAU, KARALIAU IŠ DANGAUS, * o Avinėli malonus, * Tu versmė dorybių, * sielų Tu gyvybė. * Tu dieviškoji Ostija, * Tėvo amžinoji Auka, * visatos Kūrėjas, * žmonių Atpirkėjas. * Savuoju Kūnu gaivinki mus, * Krauju švenčiausiu nuplauki mus * ir dėmes mūs kalčių, * Jėzau Kristau!

O ŠVENTASIS POKYLI, * kuriame Kristų priima-
me, * skaudžią Jo kančią minime, * siela malonę laimi, *
ir gauname būsimosios garbės laidą, * aleliuja.

Procesijos pabaigoje giedamas padėkos himnas TAVE, DIEVE,
GARBINAM, p. 148, ir teikiamas palaiminimas Švč. Sakramentu.

ŠVČ. JĖZAUS ŠIRDIS

Švč. Jėzaus Širdis išreiškia neapsakomą Žmogumi tapusio
Dievo Sūnaus meilę žmonijai. Jos pagerbimo diena – tre-
čiasis penktadienis po Sekminių (žr. lentelę, p. 6–7).

GAILESTINGASIS DIEVE, iš mūsų nuodėmėmis
sužeistos savo Sūnaus Širdies Tu teiki begalinių meilės
turtų. Padaryk, kad visada būtume jai atsidavę ir dera-
mai atsilygintume už savo ir kitų nedėkingumą. Amen.

Žr. taip pat Litanijas ir Devyndienius, p. 255, 281.

EILINIS LAIKAS

Eiliniu bažnytinių metų laiku paminime ir pagerbiame visas
Kūrėjo geradarybes ir visą Jėzaus Kristaus atliktą išganymo
darbą: Jo mokymą, stebuklus ir atpirkimą. Meldžiamės:

VISAGALI AMŽINASIS DIEVE, tvarkyk mūsų ke-
lius pagal savo valią, idant, sekdami Tavo mylimojo
Sūnaus pavyzdžiu, pereitume žemę darydami gera.

Suteik, gerasis Viešpatie, malonę, kad ir pasaulis
pagal Tavo valią taikingai tvarkytųsi, ir Bažnyčia
džiaugtųsi pilnutine laisve.

Dieve, Tavo apvaizda niekad neklysta, todėl nuoširdžiai meldžiame: pašalink visa, kas mums gali pakenkti, ir suteik, kas išeitų į gera.

Dieve, sujungęs visų tikinčiųjų mintis į vieną siekimą, padėk savo žmonėms mylėti Tavo įsakymus ir ilgetis Tavųjų pažadų, kad šio pasaulio sukuriuose mūsų širdys veržtųsi į tikrojo džiaugsmo tėvynę.

Visagali amžinasis Dieve! Sustiprink mūsų tikėjimą, viltį ir meilę, o kad pasiektume, ką žadi, išmokyk mylėti, ką liepi. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

TIKRAI VERTA ir teisinga Tau, visagali Dieve, visada ir visur dėkoti:

Tu sutvėrei bekraštį pasaulį su laikų kaita ir daiktų įvairove. Sukūręs žmogų pagal savo paveikslą, Tu jam atidavei nuostabią gamtą, kad Tavo vardu ją valdytų, Tavųjų darbų didingumą pažintų ir Tave nuolat šlovintų.

Tavy mes gyvename, judame, esame, kasdien patirdami Tavo gerumo palaimą. Davei mums ir amžinojo gyvenimo laidą, nes Jėzaus iš numirusių prisikėlimas ir Šventosios Dvasios atėjimas leidžia mums tikėtis amžinųjų Velykų.

Tu taip mylėjai pasaulį, taip jo gailėjai, jog mūsų atpirkti siuntei Išganytoją – savo Sūnų. Pagal Tavo šventąją valią Jis viskuo, išskyrus nuodėmę, panašus į mus tapo, kad ir mumyse tai mylėtum, Sūnuje ką

mylėjai. Mes Jo klusnumu atgavome Tavo malonę, kurią per neklusnumo nuodėmę buvome praradę.

Mes dėkojame Tau, garsiname didžius Tavo darbus ir drauge su angelų choris giedame:

Šventas, šventas, šventas...

IŠGANYMO SAKRAMENTAIS žmoniją gaivindamas, Viešpatie, padaryk, kad jų galybe visame pasaulyje išplistų tikrasis tikėjimas.

Šventoji Komunija tegul suvienija Tavyje, Viešpatie, tikinčiuosius ir brandina visos Bažnyčios vienybę.

Viešpatie, Tu gaivini mus savo žodžiu ir maitini dangiškuoju Sakramentu. Duok mums taip naudotis didžiomis Tavo mylimojo Sūnaus dovanomis, kad taptume verti amžinai su Juo gyventi ir džiaugtis. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS ŠVENTĖS

SIANDIEN pagerbiame Švenčiausiąją Mergelę Mariją ir dėkojame Tau, Amžinasis Tėve, kad ji Šventosios Dvasios veikimu pradėjo vienatinį Tavo Sūnų ir, išlikdama garbinga Mergelė, pagimdė pasauliui amžinąją šviesą – mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.

Dieve, Tu atsiuntei Šventąją Dvasią apaštalams, kai jie meldėsi su Jėzaus Motina Marija; leisk ir mums jos globoje ištikimai Tau tarnauti ir žodžiu bei pavyzdžiu skleisti Tavo garbę. Amen.

APAŠTALŲ ŠVENTĖS

Rinktiniai Jėzaus mokiniai, Jo darbo tęsėjai yra apaštalai. Vyriausiųjų apaštalų Petro ir Pauliaus šventė – birželio 29 d., kitų – įvairiu laiku, žr. kalendorių, p. 13–43.

TU, DIEVE, savo Bažnyčią teikeisi pastatyti ant tvirto apaštalų pamato, kad amžiais ji būtų Tavo šventumo ženklas žemėje ir skelbtų dieviškąjį mokslą visai žmonijai. Todėl meldžiame:

Dangiškaisiais sakramentais stiprinki, Viešpatie, savo tikinčiuosius, kuriuos esi apšvietęs apaštalų mokymu. Amen.

ĮVAIRIŲ ŠVENTŲJŲ DIENOS

IGARBĘ IŠKELDAMAS šventuosius, Tu, Viešpatie, naujomis jėgomis gaivini Bažnyčią ir gražiausią meilę mums rodei. Šventųjų kilnus pavyzdys nuolat mus skatina siekti išganymo pilnatvės, ir jų užtarimas kas dieną mus lydi.

Teisi palaimintųjų malda teisprašo, Viešpatie, Tavo pagalbą tikintiesiems, kad, žemėje nuoširdžiai gerbdami šventuosius, taptume ir jų amžinojo likimo draugais. Amen.

Mirusiųjų paminėjimo dienos (Vėlinių) apeigas žr. p. 520–523.

KRISTUS KARALIUS

Paskutinį bažnytinių metų sekmadienį (paskutinį sekmadienį prieš adventą) švenčiama Jėzaus Kristaus – Visatos Valdovo – iškilmė. Joje meldžiamės:

AMŽINASIS, VISAGALI Dieve Tėve! Tu savo vieningą Sūnų, mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, amžinąjį Kunigą ir Visatos Valdovą, paženklinai garbės ir džiaugsmo aliejumi, kad Jis žmoniją nuostabiai atpirktų, save paaukodamas ant kryžiaus kaip tyrą sutaikinimo auką; ir kad, į savo valdžią paėmęs visą kūriniją, Tavo didybei atiduotų amžiną ir visuotinę Karalystę: tiesos ir gyvybės Karalystę, šventumo ir malonės Karalystę, teisingumo, meilės ir taikos Karalystę.

Todėl mes su visa dangaus dvasių bendruomene niekuomet nepaliaudami giedosime Tau garbės giesmę:

Šventas, šventas, šventas...

NEMIRTINGUMĄ TEIKIANČIU maistu – šventąja Komunija pastiprinti, meldžiame Tave, Viešpatie Dieve, kad mes visi, kurie laikome sau garbę klausyti Visatos Valdovo Kristaus įsakymų, būtume su Juo Dangaus Karalystėje, kur Jis su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius. Amen.

Po sumos kalbama ar giedama Švč. Jėzaus Širdies litanija ir skaitomas Žmonijos pasiaukojimo Švč. Jėzaus Širdžiai aktas, p. 258.

ŠVENTADIENIS NAMIE

Kiekvienas katalikas sekmadieniais ir privalomomis šventėmis ar jų išvakarėse turi dalyvauti Mišiose bažnyčioje. Teisėta priežastis nuo šios pareigos atleidžia, tačiau ir namie pasilikę negalime užmiršti, jog šventadienis yra Dievo diena. Todėl, negalėdami dalyvauti bažnyčioje, meldžiamės namie, geriausia – bendrai. Tam pritaikytos šios **Dievo žodžio pamaldos**.

Ižanga

Pamaldų pradžioje tinka pagiedoti ar bent paskaityti kurią nors giesmę iš Mišių pradžiai skirtųjų, pvz., JĖZAU, GERIAUSIAS MANO GLOBĖJAU arba DIEVE, ARČIAU TAVĖS (p. 527), o advento, Kalėdų, gavėnios, Velykų laiku – iš to laiko giesmių (p. 550–588). Giedama sėdint, stovint ar klūpant, pagal susitarimą.

Po giesmės arba pačioje pradžioje pamaldų vadovas (tėvas, motina ar kitas tinkamas asmuo) paskaito šią maldą:

Viešpatie Jėzau Kristau, brangusis Išganytojau! Mūsų mintys šią valandą skrenda į bažnyčią, kur daug mūsų tikėjimo brolių ir seserų susirinkę dalyvauti šventosiose Mišiose. Labai norėtume ir mes dabar ten būti, bet dėl įvairių kliūčių negalime. Prašome tad priimti mūsų nuoširdų troškimą ir prijungti mūsų maldas prie kitų tikinčiųjų maldų bei giesmių, kurio-
mis jie sveikina Tave daugybėje mūsų Tėvynės ir viso pasaulio šventovių. Drauge su jais norime išgirsti ir apmąstyti Tavo nenykstančios prasmės žodžius ir savo nusiteikimais bei pasiryžimais įsijungti į slėpingai sudabartinamą Tavo švenčiausiąją Auką. Su gailesčiu atsiprašome už savo nusizengimus ir trūkumus. Norime Tau paaukoti prabėgusios savaitės darbus bei pasiekimus, ateinančios savaitės sumanymus bei rūpesčius.

Viešpatie Jėzau, Tu esi pasakęs: „Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų“ (Mt 18, 20). Tikime, Viešpatie, jog Tu tikrai esi su mumis, ir meldžiame: padaryk, kad mes tikėjimu, meile ir gerais darbais vis būtume su Tavimi. Amen.

Čia galima sukalbėti PRISIPAŽISTU ir TEPASIGAILI (p. 115) arba paskaityti vadinamosios dvasinės išpažinties maldą (p. 166).

Skaitiniai ir Tikėjimo išpažinimas

Jei šeima turi Naująjį Testamentą, pamaldų vadovas ar kuris iš dalyvių paskaito ištrauką iš Apaštalų laiškų. Pradžioje pasako laiško pavadinimą, pabaigoje priduria: **Tai Dievo žodis**. Visi sėdėdami klausosi, gale atsako: **Dėkojame Dievui**.

Valandėlę pamąstoma apie girdėtus Šventojo Rašto žodžius, paskui, taip pat sėdint, giedama ar skaitoma parinkta liturginio laiko giesmė, o eiliniu laiku – kuri nors giesmė Išganytojui ar Švč. Mergelei Marijai (p. 588–619).

Toliau, jei turimas Naujasis Testamentas, iš jo paskaitoma Evangelijos ištrauka. Skaitovas pradžioje sako: **Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal Matą** (ar: **Morkų, Luką, Joną**). Visi sustoję atsako: **Garbė Tau, Viešpatie!** Pabaigoje skaitovas sako: **Girdėjote Viešpaties žodį** ir bučiuoja knygą. Dalyviai atsako: **Šlovė Tau, Kristau!** Vėl tyliai pamąstoma.

Neturint Naujojo Testamento, po giesmės skaitomi evangeliniai Kristaus palaiminimai iš šio maldyno, p. 51.

Tyliai pamąščius, jei turima kokia tinkama religinė knyga, iš jos paskaitomas straipsnelis, tartum pamokslėlis. Arba dalyviai trumpai pasidalija mintimis apie girdėtuosius Dievo įkvėptus žodžius.

Neturint Naujojo Testamento nei kitos religinės knygos pamokslėliui, paskaitytina vienas kitas skyrelis iš katekizmo arba iš šio maldyno, p. 73–93.

Po skaitinių visi sustoję gieda ar kalba Tikėjimo išpažinimą **TIKIU Į DIEVĄ TĖVĄ**, p. 46 (119).

Maldavimai, dvasinė Komunija, pabaiga

Po Tikėjimo išpažinimo pagiedama ar sukalbama ŠVENTAS DIEVE ar DIEVAS – MŪSŲ PRIEGLAUDA IR STIPRYBĖ (p. 145, 549).

Paskui sustojama, ir vadovas paragina pasimelsti Kristaus išmokyta malda:

Dabar visi melskime Dievą taip, kaip Jėzus Kristus mus išmokė.

Visi: TÈVE MŪSŲ.

Kasdienės duonos prašymas primena ir dvasios peno – šv. Komunijos reikalingumą. Todėl dera šiuo metu sužadinti savyje troškimą priimti Švč. Sakramentą: vien tyliai, mintimis tai Viešpačiui Jėzui pareikšti arba paskaityti vadinamąją dvasinės Komunijos maldą (p. 141).

Po dvasinės Komunijos kiekvienas dalyvis trumpai tylomis pamąsto, ką gera ryžtasi nuveikti per ateinančią savaitę. Paskui pagiedama (sukalbama) MARIJA, MARIJA (p. 548) arba VIEŠPATIES ANGELAS (p. 46), ir tuo Dievo žodžio pamaldos baigiamos.

Čia aprašytas Dievo žodžio pamaldas kartkartėmis galima pakeisti giedamais ar skaitomais tradiciniais būdais: Švč. Mergeles Marijos valandomis, kalbamuoju rožiniu, giedamuoju rožiniu, Švč. Jėzaus Vardo rožiniu, o gavėnioje Graudžiais verksmais, Kryžiaus keliu ar Kalvarijos kalnais (žr. p. 303, 311, 339, 363, 385, 409, 421).

Maldos nuotakai sukurti ir palaikyti gerai tinka religinės muzikos įrašai.

Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, *
kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius.
Amen. * Aleliuja.

Himnas

ŠVIESOS KŪRĖJAU, VIEŠPATIE, * dienų žibintą
degantis, * šviesybę naują teikiantis, * pasaulio
pradžią kuriantis;

2 Tu rytmetį su vakaru * sujungti dienai paliepei, *
išgirsk maldas čia raudančių, * baisyti tamsybėn grimz-
tančių.

3 Tegu kaltybių prislėgta, * nelieta siela be globos *
juk ji, nekildama aukšty, * kaltėm save supančioja.

4 Tegu ji beldžiasi dangun, * tegaus gyvybės dova-
ną, * Kaltybių venkime visų, * visas piktybes šalinkim.

5 Geriausias Tėve, mums padėk, * jam lygus viengi-
mi Sūnau, * drauge su guodžiančia Dvasia * per amžius
viešpataujantis. Amen.

Galima sėsti

Pirma psalmė

Prieg. Viešpats duos tau galybės skeptrą iš Siono *
ir karaliaus per amžius, aleliuja.

Ps 110 VIEŠPATIES ŽODIS MANO VIEŠPAČIUI:
„Sėskis mano dešinėje, * kol tavo priešus patiesiu tau
po kojom.“

2 Viešpats duos tau galybės skeptrą iš Siono: *
„Valdyk tave apsupusius priešus!“

3 Buvai karališkai orus nuo pat gimimo, šventoji garbė lydėjo tave nuo iščių, * nuo aušros tavo jaunystės.

4 Viešpats prisiekė ir nesigaili: * „Tu kunigas amžiams, kaip Melchizedekas.“

5 Tavo dešinėj budi Viešpats, – * sutriuškins Jis karalius savo įniršio dieną.

6 Savo žygyje jisai gers iš upelio * ir stiprybės įgis, kad nugalėtų.

7 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen. **Prieg.**

Antra psalmė

Prieg. Žemė apmiršta * nuo Viešpaties Artumo, aleliuja.

Ps 114 KAI IZRAELIS IŠĖJO IŠ EGIPTO, * Jokūbo palikuonys – iš tautos svetimkalbės,

2 Judas tapo Dievo šventove, * jo valda – Izraelis.

3 Jūra, pamačiusi juos, atsitraukė, * atgal pasisuko Jordanas.

4 Kalnai kaip avinai šokinėjo, * kalneliai – lyg kaimenės ėriukai.

5 Kas gi tau, jūra, ko gi tu bėgi? * Jordanai, ko atgal atsitrauki?

6 Ko gi, kalnai, ko lyg avinai šokinėjat? * Ir jūs, kalneliai, – kaip kaimenės ėriukai?

7 Žeme, drebėk nuo Viešpaties Artumo; * nuo Jokūbo Dievo Artumo,

8 Jis uolas vandens tvenkiniais paverčia, * o titnągą – tekančiais šaltiniais.

9 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen. **Prieg.**

Giesmė

Prieg. Užviešpatavo mūsų Viešpats Dievas, * Visagalis, aleliuja.

Giedant **Aleliuja** kartojama, kaip čia parašyta, o skaitant užtenka sakyti **Aleliuja** prieš kiekvieną posmelį ir po jo.

Apr 19 ALELIUJA! * Išganymas, šlovė ir galybė priklauso mūsų Dievui, * (**A. Aleliuja**) * nes Jo nuosprendžiai tikri ir teisingi! * **A. Aleliuja** (aleliuja).

2 Aleliuja! * Visi jo tarnai, šlovinkit mūsų Dievą, * (**A. Aleliuja**) * visi, kurie bijote Jo: mažieji ir didieji! * **A. Aleliuja** (aleliuja).

3 Aleliuja! * Užviešpatavo mūsų Viešpats Dievas, Visagalis. * (**A. Aleliuja**) * Džiūgaukime ir linksminkimės, ir duokime Jam garbę! * **A. Aleliuja** (aleliuja).

4 Aleliuja! * Nes prisiartino Avinėlio vestuvės * (**A. Aleliuja**) * ir Jo nuotaka pasirengusi. * **A. Aleliuja** (aleliuja).

5 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen. **Prieg.**

Skaitinėlis

Tebūna pašlovintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, gailestingumo Tėvas ir visokios paguodos Dievas, kuris guodžia mus kiekviename sielvarte, kad ir mes galėtume paguosti bet kokią sielą iš tikrųjų ta paguoda, kurią gauname iš Dievo (2 Kor 1, 3–4).

Atliepas

K. Šlovinamas esi, Viešpatie, * dangaus skliauto aukštybėj. **A.** Šlovinamas esi, Viešpatie, * dangaus skliauto aukštybėj.

K. Aukštinamas ir garbinamas per amžius. **A.** Dangaus skliauto aukštybėj!

K. Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai. – **A.** Šlovinamas esi, Viešpatie, * dangaus skliauto aukštybėj.

Dera stovėti

Švč. Mergelės Marijos giesmė

Prieg. Dėkokite Viešpačiui – Jis mus išklause: * didžių dalykų Jis mums padarė.

Lk 1 (*darome kryžiaus ženklą*) MANO SIELA ŠLOVINA VIEŠPATĮ, * mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju,

2 nes Jis pažvelgė į savo nuolankią tarnaitę. * Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos,

3 nes didžių dalykų padarė man Viešpats, * ir šventas yra Jo Vardas!

4 Jis maloningas iš kartos į kartą * tiems, kurie Jo klauso.

5 Jis parodo savo rankos galybę * ir išsklaido išdidžios širdies žmones.

6 Jis numeta galiūnus nuo sostų * ir išaukština mažuosius.

7 Alkstančius gėrybėmis apdovanoja, * turtuolius tuščiomis paleidžia.

8 Jis ištiesė pagalbos ranką savo tarnui Izraeliui, * kad minėtų Jo gailestingumą,

9 kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams – * Abraomui ir jo palikuonims per amžius.

10 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen. **Prieg.**

Maldavimai

K. Viešpats Kristus yra mūsų Galva, o mes jo Kūno nariai. Šlovinkime Jį ir džiaugsmingai maldaukime:

A. Teateinie tavo Karalystė, Viešpatie!

K. Tavo Bažnyčia, Viešpatie, tesuvienija visą žmoniją ir visoms tautoms tebūna išganymo ženklas.

A. Teateinie...

K. Stiprink mūsų popiežių ir vyskupus, apdovanok juos vienybe, ramybe ir meile. **A.**

K. Padėk krikščionims vis labiau vienytis su Tavimi, Bažnyčios Galva, o gyvenimu skelbti ir liudyti Tavo Karalystę. **A.**

K. Visam pasauliui siųski taiką, kad visur klestėtų ramybė ir santarvė. **A.**

K. Mūsų mirusiems broliams ir seserims leisk garbingai prisikelti, o mus padaryk jų džiaugsmo dalininkais. **A.**

Dabar sukalbėsime (pagiedosime) maldą, kurios mus išmokė mūsų Išganytojas:

TÈVE MŪSŲ, p. 45.

Malda

Dieve, mūsų Prieglauda ir Stiprybe, išklausyk nuoširdžias savosios Bažnyčios maldas ir, patsai būdamas maldingumo Įkvėpėjas, suteik visa, ko pasitikėdami prašome per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris būdamas Dievas su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius. **A.** Amen.

Pabaiga

Jei vadovauja kunigas arba diakonas:

K. Viešpats su jumis. – **A.** Ir su tavimi.

K. Tepalaimina jus visagalis Dievas – † Tėvas ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia. – **A.** Amen.

K. Eikite ramybėje. – **A.** Dėkojame Dievui.

Jei nėra kunigo nei diakono, Vakarinė baigiama taip:

K. Viešpats mus tepalaimina, tesaugo nuo visokio blogio ir tenuveda į amžinąjį gyvenimą. – **A.** Amen.

LITANIJOS

Litánijos yra saviti religinės poezijos kūriniai – ilga eilė kreipinių, dažniausiai paimtų iš Šventojo Rašto, su besikartojančiais atsakymais. Maldinga siela čia išlieja savo susižavėjimą Išganytojo kilnumu ir darbais, šventųjų dorybėmis, kartu dėkoja ir maldauja.

ŠVČ. JĖZAUS VARDŲ LITANIJA

Kyríe, eleison! Chríste, eleison! Kyrie, eleison!
Jėzau, išgirsk mus! Jėzau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve,
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve,
Šventoji Dvasia, Dieve,
Šventoji Trejybė, vienas Dieve,
Jėzau, Dievo Sūnau,
Jėzau, Tėvo Atspindys,
Jėzau, amžinai spindinčioji Šviesa,
Jėzau, garbės Valdove,
Jėzau, teisingumo Saule,
Jėzau, Mergelės Marijos Sūnau,
Jėzau meilingasis,
Jėzau nuostabasis,
Jėzau, galingasis Dieve,

pasigaliėk mūsų!

Jėzau, ateities Tėve,
Jėzau, išganymo Skelbėjau,
Jėzau galingasis,
Jėzau kantrusis,
Jėzau klusnysis,
Jėzau romusis ir nuolankiaširdi,
Jėzau, skaistumo Mylėtojai,
Jėzau, mūsų Mylėtojai,
Jėzau, taikos Dieve,
Jėzau, gyvybės Davėjai,
Jėzau, dorybių Mokytojai,
Jėzau, uolusis sielų Gelbėtojai,
Jėzau, mūsų Dieve,
Jėzau, mūsų Priegloba,
Jėzau, vargšų Tėve,
Jėzau, tikinčiųjų Brangenybe,
Jėzau, gerasis Ganytojai,
Jėzau, tikroji Šviesa,
Jėzau, amžinoji Išmintie,
Jėzau, begalini Gerume,
Jėzau, mūsų Kely ir Gyvenime,
Jėzau, angelų Džiaugsme,
Jėzau, patriarchų Valdove,
Jėzau, apaštalų Mokytojai,
Jėzau, evangelistų Įkvėpėjau,
Jėzau, kankinių Tvirtume,
Jėzau, išpažinėjų Šviesa,
Jėzau, mergelių Skaistume,
Jėzau, visų šventųjų Vainike,

pasigailėk mūsų!

Būk mums maloningas, atleisk mums, Jėzau!
Būk mums maloningas, išklausyk mus, Jėzau!

Nuo visokio blogio
Nuo visokių nuodėmių
Nuo Tavęs įžeidimo
Nuo velnio žabangų
Nuo neskaisčių polinkių
Nuo amžinosios mirties
Nuo Tavo įkvėpimų niekinimo
Savo paslaptingu šventu įsikūnijimu
Savo gimimu iš Marijos
Savo kūdikystės žavesiu
Savo dieviškuoju gyvenimu
Savo darbais ir sielvartais
Savo kančia ir kruvinu prakaitu
Savo vienatve, kenčiant ant kryžiaus,
Savo merdėjimu
Savo mirtimi ir palaidojimu
Savo prisikėlimu iš numirusių
Savo įžengimu į dangų
Švenčiausiojo Sakramento dovana
Savo džiaugsmiais ir palaima
Savo garbe amžinąja

gelbėk mus, Jėzau!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 atleisk mums, Jėzau!
Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 išklausyk mus, Jėzau!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
pasigailėk mūsų!

Jėzau, išgirk mus!

Jėzau, išklausk mus!

Melskimės. Leisk mums, Viešpatie, visuomet Tavęs išganingai bijoti ir Tave nuoširdžiai mylėti, nes Tu niekuomet nenustoji vadovavęs tiems, kurie tikrai Tave myli. Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. Amen.

ŠVČ. JĖZAUS ŠIRDIES LITANIJA

Kyrīe, eleison! Chrīste, eleison! Kyrīe, eleison!
Kristau, išgīrsk mus! Kristau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve,
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve,
Šventoji Dvasia, Dieve,
Šventoji Trejybė, vienas Dieve,
Jėzaus Širdie, Sūnau amžinojo Tėvo,
Jėzaus Širdie, Mergelėje Motinoje
Šventosios Dvasios sutvertoji,
Jėzaus Širdie, su Dievo žodžiu esmingai
sujungtoji,
Jėzaus Širdie begalinės didybės,
Jėzaus Širdie, šventoji Dievo Bažnyčia,
Jėzaus Širdie, Aukščiausiojo padangtė,
Jėzaus Širdie, Dievo namai ir dangaus vartai,
Jėzaus Širdie, liepsnojantis meilės židiny,
Jėzaus Širdie, teisingumo ir meilės buveinė,
Jėzaus Širdie, gerumo ir meilės pilnoji,
Jėzaus Širdie, visų dorybių gelmė,
Jėzaus Širdie, visokios pagarbos vertoji,
Jėzaus Širdie, visų širdžių valdovė,
Jėzaus Širdie, išminties ir žinojimo lobyne,
Jėzaus Širdie, dievybės pilnatvė,
Jėzaus Širdie, Tėvo mylimiausioji,
Jėzaus Širdie, visiems malonių teikiančioji,
Jėzaus Širdie, visos žmonijos išsiilgtoji,
Jėzaus Širdie, kantrioji ir gailestingoji,

pasigailėk mūsų!

Jėzaus Širdie, dosni Tavęs besišaukiantiems,
 Jėzaus Širdie, gyvybės ir šventumo šaltini,
 Jėzaus Širdie, permaldavime už mūsų nuodėmes,
 Jėzaus Širdie, baisiai išniekintoji,
 Jėzaus Širdie, mūsų nedorybių įskaudintoji,
 Jėzaus Širdie, ligi mirties paklusnioji,
 Jėzaus Širdie, ietimi pervertoji,
 Jėzaus Širdie, paguodos šaltini,
 Jėzaus Širdie, mūsų gyvenime ir prisikėlime,
 Jėzaus Širdie, taikos ir ramybės davėja,
 Jėzaus Širdie, nuodėmių auka,
 Jėzaus Širdie, Tavimi pasitikinčiųjų išganyme,
 Jėzaus Širdie, mirstančiųjų viltie,
 Jėzaus Širdie, visų šventųjų džiaugsme,

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 atleisk mums, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 išklausk mus, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 pasigailėk mūsų!

Jėzau, romasis ir nuolankiaširdi!

Padaryk mūsų širdį panašią į savo Širdį!

Melskimės. Visagali amžinasis Dieve, pažvelk į savo mylimojo Sūnaus Širdį ir į tai, kaip ji Tave pagarbino ir kuo Tau už nusidėjėlius atsilygino. Mūsų prašomas pasigailėti, maloniai mums atleisk vardan savo Sūnaus Jėzaus Kristaus, kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja per amžius. Amen.

Atsilyginimo malda

*(Kalbama per Švč. Jėzaus Širdies šventę
ir pirmaisiais mėnesių penktadieniais, žr. p. 234, 281)*

GERASIS JĖZAU! Už Tavo begalinę meilę žmonės labai dažnai Tau atsimoka didžiausiu abejingumu, užmiršimu ir net panieka. Todėl mes, suklaupę prieš Tavo altorių (paveikslą), norime ypatingu Tavęs garbinimu atsilyginti Tau už tą nelemtą atšalimą ir įžeidimus, kurių tiek daug patiria meilingoji Tavo Širdis.

Atsimindami, kad ir mes patys kartais esame panašiai nedorai pasielgę, labai gailimės ir susigraudinę prašome, kad pirmiausia mums būtum gailestingas. Mes trokštame ir esame pasiryžę atsilyginti tiek už savo nusižengimus, tiek ir už kitų, kurie, toli nuklydę nuo išganymo kelio, arba visiškai nenori Tavęs pripažinti savo Ganytoju ir Vadu, arba, užmiršę Krikšto pažadus, nebeklauso maloniųjų Tavo įsakymų. Už visas tas smerktinas nedorybes mes norime atsilyginti ir kiekvieną jų atitaisyti.

Kad atsisteistume už visus Dievo garbės įžeidimus ir žmonių papiktinimus, mes Tau skiriame tą pačią atlyginimo auką, kurią Tu Dievui Tėvui paaukojai prikaltas prie kryžiaus, o dabar kasdien atnaujini ant mūsų altorių šventosiose Mišiose; prie jos jungiame Švenčiausiosios Mergelės Marijos, visų šventųjų ir visų dorų tikinčiųjų permaldavimus.

Už savo praeities ir už kitų nuodėmes, už Tavo didžios meilės nepaisymą, Tavo malonės remiami,

nuoširdžiai ryžtamės, kiek tik pajėgsime, atlyginti tvirtu tikėjimu, tyru gyvenimu, tiksliu Evangelijos įsakymų, ypač Meilės įsakymo, vykdymu. Be to, visomis jėgomis stengsimės neleisti, kad kas vėl Tave įžeidinėtų, ir rūpinsimės, kad kuo daugiau žmonių Tave išpažintų.

Meldžiame Tave, maloningasis Jėzau, užtariant Švenčiausiajai Mergelei Marijai, žmonijos kalčių Atitaisytojai ir mūsų Tarpininkei, priimk šį laisvos valios atsilyginimo norą ir didžiąja ištvermės malone padėk mums, kad ligi pat mirties būtume Tau ištikimi ir pagaliau visi nueitume į Tėvynę, kur Tu su Dievu Tėvu ir Šventąja Dvasia gyveni ir viešpatauji per amžius. Amen.

**Žmonijos pasiaukojimo
Švč. Jėzaus Širdžiai aktas**

*(Kalbama per Kristaus Karaliaus šventę
ir per birželines pamaldas, žr. p. 238, 259)*

MIELASIS JĖZAU, žmonijos Atpirkėjau, pažvelk į mus, nuolankiai suklaupusius prieš Tavo altorių (paveikslą). Mes Tavo esame ir norime Tavo būti. Kad dar tvirčiau galėtume su Tavimi susijungti, šiandien visi ir kiekvienas pasiaukojame Švenčiausiajai Tavo Širdžiai.

Gerasis Jėzau! Daugelis Tavęs visiškai nepažįsta; daugelis, paniekinę Tavo įsakymus, nuo Tavęs nusi-grėžė. Pasigailėk jų ir visus patrauk prie savo Šven-

čiausiosios Širdies. Būk, Viešpatie, Valdovas ne vien ištikimųjų, kurie niekada nuo Tavęs nepasitraukia, bet ir sūnų palaidūnų, kurie Tave paliko. Padėk jiems greitai sugrįžti į Tėvo namus, kad nežūtų dvaisios skurde.

Būki Valdovas tų brolių, kurie yra nuo mūsų atsisyrę dėl klaidų ar nesantaikos. Pašauk juos į tiesos pilnatvę ir tikėjimo vienybę, kad būtų viena kaimenė ir vienas ganytojas. Taip pat visus Tavęs dar nepažįstančius atvesk į savo tikinčiųjų šeimą.

Suteik, Viešpatie, savo Bažnyčiai tikrą klestėjimą, duok visoms tautoms taiką ir ramybę. Padaryk, kad visoje žemėje skambėtų vienas balsas: „Garbė ir šlovė mūsų Išganytojo dieviškajai Širdžiai per amžius!“ Amen.

Birželinės pamaldos

Birželio mėnuo skiriamas Švč. Jėzaus Širdies garbinimui. Ši mėnesį, trečiąją penktadienį po Sekminių, esti minima Švč. Jėzaus Širdies diena, taip pat kasdien laikomos šiam tikslui skirtos pamaldos.

Birželių pamaldų turinį sudaro Švč. Jėzaus Širdies litanija (p. 255) ir Žmonijos pasiaukojimo aktas (p. 258). Prieš tai ar po to dera skaityti atitinkamus mąstymėlius. Pabaigai giedama IŠ ŠIOS ŽEMELĖS (p. 589), O ROMIOJI (p. 591), JĖZAUS ŠIRDIE ŠVENČIAUSIA (p. 588) ar kuri kita panašaus turinio giesmė. Bažnyčioje šios pamaldos gali būti laikomos prie išstatyto Švč. Sakramento.

Jei nėra galimybės atvykti į birželines pamaldas bažnyčioje, dera jas atlikinėti namie, prie Švč. Jėzaus Širdies paveikslo.

ŠVČ. KRISTAUS KRAUJO LITANIJA

Kyríe, eleison! Christe, eleison! Kyrie, eleison!
Kristau, išgíorsk mus! Kristau, išklaúsyk mus!

Tėve, dangaus Dieve,
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve,
Šventoji Dvasia, Dieve,
Šventoji Trejybe, vienas Dieve,

pasigalėk
mūsų!

Kristaus, amžinojo Tėvo vienatinio Sūnaus,
Kraujau,
Kristaus, įsikūnijusio Dievo Žodžio, Kraujau,
Kristaus, Naujojo ir Amžinojo Testamento,
Kraujau,

Kristaus Kraujau, Alyvų sode sruvenęs žemėn,
Kristaus Kraujau, tekėjęs nuplakant,
Kristaus Kraujau, ištryškęs erškėčiais
vainikuojant,

Kristaus Kraujau, išlietas ant kryžiaus,
Kristaus Kraujau, mūsų išganymo kaina,
Kristaus Kraujau, be kurio nėra atleidimo,
Kristaus Kraujau, eucharistini sielų gėrime ir
apsiplovime,

Kristaus Kraujau, gailestingumo srove,
Kristaus Kraujau, piktosios dvasios nugalėtojai,
Kristaus Kraujau, kankinių tvirtume,
Kristaus Kraujau, išpažinėjų jėga,
Kristaus Kraujau, skaistumo šaltini,

išgelbėk mus!

Kristaus Kraujau, svyruojančiųjų stiprybe,
 Kristaus Kraujau, vargstančiųjų pagalba,
 Kristaus Kraujau, verkiančiųjų paguoda,
 Kristaus Kraujau, atgailaujančiųjų viltie,
 Kristaus Kraujau, mirstančiųjų gyvybe,
 Kristaus Kraujau, širdžių ramybe ir malonume,
 Kristaus Kraujau, amžinosios laimės laide,
 Kristaus Kraujau, skaistyklos vėlių vaduotojau,
 Kristaus Kraujau, visokios garbės ir
 šlovės vertasis,

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 atleisk mums, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 išklausyk mus, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 pasigailėk mūsų!

Savo krauju atpirkai mus, Viešpatie!

Ir padarei iš mūsų Dievo Karalystę!

Melskimės. Visagali amžinasis Dieve, vienatinį savo Sūnų Tu paskyrei pasaulio Atpirkėju ir panorėjai būti permaldautas Jo Krauju, todėl suteik malonę, kad mes tą Kraują, kaip savo išganymo kainą, didžiai gerbtume ir jo galybe būtume apsaugoti nuo visokių blogybių žemėje, o danguje galėtume džiaugtis amžiniais atpirkimo vaisiais. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS LITANIJA

Kyrīe, eleison! Christe, eleison! Kyrīe, eleison!
Kristau, išgīrsk mus! Kristau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve,
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve,
Šventoji Dvasia, Dieve,
Šventoji Trejybė, vienas Dieve,

Šventoji Marija,
Šventoji Dievo Gimdytoja,
Šventoji Mergelių Mergele,
Motina Kristaus,

Motina Bažnyčios,
Motina Dievo malonės,
Motina tyriausioji,
Motina skaisčiausioji,

Motina nepalytėtoji,
Motina nesuteptoji,
Motina meilingoji,
Motina stebuklingoji,

Motina geroji patarėja,
Motina Sutvėrėja,
Motina Išganytoja,
Mergele išmintingoji,

Mergele garbingoji,
Mergele šlovingoji,
Mergele galingoji,
Mergele maloningoji,

pasigailėk
mūsų!

melksi už mus!

Mergele ištikimoji,
Teisybės paveiksle,
Išminties soste,
Mūsų linksmybės priežastie,
Dvasios inde,
Garbės inde,
Ištabusis maldingumo inde,
Paslaptingoji rože,
Dovydo bokšte,
Balčiausiasis bokšte,
Aukso namai,
Sandoros skrynia,
Dangaus vartai,
Aušros žvaigžde,
Ligonių sveikata,
Nusidėjėlių gynėja,
Nuliūdusiųjų paguoda,
Krikščionių pagalba,
Karaliene angelų,
Karaliene patriarchų,
Karaliene pranašų,
Karaliene apaštalų,
Karaliene kankinių,
Karaliene išpažinėjų,
Karaliene mergelių,
Karaliene visų šventųjų,
Karaliene be gimtosios nuodėmės pradėtoji,
Karaliene į dangų paimtoji,
Karaliene šventojo rožinio,
Karaliene šeimos,
Karaliene taikos,

melski už mus!

Dievo Avinēli, kuris naikini pasaulio nuodēmes,
atleisk mums, Viešpatie!

Dievo Avinēli, kuris naikini pasaulio nuodēmes,
išklausk mus, Viešpatie!

Dievo Avinēli, kuris naikini pasaulio nuodēmes,
pasigailēk mūs!

TAVO APGYNIMO ŠAUKIAMĒS, * šventoji Dievo
Gimdytoja! * Mūsu maldų neatmeski mūsu reikaluose,
* bet nuo visokių pavojų mus visados gelbėk. *
Mergelė garbingoji ir palaimintoji, * mūsų Valdove,
mūsų Tarpininke, mūsų Užtarėja, * su savo Sūnumi
mus sutaikink, * savo Sūnui mus paveski, * savo Sūnui
mus atiduoki!

Melski už mus, šventoji Dievo Gimdytoja!
Kad taptume verti Kristaus žadėjimų!

Melskimės. Meldžiame Tave, Viešpatie Dieve,
Švenčiausiajai Mergelei Marijai užtariant, leisk mums,
savo žmonėms, išsigelbėti iš dabartinių sielvartų, visados
džiaugtis sielos bei kūno sveikata ir gėrėtis amžinąja
palaima. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Šv. Bernardo malda

ATSIMINK, maloningoji Mergele Marija, jog amžiais nėra girdėta, kad apleistum bent vieną, kas bėga prie tavęs, šaukiasi tavo pagalbos ir prašosi užtariamąs. Šitokio pasitikėjimo kupini, ir mes skubame

prie tavęs, Mergelių Mergele ir Motina! Mes einame pas tave, būdami nusidėjėliai, su gailesčiu puolame prie tavo kojų. Tu, įsikūnijusio Žodžio Motina, nepaniekink mūsų žodžių, bet maloningai išgirk ir išklausyk.

Pasiaukojimo Nekaltajai

Švč. Mergelės Marijos Širdžiai aktas

(Kalbamas Nekaltosios Švč. Mergelės Marijos Širdies dieną – trečiąjį šeštadienį po Sekminių – ir pirmaisiais mėnesių šeštadieniais)

MARIJA, GALINGOJI MERGELE, gailestingoji Motina, Dangaus Karalienė ir Nusidėjėlių Gynėja, mes aukojamės tavo Nekaltajai Širdžiai.

Aukojame tau save ir savo gyvenimą: visa, ką turime, ką mylime ir kas esame. Tau tebūna skirtos mūsų kūno jėgos, širdis ir siela, tau mūsų namų židiniai, šeimos ir Tėvynė. Visa, kas yra mumyse ir aplink mus, tepriklauso tau ir tesinaudoja tavo motiniška globa.

Kad šis mūsų pasiaukojimas būtų tvirtas ir nepaliaujamas, šiandien mes prie tavo kojų atnaujiname Krikšto įžadus ir Pirmosios šventosios Komunijos pasiryžimus.

Pasižadame visuomet drąsiai išpažinti šventąjį tikėjimą, visuomet, kaip dera tikriems katalikams, klausyti popiežiaus bei jo skirtų vyskupų.

Pasižadame stropiai laikytis Dievo ir Bažnyčios įsakymų, sąžiningai švęsti sekmadienį ir įsakytomis dienomis uoliai dalyvauti šventosiose Mišiose.

Ryžtamės kuo dažniau naudotis dvasią stiprinančiomis religinėmis priemonėmis, ypač išpažintimi ir šventąja Komunija.

Galingoji Dievo Motina, meilingoji mūsų Globėja, pasižadame iš visos širdies šventai dirbuotis, kad išplistų tavo Nekaltosios Širdies viešpatavimas ir šitaip mūsų ir visų žmonių sielose, mūsų Tėvynėje ir visame pasaulyje kuo greičiau ir kuo tvirčiau įsikurtų garbingojo tavo Sūnaus Jėzaus Kristaus Karalystė. Amen.

Gegužinės pamaldos

Gegužės mėnesio pamaldos yra labai sena religinė praktika. Jau XII amžiuje užtinkami aiškūs gegužinių pamaldų pėdsakai Ispanijoje, Prancūzijoje ir Vokietijoje. XVIII amžiuje Italijoje atsiranda gegužinės pamaldos, panašios į dabartines mūsų šios. Pradžią joms davė šv. Pilypas Nėris. To amžiaus pabaigoje jos jau gyvavo Prancūzijoje, Ispanijoje, o šiek tiek vėliau Belgijoje ir Šveicarijoje. Apie 1840 metus įsigalėjo Vokietijoje, Lenkijoje ir Lietuvoje. Ypač greitai ėmė plisti, kai popiežius Pijus VII joms skyrė atlydus ir paragino tikinčiuosius gausiai jose dalyvauti.

Gegužinės pamaldos bažnyčioje dažniausiai laikomos prie Dievo Motinos arba didžiojo altoriaus. Giedama Švč. Mergelės Marijos litanija ir kuri nors giesmė, dažniausiai SVEIKA, MARIJA, MOTINA DIEVO (p. 267), be to, esti skaitinys arba pamokslas.

Kas negali ateiti į bažnyčią, gegužines pamaldas atlieka namie. Tam tikslui švoriame kambaryje parengiamas altorėlis su Marijos paveikslu. Prie jo giedama ar skaitoma Švč. Mergelės Marijos litanija, kalbama šv. Bernardo malda (p. 264) ir bai-

giama giesme SVEIKA, MARIJA, MOTINA DIEVO (čia pat) arba MARIJA, MARIJA (p. 548).

Giesmė gegužės mėnesiui

SVEIKA, MARIJA, MOTINA DIEVO, * dangaus mums duota naujoji Ieva! * Atmint mus teikis savo širdyje, * melsk už mus Dievą, * sveika, Marija!

2 Sveika, Mergele, nesuteptoji, * kančioj mus guodi, ligoj globoji; * o kvepiančioji dangaus lelija, * duok sveiką orą, * sveika, Marija!

3 Tu žemei Dievą gimdei, penėjai, * dangaus Valdovą, mūs Atpirkėją; * tegul mūs šaliai palaima lyja, * gink mus nuo bado, * sveika, Marija!

4 Tu mirtį savo Sūnaus regėjai, * ašaras gaudžias po kryžium liejai; * per savo kančią lyg kalvariją * duok mums kantrybės, * sveika, Marija!

5 Šventa Mergele, pilna malonės, * vienybę platink, sutaikink žmones, * naikink rūstybę visų širdyje, * suteik ramybę, * sveika, Marija!

6 Motina šventa, visų tyriausia, * duok nekaltybės dorą brangiausią, * naikink širdyje pikto vergiją, * duok Dievo meilę, * sveika, Marija!

7 O Karaliene visų šventųjų, * išgirsk meldimą žmonių kaltųjų, * neleisk mums žūti baisioj ugnyje, * nuvesk į dangų, * sveika, Marija!

ŠV. JUOZAPO LITANIJA

Kyrie, eleison! Christe, eleison! Kyrie, eleison!
Kristau, išgirsk mus! Kristau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve,
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve,
Šventoji Dvasia, Dieve,
Šventoji Trejybe, vienas Dieve,
Šventoji Marija,
Šventasis Juozapai,
Garbingasis Dovydo palikuoni,
Patriarchų šviesybe,
Dievo Gimdytojos sužadėtini,
Drovisis Švenčiausiosios Mergelės saugotojau,
Dievo Sūnaus maitintojau,
Stropusis Kristaus gynėjau,
Šventosios šeimos galva,
Juozapai teisingasis,
Juozapai tyrasis,
Juozapai išmintingasis,
Juozapai tvirtasis,
Juozapai klusnasis,
Juozapai ištikimasis,
Juozapai kantrusis,
Neturto mylėtojau,
Darbininkų pavyzdys,
Šeimos gyvenimo puošmena,
Nekaltųjų saugotojau,

pasigailėk
mūsų!

melski už mus!

Šeimų stiprybe,
 Vargdienių paguoda,
 Ligonų viltie,
 Mirštančiųjų užtarėjau,
 Piktųjų dvasių baime,
 Šventosios Bažnyčios globėjau,

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 atleisk mums, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 išklausk mus, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 pasigailėk mūsų!

Viešpats paskyrė jį savo namų tvarkytoju!

Ir visų savo turtų valdytoju!

Melskimės. Dieve, savo nuostabia Apvaizda Tu išrinkai šventąjį Juozapą savo Švenčiausiajai Gimdytojai sužadėtiniu. Mes žemėje jį garbiname kaip globėją, o jis danguje tebūna mūsų užtarėjas. Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. Amen.

Malda šv. Juozapui

(Spalio mėnesį kalbama po rožinio)

ITAVE, PALAIMINTASIS JUOZAPAI, kreipiamės vargų spaudžiami. Melsdami tavo švenčiausią Sužadėtinę pagalbos, su pasitikėjimu prašome, kad ir tu mus globotum. Dėl tos skaisčios meilės, kuri tave jungė su

nekaltąją Mergele, Dievo Gimdytoja, ir dėl to tėviško džiaugsmo, su kuriuo glaudei prie savęs Kūdikelį Jėzų, maloningai pažvelk į visus, kuriuos Jėzus Kristus yra atpirkęs savo Krauju, ir mūsų reikaluose padėk mums savo galia ir užtarimu. Rūpestingasis šventosios Šeimos Sarge, saugok Jėzaus Kristaus žmones. Mylimasis Tėve, padėk mums išvengti visokių klaidų ir nupuolimų. Galingasis Gelbėtoja, stiprink mus kovoje su tamsos galybėmis ir, kaip anuomet išgelbėjai Kūdikelį Jėzų iš gresiančio Jo gyvybei pavojaus, taip dabar gink šventąją Dievo Bažnyčią nuo priešo žabangų ir nuo visokių nelaimių, o kiekvieną mūsų nuolat globok, kad, stiprinami tavo pavyzdžio ir pagalbos, galėtume šventai gyventi, Dievo malonėje numirti ir pasiekti amžinąją dangaus laimę. Amen.

Giesmė šv. Juozapai

MARIJOS IR JĖZAUS GLOBĖJAU brangus, * o Juozapai, šaukias tavęs štai žmogus. * Nelaimės mus spaudžia, dejuojam varguos, * globok iš dangaus mus, užtark ir paguosk!

2 Palaimintas tėve tu darbo žmonių, * išmelsk mums iš Dievo gausių dovanų. * Tu Jėzų turėjai prie savęs arti, * mus stiprink, kad būtum dorybė tvirti.

3 Tu Jėzaus Bažnyčios globėjas esi, * todėl tavęs prašo krikščionys visi: * išmelski palaimos tu darbui žmogaus, * nuvesk mus pas Jėzų į laimę dangaus.

VISŲ ŠVENTŲJŲ LITANIJA

Iškilmingiems maldavimams

Visų Šventųjų litaniją sudaro penkios dalys: I – įžanga, II – kreipiniai į šventuosius, III – kreipiniai į Išganytoją, IV – maldavimai įvairiais reikalais ir V – pabaiga. III ir IV dalies imamas pasirinktinai arba A, arba B variantas. IV dalies C skyrelis visuomet išlieka.

I – Įžanga

Kyrie, eleison!	Kyrie, eleison!
Christe, eleison!	Christe, eleison!
Kyrie, eleison!	Kyrie, eleison!

Tėve, dangaus Dieve,
 Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve,
 Šventoji Dvasia, Dieve,
 Šventoji Trejbe, vienas Dieve,

pasiigailėk
 mūsų!

II – Kreipiniai į šventuosius

Šventoji Marija,
 Šventoji Dievo Gimdytoja,
 Šventoji Mergelių Mergele,
 Šventasis Mykolai, Gabrieliau ir Rapolai,
 Visi šventieji angelai,
 Šventasis Abraomai,
 Šventasis Moze,
 Šventasis Elijau,
 Šventasis Juozapai,
 Šventasis Jonai Krikštytojau,

melski (-te) už mus!

Visi šventieji patriarchai ir pranašai,
Šventasis Petrai ir Pauliau,
Šventasis Andriejau,
Šventasis Jonai ir Jokūbai,
Šventasis Tomai,
Šventasis Matai,
Visi šventieji apaštalai,
Šventasis Lukai,
Šventasis Morkau,
Šventasis Barnabai,
Šventoji Marija Magdalena,
Visi šventieji Viešpaties mokiniai,
Šventasis Steponai,
Šventasis Ignotai Antiochietį,
Šventasis Polikarpai,
Šventasis Justinai,
Šventasis Laurynai,
Šventasis Kiprijonai,
Šventasis Bonifacai,
Šventasis Tomai Beketai,
Šventasis Jonai Fišeri ir Tomai Morau,
Šventasis Pauliau Miki,
Šventasis Izaokai Žogai ir Jonai Brebefai,
Šventasis Petrai Šaneli,
Šventasis Karoli Luanga,
Šventoji Perpetua ir Felicita,
Šventoji Agniete,
Šventoji Marija Goreti,
Visi šventieji kankiniai,
Šventasis Leonai ir Grigaliau,

melski (-te) už mus!

Šventasis Ambraziejau,
 Šventasis Jeronimai,
 Šventasis Augustinai,
 Šventasis Atanazai,
 Šventasis Bazilijau ir Grigaliau Nazianzieti,
 Šventasis Jonai Auksaburni,
 Šventasis Martynai,
 Šventasis Patrikai,
 Šventasis Kirilai ir Metodijau,
 Šventasis Karoli Boromėjau,
 Šventasis Pranciškau Salezai,
 Šventasis Pijau Dešimtas,
 Šventasis Antanai,
 Šventasis Benediktai,
 Šventasis Bernardai,
 Šventasis Pranciškau ir Domininkai,
 Šventasis Tomai Akvinietai,
 Šventasis Ignacai Lojola,
 Šventasis Pranciškau Ksaverai,
 Šventasis Vincentai Paulietai,
 Šventasis Jonai Marija Vianėjau,
 Šventasis Jonai Boskai,
 Šventoji Kotryna Sieniete,
 Šventoji Terese Aviliete,
 Šventoji Rože Limiete,
 Šventasis Liudvikai,
 Šventasis Kazimierai,
 Šventoji Monika,
 Šventoji Elzbieta Vengre,
 Visi Dievo šventieji ir šventosios,

melski (-te) už mus!

III – Kreipiniai į Išganytoją

A Pasirinktinaim imami arba šie kreipiniai:

Būk mums maloningas,
 Nuo visokio blogio
 Nuo visokių nuodėmių
 Nuo velnio žabangų
 Nuo apmaudo, neapykantos ir
 visokių blogų norų
 Nuo amžinosios mirties
 Savo paslaptingu šventu įsikūnijimu
 Savo gimimu iš Marijos
 Savo krikštu ir šventuoju pasninku
 Savo kančia ir kryžiumi
 Savo mirtimi ir palaidojimu
 Savo šventuoju prisikėlimu iš numirusių
 Savo nuostabiuoju įžengimu į dangų
 Šventosios Dvasios atsiuntimu apaštalams

B Arba šie:

Kristau, gyvojo Dievo Sūnau,
 Tu atėjai į šį pasaulį –
 Tu kabojai ant kryžiaus –
 Tu mirtį už mus prisiėmei –
 Tu buvai paguldytas į kapą –
 Tu prisikėlei iš numirusių –
 Tu įžengei į dangų –
 Tu atsiuntei apaštalams Šventąją Dvasią –
 Tu sėdi Dievo Tėvo dešinėje –
 Tu ateisi gyvųjų ir mirusiųjų teisti –

gelbėk mus, Viešpatie!

pasigailėk mūsų!

IV – Maldavimai įvairiais reikalais

A Pasirinktinai imami arba šie maldavimai:

Mūsų pasigailėti teikis,
Mus į tikrąją atgailą atvesti teikis,
Mus pačius, šventai Tau tarnaujančius,
sustiprinti ir išlaikyti teikis,
Visiems mūsų geradariams amžinosiomis
gėrybėmis atlyginti teikis,
Žemei derlių duoti ir išlaikyti teikis,

meldžiam Tave,
išklausk mus!

B Arba šie:

Būti mums atlaidus teikis,
Mūsų sielose dangaus ilgesį pažadinti teikis,
Mūsų ir mūsų brolių, artimųjų bei
geradarių sielas nuo amžinosios
pražūties išgelbėti teikis,
Visiems mirusiesiems amžinąjį atilsį
duoti teikis,
Pasaulį nuo maro, bado ir karo saugoti teikis,
Visai žmonijai taiką ir tikrąją santarvę duoti
teikis,

meldžiam Tave,
išklausk mus!

C Niekuomet nepraleidžiami šie maldavimai:

Savo šventąją Bažnyčią valdyti ir išlaikyti teikis,
meldžiam Tave, išklausk mus!
Šventąjį Tėvą ir visus dvasininkus šventame
tikėjime išlaikyti teikis,
meldžiam Tave, išklausk mus!

Visiems Kristu tikintiems vienybē duoti teikis,
meldžiam Tave, išklausyk mus!

Visus žmones Evangelijos šviesa apšviesti teikis,
meldžiam Tave, išklausyk mus!

V – Pabaiga

Kristau, išgirsk mus!

Kristau, išgirsk mus!

Kristau, išklausyk mus!

Kristau, išklausyk mus!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
atleisk mums, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
išklausyk mus, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
pasigailėk mūsų!

Melskimės. Dieve, mūsų Prieglauda ir Stiprybė!
Priimk savosios Bažnyčios maldas ir suteik visa, ko
su pasitikėjimu prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.
Amen.

Arba:

Melskimės. Gailestingasis Dieve, Tu matai, kad dėl
savo silpnumo dažnai mes palūžtame, bet savo šven-
tųjų pavyzdžiais vėl grąžink mus prie savo meilės.
Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

VISŲ ŠVENTŲJŲ LITANIJA

Velyknakčiui ir šventinimams

Apeigų vadovo nuožiūra galima atitinkamose vietose pridėti šventųjų vardų (pvz., vietos ar bažnyčios globėjo, šventimus priimančių globėjų, o konsekruojant vyskopus, – net ir visų apaštalų), taip pat ir kitų krepinių, tinkamų atskiriems atvejams.

Kyrie, eleison!

Kyrie, eleison!

Christe, eleison!

Christe, eleison!

Kyrie, eleison!

Kyrie, eleison!

Šventoji Dievo Motina Marija,

Šventasis Mykolai,

Šventieji Dievo angelai,

Šventasis Juozapai,

Šventasis Jonai Krikštytojau,

Šventasis Petrai ir Pauliau,

Šventasis Andriejau,

Šventasis Jonai,

Šventoji Marija Magdalena,

Šventasis Steponai,

Šventasis Ignotai Antiochietį,

Šventasis Laurynai,

Šventoji Perpetua ir Felicita,

Šventoji Agniete,

Šventasis Grigaliau,

Šventasis Augustinai,

Šventasis Atanazai,

melski (-te) už mus!

Šventasis Bazilijau,
 Šventasis Martynai,
 Šventasis Benediktai,
 Šventasis Pranciškau ir Domininkai,
 Šventasis Pranciškau Ksaverai,
 Šventasis Jonai Marija Vianėjau,
 Šventasis Kazimierai,
 Šventoji Kotryna Sieniete,
 Šventoji Terese Aviliete,
 Visi Dievo šventieji ir šventosios,

melski (-re) už mus!

Būk mums maloningas,
 Nuo visokio blogio
 Nuo visokių nuodėmių
 Nuo amžinosios mirties
 Savo šventuoju įsikūnijimu
 Savo mirtimi ir prisikėlimu iš numirusių
 Šventosios Dvasios atsiuntimu apaštalams

gelbėk mus,
Viešpatie!

Mes nusidėjėliai,
 Savo šventąją Bažnyčią valdyti ir
 išlaikyti teikis,
 Šventąjį Tėvą ir visus dvasininkus
 šventame tikėjime išlaikyti teikis,
 Visai žmonijai taiką ir tikrąją santarvę
 duoti teikis,
 Mus pačius, šventai Tau tarnaujančius,
 sustiprinti ir išlaikyti teikis,

meldžiam Tave,
išklausyk mus!

Velyknaktį, jei Krikštas neteikiamas:

Šį vandenį savo malone pašventinti ir
atgimdymo galia apdovanoti teikis,

Velyknaktį, jei teikiamas Krikštas:

Šiuos išrinktuosius Krikšto malone
atgimdyti teikis,

Per vyskupų, kunigų ir diakonų šventimus:

Šiuos išrinktuosius palaiminti teikis,
Šiuos išrinktuosius palaiminti
ir pašventinti teikis,
Šiuos išrinktuosius palaiminti,
pašventinti ir konsekruoti teikis,

Šventinant bažnyčią:

Šią bažnyčią pašventinti teikis,

Jėzau, gyvojo Dievo Sūnau,

Kristau, išgirsk mus!
Kristau, išklausk mus!

Kristau, išgirsk mus!
Kristau, išklausk mus!

Velyknaktį toliau eina pamaldos, kaip nurodyta p. 225.
Apie diakonų, kunigų ir vyskupų šventimus paaiškinta
p. 91–92 ir 181.

meldžiam Tave, išklausk mus!

DEVYNDIENIAI, PAMALDUMO PRAKTIKOS

Maldų devyndienis (novena) – tai 9 dienas iš eilės atliekamos maldos pasirinkta intencija prieš kokią nors šventę ar svarbų gyvenimo įvykį. Sekant apaštalų po Kristaus įžengimo į dangų 9 dienų maldos pavyzdžiu (žr. Apd 1, 13–14), maldų devyndieniai ypač pamėgti nuo XVII amžiaus.

Šiame skyriuje įdėtos litanijos viešai negiedamos, tik privačiai kalbamos.

ŠVČ. JĖZAUS ŠIRDŽIAI

Atliekant devyndienį Švč. Jėzaus Širdies garbei, kalbama litanija su Pasiuokojimo aktu ar Atsilyginimo malda (p. 255–259) ir TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Pirmieji mėnesių penktadieniai

1673 m. apsireiškęs šv. Margaritai Marijai Alakok, Viešpats Jėzus pasakė: „Mano visagalė meilė suteiks galutinės atgailos malonę visiems tiems, kurie per devynis mėnesius paeiliui pirmąjį penktadienį priims šv. Komuniją. Jie nemirs be Dievo malonės ir be šventų sakramentų, o mano Širdis tą valandą bus jiems užtikrinta prieglauda.“

Patikrinusi tuos apsireiškimus, Bažnyčios vadovybė leido skelbti šią laimingos mirties privilegiją, panašiai kaip ir išdavimo iš skaistyklos privilegiją škaplierių nešiotojams.

Privilegijos sąlyga tokia: vertai (esant be sunkios nuodėmės) priimti devynių paeiliui einančių mėnesių pirmaisiais penktadieniais šv. Komuniją, trokštant pagarbinti Švč. Jėzaus Širdį ir permaldauti ją už savo bei kitų žmonių įžeidimus (išpažintį galima atlikti anksčiau).

Labai gražu Švč. Jėzaus Širdies permaldavimo intencija priimti šv. Komuniją devynių mėnesių pirmaisiais sekmadieniais; tačiau patartina bent kartą gyvenime tai atlikti devyniais pirmaisiais penktadieniais, nes Jėzaus pažadas įsakmiai mini tik juos.

Laimingos mirties privilegija neprarandama atskiromis, kad ir sunkiomis, nuodėmėmis, jei po jų vėl atgailaujama, taisomasi. Ją praranda tik tas, kas visiškai atsisako krikščioniškai gyventi.

Viešai atliekant pirmųjų mėnesių penktadienių pamaldas, laikomos Švč. Jėzaus Širdies garbei šv. Mišios, o po jų skaitoma Švč. Jėzaus Širdies litanija (p. 255) ir Atsilyginimo malda (p. 257).

ŠVENTAJAI DVASIAI

ATEIK, šventoji išminties Dvasia, atverk mūsų sieloms dangaus paslaptis, jų begalinę didybę, galinumą ir grožį. Mokyk mus mylėti Tave labiau už visus žemės turtus, džiaugsmus ir malonumus.

Ateik, palaimintoji supratimo Dvasia, apšviesk mūsų mintis, kad teisingai suprastume galias Apreiškimo tiesas ir, žemės gyvenimui pasibaigus, būtume verti gėrėtis nuostabiąja Švenčiausiosios Trejybės vienybe.

Ateik, šventoji patarimo Dvasia, vesk ir saugok mus, kad visuomet vykdytume Tavo valią. Patrauk mūsų širdis į gera, nukreipk nuo blogio, vesk mus tiesiu įsakymų keliu į amžinybę, be kurios niekur savo laimės nesurasime.

Ateik, šventoji tvirtumo Dvasia, sutvirtink kiekvieną gerą mūsų pastangą. Sustiprink silpnas mūsų jėgas, suteik drąsos kovoje su kliūtimis siekiant tobulumo, kad nebūtume atskirti nuo Tavęs, mūsų Dievo, nuo paties didžiausio Gėrio ir Grožio.

Ateik, šventoji pažinimo Dvasia, kad suprastume dangaus Tėvo valią. Parodyk tikrąją dalykų vertę ir padėk, kad viskuo naudotumės vien Tavo garbei ir savo išganymui, kad pro viską matytume ir Tavo atpildą amžinybėje.

Ateik, šventoji maldingumo Dvasia, užvaldyk mūsų širdis, palenk jas tikėti Tavo meile, kad visa širdimi ieškotume Tavęs ir rastume Tave, savo tikrąjį džiaugsmą.

Ateik, šventoji Dievo pagarbos ir baimės Dvasia, perimk visą mūsų esybę, kad visuomet turėtume prieš akis Tavo teismą ir vengtume visko, kas Tave įžeidžia, kad taptume verti pasirodyti Tavo dieviškos didybės akivaizdoje ir dalyvauti Tavo begalinėje laimėje. Amen.

Kalbama TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA ir GARBĖ DIEVUI.

Kitą devyndienį Šventajai Dvasiai žr. p. 229.

Šventosios Dvasios litanija

Kyrrie, eleison! Christe, eleison! Kyrie, eleison!
Kristau, išgirsk mus! Kristau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve,
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve,
Šventoji Dvasia, Dieve,
Šventoji Trejybe, vienas Dieve,

Iš Tėvo ir Sūnaus einančioji Dvasia,
Supratimo ir išminties Dvasia,
Patarimo ir tvirtumo Dvasia,
Pažinimo ir mokslo Dvasia,
Dievo baimės ir maldingumo Dvasia,
Tikėjimo, vilties ir meilės Dvasia,
Nuolankumo ir švelnumo Dvasia,
Kantrybės ir ištvermės Dvasia,
Gerumo ir gailestingumo Dvasia,
Skaistybės ir santūrumo Dvasia,
Ištikimybės ir tiesumo Dvasia,
Dieviškojo pašaukimo ir tobulumo Dvasia,
Bažnyčios saugotoja ir vadove,
Žmonių širdžių tyrėja,
Dangaus malonių dalytoja,
Nuliūdusiųjų ramybe,
Amžinoji šviesa,
Šventoji ugnie,
Gyvybės versme,
Dvasios balzame,
Angelų džiaugsme,

pasigailėk mūsų!

Patriarchų šviesa,
Pranašų įkvėpėja,
Apaštalų mokytoja,
Kankinių tvirtume,
Išpažinėjų paguoda,
Mergelių nekaltume,
Visų šventųjų laime,

pasigailėk mūsų!

Būk mums maloningas,
Nuo visokio blogio
Nuo visokių nuodėmių
Nuo pikto priešų pagundų
Nuo klaidų ir melo
Nuo piktžodžiavimo ir šmeižto
Nuo netikėjimo ir prietarų
Nuo tuščio smalsumo ir tingumo
Nuo neskaisčių polinkių
Nuo per didelio pasitikėjimo savimi
Nuo nusiminimo ir vilties netekimo
Nuo prieštaravimo pažintai tiesai
Nuo kietos ir atgailai nerangios širdies
Teismo dieną

gelbėk mus, Viešpatie!

Mes nusidėjėliai
Bažnyčios narius gaivinti ir pašvęsti teikis,
Aukštuosius ganytojus apšviesti ir
stiprinti teikis,
Jaunimo sieloms kilnių siekimų
įkvėpti teikis,
Klaidas pašalinti teikis,

meldžiam Tave,
išklausk mus!

meldžiam Tave,
išklausk mus!

Visus krikščionis suvienyti ir tikroje
santarvėje išlaikyti teikis,

Visas tautas į tikrojo tikėjimo vienybę
atvesti teikis,

Savo malone mus į gerį kreipti ir jame
stiprinti teikis,

Gyvą dvasią ir kilnią širdį mumyse
sukurti teikis,

Visiems mums išganymą duoti teikis,

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
atleisk mums, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
išklausk mus, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
pasigailėk mūsų!

Dieve, sukurk mumyse tyrą širdį.

Ir atgaivink mūsų sielose tiesos Dvasią.

Viešpatie, išklausk mūsų maldą.

Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia.

Melskimės. Dieve, Tu pažįsti kiekvieną širdį ir žinai
visas jos paslaptis; nuvalyk Šventosios Dvasios malone
mūsų dvasios dėmes, kad Tave tobulai mylėtume
ir būtume verti tinkamai Tave garbinti. Prašome per
Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Šventoji, amžinai žerinti Ugnie, teisybės Dvasia,
aplankyk, pripildyk ir apšviesk mūsų širdis. Amen.

DIEVO GAILESTINGUMO VAINIKĖLIS

Šią maldą šv. seselei Faustinai Jėzus padiktavo Vilniuje 1935 m. Dievo Gailestingumo vainikėlis kalbamas devynias dienas, vienijantis su Kristaus auka ant kryžiaus už mūsų ir viso pasaulio išganymą, įsiliejant į tą meilę, kuria dangaus Tėvas myli Sūnų, o per Jį – ir mus. Ši novena pradedama Didįjį penktadienį ir ja rengiamasi Gailestingumo šventei, kuri švenčiama Atvelykio sekmadienį, tačiau Dievo Gailestingumo vainikėlį galima kalbėti ir kitu metu.

Vainikėliu raginama prašyti Dievą gailestingumo ir kitiems žmonėms, patariama jį kalbėti prie mirštančiųjų. Melstis reikia nuolankiai, pasitikint Viešpačiu ir nuoširdžiai gailintis dėl nuodėmių.

Dievo Gailestingumo vainikėlis gali būti kalbamas varstant mums įprasto rožinio karoliukus. Pradžioje kalbame TÈVE MŪSŲ, SVEIKA, MARIJA, TIKIU Į DIEVĄ TÈVĄ.

Toliau ties didesniais karoliukais meldžiame:

Amžinasis Tėve, aukoju Tau mieliausiojo Tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, Kūną ir Kraują, Sielą ir Dievystę permaldauti už mūsų ir viso pasaulio nuodėmes.

Ties mažesniais karoliukais kalbame:

Dėl skaudžios Jėzaus kančios būk gailestingas mums ir visam pasauliui.

Pabaigoje:

Šventas Dieve, šventas Galingasis, šventas Amžinasis, pasigailėk mūsų ir viso pasaulio (3 kartus).

Dievo Gailestingumo litanija

Kyrie, eleison! Christe, eleison! Kyrie, eleison!
Kristau, išgirk mus! Kristau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve,
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve,
Šventoji Dvasia, Dieve,
Šventoji Trejybė, vienas Dieve,

pasigailėk
mūsų!

Dievo gailestingume, besiveržiantis iš Tėvo
būties gelmių,
Dievo gailestingume, aukščiausioji Dievo savybė,
Dievo gailestingume, nesuvokiama paslaptis,
Dievo gailestingume, iš Švenčiausiosios Trejybės
slėpinio trykštanti versmė,
Dievo gailestingume, žmogaus nei angelo
protu neaprepiamas,
Dievo gailestingume, iš kurio liejasi
gyvybė ir laimė,
Dievo gailestingume, pranokstantis dangų,
Dievo gailestingume, stebuklą ir nuostabiausių
dalykų šaltini,
Dievo gailestingume, apgaubiantis visą visatą,
Dievo gailestingume, nužengęs į pasaulį
Įsikūnijusio Žodžio Asmenyje,
Dievo gailestingume, išsiliejęs iš atvertos
Jėzaus Širdies žaizdos,
Dievo gailestingume, kurio kupina Jėzaus Širdis
visiems, ypač nusidėjėliams,

pasitikiu Tavimi!

Dievo gailestingume, nesuvokiamas šventosios
Ostijos įsteigimu,
Dievo gailestingume, įkūręs šventąją Bažnyčią,
Dievo gailestingume, veikiantis Šventojo
Krikšto sakramente,
Dievo gailestingume, mus nuteisinantis
per Jėzų Kristų,
Dievo gailestingume, mus lydintis visą gyvenimą,
Dievo gailestingume, labiausiai mus
apgaubiantis mirties valandą,
Dievo gailestingume, mums teikiantis
amžinąjį gyvenimą,
Dievo gailestingume, be paliovos su mumis
pasiliekančias,
Dievo gailestingume, nuo pragaro ugnies
mus apsaugantis,
Dievo gailestingume, regimas užkietėjusių
nusidėjėlių atsivertime,
Dievo gailestingume, stebinantis angelus
ir nesuvokiamas šventiesiems,
Dievo gailestingume, pakeliantis mus
iš visokio vargo,
Dievo gailestingume, mūsų laimės ir
džiaugsmo šaltini,
Dievo gailestingume, iš nebūties mus
pašaukęs gyventi,
Dievo gailestingume, visus savo rankų
kūrinius apglėbiantis,

pasitikiu Tavimi!

Dievo gailestingume, vainikuojantis visa,
kas yra ir dar bus,
Dievo gailestingume, kuriame visi esame
panardinti,
Dievo gailestingume, išvargintų širdžių
švelnus suraminime,
Dievo gailestingume, vienintele nusivylusiųjų
viltie,
Dievo gailestingume, širdžių atilsis,
ramybe išgaščiuose,
Dievo gailestingume, šventųjų sielų
palaima ir nuostaba,
Dievo gailestingume, žadinantis pasitikėjimą,
kai nematyti vilties,

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
atleisk mums, Viešpatie!
Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
išklausk mus, Viešpatie!
Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
pasigailėk mūsų!

Melskimės. O amžinasis Dieve, Tavo gailestingumas neišsivaizduojamas ir gailesčio lobynas neišsemiamas, tad palankiai pažvelk į mus ir būk mums gailestingas, kad ištikus sunkumams neprarastume vilties ir neišsigaštume, bet didžiai pasitikėdami atsiduotume Tavo šventajai valiai, kuri yra meilė bei gailestingumas. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ŠVČ. MERGELEI MARIJAI

Atliekant devyndienį Švč. Mergelės Marijos garbei, kalbama Litanija, p. 262, su šv. Bernardo malda, p. 264, paskui:

Šventoji Marija, Krikščionių Pagalba!
Melski už mus!

Melskimės. Dieve, Švenčiausiąją Mergelę, savo Sūnaus Motiną, paskyręs ir mūsų Motina, suteik malonę, kad kiekvienas, kas tik per ją kreipiasi į Tave, jai užtariant būtų išklausytas. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Kalbama TÈVE MŪSŲ, SVEIKA, MARIJA ir GARBÈ DIEVUI.

Pirmieji mėnesių šeštadieniai

Švč. Mergelė Marija Fatimos apsireiškimuose (1917 10 13) išreiškė norą, kad penkis pirmuosius mėnesių šeštadienius iš eilės būtų atliekama išpažintis, priimama šv. Komunija, atkalbama viena rožinio dalis ir apmąstomos jos paslaptys. Šio pamaldumo tikslas – pažadinti pasitikėjimą Nekaltąja Marijos Širdimi, padėkoti už meilę ir išmelsti išganymo malonę nuo Dievo nutolusioms sieloms.

Viešai atliekant pirmųjų mėnesių šeštadienių pamaldas, laikomos šv. Mišios Nekaltosios Švč. Mergelės Marijos Širdies garbei, o po jų kalbama viena rožinio dalis, Švč. Mergelės Marijos litanija (p. 262) ir Pasiaukojimo aktas (p. 265).

Malda lankant šventoves

Svenčiausioji Marija, gražiosios meilės Motina! Ne-kaltai Pradėtoji, Dangun Paimtoji! Sopulingoji, Gailestingoji! Ligonijų Sveikata, Nuliūdusiųjų Paguoda, Krikščionių Pagalba! Tėvų ir senelių pramintais takais atėjome į brangiąją tavo šventovę pasimelsti už save ir savuosius, Tėvynę ir Bažnyčią.

Pažvelk maloningai į mus, dažnai klystančius, besiblaškančius, ir padėk mums savo galingu užtarimu. Gaivink mūsų tikėjimą ir pasitikėjimą Dievu. Sukurk karštą Jėzaus meilę tavosios žemės vaikų širdyse. Pasauliui taikos, Bažnyčiai klestėjimo, mūsų tautai blaivumo, tyrumo ir broliškos vienybės per tave iš Viešpaties laukiame, ištikimybę tau, Kristui ir Bažnyčiai žadame.

SVEIKA, KARALIENE, p. 340.

Garsios Dievo Motinos šventovės Lietuvoje: Žemaičių Kalvarija (šventė 07 02), Linkuva (07 16), Trakai, Pivašiūnai, Krekenava, Šimonys (08 15), Šiluva, Labanoras (09 08), Kauno Bazilika (09 15), Vilniaus Aušros Vartai (11 16) ir kt.

ŠVENTAJAM JUOZAPUI

GARBINGASIS ŠVENTASIS JUOZAPAI! Tu esi amžinojoje tėvynėje, ramybės uoste, o mes, tavo globotiniai, dar tebevargstame tremtyje. Kadaise išgelbėjęs Vaikelį iš Erodo rankų, gelbėk dabar ir mus. Gink mus nuo visokių piktojo kėslių ir vesk ten, kur garbingas ir laimingas esi su Kristumi ir Marija.

Tūkstančiai nuliūdusių sielų patyrė, kiek tavo užtari-
mas teikia pagalbos ir džiaugsmo. Ir mes tad šaukiames
tavęs, skaistusis Marijos sužadėtini. Ta švelnia meile,
kuria čia, žemėje, buvai apsupęs Jėzų ir Mariją, guosk
dabar ir mus vargstančius, padėk mūsų reikaluose.
Vienas tavo žodis palenks Išganytoją į mus malonin-
gai pažvelgti ir palaiminti. Amen.

Jėzau, Marija, Juozapai!
Jums atiduodu savo širdį!

Melskimės. Šventasis Juozapai, tu buvai išrinktas Jė-
zaus maitintoju ir labai rūpestingai globojai tau pavestą
dieviškąjį Vaikelį. Vardan tos tėviškos meilės, kuria
mylėjai Jėzų, būk tėvas ir mums; išmelsk, kad eitume
tavo pėdomis, sektume tavo šventu nuolankumu, su
meile priimtume iš Dievo rankų vargus bei pažemini-
mus ir viską panaudotume Jo tarnybai. Amen.

Kalbama TÈVE MŪSŲ, SVEIKA, MARIJA ir GARBÈ DIEVUI.

ŠVENTAJAM KAZIMIERUI

ŠVENTASIS KAZIMIERAI, didis Dangaus Kara-
lienės, Švenčiausiosios Marijos, garbintojau, daug
kartų parodęs ypatingą globą savo Tėvynei, teikis,
meldžiame, ją globoti ir visuose reikaluose jai padėti. Iš-
ganytojo nuopelnų ir Švenčiausiosios Motinos Marijos
užtarimo remiamas, išmelski iš Viešpaties malonę, kad
mūsų širdyse suliepsnotų gyvas tikėjimas ir tarpusavio

meilė, kad mūsų jaunimas suprastų skaistaus ir doro gyvenimo grožį ir kad Viešpaties tėviškoji Apvaizda vestų visą tautą savo įstatymų meilės keliu į taiką ir gerovę. Amen.

Šventasis Kazimierai,
melski už mus!

Giedama ar kalbama ŠVENTAS DIEVE (p. 145), skaitoma malda po litanijos (p. 295).

Šv. Kazimiero litanija

(Sukurta vyskupo Kazimiero Paltaroko)

Kyrīe, eleison! Christe, eleison! Kyrīe, eleison!
Kristau, išgirk mus! Kristau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve,
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve,
Šventoji Dvasia, Dieve,
Šventoji Trejybė, vienas Dieve,

Šventasis Kazimierai,
Angeliškasis jaunuoli,
Dievo meilės žibury,
Ištvermingasis Kristaus sekėjau,
Uolusis Marijos garbintojau,
Gražiausių dorybių gėlyne,
Nuolatinės maldos brangintojau,
Maldos ir darbo jungėjau,
Pasninkų ir santūros mylėtojau,
Skaistusis nekaltybės karžygy,

pasigailėk
mūsų!

melski už mus!

Jaunatviškos skaistybės mokytojai,
 Didysis artimo mylėtojai,
 Švelnūs prislėgtųjų guodėjai,
 Dosnūs našlių šelpėjai,
 Jautrusis našlaičių tėve,
 Tikroji paliegtųjų viltie,
 Tikėjimo palaikytojai,
 Bažnyčios ir valstybės taikintojai,
 Tiesos ir teisingumo vykdytojai,
 Krišćioniškosios drausmės atstovai,
 Nuostabios išminties vyrai,
 Pavyzdį pasaulio galiūnams,
 Mūsų Bažnyčios papuošalai,
 Mūsų Tėvynės užtarėjai,
 Garbingasis Lietuvos sūnau ir globėjai,

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 atleisk mums, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 išklausyk mus, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
 pasigailėk mūsų!

Melski už mus, šventasis Kazimierai!

Kad taptume verti Kristaus žadėjimų!

Melskimės. Dieve, Tu šventąjį Kazimierą stiprinai
 ištvermės dorybe tarp karaliaus dvaro malonumų ir
 pasaulio vilionių; jam užtariant, padėk ir visiems savo
 tikintiesiems neprisirišti prie žemės ir nuolat siekti
 dangaus. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ŠVENTAJAM ANTANUI

ŠVENTASIS ANTANAI, visų nelaimingųjų viltie ir paguoda, ligonių gydytojai ir vargstančiųjų suramintojai, maloniai pažvelk ir į mus. Galingu savo užtarimu išprašyk iš Dievo mums reikalingų malonių, kad visu savo gyvenimu Jam patiktume ir būtume Jo saugomi nuo visokių nelaimių.

Šventasis Antanai, tu tūkstančiams varge padėjai, padėk ir mums mūsų reikaluose.

Melski už mus, šventasis Antanai!

Kad taptume verti Kristaus žadėjimų!

Melskimės. Visagali Dieve, taikos ir meilės davėjau, šventajam Antanui užtariant, suteik mums prašomų malonių, kad, Tavo neapsakomą gerumą ir beribį gailestingumą arčiau pajutę, dėkinga ir meilės kupina širdimi amžinai Tau tarnautume. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

JEI STEBUKLO TROKŠTI TU, * klaidos, demonai, mirtis, * bėdos, ligos traukiasi, * ginant mus Antanui.

Griš tau pamesti daiktai, * jūra slūgs ir pančiai kris, * jei karštai tik šauksiesi * šventojo Antano.

2 Kas patyrė, skelbia tai: * paramą visi patirs * išgąsty ir varguose, * užtariant Antanui. Griš tau...

3 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, * ir Šventajai Dvasiai. Griš tau...

Melski už mus, didysis pamokslininke, šventasis Antanai!

Kad tavo užtariamai pasiektume amžinojo gyvenimo džiaugsmą!

Melskimės. Malonysis ir romusis Jėzau! Tu šventąjį Antaną nuolatos puoši spindinčiais stebuklais. Leisk mums, jam užtariant, sulaukti viso to, ko tikimės dėl jo nuopelnų. Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. Amen.

Kalbama TÈVE MŪSŲ, SVEIKA, MARIJA ir GARBÈ DIEVUI.

Šv. Antano litanija

Kyrrie, eleison! Christe, eleison! Kyrie, eleison!
Kristau, išgirsk mus! Kristau, išklausyk mus!

Tėve, dangaus Dieve,
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve,
Šventoji Dvasia, Dieve,
Šventoji Trejybė, vienas Dieve,

Šventasis Antanai Paduvietis,
Didysis Dievo mylėtojas,
Dievo rūstybės permaldautojas,
Klusnysis Jėzaus mokiny,
Tikrasis Bažnyčios sūnau,
Bažnyčios papuošale,
Šventojo Pranciškaus ordino garbe,
Šventos išminties vyre,
Šventojo tikėjimo platintojas,
Klaidingų mokslų griovėjas,

pasigailėk
mūsų!

melski už mus!

Tikinčiųjų vadove,
Apaštališkasis pamokslininke,
Griežto gyvenimo atsiskyrėli,
Dorybių būste,
Skaistybės mylėtojai ir paveiksle,
Nuolankumo ir kantrumo pavyzdy,
Ypatingo pamaldumo vyre,
Vargšų ir našlaičių tėve,
Ligonių gydytojai,
Nuliūdusiųjų guodėjai,
Padėjėjai varguose ir nelaimėse,
Kalinių globėjai,
Keleivių vadove,
Skęstančiųjų gelbėtojai,
Pagundų nugalėtojai,
Šlovingasis dangaus gyventojai,

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
atleisk mums, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
išklausyk mus, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
pasigailėk mūsų!

Melski už mus, šventasis Antanai!

Kad taptume verti Kristaus žadėjimų!

Melskimės. Visagali amžinasis Dieve, garbingąjį savo išpažinęją ir Bažnyčios mokytoją Antaną papuošęs stebuklingais darbais ir didžiomis dorybėmis, jam užtariant, suteik mums, ko trokštame ir ko reikia mūsų išganymui. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

melski už mus!

ŠVENTAJAI KŪDIKĖLIO JĖZAUS TERESEI

ŠVENTOJI TERESE, mažoji Jėzaus gėlele, globok ir užtark mus! Tavo gyvenimas rodo, kad šventumas yra vertingesnis dalykas negu visa pasaulio teikiama pagarba; kad dorybė yra daug brangesnė negu visi pasaulio turtai; kad didžiausias gėris, kurį mes galime palikti žmonėms, – tai pavyzdys, kaip reikia šventai gyventi. Šiame turtus, garbę ir malonumus pamėgusiame pasaulyje mums reikia dvasios paprastumo ir meilės, reikia tyrumo, pamaldumo ir pasiaukojimo dvasios. Šventoji Terese, padėk mums pažinti ir pamilti Dievą visa širdimi. Globok visas tas sielas, kurios mums yra brangios ar už kurias privalome melstis. Išprašyk mums iš Dievo tų malonių, dėl kurių ryžomės atlikti šį devyndienį. Amen.

Melski už mus, šventoji Terese!

Kad taptume verti Kristaus žadėjimų!

Melskimės. Viešpatie, Tu esi pasakęs: „Jei nepasidarysite kaip vaikai, neįeisite į Dangaus Karalystę“ (Mt 18, 3). Todėl mes trokštame nuolankia ir pagarbia širdimi sekti šventosios mergelės Teresės pėdomis ir su ja džiaugtis Tavimi amžinojoje Tėvynėje, kur Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. Amen.

Kalbama TĖVE MŪSŲ, SVEIKA, MARIJA ir GARBĖ DIEVUI devyndienio intencija. Po to pridedama:

Šventoji Terese, melski už mus!

Melskimės. Gailestingasis Viešpatie Dieve, šventajai Teresei užtariant, išklausyk mūsų nuolankių maldavimų.

Sutvirtink mūsų tikėjimą, uždek mūsų širdyse savo meilę, leisk mums pažinti ir įvykdyti Tavo šventąją valią, kad būtume verti su šventąja Terese ir visais šventaisiais amžinai Tave garbinti. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Šv. K. J. Teresės litanija

Kyrrie, eleison! Christe, eleison! Kyrie, eleison!
Kristau, išgirsk mus! Kristau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve,
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve,
Šventoji Dvasia, Dieve,
Šventoji Trejybe, vienas Dieve,
Šventoji Marija,
Šventoji Dievo Gimdytoja,
Šventoji Mergelių Mergele,
Šventasis Juozapai,
Šventoji Kūdikielio Jėzaus Terese,
Šventoji Švenčiausiojo Veido Terese,
Mažoji Jėzaus gėle,
Šventosios Dvasios mylimoji,
Dievo meilės pilnoji,
Atsidavusi Dievo tarnybai,
Deganti Jėzaus meile,
Visuomet nusizėminusioji,
Dievo Motinos stebuklingai išgydytoji,
Galingoji pas Dievą,
Dievo gerumo skelbėja,
Dvasinės kūdikystės mokytoja,
Švenčiausiojo Sakramento garbintoja,

pasigaliėk
mūsų!

melksi už mus!

Gyvo tikėjimo pavyzdys,
Nekaltoji lelėja,
Meilingoji rožė,
Garbingoji dangaus gėlele,
Atsižadėjimo paveiksle,
Kryželių mylėtoja,
Didžioji atgailautoja,
Dorybių žvaigždė,
Vienuolių pavyzdys,
Vadovė į dangų,
Nelaimingųjų gelbėtoja,
Skausmų ramintoja,
Vargšų užtarėja,
Misijų globėja,
Dangaus rožių dalytoja,

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
atleisk mums, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
išklausk mus, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
pasigailėk mūsų!

Melski už mus, šventoji Terese!

Kad taptume verti Kristaus žadėjimų!

Melskimės. Gailestingasis Viešpatie Dieve, šventajai Teresei užtariant, išklausk mūsų nuolankių maldavimų. Sutvirtink mūsų tikėjimą, uždek mūsų širdyse savo meilę, leisk mums pažinti ir įvykdyti Tavo šventąją valią, kad būtume verti su šventąja Terese ir visais šventaisiais amžinai Tave garbinti. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

+vellus.gedeonis.

Tota pulch. C. 4.

Ipsa. Gen. 3.

+vellus.gedeonis.

Nihil inq. 8. 7.

Benedictin. J. 13.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS VALANDOS

Svč. Mergelės Marijos valandos yra sudarytos kunigų kalbamųjų Liturginių valandų (brevijoriaus) pavyzdžiu. Nors jos giedamos vienu metu, bet jų prasmė – visas dienos valandas paskirti Nekaltosios Motinos šlovei.

Aušrinė

Pradžios giesmė

TESKAMBA ŠVENTA GIESMĖ Mergelei skaisčiausiai, * visada tebus garbė Motinai kilniausiai!

TU, MARIJA, GELBĖT MŪS, meldžiame, skubėki, * mūsų neapleisk kovoj ir varge padėki.

2 Dievui teesie šlovė nesibaigiančioji, * gailestingam Viešpačiui garbė amžinoji.

Himnas

SVEIKA, DANGAUS VALDOVE, mūsų Užtarėja! * Sveika, skaisti Mergele, Motina Marija!

2 Tu Dievo visagalio sutverta kilniausia * ir iš visos žmonijos pati nekalčiausia.

3 Tu amžinojo Tėvo mylima dukrelė, * Sūnaus pasirinktoji Motina Mergelė.

4 Tu su Dvasia Šventąja amžiais sužadėta, * tarp angelų tau Dievas skyrė pirmą vietą.

Meldimai

K. Prieš visus amžius Dievas išrinko Mariją!

A. Kad Ji būtų Jo Sūnaus gimdytoja!

K. MARIJA, UŽTARKI MUS meldžiančius!

A. Ir mūsų šauksmas tave tepasiekia!

Melskimės. * Šventoji Marija, Dangaus Karaliene, Dievo Sūnaus Gimdytoja, * Pasaulio Valdove ir visų mūsų dangiškoji Motina! * Tu nė vieno neniekini ir neatstumi, * todėl meilingai pažvelki į mus ir išprašyki iš mylimojo savo Sūnaus mums nuodėmių atleidimą, kad visi, kurie pamaldžiai minime tavo Nekaltąjį Prasidėjimą, * patektume į amžinosios laimės šalį. * Tesuteikia tai mūsų Viešpats Jėzus Kristus, * kuris būdamas Dievas su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius. – **A.** Amen.

K. Marija, užtarki mus meldžiančius!

A. Ir mūsų šauksmas tave tepasiekia!

K. Garbinkime Viešpatį!

A. Dėkojame Dievui!

K. Kristuje mirusieji Dievo gailestingumu tegul ilsisi ramybėje.

A. Amen.

Kiekviena valanda pradedama giesme TU, MARIJA, GELBĖT MŪS, o pabaigiama MARIJA, UŽTARKI MUS ir atsaką lydinčia malda bei kreipiniais.

Rytmetinė

TU, MARIJA, GELBĖT MŪS, p. 303.

SVEIKA, IŠMINTINGOJI, išrinkta Mergele, * tu visiems mums rodyki nekaltumo kelią.

2 Jokios dėmės pasaulio neliesta, Skaisčioji, * buvai dar prieš gimimą šventa, Nekaltoji.

3 Tu Angelų Valdove, Motina teisiųjų, * nauja tu Aušros Žvaigždė, Vartai išrinktųjų.

4 Gimimas tavo šventas laimę mums žadėjo, * išganymas į žemę su tavim atėjo.

K. Dievas sutvėrė Mariją, malonės pilną!

A. Ir paskyrė ją Motina pasaulio Išganytojui!

MARIJA, UŽTARKI MUS, p. 304.

Priešpietinė

TU, MARIJA, GELBĖT MŪS, p. 303.

SVEIKA, STEBUKLINGASIS Mozės degas krūme, * sveika, Sandoros skrynia, Saliamono rūmė!

2 Sveika, mums pražydėjus lazda Aaronų; * sveika malonės rasa vilnoje Gedeono!

3 Nuo amžių Visagalis buvo pasiryžęs * iš kalčių vaduoti mus mirtimi ant kryžiaus.

4 Dėl to tave, Skaisčioji, Motina sau ėmė, * dėl to Tavy neleido būti kaltės dėmei.

K. Marija pagimdė Dievo Sūnų!

A. Ji davė mums Išganytoją!

MARIJA, UŽTARKI MUS, p. 304.

Vidudieninė

TU, MARIJA, GELBĖT MŪS, p. 303.

SVEIKA, TU DIDINGIAUSIA šventykla Trejybės, * dangaus angelų džiaugsme, žiede nekaltybės!

2 Esi kantrybės palmė, linksmas rojaus sodas, * puikus Libano kedras, liūdinčių paguoda.

3 Mergele laimingoji, iš žmonių tyriausia, * gimtos kaltės neliesta esi tu, Švenčiausia!

4 Aukščiausio Dievo mieste, aušra naujo ryto, * išmelski, kad mums Dievas dangų atdarytų.

K. Kaip lelija tarp erškėčių!

A. Taip Marija tarp mūsų.

MARIJA, UŽTARKI MUS, p. 304.

Popietinė

TU, MARIJA, GELBĖT MŪS, p. 303.

SVEIKA, PILIE TVIRČIAUSIA, prieglauda kaltųjų; * sveika, apsaugos bokšte Dievo tikinčiųjų!

2 Šventa tu prasidėjai, tu skaisti be kalčių, * dėl to sutrynei galvą seno rojaus žalčio.

3 Tu Judita narsioji, moteris stiprioji, * už žmones, kaip Estera, Dievui užsistojai.

4 Maitintoją Egipto auklėjo Rachelė, * mums Kristų išaugino Marija Mergele.

K. Visa graži esi, Marija!

A. Ir nėra tavyje jokios kaltės!

MARIJA, UŽTARKI MUS, p. 304.

Vakarinė

TU, MARIJA, GELBĖT MŪS, p. 303.

SVEIKA, STEBUKLE DIEVO, tau garbė tebūna, * tavy, skaisti Mergele, Žodis tapo kūnu.

2 Dangus pamilo žemę: Viešpats į ją žengia, * sau būstą Atpirkėjas pas tave jau rengia.

3 Tau šypsos mažas Jėzus, Jis ant tavo kelių: * palaiminta esi tu, Motina Vaikelio!

4 Išaušo atpirkimo valanda svajota – * sveika, Dievo Motina, saule vainikuota!

K. Marija davė mums amžinąją šviesą!

A. Kuri apšvietė ir papuošė mūsų žemę!

MARIJA, UŽTARKI MUS, p. 304.

Dienos baigiamoji

UŽTARKI VISUS MUS SŪNUI, Dangaus Karalienne, * kad atleistų mums kaltes, laimintų kiekvieną.

TU, MARIJA, GELBĖT MŪS, p. 303.

SVEIKA, O NEKALČIAUSIA, paimta į dangų; * sveika, per Sūnų gavus sostą tokį brangų!

2 Didi Dangaus Valdove, Motina Marija, * atminki čia, šioj žemėj, vargančią žmoniją.

3 Taip Jėzus tau kalbėjo, kai ant kryžiaus mirė: * kad Motina mums būtum, Jis tave paskyrė.

4 Tu mums davei brangiausią Kristų Atpirkėją, * būki ir dabar tu Jam mūsų Užtarėja.

K. Tavo vardas, Marija, kvapus kaip balzamas!

A. Mes tave didžiai pamilome!

MARIJA, UŽTARKI MUS, p. 304.

Valandų paaukojimas

Himnas

ATNEŠAM TAU PRIE KOJŲ savo meilę šventą, * vainiką tavo garbei, iš giesmių nupintą.

2 Priimki jį, Marija, kad ne taip jau menką: * daugiau ką paaukoti jėgų neužtenka.

3 Vaikai mes tavo esam: Motina, atminki * šioj žemėj mus globoki, guoski ir raminki.

4 Šventu keliu dorybės eit mus išmokyki * ir mirimo valandą meiliai aplankyki.

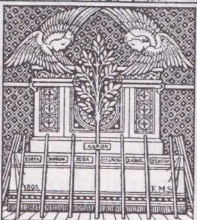
Meldimai

K. Savo Nekaltu Prasidėjimu, Marija, paskatink mus siekti šventumo!

A. Kad visi galėtume patekti į dangaus laimę!

Melskimės. * Dieve, Tu Nekaltu Švenčiausiosios Mergelės Marijos Prasidėjimu paruošei tinkamą Gimdytoją savo Sūnui, * o leisdamas jai drauge su Juo už mus kentėti, padarei ir mūsų dvasios Motina. * Prašome Tave: * kaip dėl to dieviškojo savo Sūnaus numatytos mirties nuopelnų apsaugojai ją nuo visokios sutepties, * taip ir mums, jos užtariamiesiems, leisk skaisiems pas Tave sugrįžti. * Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. – **A.** Amen.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS KALBAMASIS ROŽINIS

Rožinis yra minties ir lūpų maldos junginys. Jame apmąstome svarbiausius Jėzaus ir Marijos gyvenimo įvykius, iš jų mokomės, o su kiekvieno tokio įvykio apmąstymu jungiame maldas.

Rožinis skirstomas į keturias dalis, turinčias po penkis apmąstomuosius įvykius, vadinamus slėpiniais. I dalį sudaro džiaugsmo slėpiniai, susiję su Jėzaus gimimu ir vaikyste, II – šviesos slėpiniai, susiję su Jo viešuoju gyvenimu, III – kančios slėpiniai, susiję su Jėzaus kančia, ir IV – garbės slėpiniai, susiję su Jėzaus ir Marijos išaukštinimu. Pagal popiežiaus Jono Pauliaus II pasiūlytą praktiką, *pirmadienis* ir *šeštadienis* skiriami džiaugsmo slėpiniams, *ketvirtadienis* – šviesos slėpiniams, *antradienis* ir *penktadienis* – kančios slėpiniams, *trečiadienis* ir *sekmadienis* – garbės slėpiniams.

Pradžioje daromas kryžiaus ženklas, pabučiuojamas kryželis. Rožinis pradedamas 70 psalmės kreipiniu: „Dieve, ateik manęs gelbėti! Viešpatie, skubėk man padėti!“ Po to kalbama įžangos malda ir TIKIU Į DIEVĄ TĖVĄ.

Tuomet, paėmus pirmąjį karolėlį, sukalbama TĖVE MŪSŲ, toliau prie trijų karolėlių – po vieną SVEIKA, MARIJA, po jų – GARBĖ DIEVUI. Jeigu iš karto kalbamos kelios dalys, tai prieš kitas dalis įžanga nebekartojama. Jei kalbama atskirai kuri viena dalis, įžanga imama prieš ją. Po įžangos įvardijama ar bent prisimenama rožinio dalis ir pirmas jos slėpinys.

Norint suteikti rožinio maldai biblinį pagrindą ir didesnę gelmę, naudinga po slėpinio paskelbimo perskaityti atitinkamą Sventojo Rašto ištrauką priklausomai nuo aplinkybių, ilgesnę arba trumpesnę. Kiti žodžiai iš tikrųjų niekuomet nebūna tokie veiksmingi, kaip įkvėptasis žodis. Jo reikia klausyti su įsitikinimu, kad tai Dievo žodis, skelbiamas šiandien ir man.

Klausymasis ir meditavimas semiasi peno iš tylos. Paskelbus slėpinį ir perskaičius Dievo žodį, dera ilgesnį laiką patylėti ir įsigilinti į medituojamą slėpinį, prieš pradedant balsiai melstis.

Po to kalbama TÈVE MŪSŲ (prie vieno karolėlio) ir 10 SVEIKA, MARIJA (prie dešimties karolėlių). Slėpinys užbaigiamas GARBÈ DIEVUI. Po Trejybės pagarbinimo dar pridodama trumpa malda, įvairuojanti pagal aplinkybes. Slėpinių meditacija yra vaisingesnė, kai kiekvieną slėpinį užbaigiamo malda, prašant to slėpinio meditacijai specifiskų vaisių. Šitaip geriau atskleidžiamas rožinio ryšys su krikščioniškuoju gyvenimu.

Rožinio kalbėjimas užbaigiamas malda popiežiaus intencija. Baigus rožinį, galima pašlovinti Mergele Mariją malda SVEIKA, KARALIENE (p. 340), Švč. Mergeles Marijos litanija (p. 262) arba kita malda, pvz., spalio mėnesį – malda į šv. Juozapą (p. 269).

Iš trijų pateikiamų slėpinių mąstymėlių imamas kuris nors vienas: A, B ar C.

Rožinio įžangos malda

(galima kalbėti rožinio pradžioje, po kryžiaus ženkle)

Atverk, Viešpatie, mūsų lūpas, kad garbintume tavo šventąjį vardą; apšviesk mūsų protus, kad tinkamai mąstytume šventuosius slėpinius; nuskaidrink mūsų širdis, kad stropiai ir nuoširdžiai kalbėtume šventąjį rožinį. Amen.

I DALIS

DŽIAUGSMO SLĖPINIAI

(pirmadienį ir šeštadienį)

PIRMAS SLĖPINYS

APREIŠKIMAS

A Šeštame mėnesyje angelas Gabrielius buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos miestą, kuris vadinasi Nazaretas, pas mergelę, sužadėtą su vyru, vardu Juozapas, iš Dovydo namų; o mergelės vardas buvo Marija. Atėjęs pas ją, angelas tarė: „Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi!“ Išgirdusi šiuos žodžius, ji sumišo ir galvojo sau, ką reiškia toks sveikinimas. O angelas jai tarė: „Nebijok, Marija, tu radai malonę pas Dievą! Štai tu pradėsi iščiose ir pagimdysi sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi“ (Lk 1, 26–31).

B Arkangelas Gabrielius praneša Marijai, kad ji išrinkta Dievo Sūnaus Motina. Marija nuolankiai sutinka, ir Dievo Sūnus tampa žmogumi, mūsų broliu.

Tapusi Kristaus Motina, tu, Marija, esi ir mūsų dvasios Motina. Dėl to mes visuomet pasitikėsime tavo meile ir tavo vedami eisime prie Jėzaus.

C Palaiminta esi, Marija, jog įtikėjai; įvyks tai, kas Viešpaties tau pasakytą!

Trumpas apmąstymas tyloje. TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Melskimės. – Dieve, angelui apreiškus, nekalta Mergelė priėmė Tavo neapsakomąjį Žodį ir, apšviesta Šventosios Dvasios, tapo dievybės buveine; išmokyk ir mus jos pavyzdžiu nuolankiai ir tvirtai laikytis Tavo sios valios. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ANTRAS SLĖPINYS

APLANKYMAS

A Tomis dienomis Marija susiruošusi skubiai iškeliavo į Judėjos kalnyno miestą. Ji nuėjo į Zacharijo namus ir pasveikino Elzbieta. Vos tik Elzbieta išgirdo Marijos sveikinimą, jos iščiose šoktelėjo kūdikis, o pati Elzbieta pasidarė kupina Šventosios Dvasios. Ji balsiai sušuko: „Tu labiausiai palaiminta iš visų moterų ir palaimintas tavo iščių vaisius! Iš kur man ta garbė, kad mano Viešpaties motina aplanko mane?! Štai vos tik tavo pasveikinimo garsas pasiekė mano ausis, šoktelėjo iš džiaugsmo kūdikis mano iščiose. Laiminga įtikėjusi, jog išsipildys, kas Viešpaties jai pasakyta“ (Lk 1, 39–45).

B Marija lanko šventąją Elzbieta, šventojo Jono Krikštytojo motiną, ir jai pagelbsti.

Nuliūdusiųjų Paguoda, mes norime užjausti kenčiančius, našlaičius ir ligonius, ryžtamės sekti Tavaisiais artimo meilės darbais.

C Garbinkime Mergelės Marijos Apsilankymą! Šlovinkime jos Sūnų Jėzų Kristų!

Trumpas apmąstymas tyloje. TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Melskimės. – Visagali amžinasis Dieve, Tu Švenčiausiąją Mergele Mariją, laukiančią dieviškojo Sūnaus užgimimo, įkvėpei aplankyti Jono Krikštytojo motiną Elzbietą. Suteik malonę, kad mes, apmąstydami Aplankymo slėpinį, taip pat būtume klusnūs Šventajai Dvasiai ir su Marija šlovintume Tave per amžius. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

TREČIAS SLĖPINYS

GIMIMAS

A Anomis dienomis išėjo ciesoriaus Augusto įsakymas surašyti visus valstybės gyventojus. Toks pirmasis surašymas buvo padarytas Kvirinui valdant Siriją. Taigi visi keliavo užsirašyti, kiekvienas į savo miestą. Taip pat ir Juozapas ėjo iš Galilėjos miesto Nazareto į Judėją, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, nes buvo kilęs iš Dovydo namų ir giminės. Jis turėjo užsirašyti kartu su savo sužadėtine Marija, kuri buvo nėščia. Jiems tenai esant, prisiartino metas gimdyti, ir ji pagimdė savo pirmgimį sūnų, suvystė jį vystyklais ir paguldė ēdžiose, nes jiems nebuvo vietos užeigoje (Lk 2, 1–7).

B Jėzus gimsta tvarte. Motina su džiaugsmu Jį vysto, sūpuoja ir globoja, kaip kiekviena motina savo kūdikį, ir garbina kaip Amžinojo Tėvo Sūnų.

Kristaus Motina, mes norime dažnai lankyti Jėzų mūsų altoriuose ir Jį priimti į savo širdis su tokia pagarba ir meile, kaip tu Jį gimstantį pasitikai.

C Ateikite, tautos, pagarbinkite Viešpatį: didinga šviesa nužengė žemėn!

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Džiugiai ir maldingai pagerbiame, Viešpatie, Tavo Sūnaus Gimimą; duok mums tos paslapties gelmes gyvu tikėjimu pažinti ir dar daugiau meilės iš jos pasisemti. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

KETVIRTAS SLĖPINYS

PAAUKOJIMAS

A Pasibaigus Mozės Įstatymo nustatytoms apsivalymo dienoms, [Juozapas ir Marija] nunešė kūdikį į Jeruzalę paaukoti Viešpačiui, – kaip parašyta Viešpaties Įstatyme: *Kiekvienas pirmgimis berniukas bus pašvęstas Viešpačiui*, – ir duoti auką, kaip pasakyta Viešpaties Įstatyme: *Porą purplelių arba du balandžiukus*.

Jeruzalėje gyveno žmogus, vardu Simeonas. Jis buvo teisus ir dievobaimingas vyras, laukiantis Izraelio paguodos, ir Šventoji Dvasia buvo su juo. Jam buvo Šventosios Dvasios apreikšta, kad jis nemirsių, kol pamatysiąs Viešpaties Mesiją. Šventosios Dvasios paragintas, jis atėjo dabar į šventyklą. Įnešant gimdytojams kūdikį Jėzų, kad pasieltgtų, kaip Įstatymas reikalauja, Simeonas jį paėmė į rankas, šlovino Dievą ir sakė: „Dabar gali, Valdove, kaip buvai žadėjęs, leisti savo

tarnui ramiai iškelti, nes mano akys išvydo Tavo išgelbėjimą, kurį Tu prirengi visų tautų akivaizdoje: šviesą pagonims apšviesti ir tavosios Izraelio tautos garbę“ (Lk 2, 22–32).

B Brangiausią savo turtą Jėzų Marija aukoja už mus Dievui Tėvui.

Meilingoji Motina, maldaujame tave už mūsų krašto motinas, kad joms padėtų vesti savo vaikus pas Dievą ir išlaikyti savo šeimas vienybėje.

C Viešpats savo šventovėje. Džiūgauk, Sione, pasitikdamas savo Dievą!

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Visagali amžinasis Dieve, nuolankiai maldaujame Tavo didybę: kaip vienatinis Tavo Sūnus, žmogiškąjį kūną priėmęs, buvo paaukotas šventykloje, taip ir mums leisk tyromis širdimis Tau pasiaukoti. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

PENKTAS SLĖPINYS

ATRADIMAS ŠVENTYKLOJE

A Jo gimdytojai kasmet eidavo į Jeruzalę švęsti Velykų. Kai Jėzui sukako dvylika metų, šventės papročiu jie nuvyko į Jeruzalę. Iškilmėms pasibaigus ir jiems grįžtant atgal, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje, bet gimdytojai to nepastebėjo. Manydami jį esant keleivių

būryje, jie nuėjo dienos kelią, paskui pradėjo ieškoti jo tarp giminių bei pažįstamų.

Nesuradę grįžo jo beieškodami į Jeruzalę. Pagaliau po trijų dienų rado jį šventykloje, sėdintį tarp mokytojų, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. Visi, kurie jį girdėjo, stebėjosi jo išmanymu ir atsakymais. Pamatę jį, gimdytojai labai nustebo, ir jo motina jam tarė: „Vaikeli, kam mums taip padarei?! Štai tavo tėvas ir aš su sielvartu ieškome tavęs.“ O jis atsakė: „Kam gi manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose?“ Bet jie nesuprato Jo žodžių. Jėzus iškeliavo su jais ir grįžo į Nazaretą. Jis buvo jiems klusnus. Jo motina laikė visus įvykius savo širdyje (Lk 2, 41–51).

B Dvylikametį Jėzų randa Marija šventykloje tarp mokytojų.

Švenčiausioji Mergele Marija, ragink mus nuoširdžiai lankyti bažnyčią ir maldoje ieškoti Dievo.

C Garbinkime Viešpatį Jėzų Kristų, Dievo Sūnų, klusnų Marijai ir Juozapui!

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Dieve, šventąją Šeimą davęs gražiausiu pavyzdžiu, padėk mums ja sekti kasdienėmis dorybėmis ir tarpusavio meile, kad paskui galėtume Tavo dangiškuose namuose džiaugtis amžinu atpildu. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

II DALIS

ŠVIESOS SLĖPINIAI

(ketvirtadienį)

PIRMAS SLĖPINYS

KRIKŠTAS JORDANE

A Tuomet Jėzus iš Galilėjos atėjo prie Jordano pas Joną krikštytis. Jonas jį atkalbinėjo: „Tai aš turėčiau būti tavo pakrikštytas, o tu ateini pas mane!“ Bet Jėzus jam atsakė: „Šį kartą paklausyk! Taip mudviem dera atlikti visa, kas reikalinga teisumui.“ Tada Jonas sutiko. Pakrikštytas Jėzus tuoj išbrido iš vandens. Staiga jam atsivėrė dangus, ir jis pamatė Dievo Dvasią, sklendžiančią žemyn it balandį ir nusileidžiančią ant jo. O balsas iš dangaus prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosiu“ (Mt 3, 13–17).

B Prieš pradėdamas savo viešąją veiklą Jėzus ateina pas Joną Krikštytoją ir atsistoja tarp visų nusidėjėlių, kad įbridęs į Jordaną priimtų krikštą.

Nesuteptoji Motina, mes esame nusidėjėliai ir todėl prašome tavo pagalbos pamatyti savo klaidas, dėl jų gailėtis ir pasitaisyti.

C Garbinkime Viešpatį Kristų, kurio pirmtakas buvo Jonas Krikštytojas!

Trumpas apmąstymas tyloje. TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Melskimės. – Visagali amžinasis Dieve, Tu Jėzų Kristų, Jordane pasikrikštijusį, Šventajai Dvasiai ant Jo nusileidžiant, iškilmingai paskelbei esant Tavo mylimąjį Sūnų; padaryk, kad ir mes, Tavo įsūnytieji vaikai, apmąstydami Krikšto Jordane slėpinį, iš vandens ir Šventosios Dvasios atgimę, visada Tau mieli būtume. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ANTRAS SLĖPINYS

APSIREIŠKIMAS KANOS VESTUVĖSE

A Trečią dieną Galilėjos Kanoje buvo vestuvės. Jose dalyvavo Jėzaus motina. Į vestuves taip pat buvo pakviestas Jėzus ir jo mokiniai. Išsibaigus vynui, Jėzaus motina jam sako: „Jie nebeturi vyno.“ Jėzus atsakė: „O kas man ir tau, moterie? Dar neatėjo mano valanda!“ Jo motina tarė tarnams: „Darykite, ką tik jis jums lieps.“ Ten buvo šeši akmeniniai indai žydų apsiplovimams, kiekvienas dviejų trijų saikų talpos. Jėzus jiems liepė: „Pripilkite indus vandens.“ Jie pripylė sklidinus. Tuomet jis pasakė: „Dabar semkite ir neškite stalo prievaizdui.“ Tie nunešė. Paragavęs paversto vynu vandens ir nežinodamas, iš kur tai (nors tarnai, kurie sėmė vandenį, žinojo), prievaizdas pasišaukė jaunikį ir tarė jam: „Kiekvienas žmogus pirmiau stato geresnio vyno, o kai svečiai igeria, tuomet prastesnio. O tu laikei gerąjį vyną iki šiolei.“ Tokią ženklą pradžia Jėzus padarė Galilėjos Kanoje. Taip jis parodė savo šlovę, ir mokiniai įtikėjo jį (Jn 2, 1–11).

B Motinos Marijos prašomas Jėzus Kanos vestuvėse padaro savo pirmąjį stebuklą: vandenį paverčia vynu.

Marija, Geroji Patarėja, mes pasitikime tavo globa ir visada trokštame vykdyti šventąjį Dievo valią.

C Stebuklą pradžia Jėzus padarė Galilėjos Kanoje. Taip Jis parodė savo šlovę, ir mokiniai įtikėjo Jį.

Trumpas apmąstymas tyloje. TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Melskimės. – Ištiesk, gailestingasis Dieve, mums silpniems pagalbos ranką, kad, apmąstydami Tavo Apsireiškimo Kanos vestuvėse slėpinį, nekaltosios Dievo Gimdytojos užtariamai ir remiami prisikeltume iš nedorybių. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

TREČIAS SLĖPINYS

DIEVO KARALYSTĖS SKELBIMAS RAGINANT ATSIVERSTI

A Keturi vyrai atnešė paralyžiuotą žmogų. Negalėdami dėl minios prinešti jo prie Jėzaus, jie praplėšė stogą namo, kur jis buvo, ir, padarę skylę, nuleido žemyn neštuvus, ant kurių gulėjo paralyžiuotasis. Išvydęs jų tikėjimą, Jėzus kreipėsi į paralyžiuotąjį: „Sūnau, tau atleidžiamos nuodėmės!“ Tenai sėdėjo keletas Rašto aiškintojų, kurie svarstė savo širdyje: „Kaip jis drįsta taip kalbėti? Juk jis piktžodžiauja! Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?“ Jėzus, iš karto savo dvasia perpratęs jų mintis, tarė: „Kam taip manote savo

širdyje? Kas lengviau – ar pasakyti paralyžiuotajam: ‘Tau atleidžiamos nuodėmės’, ar liepti: ‘Kelkis, pasiimk neštuvus ir vaikščiok’? Bet, kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint galią atleisti žemėje nuodėmes, – čia jis tarė paralyžiuotajam, – sakau tau: kelkis, imk savo neštuvus ir eik namo!“ Šis atsikėlęs tuojau pasiėmė neštuvus ir visų akyse nuėjo sau. Visi be galo stebėjosi ir šlovino Dievą, sakydami: „Tokių dalykų mes niekada nesame matę“ (Mk 2, 3–12).

B Jėzus keliauja per Palestiną skelbdamas prisiartinusią Dievo Karalystę ir visus žmones kviesdamas atsiversti.

Maloningoji Mergele, padėk suprasti, kad mes visi turime skelbti Evangeliją ir tapti vis panašesniais į tavo dieviškąjį Sūnų.

C Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją. Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas, o kas netikės, bus pasmerktas.

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Dieve, Tavo gailestingumas yra be-ribis, tad būk atlaidus mūsų laikų žmonėms, atsitolinusiems nuo Tavęs dėl nesupratimo, nedorumo ar puikybės, ir gailestingai jiems padėk sugrįžti į tikėjimo kelią ir skelbti Tavo Karalystę raginant atsiversti. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

KETVIRTAS SLĖPINYS

ATSIMAINYMAS

A Jis [Jėzus] pasiėmė Petrą, Joną ir Jokūbą ir užkopė į kalną melstis. Besimeldžiant jo veido išvaizda pasikeitė, o drabužiai pasidarė skaisčiai balti. Ir štai pasirodė du vyrai, kurie kalbėjosi su juo. Tai buvo Mozė ir Elijas. Jie pasirodė šlovėje ir kalbėjo apie Jėzaus išėjimą, būsiantį Jeruzalėje. Petrą ir jo draugus apėmė miegas. Išbudę jie pamatė jo spindesį ir stovinčius šalia jo du vyrus. Šiems tolstant, Petras kreipėsi į Jėzų: „Mokytojau, gera mums čia būti! Padarykime tris palapines: vieną tau, kitą Mozei ir trečią Elijui.“ Jis nesižinojo, ką kalbąs. Jam tai besakant, užėjo debesis ir uždengė juos. Jiems panyrant į debesį, mokiniai nusigando. O iš debesių aidėjo balsas: „Šitas mano išrinktasis Sūnus, jo klausykite!“ (Lk 9, 28–35).

B Jėzus, pasiėmęs tris mokinius, užkopia ant aukšto kalno, jų akyse atsimaino, o iš dangaus pasigirsta dangiškojo Tėvo balsas.

Šlovingoji Mergele, tavo Sūnus prieš kančią sustiprino savo mokinius. Prašome padėti mums net sunkiausiais momentais išlaikyti viltį.

C Šitas mano išrinktasis Sūnus, Jo klausykite!

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Dieve, Tavo vienatiniam Sūnui garbingai atsimainant, Tu sentėvių apsireiškimu patvirtinai

tikėjimo paslaptis ir parodei, kokia garbė laukia mūsų, Tavo vaikų. Padėk mums, apmąstantiems Atsimainymo slėpinį, visada klausyti Tavo mylimojo Sūnaus balso ir tapti Jo garbės dalininkais. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

PENKTAS SLĖPINYS

EUCHARISTIJOS ĮSTEIGIMAS

A Atėjus metui, Jėzus sėdo su apaštalais prie stalo. Ir tarė jiems: „Trokšte troškau valgyti su jumis šią Velykų vakarienę prieš kentėdamas. Sakau jums, nuo šiol aš daugiau jos nebevalgysiu, kolei ji išsipildys Dievo Karalystėje.“ Paėmęs taurę, jis sukalbėjo padėkos maldą ir tarė: „Imkite ir dalykitės. Sakau jums, nuo šiol aš nebegersiu vynuogių vaisiaus, kolei ateis Dievo Karalystė.“

Ir, paėmęs duonos, jis sukalbėjo padėkos maldą, laužė ją ir davė apaštalams, tardamas: „Tai yra mano kūnas, kuris už jus atiduodamas. Tai darykite mano atminimui.“ Lygiai taip po vakarienės jis paėmė taurę, sakydamas: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje, kuris už jus išliejamas“ (Lk 22, 14–20).

B Per Paskutinę vakarienę Jėzus laimina duoną ir vyną, duoda apaštalams, sakydamas, kad tai yra Jo Kūnas ir Kraujus, ir ragina valgyti ir gerti.

Krikščionių Pagalba, meldžiamo už visus priimančius Komuniją, kad jie mokėtų taip aukotis už žmones, kaip pasiaukėjo Jėzus.

C Garbinkime Kristų Karalių, tautų Valdovą, kuris Jį priimantiems šventoje Komunijoje suteikia daug savo malonių!

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Dieve, Švenčiausiuoju Sakramentu palikęs mums savo kančios atminimą, išmokyk mus taip garbinti šventąsias Tavo Kūno ir Kraujo paslaptis, kad galėtume nuolat naudotis atpirkimo vaisiais. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

III DALIS

KANČIOS SLĖPINIAI

(antradienį ir penktadienį)

PIRMAS SLĖPINYS

MALDA ALYVŲ SODE

A Netrukus Jėzus su jais [mokiniais] atėjo į ūkį, vadinamą Getsemane, ir tarė mokiniams: „Pasėdėkite čia, kol aš ten nuėjęs melsiuos.“ Pasiėmęs Petrą ir abu Zebediejaus sūnus, pradėjo liūdėti ir sielvartauti. Tada tarė jiems: „Mano siela mirtinai nuliūdusi. Likite čia ir pabudėkite kartu su manimi.“ Kiek toliau paėjęs, parpuolė kniūbsčias ir meldėsi: „Mano Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia mane ši taurė. Tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu!“ Jis sugrįžo pas mokinius ir, radęs

juos miegančius, tarė Petruui: „Negalėjote nė vienos valandos pabudėti su manimi? Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą. Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas.“ Ir vėl nuėjo antrą kartą ir meldėsi: „Mano Tėve, jei ši taurė negali praėiti mano negerta, tebūnie tavo valia!“

Sugrįžęs vėl rado juos snaudžiančius – jų akys buvo mieguistos. Tuomet, palikęs juos, vėl nuėjo ir trečią kartą meldėsi tais pačiais žodžiais. Paskui grįžo pas mokinius ir tarė: „Jūs vis dar miegate ir ilsitės... Štai atėjo valanda, kai Žmogaus Sūnus atiduodamas į nusidėjėlių rankas. Kelkitės, eime! Štai mano išdavėjas čia pat“ (Mt 26, 36–46).

B Alyvų sode Jėzus krauju prakaituoja, prislėgtas mūsų nuodėmių baisybės. Nors Jam sunku, bet drąsiai priima kančių taurę, nes tokia Tėvo valia.

Tvirčiausioji Mergele, išmelski mums nesvyruojantį pasitikėjimą Dievu.

C Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą. Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas.

Trumpas apmąstymas tyloje. TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Melskimės. – Visagali amžinasis Dieve, Nuliūdusiųjų Paguoda, Vargstančiųjų Stiprybe! Tepasiekia Tave vargą ir vienatvę kenčiančių maldos, kad visi galėtų džiaugtis, sulaukę savo reikaluose gailestingos Tavo pagalbos. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ANTRAS SLĖPINYS

NUPLAKIMAS

A Tuomet Pilotas jį paklausė: „Vadinasi, tu esi karalius?“ Jėzus atsakė: „Taip yra, kaip sakai: aš esu karalius. Aš tam esu gimęs ir atėjęs į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kas tik brangina tiesą, klauso mano balso.“ Pilotas dar paklausė: „O kas yra tiesa?!“ Po šių žodžių jis vėl išėjo pas žydus ir tarė jiems: „Aš nerandu jame jokios kaltės. Yra jūsų paprotys Velykų proga paleisti vieną suimtąjį. Ar norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?“ Tada jie ėmė šaukti: „Ne šitą, bet Barabą!“ O Barabas buvo plėšikas. Tuomet Pilotas ėmė ir nuplakdino Jėzų (Jn 18, 37 – 19, 1).

B Budeliai plaka Jėzų, nežmoniškai sukapodami Jo šventąjį kūną. Ši gėda ir kančia Viešpačiui teko už mūsų palaidumą.

Nekaltoji Mergele, gelbėk žmoniją nuo netyrumo, gink jaunimo ir sutuoktinių skaistybę.

C Pilotas paklausė Jį: „Ar tu esi žydų karalius?“ Jis atsakė: „Tu pasakei.“

Trumpas apmąstymas tyloje. TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Melskimės. – Dieve, Tu savo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kančia išvadavai žmoniją iš amžinosios mirties, kuri ant visų buvo kritusi dėl pirmapradės nuodėmės; duok mums, apmąstantiems Nuplakimo slėpinį, pasidaryti panašiams į Kristų ir iškilti į

dangiškos malonės šventumą, kaip buvome priversti vilkti žemiškosios prigimties jungą. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

TREČIAS SLĖPINYS

VAINIKAVIMAS ERŠKĖČIAIS

A Kareiviai, nupynę vainiką iš erškėčių, užspaudė jam ant galvos, apsiautė jį purpurine skraiste, ėjo prie jo ir šaipėsi: „Sveikas, žydų karaliau!“ Ir daužė jam per veidą. O Pilotas dar kartą išėjo laukan ir kalbėjo žydams: „Štai išvedu jį jums, kad žinotumėte, jog nerandu jame jokios kaltės.“ Taigi Jėzus išėjo laukan su erškėčių vainiku ir purpurine skraiste. Pilotas tarė: „Štai žmogus!“ Aukštieji kunigai ir jų tarnai, pamatę jį, ėmė šaukti: „Ant kryžiaus jį, ant kryžiaus!“ (Jn 19, 2–6).

B Kristų, pasaulio Valdovą, pajuokai vainikuoja erškėčiais. Tačiau, nors ir paniekintas, Jėzus yra mūsų Viešpats ir Vadas.

Galingoji Mergele, išmokyk mus dėl Kristaus nebijoti paniekos ir šmeižtų.

C Jėzus išėjo laukan su erškėčių vainiku ir purpurine skraiste. Pilotas tarė: „Štai žmogus!“

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Visagali amžinasis Dieve, Tu savo mylimąjį Sūnų, Visatos Valdovą, leidai vainikuoti erškėčiais. Padaryk, kad mes, apmąstydami Vainika-

vimo erškėčiais slėpinį, iš pikto vergijos išvaduoti, didžiadvasiškai Tau tarnautume ir be paliovos Tave šlovintume. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

KETVIRTAS SLĖPINYS

KRYŽIAUS NEŠIMAS

A Vesdami Jėzų, jie sulaikė Kirėnės gyventoją Simoną, grįžtantį iš laukų, ir uždėjo jam ant pečių kryžių, kad neštų jį paskui Jėzų. Jį lydėjo didelis būrys žmonių, tarp jų ir daug moterų, kurios verkė jo ir aimanavo. Atsigręžęs į jas, Jėzus prabilo: „Jeruzalės dukros! Verkite ne manęs, bet verčiau savęs ir savo vaikų! Ateis dienos, kai sakys: ‘Laimingos nevaisingosios! Laimingos negimdžiusios ir nežindžiusios!’ Tada *sakys kalnams: Griūkite ant mūsų! Ir kalvoms: Pridenkite mus!* Jeigu šitaip daro žaliai medžiui, tai kas gi laukia sausuolio?“ Kartu su juo buvo vedami žudyti du piktadariai (Lk 23, 26–32).

B Kristus neša kryžių vos bepakeldamas, alpdamas ir klupdamas. Jis taip mus myli, Jo kančia taip reikalinga mums išgelbėti, kad deda paskutines jėgas nueiti iki galo. Tai paskata mums nešti savąjį gyvenimo kryžių, kad pasiektume išganymą.

Kankinių Karaliene, guosk ir stiprink kenčiančiuosius!

C Garbiname tave, Viešpatie Jėzau Kristau, ir šloviname Tave, kad šventuoju Kryžiumi atpirkai pasaulį!

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Dieve, norėdamas atpirkti žmoniją, Tu vienatiniam savo Sūnui skyrei Kryžiaus dalią. Suteik mums, apmąstantiems Kryžiaus nešimo slėpinį, malonę čia, žemėje, pažinti Kryžiaus paslaptį ir danguje džiaugtis atpirkimo vaisiais. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

PENKTAS SLĖPINYS

NUKRYŽIAVIMAS

A Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo jo motina, jo motinos sesuo, Marija Kloprienė ir Marija Magdalietė. Pamatę stovinčius motiną ir mylimąjį mokinį, Jėzus tarė motinai: „Moterie, štai tavo sūnus!“ Paskui tarė mokiniui: „Štai tavo motina!“ Ir nuo tos valandos mokinyš pasiėmė ją pas save. Tada, žinodamas, jog viskas įvykdyta, ir kad išsipildytų Raštas, Jėzus tarė: „Trokštu!“ Tenai stovėjo indas, pilnas perrūgusio vyno. Jie pakėlė ant yzopo vytelės kempinę, pamirkytą vyne, ir prinešė prie jo lūpų. Paragavęs to vyno, Jėzus tarė: „Atlikta!“ Ir, nuleidęs galvą, atidavė dvasią (Jn 19, 25–30).

B Nekaltasis Jėzus paaukoja savo gyvybę už nusidėjėlius. Prie kryžiaus kalamas, Jis meldžiasi už savo kankintojus ir prašo dangaus Tėvą jiems dovanoti. Jis nori, kad žmonių širdyse nesiaustų neapykanta ir jie išmoktų mylėti net savo priešus.

Taikos Karaliene, išmelsk pasauliui ramybę; padaryk, kad išnyktų žemėje neapykanta ir kerštas.

C Didžiuokimės mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kryžiumi, kuriame slypi mūsų išganymas, gyvenimas ir prisikėlimas, kuriuo mes esame išgelbėti ir išvaduoti!

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Dieve, Tu leidai savo Sūnui numirti ant kryžiaus, kad išvaduotumei mus iš pragaro vergijos. Suteik tad mums, apmąstantiems Nukryžiovimo slėpinį, malonę sulaukti garbingo prisikėlimo. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

IV DALIS

GARBĖS SLĖPINIAI

(trečiadienį ir sekmadienį)

PIRMAS SLĖPINYS

PRISIKĖLIMAS

A Pirmąją savaitės dieną, rytui brėkstant, moterys atėjo prie kapo, nešdamosi paruoštus tepalus. Jos rado akmenį nuritintą nuo kapo, o įėjusios vidun, neberado Viešpaties Jėzaus kūno. Jos sutriko ir nežinojo, ką daryti, bet štai prisiartino du vyrai spindinčiais drabužiais. Moterys išsigando ir nuleido žemyn akis, o tie vyrai prabilo: „Kam ieškote gyvojo tarp mirusiųjų? Nėra jo čia, jis prisikėlė! Atsiminkite, ką jis yra jums

sakęs, būdamas Galilėjoje: ‘Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į nusidėjėlių rankas ir nukryžiuotas, o trečią dieną prisikelti!’“ Tuomet jos prisiminė Jėzaus žodžius. Moterys sugrįžo nuo kapo ir viską pranešė Vienuolikai ir visiems kitiems (Lk 24, 1–9).

B Garbe spinduliuojantis Kristus keliąsi iš kapo. Nebegali Jam kelio pastoti jokia pragaro ir žmonių klasta. Kristus Nugalėtojas! Jis išgelbėjo žmogų iš sunykimo, nes įveikė mirtį.

Nusidėjėlių Gynėja, išmelsk mums prisikėlimą iš dvasinės mirties, iš vergavimo nuodėmei.

C Žinome Kristų tikrai prisikėlus: Tu, Nugalėtojai, Valdove, pasigailėk mūs!

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Dieve, Tu savo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus prisikėlimu nudžiuginai pasaulį. Leisk mums, Jo Motinos Mergelės Marijos užtariamais, pasiekti amžinojo gyvenimo džiaugsmą. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ANTRAS SLÈPINYS

ŽENGIMAS Į DANGŲ

A Susirinkusieji ėmė jį [Jėzų] klausinėti: „Viešpatie, gal tu šiuo metu atkursi Izraelio karalystę?“ Jis atsakė: „Ne jūsų reikalas žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo galia. Kai ant jūsų nužengs Šventoji Dva-

sia, jūs gausite jos galybės ir tapsite mano liudytojai Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje – ir ligi pat žemės pakraščių.“

Tai pasakęs, jiems bežiūrint, Jėzus pakilo aukštyn, ir debesis jį paslėpė nuo jų akių. Kai jie akių nenuleisdami žiūrėjo į žengiantį dangun Jėzų, štai prie jų atsirado du vyrai baltas drabužiais ir prabilo: „Vyrai galilėjiečiai, ko stovite žiūrėdami į dangų? Tasai Jėzus, paimtas nuo jūsų į dangų, sugrįš taip pat, kaip esate jį matę žengiant į dangų.“ Tuomet jie sugrįžo į Jeruzalę iš vadinamojo Alyvų kalno, buvusio netoliese – kiek leidžiama nueiti šabo dieną (Apd 1, 6–12).

B Kristus žengia į dangų, pasiuntęs apaštalus mokyti ir krikštyti visų tautų. Bet Jis nepalieka mūsų: gyvena mūsų sielose pašvenčiamąja malone, lanko Komunija.

Apaštalų Karaliene, globok misijas, pažadink Bažnyčiai daugiau darbininkų.

C Jeigu esate su Kristumi prikelti, siekite to, kas aukštybėse, kur Kristus sėdi Dievo dešinėje. Rūpinkitės tuo, kas aukštybėse, o ne tuo, kas žemėje.

Trumpas apmąstymas tyloje. TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Melskimės. – Visagali Dieve, užtvindyk mūsų širdis šventu džiaugsmu ir nuoširdžiu dėkingumu, nes Tavo Sūnaus įžengimas į dangų reiškia ir mūsų pergalę: ta garbė, kurią jau pasiekė Kristus – mūsų galva, laukia ir mūsų – Jo mistinio Kūno narių. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

TREČIAS SLĖPINYS

ŠVENTOSIOS DVASIOS ATSIUNTIMAS

A Atėjus Sekminių dienai, visi mokiniai buvo drauge vienoje vietoje. Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų. Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti (Apd 2, 1–4).

B Gavę Šventąją Dvasią, apaštalai skelbia Kristų su nepaprasta drąsa ir uolumu. Šventoji Dvasia pagelbės ir mums ginti savo tikėjimą, darbuotis Dievo Karalystės išplėtimui kitų žmonių sielose.

Išganytojo Motina, mes trokštame padėti kitiems savo malda ir auka, savo žodžiu ir pavyzdžiu: paremk mus.

C Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis ir įžiebk jose savo meilės ugnį!

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Šventoji išminties, supratimo, patarimo, tvirtumo, žinojimo, maldingumo ir Dievo baimės Dvasia! Padėk mums nugalėti žmogiškąjį silpnumą ir pasiekti amžinąją laimę danguje, kur Tu su Dievu – Tėvu ir Sūnumi gyveni ir viešpatauji per amžius. Amen.

KETVIRTAS SLĖPINYS

MARIJOS PAĖMIMAS Į DANGŲ

A Štai aš jums atskleidžiu paslaptį: nors mes ne visi užmigsime, bet visi būsime pakeisti, – staiga, viena akimirka, gaudžiant paskutiniam trimitui. Trimitas nuaidės, ir mirusieji bus prikelti jau negendantys, ir mes būsime pakeisti. Juk reikia, kad šis gendantis [kūnas] apsiliktų negendamybe, šis marus [kūnas] apsiliktų nemarybe. Kada šis gendantis [kūnas] apsiliks negendamybe ir šis marus [kūnas] apsiliks nemarybe, tuomet išsipildys užrašytas žodis: „Pergalė sunaikino mirtį! Kurgi, mirtie, tavoji pergalė? Kurgi, mirtie, tavasis geluonis?!“ Mirties geluonis yra nuodėmė, o nuodėmės jėga – Įstatymas. Bet dėkui Dievui, kuris duoda mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų (1 Kor 15, 51–57).

B Marija mirė, bet dieviškasis Sūnus tuojau ją prikėlė ir pasiėmė pas save į dangų su siela ir kūnu.

Geroji Motina, išprašyk mums laimingą mirtį; melsk už mirstančius nusidėjėlius, kad jie atsiverstų ir amžinai nežūtų.

C Marija paimta į dangų; džiaukimės, nes su Kristumi karaliauja per amžius!

Trumpas apmąstymas tyloje. TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Melskimės. – Visagali amžinasis Dieve, Tu savo Sūnaus Motiną, nekaltąją Mergele Mariją, su kūnu

ir siela paimei į dangų. Duok malonės ir mums, apmąstantiems Marijos Paėmimo į dangų slėpinį, nuolat siekti aukštesniųjų dalykų ir tapti jos garbės dalininkais. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

PENKTAS SLĖPINYS

MARIJOS VAINIKAVIMAS

A Ir pasirodė danguje didingas ženklas: moteris, apsiautusi saule, po jos kojų mėnulis, o ant galvos dvylikos žvaigždžių vainikas. Ji buvo nėščia ir dejavo, kentėdama sąrėmius bei gimdymo sopulius. Pasirodė ir kitas ženklas danguje: štai didžiulis ugniaspalvis slibinas su septyniomis galvomis, su dešimčia ragų ir su septyniomis diademomis ant galvų. Jo uodega nušlavė trečdalį dangaus žvaigždžių ir nužėrė jas žemėn. Slibinas tykodamas sustojo priešais moterį, kad, jai pagimdžius, prarytų kūdikį. Ir ji pagimdė sūnų, berniuką, kuriam skirta *ganyti* visas *tautas geležine lazda*. Kūdikis buvo paimtas pas Dievą, prie jo sosto. O moteris pabėgo į dykumą, kur buvo jai Dievo paruošta būstinė, kad tenai ji būtų maitinama tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų (Apr 12, 1–6).

B Danguje Marija yra išaukštinta labiau už visus angelus bei šventuosius ir paskirta Dievo malonių Tarpininke visai žmonijai.

Garbingoji Marija, mūsų Valdove ir Motina! Mes ryžtamės žengti tavo dorybių keliu, tikėdamiesi pamatyti tave amžinybėje.

C Pagarbos himnai tau aidi, Marija! Tu, išaukštinta labiau už angelų pulkus, šventi su Kristumi amžinąją pergalės šventę.

Trumpas apmąstymas tyloje. TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Melskimės. – Dieve, savo Sūnaus Gimdytoją paskyręs mūsų Motina ir Valdove, padėk mums jos užtarimu pasiekti Tavo vaikų garbę Dangaus Karalystėje. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Rožinio pabaigos malda

(galima kalbėti užbaigus rožinio dalį arba visą rožinį)

K. Melski už mus, šventoji Dievo Gimdytoja!

A. Kad taptume verti Kristaus žadėjimų!

Melskimės. Dieve, Tavo vienatinis Sūnus savo gyvenimu, mirtimi ir prisikėlimu mums parengė amžinąjį išganymą. Mes apmąstome tuos slėpinius, kalbėdami Švenčiausiosios Mergelės Marijos rožinį, ir meldžiame pagalbos pasekti tuo, ko jie moko, bei laimėti, ką jie žada, per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Spalio mėnesį skaitoma malda šv. Juozapui, p. 269.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS GIEDAMASIS ROŽINIS

Svč. Mergelės Marijos rožinis giedamas sekmadieniais prieš sumą bažnyčioje per ištisus metus. Galima jį giedoti įvairiomis progomis ir namie.

Kai giedama atskirai viena kuri dalis, prieš ją imama įžanga ir pradžia, p. 339–343. Sekmadienį bažnyčioje nuo advento iki užgavėnių giedama I, gavėnioje – II, nuo Velykų iki advento – III dalis.

Įžanga

SVEIKA, AUŠRINE ŽVAIGŽDELE, * rodyk mums į dangų kelią; * tu mums Vadovė esi geriausia * pas savo Sūnų mieliausia.

2 Tarp žemės vargų daugybės * tu viena neši linksmybę; * gink nuo klastingos velnio pagundos, * nuo amžinosios paskandos.

3 Tu dangaus mums pažadėta, * vesk visus į laimės vietą, * vietą šventųjų ir išrinktųjų, * pilną linksmybių tikrųjų.

4 Tu kaltųjų Užtarėja, * mūs veikiausia Padėjėja, * valandą skaudžią mūsų mirimo * gelbėki nuo pražuvimo.

5 O Marija nekaltoji, * Dievo Motina šventoji, * tu savo Sūnų už mus maldaui, * varge mūs šelpt nepaliauki.

6 Visados garbė tebūna * Tėvui, Dvasiai, tavo Sūnui * Viešpačiui Jėzui, mūs Atpirkėjui, * kuris už mus daug kentėjo.

SVEIKA, KARALIENE, gailestingoji Motina, * mūsų gyvybe, paguoda ir viltie, sveika! * Tavęs šaukiamės, ištremtieji Ievos vaikai, * tavęs ilgimės, verkdami ir vaitodami šiame ašarų klonyje. * Todėl tu, mūsų Užtarėja, * savo gailestingas akis į mus atkreipki * ir Jėzų, garbingą, mylimąjį Sūnų, * mums po šios tremties parodyk. * O geroji, o malonioji, * o mieliausioji Mergele Marija!

Intencija

Viešpatie, mūsų Dieve, * dėkodami Tau už visokias gėrybes ir dovanas, * skiriame Tavo garbei ir Švenčiausiosios Tavo Motinos šlovei šią šventojo rožinio dalį, * kad tos garbingosios Mergeles užtarimu ir šiomis rožinio maldomis * galėtume gauti nuodėmių atleidimą, Tavo malonę ir globą, * įsigyti dvasinių dovanų ir dorybių, * širdingą Tavo ir visų žmonių meilę, * kūno sveikatą ir sielos ramybę, * prasmingą gyvenimą, laimingą mirtį ir amžinąjį išganyką. – A. Amen.

Vietoj šios bendros intencijos maldos galima imti pakaitomis tokias intencijos maldas:

Viešpatie, mūsų Dieve, * dėkodami Tau už visokias gėrybes ir dovanas, * skiriame Tavo garbei ir Tavo Švč. Motinos šlovei šią rožinio dalį. * ... –

Arba (1): – ... už aukščiausiąją Bažnyčios Ganytoją popiežių, už patriarchus ir kardinolus, * už arkivyskopus ir vyskopus, * už visą dvasininkiją, * kad visi pamaldžiai tarnautų Tavo šventoje Bažnyčioje, * o pasaulyje labiau paplistų katalikų tikėjimas. – **A. Amen.**

Arba (2): – ... už skaistykloje kenčiančias rožinio maldos mylėtojų bei platintojų vėles, * už niekieno nebeatmenamus mirusius, * kad Švenčiausiosios Mergelės Marijos užtarimu ir rožinio maldomis * gautų amžinąjį atilsį Dangaus Karalystėje. – **A. Amen.**

Arba (3): – ... už mūsų parapijos bažnyčios geradarius, * kurie jai tarnavo ir teikė pagalbą; * už savo pačių geradarius, kurie trokšta mums išganymo; * už mūsų priešus, kad jie gautų nuodėmių atleidimą ir pasitaisytų. – **A. Amen.**

Arba (4): – ... už visus pasaulio tautų vadovus ir vyriausybes, * kad Švenčiausiosios Mergelės Marijos užtarimu ir rožinio maldomis * Dievas duotų Šventosios Dvasios šviesos, * meilės ir sutarimo, * išminties ir teisingumo valdyti jiems pavestus žmones, * rūpintis Dievo garbe ir savo valdinių gerove. – **A. Amen.**

Arba (5): – ... už visus Dievo priešus, * atšalusius ir užkietėjusius, * pagonis ir atsiskyrusius nuo šventosios Bažnyčios, * kad Švenčiausiosios Mergelės Marijos užtarimu ir rožinio maldomis * Viešpats Dievas apšviestų jų protą, * suminkštintų širdį, * įkvėptų atgailos dvasią * ir visus atvestų į šventąjį katalikų tikėjimą. – **A. Amen.**

Arba (6): – ... už tuos, kurie mirdami trokšta Tavo malonės, * Švenčiausiosios Mergelės Marijos užtari-mo ir mūsų maldų, * kad Dievo Motinos Mergelės Marijos globa ir rožinio maldomis * būtų išgelbėti nuo piktosios dvasios žabangų, * laimingai persiskirtų su šiuo pasauliu * ir nueitų į Dangaus Karalystę. – **A. Amen.**

Arba (7): – ... už save pačius ir visus, kurie pamaldžiai garbina Švenčiausiąją Mergelę Mariją ir tikrai jai tarnauja; * už visus keleivius, ligonius, kalinius ir visokiose nelaimėse ir varguose esančius, * kad visi jie rožinio maldomis susilauktų Švenčiausiosios Mergelės Marijos užtari-mo, * nusikratytų nuodėmėmis ir darytų gerus darbus, * kurie nuvestų juos į Dangaus Karalys-tę. – **A. Amen.**

Pradžia

K. † Vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. **A. Amen.**

K. Dieve, ateik man padėti!

A. Viešpatie, skubėk manęs gelbėti.

K. Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, * ir Šventajai Dvasiai.

A. Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, * ir per amžius. Amen.

I DALIS

DŽIAUGSMO SLĖPINIAI

PIRMAS SLĖPINYS

ANGELAS APREIŠKIA MARIJAI DIEVO SŪNAUS ĮSIKŪNIJIMĄ

ANGELAS SKELBIA Mergelei Marijai: * „Gimdy-
si Sūnų – linksmybę žmonijai. * Sveika, Marija,
malonės pilnoji, * Dievui skirtoji!“

TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI,
p. 45–46. (*Taip ir visuose slėpiniuose.*)

Angelas Gabrielius buvo Dievo siųstas į Galilėjos miestą Nazaretą * pas mergaitę, sužadėtą su Juozapu iš Dovydo namų, * o ta mergaitė vadinosi Marija.

K. Viešpaties angelas apreiskė Marijai:

A. „Tu pradėsi iš Šventosios Dvasios.“

K. Viešpatie, išklausyk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Dieve, Tu panorėjai, kad, angelui apreiškus, Tavo Žodis priimtų sau kūną iš Švenčiausiosios Mergelės Marijos, * tad meldžiame Tave, * tegul mums, tikintiems ją tikrai esant Dievo Gimdytoją, * visuomet padės jos užtarimas. – A. Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ * tegul Tave pagarbina, * geriausias Viešpatie Jėzau Kristau, * su mieliausia Tavo Motina * visi šventieji angelai ir arkangelai, * galybės, sostai, kerubinais ir serafinais, * su kuriais tikimės Tave regėti ir šlovinti * danguje per amžius. Amen.

ANTRAS SLĖPINYS

MARIJA LANKO ŠVENTĄJĄ ELZBIETĄ

MARIJAI LANKANT šventąją Elzbietą, * pajuto Jonas Viešpatį žadėtą, * motinoj būdams, linksmai šoktelėjo * prieš Atpirkėją.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Tuoju po apreiškimo Marija nuskubėjo į kalnuotą šalį, * į Judėjos miestą, * ir, įėjusi į Zakarijo namus, * pasveikino Elzbietą, kuri atsakė:

K. „Tu pagirta tarp moterų

A. ir pagirtas tavo iščių vaisius.“

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Visagali amžinasis Dieve, * nusizeminę prieš Tavo didybę, meldžiame, * kad, kaip vienatinį savo Sūnų, Jo Gimdytojai aplankant ir pasveikinant šventąją Elzbietą, dar po motinos širdimi tebesanti, apreiškei, * taip, tai Švenčiausiajai Gimdytojai užtariant, teiktumeis mums duoti pažinti, * matyti ir amžinai džiaugtis tuo, * kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja per amžius. – A. Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ * tegul Tave pagarbina, * geriausias Viešpatie Jėzau Kristau, * su mieliausia Tavo Motina * visi šventieji patriarchai ir pranašai, * nekaltieji vaikeliai, * šventasis Jonas Krikštytojas ir visi Senojo Įstatymo šventieji, * su kuriais tikimės Tave regėti ir šlovinti * danguje per amžius. Amen.

TREČIAS SLĖPINYS

GIMSTA PASAULIO ATPIRKĖJAS

ŠVENČIAUSIĄ VAISIŲ Mergelė nešiojo, * pagimdė Sūnų Tėvo amžinojo. * Angelai skelbė pasauliui linksmybę, * vargšams ramybę.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Nepažinusi vyro, Mergelė tapo Motina ir pagimdė pasaulio Išganytoją. * Tą angelų Karalių ji pati maitino.

K. Ir Žodis¹ tapo Kūnu,

A. ir gyveno tarp mūsų.

K. Viešpatie, išklausk mūsų malda!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Viešpatie, mūsų Dieve, * Tu per Švenčiausiąją Mergele Motiną Mariją žmonių giminei atsiuntei amžinąjį išganymą; * prašome, leisk, kad ji visados mus užtartų Tam, * kuris per ją atėjo mūsų išganyti, * Viešpačiui Jėzui Kristui, Tavo Sūnui, * kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja per amžius. – **A.** Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ * tegul Tave pagarbina, * geriausias Viešpatie Jėzau Kristau, su mieliausia Tavo Motina * visi šventieji apaštalai ir evangelistai, * Tavo mokiniai ir kentėtojai, * su kuriais tikimės Tave regėti ir šlovinti * danguje per amžius. Amen.

KETVIRTAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJAS AUKOJAMAS ŠVENTYKLOJE

MOTINA ŽENGIA į šventyklos rūmą, * Dievui aukoja pirmagimį Sūnų. * Simeonas džiaugias, nes ūmai suprato, * jog Dievą mato.

TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

¹ Žodis – Dievas Sūnus.

Kai gimdytojai ėnešė vaikėlį Jėzų į šventovę, * senelis Simeonas paėmė Jį ant rankų ir garbino Dievą, sakydamas: * „Dabar atleidi, Viešpatie, savo tarną ramybėje, * nes mano akys pamatė Išganytoją.“

K. Pagimdžiusi Jėzų, Marija, likai nepalytėta!

A. Melski už mus, šventoji Dievo Gimdytoja!

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Viešpatie, mūsų Dieve, * Tu teikeisi išklausti teisiojo Simeono prašymą * išlaikyti jį gyvą, kol savo akimis išvys pasaulio Išganytoją; * duok ir mums amžinajame gyvenime išvysti tą Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, * kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja per amžius. – **A.** Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ * tegul Tave pagarbina, * geriausias Viešpatie Jėzau Kristau, * su mieliausia Tavo Motina * visi šventieji išpažinėjai, * vyskupai ir mokytojai, * kunigai ir vienuoliai, * jaunikaičiai ir vyrai, * su kuriais tikimės Tave regėti ir šlovinti * danguje per amžius. Amen.

PENKTAS SLĖPINYS

VIEŠPATS JĖZUS ATRANDAMAS ŠVENTYKLOJE

VAIKELIO JĖZAUS neradus kelyje, * į miestą grįžo nuliūdus Marija. * Čia Jį atrado tarp Rašto žinovų – * tautos vadovų.

Garbė Tau, Kristau, gimusiajam Dievui, * Šventajai Dvasiai, amžinajam Tėvui; * gyrius ir šlovė Trejybėj vienamui * Dievui tikramui.

TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

Tris dienas ieškoję, * Juozapas ir Marija atrado vaikėlį Jėzų šventykloje, besėdintį tarp mokytojų, * jų besiklausantį ir juos beklausinėjantį. * Visi labai stebėjosi Jo klausimais ir atsakymais.

K. „Sūnau, kodėl mums padarei tiek rūpesčio?“

A. „Argi nežinote, kad man reikia čia būti?“

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Viešpatie, mūsų Dieve, * teikis padaryti, kad ir mes, kaip Marija ir Juozapas, * atrastume gailestingą ir maloningą mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, * kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja per amžius. —
A. Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ * tegul Tave pagarbina, * geriausias Viešpatie Jėzau Kristau, * su mieliausia Tavo Motina * visos šventosios kentėtojos, * mergelės ir moterys, * su kuriomis tikimės Tave regėti ir šlovinti * danguje per amžius. Amen.

I dalies pabaiga

Tokia pati ir II bei III dalies pabaiga, išskyrus giesmę.

Giedama TIKIU Į DIEVĄ TĖVĄ, p. 46.

Mūsų Valdove, Švenčiausioji Mergele Marija, tikroji Dievo Gimdytoja, * visų vargstančiųjų ir nuliūdusiųjų paguoda! * Išklausk tavęs prašančiųjų maldas, * būk mūsų sielos džiaugsmas ir linksmybė visą gyvenimą * ir paskutinę jo valandą, kada siela skirsis nuo kūno, * ir teismo dieną, kada su kūnu kelsis duoti apyskaitos. * Užtark mus tada, Švenčiausioji Mergele, geriausioji mūsų Motina, * atidaryk mums dangaus vartus, * kad tenai tave drauge su Švenčiausiąja Trejybe regėtume per amžius. – **A.** Amen.

Giedama Švč. Mergelės Marijos litanija, p. 262.

Mūsų Valdove, Švenčiausioji Marija! * Mes visiškai atsiduodame tavo malonei ir neapsakomam gailestingumui šiandien, * per visą gyvenimą ir mirties valandą. * Tau pavedame savo sielą ir kūną, * savo džiaugsmą ir viltį, * visus savo vargus ir skausmus, * gyvenimą ir jo pabaigą. * Visa atiduodame į tavo rankas, * kad tavo nuopelnais ir užtarimu * visi mūsų darbai ir reikalai atitiktų tavo norą ir mieliausiojo tavo Sūnaus valią. – **A.** Amen.

Už gyvus ir mirusius rožinio maldos mylėtojus giedama 3 SVEIKA, MARIJA.

II dalies baigiamoji giesmė – p. 355, III dalies – p. 360.

MARIJA, TAU TEBUS GARBĖ, * tebus tau amžina šlovė; * tau, Dievo išrinktai, vienai, * Mergelei Motinai kilniai.

2 Priimki angelo „Sveika“, * nes tu viena palaiminta; * malonės tu viena pilna, * tu Dievui Motina skirta.

3 Tu Jono motiną lankei * ir jiems malonę atnešei; * pažino jie, kas tu esi, * kokia šventa, kokia didi.

4 Kalėdų naktį šventąją * mažam, menkam tvartelyje * davei mums Išganytoją, * iš pragaro Vaduotoją.

5 Tu dar mažytį Jį suvis * aukojai Dievui už mums; * abu Jo valią vykdėte * ir mums malonių pelnėte.

6 Dvylikametis Jėzus tau * padarė skausmo dar daugiau, * kai liko vienas dievnamy * Jis Tėvo valios vykdyti.

MERGELE NEKALČIAUSIOJI, * malonių Dievo pilnoji, * visus, kas kreipsis į tave, * apsupk globa ir šelpk varge.

2 Pažvelki tu iš dangaus į mus * ir Sūnui užsistok kaltus, * priimki puokštę mūsų maldų, * suskintą mylinčių širdžių.

3 Į šią broliją įtraukti, * tegul nebūna išbraukti * išskaičius Dievo išrinktų * ir tavo globai pavestų.

4 Tau, Tėve, tegul bus garbė * ir Tau, Sūnau, didi šlovė, * ir Tau, Švenčiausioji Dvasia, * per amžių amžius, visada.

II DALIS

KANČIOS SLĖPINIAI

Ižanga ir pradžia – p. 339–343.

PIRMAS SLĖPINYS

VIEŠPATS JĖZUS MELDŽIASI
ALYVŲ SODE

MELDĖSI JĖZUS, krauju prakaitavo, * kančią ir mirtį regėdamas savo. * Karčiausią taurę rengėsi gerti – * už mus numirti.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Po Paskutinės vakarienės, * palikęs miegančius apaštalus, * Viešpats Jėzus nuėjo į Alyvų kalno viršūnę * ir maldavo Tėvą, kad nukreiptų skausmingąją taurę; * skaistusis Jo veidas pasruvo kruvinu prakaitu.

K. „Visi nuo manęs nusigręžė,

A. o aš už juos meldžiausi.“

K. Viešpatie, išklausk mūsų malda!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Viešpatie, mūsų Dieve, * nusizeminę maldaujame, * kad, atmindami vienatinio Tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kruviną malda, * visados save puoštume gerais darbais ir su jais galėtume ateiti pas Tave, * kuris mums esi Kelias, Tiesa ir Gyvenimas. * To prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. – **A.** Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 344.

ANTRAS SLĖPINYS

VIEŠPATS JĖZUS NUPLAKAMAS

ALPSTA PRIE STULPO Aukščiausiojo Sūnus, *
 Akrauju pasrūvęs švenčiausias Jo kūnas. * Sumuštas
 visas, kirčių sukapotas, * priešų apstotas.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Tyčiodamiesi ir įžeidinėdami, * beširdžiai budeliai
 žiauriausiai muše ir kankino * kantriai tylintį Jėzų.

K. Už mus nuplaktas Jėzau,

A. prikelki mus iš nedorybių!

K. Viešpatie, išklausyk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Visagali amžinasis Dieve, * duok mums
 dažnai prisiminti Išganytojo už mūsų kaltes iškentėtą
 žiaurų plakimą ir išjuokimus, * kad ramiai priimtume
 už mūsų nusikaltimus mums siunčiamus bausmės kry-
 želius * ir taip laimėtume Tavyje amžinąjį gyvenimą
 per tąjį Kristų, mūsų Viešpatį. – **A.** Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 345.

TREČIAS SLĖPINYS

VIEŠPATS JĖZUS

VAINIKUOJAMAS ERŠKĖČIAIS

JĖZUI VAINIKĄ iš erškėčių pina, * žeidžia Jam gal-
 vą, karalium vadina. * Pragaras kursto piktą žmonių
 valią * prieš Visagalį.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Norėdami labiau išjuokti, * Romos kareiviai nupynė erškėčių vainiką * ir uždėjo jį Jėzui ant galvos. * Apvilkę raudonu drabužiu, * įdavė į rankas nendrę ir priklaupdami tyčiojosi: * „Sveikas, žydų karaliau!“

K. Išeikite ir pažvelkite į kančios Vyrą!

A. Kokį padarė Jį žmonių nedorybė.

K. Viešpatie, išklausyk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Viešpatie, mūsų Dieve, * teikis taip tvarkyti visus mūsų kūno ir dvasios veiksmus, * kad, prisimindami aštrių erškėčių vainiką, * kurį ant šventos galvos prisiėmėi, * atgailautume už kaltes * ir užsitarnautume amžinąjį išganymo vainiką Dangaus Karalystėje, * kur Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. –
A. Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 346.

KETVIRTAS SLĖPINYS

VIEŠPATS JĖZUS NEŠA KRYŽIŲ

NEŠA SAU KRYŽIŲ žmonių Atpirkėjas, * eina numirti gyvybės Davėjas. * Puola ant veido, skaudžiai susitrenkia * už mus taip kenčia.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Iškankintą ir išjuoktą Jėzų * nedėkinga minia verčia nešti sunkų kryžių, * ant kurio Jis Golgotos kalne turi būti prikaltas.

K. „Ant mano pečių nusidėjėliai uždėjo

A. visą savo neteisybių našlą.“

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia.

Melskimės. * Išklausk mus, Viešpatie, ir padaryk, * kad mes būtume išgelbėti tuo kryžiumi, * kurį, mus mylėdamas, * ant savo pečių nešė Viešpats Jėzus Kristus, Tavo Sūnus, * kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja per amžius – **A.** Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 347.

PENKTAS SLĖPINYS

VIEŠPATS JĖZUS NUKRYŽIUOTAS MIRŠTA

MIRŠTA ANT KRYŽIAUS mūsų Atpirkėjas, * dieviškas kraujas iš žaizdų Jo liejas. * Aptemo saulė, žemė sudrebėjo, * uolos trupėjo.

Garbė Tau, Kristau, už mus kentęs, Dieve, * Šventajai Dvasiai, amžinajam Tėvui; * gyrius ir šlovę Trejybės vienamui * Dievui tikramui.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Garbė Tau, mūsų Karaliau, * kuris už mus, nusidėjėlius, kentėjai ir mirei * ant kryžiaus Golgotos kalne.

K. Už mus miręs Išganytojau,

A. nepasmerk mūsų už nuodėmes!

K. Viešpatie, išklausk mūsų malda!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Pažvelk, maloningasis Viešpatie, savo gailestingomis akimis į žmones, * kurie nusizėminę apmąstome Tavo Sūnaus mirtį, * trokšdami visais savo darbais Tau patikti * per tąjį Kristų, mūsų Viešpatį. – **A.** Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 348.

II dalies pabaiga kaip 1 dalyje, p. 349, išskyrus šią giesmę:

KAS JĖZAUS KANČIĄ besupras, * kas Jam paguodos žodį ras? * Nebuvo tokio anoje * Alyvų sodo maldoje.

2 Kas apskaičiuos ir apsakys, * kiek paniekos ten gavo Jis, * kada, prie stulpo pririštas, * Jis buvo žiauriai nuplaktas.

3 Galybių Dievas sumuštas, * erškėčiais apvainikuotas, * palaikiu rūbu apvilktas, * apspjaudytas, sukruvintas.

4 Paskui, su kryžium ant pečių, * turėjo eit baisiu keliu; * o kiek daug kartų Tu alpai, * kiek daug kančių vėl iškentei!

5 Ant kryžiaus Jėzus mirė jau, * o tau, Marija, dar baisiau; * reikėjo tau už mus visus * septynis kęst kalvijus.

6 Marija, tau garbė tebus * dangaus aukštybėj ir pas mus; * tau, Dievo išrinktai, vienai, * Sopulingajai Motinai.

MERGELE NEKALČIAUSIOJI, p. 350.

III DALIS

GARBĖS SLĖPINIAI

Įžanga ir pradžia p. 339–343.

PIRMAS SLĖPINYS

VIEŠPATS JĖZUS PRISIKELIA IŠ NUMIRUSIŲ

JAU NUGALĖTA piktojo tamsybė, * kėlėsi Kristus dieviška galybe, * jau dangaus vartai žmonijai atverti * per Jėzaus mirtį.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Dangaus Karaliene, džiūgauki, aleliuja, * nes tas, kurį turėjai garbės nešioti, aleliuja, * prisikėlė, kaip buvo sakęs, aleliuja. * Melski už mus Dievą, aleliuja.

K. Džiaukis ir linksminkis, Mergele Marija, aleliuja!

A. Nes Viešpats tikrai prisikėlė, aleliuja!

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Viešpatie, mūsų Dieve, * Tu garbingu savo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, iš numirusių prisikėlimu * pradžiuginai Švenčiausiąją Jo Motiną Mariją ir apaštalus, * teikis ir mums suteikti amžinąjį džiaugsmą danguje, * kur Jis su Tavimi gyvena ir viešpatauja per amžius. – **A.** Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 344.

ANTRAS SLĖPINYS

VIEŠPATS JĖZUS ŽENGIA Į DANGŲ

JAU KALTĄ ŽMOGŲ Jėzus išvadavo, * grįžta pas Tėvą dangiškąjį savo. * Mokinius siunčia tęsti švento darbo, * žengia į garbę.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Viešpats Jėzus, kaip buvo apaštalams kalbėjęs, * yra paimtas į dangų ir viešpatauja Dievo Tėvo dešinėje.

K. „Žengiu pas savo Tėvą – jūsų Tėvą, aleliuja,

A. savo Dievą – jūsų Dievą, aleliuja.“

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Maloningasis Viešpatie, mūsų Dieve, * padaryk, kad mes, kurie tikrai tikime vienatinį Tavo Sūnų, mūsų Viešpatį ir Atpirkėją, įžengus į dangų, * galėtume su Juo amžinai tenai džiaugtis, * kur Jis su Tavimi gyvena ir viešpatauja per amžius. – **A.** Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 345.

TREČIAS SLĖPINYS

Į ŽEMĘ NUŽENGIA ŠVENTOJI DVASIA

IPASEKĖJUS, kaip Jėzus žadėjo, * Dvasia Šventoji iš dangaus atėjo. * Naują jiems davė stiprybę ir šviesą * pažinti tiesą.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Ateik, Šventoji Dvasia, * pripildyk savo tikinčiųjų širdis * ir įžiebk jose savo meilės ugnį.

K. Atsiųsk savo Dvasią, * ir visa bus sukurta, aleliuja.

A. Ir atnaujinsi žemės veidą, aleliuja.

K. Viešpatie, išklausk mūsų malda!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Visagali amžinasis Dieve, * suteik mums Šventosios Dvasios dovanų, * kurių Sekminių dieną atsiuntei apaštalams, * kad, ta pačia malone apšviesti ir sustiprinti, * sugebėtume pasiekti amžinąjį gyvenimą per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, * kuris būdamas Dievas su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius. – **A.** Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 346.

KETVIRTAS SLĖPINYS

ŠVENČIAUSIOJI DIEVO MOTINA PAIMAMA Į DANGŲ

ESI, MARIJA, paimta į dangų, * pas savo Sūnų gavai sostą brangų; * niekas Visatoj pagarbos negavo * tokios kaip tavo.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.

Esi išaukštinta, šventoji Dievo Gimdytoja, * ir nėra tau lygių Dangaus Karalystėje.

K. Aukščiau už visus tvarinius Viešpats ją iškėlė.

A. Ir apgyvendino savo rūmuose.

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Viešpatie, mūsų Dieve, * Tu Švenčiausiąją savo Sūnaus Motiną Mariją paėmei į Dangaus Karalystę ir iškėlei viršum visų savo kūrinių, * leisk, kad ir mes ją regėtume amžinoje laimėje, * kur tu su savo Sūnumi, mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir Šventąja Dvasia * gyvenimi ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 347.

PENKTAS SLĖPINYS

ŠVENČIAUSIOJI DIEVO MOTINA DANGUJE VAINIKUOJAMA

TU ATPIRKĖJĄ pagimdei, nešiojai, * garbina amžiais Tave dangaus toliai. * Ruoški, Marija, Dievo numylėta, * danguj mums vietą.

Garbė Tau, Kristau, prisikėlęs Dieve, * Šventajai Dvasiai, amžinajam Tėvui; * gyrius ir šlovė Trejybės vienamui * Dievui tikramui.

TÈVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.

„Didis ženklas pasirodė danguje: * saule apsiausta moteris, * mėnulis po jos kojomis * ir ant jos galvos dvylikos žvaigždžių vainikas.“

K. Garbės vainiku apvainikuota.

A. Ir pažymėta šventumo ženklų.

K. Viešpatie, išklausk mūsų malda!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Viešpatie, mūsų Dieve, * Tu amžinąja garbe apvainikavai palaimintąją Mariją; * duok, amžinasis Tėve, kad jos užtariam * ir mes pasiektume Tavo dieviškosios meilės vainiką per Kristų, mūsų Viešpatį. – **A.** Amen.

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 348.

III dalies pabaiga kaip 1 dalyje, p. 349, išskyrus šią giesmę:

VERKSMAI PAVIRTO LINKSMYBE: * mirtis pražydo gyvybe, * ir pragaro juoda dvasia * parkrito Jėzaus nuveikta.

2 Dangau, atverk savus vartus, * priimk ateinančius svečius; * štai atpirktų didi minia * ir Išganytojas su ja...

3 Ateiki, Dvasia, kaip tada, * ugnies liepsnoj ir uždama; * apšviesk aptemusius protus, * paklust malonei mokyk juos.

4 Marija, mūsų Motina, * esi dangun jau paimta! * Džiaugsmu pražyodus ne tik tu, * bet ir širdis tavų vaikų.

5 Žvaigždžių vainiką tu gavai, * nes čia dorybėj gyvenai; * taip atsilygino tau Jis, * kurį mylėjai iš širdies.

6 Marija, tau tebus garbė, * tebus tau amžina šlovė; * tau, Dievo išrinktai, vienai * Sūnaus ir mūsų Motinai.

MERGELE NEKALČIAUSIOJI, p. 350.

O Marija, Gailestingumo Motina, budėk prie visų, kad Kristaus Kryžius neliktų be galios, kad žmogus nepamestų gėrio kelio, neprarastų nuodėmės supratimo, mokėtų vis labiau viltis Dievo, kuris „apstus gailestingumo“, laisva valia darytų gerus darbus, kuriuos Dievas iš anksto paskyrė atlikti, ir visą laiką gyventų „Jo didybės šlovei“. Amen. (Jonas Paulius II).

ŠVČ. JĖZAUS VARDŲ ROŽINIS

Be Švč. Mergelės Marijos rožinio, yra ir daugiau panašios sandaros maldų, taip pat vadinamų rožiniais. Vienu iš jų garbinamas Švč. Jėzaus Vardas, kuriam „nėra lygaus nei danguje, nei žemėje“. Jėzaus Vardu nugalimas pragaras, išganomas pasaulis. Ypač jo šaukiamasi žmogaus mirties valandą ir jam mirus. Čia pateikiamas Švč. Jėzaus Vardo rožinis už mirusiųjų. Norint jį giedoti gyvųjų intencijomis, reikia AMŽINAJI ATILSI pakeisti GARBĖ DIEVUI, o **pasigailėk mirusių – pasigailėk mūsų.**

Ižanga

JĖZAU, GERASIS GANYTOJAU, * pasaulio Gelbėtojai, * leisk mums, užtariant Mergelei Marijai, * Tave geriau pažinti, * šventąjį Tavo Vardą garbinti * dabar ir mirties valandą. (3 kartus.)

GARBĖ TAU, * Viešpatie Jėzau Kristau, * Dievo Sūnau, * amžinojo Tėvo mylimasis; * garbė Tau, dangaus ir žemės Valdove, * mūsų gyvenime, * džiaugsme ir viltie! * Garbė Tau! * Tavęs šaukiamės, ištremtieji Adomo vaikai. * Tavęs ilgimės, verkdami ir vaitodami šiame ašarų klonyje. * Todėl Tu, mūsų Gelbėtojai, * savo gailestingas akis į mus atkreipki * ir brangiausios savo

kančios nuopelnus – * šlovingā savo žemėje gyvenimo vaisių – * mums po šios tremties parodyk. * Gerasis ir maloningasis Viešpatie, * Mergelės Marijos Sūnau, Jēzau Kristau, * pasigailēk mirusių!

MALDAUJAME Tave, Dieve, klystančiųjų ir netikinčiųjų atsivertimo, * už visų krikščionių susivienijimą, * už atgailos nedarančius nusidėjėlius, * už labiausiai mūsų maldos reikalingus mirštančiuosius, * kad Švenčiausiojo Jēzaus Vardo garbei * ir šventosios Jo Bažnyčios šlovei * teiktumeis juos apsaugoti nuo visokių nelaimių ir amžinosios pražūties. * Aukojame Tau, dangaus Tėve, * Tavojo Sūnaus mirtį ant kryžiaus * už visus skaistykloje kenčiančius * ir šio šventojo rožinio malda * prašome visiems amžinojo atilsio Danguos Karalystėje. * Amen.

TĖVE MŪSŲ; 10 SVEIKA, MARIJA; TIKIU Į DIEVĄ TĖVĄ.

Pradžia

K. † Vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. – **A.** Amen.

K. Garbinkime Jēzaus Vardą!

A. Dabar ir per amžius. Amen!

K. Dieve, atei man padėti!

A. Viešpatie, skubėk manęs gelbėti!

K. AMŽINĄJĮ ATILSĮ duok mirusiems, Viešpatie,

A. ir amžinoji šviesa jiems tešviečia.

I DALIS

DŽIAUGSMO SLĖPINIAI

PIRMAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJAS GAUNA VARDĄ

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * dar kūdikiu būdamas
 liejęs savo kraują ir mokėjęs mūsų skolas Dievui Tėvui,
A. pasigailėk mirusių!

TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ AT-
 PIRKĖJAU, * pasigailėk mirusių!

AMŽINAJĮ ATILSĮ duok mirusiems, Viešpatie, * ir amži-
 noji šviesa jiems tešviečia. (*Taip ir visuose I dalies slėpiniuose.*)

Praėjus aštuonioms dienoms po gimimo, * Vaike-
 liui buvo duotas Jėzaus vardas, * kaip buvo pranešęs
 angelas.

K. Garbė Viešpaties Jėzaus Vardui!

A. Jis šlovingesnis už dangų ir žemę!

K. Viešpatie, išklausyk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ * tegul
 Tave pagarbina, * geriausias Viešpatie Jėzau Kristau, *
 su mieliausia Tavo Motina * visi šventieji angelai ir
 arkangelai, * galybės, sostai, kerubainai ir serafinai, *
 su kuriais tikimės Tave regėti ir šlovinti * danguje per
 amžius. Amen.

ANTRAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJĄ APLANKO
TRYS IŠMINČIAI

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * trijų išminčių aplankytas * ir brangiomis dovanomis pagerbtas,

A. pasigailėk mirusių!

TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ ATPIRKĖJAU; AMŽINAJI ATILSĮ.

Pamatę žvaigždę, išminčiai labai džiaugėsi. * Įėję į namus, jie rado Vaikelį su Jo Motina Marija * ir parpuolę Jį pagarbino. * Paskui atidengė savo turtus ir Jam padovanojo aukso, smilkalų ir miros.

K. Garbiname Tave, puolame prieš Tave ant kelių,
A. kad dėl mūsų išganyimo teikeisi žmogumi gimti.

K. Viešpatie, išklausyk mūsų maldą.

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ * tegul Tave pagarbina, * geriausias Viešpatie Jėzau Kristau, * su mieliausia Tavo Motina * visi šventieji patriarchai ir pranašai, * nekaltieji vaikeliai, * šventasis Jonas Krikštytojas * ir visi Senojo Įstatymo šventieji, * su kuriais tikimės Tave regėti ir šlovinti * danguje per amžius. Amen.

TREČIAS SLĖPINYS
ŠVENTASIS JONAS
KRIKŠTIJA IŠGANYTOJĄ

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * iš šventojo Jono priėmęs atgailos krikštą,

A. pasigailėk mirusių!

TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ ATPIRKĖJAU; AMŽINĄJĮ ATILSĮ.

Viešpats Jėzus iš Galilėjos atėjo prie Jordano upės pas Joną * ir buvo jo pakrikštytas. * Tada atsivėrė dangus, * balandžio pavidalu ant Jo nužengė Šventoji Dvasia, * ir iš dangaus pasigirdo balsas: * „Tas yra mano mylimasis Sūnus, * kurį aš labai pamėgau.“

K. Jonas Krikštytojas pamatė ateinantį Viešpatį ir tarė:

A. „Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmes.“

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ * tegul Tave pagarbina, * geriausias Viešpatie Jėzau Kristau, * su mieliausia Tavo Motina * visi šventieji apaštalai ir evangelistai, * Tavo mokiniai ir kentėtojai, * su kuriais tikimės Tave regėti ir šlovinti * danguje per amžius. Amen.

KETVIRTAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJAS ATSIMAINO

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * atsimainymu ant Taboro kalno parodęs savo dieviškąją garbę ir šlovę,
A. pasigailėk mirusių!

TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ AT-
 PIRKĖJAU; AMŽINĄJĮ ATILSĮ.

Pasiėmęs Petrą, Joną ir Jokūbą, * Viešpats Jėzus nusivedė juos nuošaliai ant aukšto kalno * ir tenai jų akivaizdoje atsimainė.

K. Atsiųsk, Viešpatie, savo šviesą ir tiesą!

A. Jos mus veda į Tavo Šventąjį kalną!

K. Viešpatie, išklausyk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ * tegul Tave pagarbina, * geriausias Viešpatie Jėzau Kristau, * su mieliausia Tavo Motina * visi šventieji išpažinėjai, vyskupai ir mokytojai, * kunigai ir vienuoliai, jaunikai-čiai ir vyrai, * su kuriais tikimės Tave regėti ir šlovinti * danguje per amžius. Amen.

PENKTAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJAS ĮŽENGIA Į JERUZALĘ

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * su didžia garbe įžengęs į Jeruzalę,

A. pasigailėk mirusių!

TĒVE MŪSŪ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĒZAU, MŪSŪ AT-
PIRKĒJAU; AMŽINAJĀ ATILSĪ.

Nuējē mokiniai padarē taip, * kaip Viešpats Jēzus
jiems buvo įsakęs. * Jie atvedē asilē, * uždējo ant jos
savo rūbus * ir Jį užsodino. * Kai prisiartino prie Jeru-
zalės, * sujudo visas miestas.

K. „Garbė ateinančiam Viešpaties vardu!

A. Osana Dovydo Sūnui! * Osana aukštybėse!“

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ * tegul
Tave pagarbina, * geriausias Viešpatie Jėzau Kristau, *
su mieliausia Tavo Motina * visos šventosios kentėto-
jos, * mergelės ir moterys, * su kuriomis tikimės Tave
regėti ir šlovinti * danguje per amžius. Amen.

I dalies pabaiga

K. Garbinkime Jėzaus Vardą!

A. Dabar ir per amžius. Amen!

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Mieliausias Viešpatie Jėzau Kristau, *
kuris, būdamas be jokios nuodėmės, * panorėjai būti
apipjaustytas kaip nusidėjėlis * ir dėl mūsų išganymo
prisiėmė Jėzaus vardą, * nuplauk tada išlietu bran-
giausiuoju savo krauju mus, * kurie nuolankiai to
prašome, * pamaldžiai garbindami Tavo Vardą.

Brangiausias Viešpatie Jėzau Kristau, * kurį šviesios žvaigždės vedami atrado trys išminčiai * ir ant kelių parpuolę pagarbino * bei brangiomis dovanomis apdovanojo, * suteik malonę, kuri visados mus skatintų Tavęs ieškoti, * padėtų atrasti ir nuvestų į dangų * drauge su visais šventaisiais Tavęs garbinti.

Tyriausias Viešpatie Jėzau Kristau, * kuris Jordano upėje iš šventojo Jono teikeisi priimti atgailos krikštą, * duok mums, kad, šventos atgailos vandeniū nusiplovę savo nuodėmės, * pradėtume dorai gyventi * ir Tavo malonės padedami * Tave karštai pamiltume.

Mieliausias Viešpatie Jėzau Kristau, * kuris, ant Taboro kalno stebuklingai atsimainęs, * pasirodei didžioje garbėje trims apaštalams, * nuskaidrink mūsų mintis, kad galėtume pažinti tiesą * ir gėrėtis Tavo darbų grožiu.

Maloniausias Viešpatie Jėzau Kristau, * kuris garbingai įjojai į Jeruzalę kentėti, * sutvirtink mūsų sielas, * kad pajėgtume Tau čia, žemėje, tarnauti, * Tave mylėti, Tavęs siekti * ir pasiekę su Tavimi danguje viešpatauti per amžius. – **A.** Amen.

Jeigu giedama tik ši rožinio dalis, dabar imama viso rožinio pabaiga, p. 381–383.

II DALIS

KANČIOS SLĖPINIAI

Giedant šią dalį atskirai, ji pradedama kaip pirmoji, nuo įžangos ir pradžios, p. 363–364. Giedant iš karto visas tris dalis, po penkių I dalies baigiamųjų maldų pradėti pirmą II dalies slėpinį.

PIRMAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJAS IŠDUODAMAS

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * Judo pabučiavimu išduotas priešams,

A. pasigailėk mirusių!

TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ VALDOVE, * pasigailėk mirusių!

AMŽINAJĄ ATILSĮ. *(Taip ir visuose II dalies slėpiniuose.)*

Štai atėjo vienas iš Dvylikos, * Judas, * o su juo daug kitų su ginklais ir virvėmis. * Priėjęs prie Jėzaus, Judas tarė: * „Sveikas, Mokytojau!“ ir Jį pabučiavo. * Atėjusieji tuoju puolė Jėzų ir surišo.

K. Judas jiems sakė:

A. „Kurį aš pabučiuosiu, tą suimkite.“

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 365.

ANTRAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJAS PALIEKAMAS MOKINIŲ

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * pakliuvęs į priešų rankas, * savo apaštalų ir mokinių apleistas,

A. pasigailėk mirusių!

TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ VALDOVE; AMŽINĄJĮ ATILSĮ.

Tuomet visi mokiniai Jį paliko ir pabėgo. * Kareiviai surištą Jėzų nuvedė pas vyriausiąjį kunigą Kajafą. * Tenai buvo susirinkę Rašto žinovai ir vyresnieji.

K. „Mano artimieji stovėjo iš tolo.“

A. „Kurie tykojo mano gyvybės, * apstoję mane kankino.“

K. Viešpatie, išklausyk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 366.

TREČIAS SLĖPINYS

ŠVENTASIS PETRAS
IŠSIGINA IŠGANYTOJO

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * su meile nukentęs apaštalo Petro išsigynimą,

A. pasigailėk mirusių!

TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ VALDOVE; AMŽINĄJĮ ATILSĮ.

Priėjo kieme stovėję ir tarė Petruui: * „Juk ir tu buvai su Jėzumi iš Galilėjos!“ * Tada jis pradėjo gintis ir prisiekinėti, * kad Jėzaus nepažįstas.

K. „Petrai, * dar gaidžiui nepragydas, * tu tris kartus manęs išsiginsi.“

A. „Viešpatie, * nors man ir mirti su Tavimi reikėtų, * aš Tavęs neišsižadėsiu!“

K. Viešpatie, išklausyk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 367.

KETVIRTAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJAS PASMERKIAMAS MIRTI

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * Piloto neteisingai pasmerktas mirti,

A. pasigailėk mirusių!

TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ VALDOVE; AMŽINĄJĮ ATILSĮ.

Pamatęs, jog vis daugiau žmonių reikalauja, kad Kristus būtų nukryžiuotas, * Pilotas paleido Barabą, * o Jėzų liepė nuplakti ir atidavė prikalti prie kryžiaus.

K. „Aš nesu kaltas dėl šio teisaus žmogaus kraujo.“

A. „Jo kraujas tekrinta ant mūsų ir ant mūsų palikuonių!“

K. Viešpatie, išklausyk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 368.

PENKTAS SLĖPINYS

NUKRYŽIUOTAS IŠGANYTOJAS
IŠJUOKIAMAS

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * prikaltas prie kryžiaus,
kentėjęs priešų pasityčiojimus ir išjuokimą,

A. pasigailėk mirusių!

TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ VAL-
DOVE; AMŽINĄJĮ ATILSĮ.

Su Jėzumi prikaldė prie kryžių ir du piktadarius: * vieną dešinėje, kitą kairėje. * Einantieji pro šalį tyčio-
josi iš Jėzaus ir piktžodžiavo; * kraipydami galvas jie
kalbėjo: * „Štai tau, kuris sugriauni Dievo bažnyčią ir
per tris dienas vėl Ją atstatai! * Jei tu Dievo Sūnus, *
nuženk dabar nuo kryžiaus!“

K. Devintą valandą Jėzus didžiu balsu sušuko:

A. „Mano Dieve, * mano Dieve, * kodėl mane ap-
leidai?!“

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 369.

II dalies pabaiga

K. Pasigailėk mirusių, maloningasis Viešpatie,

A. kuris laisva valia dėl mūsų tiek daug kentėjai.

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Kantrusis Viešpatie Jėzau Kristau, * Judo pabučiavimu išduotas nusidėjeliams, * nepalik mūsų, kad nepatektume sielų priešui.

Liūdnasis Viešpatie Jėzau Kristau, * piktų priešų sugautas, * virvėmis surištas, * mirti nuteistas, * apaštalų ir mokinių paliktas, * neapleisk mūsų pagundose ir nepalik nusidėjusių, * bet laikyk prie savęs, * kad niekada nuo Tavęs nenutoltume ir neatsiskirtume.

Skausmingasis Viešpatie Jėzau Kristau, * atleidęs Petruį net trigubą išsigynimą, * sustiprink mus savo malone, * kad niekada nei mintimis, nei žodžiais, nei darbais Tavęs neišsižadėtume.

Nekaltasis Viešpatie Jėzau Kristau, * leidęsis Piloto neteisingai pasmerkiamas mirti, * apsaugok mus nuo netikėtos mirties * ir išgelbėk nuo amžinosios pražūties.

Tikrasis Dievo Sūnau, mūsų Viešpatie Jėzau Kristau, * leidęsis ant kryžiaus niekingiausiai išjuokiamas * ir dėl mūsų išliejęs savo švenčiausiąjį Kraują, * nuskaistink ir išganyk mūsų sielas. * Prašome Tave, kuris būdamas Dievas * su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius. – **A.** Amen.

Jeigu giedama tik ši rožinio dalis, dabar imama viso rožinio pabaiga, p. 381–383.

III DALIS

GARBĖS SLĖPINIAI

Giedant šią dalį atskirai, ji pradedama kaip pirmoji, nuo įžangos ir pradžios, p. 363–364. Giedant iš karto visas tris dalis, po penkių II dalies baigiamųjų maldų pradėti pirmą III dalies slėpinį.

PIRMAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJAS PRISIKELIA
IŠ NUMIRUSIŲ

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * garbingu prisikėlimu pradžiuginęs savo Motiną ir apaštalus,

A. pasigailėk mirusių!

TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ DIEVE, * pasigailėk mirusių!

AMŽINĄJĄ ATILSĄ. *(Taip ir visuose III dalies slėpiniuose.)*

Kai vienuolika mokinių buvo susirinkę į vieną vietą, * jiems pasirodė Jėzus ir tarė: * „Ramybė jums!“ * Po to Jis prikišo jiems netikėjimą ir širdžių kietumą, * kad netikėjo tais, kurie buvo matę Jį prisikėlusį.

K. Viešpats Jėzus atsistojo tarp jų ir tarė:

A. „Ramybė jums! * Tai aš, nebijokite!“

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 365.

ANTRAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJAS SIUNČIA Į PASAULĮ
SAVO MOKINIUS

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * pasiuntęs savo apaštalus į pasaulį skelbti Evangelijos,

A. pasigailėk mirusių!

TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ DIEVE;
AMŽINĄJĮ ATILSĮ.

Jėzus jiems tarė: * „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai. * Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas, * o kas netikės, bus pasmerktas.“

K. Jie iškeliavo į pasaulį ir skelbė Evangeliją,

A. o Dievas jų mokymą patvirtino stebuklais.

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 366.

TREČIAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJAS LAIMINA
SAVO MOKINIUS

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * stebuklingai žengdamas į dangų, * palaiminęs apaštalus ir visus savo mokinius,

A. pasigailėk mirusių!

TÈVE MŪSŪ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĒZAU, MŪSŪ DIEVE;
AMŽINAJĀ ATILSĪ.

Jēzus kalbēja: * „Aš atsiņšiu jums Tēvo pažadētajā Šventajā Dvasiā.“ * Po to pakēlē rankas, * palaimino mokinius * ir, atsiskyrēs nuo jū, ižengē ī dangū.

K. Šlovinga Tavo galybē, Viešpatie!

A. Viešpatie, mūsū Dieve, * Tu aukštesnis net už dangū!

K. Viešpatie, išklausyk mūsū maldā!

A. Ir mūsū šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 367.

KETVIRTAS SLĒPINYS

IŠGANYTOJAS SĒDASI DIEVO TĒVO DEŠINĒJE

K. Viešpatie Jēzau Kristau, * stebuklingai ižengēs ī dangū * ir amžinosios linksmybēs Karalystėje sēdintis Dievo Tēvo dešinēje,

A. pasigailēk mirusių!

TÈVE MŪSŪ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĒZAU, MŪSŪ DIEVE;
AMŽINAJĀ ATILSĪ.

Pamokēs ir palaiminēs apaštalus, * Viešpats Jēzus buvo paimtas ī dangū * ir sēdi Dievo Tēvo dešinēje.

K. Viešpats tarē mano Viešpačiui: * „Mano dešinēje sēdēsi,

A. kol paklosiu Tavo priešus * kaip suolelį Tau po kojų.“

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 368.

PENKTAS SLĖPINYS

IŠGANYTOJAS ATEIS PASAULIO TEISTI

K. Viešpatie Jėzau Kristau, * ateisiantysis gyvųjų ir mirusiųjų Teisėjau,

A. pasigailėk mirusių!

TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; 10 JĖZAU, MŪSŲ DIEVE;
AMŽINAJŲ ATILSĮ.

Angelas jiems tarė: * „Galilėjos vyrai, * ko stovite žiūrėdami į dangų? * Tas Jėzus, kuris yra nuo jūsų paimitas, * taip pat ateis, kaip matėte Jį žengiant į dangų.“

K. „Tuomet išvysite Žmogaus Sūnų,

A. ateinantį dangaus debesyse su didžia garbe ir galybe.“

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

TŪKSTANČIŲ TŪKSTANČIUS KARTŲ, p. 369.

III dalies pabaiga

Jėzau, mūsų garbe ir šlove! * Nuoširdžiai norime Tave mylėti taip, * kaip mylėjo visi išrinktieji žemėje, * kaip dabar myli ir šlovina Tave visi šventieji danguje.

K. Garbink, mano siela, Viešpatį.

A. Visos mano galios tešlovina Jo šventąjį Vardą.

K. Viešpatie, išklausk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Garbingasis Viešpatie Jėzau Kristau, * šlovingu prisikėlimu suraminęs ir pradžiuginęs savo nuliūdusią Motiną ir apaštalus, * paguosk gera viltimi ir mūsų neramias sielas.

Išmintingasis Viešpatie Jėzau Kristau, * pasiuntęs į pasaulį savo šventus apaštalus skelbti savo Vardo ir mokyti žmones dangaus mokslo, * padėk mums išgirsti jų skelbimą ir įgyvendinti, ką išgirstame.

Maloningasis Viešpatie Jėzau Kristau, * palaiminęs savo apaštalus ir mokinius, palaimink taip pat ir mus, * kad, pagal Tavo valią gyvendami žemėje, * galėtume gauti amžinąjį gyvenimą danguje.

Galingasis Viešpatie Jėzau Kristau, * Tėvo Karalystėje sėdintis Jo dešinėje, * duok mums, nuoširdžiai Tave prašantiems, * ištvermės klaidžiuose žemės gyvenimo keliuose.

Gailestingasis Viešpatie Jėzau Kristau, * kuris ateisi į žemę gyvųjų ir mirusiųjų teisti, * neteisk mūsų pagal gausius ir sunkius mūsų nusikaltimus, * bet parodyk mums savo begalinę meilę ir gailestingumą. * Prašome Tave, kuris būdamas Dievas * su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyveni ir viešpatauji per amžius. – A. Amen.

Viso rožinio pabaiga

Po penkių I, II ar III dalies baigiamųjų maldų kalbama TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; TIKIU Į DIEVĄ TĖVĄ; giedama Švč. Jėzaus Vardo litanija, p. 251, ir ši giesmė:

O JĖZAU, MENANČIUS TAVE * užlieji džiugėsio srove; * o kas per laimę randama * gyvenant Tavo artume!

2 Mielėsio nieko nerandi, * kaip tik Tave turėt širdy, * pritart, kai giedančius girdi * Tau, Jėzau, Tėvo atspindy.

3 Tu, Jėzau, prašantiems jautrus * ir atgailaujančiams švelnus, * Tavęs beieškantiems dosnus, * Tave surandantiems – dangus.

4 Žmonių kalba yr nebyli, * ir aprašyti negali, * veikiau patirsi širdimi, * ką reiškia, Jėzų kai myli.

5 Būk, Jėzau, amžiais mūs džiaugsmu * ir atpildu dangaus šventu, * gyvent leisk su Tavim kartu, * nes sielai laimę duodi Tu.

Giedant rožinį už mirusiųsias, po šios giesmės klūpant kalbama TĖVE MŪSŲ, SVEIKA, MARIJA ir AMŽINĄJĮ ATILSĮ už mirusius tėvus, brolius, seseris, gimines, geradarius bei visus mirusiųsias; paskui giedama 130 psalmė IŠ NEVILTIES GILUMŲ, p. 503, ir visa baigiama šiomis maldomis:

K. Amžinąjį atilsį duok mirusiems, Viešpatie!

A. Ir amžinoji šviesa jiems tešviečia.

K. Nuo pražūties amžinosios

A. gelbėk mirusius, Viešpatie!

K. Tegul ilsisi ramybėje.

A. Amen.

K. Viešpatie, išklausyk mūsų maldą!

A. Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia!

Melskimės. * Dieve, Tu mums įsakei gerbti tėvą ir motiną, * todėl maloningai pasigailėk mūsų mirusių tėvų, senelių ir prosenelių; * dovanok jiems bausmes už nuodėmes ir leisk mums juos išvysti besidžiaugiančius amžinąja laime.

Dieve, Tu trokšti žmones išganyti ir dėl savo gerumo atleidi jiems nuodėmes, * todėl ir mūsų broliams, seserims, giminėms bei geradariams, * kurie jau yra palikę šį pasaulį, * Švenčiausiajai Mergelei Marijai ir visiems Tavo šventiesiems užtariant * leisk pasiekti amžinąją laimę.

Dieve, visų žmonių Kūrėjau ir Atpirkėjau, * atleisk visas bausmes mirusiems; * mūsų karštai užtariami jie

tegauna atleidimą, kurio visada troško. Tu gyveni ir
viešpatauji per amžius.

A. Amen.

K. Amžinąjį atilsį duok mirusiems, Viešpatie!

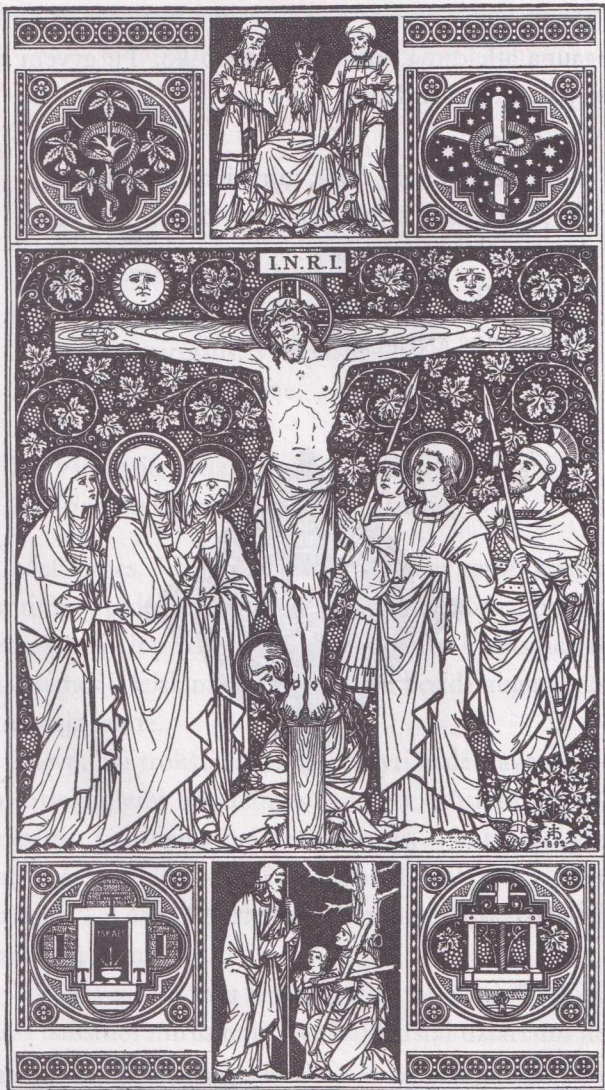
A. Ir amžinoji šviesa jiems tešviečia.

K. Tegul ilsisi ramybėje.

A. Amen.

VIEŠPATIES ANGELAS, p. 46.

KRYŽIAUS KELIAS

Eidami Kryžiaus kelią, sekame paskui kenčiantį Išganytoją, mokomės iš Jo kantrumo, aukos ir meilės dvasios. Galima jį eiti ir pavieniui, tylomis, ir būriu, balsiai skaitant ir giedant.

Atlaidai gaunami už ėjimą ir mąstymą. Jokie poteriai neišakyti nei prie atskirų stočių, nei pabaigoje. Eidami pavieniui, praleidžiame giesmes, prisimename Jėzaus kančią savomis mintimis arba pasinaudojame čia pateikiamais skaitiniais. Iš trijų pateikiamų įžangos, atskirų stočių ir pabaigos mąstymėlių imamas kuris nors vienas: A, B ar C. (B variantui panaudoti popiežiaus Benedikto XVI Kryžiaus kelio apmąstymai.) Po brūkšnio dedami giesmės posmeliai skirti giedoti einant būriu nuo vienos stoties prie kitos.

Įžanga

A Žodis apie kryžių tiems, kurie eina į pražūtį, yra kvailystė, o mums, einantiems į išganyką, jis yra Dievo galybė. Žydai reikalauja stebuklą, graikai ieško išminties, o mes skelbiame Jėzų nukryžiuotąjį, kuris žydams yra papiktinimas, pagonims – kvailystė. Bet pašauktiesiems – tiek žydams, tiek graikams – mes skelbiame Kristų, kuris yra Dievo galybė ir Dievo išmintis. Dievo kvailystė išmintingesnė už žmones ir Dievo silpnystė galingesnė už žmones (1 Kor 1, 18. 22–25).

B Viešpatie Jėzau Kristau, Tu dėl mūsų prisiėmei kviečių grūdą, kuris krinta į žemę ir miršta, idant duotų gausių vaisių, lemtį. Kvieti ir mus žengti šiuo keliu sakdamas: „Kas myli savo gyvybę, ją praradys, o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinajam gyvenimui“ (Jn 12, 25).

Padėk man, kad mano Kryžiaus kelias nebūtų tik dievobaimingas akimirkos jausmas. Padėk mums Tave lydėti ne tik tauriomis mintimis, bet ir visa širdimi kiekviename savo kasdienio gyvenimo žingsnyje. Padėk mums žengti Kryžiaus keliu visa savo esybe ir visuomet Tavame kelyje pasilikti.

C Viešpatie Jėzau Kristau, Tu pirmasėjai erškėčiuotu Kryžiaus keliu. Žinau, koks nelygus, kietas ir sunkus buvo tas Tavo Kryžiaus kelias. Žiūrėdamas į tą erškėčiuotą kelią, aš pamatau ir savųjų vargų prasmę.

Išmokyk mane, Viešpatie, sekti Tave kenčiantį, leisk pažinti kančios skonį, kad galėčiau pajusti Tavo meilės šilumą.

(Einant į I stotį:)

DANGAUS ŠVENTIEJI angelai, pravirkite, * ašaros gaudžios, iš uolų pabirkite, * nes žmonių širdys didžiai nedėkingos, * negailestingos.

PIRMA STOTIS

VIEŠPATS JĖZUS
NUTEISIAMAS MIRTI

K. GARBINAME TAVE, Viešpatie Jėzau Kristau, ir šloviname Tave,

A. kad šventuoju Kryžiumi atpirkai pasaulį. *(Taip ir prie kiekvienos stoties, priklaupiant.)*

A Pilotas paklausė: „Ką gi man daryti su Jėzumi, kuris vadinamas Mesiju?“ Jie visi rėkė: „Ant kryžiaus jį!“ Jis klausė: „O ką gi pikta yra padaręs?“ Bet tie dar garsiau šaukė: „Ant kryžiaus jį!“ Tuomet jis paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė nukryžiuoti (Mt 27, 22–23. 26).

B Viešpatie, Tu buvai pasmerktas mirti, nes minios baimė užgožė sąžinės balsą. Istorijoje neretai nutinka, kad nekaltieji yra koneveikiami, pasmerkiami, nužudomi. Kiek sykių ir mes rinkomės sėkmę vietoj tiesos, viešąją nuomonę apie save vietoj teisingumo. Sustiprink jautrų mūsų sąžinės balsą, Tavąjį balsą. Pažvelk į mane kaip į išsigynusį Tavęs Petrą. Persmelk savo žvilgsniu mūsų sielas ir nurodyk teisingą mūsų gyvenimo kryptį. Sekminių dieną Tu sugraudinai širdis tų, kurie Didįjį penktadienį rėkė prieš Tave, ir įkvėpei juos atsiversti. Taip padovanojai viltį mums visiems. Kaskart iš naujo suteik mums atsivertimo malonę.

C Viešpatie, Tu stovi prieš žmogų – Tavo teisėją. Ir už ką Tu teisiamas? Juk Tu norėjai mums gero: pamokyti, gydyti, gelbėti. Mes nepanorėjome būti taisomi.

Viešpatie, išmokyk mus savo gerumo ir teisybės.

K. PASIGAILĖK MŪSŲ, Viešpatie!

A. Pasigailėk mūsų! *(Taip ir po kiekvienos stoties, priklaupiant.)*

IMI TU KRYŽIŲ, o mes nuo jo bėgam: * ne Dievo valią – smagumus pamėgom. * Mokyk mus, Jėzau, lengvesnį už Tavo * nešti kryžių savo.

ANTRA STOTIS

VIEŠPATS JĖZUS PAIMA NEŠTI KRYŽIŲ

GARBINAME TAVE...

A Valdytojo kareiviai nusivedė Jėzų į įgulos būstinę ir surinko aplink jį visą kuopą. Jie išrengė jį ir apsiautė raudona skraiste. Nupynė erškėčių vainiką, uždėjo jam ant galvos, o į jo dešinę įspraudė nendrę. Paskui tyčiodamiesi klūpčiojo prieš jį ir sakė: „Sveikas, žydų karaliau!“ Spjaudydami jį, stvėrė iš jo nendrę ir čaižė per galvą. Pasityčioję iš Jėzaus, kareiviai nusiautė skraistę, apvilko jo paties drabužiais ir išsivedė nukryžiuoti (Mt 27, 27–31).

B Viešpatie, Tu leidaisi išjuokiamas ir užgauliojamas. Padėk mums, kad neprisidėtume prie tų, kurie tyčio-

jasi iš kenčiančiųjų ir silpnųjų. Padėk mums atpažinti pažemintuose ir atstumtuose žmonėse Tavąjį veidą. Padėk mums, kad neprarastume drąsos prieš pasaulio pašaipą, kai klusnumas Tavo valia padaromas pajuokos objektu. Tu nešei kryžių ir mus pakvieteį sekti šiuo keliu paskui Tave. Padėk mums priimti kryžių, nebėgti nuo jo ir nesiskųsti. Neleisk, kad gyvenimo sunkumų akivaizdoje mūsų širdys palūžtų. Padėk mums žengti meilės keliu, kad, paklusę Tavo reikalavimams, pasiektume tikrąjį džiaugsmą.

C Ar mūsų rankos galėtų kryžių Tau uždėti, Viešpatie? Tavo paties vien tik geriems darbams sukurtos mūsų rankos?

Viešpatie! Mes nebenorime daugiau taip daryti! Nebenorime daryti skausmo ne tik Tau, bet ir niekam kitam. Geriau mes patys prisiimsime kitų vargus ir padėsime juos nešti.

PASIGAILĖK MŪSŲ...

ŠIRDIE, PAŽVELKI ir susigraudinki, * skubėk apverkti Jėzų iškankintą. * Žengia keliu Jis kruvinas ir puola * į kietą uolą.

TREČIA STOTIS

VIEŠPATS JĖZUS
PARPUOLA PO KRYŽIUMI

GARBINAME TAVE...

A Tačiau jis mūsų negalias prisiėmė, mūsų skausmus sau užsikrovė. O mes laikėme jį raupsuotu, – Dievo nubaustu ir nuvargintu. Bet jis buvo sužalotas dėl mūsų nusižengimų, ant jo krito kirčiai už mūsų kaltes. Bausmė ant jo krito mūsų išganymui, mes buvome išgydyti jo žaizdomis. Visi mes lyg avys pakrikome, kiekvienas eidamas savoju keliu, o Viešpats uždėjo ant jo kaltę mūsų visų (Iz 53, 4–6).

B Viešpatie Jėzau, kryžiaus svoris parbloškė Tave ant žemės. Tave slegia mūsų nuodėmių, mūsų puikybės našta. Tačiau Tavo parpuolimas byloja ne tik apie žiaurią lemtį ir visiems suprantamą išsekinto žmogaus silpnumą. Tu norėjai priartėti prie mūsų, kurie dėl savo puikybės tysome kelio dulkėse. Išpuikęs galvojimas, jog esame pajėgūs sukurti net žmogų, pavertė žmones tam tikra preke, kurią galima pirkti ir parduoti, savotišku medžiaginių išteklių indu, reikalingu mūsų eksperimentams, kuriais viliamės savo jėgomis įveikti mirtį, nors iš tiesų nedarome nieko kito, tik vis labiau trypiame žmogaus orumą. Viešpatie, padėk mums, nes nupuolėme. Padėk mums išsižadėti savo pražūtingos puikybės, kad, mokydami iš Tavo nuolankumo, būtume iš naujo pakelti.

C Nuplaktas ir sumuštas, o dabar stumdomas ir tąsomas, pradedi Tu, Viešpatie, savo baisią kelionę Jeruzalės gatvėmis. Kaip maža beliko Tau jėgų, o kaip labai slegia Tavo pečius šis paniekos medis! Tu už mus ėjai su sunkiu kryžiumi, netekęs jėgų svyravai ir griuvai ant kietų grindinio akmenų. Mes nustebome, kad Tu toks silpnas. Bet tai buvo silpnumas iš meilės mums, o mūsų kietos širdys to nesuprato.

Viešpatie, duok, kad mes tai suprastume nors šiandien, kada iš naujo regime Tave parpuolusį.

PASIGAILĖK MŪSŲ...

LYG SAULĖ, MĖNUO du dangaus žibintai * draugėn suėjo, abu iškankinti. * Nuo didžio skausmo liovės jau spindėję, * šviesybę lieję.

KETVIRTA STOTIS

VIEŠPATS JĖZUS
SUTINKA SAVO MOTINĄ

GARBINAME TAVE...

A Simeonas palaimino juos ir tarė motinai Marijai: „Štai šis skirtas daugelio Izraelyje nupuolimui ir atsikėlimui. Jis bus prieštaravimo ženklas, – ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, – kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys.“ Jo motina laikė visus įvykius savo širdyje (Lk 2, 34–35. 51).

B Šventoji Marija, Viešpaties Motina, tu likai ištikima, kai mokiniai išsibėgiojo. Kaip anuomet įtikėjai stulbinančia angelo žinia, kad tapsi Aukščiausiojo Motina, tu tikėjai ir savo didžiausio pažeminimo valandą. Todėl Kryžiaus valandą, tamsiausios pasaulio nakties valandą, tu tapai tikinčiųjų Motina, Bažnyčios Motina. Meldžiame tave: išmokyk mus tikėti ir padėk, kad tikėjimas mums įkvėptų drąsos tarnauti, užjaučiamai mylėti ir dalytis kitų skausmu.

C Lyg spindulys sušvito Tau Motinos veidas tamsioje baisios kančios naktyje. Ji atėjo Tavim sekti, atėjo gerti drauge su Tavimi iš Tavo skausmo taurės, būti Tavo kančios Motina.

Ir mes su Marija norime Tavimi sekti, Viešpatie, mes, už kuriuos Tu eini atsilyginti.

PASIGAILĖK MŪSŲ...

KAI JAU GALIAUSIAI jėgų nebeliko * ir Kirėnietį Simoną sutiko, * liepė pagelbėti Jėzui iškankintam, * kryžių paimti.

PENKTA STOTIS

SIMONAS KIRĖNIETIS PADEDA
VIEŠPAČIUI JĖZUI NEŠTI KRYŽIŲ

GARBINAME TAVE...

A Eidami jie sutiko žmogų iš Kirėnės, vardu Simonas. Tą priverstė panėšėti jo kryžių.

Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Jei kas nori eiti pas-kui mane, teišsižada pats savęs, tepasiima savo kryžių ir teseka manimi“ (Mt 27, 32; 16, 24).

B Viešpatie, Simonui Kirėniečiui Tu atvėrei akis ir širdį, suteikdamas jam, kuris dalijosi Tavuoju Kryžiumi, tikėjimo malonę. Padėk mums pagelbėti kenčiančiam savo artimui, net kada tai prieštarauja mūsų planams ir neatrodo patrauklu. Leisk mums suvokti, jog gali-mybė dalytis kitų kryžiumi ir taip žengti su Tavimi yra malonė. Leisk mums su džiaugsmu pripažinti, kad, dalydamiesi Tavąja Kančia bei šio pasaulio kentėjimais, mes tampame išganymo tarnais ir taip statome Bažny-čią, Tavąjį Kūną.

C Seka paskui Tave, Viešpatie, didelės minios, kurios nori dangaus, bet Tavo Kryžiaus iš tolo bijo. Visi jie seka Tave, bet nė vienas nenori prieiti arčiau ir Tau padėti, kad jį išganytum. Bet vien Tavo už mus nešamas Kry-žius mūsų neišgano. Jis turi paliesti ir mūsų pečius.

Todėl mes glaudžiamės prie Tavęs šiandien, Viešpa-tie, ir norime drauge su Tavimi panėšėti Kryžių.

PASIGAILĖK MŪSŲ...

KRAUJU APTEKĘS, prakaitu pasruvęs, * niekad toks liūdnas Viešpats nėra buvęs, * šluosto Jo veidą Vero-nika meiliai, * nes Jėzaus gaili.

ŠEŠTA STOTIS

VERONIKA NUŠLUOSTO
VIEŠPAČIUI JĖZUI VEIDĄ

GARBINAME TAVE...

A Jis nebuvo nei patrauklus, nei gražus: matėme mes jį, bet nepamėgome. Jis buvo paniekintas, žmogaus vardo nevertas, skausmų vyras, apsipratęs su negalia, – toks, kuris prieš žmones užsidengia veidą. Jis buvo paniekintas, laikėme mes jį nieku (Iz 53, 2–3).

„Eik, – sako man širdis, – Jo veido ieškoki!“ Tavo veido, Viešpatie, aš ieškau! Neslėpk nuo manęs savo veido, supykęs neatstumk savo tarno. Tu buvai mano pagalba, – neatmesk manęs, neapleiski, Dieve, Gelbėtojau mano (Ps 27, 8–9).

B Viešpatie, suteik mums Tavojo veido ieškančios širdies jaudulį. Apsaugok mus nuo širdies tamsos ir paviršutiniško žvilgsnio. Apdovanok mus nuoširdumu ir tyrumu, kurie leidžia išvysti Tavo buvimą pasaulyje. Kai nepajėgiame nuveikti didžiųjų darbų, suteik mums drąsos, ištrykštančios iš nuolankaus gerumo. Įspausk savo veidą į mūsų širdis, kad taip galėtume susitikti su Tavimi ir Tavąjį atvaizdą rodyti pasauliui.

C Iš priešiškos Tau minios išsiskiria Veronika. Ji prieina ir ištisia Tau drobulę, kad nusivalytum sau veidą. Tavo supurvintas ir išniekintas veidas spindėjo gražiausia meile, papuoštas didžios aukos. Ir Tu panorėjai jį mums įamžinti Veronikos drobulėje, kad visi

žinotume, jog gera darantiems visada Tu save parodai kaip begalinės meilės Dievą.

Norime, Viešpatie, daryti gera kitiems, kad ir patys išvystume Tavo Veidą.

PASIGAILĖK MŪSŲ...

VIS PUOLA, DRASKO Jį beširdžiai žmonės, * kojomis spardo, stumdo be malonės, * prie miesto vartų antrą kartą virto * nuo smūgio tvirto.

SEPTINTA STOTIS

VIEŠPATS JĖZUS PARPUOLA ANTRĄ KARTĄ

GARBINAME TAVE...

A Aš esu žmogus, matęs skausmą nuo Dievo pykčio lazdos. Jis varė mane giliau ir giliau į tamsybės be jokios šviesos. Jis aptvėrė mano kelius tašytais akmenimis, iškraipė mano takus. Jis nubrūžino man dantis žvyru, privertė mane gūžtis pelenuose (Rd 3, 1–2. 9. 16).

B Viešpatie Jėzau Kristau, Tu nešei mūsų naštą ir ją tebeneši. Tai mūsų našta Tave parklupdė. Tačiau Tu pakelk mus, nes patys neįstengiamo pakilti iš dulkių. Išlaisvink mus iš geidulių valdžios. Vietoj akmeninės širdies dar sykį suteik mums kūninę širdį, galinčią matyti. Sugriauk ideologijų klastą, kad žmonės suvoktų, jog jos yra suregztos iš melo. Neleisk, kad materializmo siena taptų neįveikiama. Padaryk, kad vėl apie Tave

susimąstytume. Padėk mums tapti santūriems ir dėmesingiems, kad sugebėtume pasipriešinti blogio jėgoms, padėk pažinti kitų žmonių sielos bei kūno poreikius ir į juos atsiliepti. Pakelk mus, tuomet ir mes galėsime kitus pakelti. Gaubiančiose štemose padovanok mums viltį, kad taptume jos nešėjais pasaulyje.

C Tavo žaizdos, Viešpatie, vis labiau aštrėja, vis labiau išsekina Tavo jėgas. Tu vėl visiškai netenki jėgų, vėl griūvi ant akmenų, vėl juos nudažai krauju. Niekas nenori palikti Tavęs kančios pusiaukelėje, visi trokšta, kad pasiektum Golgotos viršūnę ir ten numirtum.

Viešpatie, neleisk mums būti žiauriems ir negailestingiems.

PASIGAILĖK MŪSŲ...

SUTIKĘS BŪRĮ moterų graudingų, * Jėzus ramina verkiančias gailingai, * liūdinčias guodžia, surakintas skausmo * iš meilės jausmo.

AŠTUNTA STOTIS

VIEŠPATS JĖZUS RAMINA VERKIANČIAS MOTERIS

GARBINAME TAVE...

A [Jėzų] lydėjo didelis būrys žmonių, tarp jų ir daug moterų, kurios verkė jo ir aimanavo. Atsigręžęs į jas, Jėzus prabilo: „Jeruzalės dukros! Verkite ne manęs, bet verčiau savęs ir savo vaikų! Ateis dienos, kai sakys:

‘Laimingos nevaisingosios! Laimingos negimdžiusios ir nežindžiusios!’ Tada *sakys kalnams: Griūkite ant mūsų! Ir kalvoms: Pridenkite mus!* Jeigu šitaip daro žaliai medžiui, tai kas gi laukia sausuolio?” (Lk 23, 27–31).

B Viešpatie, verkiančioms moterims Tu kalbėjai apie atgailą Teismo dieną, kai akis į akį išvysime Tave, pasaulio Teisėją. Tu mus ragini neapsnūsti blogio akivaizdoje, nepaleisti iš rankų savo gyvenimo vairo. Tu mums kalbi apie mūsų atsakomybės svarbą, apie pavojų atsidurti Pasakutiniame teisme kaltiems ir bevaisiams. Padaryk, kad ne vien tik eitume šalia Tavęs, aimanuodami užuojautos žodžiais. Atversk mus ir įliek į mus naują gyvybę; neleisk, kad taptume sausuoliais, bet padaryk, kad taptume Tavėje gyvenančiomis šakelėmis, tikruoju vynmedžiu ir kad mūsų vaisiai išliktų amžinybėje.

C Jeruzalės moterys stovėjo pakelėje, sekė Tave akimis ir liejo ašaras, pamačiusios Tave baisiai iškankintą. Joms buvo gaila Tavęs, Nekaltojo. Bet jos negalvojo, kad jų vaikai, jų broliai ir vyrai Tave plakė, Tau kryžių uždėjo ir vedė tuo kruvinu keliu.

Dabar mes žinome, Viešpatie, kad reikia kitokių ašarų, kurios mūsų pačių kaltes plautų.

PASIGAILĖK MŪSŲ...

MIELASIS JĖZUS puola trečią kartą, * puola tyriausias už mane nevertą, * bet ir vėl kelias, ima savo kryžių, * mirt pasiryžęs.

DEVINTA STOTIS

VIEŠPATS JĖZUS
PARPUOLA TREČIĄ KARTĄ

GARBINAME TAVE...

A Gera žmogui jaunystėje nešti jungą. Tesėdi jis tyloje vienas, kai jungas jam sunkus. Teličia dulkes burną – rasi dar yra vilties. Teatsuka žandą mušančiam, tesisotina užgaule. Nes Viešpats neatmeta amžinai. Nes jei ir plaka, jis vėl pasigaili dėl savo ištikimos meilės gausybės (Rd 3, 27–32).

B Viešpatie, Tavoji Bažnyčia mums dažnai atrodo tarsi skęstantis laivas, į kurį iš visų pusių veržiasi vanduo. O Tavo javų lauke matome daugiau piktžolių nei javų. Mus glumina purvinas Tavo Bažnyčios drabužis ir veidas. Bet juk patys ją bjaurojame! Patys kaskart Tave išduodame, nors ir gražiai kalbame, atliekame didžių veiksmų. Pasigailėk savo Bažnyčios: net jos viduje Adomas nupuola vis iš naujo. Patys nupuolę, ir Tave klupdome ant žemės. O šėtonas juokiasi, nes tikisi, kad daugiau nebepajėgsi atsikelti, tikisi, kad, parklupdytas savo Bažnyčios nuopuolio, liksi gulėti bejėgis ant žemės. Tačiau Tu pakilsi. Tu jau esi pakilęs, prisikėlęs, tad gali pakelti ir mus. Išgelbėk ir pašventink savo Bažnyčią. Išgelbėk ir pašventink mus visus.

C Vos keletas žingsnių iki kalno viršūnės, bet jie patys sunkiausi. Kryžiaus sunkybė ir žmonių žiaurumas vėl Tave pameta ant žemės. Ne po kryžium, o

ant kryžiaus jie laukia Tavo agonijos. Ir vėl pakyli, pasiryžęs įvykdyti mūsų valią, numirti taip, kaip mes reikalaujame.

Viešpatie, atleisk mums, nes mes nebežinome kartais, ką darome.

PASIGAILĖK MŪSŲ...

ŠVENČIAUSIĄ KŪNĄ nuogina gėdingai, * nuplėšia rūbą ranka nemeilinga; * vėl naujos kančios, kraujo srovės teka, * vėl žaizdos dega.

DEŠIMTA STOTIS

VIEŠPAČIUI JĖZUI NUPLĖŠIAM DRABUŽIAI

GARBINAME TAVE...

A Atėję į vietą, vadinamą Golgota (tai yra: „Kaukolės vieta“), *davė jam gerti vyno, sumaišyto su tulžimi*, bet Jėzus tik paragavo ir negėrė. Prikalę prie kryžiaus, *pasidalijo jo drabužius, mesdami burtą*, ir ten pat susėdė sergėjo jį (Mt 27, 33–36).

B Viešpatie Jėzau, Tau nuplėšė drabužius, Tave pažemino, išstūmė iš visuomenės. Tu prisiėmei Adomo gėdos naštą, jį išgydydamas. Tu užsikėlei ant savo pečių vargstančiųjų kančias ir nepriteklius, tų, kuriems nėra vietos pasaulyje. Būtent taip Tu išpildai pranašų žodį. Būtent taip suteiki prasmę tam, kas atrodo nereikšminga.

Būtent taip mums leidi suvokti, kad Tavo Tėvas savo rankose laiko Tave, mus ir pasaulį. Išmokyk mus gerbti žmogų visuose jo egzistencijos tarpsniuose ir visose situacijose, kuriose su juo susitinkame. Padovanok mums spindintį savo malonės apdara.

C Pagaliau Tavo ir mūsų norai, Viešpatie, išsipildė. Dabar jau visi esame Golgotos viršūnėje. Mes nuplėšiamo Tau rūbus. Tave apnuoginame ir nežinome, jog tuo priartiname valandą, kada Tu mus apvilksi nauju malonės drabužiu.

O begaline Meile, kuo mes beatsilyginsime už Tavą gerumą?!

PASIGAILĖK MŪSŲ...

PLĖŠO LYG ŽVĖRYS Avinėlių šventą, * tempia prie kryžiaus Jėzų iškankintą. * Vinimis kala, tampo šventą kūną: * greičiau težūna!

VIENUOLIKTA STOTIS

VIEŠPATS JĖZUS KALAMAS PRIE KRYŽIAUS

GARBINAME TAVE...

A Viršum jo galvos jie prisegė užrašytą jo kaltinimą: „Šitas yra Jėzus, žydų karalius“. Kartu su juo buvo nukryžiuoti du plėšikai, vienas iš dešinės, kitas iš kairės. Praeiviai užgauliojo Jėzų, *kraipydami galvas* ir sakydami:

„Še tau, kuris sugriauini šventyklą ir per tris dienas atstatai; gelbėkis pats! Jei esi Dievo Sūnus, nuženk nuo kryžiaus!“ Taip pat tyčiojosi aukštieji kunigai su Rašto aiškintojais ir seniūnais, kalbėdami: „Kitus gelbėdavo, o pats negali išsigelbėti. Jeigu jis Izraelio karalius, tenužengia dabar nuo kryžiaus, ir mes juo tikėsime“ (Mt 27, 37–42).

B Viešpatie Jėzau Kristau, Tu leidaisi kalamas prie kryžiaus, iškentėjai nepakeliamai aitrų skausmą, sutikai, kad būtų sugriautas Tavo kūnas ir Tavo orumas. Tu leidaisi kalamas prie kryžiaus, kentėjai, bet nebėgai ir nėjai į kompromisus. Padėk mums, kad neišsisukintume nuo to, ką esame pašaukti įvykdyti. Padėk mums glaudžiai prisišlieti prie Tavęs. Padėk mums atpažinti melagingą laisvę, kuri mus nori nuo Tavęs atitolinti. Padėk mums priimti Tavo „suvaržytą“ laisvę ir susivienijus su Tavimi atrasti joje savo tikrąją laisvę.

C Rankos, kurios laimina, glosto ir gydo, – perkamos; kojos, kurios tiek privargo bekeliaujant ir gera bedarant, – paplūsta kraujais. Viešpatie, tai šitaip mes Tau atsilyginame už meilę, už gera...

Bet, Viešpatie, daugiau taip nebebus, nes Tu ant kryžiaus mus pamokei net už bloga tik geru atsilyginti.

PASIGAILĖK MŪSŲ...

KELIA Į AUKŠTĮ Viešpatį prikalta, * už mus kaltuosius Jį, visai nekaltą. * Tarp piktadarių stato ir palieka, * visi išjuokia.

DVYLIKTA STOTIS

VIEŠPATS JĖZUS
MIRŠTA ANT KRYŽIAUS

GARBINAME TAVE...

A Pilotas padarė užrašą ir liepė prisegti prie kryžiaus. Ten buvo parašyta: „Jėzus Nazaretis, žydų karalius“. Šį užrašą skaitė daugybė žydų, nes vieta, kur Jėzus buvo nukryžiuotas, buvo arti miesto, o parašyta buvo hebrajiškai, lotyniškai ir graikiškai (Jn 19, 19–20).

Nuo šeštos iki devintos valandos visą kraštą gaubė tamsa. O apie devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: *Elí, Elí, lemá sabachtáni?*, tai reiškia: *Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?!* Kai kurie iš ten stovėjusių išgirdę sakė, jog jis šaukiąsis Elijo. Ir tuoj pat vienas iš jų pribėgęs paėmė kempinę, primirkė ją perrūgusio vyno, užmovė ant nendrės ir padavė jam gerti. Kiti kalbėjo: „Liaukis! Pažiūrėsim, ar ateis Elisas jo išgelbėti.“ Tuomet Jėzus, dar kartą sušukęs skardžiu balsu, atidavė dvasią.

Šimtininkas ir kiti su juo sergintys Jėzų, pamatę žemės drebėjimą ir visa, kas dėjos, labai išsigando ir sakė: „Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus!“ (Mt 27, 45–50. 54).

B Viešpatie Jėzau Kristau, Tavo mirties valandą ap-temo saulė. Vis iš naujo Tu esi kalamas prie kryžiaus. Būtent tokią istorijos valandą regime tik Dievą užstojančią tamsą. Dėl beribės žmonių kančios ir piktavališkumo Dievo veidas, Tavo veidas, atrodo apgaubtas

tamsos, neatpažįstamas. Bet būtent ant kryžiaus Tu leidai save atpažinti, nes esi tas, kuris kenčia ir myli, esi Išaukštintasis. Būtent ant kryžiaus Tu patyrei pergalę. Padėk mums šią tamsos ir nerimo valandą atpažinti Tavo veidą. Padėk mums tikėti Tavimi ir sekti Tavimi tamsoje ir varge. Šią valandą pasirodyk dar sykį pasauliui. Iškelk aikštėn savo atneštą išganymą.

C Viešpatie, Tu jau soste, Kryžiaus paaukštinime, apie kurią buvo rašę pranašai ir Tu pats kalbėjai. Bet Tu ir dabar nė vieno nepasmerki. Tu atėjai mūsų išganyti ir vykdamas savo žodį, net ant kryžiaus mums atleisdamas.

Viešpatie, Tu įvykdei Tėvo valią ir mus atpirkai; mes norime vykdyti Tavo valią, kad būtume išganyti.

PASIGAILĖK MŪSŲ...

ŠIRDIS MYLĖJUS plakti jau nustojo, * Jėzus ant kryžiaus save paaukojo. * Kaip didi auka, kiek Dievo malonės, * vaduojant žmones.

TRYLIKTA STOTIS

VIEŠPATS JĖZUS
NUIMAMAS NUO KRYŽIAUS

GARBINAME TAVE...

A Kadangi buvo Prisirengimo diena ir žydai nenorėjo, kad kūnai liktų ant kryžiaus per šabą, – nes tas šabas buvo didelės šventės diena, – jie prašė Pilotą, kad nukryžiuotiesiems būtų sulaužyti blauzdikauliai ir kūnai

nuimti. Tad atėjo kareiviai ir sulaužė blauzdas vienam ir antram, kurie buvo su juo nukryžiuoti. Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jie nebelaužė jam blauzdų, tik vienas kareivis ietimi perdūrė jam šoną, ir tuoju ištekėjo kraujo ir vandens (Jn 19, 31–34).

B Viešpatie, Tu nusileidai į mirties tamsą. Bet Tavo kūną paima geros rankos ir įvynioja į švarią drobulę. Tikėjimas nevisiškai išnyko, saulę nevisiškai užstojo debesys. Kiek sykių yra atrode, lyg Tu miegotum. Kaip lengva mums, žmonėms, nuo Tavęs nusigręžti, o pasakui sakyti: „Dievas mirė.“ Padaryk, kad tamsos valandą pripažintume, kad Tu vis dėlto esi čia. Nepalik mūsų vienu, kai pristingame drąsos. Ir padėk mums nepalikti vieno Tavęs. Suteik mums ištikimybę, kuri nesusvyruotų sumaištyje, ir meilę, kuri apglėbtų Tave kenčiantį, kaip tai darė Tavo Motina, glaudusi Tavo kūną prie savo krūtinės. Padėk mums visiems – turtingiems ir stokojantiems, mokytiems ir paprastiesiems – įveikti savo baimes bei išankstines nuostatas ir Tau paskirti savo gebėjimus, savo širdį, savo laiką, idant puoselėtume sodą, kuriame gali įvykti prisikėlimas.

C Visiems atvėrei dangų, visus atpirkai, Viešpatie! Pagaliau tikrai nebegyvą mes matome Tave ant Motinos kelių. Tavo kančia ir meilė panorėjo iš naujo atgyti sopulingosios Tavo Gimdytojos širdyje.

Viešpatie, tegul ji atgyja ir mūsų širdyse!

PASIGAILĖK MŪSŲ...

EIKIM PRIE KAPO Viešpaties mieliausio, * verkim, raudokim širdimi karščiausia. * Štai kape guli, viską atidavęs, * mus išvadavęs.

KETURIOLIKTA STOTIS

VIEŠPATS JĖZUS LAIDOJAMAS

GARBINAME TAVE...

A Juozapas pasiėmė kūną, įvyniojo į švarią drobulę ir paguldė savo naujame kapo rūsyje, kurį buvo išsikaldinęs uoloje. Paskui jis užrito didelį akmenį ant rūsio angos ir nuėjo. Ten dar buvo Marija Magdaliėtė ir kita Marija, kurios sėdėjo priešais kapą (Mt 27, 59–61).

B Viešpatie Jėzau Kristau, guldomas į kapą Tu susitapatinai su mirstančiu kviečių grūdu, kuris duoda vaisių per visus laikus iki pat amžinybės. Kiekviename laikmetyje iš kapo spindi kviečių grūdo pažadas, grūdo, iš kurio mes gauname tikrąją maną, gyvybės duoną, kurioje Tu mums dovanoji save. (...) Kaip kviečių grūdas pakyla iš žemės su stiebeliu ir varpa, taip ir Tu negalėjai likti kape: kapas yra tuščias, nes Tėvas neleis Jam likti „mirusiųjų buveinėje ir Jo kūnas nesupūsiąs“ (Apd 2, 31, Ps 17, 10 LXX). Ne, Tu nepatyrei sudūlėjimo. Tu prisikėlei ir su perkeistu kūnu užėmei vietą Dievo širdyje. Padaryk, kad galėtume džiūgauti dėl šios vilties ir džiaugsmingai ją neštume pasauliui; padaryk, kad taptume Tavo Prisikėlimo liudytojai.

C Nunešė Tave, Viešpatie, ir padėjo į šaltą žemę, kaip ir visus. Niekas nemanė, kad Tu vėl kelsies. Tu kėleisi ir sunaikinai priešų ramybę, bičiulių nerimą.

Padaryk, Viešpatie, kad mes su Tavo Prisikėlimu keltumės ir gyventume.

PASIGAILEK MŪSŲ...

VARDAN KENTĖTŲ sopulių baisiausių * maldauk, Marija, su mumis Aukščiausią. * Išprašyk ramios sąžinės malonę, * vaduoki žmones.

2 O kai sulauksim valandos mirimo, * išmelsk laimingą mums atsiskyrimą, * išprašyk geros atgailos malonę, * vaduoki žmones.

3 Visoms toms sieloms, kurios, kaina brangia * atpirktos Jėzaus, į skaistyklą žengia, * maldauk amžino atilsio malonės, * vaduoki žmones.

Pabaiga

A Argi nežinote, jog mes visi, pakrikštytieji Kristuje Jėzuje, esame pakrikštyti jo mirtyje? Taigi krikštu mes esame kartu su juo palaidoti mirtyje, kad kaip Jėzus buvo prikeltas iš numirusių Tėvo šlovinga galia, taip ir mes pradėtume gyventi atnaujintą gyvenimą.

Jei esame suaugę su jo mirties paveikslu, būsime suaugę ir su prisikėlimo. Mes žinome, jog mūsų senasis „aš“ yra nukryžiuotas kartu su juo, kad būtų sunaikintas nuodėmės kūnas ir kad daugiau nebevergautume

nuodėmei. Juk kas miręs, tas išvaduotas iš nuodėmės (Rom 6, 3–7).

B Dieve, norėdamas atpirkti žmoniją, Tu vienatiniam savo Sūnui skyrei Kryžiaus dalią; suteik mums malonę čia, žemėje, pažinti Kryžiaus slėpinį ir danguje džiaugtis atpirkimo vaisiais. To prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

C Peržvelgėme Kryžiaus kelią, kuriuo žengei Tu, Jėzau, mūsų Meile, mūsų Vade. Dabar šį Tavo kelią turime pakartoti savo gyvenimu. Tai nelengvas kelias, jame apstu ir akmenų, ir erškėčių, bet jis veda į tikrą džiaugsmą, į tobulą meilę, į gražiausią vienybę su Dievu ir žmonėmis.

Jėzau, būk su mumis ir vadovauk mums! Amen.

KURS UŽ MUS KALTUS kentėjai, * Jėzau Kristau, Dieve mūsų, * būk mums gailestingas, * būk mums gailestingas! (3 kartus nuo pradžios.) * Būk mums gailestingas!

Pagerbiant šv. Kryžiaus relikvijas, giedama viena iš šių giesmių: KRYŽIAU ŠVENTAS, p. 572, JĖZAU KRISTAU MALONIAUSIAS, p. 570, O DIEVE TÈVE, p. 569, KUR AUGAI TU, p. 574, SIAURAS KELIAS, p. 575, GERIAUSIAS JĖZAU, p. 594.

Kalėdų laiku (iki Grabnyčių) galima imti UŽMIK, p. 565, o Velykų laiku – ŽMONIJOS GELBĖTOJAU, p. 583.

GRAUDŪS VERKSMAI

Graudūs verksmai yra dramatizuotas Kristaus kančios apmąstymas, labiausiai tinkantis gavėniai. Jis turi tris dalis. Paprastai, pagiedojus pradžios giesmę, giedama tik viena iš jų.

Pradžios giesmė

PRO GRAUDŽIUS VERKSMUS giedokim, * Jėzaus kančią apraudokim.

2 Kaip upeliai sidabriniai * bėkit, ašarų šaltiniai.

3 Jau ant saulės skaistaus veido * juodos naktys nusileido.

4 Dievo angelai negieda – * gailios ašaros jiems rieda.

5 Dreba žemė, uolos skyla, * iš kapų numirę kyla.

6 Jėzaus kančią visi jaučia, * iš širdies gelmių užjaučia.

7 Viešpaties kančių didybė * temdo saulę ir linksmybę.

8 Jėzau, širdis sugraudinki, * draug kentėti išmokinki.

9 Kelk iš kalčių mūsų sielas, * išganyk mus, Jėzau mielas.

10 Teikis, Jėzau, mums padėti * nuoširdžiau Tave mylėti.

PIRMA DALIS

Skaitinys

Pirmoje Graudžių verksmų dalyje prisiminsime, ką Jėzus yra iškentėjęs nuo savo maldos Alyvų sode ligi neteisingo įskundimo teisme.

Visus dieviškojo Mokytojo pajuokimus, šmeižtus ir niekinimus, visas Jo sielos ir kūno kančias aukokime Dangaus Tėvui už Katalikų Bažnyčią, už jos vyriausiąją ganytoją Šventąjį Tėvą, už visus vyskopus ir kunigus. Melskimės, kad grįžtų prie Dievo netikintieji, atšalusieji, ypač mūsų artimieji.

Viešpatie, teateinie Tavo Karalystė!

Giesmė

NULIŪDO SIELA, skausmas širdį supa: * Alyvų kalne mielas Jėzus klūpo – * ant veido puola, net krauju rasoja, * sunkiai alsuoja.

2 Mūsų kaltybės, Tėvo apleidimas, * sielos liūdnumas, kūno nusilpimas * ištiko Jėzų ten, sode Alyvų, * vieną, vos gyvą.

3 Nakčia nuvargę mokiniai užsnūdo, * tik vienas Jėzus meldžiasi ir budi; * bet štai į sodą priešai atžygiuoja, * Judas bučiuoja.

4 Ir pats vyriausias mokinyš palieka, * prisiekia, ginas, jog nežino nieko; * pasaulio baimė jį meluoti verčia * valandą karčią.

5 Piktieji priešai muša ir grūmoja, * išblyškęs veidas
vėl krauju rasoja. * Už mus tos kančios, kraujas nekal-
čiausias, * Jėzau mieliausias.

IR MES, O JĖZAU, norim draug kentėti, – * drauge
keliauti, kryžių nešt padėti. * Oi, gaila, gaila: už mūsų
kaltybę – * Tavo gyvybę.

Rauda

JĖZAU, DIDŽIŪNŲ IEŠKOTAS žiauriai nužudyti, *
gyvybės Davėjau tvirčiausias, * o Dieve mieliausias!

2 Jėzau, Alyvų sode krauju prakaitavęs ir alpęs, * Tu
džiaugsme pasaulio didžiausias, * o Dieve mieliausias!

3 Jėzau, apaštalo kaip vergas priešams parduotas, *
Tu žiede žmonijos brangiausias, * o Dieve mieliausias!

4 Jėzau, virve suvaržytas ir vestas į teismą, * visatos
Valdove aukščiausias, * o Dieve mieliausias!

5 Jėzau, neteisiai melagių įskustas ir šmeižtas, * tei-
sybės Karaliau kilniausias, * o Dieve mieliausias!

6 Jėzau, aukščiausios tarybos klasingai tardytas, *
žmonių Atpirkėjau geriausias, * o Dieve mieliausias!

7 Jėzau, šarvuota ranka Tu į veidą užgautas, * silp-
nųjų Gynėjau jautriausias, * o Dieve mieliausias!

GARBĖ TAU, JĖZAU, * šlovė Tau, Kristau, * Die-
ve Kūrėjau * ir Atpirkėjau! * Tu garbingiausias, * Tu
šlovingiausias, * Tu mylimiausias!

Skundas

ŠIRDĪ GELIA, liūdi siela, * nēr ramybės, nieks nemiela: * plēšo, drasko sopuliai.

2 Dievo Motina šventoji, * ko nuliūdus, ko dejuoji? * Ašaros ko rieda tau?

3 Štai regiu sode Alyvų * Sūnų klūpantį vos gyvą, * viena, paliktą visų.

4 Dievo Motina šventoji, * ko graudingai aimanuoj? * Kas taip žeidžia širdį tau?

5 Naktį baisią, naktį juodą * Jėzų mokinys išduoda, * priešai suima pikti.

6 Dievo Motina šventoji, * ko dejuoji, ko vaitoji? * Ko taip verkia tau širdis?

7 Ant galvos, ant veido švento * kumščių smūgiai, spjūviai krenta: * juokias, tyčiojas visi.

8 Dievo Motina šventoji, * ko nuliūdus aimanuoj? * Ko taip skauda tau širdis?

9 Gęsta viltis paskutinė, * kančios spaudžia man krūtinę, * surakintą sopulių.

O MARIJA SOPULINGA, * mums tvirtumo tene-
stinga * eit su Jėzum ir tavim!

Pabaigos giesmelė

KURS UŽ MUS KALTUS kentėjai, * Jėzau Kristau, Dieve mūsų, * būk mums gailestingas, būk mums gailestingas! (3 kartus nuo pradžios.) * Būk mums gailestingas!

ANTRA DALIS

Skaitinys

Antroje Graudžių verksmų dalyje mąstysime, ką Jėzus yra iškentėjęs plakamas, erškėčiais vainikuojamas ir pasmerkiamas mirti.

Visas dieviškojo Mokytojo žaizdas, visus Jo niekinimus, šmeižtus ir pajuokimus, visas Jo sielos ir kūno kančias aukokime Dangaus Tėvui už savo kraštą ir visą žmoniją. Melskime, kad pasaulio tautos, valstybės ir luomai gyventų santaikoje, kad gerasis Dievas atleistų mums ir visiems žmonėms nuodėmes bei bausmes už jas.

Dieve, būk mums gailestingas!

Giesmė

PRIE STULPO RIŠA, žiauriai rykštėm plaka, * iš viso kūno šventas kraujas teka. * Galybių Viešpats už mus pasišvenčia, * tyli ir kenčia.

2 Už mūsų kaltę Viešpats lieja kraują, * žmonijai neša atgimimą naują: * lašai tie kraujo – tas vanduo gyvybės – * nuplaus kaltybę.

3 Rožes sau segas žmonės prie krūtinių, * o Jėzaus galvą erškėčiais dabina... * „Valdove, sveikas!“ – niekšai juokias, šaukia * ir tyčia klaupia.

4 „Barabą duoki – šito mums nereikia!“ – * minia apsvaigus Jėzų plūsta, keikia. * Meilingas Viešpats viską dovanoja, * meile liepsnoja.

5 Meluoja, šmeižia, skundžia Atpirkėją – * pasaulio Viešpats stovi prieš teisėją. * Pilotas rašo ištarmę Jam baisią – * mirti nuteisia.

IR MES, O JĖZAU, norim draug kentėti – * drauge keliauti, kryžių nešt padėti. * Oi, gaila, gaila: už mūsų kaltybę – * Tavo gyvybę.

Rauda

JĖZAU, PRIE STULPO botagais kapotas ir plaktas, * skaistybės nešėjau švenčiausias, * o Dieve mieliausias!

2 Jėzau, spygliuotais erškėčiais juokams vainikuotas, * stebuklą Karaliau kilniausias, * o Dieve mieliausias!

3 Jėzau, per galvą ir veidą su nendre daužytas, * šventumo paveiksle tyriausias, * o Dieve mieliausias!

4 Jėzau, žemiau už plėšiką Barabą statytas, * varguolių bičiuli tikriausias, * o Dieve mieliausias!

5 Jėzau, gėdingai beširdės minios išsigintas, * Tu žiede žmonijos brangiausias, * o Dieve mieliausias!

6 Jėzau, Piloto ant kryžiaus numirti paskirtas, * pasaulio Teisėjau aukščiausias, * o Dieve mieliausias!

7 Jėzau, beširdžiams žmonėms nukankint atiduotas, * gyvybės davėjau tvirčiausias, * o Dieve mieliausias!

GARBĖ TAU, JĖZAU, * šlovė Tau, Kristau, * Dieve Kūrėjau * ir Atpirkėjau! * Tu garbingiausias, * Tu šlovingiausias, * Tu mylimiausias!

Skundas

SIELA LIŪDI, širdį sopa, – * apsakyti nebemoku, * koks ją varsto sopulys.

2 Dievo Motina šventoji, * ko graudingai aimanuoji? * Kas taip žeidžia širdį tau?

3 Štai prie stulpo riša Sūnų, * rykštėmis kapoja kūną, * stovi nuogas prieš visus.

4 Dievo Motina šventoji, * ko dejuoji, ko vaitoji? * Ko taip verkia tau širdis?

5 Mano siela jau išseko * matant, kaip jie rykštėm plaka * mano Sūnų taip nuožmiai.

6 Dievo Motina šventoji, * ko nuliūdus, ko dejuoji? * Ašaros ko rieda tau?

7 Jėzų štai, matau, kankina – * Jam vainiką baisų pina. * Štai užspaudžia ant galvos...

8 Dievo Motina šventoji, * ko nuliūdus aimanuoji? * Ko taip skauda širdį tau?

9 Štai Pilotas miniai rodo – * nukryžiuoti atiduoda * Jėzų į minios rankas.

O MARIJA SOPULINGA, * mums tvirtumo teneatinga * eit su Jėzum ir Tavim!

Pabaigos giesmelė

KURS UŽ MUS KALTUS kentėjai, * Jėzau Kristau, Dieve mūsų, * būk mums gailestingas, * būk mums gailestingas! (3 kartus nuo pradžios.) * Būk mums gailestingas!

TREČIA DALIS

Skaitynys

Trečioje Graudžių verksmų dalyje prisiminsime, ką Jėzus yra iškentėjęs baisioje savo kelionėje į Kalvarijos kalną ir prikaltas prie kryžiaus.

Visas dieviškojo Mokytojo žaizdas, visus Jo išniekinimus ir pajuokimus, visas Jo sielos ir kūno kančias aukokime dangaus Tėvui už savo geradarius, taip pat už visus liūdinčius ir kenčiančius žmones. Melskime, kad jiems gyvenant vadovautų išmintis, kantrybė, meilė ir pasiaukojimas, o numirus – brangiausias Išganytojo kraujas užgesintų jų skaistyklos kančias ir nuvestų į amžinąsias dangaus buveines.

Viešpatie, teįvyksta Tavo valia!

Giesmė

SUNKIAUSIĄ KRYŽIŲ nuodėmės Jam deda, * pečius Jam slegia ir numirti veda. * Danguis Kūrėjas sau meilingai ima * mūsų pasmerkimą.

2 Išjuokia, stumdo Jį minia beširdė, * užgauna, žeidžia pačią Jėzaus širdį. * Galybių Dievas vos eina, svyruoja, * sunkiai alsuoja.

3 Štai jau už miesto kalnas Kalvarijos, * ten kenčia Viešpats už kaltes žmonijos, * aukštai ant kryžiaus kybo Jis prikaltas, * miršta nekaltas.

4 „Atleiski, Tėve, jų nusikaltimą, – * maldauja Jėzus kalčių atleidimo. – * Aš savo kraują už juos paaukuoju. * Vesk juos į rojų!“

5 Žmogau, kaip skaudžiai Dievui atmokėjai, * Jam už gerumą tu mirties norėjai. * Štai Jis jau miręs – ar tu vis dar klysi, * bloga darysi?!

IR MES, O JĖZAU, norim draug kentėti, – * drauge keliauti, kryžių nešt padėti. * Oi, gaila, gaila: už mūsų kaltybę – * Tavo gyvybę.

Rauda

JĖZAU, MŪS NUODĖMIŲ NAŠTĄ mielai prisiėmęs, * šventumo paveiksle tyriausias, * o Dieve mieliausias!

2 Jėzau, prie kryžiaus prikalti Kalvarijon vestas, * pasaulio Teisėjau aukščiausias, * o Dieve mieliausias!

3 Jėzau, už mus triskart alpęs ir puolęs po kryžium, * galybių Karaliau kilniausias, * o Dieve mieliausias!

4 Jėzau, ant kryžiaus ištiestas ir žiauriai prikaltas, * varguolių Bičiuli tikriausias, * o Dieve mieliausias!

5 Jēzau, savosios tautos draug su latrais marintas, *
Tu Žiede žmonijos brangiausias, * o Dieve mieliausias!

6 Jēzau, tulžim baisų troškulį gavęs malšinti, * Mai-
tintojau žemės dosniausias, * o Dieve mieliausias!

7 Jēzau, už mus mirties šiaubą tris valandas kentęs, *
gyvybės Davėjau tvirčiausias, * o Dieve mieliausias!

GARBĖ TAU, JĖZAU, * šlovė Tau, Kristau, * Die-
ve Kūrėjau * ir Atpirkėjau! * Tu garbingiausias, * Tu
šlovingiausias, * Tu mylimiausias!

Skundas

KUR PAGUODOS man belaukti? * Kaip dangaus
pagalbos šaukti? – * Jėzų nuteistą regiu.

2 Dievo Motina šventoji, * ko dejuoji, ko vaitoji? *
Ko taip verkia tau širdis?

3 Mano Sūnui kryžių deda, – * su plėšikais mirti
veda; * mano širdžiai taip sunku.

4 Dievo Motina šventoji, * ko nuliūdus, ko dejuo-
ji? * Ašaros ko rieda tau?

5 Jau plaktukų dūžiai girdis, * peiliai varsto mano
širdį, * Jėzų alpstantį regiu.

6 Dievo Motina šventoji, * ko graudingai aimanuo-
ji? * Kas taip žeidžia širdį tau?

7 Gęsta žvilgsnis paskutinis, * stingsta sąnariai su-
tinę – * miršta mylimas Sūnus.

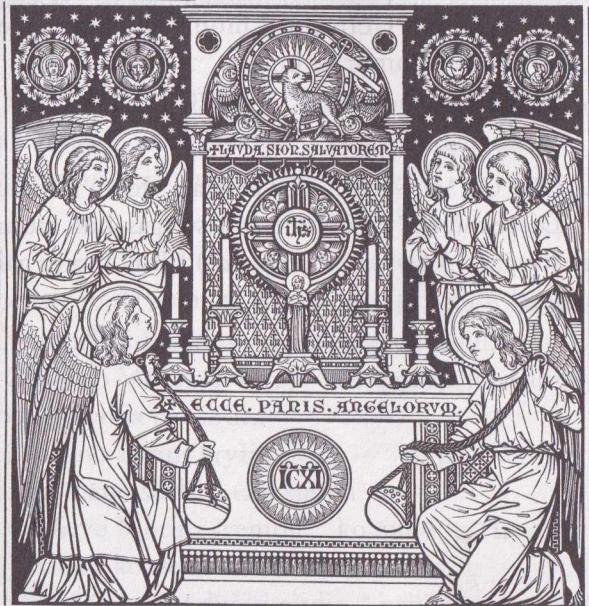
8 Dievo Motina šventoji, * ko nuliūdus aimanuoji? * Ko taip skauda tau širdis?

9 Jau Sūnus man mirė mielas, – * skausmo jūroj skęsta siela: * mirštu aš drauge su Juo.

O MARIJA SOPULINGA, * mums tvirtumo tene-
stinga * eit su Jėzum ir tavim!

Pabaigos giesmelė

KURS UŽ MUS KALTUS kentėjai, * Jėzau Kristau,
Dieve mūsų, * būk mums gailestingas, būk mums
gailestingas! (3 kartus nuo pradžios.) * Būk mums gai-
lestingas!

KALVARIJOS KALNAI

Kalvarijos kalnai – tai 20 stočių, arba vietų, Kryžiaus kelias. Kalnai ne tik einami lankant įrengtas koplyčias – vietas, bet ir namie giedami per šermenis bei mirusiųjų minėjimus, o bažnyčioje – Didžiąją savaitę ir pan.

Po maldos prie kiekvienos vietos galima kalbėti TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA ir GARBÈ DIEVUI. Atsižvelgiant į turimą laiką, giesmes galima trumpinti – giedoti tik 1–2 posmus.

Giedant už mirusiųsios, vietoj žodžių **pasigailėk mūsų** sakoma **pasigailėk mirusių**; vietoj GARBÈ DIEVUI kalbama AMŽINAJĮ ATILSĮ.

Įžanga

GERASIS IR GAILESTINGASIS DIEVE, * štai mes nusizeminę klūpome prieš dievišką Tavo didybę; * tikime ir išpažįstame, jog Tu esi mūsų Dievas ir Viešpats; * pasitikime Tavo beribiu gerumu ir gailestingumu; * mylime Tave visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis; * gailimės, kad Tave, mūsų Kūrėją ir Tėvą, savo nusikaltimais esame įžeidę.

Pradedame begalinės Jėzaus kančios apmąstymą * prašydami, kad stiprintum mūsų vyriausiąjį ganytoją Šventąjį Tėvą; * kad labiau išplatintum šventąjį katalikų tikėjimą; * kad atverstum nepažįstančiuosius Kristaus; * kad pataisytum nusidėjėlius * ir kad grei-

čiau priiimtum į dangų skaistyklos vėles. * Aukojame
 jį taip pat už savo namiškius ir gimines, * už keleivius,
 ligonius ir kalinius, * už vargstančius, visokiose nelai-
 mėsė esančius ir mirštančius. * Visiems jiems prašome
 ištvermės ir kantrybės, * taip pat ir kitų, jų išganymui
 reikalingų, malonių.

Priimk, Viešpatie Dieve, šį mūsų troškimą * didesnei
 savo garbei ir šlovei; * padėk mums su tikra dvasine
 nauda apeiti šį Kryžiaus kelią (*arba*: apmąstyti skaudžią
 Tavo Sūnaus kančią). – **A. Amen.**

K. ATEIK, VISAGALI DIEVE – * † Tėve ir Sūnau, *
 ir Šventoji Dvasia. – **A. Amen.**

ATVERKIME savo širdis Viešpačiui, * parenkime jas
 šiai šventai kelionei. * Peržiūrėkime savo sąžines * ir
 nuoširdžiai apverkime nuodėmes, * nusižeminę pra-
 šykime jų atleidimo. * Atitraukime savo širdis nuo
 laikinųjų rūpesčių, * o visas mintis bei norus paveskime
 Dievui * per Kristų, mūsų Viešpatį. – **A. Amen.**

Melskimės. * Gerasis ir gailestingasis Jėzau, * Tu
 sutikai iškentėti daugybę žaizdų * ir būti paniekintas
 dėl mūsų nuodėmių, * kad mums Tavo randai atneštų
 sielos sveikatą. * Atleiski mums nuodėmes * ir išmokyk
 mus nuolat turėti prieš akis Tavo kančią, * kad drauge
 su Tavimi dirbtume ir kentėtume, * o dirbę ir kentėję
 galėtume * taip pat su Tavimi amžinai būti laimingi. *
 Tu būdamas Dievas * su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyveni
 ir viešpatauji per amžius. – **A. Amen.**

Einant į kiekvieną stotį, giedamos nurodytos giesmės. – Į I stotį:

(Melodija – ATMINK, KRIKŠČIONI.)

BROLIAI, ATMINKIM, ką Jėzus kentėjo, * kai šventą kraują Jisai už mus liejo, * kaip Jį sugavę baisiausiai kankino, * kol numarino.

2 Judas Jį priešams kaip vergą parduoda, * jų pasamdytiems kareiviams įduoda. * Petras tą naktį, labai nusiminęs, * Jo išsigynė.

3 Jėzų suėmus, apaštalai dingo; * slėpės, nes buvo ir jiems pavojinga. * Vienas tik Jonas, Salomė, Marijos * sekti nebijo.

4 Džiaugėsi priešai, kai Viešpatį teisė, * mirtį kai rengė Jam šitokią baisią. * Net ir bičiuliai už Jėzų nestojo – * patys bijojo.

5 Žmonės, atminkit, ką Jėzus kentėjo, * kai lyg plėšikas ant kryžiaus kabėjo. * Sumuštas visas ir kraujais apiplūdęs, * mirė nuliūdęs.

6 Tyčiojos priešai iš Jėzaus begalio: * „Gelbėk save Tu: sakeis viską gališ... * Ženki nuo kryžiaus: Tavim įtikėsime, * kai tat regėsime!“

7 Jėzus apleistas, palikęs bejėgis: * mūsų kaltybės Jį buvo prislėgę. * Nuodėmės mūsų Jo šventą didybę * dengė tamsybe.

8 Mūsų kaltybę kaip savąją ima; * kenčia, nes trokšta visiems atpirkimo. * Taip Jis mus teikės į dangų vadinti, * laimę gražinti.

9 Meilę parodė Jis mums begalinę: * mirė nekaltas, kaltuosius mus gynė... * Meilę už meilę visi Jam šian dieną * duokim iš vieno.

10 Ženkim į būstą aukos velykinės, * eikim pagerbti šventos Vakarienės: * čia Jis paliko visiems Testamentą – * liepė atminti.

PIRMA VIETA

PASKUTINĖ VAKARIENĖ

K. GARBINAME TAVE, Viešpatie Jėzau Kristau, * ir šloviname Tave, * kad šventuoju Kryžiumi atpirkai pasaulį. – **A.** Pasigailėk mūsų! (*Taip ir prie kiekvienos vietos.*)

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * per Paskutinę vakarienę įsteigtu Švenčiausiuoju Sakramentu * atidavei mums save kaip maistą * ir jame palikai mūsų atpirkimo ženklą, – * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Viešpatie Jėzau Kristau, * Švenčiausiuoju Sakramentu palikęs mums savo kančios atminimą, * išmokyk mus taip garbinti šventąsias Tavo Kūno ir Kraujo paslaptis, * kad galėtume nuolat naudotis atpirkimo vaisiais. * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUL.)

(Melodija – MOKĖ ILGAI.)

DIEVE, MŪSŲ SUTVĖRĖJAU, * maloningas Atpirkėjau, * leisk Tave mums prisiminti, * Tavo meilę išpažinti.

2 Leisk atminti mums šiandieną * Tavo šventą vakarienę – * vakarienę Paskutinę; * visada ji mus gaudina.

3 Nuolankumo tuokart mokei, * kad mes būtume kitokie * nei pasaulio šio puikuoliai, * garbę mėgstantys turtuoliai.

4 Tavo pavyzdį atminsim, * pagal jį šventai gyven-sim. * Te visi iš to pažįsta: * mokiniai mes esam Kris-taus.

5 Tavo meilės atminimas * tegul neša sutarimą, * kad mylėtume viens kitą, * kaip mums Tavo įsakyta.

6 Leisk atminti Kūną, Kraują, * mūsų sieloms pe-ną naują. * Sakramentas tai Švenčiausias – * palikimas mums brangiausias.

7 Čia auka nekruvinoji! * Ją mums ir dabar kartoji, * davęs naują kunigystę * savo šventajai tarnystei.

8 Ta Taurė, kurią Tu gėrei, * mums vartus dangun atvėrė; * šventas duonos Paplotėlis * mus gyvenimui prikėlė.

9 Palikai mums Testamentą – * savo Kūną, Kraują šventą. * Palikai mums savo žodį – * jis į dangų kelią rodo.

10 Dieve, mūsų Sutvėrėjau, * maloningas Atpirkė-jau, * Tavo meilę atsiminę, * giedame susigraudinę.

ANTRA VIETA

JĖZUS ATISISVEIKINA SU MOTINA

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * atsisveikindamas su Švenčiausiąja Motina ir apaštalais, * didžiausią širdgėlą kentėjęs, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Kantriausias mūsų Atpirkėjau! * Vykdydamas Aukščiausiojo Tėvo valią, * Tu atėjai iš dangaus į žemę * ir visus jos keleivių vargus patyrei. * Eidamas kentėti, * išgyvenai atsiskyrimo su mieląja Motina ir apaštalais liūdesį. * Prašome, kad mus stiprintum ir guostum, * kai mums tenka skirtis su savo artimaisiais, * kad mums niekuomet neleistum nuo Tavęs atsiskirti, * o mirstančius pakviestum pas save, * kur Tu būdamas Dievas * su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

(TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.)

(Melodija – ATMINK, KRIKŠČIONI.)

JĖZAU BRANGIAUSIAS, kiek daug iškentėjai, * kai su savaisiais Tu skirtis turėjai; * vienas palikti ir eiti numirti, – * kaip tai ištverti?

2 Skausmo kiek buvo Mergelei Švenčiausia, * kai ji regėjo taip liūdintį baisiai * mylimą Sūnų, kuris ją palieka, – * kas jai belieka?

3 Motiną Jėzus ramino švelniausiai, * bet ir ji Sūnų vis guodė meiliausiai. * Juodu žinojo, jog reikia aukotis, – * žmones vaduoti.

4 Skaudžiai nuliūdę, saviškiai tylėjo, * vienas tik Jėzus jiems šitaip kalbėjo: * „Mano brangieji, manim patikėkit, * taip neliūdėkit.“

5 „Aš jus mylėjau – mylėkit viens kitą, * kad iš to visas pasaulis matytų: * esate mano visi išmokinti * šitaip gyventi.“

6 „Dar valandėlė – manęs nematysit, * bet jūs nebūsit vieni, jei klausysit * Dvasios Šventosios, kurią jums atsiųsiu, * kai danguj būsiu.“

7 „Aš vyno medis, o jūs jo šakelės; * nieks atsiskyręs likt gyvas negalit. * Tad mano meilėj visad pasilikit, * Dievo klausykite.“

8 „Jeigu kas jūsų nekęs – nebijokit; * jums pasakysiu – visi tai žinokit: * pirm negu jūsų – manęs nemylėjo, * pikta norėjo.“

9 „Tik atsiminkit, ką jums aš kalbėjau... * Būkite drąsūs, nes aš nugalėjau. * Dievą kaip tikit, mane taip tikėkit, * jų nebijokit.“

10 Taip Jis savuosius ramino ir guodė: * meilę nuoširdžią, gerumą jiems rodė, * pats nors kentėjo daug sielvarto, baimės: * laukė nelaimės.

11 Judas jau rinko ginkluotųjų būrį * ir klausinėjo, ar viską jie turi: * ruošėsi eiti į kalną Alyvų * naktį vėlyvą.

12 Ačiū Tau, Jėzau, už meilę karščiausią; * ačiū, Marija, už širdį jautriausią; * ačiū už skausmą, dėl mūs iškentėtą, * kančią pradėtą.

TREČIA VIETA

JĖZUS MELDŽIASI ALYVŲ SODE

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzaū, * Alyvų sode nuliūdęs, * kruvinu prakaitu apsipylęs, * Dievui Tėvui besimeldžiąs, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Viešpatie Jėzau Kristau, * pažvelk į šiuos savo žmones, * dėl kurių nesvyruodamas į kankintojų rankas pasidavei * ir Kryžiaus kančią prisiėmei. * Tu būdamas Dievas * su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – JĖZŲ KRISTŲ JUDOŠIUS.)

VIEŠPATS LABAI NULIŪDĘS į sodą atėjo: * šventojo nakties tyloje Jis melstis norėjo.

2 Čia Jis, parpuolęs kniūbsčias priešais Tėvą savo, * prakaituodamas krauju, Jį karštai maldavo.

3 Gaują surinkęs priešų su deglais ir ginklais, * naktį slinko Judas ten Viešpaties suimti.

4 Ėjo išduot geriausio Mokytojo savo; * priėjęs šventan veidan vylingai bučiavo.

5 Tokį mat ženklą priešams Judas buvo davęs, * už skatikų trisdešimt Jį buvo pardavęs.

6 Jėzus visai maloniai bučiuojamas leidos, * nuo niekšo nenugręžė švenčiausiojo veido.

7 Ženklą pamatę, priešai tuoj Jėzų nutvėrė, * lyg plėšiką suėmė, virvę Jam užnėrė.

8 O mokiniai, ten buvę, gaują vos išvydę, * metė Jėzų pabūgę pavojaus to didžio.

9 Jėzau, už mus pridengęs savąją dievystę, * padėk visiems nukeliaut Dangaus Karalystėn.

KETVIRTA VIETA

VIEŠPATS JĖZUS SUIMAMAS

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * Judo pabučiavimu išduotas, * priešų suimtas * ir kaip nusikaltėlis surakinamas, * o artimųjų apleistas, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Viešpatie Jėzau Kristau, * nedorėlių rankomis sugaunamas ir surišamas leidęsis, * sutraukyk, prašome, mūsų kaltybių pančius, * o surišk mus savo įsakymų ir meilės ryšiais, * kad mūsų jėgos niekad nebūtų panaudotos priešingai Tavo valiai. * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – JĖZŲ KRISTŲ JUDOŠIUS.)

SURIŠTAS VIRVĖM JĖZUS iš sodo išėjo, * didžio vargo ir kančios kelionę pradėjo.

2 Priešai džiugte nudžiugo, Jį tenai sugavę, * taip ilgai Jo tykoję, kol progą štai gavo.

3 Gavę dabar tad valią, darė, ką norėjo: * stumdė Jėzų, tampė Jį – skaudžiai Jis kentėjo.

4 Virvėm taip suvaržytas Viešpats ir Valdovas * ėjo naktį draskomas niekingų varovų.

5 Priekin vieni Jį tempė, o kiti prilaikė – * šitaip linksminos piktai, neturėjo saiko.

6 Kumščius iškėlę grasė, mušti net pradėjo, * siautėjo visi nakčia, kiek tik kas norėjo.

7 Takas vingiuotas, siauras vedė juos per klonį, * kuriuo tekėjo gilus upelis Kedrono.

8 Jėzų per lieptą vedė ir nuo jo nustūmė: * jie panūdo pažiūrėt upės tos gilumo.

9 Proga puikiausia buvo žeisti Atpirkėją, * o paskui juokom sakyt: „Mes to nenorėjom...“

10 Iš gilumos į krantą Viešpatį ištraukę, * įkalnėn skubėjo tempt, kur teismas Jo laukė.

11 Mūsų mieliausias Jėzus tiek prisikentėjo, * kol iš Alyvų sodo į miestą parėjo.

12 Jėzau, už mus pridengęs savąją dievystę, * nukeliaut padėk visiems Dangaus Karalystėn.

PENKTA VIETA

PRIE KEDRONO UPELIO

GARBINAME TAVE...

K. Tylusis Viešpatie Jėzau, * nedorėlių tąsytas * ir į Kedrono upelį nuo liepto nustumtas, – * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Viešpatie Jėzau Kristau, * gyvojo Dievo Sūnau, * padėk mums laimingai pereiti visus šio gyvenimo pavojus, * o paskui amžinybėje džiaugtis Tavimi. * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – STОВI MOTINA.)

JÈZŲ ATVEDÈ pas Aną, * pas Kajafo uošvį seną, * kurs nekantriai laukė Jo.

2 Atsisėdęs savo soste, * Anas rodė rankos mostu: * „Vest arčiau Jį prie manęs!“

3 Jis domėjosi pamokslais, * mokiniiais, ženklais, stebuklais, * tartum nieko nežinąs.

4 „Ne kokioj slaptoj mokykloj – * sinagogose, šventykloj * aš kalbėjau atvirai.“

5 „Aš viešai visad kalbėjau; * žino tie, kurie girdėjo, – * klauski juos, jei nežinai.“

6 Už tikros teisybės žodį * Jam į veidą vienas smogė: * „Su vyriausiu kaip kalbi?!“

7 „Jei netiesą aš kalbėjau, * tai įrodyk prieš teisėją, * o jei tiesą, – kam muši?“

8 Prie ugnies kieme į ratą * su kitais prisėdo Petras. * Jį pradėjo atpažinti.

9 „Štai žiūrėkit: juk tai vienas * bendras to, kurį šiandieną * teisti atvedė čionai.“

10 Petras gynės: „Nepažistu * jokio Jėzaus, jokio Kristaus.“ * Išsigandęs teisinis.

11 Ėmė jis prisiekinėti, * gaila buvo net žiūrėti; * bet pragydo štai gaidys.

12 Jėzaus žodį prisiminęs, * Petras tuoj susigraudino * apsipykę ašarom.

13 Ir mes daugel nusidėję, * Jėzaus gal išsižadėję, * tad pravirkim su Petru.

14 Jėzau, kai akis užmerksim, * už kaltes mūs nepasmerki, * bet nuvesk dangaus garbėn!

ŠEŠTA VIETA

PAS ANĄ

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * grandinėmis ir virvėmis surakintas, * pas Aną šarvuota ranka į veidą užgautas, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Kantrusis Viešpatie Jėzau, * Tu leidaisi surišamas, * iš vieno neteisingo teismo į kitą vedžijamas * ir į šventąjį veidą mušamas. * Išmokyk mus

kantriai pakelti visas gyvenimo sunkenybes ir nelaimes, * kad galėtume atsilyginti už visas savo nuodėmes. * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – O ŽMOGAUS SIELA.)

JAU SUSIRINKO TARYBA, * einanti teismo tarnybą, * ir laukė Jėzaus teisėjai – * Jo dideli nekentėjai.

2 Jie jau iš anksto gudravo, * kai tiktai Jėzų sugavo, * kas jiems reikėsia daryti, * Jėzų kaip reiks pražudyti.

3 Niekšai ten du atkeliavo, * Viešpatį skundė, melavo: * „Jis sakė sugriausiąs šitą * šventyklą, bočių statytą.“

4 Nors Jėzus to nežadėjo, – * Jis apie kitką kalbėjo, – * žodžius Jo ėmė kraipyti, * troško Jį tuoj pražudyti.

5 Greitai Kajafas pašoko, * ant Atpirkėjo sušuko: * „Ką tu į tai pasakysi, * negi tai visa paneigsi?“

6 Jėzus jo mintį pažino, * kokio jis siekia sprendimo, * tad nieko jam neatsakė, * nors liežuvio anas plakė.

7 Kajafas sėdo ir stojo, * Jėzui net kumščiu grūmojo: * „Priesiekdinu vardu Dievo: * ar tu Sūnus amžių Tėvo?“

8 „Taip, aš tikrai Sūnus Dievo, * jūsų visų dangaus Tėvo. * Jūs dar mane pamatysit * ateinantį debesyse...“

9 Šitai Kajafas išgirdęs, * perplėšė rūbus iširdęs: * „Ausim girdėjote savo, * kaip Jis dabar piktžodžiavo.“

10 „Liudytojų nebereikia! * Mūsų įstatymai teikia * bausmę už šitokią kaltę – * vertas prie kryžiaus prikalti!“

11 Tokį padarę sprendimą, * spjaudyt į Viešpatį ima. * Kiti Jį mušė per veidą, * tyčiojos ir nepaleido.

12 „Jei Tu tikrai Sūnus Dievo, * mums pranašauk, kas užgavo. * Sakeisi esąs Mesijas, * Dievo Naujienos nešėjas.“

13 Šitaip per naktį sargyba, * kolei ilsėjos taryba, * kankino Viešpatį žiauriai – * nedavė atilsio, daužė.

14 Argi, žmogau, neraudotum, * jei tik geriau pagalvotum, * teisme ką Jėzus kentėjo * nuo tų žiaurių nekentėjų.

15 Siela krikščionio kiekvieno, * Jėzų atminki šian dieną – * kančias atmink Atpirkėjo, * kaip savo kraują Jis liejo.

16 Ir atsiminki kas dieną, * jog už kaltybę kiekvieną * užtrauki sau prakeikimą, * o netenki atpirkimo.

17 Kai mes akis jau užmerksim, * mūsų, kaltų, nepasmerki: * nuvesk visus mus į dangų, * meldžiam Tave, Jėzau brangus!

SEPTINTA VIETA

PAS KAJAFĄ

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * pas vyriausiąjį kunigą Kajafą vestas * ir visą naktį be miego paliktas, * plaštakomis į veidą muštas, * apspjaudytas ir visaip išniekintas, * bet meilingai į Petrą pažvelgęs, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Tylusis Viešpatie Jėzau, * už mūsų kaltes Tu buvai pas Kajafą neteisingai liudytojų skundžiamas * ir apkaltintas; * duok, kad dėl Tavo meilės nė vieno žmogaus mes nesmerktume, * nė prieš vieną neteisingai neliudytume, * o patys visas neteisybes ir nešlovę * Tavo garbei už savo kaltes kantriai priimtumė. * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

KURS UŽ MUS KALTUS kentėjai, * Jėzau Kristau, * Dieve mūsų, * būk mums gailestingas, * būk mums gailestingas, * būk mums gailestingas!

AŠTUNTA VIETA

KALĖJIME

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * nedoro Kajafo į rūšį įmestas, * kareivių išjuoktas ir niekintas, * bet kantriai visa iškentęs, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Jėzau, Tu esi tobulas Dievo Tėvo atspindys, * ir Tavo grožiu amžiais neatsigėri dangaus gyventojai. * Širdis mums plyšta atsiminus, * kaip buvai niekinamas per visą naktį kalėjime. * Tos siaubingos savo nelaisvės nuopelnais apsaugok mus nuo pragaro

kalėjimo * ir padaryk vertus regėti Tavo garbingąjį
Veidą danguje * su visais išrinktaisiais per amžius. –
A. Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – ATMINK, KRIKŠČIONI.)

TEISMO TARYBA ir susirinkimas, * rytui išaušus,
padarė sprendimą: * Jėzumi reikia tuoj nusikratyti, *
Jį nužudyti.

2 Tokį sprendimą, kad įsigaliotų, * tvirtint turėjo
valdovas Pilotas: * jis tegalėjo įsakymą duoti * Jėzų
kryžiuoti.

3 Žydai nebuvo tokie visagaliai: * kryžiumi baus-
ti ne jų buvo valioj; * tai padaryti galėjo ateiviai – *
Romos kareiviai.

4 Valandą pirmą Pilotas išgirdo: * atvedė Jėzų jam
žydai įširdę. * „Kuo gi žmogus šis yra nusidėjęs?“ – *
klausė išėjęs.

5 Viešpaties priešai pradėjo meluoti, * neteisin-
giausius parodymus duoti, * kad kuo greičiausiai Juo
nusikratytų – * mirštant matytų.

6 „Piktadarystę ne vieną padarė: * kiršino tautą, o
kartą net tarė: * ‘Mokesčių valdžiai jau nebemokėkit, *
maištą pradėkit’.“

7 „Sakosi esąs Sūnus paties Dievo, * atsiųstas žė-
mėn mums dangiško Tėvo... * Tvirtina esąs Mesijas,
Karalius, – * to būt negali!“

8 Tarė Pilotas: „Jūs patys Jį teiskit: * turit gi valdžią, Įstatymo teisę. * Imkit ir bauskit, jei jums prasikalto, – * man Jis nekaltas.“

9 Viešpatį klausė pavedęs į šalį: * „Ar iš tikrųjų tu žydų karalius?“ * – „Taip, aš Karalius tiesos, teisingumo, * meilės, šventumo.“

10 Niekas negynė, visi Jėzų smerkė; * širdį Jam gėlė, iš skausmo ji verkė, * bet Jis kentėjo ir tyliai aukojos, – * pelnė mums rojų.

11 Broliai, atminkim, ką Jėzus kentėjo, * kai šventą kraują Jisai už mus liejo, – * kaip Jį sugavę baisiausiai kankino, * kol numarino.

DEVINTA VIETA PAS PILOTĄ

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * pas Romos ciesoriaus vietininką Pilotą atvestas, * jam neteisingai apskūstas, * bet Piloto nekaltu pripažintas, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Viešpatie Jėzau Kristau, * Tu nesipriešinai po teismus vedžiojamas * ir tylėjai nekaltas skundžiamas. * Padėk mums savo malone, * kad be kalčių nueitume į Tavo teismą. * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – ATMINK, KRIKŠČIONI.)

KAI JAU PILOTAS nebesugalvojo, * ką čia daryti toj Jėzaus byloje, * jam netikėtai mintis sušvytėjo * rasti teisėją.

2 Iš Galilėjos karalius atvyko, * buvęs jo draugas; dabar juodu pykos. * Proga puikiausia atgauti draugystę * ir bičiulystę.

3 Nusiuntė Jėzų į Erodo rūmus – * ten, kur tas laukė sukviestų didžiūnus. * Džiaugės karalius – norėjo išvysti * garsųjį Kristų.

4 Priešai apstoję Jį skūsti pradėjo: * „Kiršina tautą nuo pat Galilėjos.“ * Erodas skundų nemėgo žiūrėti – * geidė viešėti.

5 Jėzų išvydęs tuoj ėmė prašyti, * kokį stebuklą jiems čia padaryti. * Bet Atpirkėjas nė neprakalbėjo – * lyg negirdėjo.

6 Čia tad nedoras karalius įpyko * ir prie daugybės savųjų didikų * liepė juokingu rūbu Jį apvilkti, * bepročiu skelbti.

7 Šitaip išjuokę, kaip tik bemokėjo, * siuntė Pilotui atgal Atpirkėją. * Tądien Pilotas ir Erodas vėlei * tapo bičiuliai.

8 Broliai, atminkim, ką Jėzus kentėjo, * kai šventą kraują Jisai už mus liejo, * kaip Jį sugavę baisiausiai kankino, * kol numarino.

DEŠIMTA VIETA

PAS ERODĄ

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * Piloto pas Erodą nu-
siųstas, * to niekingo karaliaus paniekintas ir išjuok-
tas, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Jėzau, Amžinoji Išmintie! * Tu leidaisi
apvelkamas paniekos rūbu * ir tartum kvailas išjuokia-
mas nedoro karaliaus; * neduok, meldžiamo, mums
susivilioti šio pasaulio gudrybe, * kuri Tavo akims yra
tikra paikystė, * bet mokyk mus dangiškosios išmin-
ties * ir padėk mums pasiekti Tave. * Tu būdamas
Dievas * su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyveni ir viešpatauji
per amžius. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – ATMINK, KRIKŠČIONI.)

VALANDĄ TREČIĄ minia susirinkus * rėkė, grū-
mojo ir šaukė aplinkui: * „Ciesoriui skųsim, jei šitą
paleisi, * mirt nenuteisi!“

2 Klausė Pilotas: „O kuo prasikaltęs?“ * Ir, nė ma-
žiausios neradęs Jo kaltės, * rykštėmis plakti Jį liepė
smarkiausiai, * mušti nuožmiausiai.

3 Budeliai pynė erškėčių vainiką, * juo vainikuoti
jiems Jėzų patiko; * sveikino Kristų, karaliūm vadino, *
skaudžiai kankino.

4 Kai tik pamatė Jį taip iškankintą, * tuoj sugalvojo Juo minią gaudinti – * Jėzų Pilotas prieš žmones pastatė * ir taip pasakė:

5 „Štai jūs valdovas, – štai jūsų karalius...“ * Žmonės atsakė: „Duok Jį mūsų valiai! * Mes Jo nekenčiam, Jis turi numirti! * Kryžių Jam skirki!“

6 Taigi Pilotas, visai nusiminęs, * Jėzų vėl klausė vidun pavadinęs: * „Ar tu karalius? Sakyk man teisybę, * gelbėk gyvybę.“

7 „Klausi patsai to ar kas tau pasakė? * Taip, aš – Karalius, – jam Viešpats atsakė. – * Betgi Karalius ne iš šio pasaulio, * tai – ne apgaulė!“

8 „Aš toks Karalius, kuris skelbia tiesą, * duoda ramybę, gyvenimo šviesą. * Jeigu tu nori atrasti ramybę, * sieki teisybės.“

9 Priešus pašaukęs, vėl sėdos valdovas, * ištarmę skelbė rankas nusiplovęs: * „Imkit ir bauskit, kad jums nusikalto; * aš čia nekaltas.“

10 Broliai, atminkim, ką Jėzus kentėjo, * kai šventą kraują Jisai už mus liejo, – * kaip Jį sugavę baisiausiai kankino, * kol numarino.

VIENUOLIKTA VIETA

ROTUŠĖJE

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * erškėčiais vainikuotas, * plaštakomis muštas ir nendre daužytas, * paniekos

drabužiu apvilktas, * užrištomis akimis visaip išjuoktas
ir niekintas, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

K. Mielasis Viešpatie Jėzau, * už piktadarių Barabą
blogesniu palaikytas, * įtūžusios minios paniekintas, *
nekaltu Piloto pripažintas, bet mirti pasmerktas, * pa-
sigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Viešpatie Jėzau, Tavo skaudus nu-
plakimas mus teįspėja, * kad mes niekuomet Tavęs
neplaktume palaidumu ir kitomis nedorybėmis, * o
Tavo baisusis vainikas * mus tepašaukia tikrai atsivers-
ti bei atgailauti * ir tepadedą mums laimėti amžinąjį
Tavo garbės vainiką. * Tu gyveni ir viešpatauji per
amžius. – **A.** Amen.

(TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.)

(Melodija – ATMINK, KRIKŠČIONI.)

KRYŽIŲ SUNKIAUSIĄ Jam nuodėmės deda, * slegia
pečius Jam, numirti Jį veda. * Mūsų Kūrėjas meilingai
sau ima * tą pasmerkimą.

2 Viešpatį stumdo minia kietaširdė, * žeidžia, už-
gauna jautriausią Jo širdį. * Dievas galybių vos eina –
svyruoja, * sunkiai alsuoja.

3 Motina mato, sutikusi Sūnų, * kryžių sunkiausią
ir baisią karūną... * Temsta jai akys iš to suspaudimo *
ir nuliūdimo.

4 Ačiū Tau, Jėzau, už meilę karščiausią, * ačiū, Marija, už širdį jautriausią; * ačiū už skausmą, dėl mūsų iškentėtą, * dar neregėtą.

Arba:

STOVI MOTINA ir verkia: * veda Sūnų jos pasmerkę * išrinktos tautos vadai.

2 O, kaip širdį jai skaudėjo, * kada kenčiantį regėjo * savo Sūnų mylimą!

3 Kokių žvilgsniu Jis žiūrėjo, * savo Motinos gailėjo * mūsų Išganytojas!

4 Kas iš mūsų neraudotų, * jei širdy tik pagalvotų, * ką ten juodu iškentė?!

5 Koks žmogus nesudrebėtų, * koks akmuo nesuminkštėtų * nuo šios Motinos skausmų?!

6 Kas pajęgtų neliūdėti * ir į ją ramiai žiūrėti, * kai ji kenčia su Sūnum?!

7 Jėzaus Motina skausminga, * kelk žmoniją nelaimingą, * šelpk ją nuopelnais Sūnaus!

DVYLIKTA VIETA

JĖZUS SUTINKA SAVO MOTINĄ

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * savo Motiną sutikęs, * didžio liūdesio ir skausmo prislėgtas, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Mieliausias Viešpatie Jėzau Kristau, * kančios kelyje sutikęs savo liūdinčią Motiną, * dėl šio

graudaus susitikimo, * sužeidusio vienas kito skausmu
jūsų mylinčias širdis, * išmokyk mus ištikimai mylėti
Tave * ir Tavo Švenčiausiąją Motiną, * kad mes nie-
kuomet neliūdintume jūsų * ir, nekaltai gyvendami
čia, žemėje, * pasiruoštume amžinai džiaugtis su jumis
danguje, * kur Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. —
A. Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – DIDI GLOBÈJA.)

KAI VIEŠPATS JĖZUS į Golgotą ėjo, * kelios gar-
bingos moterys lydėjo. * Širdys gailingos troško gi
padėti * Jėzui kentėti.

2 Šluostė Jam veidą, kruviną, dulkėtą, * ir štai išvy-
do daiktą neregėtą: * atvaizdas Jėzaus skepetoje liko *
ir neišnyko.

3 Garbę Tau giedam, Amžinasis Žodi, * už tą ste-
buklą, kurį mums parodei. * Šlovę mes giedam Tau,
šventa Trejybe, * Dieve galybių!

TRYLIKTA VIETA

JĖZUS SUTINKA ŠVENTĄJĄ VERONIKĄ

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * garbingai moteriškai
Veronikai savo veido atvaizdą, * jos skepetoje atspaustą,
padovanojęs, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Viešpatie Jėzau Kristau, * Tu šventajai Veronikai * už mažą geros širdies patarnavimą * atsi-lyginai nepaprasta dovana – * savo veido atvaizdu jos skepetoje. * Išmokyk mus šluostyti mūsų pavargusių tėvų ir brolių prakaitą, * verkiančių motinų ir seserų ašaras, * kad galėtume Tavo šventąjį Veidą pamatyti dangaus garbėje. * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. – A. Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.)

(Melodija – ATMINK, KRIKŠČIONI.)

NEŠA SAU KRYŽIŲ žmonių Atpirkėjas, * eina nu-mirti gyvybės Davėjas; * griūva ant veido, labai susi-trenkia, * skaudžiai Jis kenčia.

2 Puola Jį, drasko beširdžiai tie žmonės, * kojomis spardo visai be malonės. * Prie miesto vartų Jis antrą-kart virto * nuo smūgio tvirto.

3 Tu imi kryžių, o mes nuo jo bėgam: * ne Dievo valią – linksmybes pamėgom. * Mokyk mus, Jėzau, lengvesnį už Tavo * nešt kryžių savo.

KETURIOLIKTA VIETA

PRIE MIESTO VARTŲ

GARBINAME TAVE...

K. Brangusis Viešpatie Jėzau, * kryžių į Kalvarijos kalną nešantis * ir po sunkia našta svyruojantis, * pa-sigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Viešpatie Jėzau Kristau, * mylėdamas mus, nusidėjėlius, * ant savo pečių Tu nešei sunkų kryžių; * išmokyk mus gyvenimo vargų kryžių paskui Tave nešti * ir visa širdimi Tave mylėti. * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – ATMINK, KRIKŠČIONI.)

VALANDĄ ŠEŠTĄ iš miesto išėjo, * nešdamas kryžių, prie kalno artėjo; * baisiai kentės ten, ant kryžiaus iškeltas, * skaudžiai prikaltas.

2 Nešė Jis kryžių, vos ėjo, svyravo – * šiąja sunkybe kaltus mus vadavo. * Mūsų kaltybės Jį šitaip suspaudė: * kvapą vos gaudė.

3 Budeliai Jėzų vis vertė skubėti; * kol Jis dar gyvas, norėjo suspėti * baisią Jam mirtį Golgotoj prirengti, * garbę atimti.

4 Tyčiojos, šaipės ir šitaip kalbėjo: * „Darė stebuklą, o taip nusilpnėjo! * Jeigu ką gali, dabar teparodo – * nepasiduoda...”

5 „Jei Jis turėtų bent kiek dieviškumo, * tai nedejuotų dėl tokio silpnumo; * Jis tikrai dėjos stiprus ir melavo – * žmones prigavo.”

6 Viešpats vos ėjo ir sunkiai alsavo, * visiškai baigė jau valandas savo. * Visą pakirto to kelio sunkumas, * priešų žiaurumas.

7 Alpo širdis Jam iš skausmo didžiausio, * galvą svaigino vainikas aštriausias; * akys nematė jau tako, kur eiti – * koją kur kelti.

8 Mes bent užjauskim Jo kančią, atminę * baisią kelionę šią Jo paskutinę. * Atsiprašykim, kad Jį taip kamavom * nuodėmėm savo.

9 Broliai, atminkim, ką Jėzus kentėjo, * kai šventą kraują Jisai už mus liejo, – * kaip Jį sugavę baisiausiai kankino, * kol numarino.

10 Jėzau mieliausias, už mus tiek kentėjęs, * prakaito, kraujo ir ašarų liejęs, * duok mums malonę kaltes apgailėti, * pasitaisyti.

PENKIOLIKTA VIETA

SIMONAS KIRĖNIETIS PADEDA NEŠTI KRYŽIŲ

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * dėl mūsų, nusidėjėlių, kryžiumi apsunkintas * ir Simono Kirėniečio nenoromis pavaduotas, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Tavo, Viešpatie, kančia * mus teapsaugo nuo visokių nuodėmių, sutepančių sielą; * tegina nuo ligų, varginančių kūną; * testiprina sunkumuose, skausmuose bei nuliūdumuose. * Savo sunkiu kryžiaus nešimu * išgelbėk mus nuo visokio blogio * ir suteik kūno bei sielos sveikatą. * Pasitikėdami Tavo gerumu, *

to meldžiame Tave, brangusis Išganytojau! * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – ATMINK SAU, O SIELA MANO.)

JÈZUS VAITOJO, verk ir tu, * atmink, kiek iškentė kančių * nuo sodo kruvinos maldos * lig paskutinės valandos.

2 Kraujo lašai šventam veide * Jam išsipylė prakaite; * kiek buvo baimės širdyje * toje siaubingoj naktyje.

3 Iš rūbų buvo išvilktas * ir kuo skaudžiausiai nu-plaktas; * baisias kentėjo Jis kančias, * kad nusidėję esam mes.

4 Dygų vainiką ant galvos * uždėjo Jam dėl pajukos; * į veidą spjaudė, į akis: * žiūrėjo, ką gi atsakys.

5 Jėzus tylėjo spjaudomas, * nesakė nieko daužomas, * kad Jo kantrybe sektume, * kalčių nebedarytume.

6 Kryžių sunkiausią dėjo Jam * lyg piktadariui, lyg kaltam; * žemiau Barabo statė Jį, * aną paleido, teisė šį.

7 Nešė Jis kryžių klupdamas, * mus į dorybę kviesdamas; * kad be kalčių mes būtume * ir amžinai nežūtume.

8 Mirė lyg koks piktadarys * mūs mylimasis Kankinys. * Atvertu šonu po mirties * parodė meilę Jis širdies.

9 Kas apsakytų visa tai, * ką Jėzus iškentė tenai, * kada per vargą ir skausmus * iš pragaro vadavo mus.

10 Niekas negalės to padaryt – * visų vargų Jo suskaityt... * Geriau ne juos skaičiuokime, * o nuopelnais naudokimės.

11 Jėzų mylėkim iš širdies, * kiek mūsų jėgos beįneš; * aukokim norus Jam kilnius, * aukokim vargą ir džiaugsmus.

12 Jėzau, priimki mūs visus * žodžius ir darbus, ir jausmus. * Kas esame, ką turime, * Tau viską mes aukojame.

ŠEŠIOLIKTA VIETA

JĖZUS PARPUOLA TREČIĄ KARTĄ

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * po kryžiaus našta nuvargęs, * žemėn parpuolęs, * krauju apsipykęs, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Savo skaudžiu puolimu po kryžiumi * prikelk mus, Viešpatie Kristau, * iš senųjų nusikaltimų * ir neleisk mums gundomiems suklupti, * į nuodėmę įpulti * ir į amžinąją pražūtį pakliūti. * Duok mums ištvermės, * kad laimėtume gyvenimo kovą * ir galėtume danguje giedoti tą giesmę, * kuria negali atsidžiaugti Tavo išrinktieji. * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A.** Amen.

(TĖVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBĖ DIEVUI.)

(Melodija – O ŽMOGAUS SIELA.)

VIEŠPATIE JĖZAU MIELIAUSIAS, * Dievo Sūnau
nekalčiausias, * teikeis ant kryžiaus numirti, * klystan-
čius žmones atpirkti.

2 Žmonės, raudokite gaudžiai: * Viešpats dėl jūsų
taip skaudžiai * jau miršta, šaukiasi Tėvo... * Kaltąjį
veda pas Dievą.

3 Žodis štai Jo paskutinis, * svyra galva ant krūtinės. *
Ir Motina verkia, kenčia * sunkią šalia kryžiaus kančią.

4 Saulė užtemsta, užgęsta; * žemė į tamsą paskęsta. *
Jau skeldi uolos ir plyšta – * jos Jėzaus mirtį pažįsta.

5 Perdurtas šonas švenčiausias, * teka Jo kraujas
brangiausias. * Pravirkim tai atsiminę – * nuodėmėm
Jėzų kankinę.

6 Jėzau, Tu taip mus mylėjai, * jog už mus mirti
norėjai! * Kančių savųjų galybe * mus į dangaus vesk
linksmybę.

Arba: JĖZAU KRISTAU MALONIAUSIAS, p. 570.

SEPTYNIOLIKTA VIETA

JĖZUS IŠVELKAMAS IŠ DRABUŽIŲ

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * iš drabužių nuožmiai
išvilktas, * per nauja baisiai sužeistas ir sukruvintas, *
pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Atmindami drabužius nuplėšiant atnaujintas žaizdas, * apnuoginimo panieką ir gėdą, * meldžiamė Tave, tyriausias Išganytojau: * sustiprink mūsų ryžtingumą atmesti visas neskaisčias viliones * ir neblaivius papročius. * Mes trokštame drauge su nekaltaisiais Tave mylėti. * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. – **A. Amen.**

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

KURS UŽ MUS KALTUS, p. 407 (3 kartus).

AŠTUONIOLIKTA VIETA

JĖZUS KENČIA IR MIRŠTA ANT KRYŽIAUS

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * prie kryžiaus prikaltas * ir savo brangiausiąjį kraują už mus liejęs, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * ant kryžiaus tarp piktdarių iškeltas ir išjuoktas, * tulžimi su actu girdytas * ir tris valandas neapsakomai kentėjęs, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * tris valandas merdėjęs, * savo sielą Dievui Tėvui už mus, nusidėjėlius, pavedęs, * paskui nuleidęs galvą ir miręs, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Gyvenk su mumis, brangusis Jėzau, * ir padaryk, kad mes Tave tikrai mylėtume, * Tavęs klausytume, Tau patiktume * ir nueitume ten, * kur Tu drauge su savimi nusivedei ant kryžiaus kentėjusį nusikaltėlį. * Užtariant Švenčiausiajai Tavo Motinai, * šventiesiems apaštalams Petruui ir Pauliui bei visiems šventiesiems, * to prašome Tave, * kuris gyveni ir viešpatauji per amžius. – A. Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – ŠVIESA PASAULIO VISO.)

LIEKIM AŠARAS VISI – * gaudžiai verkim širdimi: * Jėzus Kristus jau miręs, * tiek piktybių patyręs.

2 Kniūbsčia žemėn pulkime, * Jėzui garbę duokime! * Saulė gedulu dengia * visą žemę ir dangų.

3 Veidas visas kruvinas, * sudaužytas, mėlynas – * veidas Jėzaus mieliausio, * Atpirkėjo brangiausio.

4 Kas pridarė tiek skaudžių * Jo šventam veide žaizdų? * Tai darbai mūsų kaltybių, * kruvinų neteisybių.

5 Kniūbsčia žemėn pulkime, * Jėzaus veidą gerbkime, * dėlei mūsų sužalotą, * taip žiauriai nuniokotą.

6 Kaip galva Jo sužeista, * vien dygliais apipinta: * ji visa subadyta, * sumušta, sudaužyta.

7 Kas pridarė tiek skaudžių * Jo šventoj galvoj žaizdų? * Tai darbai mūsų puikybės, * nežabotos tuštybės.

8 Kniūbsčia žemėn pulkime, * šventą galvą gerbkime, * už mumis vainikuotą, * erškėčių sužalotą.

9 Kas Jam perdūrė rankas? * Kas išstampė šitaip jas? *
Kas gi kojas Jo kalė? * Kas taip davė sau valią?

10 Pripažinkim atvirai – * juk tai mūsų vis darbai; *
blogos mintys ir žodžiai * Jo rankas, kojas skrodė.

11 Ko neverkia mūs širdis? * Ko šalta ji lieka vis? *
Ar lig šiol nesupratom? * Jėzaus meilės nematom?

12 Kniūbsčia žemėn pulkime, * Jėzui garbę duokime!
* Saulė gedulu dengia * visą žemę ir dangų.

DEVYNIOLIKTA VIETA

JĖZUS LAIDOJAMAS

GARBINAME TAVE...

K. Brangusis Viešpatie Jėzau, * nuo kryžiaus nuimtas, *
Švenčiausios Motinos priglaustas, * ištikimų bičiulių kvapiais tepalais pateptas * ir kape paguldytas, *
pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Aplankyk, Viešpatie, šį pasaulį, * kurį savo visagaliu Žodžiu sutvėrei * ir to visagalio Žodžio, tapusio kūnu, kančia atpirkai; * valdyk savo šventąją Bažnyčią, * saugok vyriausiąją jos Galvą – popiežių, * laimink mūsų vyskupą, * sutaikink tautas ir jų valdovus, * atversk savo priešus, * pašalink karus ir duok mums taiką; * padaryk, kad visi žmonės ištikimai Tau tarnautų, * o nusidėjėliai atgailaudami prie Tavęs sugrižtų * ir daugiau nebenuklystų; * panaikink mūsų kaltėmis užsitrauktas bausmes; * gyviesiems

duok reikalingų malonių ir meilės, * mirusiems suteik amžinąją ramybę. * Prašome per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, * kuris būdamas Dievas * su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

(Melodija – ŠVIESA PASAULIO VISO.)

KNIŪBSČIA ŽEMĖN PULKIME, * Jėzui garbę duokime, * už mus baisiai kankintam * ir ant kryžiaus marintam.

2 Pulkim Jėzui į kelius, * kad Jis saugotų visus * nuo nelaimės didžiosios – * pražūties amžinosios.

3 Kniūbsčia žemėn pulkime, * Jėzui garbę duokime, * kad mus kryžiumi savo * iš kalčių išvadavo.

4 Tepravirksta mūs širdis, * te šalta nelieka vis. * Jėzaus auką supraskim * ir kaltybes pameskim.

5 Atpirkti nežuvome, * nors kalčiausi buvome; * pamatykim malonę * Jėzaus pervertam šone.

6 Kniūbsčia žemėn pulkime, * Jėzui garbę duokime, * kad mus Kryžiumi savo * iš kalčių išvadavo.

7 Leiski, Jėzau, mus visus * pro šventos žaizdos var-tus * ir nuveski į Širdį, * kuri aimanas girdi.

8 Tavo kančios ir mirtis, * Tavo dieviška Širdis * mus tegul atgaivina * ir nuo pragaro gina.

9 Nebžudykim nuodėmėm – * meilę rodykime Jam, * Jėzui Kristui mieliausiam, * Atpirkėjui brangiausiam.

10 Kryžiau šventas, tau garbė, * amžina tebus šlovė: * ant tavęs Jis kentėjo, * už mus kraują išliejo.

11 Permirkęs šventu krauju, * būki ženklui mums nauju * atpirkimo pelnyto, * mums dangaus atdaryto.

12 Kryžiau šventas, stiprink mus, * kai sunku kovoti bus * su tamsybių piktuoju, * pragaran pasmerkčiuoju.

13 Kniūbsčia žemėn pulkime, * Kryžiui garbę duokime: * tai ant jo kančia savo * Viešpats mus išvadavo.

Arba:

(Melodija – ATMINK, KRIKŠČIONI.)

MIRDAMAS TĖVUI SAVE PAAUKOJO * už mūsų kaltę, kad būtume rojui. * Saulė ir žemė Jo mirtim stebėjos, * didžiai liūdėjo.

2 Siela Jo greitai į pragarusėjo * gelbėti sielų šventų pranokėjų; * kraują išliejęs švenčiausiąjį savo, * jas atvadavo.

3 Kai saulė leidos ir vakaras temo, * Juozapas atėjo, taip pat Nikodemas. * Kūną jie Jėzaus nuo kryžiaus nukėlė * ant žemės vėlei.

4 Visą kraujuotą ir taip nukankintą * Motina ėmė glėbin kūną šventą; * ašaras liejo, raudėjo, dejavo, * žaizdas bučiavo.

5 Visi ten buvę vien ašaras liejo, * tepė brangiaisiais, kvapiaisiais aliejais, * paskui į kapą nuliūdę padėjo, * namo nuėjo.

6 Ir mes, atminę, kaip Jis kentė, mirė, * daugel kankynių dėl mūsų patyrė, – * verkim, raudokim prie Jo kapo švento, * taip prisiminto.

Arba:

KRIKŠČIONIO SIELA KIEKVIENO, * atminki Jėzų šiandieną. * Atmink kančias Atpirkėjo, – * kiek švento kraujo išliejo.

2 Guli kape paguldytas, * kentęs kančias nematytas; * Jo kūnas visas žaizdotas, * sudaužytas, sukapotas.

3 Galva spyglių subadyta, * sužalota, sudraskyta; * visi Jo kaulai galimi * jau suskaityti akimi.

4 Šventas Jo veidas sutinęs, * vieni randai ir mėlynės; * krauju Jo akys pasruvę, * švenčiausios lūpos išdžiūvę.

5 Rankos ir kojos Jo šventos * aštriom vinimis perkaltos; * Jo šone matome žaizdą – * baisu regėt tokį vaizdą.

6 Visas Jo kūnas žaizdotas, * mėlynėm, randais nuklotas; * tai tavo nuodėmės bjaurios * pripildė Jam skausmo taurę.

7 Paskutinis kraujo lašas * tave maldauja ir prašo * nebristi pražūties balon, * o atsiduoti Jo globai.

8 Reikia bent kartą suprasti, * savo kaltybes pamesti; * nuplovė jas Jėzaus kraujas: * nebežudyk Jo iš naujo.

9 Ir atsiminki kas dieną, * jog už kaltybę kiekvieną * užtrauki sau pasmerkimą, * o netenki atpirkimo.

10 Kai mes akis jau užmerksim, * mūsų kaltų nepasmerki: * nuvesk visus mus į dangų, * meldžiam Tave, Jėzau brangus!

DVIDEŠIMTA VIETA

ŠVENTOJO KRYŽIAUS ATRADIMAS

GARBINAME TAVE...

K. Gerasis Viešpatie Jėzau, * šventajai Elenai, beieškančiai Tavo šventojo Kryžiaus, * stebuklingai padėjęs jį atrasti, * pasigailėk mūsų!

A. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasigailėk mūsų!

Melskimės. * Jėzau, mūsų Viešpatie! * Tavo krauju pašventinto Kryžiaus atradimą * Tu pažymėjai didžiais stebuklais, * tuo sutvirtinai svyruojančiųjų tikėjimą * ir parodei, kad Tavo Kryžiuje glūdi mūsų išganymas. * Tuo šventuoju Kryžiumi duok mums malonę, * kad visomis jėgomis stengtumės užsitarnauti dangaus laimę * ir Tavo padedami tikrai gautume ją amžių amžiams. – **A.** Amen.

(TÈVE MŪSŲ; SVEIKA, MARIJA; GARBÈ DIEVUI.)

Visų Šventųjų litanija, p. 271, giedama čia arba po baigiamųjų giesmių.

Baigiamosios giesmės

KARALIENE MALONINGA, * Kalvarijoje stebuklinga, * išgirski tu mus prašančius, * malonių tavo trokštančius.

2 Guodi visus ir globoji, * malone šelpt nenustoji; * globoki mus, vargšus vaikus, * tavim taip pasitikinčius.

3 Kas tik tave čia maldavo, * išmeldė malonių tavo. * Išgelbėjai tu visados * kiekvieną, spaudžiamą bėdos.

4 Tavo malone ligoti * yr nuo ligų išvaduoti; * šlubi, raiši, kurti, akli * pagalba tavo stebisi.

5 Būk visada Žemaitijoj * tarsi savo viešpatijoj. * Globok, padėk čia tu visiems * kaip savo kūdikiams tikriems.

6 Veski tieson klystančiuosius, * meilėj laikyk tikinčiuosius; * padėki nugalėt vaidus, * klaidas ir nesutikimus.

7 Gink mus nuo velnio žabangų, * permaldauk tu Jėzų brangų. * Naikink visas kaltes piktas, * padėki mesti jų vietas.

8 Pragaro dvasių piktybę * tolinki savo galybe. * Tu daugel mums padėt gali, * nes Jėzaus Motina esi.

9 Atvaizde šiam stebuklingam * šlovint tave leisk garbingą. * Tavęs kas šaukias bėdoje, * visus laikyki širdyje.

10 Mums išprašyk atleidimą * visų mūs nusidėjimą. * Padėki nenustot vilties * regėti Dievą po mirties.

DANGAUS KARALIAUS Motina švenčiausia, * iš kūrinijos tu pati skaisčiausia! * Imk garbę, šlovę iš žmonių kaltųjų, * tau paklusniųjų.

2 Tu mūsų kraštą visada mylėjai, * jį savo garbei skirti panorėjai: * garsingą vietą padarei šventove * jau nuo senovės.

3 Esi laiminga, žeme Kalvarijos, * kuriai apreikšta sopuliai Marijos * ir Jėzaus kančios prie kelių ir vietų, * kraujas kur lieta.

4 Tegul Žemaičių žemė giesmės gieda, * tegul iš džiaugsmo ašaros jai rieda: * globa Marijos ją kas dieną lydi – * meilė jos didi.

5 Tegul šventojų žemėj džiaugsmas skamba, * nes čia kiekvienas sau malonių randa * garsiam stebuklais atvaizde Marijos, * rojaus lelijos.

6 Visi sužino, kas tik čia atvyksta, * kiek daug stebuklų nuostabių įvyksta, * kiek čia visokių kenčiančių, ligonių * gauną malonę.

7 Užtark, Marija, mus pas savo Sūnų – * mylėti trokštam Jį dvasia ir kūnu; * padėk mums kalčių atleidimą gauti * ir Jam tarnauti.

8 Mums leisk pagerbti tavo vardą brangų. * Jis mus tesaugo nuo visų žabangų – * nuo bado, maro ir karų baisiųjų, * metų piktųjų.

9 Gyviesiems žemėj išprašyk sveikatą, * o mirusiesiems – rojaus laimės vietą; * tegul nė vienas amžinai nežūna, * kas tik čia būna.

10 Tegul kiekvienas gauna, ko tik prašo, * te tavo meilė jam malonę neša; * tegul sugrįžta visi suraminti * ir atgaivinti.

11 Te tavo vardą, jo didingą šlovę * plačiai paskelbia šitoji šventovė. * Tegul per amžius giesmės čia netilsa, * balsas neilsta.

MIELIAUSIAS JĖZAU, dėl manęs sužeistas, * Tu gydai sielas, net numirt pasmerktas. * Vien stebėtis lieka: neimi Tu nieko – * dar užmoki dangum.

2 Nors aš toks menkas, bet išpuikęs buvau, * Tave geriausią lyg nieku vis laikiau, * Tu nori padėti man išsigelbėti, * bet Tavęs neklausiau.

3 Geriau pražūti pragare – taip maniau; * negeras buvęs, aš klaidų netaisiau. * Kurgi pasidėsiu, jei tuoj nepradėsiu * atgailaut už kaltes?

4 Nebus jau metas, kai mirtis nusives, * kai pamatysiu prakeiktąsias dvasias; * kad ir susiprasiu – laiko neberasiu, * kai dangus užsivers.

5 Dabar jau aišku, kas man rezga pinkles, * kas žada laimę, o nelaimėn nuves; * pragaro piktieji, kipšai nelabieji * užriša man akis.

6 Netyros mintys, netvarkingi jausmai, * šmeižimai, kerštai, pikti išjuokimai – * tai nusikaltimai ir nusižengimai; * jais Tave vis žeidžiau.

7 Jaučiu aiškiausiai: bemaž nepražuvau, * bausmės juk vertas daugel kartų buvau; * Marija užstojo ir mane globojo, * kad nežūčiau visai.

8 Jei negailausiu – kaltės teisman nueis, * ir jų man Dievas tenai nebeatleis. * O, kokia bus bėda: aš turėsiu gėdą * dėl slapčiausių darbų.

9 Neišdrįstu aš prie Tavęs artintis, * mane kankina nuolat baimės mintis. * Daugel kartų grįžęs, vis kaliau prie kryžiaus * aš Tave nuodėmėm.

10 Bet, nors kalčiausias, aš einu prie Tavęs, * vien to tetrokštu, kad nuplautum kaltes. * Muštis į krūtinę – viltis paskutinė, * Jėzau, tik Tavyje.

11 Švenčiausias Kraujas tenuplaun bjaurumus, * tesunaikina pragaro gudrumus. * Blogis tepralaimi, siela tenueina * į dangaus linksmybes.

Jeigu negiedota prie XX vietos, dabar giedama Visų Šventųjų litanija, p. 271.

PAGALBA MIRŠTANČIAJAM

„**I**r aš išgirdau iš dangaus balsą, kuris liepė: „Rašyk: ‘Nuo šiol bus palaiminti mirusieji, kurie miršta Viešpatyje’“ (Apr 14, 13).

„Paskutines savo artimųjų valandas apgaubiame rimtimi, pagarba ir malda.

Mirštančiojo maldos

Uždegus žvakes, maldų vadovas pašlaksto šventintu vandeniu ligonį, susirinkusiuosius ir kambarį, kalbėdamas:

APŠLAKSTYK MANE, Viešpatie, vandeniu, ir būsiu tyras, nuplauk mane, ir pasidarysiu baltesnis už sniegą.

Duoda mirštančiajam pabučiuoti kryžių. Jei mirštantysis turi sąmonę, kalbamos čia pateiktos maldos ar bent kai kurios iš jų.

Švenčiausioji Trejybe! Dieve Tėve, mano Sutvėrėjau! Tau gyvenu, Tau mirštu; Tavo esu, kol gyvenu, ir Tavo būsiu po mirties!

Dievo Sūnau, mano Atpirkėjau! Tau gyvenu, Tau mirštu; Tavo esu, kol gyvenu, ir Tavo būsiu po mirties!

Dieve, Šventoji Dvasia, mano Guodėja! Tau gyvenu, Tau mirštu; Tavo esu, kol gyvenu, ir Tavo būsiu po mirties!

Garbinu Tave, gyvasis, tikrasis Dieve!

Tikiu Tave, amžinoji Tiesa!

Turiu viltį Tavyje, begalinis Gailestingume!

Myliu Tave, aukščiausioji ir dosniausioji Gėrybe!

O Jėzau, pasitikiu Tavo begaliniais nuopelnais!

Jėzau, būk man malonus! Jėzau, pasigailėk manęs!

Jėzau, atleisk man kaltes!

Dangiškasis Tėve, aukoju Tau savo skausmus ir kančią, savo nerimą ir baimę, gyvenimą ir mirtį, norėdamas (-a) būti bent kiek panašus (-i) į Tavo Sūnų Jėzų Kristų.

Mano brangioji Motina Marija! Tu esi ligonių sveikata, nusidėjėlių gynėja ir mirštančiųjų viltis! Ištiesk man savo meilingą ranką ir vesk mane pas savo Sūnų Jėzų Kristų.

Šventasis Juozapai, galingasis mirštančiųjų globėjau, neapleisk manęs šią paskutinę gyvenimo valandą!

Šventasis arkangele Mykolai, užtark mane!

Šventasis mano Angele Sarge, paremk mane!

Visi šventieji angelai, melskite už mane ir apginkite mane nuo piktojo priešo puolimų.

Šventasis Globėjau, kurio vardu vadinuosi, būk prie manęs šią valandą ir užtark Dievui, kad išvengčiau amžinojo pasmerkimo.

Jėzau, Marija, Juozapai, jums atiduodu savo širdį ir sielą.

Jėzau, Marija, Juozapai, būkite su manimi šią lemiamą valandą.

Jėzau, Marija, Juozapai, tegul užmingu ir ilsiuosi
jūsų ramybėje.

Į Tavo rankas, Viešpatie, atiduodu savo sielą.

Litanija už mirštantįjį

Kyrrie, eleison! Christe, eleison!
Kyrie, eleison!

Šventoji Marija,
Visi šventieji angelai ir arkangelai,
Šventasis Abeli,
Visi Dievo teisieji,
Šventasis Abraomai,
Šventasis Jonai Krikštytojau,
Šventasis Juozapai,
Visi šventieji patriarchai ir pranašai,
Šventasis Petrai,
Šventasis Pauliau,
Šventasis Andriejau,
Visi šventieji apaštalai ir evangelistai,
Visi šventieji Viešpaties mokiniai,
Visi šventieji nekalti berneliai,
Šventasis Steponai,
Šventasis Laurynai,
Visi šventieji kankiniai,
Šventasis Silvestrai,
Šventasis Grigaliau,
Šventasis Augustinai,
Visi šventieji vyskupai ir išpažinėjai,

mel ski (-re) už ji (-ją)!

Šventasis Benediktai,
 Šventasis Pranciškau,
 Šventasis Kamilai,
 Šventasis Dievo Jonai,
 Visi šventieji vienuoliai ir atsiskyrėliai,
 Šventoji Ona,
 Šventoji Marija Magdalena,
 Šventoji Liucija,
 Visos šventosios mergelės ir moterys,
 Visi Dievo šventieji ir šventosios,

Būk jam (jai) maloningas,
 Nuo Tavęs įžeidimo
 Nuo pagundų ir abejonių
 Nuo pomirtinių bausmių
 Nuo visokio blogio
 Nuo piktosios dvasios puolimų
 Savo gimimu iš Marijos
 Savo kančia ir kryžiumi
 Savo mirtimi ir palaidojimu
 Savo garbinguoju prisikėlimu iš numirusių
 Savo nuostabiuoju įžengimu į dangų
 Šventosios Dvasios Gaivintojos malone
 Savo teismo dieną

Mes, nusidėjėliai, meldžiam Tave, išklausk mus!
 Jo (jos) pasigailėti teikis,
 meldžiam Tave, išklausk mus!

Kyrie, eleison! Christe, eleison! Kyrie, eleison!

melski (-te) už jį (-ją)!

gelbėk jį (-ją), Viešpatie!

Maldos už mirštantįjį

KRIKŠČIONIO (-ĖS) SIELA, ruoškis keliauti iš šio pasaulio ten, kur tave šaukia visagalis Dievas Tėvas, kuris yra tave sukūręs; Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, kuris yra už tave kentėjęs; Šventoji Dvasia, kuri yra tave pašventusi. Ruoškis keliauti ten, kur tave šaukia garbingoji, šventoji Dievo Gimdytoja, Mergelė Marija, ir šventasis Juozapas, garbingasis jos sužadėtinis; kur šaukia angelai ir arkangelai, sostai ir viešpatystės, kunigaikštystės ir galybės, kerubinais ir serafinais, patriarchais ir pranašais, šventieji apaštalai ir evangelistai, šventieji kankiniai ir išpažinėjai, šventieji vienuoliai ir atsiskyrėliai, šventosios mergelės ir moterys, visi Dievo šventieji ir šventosios. Tegul suteikia tau gerasis Dievas amžinąją ramybę ir priima tave į savo dangų. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. – **A.** Amen.

GAILESTINGASIS, MALONINGASIS DIEVE, savo begaliniu gerumu naikinantis atgailaujančiųjų nuodėmes ir dovanojantis bausmes už nusikaltimus, meilingai pažvelk į šį (šią) mirštantįjį (-čiąją) ir išgirsk, meldžiamė, iš visos širdies išpažįstančio (-ios) bei visų kalčių atleidimo prašančio (-ios) maldą. Atnaujink jame (joje), mieliausias Tėve, tai, ką iš žmogiškojo silpnumo buvo sugadinęs (-usi) ar, piktosios dvasios apgautas (-a), išniekinęs (-usi), ir iš naujo priimk jį (ją) į Bažnyčios Kūno vienybę kaip atpirktąjį (-ąją) narį (-ę). Nepaniekink, Viešpatie, jo (jos) vaitojimų, neatstumk

ašarų, bet pasitikėjusiam (-iai) Tavo gailestingumu suteik susitaikinimo malonę. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. – A. Amen.

Atsisveikinimas su šiuo pasauliu

Prisiartinus mirties momentui, visi **suklaupia**. Jei mirštantysis turi bent šokią tokią sąmonę, jam garsiai skaitoma:

JĖZAU, Jėzau, Jėzau! Marija! Šventasis Juozapai! Į Tavo rankas, Viešpatie, atiduodu savo sielą. Viešpatie Jėzau Kristau, priimk mano sielą! Šventoji Marija, melski už mane! Maloningoji Motina, gailestingoji Motina Marija, nuo sielų prieš mane gink ir mirties valandą priimk! Šventasis Juozapai, melski už mane! Jėzau, Marija, Juozapai, jums atiduodu savo širdį ir sielą! Jėzau, Marija, Juozapai, būkite su manimi šią lemiamą valandą. Jėzau, Marija, Juozapai, tegul užmingu ir ilsiuosi jūsų ramybėje. Jėzau, myliu Tave!

Ligoniui mirus, meldžiamasi:

ATEIKITE, DIEVO ŠVENTIEJI, * Viešpaties angelai, pasitikite mūsų brolių (seserį). Priimkite jį (ją) * ir nuveskite prieš Aukščiausiojo Veidą.

Tepriima tave Kristus, kuris tave pašaukė, * o angelai * tenuveda tave į Abraomo prieglobstį. Priimkite jį (ją) * ir nuveskite prieš Aukščiausiojo Veidą.

Amžinąjį atilsį duok mirusiam (mirusiai), Viešpatie, * ir amžinoji šviesa jam (jai) tešviečia. * Ir nuveskite prieš Aukščiausiojo Veidą.

Melskimės. Dieve, mirusieji pas Tave gyvena ir šventieji džiaugiasi tobula laime; išklausk mūsų maldas ir pradžiugink savo amžinąja šviesybe mūsų tikėjimo brolių (seserį) ***, kurio (kurios) akys jau užsimerkė laikinajai šio pasaulio šviesai. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. – A. Amen.

Kalbama ar giedama SVEIKA, KARALIENE ir VIEŠPATIES ANGELAS, p. 489, 46.

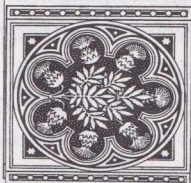
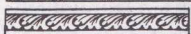
Šarvojimas

Mirusiajam užspaudžiamos akys, per galvą parišamas smakras; pašlakstoma šventintu vandeniu ir pašarvojama. Apie mirtį pranešama parapijos klebonui.

Šarvojama kurio nors erdvesnio kambario gilumoje per vidurį ar prie sienos. Numirėlis guldomas ant audiniais apdengto ir gėlėmis papuošto paaukštinimo. Galvūgalyje tarp žvakių statomas kryžius ar religinis paveikslas. Į rankas mirusiajam įdedamas rožinis ar šventas paveikslėlis. Palaikytinas dalyvių bendras meldimasis ir giedojimas. Trūkstant giedotojų, protarpiais gali būti leidžiama religinės ir kitokios rimtos muzikos įrašų.

Mirę suaugusieji aprenjami kukliais, geriausia tamsiais drabužiais, jaunuoliai gali būti su šviesiais. Jaunuolės rengiamos baltomis suknelėmis ir papuošiamos šydais. Jaunuolėms gali būti segamas prie galvos rūtų vainikėlis, o jaunuoliams – rūtų puokštelė su baltu žiedeliu prie krūtinės, kaip jungtuvėms.

Apie mažų vaikų šarvojimą ir laidojimą žr. p. 518.

ŠERMENYS

„**S**venta ir dievota mintis – melstis už mirusius“ (2 Mak 12, 46).

Šermenys, arba budynės, – tai budėjimas prie numirėlio iki laidotuvių. Atėjus į šermenis, atsiklaupiama, sukalbami poteriai su VIEŠPATIES ANGELAS, atsistojus pasakoma GARBĖ JĖZUI KRISTUI.

Jei susirenka bent keli lankytojai, gali visi kartu pasimelsti, sukalbėdami Švč. Mergelės Marijos rožinį, Švč. Jėzaus Vardo ar kokią kitą litaniją, pagiedoti kokią giesmę.

Vakare, kada susirenka daugiau žmonių, pradžioje pagiedama viena kita šermeninė giesmė ir vainikėlis. Po to giedama Švč. Jėzaus Vardo rožinis, p. 363, arba Kalvarijos kalnai, p. 421, arba šermeninės giesmės ir psalmės, p. 469–507. Galiausiai kalbami poteriai už mirusįjį ir meldžiamasi už kitus tos giminės mirusiuosius. Sustojus pagiedama VIEŠPATIES ANGELAS su AMŽINAJŲ ATILSŲ.

ŠERMENINĖS GIESMĖS

Apie mirtį

TRUMPAS MŪS AMŽIUS, vargios mūsų dienos, * mirties išvengti negalės nė vienas. * Eikim prie kryžiaus ir maldaukim Dievą, * kad Jis atleistų kaltę mums kiekvieną, * kaltę mums kiekvieną.

2 Kaip žvėris auką pasalom vis gaudo * ar šaulys paukštį pasislėpęs šaudo, * taip ir mirtis mūs laukia netikėtai, * ima visus ji, nors ir nenorėtum, * nors ir nenorėtum.

3 Ji, tartum dalgis pievoj žolę, kerta * ir nesiklausia, ar dar laukti verta; * skina, nežiūri, jauną kaip ir seną, * ar kas pirkelėj, ar dvare gyvena, * ar dvare gyvena.

4 Nė vienam žmogui išimties nedaro, * ji be skirtumo gulti žemėn varo; * lygiai ji ima vargšą ir turtingą, * kvailį suranda, taipgi išmintingą, * taipgi išmintingą.

5 Kaip vanags paukštį nelauktai užklumpa, * taip žmonės po mirties dalgiu suklumpa; * eina už darbų Dievui atsakyti, * gal nepradėję atgailos daryti, * atgailos daryti.

6 Dievas ten klausia, kur talentus dėjo: * užkasė žemėn ar daugiau laimėjo? * pareigas savo ar gerai atliko? * meilėj gyveno ar skoloj paliko? * ar skoloj paliko?

7 O, nemirtingos sielos, čia sustokim * ir apie savo darbus pagalvokim; * stokim po kryžium, klauskim, ar mylėjom, * ir atsiminkim, kiek Jam nusidėjom, * kiek Jam nusidėjom.

8 O Dieve Tėve, žvelk į savo Sūnų, * tegul Jo žaizdos prieglauda mums būna; * atgailą leiski mums šventai atlikti, * mirčiai atėjus, Jėzuje užmigti, * Jėzuje užmigti.

NORIM AR NENORIM – mirsime kiekvienas, * nors dar akys žiūri, jas užmerks blakstienos.

2 Numirė Adomas, miršta net valdovai, * ir mes atsigulsim savo karsto lovoj.

3 Amžinas tik Dievas, Viešpats Jis Galybių, * Jo mirtis neliečia, Jis – pati Gyvybė.

4 Džiaugiasi ir žmonės Viešpatyje mirę, * šio pasaulio jūros audras persiyrę.

5 Sielos jų gyvena amžinoj šviesybėj, * gieda džiaugsmo giesmes Šventajai Trejbei.

6 Bėgs prabėgs be skaičiaus milijonai metų, * o gyvens jie laimėj, nes jau Dievą mato.

7 Ten visi šventieji amžinai gyvena, * o kažin ar būsiu aš ten, Dieve mano?

8 Tu juk nepriimsi, kas Tavęs neklausė, * kas Tau iš puikybės sakė: „Netarnausiu!“

9 Atsibus po laiko, pragarui vergavę, * savo brangias sielas pražūčiai pardavę.

10 Glauskimės, krikščionys, prie šventos Bažnyčios, * kad mūs neištiktų pragarinės kančios.

11 Kristus mūsų Vadas džiaugsmo Karalijoje, * Jis kiekvieną kviečia angelų draugijon.

VERKI PRIE KARSTO, o siela, – * likti tau čia jau nemiola, * nēr šaltam kūne gyvybės – * kas jis šviesoj amžinybės!

2 Kuo gi pavirs šitas kūnas? – * vos tik mirė – jau ir pūva. * Kokia nauda iš skatiko? – * Ką surinkai – viskas liko...

3 Kūnas, šaltasis lavonas, * sielą įstūmė į klonį, * skausmo ugnis kur negęsta, * kur tiek daug jai reiks iškęsti.

4 Siela nuliūdusi rauda, * kūnui širdies jau neskau-
da – * turi jis guolį, nors kietą. * Kur suras siela sau
vietą?

5 Jis tylus, nenusiminęs, * nebedejuos dėl nakvy-
nės. * Siela ramybės neturi, * kūnas kančias jai užkūrė.

6 Kūnas turtus žemėj krovė, * amžina sielos gerovė *
visiškai jam nerūpėjo, * nors tiek daug jai prižadėjo.

7 Sielai nēr džiaugsmų, šviesybės, * vargina baisios
tamsybės, * liūdnas be Dievo buvimas, * sąžinės skau-
dus graužimas.

8 Toks likimas bus kiekvieno, * kam nuodėmėj
baigsis dienos, * kas nuo doros kelio klydo, * sielos
žaidų kas negydo.

9 Sielai kančias kūnas rengia, * po mirties ji ten
nužengia, * pasmerkta kęst skausmo dalį, * ir sau padėt
nebegali.

10 Melskim, gyvieji mes žmonės, * Dievą mal-
daukim malonės, * nuodėmes mums kad atleistų * ir
danguje džiaugtis leistų.

O SIELA NEMARI, * tu apsvarstyt turi, * kam esi
sutverta, * ko esi tu verta * dėl darbų.

2 Pakelk tiktai akis: * tau visata sakys, * kad žmogus
turi mirt, * nuo visų atsiskirt * vienažart.

3 Valdovus ir ponus, * narsius karų vadus * iš pui-
kiausių dvarų, * nepabaigus karų, * ves mirtis.

4 Vis tiek, kas tu esi, * ji artinas drąsi. * Kunigai,
vyskupai, * jus visus glaus kapai * po mirties.

5 Teisėjus, regentus, * vadus, prezidentus, * karalius ir kurpius, * turtuolius ir vargšus * ras mirtis.

6 Nors valdė kas turtus, * kapuos beturtis bus – * pinigai nepadės, * išsipirkt negalės * nuo mirties.

7 Varguolių lūšneles, * vienuolių net celes * lanko vis nuolatos * lyg vagis be žinios – * patylom.

8 Verpėjas seneles, * audėjas marteles * nuo darbų išvaduos, * nors ir stuomenis duos – * nepadės.

9 Jauniausias dukreles, * gražiausias mergeles * lygiai pjaus kaip senus, * kol surinks mus visus * ta mirtis.

10 Mažus kūdikėlius – * skaisčius angelėlius – * vos pražydo tiktai, * pavilioja kapai * skrist dangun.

11 Smarkiausius ir lėtus, * geriausius ir piktus * tuoj karstan suvarys, * pailsėt uždarys * po darbų.

12 Atminkit, broliai jūs, – * net jaunus ir sveikus * pasalom gal sugaus, * net širdis nenujaus * pasiruošt.

13 Gyvenkim, lyg mirtis * mus šiandien aplankys, * ruoškimės teisman stot * ir apyskaitą duot * Dievui mūs.

14 Maldaukime karštai, * o Marija tikrai * mus globos ir padės, * mus dangun nulydės * mirštančius.

SIELAI VIS NEAIŠKU BŪNA, * kada reiks palikti kūną, * kur reiks glaustis atsiskyrus, * pirmą dieną žmogui mirus.

2 Kaip retai žmogus galvoja * apie gresiantį pavojų! * Mano jis – gyvens su saule, * kol pamato šią apgaulę.

3 Kūnas žengia į žemelę, * siela gi – į amžių kelią. *
Kur ji, vargšė, beskrajoja, * pirmą naktį kur nakvoja?

4 Gal pamatė Jėzų brangų, * kurs ją nuvedė į dangų, * o gal angelą sutiko, * kurs skaistykloj ją paliko.

5 Pagaileki, Jėzau mielas, * vesk dangun vargingas sielas: * dėl brangiausio savo Kraujo * joms suteik Tu laimę naują.

Apie Dievo teismą

DIEVE AUKŠČIAUSIAS, Dieve mieliausias, * ką aš beveiksiu, kur pasidėsiu, * kai mano amžiaus pasibaigs dienos, * išeis į aikštę darbas kiekvienas * prieš Tavo teismą?

2 Pats Atpirkėjas bus man teisėjas, * teis gailestingai, bet ir teisingai. * Neišsiginsiu, nes, viską matęs, * mano slapčiausius žingsnius supratęs, * bus man teisėjas.

3 Tuomet išgirsim griausmą trimitų, * ims rinktis minios nesuskaitytos: * teisūs – nušvitę dangiška laime, * niekšai – paskendę gėdoj ir baimėj * kelsis iš kapo.

4 Ženklas padangėj bus neregėtas: * ten nušvis Kristaus Kryžius saulėtas. * Tuoį patį pamatysim, kaip ko gyventa, * greitai atskirsim piktą nuo švento: * Dievas parodys.

5 Ten pasirodys Kristus didingas, * seks Jį šventųjų pulkas garbingas. * Bus viskas aišku – klausti nereikia, * teisiama veidas viską išreiškia, * mato kiekvienas.

6 Buvęs žmonijos mielas Guodėjas, * bus mums tą dieną griežtas teisėjas, * kaltins – išalkęs valgyt negavęs, * trokšdamas ėjęs, nieks Jam nedavęs * net atsigerti.

7 Vargšui drabužio kas negamino, * kas jo kelionėn nevalgydino, * kas jo nelankė kaliniu esant, * ligai užėjus, skausmuose skęstant, * meilės nerodė, –

8 tai pačiam Kristui jie nepadėjo, * jeigu pagalbos vargšui gailėjo. * „Eikit, piktieji, į prakeikimą, * kur tiktai verksmas, dantų griežimas * per amžių amžius.“

9 Tars tuomet Viešpats ir išrinktiesiems, * savo sekėjams ištikimiesiems: * „Eikit į dangų, amžių linksmybę, * atpildą duodu jums už dorybę – * laimę didžiausią.“

10 Tad atsiminęs, jog nusidėjau * ir savo kalčių neapgailėjau, * puolu po kojų, Motin švenčiausia: * meiliai užtarki žmogų menkiausią * prie Jėzaus sosto.

RŪSCIAJ DIENĄ, p. 521.

Apie atgailą

IŠ PAČIOS GILUMOS sugraudintos širdies * į Tave, mano Dieve, šaukiuos! * Savo ausį atkreipk iš aukštybių pilies * į šią maldą, sukurtą varguos.

2 Jei žiūrėsi griežtai į kaltumą žmogaus, * kas galės išlaikyti prieš Tave? * O kiek daug aš randu atlaidumo kantraus * net ir baudžiančiam Tavo teisme!

3 Daug labiau kaip naktinė sargyba aušros * aš tamsoj nuodėmingos širdies * laukiu Tavo, o Viešpatie, žodžio šviesos, * laukiu gelbstinčio Tavo peties.

4 Nuo aušros lig aušros taip sargyboj maldos * mes vis keliam į dangų akis – * aklame mūs šauksme nuolatinės raudos * Tu esi mums laiminga viltis.

5 Atlaidumas Tavasis kaip marios gilus; * Tu malonės mažu lašeliu * išvaduosi iš jungo žmonijos pečius, * ištaisysi klaidas mūs kelių.

GANA JAU, GANA dienas eikvoti, * laikas jau, laikas mums pagalvoti.

2 Laikas palikti nuodėmių liūną, * kur Dievo meilės dovanos žūna.

3 Dievas talentus mums išdalijo – * užkasėm žemėn, veltui rūdija.

4 Švieskime protą, lavinkim valią, * žadinkim širdį gerbt Visagalį.

5 Eikim prie Dievo, stiprinkim viltį – * reikia iš dvasios skurdo mums kilti.

6 Žmonės vargdieniai, amžius kentėję, * Dievo malonėj tesutvirtėja.

7 Mes kaip bitelės po žalią pievą, * dirbdami darbą, garbinkim Dievą.

8 Kas tu bebūtum – būki tik geras * ir nežiūrėki, ką blogi daro.

9 Mirtis kaip vilkas pasalom gaudo; * ji kaip kareivis taikliai mus šaudo.

10 Nieko o nieko auka nežino, * kad gal netrukus kirst ją ketina.

11 Staiga, nelaukiant, mirtis sugavo * šimtus žmonių iš amžiaus tavo.

12 Nei nesuspėję apsižvalgyti, * nuėjo Dievui atsiskaityti.

13 Mirtis kaip dalgis žolelę kerta, * o grėblys, paskui eidams, išvarto.

14 Skina – nežiūri: jauną ar seną, * lūšnoj ar rūmuos žmogus gyvena.

15 Mirtis pasauly nieko nežiūri: * kas sykį gimė, tas mirti turi.

16 Atrankos niekam mirtis nedaro: * ji be skirtumo kaban gult varo.

17 Liaukitės, žmonės, kaltėj gulėti, * meskit girtauti ir dykinėti.

18 Meskite barnį, pradėtą bylą, * tegul nedoros kalbos nutyla.

19 Šlovės neplėškit, vargšo neskriauskit, * gera darykit, visus užjauskit.

20 Tėvai, atminkit, ką pažadėjot, * kai prieš altorių šventą stovėjot.

21 Vaikus auginkit, kilniai mylėkit * ir Dievo baimėj visus auklėkit.

22 O jūs, vaikeliai, tėvus atminkit, * geri jiems būkit, jų neapvilkit.

23 Visi gyvenkim brolių vienybėj, * kad paskui būtum bendroj linksmybėj.

24 Dieve, aš, vargšas, Tau nusidėjęs, * labai gailiuosi pareigų nėjęs.

25 Puolu po kojų, atleisk kaltybę, * gaivinki meilę, dorą, teisybę.

ŽMOGAU, PABUSKI, greit pakelki galvą * ir paklausyki, ką tau Dievas kalba.

2 Tau Dievas kalba, klausia Visagalis, * kodėl nenori vykdyti Jo valios?

3 Žmogau negeras, žmogau nedėkingas, * atmink Jėzaus kančią sopulingą.

4 Geriausias Dieve, Tėve maloningas, * Tu būk man, vargšui žmogui, gailestingas!

5 Ant kryžiaus Jėzus dėl manęs iškeltas, * už mano kaltę vinimis prikaltas.

6 Jisai nekaltas dėl mūsų kalčių mirė, * brangiausią Kraują mūsų laimei skyrė.

7 Mieliausias Jėzau, mums atleisk kaltybę, * o kai numirsim, duok dangaus linksmybę.

ATSIBUSK, ŽMOGAU, pakelk akis savo * ir paklausyki (2 k.), ką tau Dievas sako.

2 Sako tau Dievas: „Tu mane užmiršai, * tu mano valios (2 k.) šventos neklausai.

3 Žmogau negeras, žmogau nedėkingas, * prisimink Jėzaus (2 k.) kančias sopulingas.“

4 Dieve geriausias, Dieve maloningas, * būk man per amžius (2 k.), būk man gailestingas.

5 Jėzus mieliausias ant kryžiaus iškeltas, * rankos ir kojos (2 k.) vinimis prikaltos.

6 Jėzus mieliausias dėl mūsų kalčių mirė – * nuopelnus savo (2 k.) mūsų laimei skyrė.

7 Jėzau mieliausias, atleisk mums kaltybes, * o kai numirsim (2 k.), duok dangaus linksmybes.

Apie Dievo Apvaizdą, skaistykla ir dangų

NORS ŽMOGAUS AMŽIUS pilnas visokių vargų, *
nors kodėl jie mus spaudžia, suprasti sunku, *
nors griūva planai ir svajonės žmogaus, – * galingai
viską tvarko Apvaizda dangaus.

2 Paguodą ji siunčia, taip pat ir vargus, * ji žino,
kodėl kenčia ir miršta žmogus, * kodėl retai spindi jam
laimė graži, * kodėl prie karsto verkia vaikučiai maži.

3 Dažnai suprast nelengva žmogaus paskirtis: *
gyventi vos pradėjus, ateina mirtis, * svajones suardo
klaiki jos jėga, * ir kapas duobę juodą pražioja staiga.

4 Ant žemės gyvenant, taip pat neretai * užgriūva
skausmas žmogų visai nekaltai, * nuplėšia jam garbę
liežuviai pikti, * draugams apleidus, ašara krinta karti...

5 Tikiu, kad Tu, o Dieve, mus, žmones, myli, * nors
juodo skausmo dieną Tu, rodos, tyli, * bet ir nelaimės
nukęst nesunku, * jei Tu vedi už rankos likimo taku.

6 Nors skaudžiai Tu mus, Dieve, ne kartą baudi, *
negęsta niekad meilė Tavojoj širdy, * todėl Tave, Vieš-
patie, štai aš šaukiu * ir savo Sutvėrėjo malone tikiu.

7 Tavim pasitikėjęs, aš viską galiu, * nes tikrai tvirtą
viltį širdyje turiu: * jei neišvaduosi iš vargo mane, * Tu
man kantrybės duosi didžia malone.

8 Ir šventas Jobas buvo nekaltas žmogus, * o Tu jam
kėsti leidai žaizdas ir vargus. * Jis viską pakėlė širdies
kantrybe, * nes palaikei jį savo peties galybe.

9 Lauke jo ganės puikūs avelių pulkai, * namuose augo dukros, laimingi vaikai – * ir viskas pražuvo ugnies liepsnose, * bet Jobas nelūžo širdies skausmuose!

10 „Man Dievas viską davė – tai Jo dovana, * ir laimės, ir sveikatos man buvo gana, * džiaugsmingai aš viską Jam vėl gražinu, * ant žemės nuogas gimęs – mirt nuogas einu...“

11 Girdi Tu, o Dieve, gaudų šauksmą maldos, * žvelgi akim Apvaizdos į mus visados. * Tu kantrųjį Jobą meiliai išklausi * ir jį apdovanojai be galo gausiai.

12 Ir mes štai šiandien kreipiam į Tave akis, * globoki mus su meile Švenčiausios Širdies. * Tavy turim viltį tarp žemės vargų, * kad juos iškentę būsim laimingi danguj.

DANGAUS TĖVYNE, laime amžinoji, * tave atminęs, su skausmu kartoju: * ar teks išvysti Šventąją Trejybę * visoj skaistybėj?

2 Norėčiau skristi, kur vargai nespaudžia, * kur džiaugsmas tyras, kur mirtis nesiaučia, * kur sielos žydi lyg skaisčiausios rožės, * kur tikras grožis.

3 Ten skamba giesmės iš šventų krūtinių, * net Dievą žavi toji sutartinė, * o kaip labiau dar vargšę mano širdį * džiaugsmu ji girdys.

4 Kokia tai laimė – Viešpaties artumas, * dar nepatirtas tėviškas gerumas! * Ten šventos širdys meilę vien dalija, * mirties nebijo.

5 Ten Viešpats Jėzus, mūsų Atpirkėjas, * visokį blogį amžiams nugalėjęs, * skaisčiausias sielas prie krūtinės glaudžia, * nieks jų neskriaudžia.

6 Ir Marija ten, Motina mieliausia, * vaikelių laukia, kol mes atkeliausim. * Ji – galingoji mūsų užtarėja, * tikra globėja.

7 Ir sielos sargas, angelas šventasis, * geriausias draugas, Viešpaties skirtasis, * koks bus laimingas, jei dangun pakliūsime * ir su juo būsim.

8 O kaip bus miela danguje sutikti * Globėją savo ir su Juo ten likti, * pas Dievą amžiais laimėje gyventi! * Kokia tai šventė!

9 Kilnioj draugioj Dievo išrinktųjų, * skaisčiųjų sielų, angelų šventųjų, * po šios kelionės per vargus pasaulio * švies džiaugsmo saulė.

10 Bet, Dieve geras, reikia pagalvoti, * kad mes su kaltėm negebam kovoti: * jos į nelaimę nuolatos mus traukia, * bausmės užtraukia.

11 Nuskreto rūbas, kur mums Krikštas davė, * kiek daugel kartų esam Tau melavę! * Malonės balso, Dieve, mes nepaisėm * ir nesitaisėm.

12 Tegul mums šviečia dangiškasis rūmas, * kad nepavergtų žemės nedorumas, * kad mes pasiektum tikslą galutinį – * dangaus Tėvynę.

SKAMBA IR ŽVANGA, gaudžia varpai, * liūdną ir skaudų leisdami gaudą; * vėl paviliojo auką kapai, * kiekvieną dieną jų tiek daug randa.

Varpų giesmė gūdi, * apglėbk tėvų kapus, * skambėk ir mūs širdy, * pakelk žmonių jausmus. * Aidų aidais primink, * kad laukia mūs mirtis, * šviesia viltim gai-vink: * danguj nurims širdis. – Skamba ir žvanga...

TU AMŽINASIS! NEMARUS! * Gyvybės Tu versmė
gausi! * Pažvelki, Dieve, čia į mus, * nes Tėvas mūsų
Tu esi. * Nors mes ir mirčiai pasmerkti, * būt norim
su Tavim arti.

2 Mes turim ištarmę žūties * už kaltę pirmojo
žmogaus. * Pavirsim dulkėm po mirties – * kaip auką
žemė mus priglaus, * nes mes iš dulkių sukurti, * dėl
išdidumo žūt verti.

3 Tačiau tas dvasinis pradmuo, * kurį mums įkvėpei
pradžioj, * kaip nenuvystantis želmuo * nežus akimirkoj
skaudžioj, * kada mirtis mus palytės * pirštu grėsmingos
nebūties.

4 Prisikėlimo pažadai – * džiugi paguoda ir viltis, *
nes Kristaus pavyzdį matai, * juk pirmas prisikėlė Jis. *
Sugrįžęs gyvas iš mirties, * Jį tikinčius dangun pakvies.

5 Leisk džiaugtis laimės šalyje, * o Dieve, miru-
siems (-iam, -iai) Tavy! * Ne veltui žemės kelyje * lydėjo
juos (jį, ją) viltis gaivi * sulaukt gyvenimo kilnaus * iš
Dvasios, Tėvo ir Sūnaus.

6 Ir mums leisk džiūgaut amžinai, * Tave išvydus
po mirties! * Tik Tu patenkini visai – * Pradžia ir Pa-
baiga būtis! * Giedosim padėkos himnus. * O Dieve,
Tau garbė tebus!.. * Amen.

KOKIA DIDI TAVA GALIA, p. 502.

Apie Jėzaus, Marijos
ir šventųjų tarpininkavimą

LINKSMYBĖ MANO, Jėzau, Tu esi, * šviesybę tikrą,
Jėzau, man teiki. * – Nors aš ir visko nustočiau, *
bet Tave, Jėzau, sekiočiau.

2 Gėrybe brangi, žiede man kvapus, * Tave aš myliu,
nes esi meilus. – Nors aš...

3 Tu mano Dievas, laimė amžina, * visur tevyksta
tik Tava valia. – Nors aš...

4 Tave aš myliu savo džiaugsmuose, * labiau už
viską – savo varguose. – Nors aš...

5 Trokštu, kad žmonės garbintų Tave, * paskirtų
Tavo šlovei jie save. – Nors aš...

6 Tave man, Jėzau, duok pažint labiau, * paskui
mylėti vis karščiau, karščiau. – Nors aš...

JĖZAU, ALPDAMAS DARŽELY, * skyrei nuopelnų
man dalį; * ta kančia, kur iškentėjai, * sielas gelbėti
norėjai, * o Jėzau!

2 Kraujo prakaitu išlietu * sielas vesk į džiaugsmo
vietą, * užgesink skaistyklos ugnį, * uždaryk kančių
bedugnę, * o Jėzau!

3 Jėzau, mūsų Dieve šventas, * rykščių smūgius kan-
triai kentęs, * gelbėk sielas sielvartingas, * jas nuvesk
dangun laimingas, * o Jėzau!

4 Tu, erškėčiais vainikuotas * ir išjuokti atiduotas, *
sielas kenčiančias raminki, * savo nuopelnais apginki, *
o Jėzau!

5 Jėzau, už mus pasiryžęs * iškentėti kančią kryžiaus: * tos baisios aukos kartybėm * joms išpirk bausmių daugybę, * o Jėzau!

6 Dvasią Dievui atidavęs, * gelbėk sielas; jos juk Tavo; * vesk jas į dangaus linksmybę * garbinti Šventos Trejybės, * o Jėzau!

7 Viešpatie, kapan padėtas, baigęs skausmą iškentėti, * žvelk dabar į sielų skausmą, * joms atleisk skaistyklos bausmę, * o Jėzau!

8 Dėl kančios ant Kalvarijos * ir dėl nuopelnų Marijos, * Jėzau, sielas vesk į dangų, * atilsį suteik joms brangų, * o Jėzau!

O AMŽINYBĖS VIEŠPATIE, mūs Tėve, * išgirsk maldas keliaujančių vaikų: * priglauski sielas nemariąsias savo, * kurias Tu pašaukei mirties varpu.

2 Atleisk jiems, Viešpatie, jei kartais klydo, * palikę meilę ir tiesos kelius. * Te Kristaus žaizdos jų žaizdas išgydo * ir užgesina sopulius visus.

3 Suteiki jiems žadėtą didžią laimę, * kurios nerado tremtinių keliuos. * Tegul per amžius džiaugias Tavo meile * ir spindi Tavo, Dieve, spinduliuos.

O DIEVE GERIAUSIAS, pasaulio Valdove, * išgirsk, neatmesk mūs širdingos maldos; * pažvelk, kokią vėlės skausmų kenčia srovę, * palengvinki naštą sunkios jų dalios!

2 O Tėve meilingas, praamžių Karaliau, * Sūnus Tavo mirė dėl sielų kalčių; * priimki Jo auką, kuri tiek daug gali, * ir nešk sielas laimėn sparnais angelų!

UŽGESO ŠVELNUSIS gyvybės dvelkimas, * išskrido
dvasia į Kūrėjo rankas. * Beliko mums vienas brangus
atminimas * ir meilė, kur supo šios žemės dienas.

Didis mūsų Dieve, pagailėki jos, * sielai teik malonę
laimės amžinos. * Būki jai šviesybė kilniojo dangaus, *
lai šventosios meilės Tavo paragaus.

2 Čia, žemėj, ieškojo visad Tavo Veido, * ir Kryžius
Golgotos jai buvo viltis. * Tavęs ji ilgėjos, kol žemę
apleido, * ir meile Tau troško liepsnoti širdis.

Kryžiumi savuoju ir kančia šventa * Tu atleisk gai-
lingai jos kaltes visas. * Tegul amžinybėj ji Tave regės, *
po vargų lai ilsis prie Tavos Širdies.

UŽ TUOS, KURIE JAU BAIGĖ žemės kelią, * už
tuos, kurie prašyti nebegali, * atmindami beribę Tavo
meilę, * mes meldžiame Tave, o Visagali:

Atleisk jiems, Viešpatie, atleisk * kaltes, kurias pa-
darė. * Kančių liepsnom daugiau nebausk – * priimk
į laimės šalį.

2 Mes neverti malonių tų maldauti. * Tiek daugel
kartų esam nusidėję. * Bet Tu liepi mums visada pra-
šyti * ir artimą taip kaip save mylėti. – Atleisk jiems,
Viešpatie...

3 Vardan gerų žmonių ištikimybės * ir begalinės
meilės Atpirkėjo, * vardan šventų Mišių didžios ver-
tybės * ir Motinos Marijos užtarimo. – Atleisk jiems,
Viešpatie...

SUDIE, SUDIE – man laikas eit, * nes taip jau sky-rė Viešpats. * Einu su viltimi tenai, * ramybėn Tėvo amžino. – Sudie, sudie, sudie – einu namo. * Sudie, sudie – einu namo.

2 Kaip greit, kaip greit – nepajutau, * atėjo amžinybė. * Bičiuliai jūs mieliausieji, * maldaukit Dievą už mane. – Sudie, sudie...

3 Jau iškeliu ju amžiams ten, * kur milijonai žengia. * O Viešpatie, atleiski man * ir vėl priglauski prie savęs. – Sudie, sudie...

SKAISTYKLOS UGNIES SMARKYBĘ * sukūrė Dievo teisybė, * kad vėlė joj atkentėtų * ir dangun nueit galėtų, * o Marija!

2 Tu esi malonių upė, * tau visų likimas rūpi. * Duok be kaltės mums numirti * ir neleisk kančių patirti, * o Marija!

3 Švento škaplieriaus brolių * gelbėki narius, Marija; * jeigu ženklą tą nešiojo, * jiems padėsi tu pirmoji, * o Marija!

4 Kas kalbėdavo rožančių, * tą ištrauk iš pikto pančių; * pas Aukščiausią vesk kiekvieną, * kas tik meldėsi kas dieną, * o Marija!

5 Motina tu malonioji, * tu viltis visų skaisčioji! * Ragink, kad šventai gyventų, * nuolat eitų sakramentų, * o Marija!

UŽGESO ŽVAIGŽDĖ, skaisčiausiai žibėjus, * saldžiai užsnūdo, vargus iškentėjus, * šventa Mergelė, nekalta pradėta, * Dievo žadėta.

2 Ateis bematant diena paskutinė, * nustos alsavus ir mūsų krūtinė. * Marija, būki prie mūsų mirimo, * klausyk meldimo.

3 Aprūpink, Motin, sielą į kelionę, * išmelsk mums Dievo didžiąją malonę, * kad sakramentais mirštančius pašvęstų, * dangun nuvestų.

4 Tau mirštant, Jėzaus mokiniai tarnavo, * su jais atvyki marint vaiko savo. * Duok šventą mirtį, nekalta pradėta * Mergele šventa.

5 Pakviesk, mums mirštant, tu savo Sūnelį * ir Jo globėją, Juozapą senelį. * Jei taip numirsim, linksmybė regėsime, * dangų laimėsime.

6 Lig teismo kūnus žemei mes užrašom, * tiktai, mums mirštant, priimt sielas prašom * į savo globą, nekalta pradėta * Mergele šventa.

7 Tave į dangų angelai lydėjo, * didžiausią džiaugsmą jie tuomet turėjo. * Ir mums leisk, Motin, Tavo Karalystėj * Tave išvysti.

8 Mus saugok, Motin, kol dar siela kūne, * kad ji negrimztų nedorybių liūne. * Gink mus nuo blogio, nekalta pradėta * Mergele šventa.

9 Po Jėzaus kryžium, kai skaudžiai kentėjai, * į savo globą mus priimt norėjai: * šelpk mus, Marija, nekalta pradėta * Mergele šventa.

10 Ir latras rojų mirdamas ten gavo. * Nors neverti mes užtarimo tavo, * melsk už mus Dievą, nekalta pradėta * Mergele šventa.

11 Mirusių vėlės, skaistyklon paskirtos, * malda tavąja tebus suramintos; * melsk už tas sielas, nekalta pradėta * Mergele šventa.

MARIJA MAGDALENA, kai Jėzaus ieškojo, * visą kelią ašarom kaip perlais nuklojo.

2 Visus Jo takus eidama atrado, * kur Jis už mus meldės, krauju prakaitavo.

3 Plakimo stulpą rado krauju apšlakstyta, * kur Viešpats vainikuotas – dyglių pribarstyta.

4 Ėjo keliu baisiuoju ir visur aptiko * kruvinas Jėzaus pėdas, kurias Jis paliko.

5 Atrado Jėzų puolus tenai daugel kartų, * benešant sunkų kryžių lig sostinės vartų.

6 Taip sekė Jėzų Kristų ligi Kalvarijos * drauge su Jo Motina Švenčiausia Marija.

7 Kai mirė Atpirkėjas, po kryžium klūpėjo, * o ašaros sidabru per veidą riedėjo.

8 Kai Viešpats Jėzus buvo kaban paguldytas, * ir tenai ji Viešpaties vis ėjo lankyti.

9 Kai, kėlęs trečią dieną, jai ten pasirodė, * verkiančiai Magdalenai tokį tarė žodį:

10 „O moterie, ko ieškai, ko taip didžiai raudi? * Ko teka tau iš akių ta ašara graudi?“

11 Marija tuoj pažino, sušuko: „Rabuni! * O Viešpatie, Tu gyvas? O, kokia malonė!“

12 Ir puolus Jam po kojų, tuoj jas apkabino: * didžios laimės jos širdis savy netalpino...

13 Bet Viešpats ją sulaikė: „Nelieski, Marija, * nes aš dar čia tebesu, šios žemės kelyje.

14 Verčiau tu eik pas brolius ir jiems pasakyki, * kad eitų Galilėjon manęs pamatyti.

15 Aš žengiu vėl į dangų pas savąjį Tėvą, * pas savo ir jūs visų švenčiausiąjį Dievą.“

16 Marija Magdalena namon parskubėjo * ir visiems tuoj paskelbė: „Mačiau Atpirkėją!“

17 Marija Magdalena, išmelsk mums malonę, * kad Dievą mylėdami užbaigtum kelionę.

18 Apverkę savo kaltę ir klaidas jaunystės, * taptume visi verti Dangaus Karalystės.

SVEIKA, KARALIENE, * gailestingoji Motina, * mūsų gyvybe, paguoda ir viltie, sveika! * Tavęs šaukiamės, ištremtieji levos vaikai, * tavęs ilgimės, verkdami ir vaitodami šiame ašarų klonyje. * Todėl tu, mūsų Užtarėja, savo gailestingas akis į mus atkreipki * ir Jėzų, garbingą mylimąjį Sūnų, mums po šios tremties parodyk. * O geroji, o malonioji, o mieliausioji Mergele Marija!

VIEŠPATIES ANGELAS, p. 46.

MALDOS UŽ MIRUSIJŲ

Tada, kai prie mirusiojo negiedama, galima melstis pasinaudojant Šventojo Rašto tekstais.

Laidotuvėse ir iškilminguose mirusiųjų minėjimuose taip pat giedama kuri nors iš Gedulinių valandų, atsižvelgiant į dienos laiką. Galima tas valandas giedoti tomis progomis ir namuose, taip pat bet kada skaityti meldžiantis už mirusius.

BUDĖJIMAS PRIE MIRUSIOJO

K. † Vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. – **A.** Amen.

Jeigu esame mirę su Kristumi, tikime ir gyvenimą su juo. Mes žinome, kad, prisikėlęs iš numirusių, Kristus daugiau nebemiršta; mirtis jam nebeturi galios (Rom 6, 8–9).

Po to kalbama malda:

Melskimės. – Priimk, Viešpatie, savo tikintįjį (tikinčiąją) ***, kurį (kurią) iš šio pasaulio pašaukei pas save. Tegu jis (ji), iš nuodėmės pančių išvaduotas (išvaduota), ramybės ir amžinosios šviesos laime apdovanotas (apdovanota), su šventaisiais ir išrinktaisiais lauks prisikėlimo garbės. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. – **A.** Amen.

Pirmas skaitinys

Iz 25, 6–9

Iš pranašo Izaijo knygos.

Galybių Viešpats surengs šiame kalne visoms tautoms puotą su skaniausiais valgiais, puotą su rinktiniais vynais, pokylį su gardumynais ir grynais, geriausiais vynais.

Šiame kalne jis nukels tą šydą, kuris dengia visas gimes, tą nuometą, kuris gobia visas tautas. Jis visiems laikams sunaikins mirtį. Viešpats Dievas nušluostys ašaras nuo visų veidų. Savo tautos gėdą jis pašalins visur žemėje. Tikrai tai įvyks, nes taip kalbėjo Viešpats!

Tą dieną bus sakoma: „Štai šis yra mūsų Dievas! Mes juo pasitikėjome, ir jis mus išgelbėjo! Šis yra Viešpats, juo mes pasitikėjome! Džiūgaukime, linksminkimės, kad jis mus išganė!“

Tai Dievo žodis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 23, 1–3a, 3b–4, 5, 6 (Prieg.: 1)

Prieg. Viešpats – Ganytojas mano, – man nieko nestinga.

Viešpats – Ganytojas mano, – man nieko nestinga.

Žaliose lankose mane paguldo,
prie ramių tvenkinių mane gano.
Jis atgaivina mano gyvybę. – **P.**

Veda teisumo takais, kaip ir dera Jo vardui.

Nors per tamsiausią slėnį einu,

aš nebijau jokio pavojaus, nes Tu su manimi.
Tu – Ganytojas, Tavo lazda ir vėzdas – jie mane gina. – P.

Tu padengi man stalą
mano priešų matomoje vietoje,
dosniai patepi mano galvą aliejais –
pripili sklidiną taurę! – P.

Tiktai gerumas ir ištikimoji meilė
lydės kiekvieną mano gyvenimo dieną.
Viešpaties Namuose
visados aš gyvensiu. – P.

Antras skaitinys

2 Kor 5, 1. 6–10

Iš šventojo apaštalo Pauliaus Antrojo laiško korintiečiams:

Broliai seserys! Mes žinome, kad, mūsų žemiškosios padangtės būstui suirus, mūsų laukia Dievo pastatas, ne rankomis statyti amžinieji namai danguje.

Todėl mes visuomet gerai nusiteikę, nors žinome, kad kolei gyvename kūne, esame svetur, toli nuo Viešpaties. Mes čia gyvename tikėjimu, o ne regėjimu. Vis dėlto esame gerai nusiteikę ir pasiruošę palikti kūno būstinę ir įsikurti pas Viešpatį. Štai kodėl, ar būdami namie, ar svetur, mes laikome sau garbę jam patikti.

Juk mums visiems reikės stoti prieš Kristaus teismo krasę, kad kiekvienas atsiimtų, ką jis, gyvendamas kūne, yra daręs – gera ar bloga.

Tai Dievo žodis.

Posmelis prieš Evangeliją

Jn 3, 16

(P. Aleliuja). Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. (P. Aleliuja).

Evangelija

Lk 12, 35–40

Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal Luką.

Jėzus kalbėjo savo mokiniams:

„Tebūnie jūsų strėnos sujuostos ir žiburiai uždegti. Jūs būkite panašūs į žmones, kurie laukia savo šeimininko, grįžtančio iš vestuvių, kad kai tik jis parvyks ir pasibels, tuojau atidarytų.

Laimingi tarnai, kuriuos sugrįžęs šeimininkas ras budinčius. Iš tiesų sakau jums: jis susijuos, susodins juos prie stalo ir, eidamas aplinkui, patarnaus jiems.

Jeigu jis sugrįžtų antrosios ar trečiosios nakties sargybos metu ir rastų juos budinčius, laimingi jie! Įsidėmėkite: jei šeimininkas žinotų, kurią valandą ateis vagis, neleistų jam įsilaužti į savo namus.

Ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis, kai nesitikėsite.“

Girdėjote Viešpaties žodį.

Arba:

Jn 14, 1–6

Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal Joną.

Jėzus bylojo savo mokiniams: „Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikite Dievą – tikėkite ir mane! Mano Tėvo namuose daug buveinių. Jeigu taip nebūtų, argi būčiau pasakęs: ‘Einu jums vietos paruošti!’? Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš. Kur aš einu, jūs žinote kelią.“

Tomas Jam sako: „Viešpatie, mes nežinome, kur tu eini, tai kaipgi žinosime kelią?“

Jėzus jam sako: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenuveina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane.“

Girdėjote Viešpaties žodį.

Po skaitinių kunigas gali susirinkusiems tarti žodį.

Visuotinė malda

Visagali Dievą Tėvą, kuris prikėlė iš numirusių savo Sūnų Kristų, nuoširdžiai maldaukime išganymo malonės gyviems ir mirusiems:

A. Visagali Dieve, maldaujame Tave!

Mirusiajam (mirusiajai) ***, kitados Krikštu gavusiam (gavusiai) amžinojo gyvenimo daigą, nuolatinę vietą tarp šventųjų suteikti teikis.

A. Visagali Dieve, maldaujame Tave!

Šį mirusį (šią mirusiąją) ***, kuris (kuri) maitinosi amžinojo gyvenimo duona – Kristaus Kūnu, paskutinąją dieną prikelti teikis. – **A.**

Mirusiems mūsų broliams, giminėms ir geradariams už visa, ką yra mums gera padarę, atlyginti teikis. – **A.**

Visiems, užmigusiems su prisikėlimo viltimi, savo Veido šviesą regėti leiskis. – **A.**

Visus mūsų brolius (seseris), kurie tikėjimo ir pamaldumo skatinami čia susibūrė, į savo garbės Karalystę surinkti teikis. – **A.**

Malda

Tepadeda, Viešpatie, mirusiesiems mūsų nuolanki malda, kad ir iš nuodėmių juos išvaduotum, ir savo atpirkimo dalyviais padarytum. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. **A.** Amen.

Arba:

Dieve, visų žmonių Kūrėjau ir Atpirkėjau, atleisk mirusiesiems visas nuodėmes; mūsų karštai užtariamai, jie tegauna atleidimą, kurio visada troško. Tu gyveni ir viešpatauji per amžius. **A.** Amen.

GEDULINĖ DIENINĖ

Dera stovėti

Įžanga

K. (*darome kryžiaus ženklą*) Dieve, atei man padėti!

A. Viešpatie, skubėk manęs gelbėti!

Garbė Dievui Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen. (Aleliuja.)

Himnas

PRIE KAPO LOZORIAUS VERKEI, * jo seseris užjausdamas, * kiek daug paguodos joms teikei, * jį mirusį prikeldamas. * Mes tikim Tavo gerumu, * visagalybe be ribų.

2 Tu atleidimo maldavai * net savo budeliams kančioj * ir rojaus pažadą davei * mirties akimirkoj karčioj * ant kryžiaus latrui pasmerktam, * suteikdamas malonę jam.

3 Prieš mirdamas Mariją Tu * kaip Motiną mums palikai. * Ji Užtarėja bus kaltų, * kai šauksis mirštantys vaikai, * ir gailestingas žvilgsnis jos * lemtingą valandą paguos.

4 O Kristau, Atpirkėjau mūs! * Kaip brangiai Tau kainavom mes! * Paversk į amžinus džiaugsmus * mirtinį liūdesį, kančias, * kuriom mus aplankys ana * atsiskyrimo valanda.

5 Iš šio pasaulio ištremties * šį (šią, šiuos) mirusį (-ią, -ius) dangun pašauk, * kur jau nebus daugiau mirties, * kur su Dievu palaimos daug, * kad Tau giedotų jis (ji, jie) tenai * džiaugsmingą giesmę amžinai. * Amen.

Galima sėsti

Pirma psalmė

Prieg. Gydyk, Viešpatie, manąją sielą, * nes daug esu Tau nusidėjęs.

Ps 70 DIEVE, ATEIK MANĘS GELBĖTI! * Viešpatie, skubėk man padėti!

2 Tebūna sutriuškinti ir tepakrinka * visi, kurie mano gyvasties tyko.

3 Tesprunka šalin ir tepatiria gėdą, * laukiantys mano nelaimių.

4 Tebūna apstulbę visi niekadėjai, * man sakantys: „Še tau! Še tau!“

5 Tedžiūgauja Tavyje ir tegu kelia linksmybes * visi, kurie tavęs ieško!

6 Tavo išganymą branginantys nuolat tekartoja: * „Koks didis Dievas!“

7 Vargšas esu ir beturtis, – * Dieve, skubėk man padėti!

8 Tu mano guodėjas ir pagalba, – * Viešpatie, nedelski!

9 Garbė Dievui –Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen.

Antra psalmė

Ps 85 VIEŠPATIE, TU GAILESTINGAS SAVO KRAŠTUI; * parvedi namo Jokūbo belaisvius.

2 Kaltes Tu atleidi savo tautai, * sunaikini visas jos nuodėmes.

3 Tu sutramdai savo pyktį, * malšini liepsnojančią įniršį.

4 Atgaivink mus vėl, mūsų išgelbėjimo Dieve, * savo apmaudą atšauki.

5 Argi amžinai ant mūsų pyksi? * Nejau per kartų kartas tu būsi įniršęs?

6 Tikrai Tu mus vėl atgaivinsi, * kad Tavo tauta Tavyje apsidžiaugtų.

7 Viešpatie, parodyk mums savo ištikimąją meilę * ir mus išgelbėk!

8 Klausausi, ką Viešpats Dievas kalba; * jis skelbia ramybę tautai – savo ištikimiesiems, * kad atgal į kvailybę nekristų.

9 Iš tikrųjų arti yra išgelbėjimas * visiems, kurie pagarbiai jo bijo, * kad jo Garbė mūsų krašte pasilikėtų.

10 Susitiks tiesa ir ištikimoji meilė, * bučiuosis ramybė ir teisumas.

11 Žels teisybė iš žemės, * žvelgs iš dangaus Dievo teisumas.

12 Tikrai Viešpats suteiks, kas gera, * ir mūsų žemė duos gausų derlių.

13 Žengs jo priekyje teisumas, * nutiesdamas taką jo žingsniams.

14 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen.

Trečia psalmė

Ps 86 VIEŠPATIE, ATSUK SAVO AUSĮ ir mane išklausyk, * nes esu vargšas ir beturtis.

2 Apsaugok mano gyvastį, tau aš atsidavęs; * gelbėk, Dieve, savo tarną, kuris Tavimi pasikliauja.

3 Būk, Viešpatie, man gailestingas, * visą dieną Tavęs šaukiuosi.

4 Pralinksminink savo tarną, * Viešpatie, Tau mel-džiuosi.

5 Juk Tu, Viešpatie, atlaidus ir geras, * pilnas ištikimos meilės visiems, kurie Tavęs šaukias.

6 Viešpatie, mano maldos paklausyki, * išgirsk maldavimą pasigailėti.

7 Širdgėlos dieną Tavęs šaukiuosi, * nes Tu išklausai mano maldą.

8 Viešpatie, nėra tarp dievų Tau prilygstančio nė vieno, * nėra taip didingų darbų, kaip Tavieji.

9 Visos tavo sukurtosios tautos ateis ir Tau, Viešpatie, lenksis, – * jos šlovins Tavąjį vardą.

10 Nes didis esi ir darai nuostabiausius darbus, – * Tu vienintelis Dievas.

11 Mokyk mane, Viešpatie, savojo kelio, * juo ištikimai pas Tave aš eisiu; * palenk mano širdį Tavo vardo pagarbiai bijoti.

12 Visa širdimi Tau dėkosiu, Viešpatie, mano Dieve, * ir šlovinsiu Tavo vardą per amžius.

13 Juk didi man tavo ištikimoji meilė, * iš Šeolo gelmių mano gyvastį tu ištraukei.

14 Dieve, įžūlūs žmonės prieš mane sukilo, * niekšų būrys mano gyvasties tyko – * tai žmonės, kurie Tavęs negerbia.

15 Bet tu, Viešpatie, esi malonus ir gailestingas, * visada kantrus ir ištikimas, be galo geras.

16 Pažvelk į mane ir pagailėki; * suteik stiprybės savo tarnui, * gelbėk sūnų savo tarnaitės.

17 Parodyk man savo gerumo ženklą, * tegul mano priešai susigėsta pamatę, * kad Tu, Viešpatie, gelbsti mane ir guodi.

18 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen.

Prieg. Gydyk, Viešpatie, manąją sielą, * nes daug esu Tau nusidėjęs.

Skaitinėlis

Išm 1. 13–14a. 15

Dievas mirties nepadarė ir nesidžiaugia gyvųjų žūtimi, – tam, kad būtų, jis sukūrė visa. Juk teisumas yra nemarus.

K. Net eidamas slėniu tamsiausiu, aš nebijosiu.

A. Nes tu, Viešpatie, su manimi nuolat būsi.

Malda ir pabaiga, p. 507.

GEDULINĖ VAKARINĖ

Dera stovėti

Ižanga

K. (*darome kryžiaus ženklą*) Dieve, atei man padėti!

A. Viešpatie, skubėk manęs gelbėti!

Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen. (Aleliuja.)

Himnas

KOKIA DIDI TAVA GALIA, * Karaliau, mirusius keliąs, * kai Tėvo dangiška valia, * sulaužęs mirtinas strėles, * vedi į garbę Jo vaikus * per nesibaigiančius laikus.

2 Silpnybės mūsų nešdamas, * į mūsų didelįėjai. * Atlyginti visai už jas * klusnus ant kryžiaus Tu mirei, * kad sunaikintum mirtį tą, * kur žalčio atnešė klasta.

3 Kaip Nugalėtojas kelies * iš kapo gyvas, nemarus. * Velykų ryto paslapties * darai Tu dalininkais mus: * gyvenimą mums gražini, * kai nuodėmė išplėšia jį.

4 Suteik malonę vis budėt * ir laukt su žiburiu Tavęs, * ir tarsi jaunąjį lydėt * į amžinąsias vestuves, * kai Tu sugrįši vienąkart * anapus durų mums atvert.

5 Šviesos Kūrėjau, mus priimk * į šalį amžinos šviesos! * Tave mes tikim, atsimink, * ir mylim iš širdies visos! * Krikštu mes esam nuplauti, * Trejybės garbei pašvęsti!

6 Šio (šios, šių) mirusio (-ios, -ių) pasigailėk! * Jo (jos, jų) siela (sielos) ilgisi Tavęs! * Gerasis Dieve, jai (joms) padėk * tėvynę Tavyje surast. * Pašaukęs prie Širdies priglausk * ir meile dieviška apsiausk. * Amen.

Galima sėsti

Pirma psalmė

Prieg. Viešpats sergsti tave nuo viso, kas pikta, – * tegu Viešpats tavo gyvastį saugo.

Ps 121 KELIU ŽVILGSNĮ Į KALNUS – * iš kur ateis man pagalba?

2 Viešpats atsiųs man pagalbą, * jis dangų ir žemę sukūrė.

3 Neleis jis tavo kojai suklypti, – * tave globojantis budi.

4 Nesnaudžia ir nemiega * Izraelio globėjas!

5 Tave Viešpats globoja; * iš dešinės Viešpats – užuovėja tavo.

6 Dieną nepakenks tau saulė * nei naktį mėnulis.

7 Viešpats sergės tave nuo viso, kas pikta, – * jis tavo gyvastį saugos.

8 Viešpats sergės išeinant ir grįžtant, * dabar ir per amžius.

9 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen.

Prieg. Viešpats sergsti...

Antra psalmė

Prieg. Jei tu, Viešpatie, paisytum kaltybių, – * Viešpatie, kas išliktų gyvas?

Ps 130 IŠ NEVILTIES GILUMŲ tavęs šaukiuosi, Viešpatie! * Viešpatie, išgirsk mano balsą!

2 Tegul tavo ausys atsiveria maldavimui mano; * išgirsk ir būk gailestingas.

3 Jei tu, Viešpatie, paisytum kaltybių, – * Viešpatie, kas išliktų gyvas?

4 Betgi turi Tu galią atleisti, * kad garbintume tave su baime.

5 Nekantriai laukiu Viešpaties pagalbos * ir jo žodžiu pasikliauju.

6 Labiau Viešpaties laukiu, * negu aušros – panaktiniai.

7 Labiau, negu aušros – panaktiniai, * Izraelis Viešpaties telaukia.

8 Nes Viešpats yra maloningas, * didi jo atpirkimo galybė.

9 Tikrai jis atpirks Izraelį * iš visų jo kaltybių.

10 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen.

Prieg. Jei tu, Viešpatie...

Giesmė

Prieg. Kaip Tėvas prikelia mirusius, juos atgaivina, * taip ir Sūnus atgaivina tuos, kuriuos nori.

Fil 2 JĖZUS KRISTUS, turėdamas Dievo prigimtį, * godžiai nesilaikė savo lygybės su Dievu,

2 bet apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą * ir tapdamas panašus į žmones.

3 Jis ir išore tapo kaip visi žmonės; * Jis nusižemino, tapdamas klusnus iki mirties, * iki kryžiaus mirties.

4 Todėl ir Dievas Jį išaukštino * ir padovanojo Jam Vardą, * kilniausią iš visų vardų,

5 kad Jėzaus Vardui priklaupytų * kiekvienas kelis danguje, žemėje ir po žemėm

6 ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo šlovei išpažintų: * „Jėzus Kristus yra Viešpats!“

7 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen.

Prieg. Kaip Tėvas prikelia mirusius, juos atgaivina, * taip ir Sūnus atgaivina tuos, kuriuos nori.

Skaitinėlis

1 Kor 15. 55–57

Kurgi, mirtie, tavoji pergalė? Kurgi, mirtie, tavasis geluonis?! Mirties geluonis yra nuodėmė, o nuodėmės jėga – Įstatymas. Bet dėkui Dievui, kuris duoda mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.

Atliepas

K. Tavim pasitikiu, Viešpatie: * nenusivilsiu per amžius. – **A.** Tavim pasitikiu, Viešpatie: * nenusivilsiu per amžius.

K. Pakilsiu ir džiaugsiuos Tavo malone. – **A.** Nenusivilsiu per amžius.

K. Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai. – **A.** Tavim pasitikiu, Viešpatie: * nenusivilsiu per amžius.

Švč. Mergelės Marijos giesmė

Prieg. Visi, kuriuos man duoda Tėvas, ateis pas mane, * ir ateinančio pas mane aš neatstumsiu.

Lk 1 (*darome kryžiaus ženklą*) MANO SIELA ŠLOVINA,
p. 247.

Prieg. Visi, kuriuos...

Maldavimai

K. Kreipiamės į Viešpatį Kristų, kuris pakeis mūsų vargingą kūną ir padarys jį panašų į savo garbingąjį kūną; sakome Jam: – **A.** Viešpatie, Tu mūsų gyvenimas ir prisikėlimas!

K. Kristau, gyvojo Dievo Sūnau, Tu savo bičiulį Lozorių prikėlei iš numirusių, – prikalk gyvenimui ir garbei mirusiųosius, kuriuos brangiuoju savo krauju esi atpirkęs. – **A.**

K. Kristau, liūdinčiųjų Guodėjau, Tu meilingai šluostei ašaras mirusiųjų artimiesiems, – paguoski visus, kurie apverkia savo brangiuosius mirusius. – **A.**

K. Kristau Išganytojau, nuodėmės Nugalėtojau! Sutramdyk mumyse nuodėmės valdžią; – nors per nuodėmę turime mirti, bet per Tave tepasieksime amžinąjį gyvenimą. – **A.**

K. Kristau, žmonijos Atpirkėjau, pažvelk maloningai ir į tuos, kurie Tavęs nepažindami neturi vilties; – tegul ir jie įtiki pomirtinį gyvenimą ir prisikėlimą. – **A.**

K. Kristau, Tu aklaJam suteikei regėjimą, kad jis Tave pamatytų, – leisk greičiau išvysti Tavo Veidą tiems mirusiems, kurie iki šiol jo nemato. – **A.**

A. Kristau, mūsų žemiškosios padangtės būstui lemta suirti, suteik mums ne rankomis statytus amžinuosius namus danguje. – **A.**

TÈVE MŪSŲ, p. 45.

Malda

Dieve, tikinčiųjų džiaugsmė, teisiųjų gyvenime! Tu savo Sūnaus mirtimi ir prisikėlimu mus atpirkai; * būk atlaidus mūsų broliui (seseriai) ***, kad, Prisikėlimo paslaptį tikėjęs (-usi), * amžinosios palaimos džiaugsmo susilauktų. * Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. – **A. Amen.**

Pabaiga

Jei šioms pamaldoms vadovauja kunigas arba diakonas, baigiama taip:

K. Viešpats su jumis. – **A.** Ir su tavimi.

K. Telaimina jus visagalis Dievas – † Tėvas ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia. – **A. Amen.**

K. Eikite ramybėje. – **A.** Dėkojame Dievui.

Jei nėra kunigo nei diakono, pabaiga tokia:

K. Viešpats mus tepalaimina, tesaugo nuo visokio blogio ir tenuveda į amžinąjį gyvenimą. – **A. Amen.**

FMS.
1885.

LAIDOTUVĖS

Bažnyčia meldžiasi už visus mirusiuosius, bet katalikiškai laidoja tik savo narius, kurie krikščioniškai gyveno ar bent prieš mirdami atgailavo. Netinka primesti bažnytinių laidotuvių tiems, kurie jų patys nenorėjo arba gyveno ir mirė nekatalikiškai ar sąmoningai nusižudė.

Išlydėjimas iš namų

Ilaidotuves tinka eiti apsirengus tamsiais drabužiais, gimimėms – su gedulo ženklais. Karsto nešėjai užsisieva ant rankovės (du arba trys – ant kairės ir du arba trys – ant dešinės) juodą kaspiną su baltu kryželiu arba persijuosia tautinėmis juostomis ar rankšluosčiais.

Su numirėliu artimieji giminės (tėvai, vaikai, vyras, žmona, broliai, seserys) atsisveikina pabučiuodami galvą (kaktą) ir rankas arba kojas. Maži vaikai mirusiojo nebučiuoja.

Atejęs į šarvojimo vietą, kunigas pasveikina susirinkusiuosius ir taria jiems paguodos žodį, pvz.:

Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti: aš jus atgaivinsiu, – sako Viešpats.

Tada pašlaksto palaikus šventintu vandeniu. Paskui kalba maldą:

Kun.: Viešpats su jumis.

Visi: Ir su tavimi.

Melskimės. – Išgirsk, Viešpatie, mūsų maldas, kuriomis nuolankiai prašome tavo gailestingumo, ir mūsų brolių (seserį) ***, kuriam (kuriai) liepei apleisti šį pasaulį, priimk į šviesos bei ramybės šalį ir įvesk į garbingą savo šventųjų šeimą. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. **A. Amen.**

Prie šios maldos už mirusįjį galima prijungti arba netgi pirmiaų sukalbėti maldą už liūdinčiuosius:

Melskimės. – Gailestingasis Tėve, visokios paguodos Dieve, Tavo amžina meilė lydi mūsų žingsnius ir mirties sutemas paverčia gyvenimo aušra. Pažvelk, meldžiame, į gedinčius ir liūdinčius savo vaikus.

(Būk, Viešpatie, mūsų paguoda ir stiprybė, kad iš šito skausmo tamsos ir verksmo būtume pakelti į Tavo šviesą ir ramybę.)

Tavo Sūnus, mūsų Viešpats, savo mirtimi mūsų mirties geluonį išrovė ir mums gyvybę prisikėlimu sugrąžino. Todėl meldžiame: padėk prie Jo taip skubėti, kad, šio gyvenimo kelionę pabaigę, su savaisiais susitiktume ten, kur nuo mūsų akių nušluostysi kiekvieną ašarą. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. **A. Amen.**

Procesija į bažnyčią

Procesijos priekyje eina patarnautojas su kryžiumi, kunigas – prieš karstą. Tuo metu giedama psalmė su priegiesmiu.

Prieg. Džiaugsis Viešpačiu žmonės * prisikėlimo dieną.

Ps 51 PASIGAILĖK MANĖS, DIEVE, iš savo gerumo, * iš savo begalinio gailestingumo * sunaikink maištingus mano darbus.

2 Vėl nuplauk ir numazgok mano kalnę, * nuvalyk nuo manęs mano nuodėmę!

3 Savo maištingus darbus aš gerai pažįstu, * ir nuolat man prieš akis mano nuodėmė.

4 Tau, tikrai tau nusidėjau * ir padariau, kas pikta Tavo akyse.

5 Todėl esi teišus, kai mane kaltini, * ir teisingas, kai savo teisme mane pasmerki.

6 Štai su kalte esu aš gimęs, * ir mano motina su nuodėme mane pradėjo.

7 Tu trokšti tiesos ir nuoširdumo, – * tad širdies gelmėje išminties mane mokyk.

8 Apvalyk mane yzopu, ir būsiu tyras, * nuplauk mane, ir būsiu baltesnis už sniegą.

9 Leisk man išgirsti džiaugsmo ir linksmybės žinią, – * kaulai, kuriuos išvarginai, tepradžiunga.

10 Nugręžk savo veidą nuo mano nuodėmių * ir panaikink visas mano kaltybes.

11 Sukurk man tyrą širdį, o Dieve, * ir atnaujink manyje atsidadusią dvasią.

12 Neatstumki manęs nuo savo Artumo, * nenuimk nuo manęs savo Dvasios Šventosios.

13 Išganymo džiaugsmą man vėl sugrąžinki, * uoli dvasia mane tepalaiko.

14 Vesiū nedorėlius į Tavo kelią, * ir nusidėjėlius pas Tave sugrąžinsiu.

15 Iš kraujo kaltės mane išlaisvink, Dieve, * mano išganymo Dieve, – * tuomet mano liežuvis Tavo teismu skonės.

16 Viešpatie, praverk mano lūpas, * ir mano burna skelbs Tavo šlovę.

17 Juk džiaugsmą Tau teikia ne aukos, – * jei atnašaučiau deginamąją auką, Tu nepriimtum.

18 Dievui tikroji auka tai dvasia sugrudus, – * Tu, Dieve, nepaniekinsi širdies, * sugrudusios ir atgailaujančios.

19 Būk dosnus Zionui iš savo gerumo, – * tebus atstatytos Jeruzalės sienos.

20 Tada Tau patiks teisios aukos, – * deginamosios atnašos ir deginamosios aukos, – * ant Tavo aukuro jaučius tada atnašausim.

Prieg. Džiaugsis Viešpačiu žmonės * prisikėlimo dieną.

Bažnyčioje

Susipratę laidotuvių dalyviai, pirmiausia velionio artimieji ir giminės, atlieka išpažintį ir Mišiose priima šv. Komuniją. Po Komunijos maldos kunigas su arnotu, lydimas patarnautojų, nešančių šventintą vandenį ir smilkytuvą bei smilkalus, eina prie karsto. Atsistojęs prie karsto, atsigręžęs į susirinkusiuosius, kunigas pakviečia melstis ir visi kurį laiką tyliai meldžiasi. Po to giedama:

ATEIKITE, DIEVO ŠVENTIEJI, * Viešpaties angelai, pasitikite mūsų brolių (seserį). Priimkite jį (ją) * ir nuveskite prieš Aukščiausiojo Veidą.

Tepriima tave Kristus, kuris tave pašaukė, * o angelai tenuveda tave į Abraomo prieglobstį. Priimkite jį (ją) * ir nuveskite prieš Aukščiausiojo Veidą.

Amžinąjį atilsį duok mirusiam (mirusiai), Viešpatie, * ir amžinoji šviesa jam (jai) tešviečia. * Ir nuveskite prieš Aukščiausiojo Veidą.

Po to kunigas pašlaksto karstą šventintu vandeniu, tardamas:

Vandeniu ir Šventąja Dvasia Viešpats atgimdė tave amžinajam gyvenimui. Teatbaigia Jis dabar tai, ką pradėjo tavo Krikšto dieną.

Beria smilkalų į smilkytuvą ir sako:

Smilkalais pagerbiame tavo kūną, buvusį Šventosios Dvasios šventovė. Kaip šie smilkalų dūmai, mūsų maldos tekyla prieš Viešpaties Veidą, kad priimtų tave į savo garbės šventovę.

Kryžiaus ženklų juos laimina, nieko nesakydamas, ir pasmilko karstą. Po to kunigas kalba maldą:

Gailestingasis Tėve, į Tavo rankas mes atiduodame savo brolių (seserį) ***. Tvirtai tikime, kad jis (ji), kaip ir visi su Kristumi mirę, paskutinę dieną prisikels amžinajam gyvenimui.

(Tau nuoširdžiai dėkojame už visas malones, kurias jam (jai) suteikė šiame gyvenime. Jos yra mums Tavo

tėviško gerumo ir palaimingo bendravimo su Kristumi ir šventaisiais ženklas.)

Išgirsk, gailestingasis Viešpatie, mūsų maldas ir atverk mūsų broliui (seseriai) dangaus vartus. O mums, čia pasiliekančiams, padėk pasiguosti tikėjimo žodžiais, kol visi susitikime su Kristumi amžinam džiaugsmui su tavimi ir mirusiu mūsų broliu (mirusia mūsų sese-rimi). Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. **A. Amen.**

Baigus maldą karstas išnešamas. Išnešant karstą galima giedoti ar kalbėti šį priegiesmį:

DANGUN TELYDI tave angelai, tepasitinka tave ateinantį (ateinančią) kankiniai ir tenuveda į šventąją džiaugsmo būstinę.

Procesija prie kapo

Procesijoje prie kapo giedama psalmė su priegiesmiu:

Prieg. Tavęs šaukiuosi, Viešpatie!

Ps 130 IŠ NEVILTIES GILUMŲ tavęs šaukiuosi, Viešpatie! * Viešpatie, išgirsk mano balsą!

2 Tegul tavo ausys atsiveria maldavimui mano; * išgirsk ir būk gailestingas.

3 Jei tu, Viešpatie, paisytum kaltybių, – * Viešpatie, kas išliktų gyvas?

4 Betgi turi tu galią atleisti, * kad garbintume tave su baime.

5 Nekantriai laukiau Viešpaties pagalbos * ir jo žodžiu pasikliauju.

6 Labiau Viešpaties laukiu, * negu aušros – panaktiniai.

7 Labiau, negu aušros – panaktiniai, * Izraelis Viešpaties telaukia.

8 Nes Viešpats yra maloningas, * didi jo atpirkimo galybė.

9 Tikrai jis atpirks Izraelį * iš visų jo kaltybių.

10 Amžinąjį atilsį duok mirusiam (-iai), Viešpatie, * ir amžinoji šviesa jam (jai) tešviečia.

Prieg. Tavęs šaukiuosi, Viešpatie!

Prie kapo

Visiems atėjus prie kapo kryžiaus nešėjas stoja kiek toliau galvūgalyje. Padėjus karstą, atsisveikinimo žodį gali tarti mirusiojo artimieji ar kiti susirinkusieji. Po to kunigas šventina kapavietę:

Melskimės. – Dieve, Tavo gailestingumas teikia atilsį mirusiems, tad palaimink šį kapą ir pavesk jį sergėti vienam savo angelų. Kieno kūnas čia ilsėsis, tą išvaduok iš nuodėmių pančių, kad su tavo šventaisiais jis (ji) amžinai tavyje džiaugtųsi. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. **A.** Amen.

Po maldos kunigas šventintu vandeniu pašlaksto kapavietę ir karstą. Įleidus karstą į duobę taria:

Visagalis Dievas nusprendė mūsų brolių (seserį) pasišaukti iš šio gyvenimo pas save. Jo (jos) kūną šiandien atiduodame žemei, iš kurios buvo paimtas. Prisikėlęs

iš numirusių Kristus vėl atnaujins mūsų mirtinguosius kūnus ir padarys juos panašius į savo garbingąjį kūną. Paveskime savo brolių (seserį) *** Viešpačiui, kad priimtų jį (ją) į savo ramybę, o jo (jos) kūną prikeltų paskutiniąją dieną.

Tada kunigas gali pakviesti atlikti čia pateikiamą ar kitą panašią visuotinę maldą ar bent jos dalį:

Mūsų Viešpats Jėzus Kristus pasakė: „Aš esu prisi-
kėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, nors ir numirtų,
bus gyvas; ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane,
neragaus mirties per amžius.“ Melskime Viešpatį už
mūsų brolių (seserį) ***.

Tu verkei dėl Lozorius mirties; nušluostyk liūdin-
čiųjų ašaras.

A. Meldžiam Tave, išklausk mus!

Tu prikeldavai mirusiuosius; prikeltk mūsų brolių
(seserį) amžinajam gyvenimui. – **A.**

Tu pažadėjai rojų atgailaujančiajam piktadariui;
nuvesk šį mūsų brolių (šią mūsų seserį) į dangaus
džiaugsmą. – **A.**

Tu nuplovei mūsų brolių (seserį) Krikšto vandeniu ir
paženklinau šventuoju Patepimu; priimk jį (ją) į savo
šventųjų ir išrinktųjų šeimą. – **A.**

Tu maitinai mūsų brolių (seserį) Švenčiausiuoju savo
Kūno ir Kraujo sakramentu; priimk jį (ją) į savo am-
žinosios Karalystės puotą. – **A.**

Tu matai mus, liūdinčius dėl savo artimųjų mirties; sustiprink mus tikėjimo paguoda ir amžinojo gyvenimo viltimi. – **A.**

Po to kunigas sako:

Melskimės, kaip Viešpats Jėzus Kristus mus išmokė: Tėve mūsų...

Arba kalba šią maldą:

Meldžiame tave, Viešpatie, būk gailestingas šiam mirusiajam (šiai mirusiajai), kad už savo kaltes nebūtų baudžiamas (baudžiama), nes stengėsi vykdyti Tavo valią. Kaip čia tikėjimas jungė jį (ją) su tikinčiųjų būriais, taip ten Tavo gailestingumas tesuvienija jį (ją) su angelų pulkais. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. **A. Amen.**

Kun.: Amžinąjį atilsį duok mirusiam (mirusiai), Viešpatie.

Visi: **Ir amžinoji šviesa jam (jai) tešviečia.**

Kunigas triskart užberia žemės ant karsto, sakydamas:

Iš žemės mus, Viešpatie, sukūrei, ir davei mums kūną. Pikelk mus teismo dieną, mūsų Atpirkėjau.

Dera, kad ir dalyviai užbertų po tris žiupsnius žemės ar užmestų vieną kitą gėlių žiedelį. Užkasant duobę, giedama SVEIKA, KARALIENE ir VIEŠPATIES ANGELAS, p. 489, 46.

Galima dar pasimelsti už visus mirusiuosius, už tuos, kurie dėl tos mirties liūdi ir gedi, ir už tuos iš čia esančių, kuriems pirmiesiems teks stoti į Dievo teismą:

KRISTAU, IŠGIRSK MUS!

Kristau, išklausk mus!

Visas nuodėmes mirusiesiems atleisti teikis,
Skaistyklos kančias jiems palengvinti teikis,
Amžinojo gyvenimo džiaugsmu juos
apdovanoti teikis,
Verkiančius paguosti teikis,
Skausmo prislėgtuosius sustiprinti teikis,
Apleistuosius savo galia remti ir globoti teikis,
Mus pačius, šventai Tau tarnaujančius,
sustiprinti ir išlaikyti teikis,
Mūsų sielose dangaus ilgesį pažadinti teikis,
Mums malonę ištverti ligi galo Tavo meilėje
duoti teikis,

Melskimės. Visagali amžinasis Dieve, visų gyvųjų ir mirusiųjų Viešpatie! Tu jau iš anksto žinai, kurie dėl savo tikėjimo ir gerų darbų bus išganyti, ir esi jiems gailestingas. Mes Tave maldaujame: visiems šventiesiems užtariant, dėl savo tėviško gerumo atleisk visas nuodėmes ir bausmes tiems, už kuriuos meldžiamės, kurie dar gyvena žemėje ar jau yra nuėję į amžinybę. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. – A. Amen.

Tinka pagiedoti giesmę MARIJA, MARIJA, p. 604.

Mažo vaiko laidojimas

Iki septynerių metų mirę pakrikštyti kūdikiai ir vaikai laidojami panašiai kaip suaugusieji, tik kalbamos specialios maldos, kurios išreiškia Bažnyčios tikėjimą, jog jie jau yra

priglausti Dievo gailestingumo ir prašoma pagalbos liūdin-
tiems tėvams.

Vaikai šarvojami visiškai baltai. Iki ketverių metų abiejų
lyčių vaikai rengiami suknytėmis, o vyresnio amžiaus berniu-
kai – baltais marškinėliais ir mėlynomis kelnaitėmis. Mirusieji
vaikai apdedami rūtų ar kitų gėlių šakelėmis bei baltais žiedais.
Mergaitėms karsto galvūgalyje prisegamas rūtų vainikėlis; ber-
niukams toks vainikėlis segamas ant karsto viršaus, ties krūtine.
Jokių gedulo ženklų nedėvima.

Vaikų šermenyse giedamos giesmės Švč. Mergelei Marijai,
apie Dievo malonę ir Apvaizdą. Jei giedama VIEŠPATIES AN-
GELAS ar kalbamos kokios maldos už mirusiuosius, jos skiriamos
ne vaikelio, o kitų šeimos – giminės mirusiųjų naudai.

Užkasant duobę, giedama SVEIKA, JŪRŲ ŽVAIGŽDE,
p. 608, arba MARIJA, MARIJA, p. 604.

LAIDOTUVIŲ APEIGOS ŠARVOJIMO VIETOJE

Jei numirėlis iš šarvojimo vietos negabenamas į bažnyčią, o
palydimas tiesiai į kapines, kunigas ateina prie karsto, kur
jau yra susirinkę laidotuvių dalyviai. Atėjęs pasveikina susi-
rinkusiuosius, tardamas jiems paguodos ir vilties žodį. Tada
giedamas priegiesmis:

Meldžiame tave, Viešpatie, mūsų Dieve, priimk
ši mirusįjį (šią mirusiąją), už kurį (kuria) liejai savo
kraują. * Atmink, Viešpatie, kad esame dulkės, kad
žmogus nuvysta kaip žolė ir lauko gėlė.

Kun.: Gėda man, Viešpatie, ir baisu dėl nusikaltimų,
bet žinau, kad esi gailestingas. * Atmink, Viešpatie, kad
esame dulkės, kad žmogus nuvysta kaip žolė ir lauko gėlė.

Tada skaitoma Evangelijos ištrauka:

Jėzus bylojo savo mokiniams: „Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikite Dievą – tikėkite ir manė! Mano Tėvo namuose daug buveinių. Jeigu taip nebūtų, argi būčiau pasakęs: ‘Einu jums vietos paruošti!’? Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš. Kur aš einu, jūs žinote kelią.“ Tomas jam sako: „Viešpatie, mes nežinome, kur tu eini, tai kaipgi žinosime kelią?“ Jėzus jam sako: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenuėina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane“ (Jn 14, 1–6).

Išlydint giedama 51 psalmė (p. 511–512). Paskutiniojo užtarimo ir atsisveikinimo apeiga ir apeigos prie kapo atliekamos kaip aprašyta p. 513–518.

LAIDOJIMAS BE KUNIGO

Kai nėra kunigo ar diakono, apeigas mirusiojo namuose arba šarvojimo vietoje (p. 509–512 arba p. 519–520) bei kapinėse (p. 515–517) gali atlikti pasauliečiai. Jei laidoja pasaulietis, mirusiojo kūno pašlakstymas ir kapavietės pašventinimas praleidžiami.

VĖLINIŲ PROCESIJA

Lapkričio 2 dieną – visų mirusiųjų minėjimas kapinėse ir bažnyčioje. Todėl prieš Visų Šventųjų šventę sutvarkome artimųjų kapus. Mirusiųjų minėjimas pradedamas jau Vėlinių išvakarėse.

Procesijoje, kurioje penkiskart sustojama, giedama:

RŪSCIA DIENĄ amžiai lemia * pagal pranašystę
seną: * pelenai palaidos žemę.

2 Kaip tada visi drebėsime, * kai prieš Viešpatį sto-
vėsime, * atsakyti Jam turėsime.

3 Nuaidės baisus trimitas * ir minias nesuskaitytas *
šauks, kur sostas pastatytas.

4 Ims mirtis, gamta drebėti * ir numirėliai kalbėti, *
Teisiančiam atsakinėti.

5 Knygos bus atidarytos, * kur kaltybės surašytos, *
nusidėjėlių darytos.

6 Soste sėdintis Teisėjas, * nedorybėms paaiškėjus, *
baus atradęs nusidėjus.

7 Ką aš, vargšas, Jam sakysiu? * Užtarimo ką prašy-
siu, * kai kaltes savas išvysiu?

8 Viešpatie, piktiems siaubingas, * o silpniesiems
maloningas, * gelbėk ir mane, meilingas.

9 Mielas Jėzau, atsiminki * ir manęs nepaskandin-
ki, * bet nuo pražūties apginki.

10 Dėl manęs taip daug kentėjai, * net brangiausią
Kraują liejai, * išganyt mane norėjai.

11 Teikis, Jėzau, dovanoti, * leisk kaltes nusimaz-
goti, * kolei reiks į teismą stoti.

12 Kaltę jausdamas dejuoju * ir iš gėdos raudonuo-
ju, * Tu išgirsk, kaip aš váitoju.

13 Magdalenos pagailėjęs, * latrui dangų pažadė-
jęs, * būk ir man švelnus Teisėjas.

14 Mano maldos nevertingos, * bet Tu būk man
gailestingas, * nuo ugnies gink pražūtingos.

15 Tarp blogų nesulaikyki, * dešinėn mane statyki, * prie gerųjų priskaityki.

16 Kai pasmerksi prakeiktuosius, * liepsnai amžinai skirtuosius, * vesk mane pas išrinktuosius.

17 Nusizėminęs šaukiuosi, * iš visos širdies gailiuosi, * laimės iš Tavęs viliuosi.

18 Dieną rūšią ir verksmingą, * kai iš dulkių stebuklingai * kelsis nusikaltę žmonės,

19 Dieve, jiems atleisk maloniai; * Jėzau, būki gailestingas, * duok jiems atilsį laimingą.

Sustojus ir pertraukus giesmę, meldžiamasi už įvairius mirusiųsius; maldos tokios:

1 Melskimės. Dieve, Tu savo tarnus, kuriuos pašaukei į apaštalų įpėdinių eiles * ir suteikei jiems vyskupų bei kunigų garbę, * priimk ir į amžinąją jų šeimą.

2 Melskimės. Dieve, Tu mums įsakei gerbti tėvą ir motiną, * todėl maloningai pasigailėk mūsų mirusių tėvų, senelių ir prosenelių; * dovanok jiems nuodėmes ir leisk mums juos išvysti besidžiaugiančius amžinąja laime.

3 Melskimės. Dieve, Tu trokšti žmones išganyti ir dėl savo gerumo atleidi jiems nuodėmes, * tad ir mūsų broliams, seserims, giminėms bei geradariams, kurie jau yra palikę šį pasaulį, * Švenčiausiajai Mergelei Marijai ir visiems šventiesiems užtariant, leisk pasiekti amžinąją laimę.

4 Melskimės. Dieve, Tavo gailestingumas teikia atilsį mirusiems, * tad atleisk nuodėmes savo žmonėms, kurių kūnai čia ir kitur ilsisi Kristaus globoje. *

Tegul, išvaduoti iš visų kaltybių, jie su Tavimi amžinai džiaugsis.

Visos šios maldos baigiamos taip:

Kun.: Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: **Amen.**

Penktajame sustojime giedamas kuris nors priegiesmis iš laidotuvių apeigų (p. 501), o po kreipinių ir atsakų

5 Melskimės. Dieve, visų žmonių Kūrėjau ir Atpirkėjau, atleisk visas bausmes mirusiems; * mūsų karštai užtariami, jie tegauna atleidimą, * kurio visada troško. * Tu gyveni ir viešpatauji per amžius.

Visi: **Amen.**

Kun.: Amžinąjį atilsį duok mirusiems, Viešpatie.

Visi: **Ir amžinoji šviesa jiems tešviečia.**

Kun.: Tegul ilsisi ramybėje.

Visi: **Amen.**

Galiausiai giedama SVEIKA, KARALIENE, p. 489 ir VIEŠPATIES ANGELAS, p. 46, MARIJA, MARIJA, p. 604.

Vėlinių dieną kiekvienas kunigas gali laikyti trejas Mišias: 1) už paprašytus mirusiuosius, 2) už visus mirusiuosius ir 3) Šventojo Tėvo intencija. Galima gauti visuotinius atlaidus mirusiųjų naudai (žr. p. 167–168).

GIESMĖS

Giesmė – Dievą mylinčios širdies kalba ir tikinčiųjų bendrumo ryšys. Bažnyčia trokšta, kad visi pamaldų dalyviai giedotų. Kas gieda, dvigubai meldžiasi.

Mišių giesmės įdėtos šio maldyno p. 525–549, procesijos 145–147, giesmių rodyklė 623–633.

MIŠIŲ GIESMĖS

Šiame skyriuje pateikiamas nemažas pluoštas giesmių, kurias galima giedoti vietoj Romos mišiolų nekintamųjų ir kintamųjų giedojimų.

Autentiški **nekintamieji** Mišių giedojimai yra šie: malda-vimai KYRIE arba VIEŠPATIE, PASIGAILĖK, p. 115; garbės himnas GARBĖ DIEVUI AUKŠTYBĖSE, p. 116; Tikėjimo išpažinimas TIKIU Į VIENĄ DIEVĄ, p. 119; ŠVENTAS, p. 122; Viešpaties malda TĖVE MŪSŲ bei TAVO VALDŽIA, p. 126; DIEVO AVINĖLI, p. 127, ir visi atsakai į kunigo giedamus kreipinius. Visus šiuos giedojimus dera giedoti bent per pagrindines Mišias (sumą).

Vietoj nekintamojo autentiško giedojimo galima pasirinkti jam skirtą giesmę (parafrazę). Taip daryti tinka ypač vadina-mosiose pusiau giedotinėse Mišiose. Nedera keisti nekintamąjį giedojimą ne jam skirta giesme.

Kintamieji Mišių giedojimai – tai įžangos, tarpiniai, atnašų ir Komunijos giedojimai. Vietoj čia pateikiamų kintamųjų

giedojimų galima giedoti giesmes, pritaikytas liturginiams laikams (advento, Kalėdų, gavėnios, Velykų) arba šventėms (Jėzaus, Marijos, šventųjų).

Ilgesnių giesmių nebūtina giedoti visus posmus: užtenka parinkti vieną kitą, žiūrint, kiek trunka atitinkama Mišių dalis.

Negiedama, kai reikia visiems bendrai kalbėti kurią nors Mišių maldą: PRISIPAŽĖSTU, p. 115; TEPRIIMA, p. 121; VIEŠPATIE, NESU VERTAS, p. 128, taip pat per Eucharistijos maldą.

Giesmė prieš Mišias

PULKIM ANT KELIŲ, visi krikščionys, * didžiai ištroškę Jėzaus malonės! * Su ašaromis Dievui dėkokim, * tą Mišių auką Jam paaukokim.

2 Suklaupę meldžiam, Jėzau saldžiausias, * maldas priimki mūsų karščiausias; * mus išmokyki Dievą pažinti, * vykdyt Jo valią ir Jį garbinti.

3 Ugdyki žemėj meilę, ramybę; * mirusiems teiki dangaus linksmybę; * gyviems sveikatą, metų geriausių * duok per tą auką Mišių švenčiausią.

4 Puolam po kojų, Jėzau meilingas, * nepaisyk kalčių, būk gailestingas; * viltį padėjom aukoje Tavo, * visus mus glauski prie Širdies savo.

5 Savo malonę duok mums patirti, * neleiski niekam nuodėmėj mirti; * duok Tave, Jėzau, karštai mylėti, * paskui per amžius danguj regėti.

Pradžia

(Tinka ir liturginių laikų bei švenčių giesmės)

A JĖZAU, GERIAUSIAS MANO GLOBĖJAU, * Tavo malone pasitikėjau. * Tu mano šviesybė, * Tu mano stiprybė, o Jėzau!

2 Graudžiai gailiuosi Tau nusidėjęs, * Viešpaties savo išsižadėjęs. * Dabar atgailosiu: * visas apraudosiu kaltybes.

3 Mano kaltybės buvo didžiausios: * įžeidžiau Dievą, Tėvą geriausią. * Koks didis šaltumas * ir nedėkingumas Kūrėjui!

4 Tavo malonę šventą atgavęs, * iš kaltės pančių išsivadavęs, * Tau uoliai tarnausiu * ir nebeužgausiu, o Jėzau!

B DIEVE, ARČIAU TAVĖS veržias širdis, * jokia kančia kely nesulaikys. * Skambės tyli giesmė * net pro skausmų gelmes: * Dieve, arčiau Tavęs, * arčiau Tavęs!

2 O, panardink gelmėj savo Širdies – * lai tylią raudą ji sielos girdės. * O, kaip bus maloni * kančia, kuri nuves, * Dieve, arčiau Tavęs, * arčiau Tavęs!

3 Nors ir paliks mane draugai visi, * ir sielon nusi-
leis naktis tamsi, * pro ašaras žibės * vilties žvaigždė ir
ves, * Dieve, arčiau Tavęs, * arčiau Tavęs!

4 Kai amžinybė jau laimėta bus, * nuskaidrins jos
šviesa žemės skausmus, * ir laimės be ribų * jau niekas
nesudrums, * Dieve, arti Tavęs * gyvenant mums.

C UŽDEGTOS JAU ŽVAKĖS, Mišios bus tuojau, *
Jėzau, prie altoriaus ir aš atėjau.

2 Ačiū, geras Jėzau, kad mus taip myli, * už mus dangaus Tėvui atnašą rengi.

3 Širdingų maldelių, Jėzau, neatmesk; * leisk Tave mylėti ir dangun nuvesk.

Maldavimai

A JĖZAU, EINU aš pas Tave, * imki mane Tu pas save, * savo globoj laikyk mane, * Jėzau, meldžiu Tave, * o, išklausk mane.

2 Mokyk mane, karštai prašau, * meile Tau degti dar labiau * ir Tau tarnauti dar uoliau, * Jėzau, meldžiu Tave, * o, išklausk mane.

3 Manąją širdį Tu pakeisk, * niekad čia, žemėj, neapleisk, * amžiais danguj gyventi leisk, * Jėzau, meldžiu Tave, * o, išklausk mane.

B EINU ŠTAI AŠ, JĖZAU, prie Tavo altoriaus, * Tave visa širdžia pagarbinti noriu. * Tu žmones mylėjai, Tu ir mane myli, * girdi mano maldą, nors paslėptas tyli.

C ATLAIDUMO Tau nestinga, * Tėve, ranką gailętiną * mums ištiesdamas, atleiski, * Kyrie, eleison!

2 Jei į nuodėmę įkrisčiau, * nepasmerki, Jėzau Kristau, * nusidėjėliui atleiski, * Christe, eleison!

3 Kai kalta širdis vaitoja, * Viešpatie Dvasia Šventoji, * Suramintoja, atleiski, * Kyrie, eleison!

D PASIGAILĖK MANĖS, O VIEŠPATIE, * pasigailėk, o geras Kristau! * Savo kaltes Tau išpažistu, * pasigailėk manęs, * pasigailėk manęs!

E MŪSŲ VIEŠPATIE MEILINGAS, * Tau mes siunčiame maldas. * Žemės kelias apgaulingas * štai paliko mums žaizdas. * Tėve, teikis mus priglausti * ir suklydusių nebausti. * Kyrie, eleison, Kyrie, eleison!

F SUTELK VISUS šventoj rimty * Sūnaus aukoj, širdžių taikoj * Tave pagarbint, Viešpatie!

2 Sutelk jausmus, sutelk mintis * Sūnaus aukoj, širdžių taikoj * Tave pagarbint, Viešpatie!

3 Ir leisk visiem šventa rimtim, * Sūnaus dvasia, širdžių taika * Tave pagarbint, Viešpatie!

G AŠ EINU, O DIEVE, melstis prieš altorių: * už kaltes čia tyliai permaldauti noriu.

2 O gerasis Tėve, teikis man atleisti: * daugiau pasiryžtu Tavęs neižėisti.

3 Su Tavim, Jėzuli, noriu aš aukotis – * maldauti Dievulį ir Jam padėkoti.

Garbės himnas

A TESKAMBA Viešpačiui aukščiausiam * balsai neilstančios garbės! * Mes garbinti Jo nepaliausim, * kol mūsų gyvastis tesės.

Nes Jo sutverta visa žemė, * erdvės beribė ir dangus, * Jis apgina mus nuo žabangų, * maitina, puošia, saugo mus, * maitina, puošia, saugo mus.

B GARBĖ AUKŠČIAUSIAM DIEVUI, Trejybėje vienam, * kurs gaivina meilingai kūrinijos visatą, * ir visur rūpestingą Jo gerumą mes matom. * – Garbė, garbė aukščiausiam, nemirtingam amžių Karaliui, Dievui, * vienam Trejybėje!

2 Garbė aukščiausiam Dievui, Trejybėje vienam, * kurs visų tautų žmones tartum Tėvas globoja, * Atpirkimo malonių jiems gausiai dovanoja. * – Garbė, garbė...

C GARBĘ DIEVO visagalio * skelbk aukštybėse, dangau! * O per savo gerą valią * žemėn taiką nešk, žmogau!

2 Viešpatie, dangaus Valdove, * koks didingas Tu esi! * Lenkiamės prieš Tavo šlovę * dėkingumo žavesy.

3 Jėzau Kristau – Avinėli, * Tėvo dangiška Auka, * šalink mūs kalčių šešėlį * pasigailinčia ranka!

4 Tave vieną, didį, šventą * adoruojam širdyse, * kur ateis apsigyventi * Suramintoja Dvasia.

D GARBĖ AUKŠTYBĖSE Tau, Viešpatie, * ramybė žemėj gerai valiai! * Meldžiu Tave, o Visagali, * atlaidžią rodyk savo galią, * meldžiu Tave, o Visagali, * atlaidžią rodyk savo galią.

E GARBĖ TAU BEGALINĖ, * garbė Tau amžina! * Dangus jos netalpina, * ir žemė jos pilna! * Garbė Tau, mūsų Tėve, * ir Dvasia, ir Sūnau! * Garbė, gerasis Dieve, * skambės per amžius Tau!

F GARBĖ TAU, VIEŠPATIE, už amžinąjį taką * nuo žemės dulkių lig dangaus žvaigždžių. * Garbė už saulę, kur kas rytas teka, * ir už didybę mūs mažų širdžių.

G MĖLYNOJ AUKŠTUMOJ * kiek yra žvaigždelių, – * tiek garbės suskambės * Tau, Jėzau, giesmelių.

2 Tamsioje girioje * kiek yra šakelių, – * tiek garbės suskambės * Tau, Jėzau, giesmelių.

3 Kiek žalių kvepiančių * pievose žolelių, – * tiek garbės suskambės * Tau, Jėzau, giesmelių.

4 Amžinoj būsenoj * kiek yr valandėlių, – * tiek garbės suskambės * Tau, Jėzau, giesmelių.

Tarpiniai giedojimai

Po pirmojo Mišių skaitinio eina atliepiamoji psalmė, į kurios kiekvieną posmelį atsiliepiama šiais priegiesniais:

Adventui

Mano širdis į Tave, Viešpatie, kyla: * išmokyk mane takais Tavo eiti.

Kalėdų laikui

Mato visas pasaulis * išganingąjį Dievo veikimą.

Kristaus Apsireiškimui ir Krikštui

Viešpatie, Tave garbins * visos žemės tautos.

Gavėniai

Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * mes esame Tau nusidėję.

Didžiajai savaitei

O Dieve, mano Dieve, * kodėl mane apleidai?

Velykų laikui

Šią dieną laimingą Viešpats padarė. * Džiūgaukim, kelkim linksmybes!

Nuo Šeštinių iki Sekminių

Kai žengė Dievas aukštin, – linksmybė aidėjo, *
gaudė trimitai Viešpačiui žengiant.

Sekminėms

Viešpatie, atsiųsk savo Dvasią * ir atnaujink žemės
veidą!

Eiliniam laikui I

Viešpatie, Tavo žodžiai * yra dvasia ir gyvenimas.

Eiliniam laikui II ir gedulinėms Mišioms

Ilgis Tavęs mano siela, * Viešpatie, mano Dieve!

Švč. Mergelės Marijos šventėms

Didžių dalykų padarė man Visagalis, * ir šventas
yra Jo vardas!

Šventųjų dienoms

Visuomet aš Viešpatį gerbsiu, * Juo mano siela di-
džiuosis.

Po antrojo skaitinio giedamas posmelis prieš Evangeliją. Ne
gavėnioje prieš posmelį ir po posmelio du ar tris kartus giedama
Aleliuja. Gavėnioje: **Garbė Tau, Kristau, dieviškasis Žodi!**

Tikėjimo išpažinimas

TIKIU Į DIEVĄ TĖVĄ, p. 46 (119).

A MES TIKIM DIEVĄ, Tėvą aukščiausią, * kuris
sutvėrė dangų ir žemę, * kurs visa žino ir visa gali, * iš
kurio visa gyvybė semia.

Tikim Jo Sūnų, mūs Atpirkėją, * ir Šventą Dvasią, mūsų Guodėją.

Tvirtai mes tikim ir išpažįstam, * ko Kristus moko savo Bažnyčioj. Amen. Amen.

B TAVE MES TIKIM, Trejybės vienas Dieve, * – Tėvą ir Sūnų, ir Švenčiausiąją Dvasią. * Esi Kūrėjas, visos būties šaltinis, * iš Tavęs trykšta malonės begalinės.

2 Mes išpažįstam: aukojos Atpirkėjas, * visos žmonijos išgelbėti atėjęs. * Tikim pagalba Bažnyčios ir šventųjų, * tikim, kad laukia dangus ištvermingųjų.

C MES TIKIM DIEVĄ Tėvą visagalį, * Kūrėją žemės ir dangaus: * ką regime ir ko pasiekt negali * akis nu-stebusio žmogaus.

2 Mes tikim Jėzų Kristų, Dievo Sūnų, * Jis Žodis Amžinos Tiesos, * iš Tėvo gimusi mintis bekūnė, * Šviesa iš kuriančios Šviesos.

3 Mes tikime gaivinančiąją Dvasią, * ateinančią iš Tėvo ir Sūnaus, * Ji įkvepia šventųjų žygių drąsą, * kalbėjus pranašams seniaus.

4 Mes tikim Kristaus šventąją Bažnyčią, * kuri, apaštalų krauju, * išpažinėjų darbu pastatyta, * vis žėri žavesiu nauju.

5 Mes tikim savo atgimimo Krikštą, * prisikėlimą iš mirties * ir dievišką gyvenimą, kurs šviečia * iš amžinosios ateities.

D TIKIU TAVE, Kūrėjau Viešpatie, * ir Tavo Sūnų Jėzų Kristų, * ir Šventą Dvasią išpažįstu, * Tave, Trejybe, melsti drįstu. (2 kartus.)

Tikiu, tikiu, tikiu į Tave, Dieve!

E TIKIU TAVIM, o Dieve, nes Tu esi Tiesa! * Tikiu: Bažnyčioj moko pati Šventa Dvasia! * Pasitikiu, o Jėzau, nes ištikimas Tu! * Dar niekad neapvylei maldavimų karštų!

F TIKIME, tikime, kad dangus ir žemė praeis, * o Dievo žodžiai nepraeis! (3 kartus.)

G MANO JĖZAU, VISĄ LAIKĄ * vesk už rankos savo vaiką. Savo mokslą duok suprasti * ir į dangų kelią rasti.

2 Žodžio švento, žodžio gero * duok klausytis man kaip dera. * Duok pažinti, duok pamilti * ir aukštyn, aukštyn vis kilti.

Atnašavimas

(Tinka ir liturginių laikų bei švenčių giesmės)

A O DIDIS DIEVE, Visagali, * Tau supas jūros, ežerai * ir vėjo lenkiama gėlė, * ir žemės džiaugsmas, ir vargai. * – Išgirski mūsų karštą maldą, * globok mūsų kraštą visados, * Tu tėviška ranka pridenki * tą mielą šalį Lietuvos.

2 Tu rymai kryžkelėse mūsų * nuo amžių Rūpintojėliu, * jei mes kančių verpetuos būsim, * o, nepaliki mūsų vienų. * – Išgirski...

3 Nors blaškos audros, dreba žemė, * kraujais vis plūsta žmonija, * jei Dievas su mumis gyvena, * nelieka baimės širdyje. * – Išgirski...

B O JĖZAU, AMŽINOJI Tu meilė man esi, * gyvenimo gražioji žvaigždė mano šviesi. * Tu džiaugsmas

pažadėtas, ramybė ir viltis, * Tu man dangus žvaigždėtas, gyvybės paslaptis.

Širdis be Tavęs džiūsta, be Tavęs vien naktis, * gyvybės kvapas žūsta, be Tavęs vien mirtis. * – O Jėzau, amžinoji Tu meilė...

C BEGALINIS VIEŠPATIES PASAULIS: * žemė, žvaigždės ir dausų keliai. * Šiapus saulės ir anapus saulės * šviečia vien tik jojo spinduliai.

2 Begalinė upė Dievo laiko: * be pradžios, be galo, be krantų. * Jo ranka jos amžių srovę laiko, * ir Jo rankoj esam aš ir tu.

3 Garbę, šlovę Viešpačiui pasaulio * duokim, siųskim mes aidais giesmių, * su dangum ir su žeme, su saule, * pilna širdžia kvepiančių maldų.

D PRIIMK, O TĖVE visagali, * šią Ostiją nekaltą! * Aukojam širdį, protą, valią, * apverkę savo kalte.

2 Aukojam taurę tyro vyno, * vandens mažytį lašą, * nemarią viltį atgaivinę, * dangaus stebuklo prašom!

E PRIIMKI, DIEVE, mūsų auką * per kunigo rankas! * Tegul ji atleidimo šaukia * už mūs visų kaltes! * Tegul ji atleidimo šaukia * už mūs visų kaltes!

2 O Viešpatie, kaip auką mielą * priimki Tu ir mus! * Aukojam savo kūną, sielą, * mintis ir siekimus. * Aukojam savo kūną, sielą, * mintis ir siekimus.

F LYDĖK MŪS ŽINGSNĮ lig altoriaus, * kai nešam auką Tavo šlovei, * Viešpatie!

2 Kai nešam auką Tavo šlovei, * priimk ir maldą
sesių, brolių, * Viešpatie!

3 Ir laimink, laimink ant altoriaus * ir mus, ir auką
Tavo šlovei, * Viešpatie!

G KUNIGAS AUKOJA Ostiją ir vyną. * Dievas Tėvas
žiūri į tą auką gryną.

2 Ką gi aš padėsiu, Dieve, Tau po kojų? * Imk Tu
mano širdį – Tau aš ją aukuju.

Po dėkojimo giesmės

Pasirinktinai pagiedama viena iš giesmių, atitinkančių
ŠVENTAS, ŠVENTAS, ŠVENTAS, čia pat, arba GARBĖ TAM,
KURS ATEINA, p. 537–538.

„Šventas“

A ŠVENTAS, ŠVENTAS, ŠVENTAS, Viešpatie ga-
lybių! * Dangūs, žemė lenkias Tavajai didybei. * Tu
tik vienas šventas – Osana aukštybėj! * Kyla giesmės,
maldos į Tave, Trejybe.

B TAVO YR DANGŪS ir žemės grožybė, * Tavo
žvaigždynai ir metų laikai. * Lenkias pasaulis prieš Tavo
galybę, * gieda Tau garbę visi kūriniai.

Šventas, šventas, šventas Galybių Dievas, * šventas,
šventas, šventas Galybių Dievas! * Pilnas yra dangus
ir žemė Jo garbės!

C ŠVENTAS, ŠVENTAS, AMŽIAIS ŠVENTAS, *
Dieve dvasios karžygių, * ženklai pas mus apsigyventi! *
Viešpatie, Tau nėr lygių!

Kai galybėj ateini, * žemė ir dangus pilni * Tavo dieviškos garbės, * Tavo dieviškos garbės. * Lai Osana, šventas, šventas, * Tau aukštybėse skambės!

D PAŠVENTINK AUKĄ šią malonią, * jina! Tava te-
būna. * Pakeiski vaisių žemės klonio * į Kristaus Kraują,
Kūną. * Tegu stebuklas Tavo galios * paruoštą auką
lydi, * o šventas, šventas Visagali, * o amžių Dieve didis!

E ŠVENTAS DIEVE VISAGALI, * šventas, šventas
amžinai! * Visos lenkiasi Tau šalys * ir žmogus, ir an-
gelai.

Tau žolelė krauna žiedą, * dega žaros raudonai, *
Tau ir mūsų širdys gieda: * Šventas, šventas amžinai!

F O ŠVENTAS, ŠVENTAS Visagali, * Tu amžinoji
Išmintis. * Žmogaus pasotinti nieks negali, * Tavęs vis
ilgisi širdis.

Tau giedam giesmę su žvaigždynais, * su lakštute
tamsoj nakties, * su angelais, su serafinais, * Osana
šaukiam iš širdies!

G ŠVENTAS, ŠVENTAS, ŠVENTAS, – * dangų gieda
angelai. * Šventas, šventas, šventas, – * čia mes pritariam,
vaikai.

„Garbė Tam“

A PRIEŠ TAVO ALTORIŲ štai nuolankiai klūpom *
ir auką aukojame Tavo Sūnaus, * ir meldžiam Tave
širdimi mes ir lūpom: * suteik mums palaimą iš aukšto
dangaus!

2 Nes toji auka Tau labiausiai patinka, * Tau ją paaugojo mieliausias Sūnus. * Dėl nuopelnų Jo Tu ranka gailestinga * palaimink mūs darbus, laukus ir namus.

B PALAIMINTAS VIEŠPATS, kurs lankos pas mus, * kurs neša ramybę ir guodžia skausmus; * palaimintas Viešpats, Karalius širdžių, * jam skambų Osana giedokim džiaugsmu.

C DIDINGAS TU, kurs ateini * liepsnodams Viešpaties vardu! * Mūs žemė ir dangus pilni * Tautosios pergalės aidų. * Aukštybių amžinu Osana * pripildei jau ir širdį mano.

D GARBINGAS TU, kurs ateini, * Golgotos auką gaivini, * o Jėzau, Dieve maloningas! * Tau gieda chorai amžini, * ir mes, ant kelių puldami, * maldaujam: būki gailestingas!

E OSANA, Viešpatie, osana, – * kai ant altoriaus ateini! * Esi Tu dangiškoji mana, * Krauju ir Kūnu mus peni. * Tau giedam, meilės kupini: Osana, osana, osana, Viešpatie, osana!

F O OSTIJA ŠVENTOJI, * ant rankų pakelta, * lyg baltas žiedas rojaus * skaisti ir nekalta. * Kvepi kviečiais tėvynės * ir lauko gėlėmis. * Čia Jėzus Kristus gimė, * gyvena su mumis.

2 O dieviškoji Taure, * ant rankų pakelta, * šauki į meilę taurią, * kad keltųsi tauta. * Čia Jėzaus Kristaus Kraujas, * kuriuo atpirko mus, * gyvybę žada naują * ir amžinus namus!

Po Eucharistijos įsteigimo pasakojimo

MES SKELBIAME, Viešpatie, Tavo mirtį * ir išpažįstame Tavo prisikėlimą, * laukdami Tavęs ateinant.

KRISTUS MIRĖ, * Kristus kėlės, * Kristus, Kristus vėl ateis!

Toliau iki Viešpaties maldos susikaupti klausomės Eucharistijos maldos skaitymo arba meldžiamės tylomis.

Viešpaties malda

TĖVE MŪSŲ, p. 126.

Prieš Komuniją

A PRIEŠ TAIP DIDĮ SAKRAMENTĄ * Jėzaus Kūno, Kraujo švento * pulkim ir karštai tikėkim, * garbinkim Jį ir mylėkim.

2 Jis paliko Testamentą, * tą Švenčiausią Sakramentą: * čia Jis peni mus ir laukia, * prie savęs meilingai traukia.

3 Garbė Tėvui Sutvėrėjui * ir Jo Sūnui Atpirkėjui, * Šventai Dvasiai ir tikramui * Dievui, Trejybės vienamui.

B ŠTAI AVINĖLIS, žmonijos gyvybė, * auką aukojęs už mūsų kaltybes. * Žemės keleivį prie kryžiaus vadina * ir amžinybės vandenių gaivina.

2 Vilties netekę, širdyse išdžiūvę, * pikto pasaulio pinklėse įkliuvę, * kreipiam į kryžių akis ašarotas, * švinta ramybė, nors kelias miglotas.

C DIEVO AVINĖLI ŠVENTAS, * sunaikintojau klaidos, * mirtį pats už mus iškentęs, * pagailėk širdžių raudos.

2 Dievo Avinėli šventas, * sunaikintojau klaidos, * mirtį pats už mus iškentęs, * pagailėk dėl šios aukos.

3 Dievo Avinėli šventas, * šalin nuodėmes tautos, * mirtį pats už mus iškentęs, * duok mums dangiškos taikos.

D DVASIA VILTIM PRAŽYDO, * Tavęs ilgėtis drįsta, * ateik į mano širdį, * ateik, o geras Kristau! * – Dvasia pradžiugus kaista, * malonė sielą valo, * meldžiu mane prileisti * prie savo meilės stalo.

2 Nušvinta man lyg saulė * žmogybė ir dievybė, * atgimstu vėl iš naujo * šventoj širdžių vienybėj. * – Gyvent mane prikelei, * gerasis mano Kristau, * garbė, dėka ir meilė * tik Tau širdy pražysta.

E O DIEVO AVINĖLI, gyvybe amžinoji! * Tu savo kryžiaus auką už mus čia pakartoji. * – Paslaptimi šventąja nuo mūsų prisidengęs, * vėl ateini mūsų gelbėt, į Ostiją nužengęs.

2 O Dieve, neverti mes ateit prie Tavo stalo, * bet vargšės sielos trokšta mylėt Tave be galo. * – O Jėzau, mūsų džiaugsme, gyvenk, alsuok tarp mūsų, * nes be Tavęs vien skausmas, nes be Tavęs pražūsime.

F DIEVO AVINĖLI, nuodėmę išdildęs, * lenki tiesai mūsų širdis, * pasigailėk mūsų!

2 Dievo Avinėli, nuodėmę išdildęs, * lenki gėriui mūsų širdis, * pasigailėk mūsų!

3 Dievo Avinėli, nuodėmę išdildęs, * lenk malonei mūsų širdis, * suteik mums ramybę!

G DIEVO AVINĖLI, * kuris naikini pasaulio nuodėmes, * pasigailėk mūsų!

2 Dievo Avinėli, * kuris naikini pasaulio nuodėmes, * pasigailėk mūsų!

3 Dievo Avinėli, * kuris naikini pasaulio nuodėmes, * suteik mums ramybę!

Komunija

(Tinka ir liturginių laikų bei švenčių giesmės)

A JĖZAU, PAS MANE ATEIKI, * savo meilę man suteiki. * Sielų drauge mylimiausias, * ak, ateik, ateik, brangiausias.

2 Tavęs ilgiuos šimtą kartų, * be Tavęs gyvent apkarto. * Šimtą kartų Tave šaukiu: * Ateik, Jėzau, Tavęs laukiu!

3 Tuščios žemiškos linksmybės, * pilnos, kaip tulžies, kartybės. * Tik Tu, meile begaline, * vienas šildai man krūtinę.

4 Be Tavęs ašai nerimstu, * nuolat nuliūdiman grimztu, * todėl Tau, širdžių paguoda, * savo širdį atiduodu.

5 Neverti mes esam žmonės * tokią brangią gaut malonę; * tik ištarki žodį vieną, * ir bus sielai laimės diena.

6 Ženk, o Jėzau, nevėluoki, * iš tamsos mane vaduoki. * Teikis man silpnam padėti, * duok danguj save regėti!

B GARBINK, SIELA, ATPIRKĖJĄ, Viešpatį brangiausią, * kurs mums duoti panorėjo dovaną kilniausią. * Meilės dovanas parengęs, duoda savo Kūną, * iš dangaus pas mus nužengęs, Ostijoje vis būna.

2 Savo meile sužavėjo sielas nekaltąsias, * ugnimi dangaus lytėjo širdis neramiąsias. * Ten sukūręs meilę gausią, ilgesį gesina * ir malone prakilniausia prie savęs vadina.

3 „Eikit pas mane visi jūs, kas varguose esat, * per gyvenimo pavojus sunkią naštą nešat. * Aš visus jus atgaivinsiu vandenių gyvuoju, * skaudžią sielą nuraminsiu džiaugsmu dangiškuoju.“

C ŽENK IŠ AUKSO TAURĖS, Viešpatie, pas mus: * būki mūsų svečias mylimas, brangus. * – Kviečiam, prašom iš visos širdies: * ženk į mūsų sielas, laukiančias Tavęs!

2 Mūsų akys žiūri ilgesiu didžiu * į namelį šventą, kur slepiesi Tu. * – Kviečiam...

3 Mūsų rankos tiesias į Tave aukštai, * mes maldaujam, šaukiam, o, ateik čionai! –

4 Tebūnie mūsų lūpos Tau taurė graži, * nepaniekink, Jėzau, kad mes taip maži. –

5 Tebūnie mūsų širdys antras Tau dangus, * mūsų meilės puoštas sostas Tau gražus. –

D ATEIK, ATEIK, gerasis Jėzau, * širdžių ramybe amžina! * – Paimk, apsupki mano sielą * ir neapleisk jos niekada.

2 Pasiilgęs aš Tavin veržiuosi * per aibes žudančių dyglių. * – Ne kartą puolu, bet tikiuosi – * Tave pasiekus, bus ramu.

3 Tu džiaugsmo tyrojo šaltinis, * jaunystę amžina duodąs. * – Prie Tavo dieviškos krūtinės * širdis varguolė laimę ras.

4 Tu – didis Dievas, aš – dulkelė, * bet Tavo meilė be ribų * – apvilkti mano sielą gali * gražiu skaistybės rūbeliu.

5 Ateik gi, Jėzau! Mano kelias, * kai nėr Tavęs, sunkus, sunkus. * – Priglausk kaip motina vaikeli, * riedėjus ašara nudžius.

E TU ESI ALTORIAUS mažame namely, * pasislėpęs lauki Ostijoj baltoj. * Prieš Tave, o Jėzau, aš klumpu ant kelių, * pasiguosti noriu ilgesio maldoj.

2 Kaip rasa gaivina tėviškės gėlynus, * sidabru nušvitus žieduose laukų, * taip ir Tu, o Jėzau, sielą atgaivinęs, * amžinai palieki su manim kartu.

3 Kaip skaisčiausia saulė, Viešpatie gerasis, * iš altoriaus tiesiai pas mane eini. * Kur didesnę meilę žemėje atrasiu, * jei ne Tavo, Jėzau, mylinčioj Širdy.

4 Tu esi altoriaus mažame namely. * Aukso taurėj šviečia Ostija balta. * Aš iš meilės, Jėzau, suklumpu ant kelių – * Tavo meilei skamba giesmės ir malda.

F NUŽENK, ŠVENČIAUSIAS SAKRAMENTE, *
 į sielos alkanas gelmes! * Tada tik šviesią džiaugsmo
 šventę * Trejybės garbei siela švęs.

2 Nuženki, Jėzau, iš aukštybių * žvaigždėtu padan-
 gių keliu, * paskleisk šviesos, įdiek stiprybės, * atnešk
 antgamtinių jėgų.

3 Ateina Jis skaistus, žvaigždėtas, * gražus kaip te-
 kanti aušra! * Aš, Jo gerumo sužavėtas, * pravirksiu
 džiaugsmo ašara.

4 Marija, Motina meilinga, * šventieji Dievo ange-
 lai, * priimkit Svečią gailestingą: * giedokit „Šventas“
 nuolankiai.

5 Tikiu, nes Jis mane gaivina, * viliuos, nes teikia
 man vilties; * myliu, nes pats Jisai vadina * prie savo
 dieviškos Širdies.

G MIELAS JĖZAU, KURS iš meilės * pas mus vargšus
 atėjai. * Palikai Tu šviesų dangų, * angelėlius giedan-
 čius.

2 Koks Tu geras, Atpirkėjau, * kiek daug meilės
 rodai mums. * Kaip dažnai įžeidžiam Tave, * o Tu
 myli visados.

3 Liūdna mums, be galo liūdna, – * nedėkingi mes
 vaikai, * varstom Tavo gerą širdį * savo nuodėmių kar-
 dais.

4 Ačiū Tau, o geras Jėzau, * tūkstą kartų ačiū
 Tau! * Viešpatie, būk mūs Gynėjas, – * mūs širdis
 priklauso Tau.

Po Komunijos

TAU LENKIUOS, O DIEVE, mums neregimas, *
Ostijos paveiksle tikrai esamas. * Tau aš savo širdį
duodu visiškai, * nes gali ją tenkinti, Dieve, Tu tiktai.

2 Nei akis, nei skonis, nei lytėjimas – * liudyt čia
tegali vien tikėjimas. * Tavo žodžiu, Dieve, aš tikiu
tvirtai, * nes tiesos tikresnės nerasiu tikrai.

3 Savąją dievystę kančioje dengei, * o čia ir žmogystę
lygiai paslėpei. * Tai tikiu, o Dieve, gailiai melsdamas *
to, ko prašė latras atgailaudamas.

4 Aš žaizdų kaip Tomas Tavo neregium, * kad Tu ma-
no Dievas, draug su juo skelbiu. * Duoki man, o Jėzau,
dar tikėt labiau, * viltimi gyventi, meile degti Tau.

5 Brangus atminime Viešpaties mirties, * Tu gyvoji
duona, versme gyvasties. * Mano sielai leiski peną Tavy
rast, * Tavąjį gerumą arti savęs jaust.

6 Pelikane Jėzau, Viešpatie meilus, * savo Krauju
plauki man širdies purvus. * Tavo Kraujo lašas gal tai
padaryt: * nuodėmes pasaulio viso panaikinti.

7 Jėzau mūs brangiausias, kurs dabar slepies, * duok,
kad tai įvyktų, ko prašau, išties: * kad Tave regėčiau
danguj atvirai, * iš Tavęs ten semčiau laimę amžinai.

LENKIUOS TAU, dieviškas Svety, * mane kad varg-
šą aplankei, * kad menko kūrinio širdy * sau meilės
sostą pastatei.

2 Iš mano lūpų ir širdies * Tau, mano Viešpatie
brangus, * štai plaukia padėkos giesmė * – tegarbina
Tave dangus.

3 Leisk man giedoti amžinai * už Tavo meilės stebuklus; * kad padėkočiau deramai, * trumpi ir amžių amžiai bus.

O JĖZAU, ką duoti daugiau, * save atidavęs, gali? * Kaip Tau padėkot, nežinau – * iš džiaugsmo širdis nebyli! * Kai mano našta bus sunki, * prisiglausiu prie Tavo Širdies, – * didžiausi vargai bus menki, * vos tik Tavo ranka juos palies.

RADAU BIČIULĮ didį didį – * brangus Jis man labai labai. * Jo gražumu padangė žydi, * alsuoja Jo galia žaibai.

2 O Jo Širdis – beribės jūrės, * tai – meilė nuostabiai didi. * Į Jį pakrypo sielos burės, * kad aš gyvenčiau Jo Širdy.

3 Šioj žemėj nieko nebereikia, * tik vargšė ilgisi širdis * myleti Jį didžiai, be saiko – * taip, kaip be saiko myli Jis.

Pabaiga

(Tinka ir liturginių laikų bei švenčių giesmės)

A ŠTAI JAU BAIGĖM auką gausią, * laimink, Dieve, mus visus! * Ir Tėvynę mūs brangiausią, * ir senuosius tėvelius!

2 Lai vienybė, meilė žydi * mūsų brolių širdyse, * lai atgal sugrižta klydę * ir atgyja jų dvasia.

3 Dukart klaupiame ant kelių, * mus Tava ranka pašvęs, * nes maldos savų vaikelių * neatstumsi nuo savęs.

B TU PASAULĮ LAIMINI, jo grožybės daugini, * tad palaimink mūsų šalį, * kuri Tave garbina.

2 Dangus, žemė, visata * Tavo vardą garsina, * angelai danguj tarnauja, * gieda giesmę amžiną.

C O KRISTAU, PASAULIO VALDOVE, * ir žemės, ir aukšto dangaus! * Tau amžiais ir garbę, ir šlovę * varpai širdyse mūsų gaus.

Kaip pavasario žydinčioj šventėj * žydi Kristaus šviesi vėliava. * Su Tavim eina tautos gyventi, * su Tavim eis visa Lietuva!

2 O Kristau, o meilės šaltini, * gyvenk mūs šeimoj, ją pašvęsk; * kaip brolius į džiaugsmo tėvynę * šventoj Eucharistijoj vesk.

Kaip pavasario...

D SŪNAUS PAGARBINTAS, * žmonių pašlovintas, * o Tėve amžinas, * laiminki mus! * Širdį atnaujinęs, * dvasią nuskaidrinęs, * o Kristau, Viešpatie, * stiprinki mus! * Į žemės darganas, * į sielos žydrumas, * Dvasia Švenčiausioji, * lydekį mus!

E AUKA JAU PAUKOTA, keliaukim su džiaugsmu, * ramybę nešdamiesi iš Viešpaties namų. * Telpa mums malonės iš dieviškos Aukos, * tegul mus Tėvo žvilgsnis visur lydės, globos!

F APSAUGOK, AUKŠČIAUSIAS, tą mylimą šalį, * kur mūsų sodybos, kur bočių kapai! * Juk tėviška Tavo malonė daug gali, – * mes Tavo per amžius vargingi vaikai.

Neapleisk, Aukščiausias, mūsų ir brangios Tėvynės, * maloningas ir galingas per visas gadynes!

G AČIŪ, DIEVULI, TAU UŽ SAULUTĘ * ir už tėvelį,
ir už motutę. * Ir už mėnulį, kur danguj tviska, * ačiū,
Dievuli, ačiū už viską.

2 Ačiū, Dievuli, už skaistų rytą * ir už dienele, dar
nematytą; * už Kristaus auką, čia paaukotą, * leiski,
Dievuli, Tau padėkoti.

MARIJA, MARIJA, * skaisčiausia lelija, * tu švieti
aukštai ant dangaus. * Palengvink vergiją, * pagelbėk
žmoniją, * išgelbėk nuo priešo baisaus.

2 Mes, klystantys žmonės, * maldaujam malonės, *
Marija, maldų neatmesk! * Tarp verkiančių marių, *
šių žemiškų karių * parkrintančius stiprink ir vesk!

3 Ir kūno silpnybė, * ir žemės puikybė, * ir pragaro
juodo dvasia * į prapultį stumia * žmonijos daugumą *
ir žudo galybe tamsia.

4 Kaip upių bėgimas, * taip mūs įpratimas * kas
kartą vis traukia žemiaus. * Vargai kasdieniniai * kaip
pančiai gelžiniai * mus rišti kada bepaliaus?!

5 Silpni, nusiminę, * tavy paskutinę * tematome
viltį tiktai. * Tu savo malone * šios žemės karionę *
palengvink, nes galią gavai.

6 Marija, Marija, * skaisčiausia lelija, * Dangaus
Karaliene šviesi! * Užstok prieš Aukščiausią * tu žmogų
menkiausią, * nes viską pas Dievą gali!

Sekmadienių psalmė

DIEVAS – MŪSŲ PRIEGLAUDA IR STIPRYBĖ, *
varge ištikimiausia pagalba.

2 Todėl nebijome, nors ir žemė drebėtų, * ir grimzėtų
kalnai į jūrų gilybes.

3 Tekyla, tešniokščia sau marių bangos, * tevirpa
jų daužomos kalnų uolos.

4 Galybių Viešpats mus gina, * mus visagalis Dievas
globoja.

5 Palaimos srovė linksmina Dievo miestą¹, * Aukščiausiojo šventąjį būstą.

6 Jame gyvena Dievas, todėl jis nesugriaunamas; *
išgelbės Dievas jį rytui auštant.

7 Ar kyla tautos, ar svyra karalystės, * vos Dievas
prabyla – tuoj žemė nurimsta.

8 Galybių Viešpats mus gina, * mus visagalis Dievas
globoja.

9 Ateikite ir regėkite Dievo darbus, – * kokių stebuklų Jis žemėje daro!

10 Jis tramdo karus lig pat žemės krašto, * lankus
trupina, ietis laužo, skydus ugnimi sunaikina.

11 Nurimkite ir pripažinkite, jog yra Dievas, *
tautoms aukščiausias, visai žemei aukščiausias!

12 Galybių Viešpats mus gina, * mus visagalis Dievas
globoja.

13 Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai
Dvasiai, * kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per
amžius. Amen.

¹ „Dievo miestas“ – Bažnyčia.

ĮVAIRIOS GIESMĖS

ADVENTO GIESMĖS

RASOKIT, DANGŪS, iš savų aukštybių, * debesys, lykit lietumi teisybės! * Išdžiūvus žemė teatsigaivina * ir Atpirkėją mums teisdaigina.

2 Kaip tamsią naktį klysdamas keleivis * į dangų žvelgia, ar neprasiblaivęs, * taip amžiais žmonės, klydę ir klajoję, * dangaus pagalbos šauktis nenustoja.

3 Kaip ryto saulės laukia vyturėliai, * o Dieve, laukiam mes akis pakėlę; * šaukiam pagalbos žmonės nusidėję, * meldžiame, prašom siųsti Atpirkėją.

4 O Dieve Tėve, geras, gailestingas, * išgirsk maloniai maldą ilgesingą; * siųsk savo Sūnų – mums teviešpatauja * ir visai žemei duoda veidą naują!

ATSKAMBA BALSAS iš aukštai – * ramina ilgesį žmogaus. * Nakties tamsa jau traukiasi, * šviesa pasklido iš dangaus.

2 Beribe meile gimstanti, * gaivinki širdis alkstančias, * žvaigžde žibėk padangėse, * viltim nuskaidrinki kančias.

3 Ateik greičiau, Sūnau dangaus, * ir amžių amžiais viešpatauk; * malonės aušrą žemėn leisk, * nušvieski saulės spinduliais.

4 Teskamba amžina garbė * Tau, Tėve, Sūnų siuntusiam, * ir Sūnui, nūn ateinančiam, * ir Dvasiai, širdis guodžiančiai.

PRAILGO DIENOS, laukimo naktys – * Tavęs mes trokštam kaskart skaudžiau. * Neliauja kaltės kaip rykštės plakti, * Dieve, mes šaukiame: ateik greičiau!

2 Žiūrėk, kaip širdys kančioj suvyto, * duok joms ramybės, tikros taikos – * tekėk lyg saulė darganą rytą, * girdyk kaip lašas gaivios rasos.

O KRISTAU, DANGŲ atdaryk, * į žemę kuo greičiau atvyk * ir aplankyki mus kaltus, * į laimę mums atkelk vartus.

2 Ramybės Viešpatie, ateik, * paguodos mūsų sieloms teik, * vaduok žmoniją iš nakties, * atnešk jai dangiškos vilties.

3 O Kristau, dangų atdaryk! * Pavargom vėtrų sukury. * Pasaulį siautėja tamsa – * malonės atgaivink rasa.

JAU AUŠRINĖS SKAISČIOS spindulėliai mums šviečia. * Jie saulutę rytuos pasitikti mus kviečia. * O Marija skaisti, tu Aušrinė gražioji! * Tu žmonijai skelbi ilgai lauktą rytojų.

2 Daug, oi daugel širdžių tavęs laukė ilgėjos, * bet padangėj rytų vis tavęs neregėjo. * O Marija skaisti, tu jau mums spinduliuoji! * Tu viltis mūs esi, Užtarėja geroji.

3 Nuodėmės naktimi daug dar sielų sutemę, * nes visa širdimi myli purviną žemę. * O Marija skaisti, būk ir jiems tu Aušrinė – * teisvysta visi Dievo saulę auksinę.

ŽADĖJAI TU, DIEVULI, * atsiųsti mums Jėzulį, * o mes Jo laukiam, laukiam, * dangus net apsiniaukė (2 k.).

2 Ateik, Sveteli brangus! * Ateik – tešvinta dangūs. * Atnešk vaikučiams džiaugsmo, * ateik, Tavęs mes lauksme (2 k.).

3 Širdelių ruoš neliausim, * kasdien karštai maldausim: * „Ateik, Sūnau Dievulio, * ateik, ateik, Jėzuli!“ (2 k.).

KALĖDŲ GIESMĖS

TYLIAJĄ NAKTĮ balsas sugaudė: * „Piemenys, kelkit: Dievas užgimė! * Greitai renkitės ir bėkit, * į Betliejų paskubėkit * sveikint Viešpaties!“

2 Nuėję rado Jėzų ėdžiose, * kaip pranašauta Dievo knygoje. * Jį Dievu jie pripažino, * kaip juos angelas mokino, * ir pasveikino.

3 „O Atpirkėjau, seniai laukiamas, * tūkstančiais metų žmonių meldžiamas; * laukė pranašai, karaliai, * o Tu šią tikrai naktelę * tepasirodei.“

4 Mes irgi laukiam, Viešpatie, Tavęs, * o kai ateisi pas mus per Mišias, * pulsime prieš Tave ant kelių, * gyvą kiekvienoj dalelėj * šventos Ostijos.

SVEIKAS, JĖZAU GIMUSIS, * šventas Dievo Kūdikis! – * Brangią dieną švęsdami * užgimimo Viešpaties, * linksminkimės ir džiaukimės, * Dievui garbę duodami, giedokime!

2 Kanklėmis kankliuokime, * sutartinę traukime. – Brangią dieną švęsdami * užgimimo Viešpaties, * linksminkimės ir džiaukimės, * Dievui garbę duodami, giedokime!

3 Jau dangus mums artimas, * žemėj žmonės linksmi. – Brangią dieną švęsdami * užgimimo Viešpaties, * linksminkimės ir džiaukimės, * Dievui garbę duodami, giedokime!

GUL ŠIANDIENĄ jau ant šieno * Atpirkėjas žmonių; * šiam Karaliui visagaliui * nėr vietelės tinkamos. * Piemenėliai, paskubėkit, * dovanas Jam savo dėkit * kaip pasaulio Viešpačiui.

2 Į menkutį Jo tvartutį * ir mes draug skubėkime, * tam Karaliui savo valią, * visą širdį dėkime. * Viską mes Jam paaukokim * ir su angelais giedokim: * „Garbė Tau aukštybėse!“

3 Jėzau gimęs, prie krūtinės * glausk kiekvieną iš minios. * Mes, vargdieniai, meldžiam vieno: * duoki meilės mums šventos! * Teikis gimti nūn mumyse, * vienas karaliauk širdyse, * vesk į laimę amžiną!

4 Nors dievystę ir žmogystę * dengia Ostija trapi, * mes neklystam, išpažįstam – * Jėzau, čia save slepi! * Koks tai džiaugsmas mums atėjo: * giedam Dievui Atpirkėjui * ir Jo šventai Motinai.

TYLI NAKTIS, šventa naktis! * Viskas miega, tik dar vis * Motinėle ten budi viena. * Kūdikis su meilia šypsena * ilsisi, miega ramiai (2 k.).

2 Tyli naktis, šventa naktis! * Pildos dieviška mintis: * Viešpats, tapęs mažu vaikiu, * žada sieloms malonių gausių * savo šventu gimimu (2 k.).

3 Tyli naktis, šventa naktis! * Vyksta meilės paslaptis. * Angelų giesmė skamba nakčia, * nešdama piemenims žinią šią: * jau Išganytojas čia! (2 k.)

ŠIANDIEN BETLIEJUI (2 k.) * nuostabi naujiena. * Džiaugsmas užlieja (2 k.) * širdį nūn kiekvieną. * Gimė jau Kristus – * Motina vysto, * įvykio ženklui – * žvaigždė sutvyksta. * Renkas piemenėliai, * gieda Kūdikėliui – * Jam didi garbė tebūna!

2 Džiaugias Marija (2 k.), * Juozapas globejas: * gimė žmonijai (2 k.) * Sūnus Atpirkėjas. * Dievo galybė * skleidžia šviesybę, * dangus atvėrė * žemei ramybę. * Štai ir trys karaliai * lenkias Dievo valiai – * Jam didi garbė tebūna.

3 Džiaugiasi žmonės (2 k.) * viltimi nušvitę. * Laukia malonės (2 k.) * lyg išauštant ryto. * Dienos bus šviesios * amžiams ilgiesiems, * maldos ir giesmės * lyg srovės liesis. * Skamba žemės kloniai * Kūdikiiui maloniai: * Jam didi garbė tebūna!

PIEMENĖLIAMS vargdienėliams * tarė angelas šviesus: * „Džiaugsmas didis jus pripildys: * Dievas aplankys visus. * Bėkit, bėkit, piemenėliai, * duokit garbę Kūdikėliui, * šiąnakt mums užgimusiam.“

2 Koks mažutis, malonutis, * spindi saulės skais-tumu. * Motinėlės veidas žėri * tarsi žvaigždžių švie-sumu. * O Globėjas linksmutėlis, * pamaldžiai rankas sudėjęs, * džiaugias, šypsosi ramus.

3 Pats Aukščiausias ir Švenčiausias, * atkeliavęs iš dangaus, * didį vargą žemėj randa * ir nedaug širdies žmogaus. * Mes atbėgom, piemenėliai, * šio pasaulio vargdienėliai, * Tavęs, Dieve, garbinti.

4 Dėkui, Kristau, išpažįstam, * kad iš meilės atėjai, * vargo našta žemėj nešti * Tu dėl mūsų nebijai. * Iš-ganytoju mums būsi * ir kaltes atleisi mūsų, * amžiais Tau tebus garbė.

DIDIS DŽIAUGSMAS patekėjo * su žvaigžde viršum Betliejaus; * širdys laime ėmė plakti: * gimė Kristus mums šią naktį. – * Muškim būgnais, trimituokim, * Jėzui garbę atiduokim, * šiąnakt mums užgimusiam.

2 Angelai į žemę leidos, * ir giesmės skambėjo aidas. * Giesmę angelų pažinę, * piemenėliai davė ži-nią. – * Muškim būgnais...

3 Davė žinią piemenėliai, * kad ramybė žemėj kės-
lės, * nes tvartelyje Betliejaus * šianakt gimė Atpirkė-
jas. – * Muškim būgnais...

4 Mes Jam garbę, šlovę duokim * ir linksmi visi
giedokim: * „Sveikas, brangus Kūdikeli, * dangiškasis
mažutėli!“ – * Muškim būgnais...

5 Iš Rytų šalies karaliai * nor matyti Visagalį. * Į
Betliejų skubiai joja, * Jėzui dovanas aukoja. – * Muš-
kim būgnais...

GIMĖ KARALIUS iš Panos tyriausios, * nužengė žė-
mėn Viešpats galingiausias. * Guli tvartely, ėdžiose ant
šieno, * džiaugiasi žemė ir dangus šiandieną.

Bėkim, skubėkim, * bėkim į Betliejų * lankyti Dievo
prakartėlį (2 k. nuo „Bėkim, skubėkim“).

2 Nors tvarte guli, šaltį, vargą kenčia – * dangus ir
žemė Jo gimimą švenčia. * Skubina piemens, skubina
karaliai, * neša jie Kristui, neša savo dalią. – Bėkim,
skubėkim...

3 Visi išgirskim tą linksmiausią žinią, * kad sugrą-
žinta mums dangaus tėvynė. * Jėzus Vaikelis nužengė
atpirkti, * kad nepaliktum amžinai pasmerkti. – Bėkim,
skubėkim...

ATEIKITE, ŽMONĖS, džiugūs, iškilmingi, * ateikit
Betliejun, ateikite! * Gimusį rasit angelų Karalių. – *
Džiaugsmingai eikim garbint, * džiaugsmingai eikim
garbint, * džiaugsmingai eikim garbint Viešpaties!

2 Bandas štai palikę, skubinas nuolankūs * į menką tvartelį jau piemenys. * Mes irgi džiugūs ten visi skubėkim. – * Džiaugsmingai...

3 Ten amžiną Šviesą amžinojo Tėvo * mes pridengtą kūnu matysime: * Dievas – Vaikelis vystyklusose miega. – * Džiaugsmingai...

4 Dėl mūs tapo vargšas, šiene paguldytas: * mes Jį nūn mylėkim nuoširdžiai! * Mus taip mylėjo, – kas Jo nemylėtų? – * Džiaugsmingai...

ANGELŲ GIESMĖS skamba padangėj, * tvartelis mažas paslaptį dengia. * Tik sušvitusi žvaigždėlė * piemenėliams rodė kelią * į Betliejų.

2 Angelų giesmės atgarsį randa, * piemenys skuba palikę bandą; * prakartėlį jie surado, * atpažino savo Vadą * ten, Betliejū.

3 Angelų giesmę žemė kartoja, * valią geriausią Dievui aukoja: * „Viešpačiui garbė aukštybėj, * o žmonėms visiems ramybė * per Betliejų!“

BETLIEJUS NUŠVITO dangiška šviesybe, * žemėje pasklido angelų linksmybė: * jau atėjo Atpirkėjas, * žemei džiugesio nešėjas. * Garbė aukštybėse! (2 k.)

2 Amžinuoju grožiu angelus žavėjo, * meile negirdėta žmones pamylėjo: * ir atėjo išganyti, * sieloms dangų atdaryti. * Garbė aukštybėse!

TYLI NAKTIS, šventa naktis – * Dievas mus ap-
lankys. * Skamba giesmės iš aukštai, * angelų pulkų pulkai * žemei džiaugsimą skelbia.

2 Tyli naktis, šventa naktis – * iš dangaus štai šauklys: * „Gimė Kristus jau tvarte, * guli šieno patale. * Eikit Jo pasveikint!“

3 Tyli naktis, šventa naktis – * teatbus mūs širdis. * Neškim dovanas gausias, * siųskim nuoširdžias maldas, * giesmes Jam giedokim.

GIMĖ KRISTUS VIEŠPATS, ramybės Karalius, * laimė užtekėjo žmonėms geros valios. * Minios angelų pragydo, * naujos giesmės mums pasklido: * „Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo!“

2 Piemens giesmę girdi ir šviesybę mato, * ką visa tai reiškia, vargšai nesuprato. * Ieško, klausia patarimo, * nes juos baimė šventa ima. –

3 Liepia piemenėliams gyvulius palikti, * bėgti į tvartelį Viešpaties sutikti, * nes jau gimė jų Globėjas, * šio pasaulio Atpirkėjas. –

NAKTIES RAMYBĖJ sugaudė garsai, * aukštybėj gieda angelų pulkai: * „Greitai, piemenys, nubėkit, * į Betliejų paskubėkit: * Dievas gimė jums!“

2 Nuėję rado šieno prakarty * vaikelį Jėzų tamsioje naktį. * Iš dangaus jie ženklą gavę, * Jam kaip Dievui garbę davė, * Jį pasveikino:

3 „Sveikas, o Jėzau, Žodi amžinas, * tūkstančiais metų žmonių laukiamas; * pranašai, karaliai laukė, * kad ateitum, tautos šaukė; * dabar atėjai!“

DŽIAUGSMINGĄ NAUJIENĄ paskelbė dangus: * Dievas žengė žemėn ir gyvens pas mus. – * Tai links-

ma naujienėlė, * bėkim pas Kūdikelį * dideli ir maži *
Jo pasveikinti.

2 Dangus Jam gieda giesmes gražiausias, * maldas
piemenėliai siunčia karščiausias. – Tai...

3 Karaliai keliauja, dovanas neša, * jiems nušviečia
kelį žvaigždė skaisčiausia. – Tai...

4 Ir mes Kūdikiui širdis aukokim, * draug su an-
gelėliais giesmes giedokim. – Tai...

JĖZUS KRISTUS MUMS JAU GIMĖ – * būkime
linksmi! * Angelai Jam giesmes gieda, * garbę duoda-
mi. – * Gloria in excelsis Deo!

2 Asilas ir jautis šildo * prakartėlį Jį – * savo Dievą
ir Kūrėją * garbina klupsti. –

3 Piemenėliai, sužavėti * įvykio džiugaus, * skuba
sveikint Atpirkėją, * atsiųstą dangaus. –

4 Atkeliavę trys karaliai * dovanų Jam duos – *
aukso, smilkalų ir miros * Jėzui paaukos. –

5 Gimusį Vaikelį Jėzų * garbinkim visi: * Jis mūs
Dievas, Atpirkėjas, * mūs viltis šviesi. – * Gloria in
excelsis Deo!

DŽIAUKIS, ŽMONIJA, nustoki vaitojus: * atėjo tau
lauktas laimingas rytojus. – * Mums Kristus jau gimė, *
mes turim tą žinią: * ant Betliejaus spindi žvaigždėlė.

2 Dangūs štai gieda ir skelbia žmonijai: * „Atėjo jau
galas šėtono vergijai.“ – * Mums...

3 Šlovinkim Dievą per amžius aukštybėj, * taikingą
žmoniją telydi ramybė. – * Mums...

„KALĖDOS, KALĖDOS!“ – Jau prabilo varpai, * ir skamba padangėj linksmi jų aidai. * Žemė, džiaugsmo kupina, sveikina rytą, * kuriame žvaigždė nauja šiandien nušvito.

Kalėdos, Kalėdos! – Štai Betliejų matai; * Kalėdos, Kalėdos, – gimė lauktas seniai.

2 Kalėdos, Kalėdos! Girdime mes žodžius: * „Į žemę atėjo štai Dievo Sūnus!“ * Prakartėlyje skurdžiam prieglobstį rado, * taip sutiko žmonija Viešpatį savo.

Kalėdos, Kalėdos! – Tai džiaugsminga diena; * Kalėdos, Kalėdos, – guodžia širdį tiesa.

VIEŠPATIES GIMIMO štai diena brangi! * Dievui duoda garbę kūriniai visi.

Džiaugsmo giesmės žemėj skamba, * piemenėliams žinią skelbia * angelų daugybė ir šviesa skaisti.

2 Sklinda paslaptinga iš dangaus ugnis; * piemenys nustebo: „Kas per reginys?“

Vienas kitą bailiai klausia: * „Gal jau švinta? Gal jau aušta? * Net mėnulis temsta prieš šviesos vilnis.“

3 Angelai prabilo, džiaugsmą skelbdami, * piemenys Betliejun bėgo tekini.

Radę Jėzų Kūdikelį, * paguldytą prakartėly, * sveikino su meile, garbę duodami.

4 Grįžo iš Betliejaus džiaugsmo kupini – * Dievo išklaudyta jau malda kilni!

Gavo akys jų išvysti, * ką žadėjo pranašystės: * Dievas Atpirkėjas tapo žmogumi!

5 Piemenėlių džiaugsmą jausime ir mes, * įsiklausę aido angelų giesmės.

Jei tik Jėzų mes mylėsime, * pažadais Jo patikėsime – * iš dangaus nužengęs, mus dangun nuves.

RAMYBĖS GIESMĖ angelų suskambėjo... * Pasveikinti Jėzaus skubėkim visi! * Jam duokime garbę kaip tie piemenėliai, * atbėgę Betliejun, skubiai pakviesti.

2 Beturtis užgimęs, brangus Kūdikėli, * į dangų pakviesti ir mūs atėjai... * Altorių gyventi, maitint mus norėjai, * atėjęs į širdį, mums laimę davei.

KŪDIKĖLĮ GIMUSĮ * sveikina džiaugsmu visi, * sklinda palaima šviesi. – * Garbė teesie užgimusiam * mums šiandien iš Marijos.

2 Štai Karalius ėdžiose, * prie Jo vargšai glaudžiasi, * nyksta skurdas širdyse. – * Garbė...

3 Kūdikėlis įstabus – * tikras Dievas ir žmogus, * gieda žemė ir dangus. – * Garbė...

4 Atpirkėjau iš dangaus, * tamsą išsklaidyk žmogaus, * žemės kelio neramaus. – * Garbė...

UŽGIEDOKIME LINKSMAI * Viešpačiui, mums gimusiam, * garbę duokime karštai * iš dangaus nužengusiam. * Skamba Jam dangaus balsai, * gieda giesmės angelai * prakartyj paguldytam.

2 Dega Jo Širdies liepsna, * meilė trykšta lyg srovė * ir gaivina lyg rasa, * teka gyvybės versmė. * Jis Karalius amžinas, * Atpirkėjas dieviškas, * žemės ir dangaus garbė.

PAKLAUSYKITE TIKTAI: * giesmes gieda angelai! *
Piemenims skelbia paslaptį dangus: * „Gimė Atpirkėjas
jūs, * žadėtas pranašų.“

2 Ten, kur kvietė angelai, * bėgo piemenys mielai. *
Rado jie Betliejaus miestelyje, * šaltame tvartelyje, *
gimusį Kūdiki.

3 Iš dangaus atėjęs Jis – * kas Jam rūmus pastatys? *
Nebėra net lopšelio Jam kuklaus, * ėdžios gyvulių pri-
glaus * visatos Viešpatį.

4 Amžiais stebins žemę vis * Jo gimimo paslaptis. *
Marija, Dievo veikimu šventu * tapus Motina, kartu *
Mergelė neliesta.

5 Išsipildė šiandien tai, * ką vaizdavo pranašai. * Sa-
kė jie, kad Aarono rykštė leis * lapelius ir žiedą skleis, *
ir vaisių užaugins.

6 Džiaugsmas netelpa širdy, * Dievą kalbantį gir-
di: * „Taip labai aš gėriuosi Sūnumi, * štai Jis tapo
žmogumi, * klausykit Jo visi.“

7 Dievo darbas nuostabus – * Jam garbė per amžius
bus * danguje, Dieve – Tėve ir Sūnau, * ir Dvasia
Šventoji, Tau * garbė Trejybėje!

A, A, A, JĖZULI, Dievo Sūneli, * užmiki, pasaulio
šviesi Saulele.

A, a, a, Jėzuli, mažas Vaikeli, – * liūliuok Jį, Motule,
migdyk kaip gali.

2 Užmerki gražiąsias savo akeles, * užmiki, mažyti,
saldžiu miegeliu. – A, a, a, Jėzuli...

3 A, a, a, šviesiausia mūsų Žvaigždele, * parodyk
trumpiausią į dangų kelią. – A, a, a...

4 Mes norim danguje Tave regėti, * o ir čia dar, žemėj, karštai mylėti. – A, a, a...

O BETLIEJAU, ar girdi? * Jėzų įsileisk! * Ir priglauski švelniai Jį! * Jėzų įsileisk! * Aplankyt tave nor Jis – * šventas, mielas Kūdikis! * O, įleisk, nes jau naktis! * Jėzų įsileisk! Jėzų įsileisk!

2 Prašo Juozapas globos. * Jėzų įsileisk! * Bet jis vel-tui jos ieškos... * Jėzų įsileisk! * Verkia Motina šventa: * „Kur dings Kūdikis nakčia, * jei nėra man vietos čia?“ * Jėzų įsileisk! Jėzų įsileisk!

3 O širdie, išgirski Jį, – * Jėzų įsileisk! * Jam neleisk laukt prieangy – * Jėzų įsileisk! * Kai ateis širdin Jisai, * glausk su meile Jį karštai, – * bus Kalėdos amžinai. * Jėzų įsileisk! Jėzų įsileisk!

BETLIEJAUS TVARTELY Marija klūpo, * ėdžiose gulintį Jėzų supa:

„Merk jau akeles, Sūnau mieliausias; * užmiki, mie-goki, Jėzau brangiausias.“

2 „Žvėrys turi olas, lizdus – paukšteliai, * gyvulių pastogėj gimei, Sūneli.“ – Merk...

3 „Žvaigždėmis papuošei dangišką skliautą, * nera-dai pastogės pas savo tautą.“ – Merk...

4 „Gaivini, maitini lauko žolelę, * pats vargsti ir alksti šitam tvartely.“ – Merk...

5 „Girdžiu, jau ateina vargo žmoneliai: * renkasi, buriasi maži vaikeliai.

Pabuski, pakilki, atmerk akeles, * palaimink, Jėzau, žmonių vaikelius!“

KŪDIKĖLI JĖZAU, atėjai pas mus. * Siųsk ramybę, taiką į žmonių namus. * Klumpam prieš Tave Betliejui, maldą Tau supynėm. * Mus visus Tu numylėjai meile begaline.

2 Kūdikėli mielas, ką aukoti Tau? * Kas už viską žemėj gali būt brangiau? * Tau mes duodam savo sielas, meile apipintas. * Te šviesi žvaigždė Betliejaus ir širdy nušvinta.

3 Kūdikėli Jėzau, garbę nuolatos * visos geros širdys Tau vienam giedos. * Tu palaimink iš Betliejaus ryžtą, darbą, triūsą. * Dangų mums Tu pažadėjai – mes tik Tavo būsim.

ŠVENTA NAKTIS. Visur tylu. * Varpai tik gaudžia, gaudžia. * Švelni giesmė – tai angelų * gijas mūs laimei audžia.

2 Nes naktį tą – seniai, seniai – * mums užgimė Vaikelis. * Dabar Jį sveikin maloniai * ir garbin visos šalys.

3 Tekyla Jam dangaus erdvėn * džiaugsminga mūs giesmelė. * Pakvieskim Jį širdies gelmėn * įrengt sau prakartėlę.

4 Ramybę duos mums savo Jis, * išgelbės mūsų sielą. * Šviesesnė lauks mūs ateitis, * meilesnė bus kas dieną.

5 Šventa naktis. Tyli malda... * Varpai, skambėkit garsiai! * Garbė tikra ir amžina * tesklinda kuo plačiausiai.

ATSISKUBINO BETLIEJUN piemenys, * dailiai skambindami Jėzui kanklėmis. – * Sveikina Kūdikėlį, Vaikelį mažutėlį, * giesmėmis.

2 Dievo angelai giedojo jiems tada, * ko jie buvo negirdėję niekada. – * Sveikina...

3 Klausės angelų gražios jie giesmelės * ir galvojo, koks gi bus tas Vaikelis. –

4 Žvelgia akys prakartėlin nuolankiai, * širdyse atliepia giesmės iš aukštai. –

5 Ir mes žinom – tai Mesijas garbingas, * gimęs iš Mergelės Viešpats galingas. –

UŽMIK LOPŠELYJE MENKAM, * mažasis Dievo Kūdikėli! * Gimei tvartelyje šaltam, * nors širdį Motinai ir gėlė.

2 Tave vėjelis paliūliuos, * paglamonės žvarbi naktis... * Užmik šiurkščiuose vystykluos – * tokia Tau šiandien bus lemtis.

3 Naktis tyli. Miegok saldžiai. * Jeruzalė ir kryžius laukia. * Žmonių atpirkti atėjai – * dar pailsėk prieš didžią Auką.

4 Miegok ramiai. Tave globos * meilinga Motinos širdis, * o atsibudęs rasi jos * vien meilę žadančias akis.

SKAMBA ANGELŲ GIESMĖ. * Žemė tyliai klauso. * Plaukia iš dangaus versmė * džiaugsmo nuoširdžiausio: * Gloria, gloria in excelsis Deo!

2 Gimė Atpirkėjas tau, * o žmogau bedali! * Garbink kiek gali karščiau * Dievą visagalį: * Gloria, gloria in excelsis Deo!

3 Stiprink, Kūdiki Taikos, * mūsų gerą valią – * giesmę Tau garbės giedos * visos žemės šalys: * Gloria, gloria in excelsis Deo!

SKUBA RENKASI Betliejun piemenys, * linksmina skudučiais, būgnais, kanklėmis. * Sveikina Kūdikelį, * Jėzų mažutėlį, * jie pirmi.

2 Žvelgia akys prakartėlin nuolankiai, * širdyse atliepia giesmės iš aukštai. * Dievui garbė aukštybėj, * žemėj didi ramybė * tik geriems.

3 Žemės nuoširdūs atstovai piemenys * linksmina skudučiais, būgnais, kanklėmis. * Grįžta nuo Kūdikelio, * Jėzaus mažutėlio, * džiaugdamies.

GIMSTA MUMS TVARTELY štai * dieviškas Vaidkelis, * guli ėdžiose šaltai * angelų Karalius.

2 Šildomas dangaus Svetys * asilo ir jaučio – * kad garbės Karalius Jis, * gyvulėliai jaučia.

3 Erodas, pabūgęs Jo, * vaikelius išžudė – * manė, kad Karaliaus šio * ateitis jam kliudė.

4 Tas, kurs užgimė dėl mūsų * šiandien iš Marijos, * laimėn tenuves visus * džiaugsmo karalijos.

5 „Dieve, Tau garbė didi!“ – * angelai giedoja; * sklido jų giesmė džiugi, * žemė ją kartojo.

6 Džiūgaukim ir mes – tegu * giesmės nenutyla, * te vargonų ir stygų * gaudesys Jam kyla.

7 „Ačiū, Dieve!“ – Tau kartos * angelai ir žmonės, * kils Tau himnai padėkos * už visas malones.

MARIJA, JĖZŲ KŪDIKĖLĮ priglausk karštai! * Tu Jį pasveikint verta pirmoji viena tiktai.

2 Marija, Jėzų Kūdikelį maldauk už mus, * kad Jis, pažvelgęs į mus, atleistų paklydimus.

3 Marija, Jėzui Kūdikėliui mūs širdis duok, * kad ji išmokyti karštai mylėti, tik Jam alsuot.

ŠTAI JAU IŠSIPILDĖ pažadas didysis, * taip seniai žadėtas rojaus tremtiniam: * Kūdikėlis Jėzus jau ant šieno ilsis, * nusilenkti Jėzui skuba angelai.

2 Angelai jau skrenda į Betliejaus klonius, * didžią džiaugsmo giesmę neša dovanų; * į tvartelį šaukia geros valios žmones * džiaugtis pranašauto Kristaus gimimu.

3 Daug šviesių žvaigždelių danguje žibėjo, * daug girdėjo žemė prakilnių giesmių, – * bet žvaigždė skaisčiausia švietė virš Betliejaus, * nuostabiausios buvo giesmės angelų.

4 O naktie žadėta, o naktie šventoji, * tavo atminimas niekada nežus! * Kūdikėli Jėzau, laimink mūs rytojų: * tegu būna giedras tėviškės dangus!

SVEIKAS, MIELAS KŪDIKĖLI, * sveikas vargo patalėly! * Mylim mes Tave, * garbę su šlove * duodam Tau, mielas, * iš visos sielos * su džiaugsmu.

2 Ačiū, kad gimei šią naktį, * Tau mūs širdys turi plakti. * O dangaus Svety, * esam neverti * dovanų Tavo, * kurių tiek gavo * žmonija.

3 Atėjai, o Jėzau mielas, * išganyti mūsų sielas. * Pavedam Tau jas, * taip labai skurdžias, – * šventos kad taptų, * meile Tau degtų * amžinai.

ŠVENTĄ NAKTĮ žvaigždės švietė, * į Betliejų rodė kelią: * „Eikite pas Jėzų! – kvietė: – * Guli Dievas ant šienelio.“

2 Jis atėjo pas savuosius – * neš žmonijai atpirkimo. * Ir pravirko šaltą naktį. * Jo pasaulis nepažino.

3 Garbino Jį piemenėliai, * angelų pulkai nušvito. * Jis gulėjo prakartėly, * snieguolės šaltutės krito.

4 Gimė žemėje Mesijas. * Viešpatie Emanueli, * gelbėk iš tamsos žmoniją! * Švieski kelią vargdienėliams!

5 Mielas dieviškas Vaikelis * ant šienelio paguldytas. * Mes su vargšais piemenėliais * Jėzų sveikinam Mažytį!

ATĖJO DIEVAS – žemėj gimė * kaip kūdikis mažytis. * Jis tapo Kūnu atpirkimo – * dangus žmonėms nušvito.

2 Tiek amžių Dievą žmonės šaukė: * „Ateik, Emanueli!“ * Betliejui Kristaus mes sulaukėm * tvartely piemenėlių.

3 Jis žemei atnešė ramybę * ir meilę begalinę. * Dangus Jam gieda, žvaigždės žiba, * juk Dievas žemėj gimė.

4 Pravirko Jėzus Kūdikėlis * šaltoj kaip ledas žemėj. * Tamsi naktis, pasaulis miega, * tik budi piemenėliai.

5 Mes lenkiam vargo galvas Jėzui. * Tai džiaugsmas neregėtas. * Kaip Dievo meilė Jis atėjo * ir atnešė mums šviesą.

LIETUVIŠKON MŪSŲ ŽEMELĖN * ateina Kalėdų naktis. * Nematomi sniego varpeliai * kiekvieną jos žingsnį skaitys.

Jau aidi, jau skamba, jau gaudžia * žvaigždėta ty-
la ir keliai, * jau Motina Kūdikį glaudžia * prie savo
krūtinės meiliai.

2 Suvirpo prailgęs laukimas * lyg smuiko styga
įtempta. * Didžios Paslapties Užgimimo * sutikti ateis
Lietuva! – * Jau aidii...

KUR TAVO TURTAI, Kūdikėli, * kur Tavo sostas
ir garbė? * Tvirtelis, šienas, prakartėlis, – * nuo žemės
šalčio Tu drebi.

Dangaus Karalius pasirinko * neturto dalį ir var-
gus, * kad žemės likimu vargingu * jau nesiskųstų ir
žmogus.

NAKTIE ŠVENTA, širdin įliek * ramybės dangiškos
dalelę, * skausmus ramink, palengvink man * vargingą,
skaudų žemės kelią.

Žvaigždžių akelės šviečia, * aukštyn į dangų kviečia; *
o, kad su jom pakilt galėčiau, * o Dieve, prie Tavęs!

2 Naktie šventa, visiems primink * Betliejui gimusį
Vaikelį. * Teskamba Jam garbės giesmė, * pasauli, pulk
prieš Jį ant kelių!

Žvaigždžių akelės šviečia...

GAVĖNIOS GIESMĖS

O DIEVE TĖVE, Dieve maloningas, * tegul nežūsta
žmogus neteisingas. * Pagaileki mūsų, pagaileki
mūsų, pagaileki mūsų!

2 Mes, nusidėję, nusiminę žmonės, * kur pasidėsime Tavo malonės? – * Pagailėki...

3 O Jėzau geras, Jėzau maloningas, * Tavęs nūn šaukias žmogus nuodėmingas. –

4 Tiek daug už mūsų kaltes iškentėjai * ir savo kraują dievišką išliejai. –

5 Kančia žiauriaja ir krauju išlietu * Tave maldaujam: teik dangų mums vietą! –

6 O meilingiausia Dievo Motinėle, * tavęs pasiilgo žmonės vargdienėliai. * Mus užtarti teikis... (3 k.)

7 Mūs užtarėjau, Juozapai tyrasis, * Marijos, Jėzaus drauge mylimasis, * už mus melski Dievą...

8 Mus ginkit, veskit, angelai gerieji, * ir jūs, globėjai, dangaus išrinktieji, * už mus melskit Dievą...

JĖZAU KRISTAU MALONIAUSIAS, * Avinėli nekalčiausias, * troškai, troškai ant kryžiaus numirti, * žmonės, žmonės klystančius atpirkti.

2 Raudoki, žmogau, tu graudžiai, * dėl tavęs štai Viešpats skaudžiai * mirdams, mirdams šaukia savo Tėvą, – * veda, veda latrą Jis pas Dievą.

3 Žodį taria paskutinį, * galva svyra ant krūtinės, * verkia, verkia Motina ir kenčia * sunkią, sunkią šalia kryžiaus kančią.

4 Saulė temsta ir užgęsta, * žemė tamsoje paskęsta, * uolos, uolos skeldėja ir plyšta, * mirtį, mirtį Jėzaus jos pažįsta.

5 Šonas perdurtas švenčiausias, * bėga kraujas nekalčiausias. – * Verkim, verkim, visa tai atminę, * Jėzų, Jėzų kaltėmis kankinę.

6 Jėzau, kurs mus taip mylėjai, * jog už mus numirt norėjai, * prašom, prašom tų kančių galybe * vesk mus, vesk mus į dangaus linksmybę.

ALYVŲ DARŽELY krauju prakaitavo * Dievo Tėvo Sūnus už mus, žmones savo. * Skausmas širdį Jam suspaudė, * nuliūdimas sieloj griaudė. – * Brangus Atpirkėjau, * kiek Tu iškentėjai!

2 Jis, kaip Dievas, matė darbą atpirkimo, * visą savo kančią, kraujo praliejimą. * Matė Jis žmonių piktybę, * savo budelių smarkybę. – * Ak Jėzau mieliausias, * kenti nekalčiausias!

3 Matė, kaip bučiuodamas Judas Jį pašiepia, * kaip Anas ir Kaipas niekinti Jį liepia; * matė Erodo rūstybę ir Piloto neteisybę. – * Ak Jėzau mieliausias, * kenti nekalčiausias!

4 Regėjo ir skaudų prie stulpo plakimą, * erškėčių vainiko ant galvos spaudimą, * ir šmeižtų visų bjaurumą, * ištarmės neteisingumą. – * Ak Jėzau mieliausias, * kenti nekalčiausias!

ATPIRKĖJAU, kaip alpsti Tu, * kokios kančios ir skausmai! * Tavo šventą veidą dengia * kraujo prakaito lašai! * Glauski mus, mieliausias Jėzau, * kraujo išbertas raso, * prie krūtinės mylimos.

2 Štai patsai ateina Judas, * Jėzau, jau Tavęs išduot, * ir iš meilės Tu jam leidi * veidą šventąjį bučiuot. * Mokai mus, brangusis Jėzau, * jog ir priešus reik mylėt – * jiems geru atsimokėt.

3 Išganytojau mieliausias, * kaip skaudi kelionė Tau! * Nešti sunkų kryžiaus medį * imk mane pagalbon sau. * Leisk ir man, gerasis Jėzau, * Tavo gerti kartumus * už savus neteisumus.

KRYŽIAU ŠVENTAS, visų medžių * tu tik vienas pažiba, * neišželdins girios brandžios * kito tokio niekada! * Saldus medi, vinys saldžios, * keliama saldi našta.

2 Jėzaus pergalę šlovingą, * giesmę Kryžiui įstaijam * ir išganyką džiaugsmingą * žemėje visiems laikams * šitas himnas iškilmingas * skelbia nuodėmės vaikams.

3 Dar tuomet, kai rojaus dangų * nutvieskė žaibai pirmi, * kai rūsti šalna pakando * laimės pumpurą anksti, * gint nuo piktojo žabangų * Dievas skyrė medį šį.

4 Ir žiedų žiedais pražydo * Kryžiaus medis prakilnus, – * veltui pragaro galybės * amžiais siautėjo pas mus, – * užmezgė vaisius gyvybės * rojaus medis įstabus.

5 Pagaliau laikų pilnybė * švinta amžių glūdumoj, * ir nauja žvaigždė, sužibus * virš Betliejaus tamsumoj, * skelbia dievišką didybę * mažo Kūdikio raudoj.

6 Verkia Kūdikis tvartely, * žemėj pradeda vargas, * vysto Motina Vaikelį, * riša sąnarius gležnus, * vykdyt savo Tėvo valios * žengia dieviškas Sūnus.

7 Bėga metai, ir subrendęs * Kryžiaus sostan žengia Jis, * tik ne rankos glosto švelnios, – * kala Jėzų vinimis; * vai priimki, medi brangus, * našta brangią apkabink!

8 Erškėčių spygliai susmigo, * sunkiasi lašai juodi, * mintys sielvarto apniko, * dega žaizdos ugnimi; * ak, kokia versmė ištryško * plauti nuodėmėms žmonių!

9 (2) Kietas medi, lenk viršūnę, * pumpurais minkštais žydėk, * skaistų Sutvėrėjo kūną * švelniai lapais glamonėk; * ir dangaus kilniausią auką * medžio širdimi apglėbk!

10 (3) Jokioj girioj neišaugs jau * kitas medis toks kilnus, * vertas Viešpatį priglausti * ir išgelbėt mus visus... * Tave vieną krauju prausė * Avinėlis nuostabus.

11 (4) Tebūnie šlovė Trejybės * Dievui amžinai vie-
nam, – * Tėvo ir Sūnaus galybei, * ir Ramintojui šventam; *
amžiais Jiems garbė teaidi * žemėj ir danguj aukštam.

MIRŠTA ANT KRYŽIAUS, žmogau, Viešpats tavo! *
Ko gi neraudi už kaltybes savo? * Žvelki, kiek kentėt
turėjo * dėlei tavęs Atpirkėjas.

2 Sveikos Jo kūne vietos nebeliko: * galva sužeista
erškėčių vainiko, * teka lyg šaltinio srovės * čiurkšlėm
Jo švenčiausias kraujas!

3 Alpsta į skausmą baisiausią panertas, * rankos ir
kojos vinimis prikalto. * Kas Jam parengė tą kančią, *
ar ne aibės tavo kalčių?

4 Mirdamas teikia Jis kaltiems malonių, * su mal-
da baigia kruviną kelionę. * Ar regi tu Jėzaus meilę, *
nuodėmingasis pasauli?

5 Ak Atpirkėjau, štai prie Tavęs puolu, * trupink
man širdį, kietesnę už uolą. * Teikis mane nuraminti, *
leisk man kojas apkabinti...

KAI PIKTAS PASAULIS klatingai vilioja * ir siūlo džiaugsmų nuodėmingas taures, * pažvelki į kryžių, kaip Viešpats vaitoja, * kaip kenčia ir alpsta už tavo klaidas.

2 Kai sielvarto jūroj širdis tau dejuoja, * šios žemės kelionėj dyglius vien randi, * kai užverktos akys liūdnai ašaroja, * pažvelki į kryžių – su Kristum kenti.

3 Kai vienišas, liūdnas, apleistas klajoji, * be draugo, be vado pasauly plačiam, * prie kryžiaus skubėki, ten Jam pasiguosi * ir savąją širdį atversi tik Jam.

4 O kai jau ateis valanda paskutinė, * kai liausis tau plakus varginga širdis, * su meile spausk kryžių prie savo krūtinės – * ramiai ir džiaugsmingai užmerksi akis.

KUR AUGAI TU, šventasis Kryžiaus medi? * Ar supos paukščiai tavo šakose?.. * Kokius vaisius žiedai tavieji vedė? * Kas tave pavertė našta baisia?..

2 Saldus ir šventas amžiais tu kalbėsi, * pražydgęs Jėzaus dievišku krauju, * pavargusi širdis čia ras pavėsį, * čia pasisems kovoms jėgų naujų.

3 Imu ir aš su Jėzum savo kryžių, * kurį man davė Viešpaties ranka, – * kasdien jį kantriai nešti pasiryšiu, * ant jo kasdien aukosiuos kaip auka...

4 O, būk pasveikintas, šventasis Kryžiau, * vienintele gyvenimo viltie! * Kentėt prie Jėzaus kojų pasiryžau, – * čia Jis man ranką pervertą išties...

5 Visa viltis, palaima ir ramybė * iš Jėzaus kryžiaus trykšta mums visiems. * O Kryžiau, Kryžiau! Tu mana stiprybė! * Ir niekas tavo turtų neišsems!

6 Glaudžiu tave, kai ašaros man byra, * kai širdį plėšo skausmo vanagai... * Tavy randu paguodos srovę tyrą, * kurios ieškojau klysdamas ilgai...

KAI NIEKS JAU ŠIOJ ŽEMĖJ tavęs nesupras, * klaidingai apkaltins, pasmerks, * ištieski į kryžių be žodžių rankas, * ir akys daugiau nebevers.

2 Nors visas pasaulis užmirš ir apleis, * jau niekas tavęs nemylės, – * dvasia bent paženki Golgotos keliais – * taip skaudžiai širdis nekentės.

PRAVIRK, MANO SIELA, užmiršus džiaugsmus, * į kryžių pakelki akis – * už tavo kaltes alpsta Dievo Sūnus, – * kodėl tau neplyšta širdis?!

2 Jį budeliai plakė, Jam darė žaizdas, * bet nuodėmės žeidė skaudžiau, * nes tu pamylėjai niekingas aistras * už savąjį Dievą labiau.

3 Erškėčių vainikas dygliuotas, skaudus, – * skaudesnė puikybė tava. * Dėl jos iškentėjo aštriausius dūrius * švenčiausioji Jėzaus galva.

4 Nors pervėrė viny Jam kojas, rankas * ir žeidė skausmingai, giliai, * Jo Širdžiai atvėrė žaizdas gilesnes * tavi nuodėmingi darbai.

SIAURAS KELIAS, erškėčiuotas, * veda jis Tėvynėn mus. * Mano siela, tau jis duotas – * drąsiai ženklų per sunkumus.

Žvelk į Kryžių – čia stiprybės * rasi sau ištvert kančioj. * Sveikas, Kryžiau, amžinybės * švytury naktyj klaidžioj.

2 Akys nors ir ašarotos, * bet širdy giesmė džiugi. *
Mano Dieve, per Golgotos * kančią mums džiaugsmus
rengi.

Nors erškėčiai kojas žeidžia, – * ištesėk siauram
kely. * Dygliai rožem pasikeičia * amžinoj džiaugs-
mų šaly.

3 Jėzus kelią mums pramynė, * sekim Jį lig pabai-
gos. * Ves Jo pėdos į Tėvynę, * nebijok, širdie, aukos.

Džiaukis, siela, Kristus duoda * taip arti tau sekti Jį. *
Sveikas, Kryžiau, mūs paguoda * ir viltie skausmų kely!

GOLGOTOJ Kristaus kraujas srūva, * jis nuodėmės
žmonijos plauna, * aukojas Jėzus Tėvui savo – * iš ran-
kų, kojų kraujas alma.

Jis brangiausias! Jis švenčiausias! * Jo kraujas teka
iš širdies. * Jis brangiausias! Jis švenčiausias! * Marija
alpsta prie šalies.

2 Mišių aukoj nužengia Kristus * ir Auką Tėvui
atnašauja. * Jis Ostijoje kaip ant kryžiaus, * tas pats
srovena šventas Kraujas.

Jis brangiausias! Jis švenčiausias! * Jis sielos maistas
nuostabus! * Jis brangiausias! Jis švenčiausias! * Krauju
maitina Jėzus mus.

3 Į puotą dievišką Jis šaukia: * „Štai mano Kūnas,
mano Kraujas!“ * Altoriuje Jis mūsų laukia: * „Ateikit
pas mane“, – maldauja.

Jis brangiausias! Jis švenčiausias! * O Eucharistija
šventa! * Jis brangiausias! Jis švenčiausias! * Širdis dėl
mūsų atverta!

SUSIKAUPĖ MEDŽIAI ir krūmai nutilo, * tik jie šitą naktį su Jėzum budės. * Nuliūdus Jo siela skausmingai prabilo, * bet kas gi Jo skundą neramų girdės!

2 Tik Motinos meilė iš tolo Jį seka, * ji trokšta lydėti Jį skausmo keliu... * Ir mano širdis šiandien meile Jam plaka – * kodėl gi paguosti aš Jo negaliu?

3 Tave aš užjausiu apleistą šiandieną, * altoriuje užmirštą mūsų visų. * Tarnausiu Tau visą gyvenimo dieną, * kad, nakčiai atėjus, nebūtų tamsu...

O PASAULI NUODĖMINGAS, * miršta Viešpats dėl tavęs!.. * Ak, pažvelk į paslaptingas * meilės dieviškos gelmes!..

2 Meilė vertė Jį kentėti – * Jis išgelbėt troško mus, * mums išganymą laimėti, * vėl grąžint dangaus džiaugsmus.

3 Begalinio skausmo jūroj * skęsta Viešpaties Širdis... * Jam užuojautos neturi, * kas Jį žeidžia kaltėmis.

4 O gerasis mūsų Kristau, * leisk Tave karštai mylėt, * Tau gyvent ir pasiryžti * jau daugiau nenusidėt.

JĖZUS, MIRDAMAS ANT KRYŽIAUS * už kaltes visų žmonių, * išvadavo iš vergijos * ir iš pragaro gelmių.

2 Apšvietė į dangų kelią * meilės priesaku nauju, * Atpirkimo testamentą * antspauduodamas krauju.

3 Verké akmenys kiečiausi, * Viešpatį užjausdami, * tik šalti beširdžiai žmonės * Jį pagirdė tulžimi.

4 Jėzau, mirštantis ant kryžiaus, * mūsų širdis sugraudink – * dėkingumo jas pripildyk, * savo meile atgaivink.

STOVI MOTINA skausminga, * į Sūnaus kančias siaubingas * žvelgia verkiančiom akim.

2 Aimaną nuo kryžiaus girdi, * baisus skausmas varsto širdį * kalavijo ašmenim.

3 Kiek tai kenčia išrinktoji * Jėzaus Motina mieloji, * Jam kovojant su mirtim.

4 Siaubas, širdgėla ir baimė * atėmė Marijai laimę, * Sūnų jai atimdami.

5 Koks žmogus nesudrebėtų, * koks akmuo nesuminkštėtų * nuo šios Motinos skausmų?!

6 Kas galėtų neliūdėti * ir į ją ramiai žiūrėti, * kai ji kenčia su Sūnum?

7 Už visos žmonijos kalbę * leido Sūnų ji prikalti * ir atidavė kančioms.

8 Matė mielą savo Sūnų, * kenčiantį dvasia ir kūnu, * mirštantį už mus visus.

9 Meilės Motina, Mergele, * duok pajusti skausmo galią, * kad liūdėčiau su tavim.

10 Kad širdis manoji degtų, * kad nuo šiol vien Dievui plaktų, * kad mylėčiau vien tik Jį.

11 Kristaus Motina šventoji, * spausk giliai širdin manojon * Nukryžiuotojo žaizdas.

12 Tu neduok praeit pro šalį, * Jo Širdies skausmų bent dalį * leisk iškęsti už kaltes.

13 Leisk prie kryžiaus apsisistoti, * su tavim drauge raudoti, * likti su tavim kartu.

14 Aš po kryžiumi norėčiau * su tavim drauge stovėti, * lieti ašaras gailias.

15 O skaisčiausioji Mergele, * tavo meilės karčią
dalią * leisk apverkti gaudžiai man.

16 Leisk suprasti Kristaus mirtį, * leiski kančią Jo
patirti * ir pajusti Jo žaizdas.

17 Žaizdos Jo tegu kankina, * kryžius Jo teapsvai-
gina, * tealpstu drauge su Juo!

18 Teismo dieną gink, Marija, * nuo liepsnų, kurios
praryja * sielas nuodėmės vergų!

19 Kristau, kai kelionę baigsiu, * palmę pergalės
įteiksi * man dėl Motinos maldų.

20 Dėl Tavų kančių baisiųjų, * josios ašarų karčių-
jų * leisk gyventi amžinai.

KAI GOLGOTOJE STOVĖJO * Jėzaus miela Moti-
na, * mirštantį liūdna stebėjo * savo Sūnų mylimą. *
Kas jos skausmą stengs suprasti, * stovint jai po kry-
žiumi?! * Kas paguodos stengs surasti, * kenčiant jai
su Sūnumi?!

2 Jau tamsybėmis aptvino * saulės blizganti šviesa; *
širdį nuostabiai gaudino * gailesčiu gamta visą. * Jau
užgeso sielos džiaugsmas – * Atpirkėjas žemės šios, *
ir beliko vienas skausmas, * kurs tik varstė dvasią jos.

3 Kas mums duotų bent atjausti * negirdėtas jos
kančias * ir prie kryžiaus prisiglausti * kenčiant skaus-
mo valandas? * Nieks dar tokio nekeitėjo * išgyvenimo
skaudaus, * nieks tiek meilės neturėjo, * eidamas taku
dangaus.

MARIJA, KILNIOJI skausmų Karaliene, * tiek daug iškentėjus šios žemės kely! * Tu kančią suprasi ir mūsų kiekvieno, * kai ašara rieda per veidą gaili.

2 Kiek alpsta širdžių, nesuranda paguodos, * palūžta iš sielvarto, skausmo gilaus! * Jų nieks nesupranta, jiems dienos vis juodos, * tik tavo, Marija, Širdis mus atjaus.

3 Nunešk mūsų skausmą kaip smilkalą tyrą * prie dangiško sosto Aukščiausiam už mus. * Aukok Jam kaip brangią ir kvepiančią mirą * už mūsų kaltes, praeities klydimus.

VELYKŲ GIESMĖS

LINKSMA DIENA MUMS NUŠVITO, * visi troškom džiaugsmo šito: * kėlės Kristus, mirtis krito. – * Aleliuja, aleliuja, aleliuja!

2 Geluonį mirties išrovė, * nuodėmes mūsų nuplovė, * pragaro vartus išgriovė. –

3 Gyvas savo galia tapo, * nelietęs antspaudo kapo; * sargai pabėgo be kvapo. –

4 Angelus siunčia šventuosius * pas Mariją ir savuosius * mokytinius mylimuosius: –

5 „Motinėlei sopulingai * neškit naujieną džiaugsmingą * Prisikėlimo garbingą.“ –

6 Veikiai patsai pas ją ėjo, * didžia šviesybe žibėjo, * sveikindamas ją, kalbėjo: –

7 „Po tavo skausmų kartybės * nušvito diena linkmybės, * dosni dangiškos ramybės.“ –

8 „Sveikas, o Jėzau geriausias, * mano Sūneli mie-
liausias, * žmonėms visiems maloniausias! –

9 Esu šiandieną laiminga, * Tave išvydus garbingą, *
nieko daugiau man nestinga.“ –

10 Dangaus Karalius aukščiausias, * Išganytojas
brangiausias, * atpirko mus, maloniausias. –

11 Jis pragarą nugalėjo, * žalčio galva sutrupėjo, *
vargšams viltis sužibėjo. –

12 Tuoį pragarus atrakino, * vėles senolių ramino, *
paskui save eit vadino. –

13 Sveikas, Karaliau šviesybės, * Viešpatie didžios
galybės, * gelbėk ir mus iš tamsybės! –

14 Šventuoju Prisikėlimu * duok mums kalčių
atleidimą, * tegul ir mus džiaugsmas ima! –

Nuo Šeštinių iki Sekminių paskutinis posmas pradedamas:
ŠVENTUOJU DANGUN ŽENGIMU, o per Sekmines – ŠVEN-
TOS DVASIOS ATSIUNTIMU.

SVEIKI, SULAUKĘ šventų Velykų, * linksmiausios
šventės visų, kas tiki. – * Giedokim aleliuja (3 k.), *
aleliuja, aleliuja, aleliuja.

2 Mums prakeikimo žiema praėjo, * pavasarėti
gamta pradėjo. – * Giedokim aleliuja...

3 Jau Kristus kėlės garbės didybė, * giedokim gies-
mes didžia linksmybe. – * Giedokim...

4 Vergijos pančius Jis sunaikino, * vartus į laimę
mums atrakino. – * Giedokim...

PRADŽIUKITE, CHORAI dangaus giesmininkų, *
sulaukę linksmybės šventųjų Velykų. * Nes paslaptys
Kryžiaus kaip saulė nušvito, * štai Kristus laimėjo, o
pragaras krito.

Pradžiuk ir tu, žeme, šviesybe užtvinus, * galybių
Karaliaus gerumą pažinus. * Jis jau panaikino tamsybių
vergiją, * paleido iš pančių Adomo ainiją.

2 Pradžiuki, Bažnyčia, mūs Motina brangi, * žiūrėk,
kaip nušvito tavoji padangė. * Dvasia tikinčiųjų
su Kristum pakilo, * linksmybės giesmėmis jų lūpos
prabilo.

Neklystantį gavom kelionėje Vadą: * pats Kristus
buveinę Tėvynęj mums žada. * Jis nuodėmių purvą
nuo sielų nuplovė * ir mirčiai galingai geluonį išrovė.

KRISTUS ATPIRKĖJAS, * mirtį nugalėjęs, * kelias
savo galybe, * skelbia sieloms linksmybę. – * Aleliuja...

2 Sekmadienio rytą, * vos saulė nušvito, * trys Ma-
rijos skubėjo * lankyti Atpirkėjo. –

3 Kelionėje savo * eidamos dejavo, * kaip reiks
akmuo nuristi, * kaip joms Jėzų išvysti. –

4 Pribėgę be žado, * kapą tuščią rado... * Angelai
ten stovėjo, * ir veidai jų žibėjo. –

5 Baisiai nusigando, * kad Jėzaus neranda, * kur
dėjosi – nežino. * Angelai jas ramina. –

6 „Neliūskit baimingai: * Jis kėlės garbingai, – *
regite tuščią vietą * Jėzaus patalo kieta.“ –

7 „Kai Petrą išvysit, * tai jam pasakysit, * ką čionai
jūs regėjot, * visa, ką tik girdėjot.“ –

8 Šiandien mums linksmybė * ir sieloms ramybė: *
ko troškom, ko norėjom, * viską mes jau laimėjom. –

9 Jėzau, mus mylėjai, * ant kryžiaus kentėjai, *
prisikėlęs garbingas, * būki mums gailestingas. –

ŽEMĖJE IR DANGIJ aukštai * gaudžia pavasario
varpai: * Aleliuja, aleliuja, aleliuja.

2 Kėlės Valdovas garbėje, * kad neprაžūtų žmoni-
ja. * Aleliuja...

3 Jį – Atpirkėją mūs visų – * šlovinam, garbinam
balsu: * Aleliuja...

4 Kryžiaus kančia atpirkęs mus, * veda į amžinus
namus... * Aleliuja...

ŽMONIJOS GELBĖTOJAU, sveikas, * garbingai
mirtį nugalėjęs! * Giedok, krikščioni, džiaugsmo gies-
mę, * nes kėlės Kristus Atpirkėjas! * Aleliuja, aleliuja,
atvertoj meilės Širdyje, * aleliuja, aleliuja, atgims su-
vargus žmonija.

2 Jis stovi visas spinduliuotas, * Jo akys šviečia kaip
žibai. * Nustebo žemė, virpa grotos, * pabėgo dreban-
tys sargai. * Aleliuja, aleliuja, Jį lydi skaistūs angelai, *
aleliuja, aleliuja, savuosius glaudžia Jis meiliai.

3 Pasauli tu, kuris raudojai, * ant kryžiaus Viešpatį
pažinęs, – * kančia Jis tau kaltes nuplovė, – * giedok
Jo kojas apkabinęs. * Aleliuja, aleliuja, * jau kėlės Kris-
tus iš mirties. * Aleliuja, aleliuja, Jam amžiais himnai
teskambės.

PAKILO SU SAULE šviesus iš kapų * mūs Kristus
Valdovas, Karalius širdžių. – * Aleliuja...

2 Jis ėjo per kančią, per skausmą tyliai * ir pergale
skelbia mums šiandien plačiai. – * Aleliuja...

3 Šį mylintį Jėzų, Karalių visų, * mes eikime garbinti
maldomis darbų. – * Aleliuja...

VELYKŲ VARPAS suskambėjo: * kėlės Kristus iš
mirties; * garbe nušvito Atpirkėjas, * liejas giesmės iš
širdies. * Aleliuja...

2 Pakilo vėliavos džiaugsmingai, * žengia minios
paskui Jį, * Karalius veda jas garbingai, * spindi pergale
šviesi. – * Aleliuja...

3 Pasaulis visas sudrebėjo, * kėlės Kristus iš tiesų, *
nušvito kapas Atpirkėjo, * giedam giesmes su džiaugs-
mu. – * Aleliuja...

KAI KRISTUS IŠĖJO iš kapo tamsaus, * galybė mir-
ties sutrupėjo, * šviesybė pasklido iš aukšto dangaus, *
o žemė linksmi sudrebėjo.

Karalius garbės ir Karalius gamtos, * skaistesnis už
saulės šviesybę, * po kojų Jam lenkias laikai be ribos, *
prisiekdami Jam paklusnybę.

2 Tai Viešpats pasaulio, Karalius širdžių: * Jis mei-
le mums širdis maitina, * Jis sėja ramybę tarp žemės
vargų, * Jis amžiną laimę dalina. – * Karalius garbės...

ALELIUJA – DŽIAUGSMAS LIEJAS iš krūtininių sro-
vėmis: * prisikėlęs Atpirkėjas žengia vėlei su mumis! *

Aleliuja – mūsų sielos kupinos tyros vilties: * nors tamsybės ir užgriūtų, – Kristus ranką mums išties.

2 Aleliuja, aleliuja – skamba tūkstančiai varpų, * kai mirtis jau nugalėta, nebebijome kapų! * Šventą rytą Kristus kėlės, šventą rytą kelk ir tu, * džiaugsmo vėliavą iškėlęs, ženkl su Kristumi kartu!

ALELIUJA, ALELIUJA! Džiaugsmo himnas teskambs! * Lai aukštybėse jį gieda chorai dangiškos garbės. * Tėpašoks kalnai iš džiaugsmo, linksmi slėniai tegiedos: * Išganytojui Osana tegul skamba visados.

2 Aleliuja, aleliuja! Tarsi saulė iš bangų * Jis triumfuodamas pakilo virš tamsių mirties jėgų! * Jis – tautų pasiilgimas! Amžinybės žiburys! * Kaip patsai Garbės Karalius prisikėlė šiandien Jis!

3 Aleliuja, aleliuja! Jėzau, Tu prikelk ir mus, * iš gyvenimo griuvėsių vesk, kur džiaugsmas nemarus. * Leisk ir mums dalytis laime, skausmo dienos kai praeis, * kai triumfuodama gyvybė savo pergalę išskleis.

LINKSMINKIS, ŽEME, džiaukis, žmonija, * naujas tau rytas teka skaistus; * skamba pasauly jau aleliuja, * sklinda per kaimus, klonius, laukus. – * Laimė pripildė sielas visų, * džiaugias sulaukę švenčių didžių. * Linksminkis, žeme, džiaukis, žmonija, * naujas tau rytas teka skaistus!

2 Mūsų Valdovas spindi kaip saulė, * pergalės ženklą laiko aukštai. * Jis nugalėjo žalčio apgaulę, * galvą sutrynė jo visiškai. – * Laimė pripildė...

3 Tamsios padangės skaisčiai nušvito: * varpai ir giesmės skamba linksmai. * Dievas laimėjo, pragaras krito – * džiaukis, žmonija, jau amžinai. – * Laimė pripildė...

KRISTUS PRISIKĖLĖ, * nugalėjo mirtį – * kryžius štai * ir skausmai * pergale pavirto. – * Jis kėlės jau, aleliuja, * giedok, dangau, aleliuja, * pradžiuk, žmogau, aleliuja, * aleliuja, aleliuja.

2 Kelkimės su Kristum, * meskim tamsą juodą – * kelią švies * Jo Širdies * meilė ir paguoda. – * Jis kėlės jau...

3 Prisikėlęs Kristau, * duok jėgų pakilti – * per skausmus * veski mus * į džiaugsmingą viltį. – * Jis kėlės jau...

VARGONAI, GAUSKIT, aleliuja, * ir, chorai, skelbkite džiaugsmo šventę, aleliuja! * Ir tu, širdie, tiek daug iškentus, aleliuja, * šią Dievo pergalę pasveikink, aleliuja!

2 Štai uolos dreba, aleliuja, * mirtis be žado lenkias Kristui, aleliuja! * Sargai pakelt akių nedrįsta, aleliuja, * Jo pergalė kaip saulė teka, aleliuja!

3 Suskambo giesmės, aleliuja, * ir būgnai dunda: prisikėlė, aleliuja! * Ir vėliavos plazdena vėlei, aleliuja. * Garbė per amžius Dievo Sūnui, aleliuja!

KĖLĖSI VIEŠPATS iš kapo, * atpirkęs mus visus. * Jėzau, Karaliau mūsų brangus, * skamba Tau linksmai * šios giesmės garsai: * Tu žemėj lengvini vargus. – * Aleliuja...

2 Meilė Tau, Jėzau, liepsnoja * štai mūsų menkoj širdy. * Tavo mirties auka didi: * sielas pavergei, * meilę uždegei, – * į laimę amžiną vedi. – * Aleliuja...

3 Viešpatie, Meile didžioji, * kas išmatuos Tave! *
Prikeli viltį širdyje: * žmones linksmini, * laimę atne-
ši, – * Tu mūsų lauki danguje. – * Aleliuja...

PAKILO VĖLIAVOS džiaugsmingai, * žengia mi-
nios paskui jas. * Karalius Ostijoj garbingoj * įsias
pergalėn nuves.

Žengia eisenos didingos * šventą rytmetį, * žengia
tūkstančiai laimingi, * eina paskui Jį.

2 Vargonai džiūgauja ir chorai, * Kristaus garbę
skelbia jie; * prabilo varpinės šventorių * didžio triumfo
šventėje. – Žengia...

3 Pakilo smilkalas Valdovui, * lenkias galvos pa-
garbiai; * už auką ir laimėtą kovą * gaus varpai Jam
amžinai. – Žengia...

PABĖGO MIRTIS amžinai nugalėta, * jau kėlėsi Kris-
tus iš kapo tamsaus. * Ir tavo, Marija, kančia iškentėta *
pasikeitė ašarom džiaugsmo gausaus. * Aleliuja, aleliuja.

2 O šventosios žaizdos kaip rubinai žėri, * jos am-
žiną Viešpaties meilę kalbės. * Tegul mūsų širdys,
džiaugsmo pasinėrę, * su meile Jam pina vainiką gar-
bės. * Aleliuja, aleliuja.

3 O sielos, šia kruvina kaina laimėtos, * te nuodėmei
niekad daugiau nevergaus. * Marija, tavy mūsų viltys
sudėtos, * padėki tu mums kovoje dėl dangaus. * Ale-
liuja, aleliuja.

DANGAUS KARALIENE, džiūgauki, aleliuja, * nes
Tas, kurį turėjai garbės nešioti, aleliuja, * prisikėlė,

kaip buvo sakęs, aleliuja. * Melski už mus Dievą, aleliuja!

ŠVINTA RYTAS, TEKA SAULĖ, * skamba giesmės po pasaulį, – * mums Velykos jau atėjo, * aleliuja suskambėjo. * Aleliuja, aleliuja, * giedam linksmą aleliuja; * aleliuja, aleliuja, * tūkstant kartų aleliuja.

2 Gaudžia varpas, džiaugias žmonės, * vėl atgautos jiems malonės; * Dievas mirtį nugalėjo, * aleliuja suskambėjo. – * Aleliuja, aleliuja...

3 Švinta rytas, teka saulė, * skamba giesmės po pasaulį, – * mums Velykos jau atėjo – * kėlės Kristus Atpirkėjas. – * Aleliuja, aleliuja...

GIESMĖS IŠGANYTOJUI

ŠVENTOJ TYLOJ ALTORIAUS * aš klūpau štai ramus, * karščiausias sielos noras – * čia nuramint skausmus.

Užmiršęs aš pasaulį * prie Viešpaties Širdies. * Jis mano sielos saulė, * Jis man rankas išties.

2 Tik čia tikra ramybė, * atgyja čia dvasia, * kur spindi amžinoji * lempelė visada.

Užmiršęs aš pasaulį...

JĖZAUS ŠIRDIE ŠVENČIAUSIA, dėl mūsų atverta, * Širdie, kuri liepsnoji mums meile amžina. * Tu vargs-tančiai žmonijai šviesi viltis esi, * Tu sielą nelaimingą paguodi, gaivini.

2 Pasaulyje tiek vargo, nēr laimės pastovios; * dažnai nyku ir šalta, ir daug, oi daug kančios! * Į Tavo Širdį, Jėzau, mus nuveda viltis, * kad prašymus išgirsi, nuskaidrinsi mintis.

3 Tu supranti mūs malda, Tu mūs kančias matai, * net ko Tau nepasakom, ir šitai Tu žinai. * Tavo Širdies Švenčiausios gerumas nuostabus, * gailestingumas Tavo mums daro stebuklus.

4 Kelionėje šios žemės leisk mums mylėt Tave, * kai žemę šią apleisim, pašauki pas save; * ten su dangaus šventaisiais giedosim amžinai: * „Garbė Švenčiausiai Širdžiai, mums meile degančiai!“

IŠ ŠIOS ŽEMELĖS, ašarų klonio, * į dangų kyla mūsų mintis. * Širdie Švenčiausia, versme malonių, * į Tave kreipiam savo akis. * Išgirsk meilingai mūsų šauksmus, * savo malone gelbėki mus!

Širdie Švenčiausia, Tavyje viltis! * Glausk prie savęs mus – sielos atgis!

2 Brangusis Jėzau, amžių Gėrybe, * ištroškus meilės Tavo Širdis. * Leisk nugalėti mūsų silpnybę, * tepasibaigia klaidų naktis. * Sustiprink valią, protą apšviesk, * savo malone mus visus kviesk. – Širdie Švenčiausia...

3 Širdie Švenčiausia, išgirsk meldimą, * priimk mūs auką, skiriamą Tau. * Žmonijos dvasiai duok atgimimą, – * Tau visos tautos noriai tarnaus. * Surink į vieną būrį avis; * jei Tu apleisi, kas išganys? – Širdie Švenčiausia...

ŽINOM ŠIRDĮ TOKIĄ, Širdį maloningą, * ji visiems atleidžia, nes ji gailestinga. * Tai Širdis mūs Atpirkėjo * ir tikriausio mūs Globėjo * Jėzaus Viešpaties.

2 Ta Širdis brangesnė už visokį gėrį, * tobuliausia meile ir dorybėm žėri. * Kas pasaulis, jo tuštybės! * Sielos ras tikrą ramybę * Jėzaus Širdyje.

3 Tegul, Jėzau mielas, Tavo Kraujo švento * bent lašelis vienas man į širdį krenta, * tai bus siela atgai-vinta * ir malone padabinta * dieviškos Širdies.

4 Nors kelionėj žemės daug vargų patirčiau * ir visų apleistas be pagalbos mirčiau, * jei tik Tu, Širdie šven-čiausia, * būsi prie manęs arčiausia, * siela bus rami.

5 Jėzau mano mielas, Tau dabar aukoju * aš maldas savąsias Tau dedu po kojų. * Tavo Širdyje ir vėlei * ras paguodą vargšė siela * ir atgims naujai.

ČIA RAMU, gyvena Dievas * ant altoriaus toks tylus. * Klaupkime, pakelkim širdis: * meilė joms suteiks sparnus. * Pas Tave, Širdie, ateinam * su kal-tybėm ir vargais * iš pasaulio nuodėmingo * gundymų kietais takais.

Dieviška Širdie, viena Tu * mums stiprybės duot gali, * tegaivina mūsų širdis * Tavo palaima tyli.

2 Pašaukei Tu mus, varguolius, * neatstumki, Jėzau, mūs, * dieviškas Sūnau Marijos, * glauski tvarinius sil-pnus. * Mūsų skurdą Tu pažįsti, * bet širdis priklauso Tau, * o Širdie taikos ir meilės, * visuomet jai viešpa-tauk. – Dieviška Širdie...

MEILINGAS KRISTAUS VEIDE, * žvelgi Tu į mane. * Tavasis žvilgsnis lydi * darbe, maldoj, skausme.

2 Pakelt akis vos drįstu * dėl sielos aš dėmių, * bet Tavo žvilgsny, Jėzau, * randu pakilt jėgų.

3 Kvietimą Tavo, Jėzau, * ateiti pas Tave * aš priimu džiaugsmingai, * kelionėj šelpk mane.

O ROMIOJI, paklusnioji mūsų Viešpaties Širdie, * skausmo jūroj Tu vaitoji, išganydama mane. * Tu erškėčiais vainikuota, mūsų kalčių sužeista, * kryžiaus mirčiai atiduota mūsų nuodėmių auka.

O Širdie, Širdie geroji, gailestinga ir kantri, * mūsų meile Tu liepsnoji ir per amžius vis degi.

2 Begalinės Tu didybės, Išganytojo Širdie, * Tu Šaltinis mūsų gyvybės, džiaugsmo amžino Viltie! * Nusidėjėlių Paguoda, jų išganymo dalis; * Tu visiems ramybę duodi, sielos su Tavim atgis. – O Širdie, Širdie geroji...

O KARALIAU, prie Tavęs * kyla garsas mūsų giesmės! * Žemė, jūra, visata * Tau nuo amžių paskirta.

Duok pasauliui Tu ramybę, * žadam Tau ištikimybę.

2 Tave garbina visi, * Tu Valdovas mūsų esi, * Tau, o Viešpatie dangaus, * visos giminės tarnaus. – Duok pasauliui...

3 Tu mus gynei visados * ir pavojuos, ir varguos; * Tavo dieviška Širdis * visada mums bus viltis. – Duok pasauliui...

4 Pasiryžom mes visi * būti Tau ištikimi; * viešpatauki Tu pas mus, * kad ir žemėj būt dangus. – Duok pasauliui...

BRANGUSIS JĖZAU, savo Širdyje * paslėpki mano sielą amžinai: * beribis džiaugsmas užvaldytų ją, * laimės versmę radus tik tenai.

1 Kai nuolatos klastingi priešai puola, * parengę sielai spąstus pražūtis, * lyg skęstantį išgelbstinti uola * mus kviečia štai meilė Jėzaus Širdies. – Brangusis Jėzau...

2 Nors man širdis nuo žemės skausmo alptų, – * pilnosios laimės nieks jai neatneš! * Ramybę sielai duot gali tik Tu, * Širdies Švenčiausios atvėręs gelmes. – Brangusis Jėzau...

3 Kitos širdies kilnios taip nesurasiu, * kuri iš meilės mirtų už mane. * O Jėzau, kol čia, žemėje, esu, * ilgiuos matyti Tave danguje. – Brangusis Jėzau...

4 Malonę duok man Tavyje numirti, * Širdie Dievybės, turtų kupina! * Džiaugsmu pavirs net ir kančia karti, * mirtis gyvenimo man bus pilna. – Brangusis Jėzau...

O DIEVIŠKA ŠIRDIE, * šviesi mana viltie! * Ar laimėj, ar varge, * visad šaukiu Tave, * ar laimėj, ar varge, * skubu aš pas Tave.

2 Gyventi trokštu Tau, * kentėti dar kantriau. * Ir meilėj, ir aukoj * palikt Širdy Tavoje, * ir meilėj, ir aukoj * palikt Širdy Tavoje.

O KRISTAU, UGNINGOSIOS meilės šaltini, * paslėpęs Tu manąją širdį savy, * sudegink jos laisvę, užkurk begalinį troškimą * tik Tavo paskęst ilgesy.

2 Prie dieviškų kojų sudėjęs galingos * maldos ir troškimų kuklius žiedelius, * prašau, o Karaliau: paverski skausmingais erškėčiais, * jei trokšti Tu, jų lapelius.

ŠIRDIE TYLI, rami, * Tu meilės ugnimi * uždek visus, * pašventink mus.

Pavojuos mus apgink * ir nuosavybėn imk, * paslėpk savy, * Širdie brangi!

Širdin ateik, prašau, * tegul jinai tik Tau * alsuos ir plaks, * vien meile degs.

2 Kada geismų ugnis * mane nuveikt bandys, * uždek mane * ugnim tyra.

Kai nuodėmė vilios, * duok sąžinei šviesos, * paslėpk savy, * Širdie brangi!

Kada pagunda puls * ar sielvartai užguls, * širdin ateik, * ramybę teik.

JĖZAUS VARDAS mūsų Vado, * Vardas didis ir gražus. * Galvą lenkia prieš tą Vardą * žemė, pragaras, dangus. * Jėzaus Vardas mūsų Tėvo, * Tėvo, mylinčio karštai. * Jis iš meilės čia gyvena * Ostijoje, bet taip slapta.

2 Jėzus – mūsų Atpirkėjas, * nusidėjėlių viltis. * Jojo Vardas kelia, guodžia * skausmo kupinas širdis. * Jėzaus Vardas – mūsų galybė, * mūsų pajėgų versmė. * Jėzaus Vardas – mūsų stiprybė * ir malonė, ir garbė.

GERIAUSIAS JĖZAU, TU VARDU SAVUOJU *
 pridenk žmoniją nuo visų pavojų. * Kančia skaudžiaja
 ir krauju išlietu * švelnink, gaivinki mūsų širdis kietas.

2 Tautas sutaikink vienybe krikščionių, * Tėvynę
 saugok, teik gausių malonių. * Meldžiame Tave, Vieš-
 patie galingas: * audras raminki baisias, šiurpulingas.

3 Leisk mums laimingai su Tavim numirti, * pa-
 baigus darbus, valandą paskirtą. * Vesk mus į dangų,
 rodyk saugų taką, * Tavoji meilė, kur mums eit, tesako.

BĖGA MŪSŲ DIENOS žemės takeliu. * Vakaras
 ateina ir tamsi naktis. * Viešpatie, žinai juk, kad Tave
 myliu. * Pasiliki, Jėzau, visad su mumis.

2 Kai naktis pasaulį sutemom apgaubs * ir kai raus-
 vos žaros vakaruos užges, * Jėzau, švieski kelią ilgesiu
 dangaus. * Motina Marija, mus už rankos vesk.

3 Rimsta darbo triukšmas, ilsis tvariniai. * Merkias
 žemės akys – trokšta pailsėt. * Tau labanakt tariam,
 Jėzau, pagarbiai. * Angele, būk sargu, į namus lydek.

4 Kaip maži našlaičiai žemės šios vaikai – * niekas
 nebelaukia vienišo žmogaus. * Meilę mums ir Širdį,
 Jėzau, palikai. * Siela pasiilgo tolimo dangaus.

5 Bėga mūsų metai, skrenda į dausas. * Amžinybėn
 skubam dieviškais keliais. * Siela neramioji laimę ten
 atras. * Jėzaus Širdies meilės paslaptį atskleis.

DAR VIENA DIENA štai baigias, * greit naktis
 sparnus išties; * leiski, Jėzau, pasakyti * Tau labanakt
 iš širdies. * Mielas Jėzau, Atpirkėjau, * Tau labanakt
 iš širdies.

2 Nors, daug kartų nusidėję, * Tau tarnaut atšalome, * bet šiandieną apgaileję * atleidimo prašome. * Mielas Jėzau, Atpirkėjau, * atleidimo prašome.

3 Mūs šeimas palaimink, Jėzau, * kilnią meilę jų brandink, * saugok brangią tėviškėlę, * nuo pavojų ją apgink. * Mielas Jėzau, Atpirkėjau, * nuo pavojų ją apgink.

4 O kai baigsis mūsų dienos * ir mirtis kelionėn kvies, * tuomet, prašom, mielas Jėzau, * būk arti prie mūsų šalies. * Mielas Jėzau, Atpirkėjau, * būk arti prie mūsų šalies.

KAI VAKARO TAMSŪS ŠEŠĖLIAI * iš kvepiančių klonių pakils, * pavargę nutils vytureliai, * Tau mūsų krūtinės prabils.

2 Atėjom keliais ir takeliais, * brangioji Širdie, pas Tave: * Tau atnešėm ašarų dalią * ir meilės žiedų širdyje.

3 Iš tėviškės klonių surinkom * vargelį ir skausmo dejas, * pavargę mūs galvos nulinko – * palaiminki, Viešpatie, jas.

4 Palaiminki vakarą tylų, * vaikelio nekalto sapnus, * ošimą užsnūdusio šilo * ir prašymus mūsų visus.

5 Palaiminki mūsų jaunystę * ir jos pavojingus takus, * tegul niekada nenuvyستا * tyrumo žiedelis puikus.

LABĄ NAKTĮ, JĖZAU, dangiškas Valdove, * leisk man net užmigus jaust Tavo malonę. * Leisk, kad aš Tavo veidą regėčiau * ir Tavo žodžiais pasigėrėčiau, * o Jėzau, mano meile!

2 Labą naktį, Jėzau, mielas atminime, * Tu nuo sielos priešų būk man apgynimas. * Tavo pagalboj padedu viltį, * savo Širdyje leisk pasilikti, * o Jėzau, mano meile!

3 Lenkdamas štai galvą aš prie Tavo kojų, * iš širdies maldauju: ginki nuo pavojų! * Duok žaizdose man Tavo paskęsti, * Tavo rankose duok man užmigti, * brangusis Atpirkėjau!

4 Labą naktį, Jėzau, Viešpatie brangusis, * o, kad mano siela būt dangus gražusis! * O visagali mano Valdove, * ženkl nors į menką širdį maloniai, * brangusis Atpirkėjau!

5 Labą naktį, Jėzau, Viešpatie aukščiausias, * labą naktį, laime Tu žmogaus šviesiausia! * Leisk, o šaltini, pilnas gėrybių, * rast Tavyje sau sielos ramybę * šiandieną ir per amžius.

6 Motina Marija, angele galingas, * šelpkit mano sielą ir kūną vargingą. * Šventas globėjau, teikis padėti * blogį visokį man nugalėti * šiandien ir per amžius.

GIESMĖS ŠVENTAJAI DVASIAI

O DVASIA, VIEŠPATIE, NUŽENK, p. 206.

DVASIA, VIEŠPATIE, ATEIK, p. 229.

PASAULIO ŠVIESA ir paguoda, * Vadove tiesos kelyje, * nušvieski mums ūkanas juodas, * ateiki, Šventoji Dvasia!

2 O dieviškos Meilės Ugnyne, * uždek mūs krūtinę liepsna. * Tyriausio šventumo šaltini, * ateiki, Šventoji Dvasia!

3 Pašvęski ir vesk mūsų sielas, * kur meilė žydės amžinai. * Ateik, sielos Prieglobsti mielas, * ateiki, Šventoji Dvasia!

ALSUOK MANY, Šventoji Dvasia, * kad aš mąstyčiau, kas šventa.

2 Uždek mane, Šventoji Dvasia, * kad aš daryčiau, kas šventa.

3 Patrauk mane, Šventoji Dvasia, * kad aš mylėčiau, kas šventa.

4 Paremki mane, Šventoji Dvasia, * kad aš vis skleisčiau, kas šventa.

5 Globok mane, Šventoji Dvasia, * kad neprarasčiau, kas šventa.

ŠVENTOJI DIEVO DVASIA, * mes meldžiame Tave: * sustiprinki tikėjimą, * savo malonės spinduliais * užlieki mus.

2 Šventoji Dievo Dvasia, * mes meldžiame Tave: * uždeki ugnį širdyse * šventosios meilės liepsnomis * visiems laikams.

3 Šventoji Dievo Dvasia, * mes meldžiame Tave: * gaivink dvasią viltimi, * savo malonės dovana * lig pat mirties.

GIESMĖS ŠVČ. TREJYBEI

IŠGIRSK, O DIEVE, mano malda, * maldauju aš Tave karštai. * Giesmės aidai skrieja į dangų, * iš kur žmonių vargus matai.

2 Palaimink mano darbus, norus * visus, kurie patinka Tau. * Sušvelnink erškėčiuotą kelią, * kurį aš prieš save matau.

3 Ar ilgas, ar visai gal trumpas * tas mano kelias, nežinau. * Tiktai prašau, o Dieve geras, * kad man kentėti būt lengviau.

DANGAU, PRIIMKI mano malda, * suaustą žodžių ir kančių. * Ir siųsk palaimą mano sielai, * niokotai vėtrų didelių.

2 Dvasia pakyla – vien galingos * Tavo malonės dvelkime. * Todėl palaima gailestinga * lydėk mane, globok mane.

3 Dangau, pakėlęs žvilgsnį savo, * Tavo malonės laukiu aš. * Jinai tegu atėjus veda * mane šviesoje ir per miglas.

Prašant ypatingos Dievo pagalbos

VIEŠPATIE, KARALIAU, mūsų tėvų Dieve, * suteik mums kalčių atleidimą * ir Šventosios Dvasios apšvietimą, * kad žinotų Tavo žmonės, * jog Tu esi Dievas, Valdovas.

Pagailėki savo sutvėrimų, * kuriuos atpirkai brangiausiuoju krauju.

2 Viešpatie, Karaliau, visų tautų Dieve, * suteik mums sveikatą (reikalingą giedrą, reikalingą lietu,

darbo sėkmę, dorą ir blaivumą), * kad žinotų Tavo žmonės, * jog Tu esi Dievas, Valdovas. – Pagailėki savo sutvėrimų...

3 Viešpatie, Karaliau, visos žemės Dieve, * suteiki mums ramybę, * o karus atitolink, * kad žinotų Tavo žmonės, * jog Tu esi Dievas, Valdovas. – Pagailėki savo sutvėrimų...

Himnas Kūrėjui

„BŪK PAGARBINTAS, gamtos Kūrėjau!“ * Šaukia žemė ir dangus kartu, * gieda paukščių chorai, siaudžia vėjai: „Būk pagarbintas per amžius Tu!“

2 Tavo Vardas saulėj įrašytas, * jūroj ir viršūnėse kalnų. * Tavo kelias žvaigždėm nusagstytas * ir žiedais žibučių mėlynų.

3 Tau banguoja platūs vandenynai, * ošia ir žaliuoja Tau miškai. * Spindi ant kalnų balti sniegynai, * kyla į padanges Tau arai.

4 Tau pašvaistė šiaurėje plevena, * skrodžia debesis ugnies žaibai. * Tau šaltinių vandenys sruvena, * žydi sodai, pievos ir laukai.

SIELA IŠTROŠKUSI dieviško grožio – * kas nura minti ją žemėje gali? * Viešpatie, kelią į laimę parodyk! * Skubam keleiviai į amžiną šalį.

2 Bėga mūs dienos, kaip upės sruvena. * Ilgesio mintys į dangų plasnoja. * Tėvas brangiausias ten mūsų gyvena – * amžiną meilę širdyje nešiojam.

3 Gėlės pasaulio taip greitai nuvysta. * Alkanos mintys ramybės neranda. * Ten mūsų laimė ir mūsų jaunystė – * nerimą sielos tik Dievas numaldo.

4 Žemės erškėčiais keliaujam nuvargę. * Akys ap-
temsta ir jėgos išsenka. * Viešpatie mūsų ir Tėve bran-
giausias, * tieski pagalbos mums dievišką ranką.

AČIŪ TAU, VIEŠPATIE, jogei mylėdamas * sau-
gojai mano gyvenimo rytą. * Argi tai sykį, vilione
tikėdamas, * bėgau į tinklą, gudriai užraizgytą. * Žūti
neleido tik šventas tikėjimas, * tėviškas Tavo apvaiz-
dos budėjimas.

2 Kuo už Apvaizdą aš, kuo už garbingąją * Tau
atsilyginau, atsidėkojau? * Skambančią giesmę ir širdį
jausmingąją * argi ne kryžkeliuos kartais eikvojau? *
Kaltas, bet teisi tiek daugel kentėjusį, * Tavo gerybėje
viltį padėjusį.

GIESMĖS ŠVČ. MERGELEI MARIJAI

SVEIKA, MARIJA, DANGAUS LELIJA! * Tu gai-
lestinga ir maloninga. * Motin malonės, gelbėki
žmones, * varguose skęstančius!

2 Nuo prispaudimo mus verksmas ima, * sunkioj
nelaimėj slegiami baimės; * Motin brangiausia ir ma-
loniausia, * neleiski mums pražūt!

3 Šviesi kaip saulė, apšviesk pasaulį: * šventa, gar-
binga, didžiai šlovinga, * pasigailėki, pas mus skubėki, *
nušluostyk ašaras.

4 Dažnai mes klystam ir nebedrįstam * daug nusi-
dėję melst Atpirkėją: * tu tiktai viena lieki šiandieną *
paguoda ir viltis.

5 Nieks neprapuolė, kas tavęsp puolė, * nors nusi-
dėjo, rado gynėją: * ir mes verksmingi ir nelaimingi *
tavęs nūn šaukiamės.

6 Štai vaikai tavo ilgai dejavo – * jie tavęs prašo
malonės lašo: * išgirsk meldimą ir apgynimą * atsiųski
kuo veikiau!

GRAŽI, MARIJA, TU ESI, * pradėta nekaltai, * tam-
sios nakties žvaigždė šviesi, * iškilusi aukštai. * Būk
mūsų Motina meili, * mūsų širdis meile liesk, – * dvasia
kai blaškos nerami, * mūsų ūkanas apšviesk.

2 Iš tvano nuodėmės tamsios * tu išlikai balta, * tu
iš žmonijos suteptos * nepaliesta viena. * Trauk mus
iš žemumų tamsių, * į nekaltumą vesk – * malonės iš
dangaus versmių * mums silpstantiems surask.

3 Šventosios meilės kupina * liepsnojo tau širdis, *
tave lydėjo visada * Dievybės atspindys. * Suteik gai-
vinančios vilties, * meilingai mus užjaušk * ir mus, o
Motin, prie širdies * nerimstančios priglausk.

O ŠVENČIAUSIOJI, o tyriausioji, * o Mergele Mari-
ja! * Motin geroji, nesuteptoji, * melski, o melski už mus!

2 Mūs Ramintoja, Užtarytoja, * Dievo Motin Mari-
ja! * Kai bausmės laukiam, mes tave šaukiam: * melski...

3 Mes pavargėliai, nusidėjėliai, * gelbėk mus, o Ma-
rija! * Šalink silpnybes, mokyk kantrybės; * melski...

4 Motina, mums šviesk, savo ranką tiesk, * išklausk mus, Marija! * Tavo malonės gydo ligonius, * melski, o melski už mus!

AUSK MARIJAI rožių giją, * mano siela nerami, * skelbk gerumą, prakilnumą * ilgesinga širdimi.

O Mergaite, tavo kraitis – * nekaltybė nuostabi: * mums žavėtis ir gėrėtis * leisk per amžius tavimi.

2 Susimąstę nešam našta * savo nuodėmės didžios. * Tu, šventoji, nekaltoji, * meldžiam – gelbėki iš jos!

Vargšai gimę, mes nežinom * priebėgos kaip tu kitos: * rojaus vartuose užtarki * vaikus tėviškės šviesios.

3 Tavo grožis mums kaip rožė, * kaip lelija nekalta. * Tavo garbei ieškom vardo, * neištarto niekada.

Ir maldaujam, nepaliaujam * širdimi vis alkana: * leisk išvysti Karalystėj * laime spindinčią tave.

MARIJOS VARDAS lyg dangaus malonė, * aukštybėj skamba, aidi žemės kloniais. * Kilniajam vardui garbę atiduokim, * kuo nuoširdžiausiai giesmeles giedokim.

2 Marijai vardą Dievas pats parinko, * tas šventas vardas jai labiausiai tinka: * Aušros jis reiškia šviečiančią žvaigždę * audringos jūros blaškomam laiveliui.

3 Jos šventas vardas – tai malonių jūra, * žmonijai laimę didelę sukūrė. * Jis tikinčiajam neša džiaugsmą brangų, * jis gina sielą nuo pikto žabangų.

4 Nors ir pagundos didelės užplūsta, * Marijos vardą tarki – ir pražūsta. * Čia pat bedugnė, betgi nenuslysi, * klaidus gal kelias, betgi nepaklysi.

5 Minutės skaudžios, kai mirtis artėja, * pabūgsta siela Dievo, mūs Teisėjo. * Marijos vardas ją tuomet ramina, * skaisčiausią viltį mirštančiam gaivina.

6 Marija, Dievo Motina, Mergele, * padėki sielai rast į dangų kelią. * Išmelsk mums laimės ten doriems žadėtos * ir su šventaisiais leisk tavim žavėtis.

O SKAISČIAUSIA, o gražiausia rojaus lelija, * Dievo duota mums vaduoti, Motin Marija! * Jo dukra tu išrinkta, * Jėzaus Kristaus Motina, * sužadėta ir mylėta Dvasios Švenčiausios.

2 Vargšai žmonės be malonės gimėme kalti, * dėl daugybės nedorybių žūvam prislėgti. * Tu kaltės nepažinai, * Dievo meilėje gimei, * prasidėjai, užtekėjai spindinti visa.

3 O kilnioji, o pilnoji Dievo dovanų, * tu aukštybėj ir galybėj virš visų žmonių; * saulės grožio apsupta, * dvylika žvaigždžių puošta, * tau po kojų mėnuo klojas pagarba didžia.

4 Tu mums duota, vainikuota Motina dangaus, * Užtarėja ir Globėja vargano žmogaus; * Karaliene angelų * ir Valdove išrinktų, * būk meilinga, stebuklinga Motina visų!

MARIJĄ MYLĖTI vien trokšta širdis, * skausmuose ir laimėj tarnauti jai vis. * Širdis mano dega dangaus ugnimi, * vien meilėj Marijos ji ilsis rami.

2 O Motina meilės, Marija graži, * širdin mano Dievo mane tu neši, * per ašarų klonį, erškėčių keliais, * apsupusi meilės skaisčiais spinduliais.

3 Kas sopulių taurė, kas skausmo ietis? * Kas myli Mariją, saldi tam mirtis: * širdžių milijoną norėčiau turėt, * kad Motiną Jėzaus galėčiau mylėt.

4 O Motina meilės, malonių versmė, * per amžius teskamba tau meilės giesmė; * imk meilę Trejybės ir viso dangaus, * ją amžiais aukot tau širdis nepaliaus.

MARIJA, MARIJA, * skaisčiausia lelija, * tu švieti aukštai ant dangaus. * Palengvink vergiją, * pagelbėk žmoniją, * išgelbėk nuo priešo baisaus.

2 Mes, klystantys žmonės, * maldaujam malonės, * Marija, maldų neatmesk! * Tarp verkiančių marių * šių žemiškų karių * nupuolančius stiprink ir vesk!

3 Ir kūno silpnybė, * ir žemės puikybė, * ir pragaro juodo dvasia * į prapultį stumia * žmonijos daugumą * ir žudo galybe tamsia.

4 Kaip upių bėgimas, * taip mūs įpratimas * kas kartą vis traukia žemiaus. * Vargai kasdieniniai * kaip pančiai gelžiniai * mus rišti kada bepaliaus?!

5 Silpni, nusiminę, * tavy paskutinę * tematome viltį tiktai. * Tu savo malone * šios žemės karionę * palengvink, nes galią gawai.

6 Marija, Marija, * skaisčiausia lelija, * Dangaus Karaliene šviesi! * Užstok prieš Aukščiausią * tu žmogų menkiausią, * nes viską pas Dievą gali!

MARIJA, SKAISČIAUSIA MARIJA, * ką tau paaukot begaliu? * Priskinsiu tau rožių, lelijų * žiedų – kūdikystės dienų.

2 Pamėgai tu Nemuno šalį * ir meilę lietuvio širdies. * Tau kryžiai sodybų darželiuos, * Tau pirmosios gėlės žydės.

3 Marija, išmelsk mums stiprybės * iškęsti šios žemės vargus. * Tegul visad šviečia Tėvynei * tik giedras, saulėtas dangus.

4 Marija, suteiki malonės * tavo pamylėti karštai, * kad nuodėmės, vargas, dejonės * pranykt tarp žmonių amžinai.

SVEIKA, O VISATOS Valdove kilni! * Be kaltės pradėta Mergele skaisti! * Šviesi Ryto Žvaigžde didingai graži, * pagalbą žmonijai audrose neši.

2 Tyriausioji Motin, Mergele garsi, * dorybių žvaigždėm tu sužibus esi. * Tu nušvieti dangų savuoju grožiu, * tu pridengi sielą garbės drabužiu.

3 Tu gailestingumo ir meilės pilna, * tau širdį graušina vaikų aimana. * Net nuodėmės pančius viltis tu šviesi, * kad laimės buveinę pasieksim visi.

O GRAŽIOJI MOTINA, šiandien * mes savo meilę duodame tau. * Trokštam tavo švelniąją globą * mus glamonėjant jausti dažniau.

1 Motin Meilės Amžinos, * šiandien prašome globos: * mūsų žingsniams žiburys * būk anksčiau, nei jie suklys. – O gražioji...

2 Karaliene angelų, * tylų šnabždesį maldų * tu išgirsk ir ranką tiesk, * širdis prie savęs pakviesk! – O gražioji...

3 O Mergele Motina, * Rože, paslapčių pilna! * Klo-
nių Lelija skaisti, * sveikinam tave visi! – O gražioji...

4 Tau patiks gėlių žiedai * ir garbės giesmių aidai, *
kai maldos sparnai juos neš * į tavąsias buveines! – O
gražioji...

5 Bėga dienos, skuba vis, * greit ateis mirties nak-
tis. * Būk tvirtybės bokštas mums – * nieks ramybės
nesudrums. – O gražioji...

O MYLIMOJI mūsų Valdove, * amžino džiaugsmo
Ryto Aušra, * vargšų Globėja, sielų Tvirtove, * Motina
mūsų jautri, gera. * Gelbėk, Marija, nuo pražūties, *
glausk prie skaisčiosios savo Širdies.

2 Sunkiai mus slegia kalčių daugybė, * ašaros tem-
do mūsų akis, * o siela žavis gėrio grožybe, * kilti nuo
žemės veržiasi vis. * Motin mieliausia, imk pas save, *
amžiais regėti norim tave.

3 Garbę dangus tau ir žemė duoda, * amžina meile
myli tave, * nes tu nuo amžių sielų paguoda, * prike-
li laimės viltį varge. * O, neapleiski mūsų kančioje, *
džiaugtis per amžius leisk danguje!

MARIJA, IMK DĖKOJIMUS už dovanas visas – * už
motinos globojimus, malones taip gausias. * Tu Moti-
na mūsų geriausia iš motinų žemės visų, * brangiausia
mums po Dievo tu, o džiaugsme mūs širdžių.

2 Kiek kartų, audrų blaškomas, lyg jūroje sken-
dau. * Kiek kartų, skausmo slegiamas, aš ilgesį jau-
čiau. * Bet tu, Motin, tiesdavai ranką ir ašaras šluostei

skaudžias. * Nušvito man džiaugsmų aušra pro nevilties tamsas.

3 Lyg motina globodama, meiliai mane glaudei, * su rūpesčiu budėdama, vis saugojai budriai. * Priimk mano nuoširdų džiaugsmą, imk mano tu sielos jausmus, – * širdis lai dega meile tau, kol man gyvybė bus.

GARBĖS VAINIKU PADABINTA, * Valdove dangaus angelų, * Tau grožis rinktinis nukrinta * po kojų iš žemės vaikų.

O, džiūgauk per amžius * žvaigždžių vainike * ir mus tu papuošus * atvesk pas save.

2 Mes žinom, kad tu, Nekaltoji, * danguj didelėj pagarboj, * kaip Motina žmones globoji – * ateik mūs mirties valandoj. – O, džiūgauk...

3 Verkei tu ir mūsų žemelėj – * pamilo tave Lietuva. * Ji kryžiais visa sužaliavo – * ji tavo garbinga tauta.

Išmelsk jai blaivumo, * skaistumo, vilties, * kuri jai gyvenimo * kelią nušvies.

SKAISTI ESI TU, Ryto Rože, * švelni kaip sodų lelija! * Akių slaptingam tavo grožy * ir laimė pinas, ir kančia. * Ne žemės rankų tu auginta, * jos purvo tu nepaliesta. * Būt Sužadėtine tu skirta * ir amžiams meilei sutverta.

2 Ištiesk meilingą savo ranką, * palaimink alkstančias minias. * Nuo skausmo dienos mums apkarto, * ir kas į laimę benuves? * Skaisčioji Žvaigžde Rytmetine, * lydek tarp ūkanų, miglų. * Kai tavo vardą lūpos mini, * širdy taip gera, taip ramu.

3 Gyvenimas žiaurus, audringas, * lyg jūra šniokščianti baugiai. * Tu, Žvaigžde Ryto stebuklinga, * pavojų vėtras išsklaidai. * Tavy tik, Žvaigžde Rytmetine, * pavasario džiaugsmas tyri. * Tavy viltis mums paskutinė * gyvenimo kovos kely.

MARIJA, DŽIAUGSMAS TU širdies! * Tegul ji meilę tau išlies, * tegul dėkos ir garbę duos * dorybių kvepiančiuos žieduos.

Maldaut malonės leisk vienos: * gynos širdies, tau malonios. * O dangiškasis Spinduly, * lydek gyvenimo kely. * Širdis man trokšta amžinai * būt tavo mylima labai. * O dangiškasis Spinduly, * lydek gyvenimo kely.

2 Geroji Motina, prašau: * vaikelį savo vesk sparčiau * iš nuodėmės klaidžių takų, * iš žemės sutemų klaikių.

Kai mirsiu, būki prie manęs, * tegul viltis man neužges. * Marija, tavo rankos bus * globa ir skydas man saugus! * Kai nebylus stovėsiu aš, * Teisėjas žvilgsnį kai atgręš, * Marija, tavo rankos bus * globa ir skydas man saugus.

3 Įspausk į širdį man giliau * troškimą vis patikti tau, * atjaučiant Viešpaties žaizdas * ir ašarom aplaisant jas.

Dalytis su tavim kančia – * o, leisk, Marija, žemėčia! * Dar vieną prašymą turiu: * leisk Jėzaus meilei beribų * įsiliepsnoti man širdy – * išnyks savimeilė skurdi.

SVEIKA, JŪRŲ ŽVAIGŽDE, * mūsų laimės laide! * Motina Mergele, * šviesk į dangų kelią.

2 Apreiškimą gavus, * sutikimą davus, * grąžinai tu Dievui * nepaklusnią Ievą.

3 Tu vartus atvėrei * į Tėvynės gerį; * melsk šviesos, stiprybės * keltis iš kaltybės!

4 Motinišką širdį * mums atskleisk; tegirdi * Jėzus mūs meldimą, * tavo užtarimą.

5 Įstabi Mergele, * duok ir mums tą galią * vis ugdyt skaistybę, * sieloje ramybę.

6 Jėzui duok tarnauti, * saugiai nukeliauti * ten, kur, Jį išvydę, * jusim džiaugsmą didį.

7 Tau garbė, o Dieve – * ir Sūnau, ir Tėve, * ir Dvasia Šventoji! * Trims – garbė bendroji.

O ŠIRDIE, IŠPUOŠTA nekaltybės grožiu, * tarp visų pagirta Gabrielio žodžiu, * nepaniekinki mūs, nuodėmės suteptų, * gydyk mūsų skausmus maldos balzamu tu.

2 O Marijos Širdie, plakus Jėzui tiktai, * mus užtarki pas Jį, * nes mūs skurdą matai, * kad ir mūsų širdis degtų meile kilnia * ir liepsnotų Jam vis nuolanki ir gryna.

3 O Marijos Širdie, gailestinga, jautri, * mūs Globa ir Viltie, Užtarėja tauri, * žvelk į sielvartus mūs, glausk prie savo Širdies – * tepavirs į džiaugsmus jie dangių po mirties.

O MARIJA NEKALTŲJI, * Dievo Gėle kvepiančioji; * tu skaisti graži lelija, * mūsų Motina Marija.

2 Tavo sostas pats puikiausias, * jį tau išpuošė Aukščiausias; * angelų būriai tarnauja * ir giedot tau nepaliauja.

3 Spindi Tu didžia šviesybe, * Dievo suteikta skaistybė. * – Kas gražesnis už Mariją, * kuri žavi krikščioniją?!

MOTIN, GUOSK MUS, nes mes verkiam, * Motin, gelbėk, nes mes žūstam. * Mokyk mus tave mylėti, * kantriai sielvartus kentėti.

Neapleisk, Motin, mūs, * neapleisk, Motin, mūs – * karčios ašaros nudžius, * karčios ašaros nudžius.

2 Eikim drąsiai paskui Kristų, * nors erškėčiai kelią grįstų: * Kryžiaus kelias dangų žada, * per skausmus į laimę veda. – Neapleisk...

KAI SUTEMA PALIEČIA švytėjimą bangų, * kelio širdį kviečia vėl ilgesys namų, * apgaubia okeaną juoda naktis šydu, * mirties sparnai plevena, krantai toli, gūdu.

Marija, Jūros Žvaigžde, būk kelrodžiu nakty, * nušviesk Tėvynės kelią, vesk ten, kur tu esi.

2 Laivelį vėtros svaiddo, – nei spindulio širdy, * Tėvynės kanklių aidu pro audrą negirdi. * Žuvėdra štai sukliko, – gal krantas netoli, * gal nebedaug beliko kovot audrų kely?

Marija, Jūros Žvaigžde...

PRAŽYDO ROJAUS LAUKE * gėlė melsva, graži * ir širdis ji patraukė * savo kvapais meili. * Širdis skausme kai grimzta, * kai sieloj liūdesys, * nuo kvapo skausmas dingsta, * nutilsta ilgesys.

2 Gėlė ta nekaltoji – * džiaugsmų versmė skaidrių, * ji tarp gėlių gražioji, * šviesi viltis širdžių: * kaip žydi

ta lelija, * kaip blizga ji skaisčiai! – * Jos vardas yr Marija, * kurs skamba taip saldžiai.

3 Žydėk, o Nekaltoji, * visa šviesi, melsva, * viliok širdis, Gražioji, * žavėk akis spalva; * kai jau kovas laimėsime, * atverk dangaus vartus: * per amžius ten stebėsime * tavuosius gražumus.

„GARBĖ, GARBĖ MARIJAI!“ – * per amžius vis skambės, * jos nuostabus skaistumas * žmonijai švies, žibės.

Marija! Marija! * Marija, garbė tau!

2 Iš dangiškų aukštybių * meilingai vis žvelgi * ir nuolat mus globoji, * visus mus ten kvieti.

Marija!..

3 Kas kitas taip meilingas * kaip tu, o Motina! * Ką Dievas taip iškėlė, * kaip tu Jo iškelta?

Marija!..

PAVASARIO ŽALIO TAKAIS VĖL ŽENGI * žiedais vainikuota, didinga, žavi, * per žydinčias pievas, per kalnus, šilus, * eini, Motinėle, ir vėl Tu pas mus.

2 Koks džiaugsmas žmonijai sutikti tave * pavasario saulės auksiniam tvane * su vyturio giesme, melsva žibute, * pražydusia ieva kiekvienam šlaite!

3 Kaip gera, Marija, mums šiais vakarais * suklypt prieš altorių, papuoštą žiedais, * tarp mirgančių žvakių, kvapių smilkalų, * aukot tau ugningą jaunystę širdžių!

4 Težydi dorybėm mūs širdys gražiau, * nei šiandien pasaulis pražydęs yr tau * pirmaisiais žiedeliais laukų ir miškų, * pasklidusiais tūkstančiuos tavo takų.

5 Priimki mūs meilę, padėki silpniems, * neleiski, Marija, keliauti vieniems: * pavasarį amžiną norim matyt, * per amžius jaunystę kaip tu išlaikyt.

O MARIJA MYLIMA, * Motinėle tu gera. * Tu myli mažus vaikus * ir globoji mus visus.

2 Tau mes nešam dovanas, * širdis duodam tau jaunas. * Tavo norim būt vaikai * ir mylėt tave karštai.

3 Skinam darželių gėles, * renkam laukų žoleles, * pinam margus vainikus, * dovana tau mūsų bus.

4 O Marija, kaip gražiai * tau pražydo šie žiedai. * Tau po kojų dedame, * savo meilę reiškiamo.

AR SIELVARTAS GRAUŽIA, kankina, * ar kaltės tau prislegia sielą, kai žemėje nieks neramina, * skubėki pas Motiną mielą.

2 Ji kūdikių skausmą pažįsta, * Širdis jos vien meile jiems plaka, * kas žemės verpetuos paklysta, * ji rodo tam spindintį taką.

3 O Motina meilės, Marija, * sušvelnink gyvenimo našta; * Vadovė būk žemės kelyje * į džiaugsmo ir palaimos kraštą.

GIEDOKIT MARIJAI, ją mylinčios širdys! * Danguj tegul girdis, kaip skamba giesmė jai.

Giedokit, giedokit, giedokit Marijai!

2 Lelija skaisčioji nežemiško grožio, * net Amžino Žodžio tu sielą vilioji. – Giedokit...

3 Aušra tu kilnioji mums dieviškos Saulės! * Nušvinta pasaulis, kai tu suliepsnoji. – Giedokit...

4 O Motina Dievo! O Rože slappinga! * Būk mums gailestinga, užtark mus pas Tėvą! – Giedokit...

O MARIJA, MOTINĖLE, * Aušros Vartuose garsi! * Laimink mūsų tėviškėlę – * jos Globėja tu esi.

2 Ežerų ir upių bangos * meldžias Nemuno šaly, * ir žvaigždžių keliai padangėj, * ir smilgelė pakely.

3 Prie žiedų Rūpintojėlio * samanoto laukuose, * širdį ir akis pakėlus, * meldžias tėviškė visa.

4 O Marija, Motinėle, * Aušros Vartuose garsi! * Saule švieski tėviškelei * ir visų žmonių širdy.

KAIP GRAŽI, MARIJA, kaip tyra esi – * lyg Žvaigždė Aušrinė nušvitai skaisti (2 k.). * Dangų padabinus savo tyrumu, * gaivini pasaulį meilės gausumu.

2 Tu šventa, didinga, nekalta, švelni, * sužibėjai žemėj laimės viltimi (2 k.). * Visados meilinga lyg šviesa žvaigždės, * kur keleivį guodžia glūdumojo nakties.

SVEIKA, KARALIENE ROŽINIO! * Sveika, o malonės pilnoji! * Vedi tu į laimę per kančią, * į dangų, į dangų tu moji.

2 Krikščionių pagalba galinga! * Užtark nuodėmingus pas Sūnų. * Rožinio malda stebuklinga, * kas šaukias Marijos, nežūna.

3 Globėja ir Motina mūsų, * kuri neapleidi varguolių! * Sveika, Karaliene žmonijos! * Sveika!.. Mes maldaujam parpuolę.

SU GALINGA ROŽINIO MALDA * mes ateinam visi, o Marija! * Štai krūtinėj sutirpo kančia, * o palaima dangaus vėl širdyje.

2 Su galinga Rožinio malda * per gyvenimą eit pasiryžtam. * Tavo vardą visur, visada, * o Marija, kartoti išdrištam.

3 Su galinga Rožinio malda * prie Marijos kasdien vis keliaujam. * Karaliene Rožinio, sveika! * Garbės himnus giedot nepaliaujam.

LAIMINK, O MARIJA, laiminki mane! * Motinos palaima vaikui taip miela! * Laimink mano būtį, siekimus, mintis, * leisk palaimoj tavo man ilsėtis vis.

2 Laimink, o Marija, tuos, kuriuos myliu, – * telydės palaima juos saugiu keliu. * Motinišką ranką tu ant jų ištiesk * ir gausia malone širdis jų paliesk.

MARIJA, MOTINA BRANGI, * palaiminta dangaus! * Kas mels tave su viltimi, * gailestingumo gaus.

Maloninga ir skaisti, grožio nuostabaus, * pas save visus kvieti, Motina dangaus!

2 O Motina, užtarki mus! * Neleiski niekados, * kad nepaguostas būt žmogus, * kurio klausei maldos. – Maloninga ir skaisti...

3 Kaip gailestinga ir gera, * o Motin, melsk už mus, * kol vaiko širdimi tave * pamils kiekvienis žmogus. – Maloninga ir skaisti...

4 Ir žemė žino, ir dangus, * kokia galinga tu, – * išklauso dieviškas Sūnus * maldavimus šventus. – Maloninga ir skaisti...

5 Išmelsk, Marija, prašom mes, * nors esam neverti, * kad Dievo meilė vis labiau * liepsnotų mūsų širdy. – Maloninga ir skaisti...

O MARIJA, TAU VAINIKĄ * pinsiu iš širdies žiedų. * Jėzus mums tave paliko * rinkt mūsų ašarų maldų.

2 Tyrą džiaugsmą tu mums duodi, * Nekaltoji be dėmės! * Skausmuose tu mus paguodi, * mokai vengti nuodėmės.

3 O Marija, neapleiski * savo žemės ir vaikų! * Sekt tavim į dangų leiski * erškėčiuotuoju taku.

DANGAUS KARALIENE, MARIJA MEILI, * mes sveikinam tave visa širdimi: – * Sveika, sveika, sveika Marija!

2 Kaip Lurdo šventovėj, taip ir Lietuvoj, * laikyki, Marija, mus savo globoj. – * Sveika...

3 Kai audros mus blaško, keliauti sunku, * padėki, Marija, tikru gerumu. – * Sveika...

4 Nurodyk žmonijai ramybės takus, * globok mus, Marija, kaip savo vaikus. – * Sveika...

SKAISČIAUSIA MARIJA, dangun paimtoji, * tu Motina mūsų esi. * Kai audros mus blaško, nuliūdę vaitojam, * tu daug mums padėti gali.

2 Tikėjimas silpsta, tiek pikto keroja, * gyventi ir mirti sunku. * Ištiesk savo ranką, o Motin geroji, * prie degančių mūsų žaizdų.

3 Nušluostyki ašaras, tildyk dejones, * silpnus ir beturčius užtark; * gesink neapykantą, graužiančią žmones, * jaunimo skaistybę globok.

4 Tegul visos tautos pasauly kaip broliai * gyvena laimingai taikoj. * Tegul tavo vardui plačiau kaip lig šiolei * vis skamba giesmė Lietuvoj.

5 Šlovė mūsų Dievui, kad Jis vainikavo * tave Karalienė Danguos, * kad žemės keleiviai tur Motiną savo * aukštai, ten prie Dievo Sūnaus.

MARIJA, DIEVO MOTIN, * aš esu tavo vaikas. * Padėk pelnyti dangų, * nes žemėj trumpas laikas. * Danguj, danguj, danguj, * tarnausiu jai danguj. * Danguj, danguj, danguj, * mylėsiu ją danguj.

2 Matyti ją danguj – * tai mano sielos viltis, * kuri man lengvin skausmus, * parpuolus paded keltis. * – Danguj...

3 Matysim ją danguj, * tikroji mūsų tėvynė, * su angelais giedosim * jai meilės, džiaugsmo giesmes. * – Danguj...

DIEVO MOTINA MARIJA, * tu tiek amžių sergsti mus, * tu švieti iš Kalvarijos (Aušros Vartų), * guodi vargstančius visus.

Mes suklaupę tave prašom: * būk širdy, maldoj, darbuos; * vis globoki mūsų kraštą, * laimink šalį Lietuvos.

2 Mūsų sielas tu išgydyk, * Nekaltoji Lelija; * mūsų šeimos tegul žydi, * teatgimsta tavyje. – Mes suklaupę...

3 Dievo Motina Marija, * su mumis būk amžinai, * saule šviesk iš Kalvarijos (Aušros Vartų) – * tavo esame vaikai. – Mes suklaupę...

NEAPLEISKI MŪSŲ, MOTINĖLE, * kuri Aušros
neapleidi Vartų! * Mums širdis sopančias sugėlė: * už-
tark, užtarusi tiek kartų!

Taip daug gali pas Visagalį: * užtarki mielą mūsų šalį!

2 Brangiojoj Vilniaus mūs šventovėj * pasiilgę puo-
lam tau po kojų * ir garbinam tave, Valdove: * priimk,
Brangioji, mūsų šlovę. – Taip...

3 Per amžius, Motin, stebuklingai * globojai mūs
tėvus ir gynei, – * būk ir vaikams jų maloninga: * dan-
gaus palaimą siųsk Tėvynei! – Taip...

VISUS ŽEMĖS ŽIEDUS su perlais raso * nulenkti
po kojų Marijai * per maža dar būtų už ašaras jos, * už
didžiąją meilę žmonijai.

2 Kai prislegia skausmas beviltis, klaikus, * leisk
glaustis prie kojų tavųjų. * Pažvelk, o Marija, į savo
vaikus – * tu ašaras liejai dėl jų.

3 Bent vienas lašelis iš tavo akių * į šaltas mūs širdis
lai krinta, * lai gydo didžiausias žaizdas nuodėmių * ir
švyturiu meilės nušvinta.

PADŪMAVĘ PUŠYNĖLIAI, * nuostabi dangaus
spalva: * toj mažytėj Lietuvėlėj * dar mažesnė Šiluva.

2 Piemenėliai čia išvydo * Dievo Motiną kadais, *
ir kampelis tas pražydo * laimės dieviškais žiedais.

3 Čia taip gera, čia taip miela, * nekasdieniškai ra-
mu, * ir iš džiaugsmo virpa siela * tos rimties didingumu.

4 Melskis Motinai Marijai, – * ji stebuklais čia gar-
si, – * kad į laimės Karaliją * mes patektume visi.

5 Tarp šilų javai išplaukę * ir dangaus spalva vaiski. *
Šiluvon vis plaukia plaukia * Lietuvos vaikai visi.

Vainikėlis

JEI MARIJĄ MYLIME TIKRAI, * josios atminimą
gerbkim kaip vaikai, * prisiminkim Motinos skausmus,
* žvelkim į šventuosius jos širdies džiaugsmus.

2 Pirmas peilis smigo jai giliai * ir nekaltą širdį žeidė
sopuliai, * kai pamatė Jėzų suimtą * ir teisman tą
tamsią naktį vedamą.

3 Antras peilis vėrė skaudžiai ją, * kai regėjo Sūnų
žiauriai plakamą; * trečias – kai vainiką dėjo Jam * ir
galva Jo sviro sopuly skaudžiam.

4 Ketvirtasis skausmas širdyje, * kai sutiko Jėzų
Kryžiaus kelyje. * Penktas – kai Jį kalė vinimis, * kai
tekėjo šventas kraujas srovėmis.

5 O šeštasis buvo toks skaudus, * kai ant kryžiaus
mirė mylimas Sūnus, * kai užgeso žvilgsnis Jo meilus *
ir nutilo balsas Atpirkėjo mūs.

6 Septintasis skausmas jos širdy, * kai žaizdas ji
matė Jėzaus iš arti, * nuimtą nuo kryžiaus glausdama,
* ašarom gaudžiausiom kūną plaudama.

7 Iškankintas Jėzus mirė jau, * bet Marijos širdžiai
buvo dar skaudžiau: * ji visa paskendo liūdesy, * nusi-
leido saulė Motinos širdy.

8 Bet varge šiam, tarp baisių skausmų, * Marija tu-
rėjo ir šviesių dienų: * džiaugės viltim jos gera širdis, *
kad mirtimi Jėzus žmones išganys.

9 Pirmas buvo džiaugsmo spindulys, * kai dangaus aplankė ją pasiuntinys. * Antras – kai Elzbieta lankė jį, * trečias – kai suskambo jos giesmė džiugi.

10 Ketvirtasis džiaugsmas toks skaidrus – * gimė jau tvartely dieviškas Sūnus. * Penktas – dėl išminčių iš Rytų, * šeštas – kai atrado Jį tarp daktarų.

11 Septintasis džiaugsmas – tai dangus, * kur ją vainikavo mylimas Sūnus * Karaliene žemės ir dangaus; * ten jos didis džiaugsmas niekad nesiliaus.

12 Motinėle, meldžiame karštai, * mūsų neužmirški, kai varge matai. * Melski Sūnų nuolatos už mus, * kad pašvęstų mūsų džiaugsmą ir skausmus.

13 Ko mums trūksta, visada matyk, * o skaistyklos sielas kančiose lankyk. * Melsk stiprybės mums vargus iškęst * ir dangaus linksmybę taip kaip tu surast.

GIESMĖS ŠVENTIESIEMS

Angelui sargui

O ANGELE, MAN SKIRTAS, * šaukiuosi štai tavęs: * matai, esu netvirtas, – * tu būk arti manęs!

Globok mane kas dieną, * padėk tvirta ranka, * o, nepaliki vieno, * šventasis angele!

2 Kai silpnas mano žingsnis * svyruos sunkiam kely, * pakreipk į Dievą žvilgsnį, * nes man padėt gali. – Globok mane kas dieną...

3 Kai žemė blaško mintį, * kai Dievą užmirštu, – * padėk man prisiminti, * jog aš dangun einu. – Globok mane kas dieną...

4 Kai audros dvasioj kyla, * vienam kai taip baisu, * prabilk į širdį tyliai, * ir vėl bus man ramu. – Globok mane kas dieną...

Šv. Juozapui

MARIJOS IR JĖZAUS GLOBĖJAU, p. 270.

Šv. Kazimierui

ŠVENTAS, GARBINGAS LIETUVOS VYRE, * jaunystės kovą Dievui paskyręs! * Išmelsk malonės kovot didvyriais * už Dievo tiesą, už širdį tyrą.

2 Šventas, šlovingas Tautos globėjau, * žiedu pražydęs baltos lelijos! * Marijos žemei giesmę sudėjai, – * žadink jos meilę mūsų širdyje!

3 Šventas Kazimierai, Vytauto aini, * Vilniaus altorių sostą atradęs! * Šviesiausios viltys tavy sueina, * kovoj už Dievą būk mūsų vadas!

Šv. Antanui

JEI STEBUKLO TROKŠTI TU, p. 296.

KAIP DIDIS ŠVENTASIS ANTANAS, * kiek daro stebuklų jisai, * tai žino ir jaunas, ir senas, * tai skelbia varguolių balsai.

2 Prieš Viešpaties sostą jam stojus, * nelaimės, vargai ar liga, * pagundos, visokis pavojus * ir maras išnyksta staiga.

3 Kam pavogtas daiktas brangiausias * ar pats jį pametęs kada, * ieškodamas verkia ir klausia, * kur kreiptis, kai spaudžia bėda, –

4 lai kreipias į šventą Antaną – * nelaimėj, varge jam padės, * tekyla iš nuodėmių tvano – * akmuo nuo širdies nuriedės.

5 Šventasis Antanai globėjau, * priimk mūsų karštas maldas, * padėk mums, nors daug nusidėjom, * pakelti vargus ir bėdas.

Šv. Kūdikėlio Jėzaus Teresei

TERESE, KARMELIO GĖLELE meili, * vedi mus į dangų, mūs širdis keli.

Dangaus, dangaus pasiilgę mes, * dangun mus vesk, prašom tavęs.

2 Mus žavi tavoji vaikystė šventa, * kai Jėzui pražydai gėle nekalta. – Dangaus...

3 Buvai tu laiminga, maldoj kai skendai, * kai meile pas Jėzų lyg sparnais skridai. – Dangaus...

4 Kaip troškai tu Viešpaties Duonos šventos, * kur ugdo skaistumą širdies nekaltos! – Dangaus...

5 Iš džiaugsmo vos žodį galėjai ištart, * kai Jėzus aplankė tave pirmąkart. – Dangaus...

6 Dažnai ir be baimės tu Jėzų kvietei, * prie Dievo altoriaus tu dangų jautei. – Dangaus...

7 Pas Jėzų, Terese, ir mus tu nuvesk, * vargingai žmonijai dangaus rožes mesk! – Dangaus...

Prašant naujo šventojo paskelbimo

O DIDIS DIEVE, laimink mūsų šalį, * padėk Tėvynei, lengvinki jos dalią. * Duok mums globėją savo tarną ***, * suteik, maldaujam, jam altoriaus garbę.

1 Suteik jam, Dieve, šventojo vainiką, * kad jis apšviestų šį pasaulį nykų, * kad mums įkvėptų kuo daugiau uolumo, * gaivintų meilę ir širdies gerumą. – O didis Dieve...

2 Siųsk mums malonę per jo kilnią globą * iš Jėzaus Kristaus begalinių lobių, * kad mūs tautiečiai prie Tavęs sugrįžtų * ir Tau tarnauti prakilniausiai ryžtųs. – O didis Dieve...

Popiežiaus himnas

PETRO LAIVAS plauks kaip plaukęs * ten, kur Kristus iria jį, * nors neliausis vėjas kaukęs * ir audra baisi. * Visą kelionę Dievo malonė * saugos ir budės; * palaimingoji Dvasia Šventoji * amžiais švies, lydės.

2 Džiaukis, Motina Lietuva: * tu po Kristaus vėliava! * Šioj kelionėje nežūva * Petro laivo įgula. * Kristaus brangioji liaudie šventoji, * *** vedama, * jūra audringa plauk ištvermingai, * laimėn kviečiama.

GIESMIŲ RODYKLĖ

Maldyno rengėjams labai rūpėjo išlaikyti iš tėvų ir prosenelių paveldėtus lietuviškosios giesmės turtus ir, kur reikia, juos atnaujinti taip, kad tiktų dabarties ir ateities žmonėms. Pagrindinę to darbo dalį atliko pirmojo leidimo redaktorius kun. J. Paliūkas, jau anksčiau tuo rūpinęsis ir naujai parašęs Švč. Mergelės Marijos valandas ir Graudžius verksmus, perkūręs Kalvarijos kalnus ir daugumą giedamojo Švč. Mergelės Marijos rožinio bei Kryžiaus kelio giesmių. Jo parašyti bei redaguoti tekstai su kitų Liturginės komisijos narių pataisomis ir buvo panaudoti maldyno pirmojo leidimo „Mūsų krašto apeiginių giedojimų“ ir „Reikalingiausių giesmių“ skyriams. Beveik visi jie be pakeitimų pakartoti ir tolesniuose leidiniuose. Kalvarijos kalnų giesmes kun. J. Paliūkas, poros kolegų talkinamas, dar kartą atnaujino ir papildė pagal einančių Kalnus Žemaičių Kalvarijos šventovėje pageidavimus.

Be tradicinių ir naujesnių originalių giesmių, šioje knygoje sudėta nemaža giedamųjų tekstų iš Šventojo Rašto ir liturginių knygų. Šventojo Rašto tekstai sužymėti iprastinėmis santrumpomis pačioje rodyklėje, o giedamieji liturginiai ir kiti poetiniai tekstai nurodomi išnašose. Prie giesmės ar pan. pavadinimo esantis numerėlis be skliaustelių rodo, kad tekstas yra originali tuo numeriu pažymėto autoriaus kūryba, su skliausteliais – kad tekstas yra jo verstas, perkurtas ar papildytas remiantis ankstesniais teksta.

Rodyklėje pirmiausia pateikiamas šaltinių bei autorių sąrašas, paskui abėcėlės tvarka – giesmių ir pan. pavadinimai pagal pirmuosius žodžius ar paskirtį.

1. Romos katalikų Apeigynas Lietuvos vyskupijoms.
Vilnius–Kaunas, 1966
2. Romos mišiolas. Kaunas–Vilnius, 1982 (ir rankr.)
3. Atnaujintasis Romos Apeigynas (rankr.)
4. Kun. Benediktas Andruška
5. Vysk. Antanas Baranauskas
6. Kun. Romualdas Blažys
7. Bernardas Brazdžionis
8. Prel. Aleksandras Dambrauskas-Adomas Jakštas
9. Kun. Motiejus Gustaitis
10. Kun. Stasys Yla
11. Kun. Adomas Jasenauskas
12. Paulius Jurkus
13. Kun. Česlovas Kavaliauskas
14. Kun. Jonas Jokubonis
15. J. Krūminas
16. Lacrima
17. Prel. Jonas Mačiulis-Maironis
18. K. Marcinkevičiūtė
19. Kun. Pranciškus Masilionis
20. Kun. Jonas Paliūkas
21. A. S. Pocius
22. Kazimieras Račiūnas
23. Kun. Andriejus Vytautas Rimas
24. Kun. Antanas Strazdas-Strazdelis
25. Kun. Alfonsas Šatas
26. Kun. Jurgis Tilvytis-A. Žalvarnis
27. Prel. Pranciškus Urbanavičius
28. Kun. Kazimieras Vaičionis
29. Vynmedžio Šakelė
30. Kun. Juozas Židanavičius-Seirijų Juozas
31. Kan. Kazimieras Žitkus-Vincas Stonis
32. Teklė Kryževičiūtė

- A, a, a, Jėzuli 11 / 562
Ačiū, Dievuli, Tau už saulutę 31 / 548
Ačiū Tau, Viešpatie 17 / 600
Advento giesmės / 550–552
Aleliuja, aleliuja! Džiaugsmo himnas / 585
Aleliuja – džiaugsmas liejas (20) / 584
Alyvų daržely / 571
Alsuok many, Šventoji Dvasia / 597
Angelo sargo garbei giesmė / 619
Angelų giesmės skamba padangėj / 557
Antano, šv., garbei giesmės / 296, 620
Apsaugok, Aukščiausias 17 / 547
Apšlakstyk mane (Asperges me) (1) / 114
Ar sielvartas graužia / 612
Aš einu, o Dieve 31 / 529
Ateik, ateik, gerasis Jėzau / 543
Ateikite, Dievo šventieji (Subvenite) (1) / 513
Ateikite, žmonės (Adeste, fideles) / 556
Atėjo Dievas 25 / 568
Atlaidumo Tau nestinga 28 / 528
Atpirkėjau, kaip alpsti Tu / 571
Atsibusk, žmogau / 478
Atsiskubino Betliejun / 564
Atskamba balsas (En clara vox redarguit) (10) / 551
Auka jau paaukota 28 / 547
Ausk Marijai (Omni die dic Mariae) / 602
Aušros Vartų Marijai giesmės / 613, 617
Begalinis Viešpaties pasaulis 7 / 535
Bėga mūsų dienos 25 / 594
Betliejaus tvartely 11 / 563
Betliejus nušvito 4 / 557
Brangusis Jėzau, savo Širdyje / 592
Būk pagarbintas, gamtos Kūrėjau 23 / 599
Čia ramu, gyvena Dievas / 590
Dabar atleidi, Valdove (Nunc dimittis) (Lk 2) / 210
Dangau, priimki mano maldą / 598

- Dangaus Karaliaus Motina (20) / 457
 Dangaus Karaliene, džiūgauki (Regina caeli) / 587
 Dangaus Karaliene, Marija meili (Lurdo giesmė) / 615
 Dangaus Tėvyne, laime amžinoji / 480
 Dangun telydi (In paradisum) (1) / 514
 Dar viena diena štai baigias (20) / 594
 Devintinių giedojimai / 232
 Didingas Tu, kurs ateini 28 / 538
 Didis džiaugsmas patekėjo (Linksmą giesmę mes užtrauksim) 15 / 555
 Didžiosios savaitės giedojimai / 214–224
 Dievas – mūsų prieglauda ir stiprybė (Ps 45) / 549
 Dieve, arčiau Tavęs / 527
 Dieve aukščiausias / 474
 Dievo Avinėli / 540
 Dievo Avinėli (Agnus Dei) (2) / 127
 Dievo Avinėli šventas 28 / 540
 Dievo Motina Marija 12 / 616
 Dvasia, Viešpatie, atei (Veni, Sancte Spiritus) (1) / 229
 Dvasia viltim pražydo 10 / 540
 Džiaugsmingą naujieną (20) / 558
 Džiaukis, žmonija / 559

 Eina Dievas Atpirkėjas / 146
 Einu štai aš, Jėzau 4 / 528

 Gana, jau gana dienas eikvoti / 476
 Garbė Dievo Visagalio 28 / 530
 Garbė aukščiausiam Dievui 4 / 530
 Garbė aukštybėse Tau, Viešpatie 10 / 530
 Garbė Dievui aukštybėse (Gloria) (2) / 116
 Garbė, garbė Marijai (20) / 611
 Garbė Tau begalinė 28 / 530
 Garbė Tau, Viešpatie, už amžinąjį taką 7 / 530
 Garbės vainiku padabinta / 607
 Garbingas Tu, kurs ateini 28 / 538
 Garbink, siela, Atpirkėją 4 / 542
 Garbinkime Dievą (1) / 151
 Garbinkime Švenčiausiąjį Sakramentą / 150
 Gavėnios giesmės / 569–580
 Gedulinės valandos (3) / 491

Geriausias Jėzau, Tu vardu savuoju / 594

Giedokit Marijai (Lodate Maria) / 612

Gimė Karalius 20 / 556

Gimė Kristus Viešpats 26 / 558

Gimsta mums tvartely / 566

Golgotoj Kristaus Kraujas srūva / 576

Graudūs verksmai 20 / 409

Graži, Marija, Tu esi 4 / 601

Gul šiandieną / 553

Išgirsk, o Dieve, mano maldą / 598

Iš nevirties gilumų (Ps 130) (1) / 503, 514

Iš pačios gilumos sugraudintos širdies 28 / 475

Iš šios žemelės / 589

Jau aušrinės skaisčios / 552

Jei Mariją mylime tikrai (Vainikėlis) 20 / 618

Je stebuklo trokšti tu (Si quaeris miracula) (1) / 296

Jėzau, alpdamas daržely / 483

Jėzau, einu aš pas Tave 21 / 528

Jėzau, geriausias mano Globėjau 26 / 527

Jėzau Kristau maloniausias / 570

Jėzau, pas mane ateiki / 541

Jėzaus Širdie Švenčiausia 14 / 588

Jėzaus Vardas / 593

Jėzus Kristus mums jau gimė / 559

Jėzus, mirdamas ant kryžiaus / 577

Juozapo, šv., garbei giesmė / 270

Kai Golgotoje stovėjo / 579

Kai Kristus išėjo 4 / 584

Kai nieks jau šioj žemėj / 575

Kai piktas pasaulis / 574

Kai sutema paliečia / 610

Kai vakaro tamsūs šešėliai 16 / 595

Kaip didis šventasis Antanas / 620

Kaip graži, Marija / 613

Kalėdos, Kalėdos / 560

Kalėdų giesmės / 552–569

Kalvarijos kalnai 20 / 421

Karaliene maloninga (20) / 456

- Kas Jėzaus kančią besupras (gavėniai) 20 / 355
 Kazimiero, šv., garbei giesmė / 620
 Keliu žvilgsnį į kalnus / 503
 Kėlėsi Viešpats / 586
 Kokia didi Tava galia (3) / 502
 Kristau, Karaliau iš dangaus (Rex Christe primogenite) (1) / 233
 Kristau, Tu – garbės Karalius 1 / 215
 Kristus Atpirkėjas, mirtį nugalėjęs 26 / 582
 Kristus prisikėlė / 586
 Kryžiaus kelias – B ir C variantai 16 / 385
 Kryžiaus kelio giesmės 20 / 379
 Kryžiau šventas (Crux fidelis) (1:13) / 572
 Kunigas aukoja 31 / 536
 Kur augai tu 16 / 574
 Kur Tavo turtai, Kūdikėli 16 / 569
 Kūdikėlį gimusį / 561
 Kūdikėli Jėzau 4, (33) / 564
 Kūno paslaptį šlovingą (Pange, lingua, gloriosi) (2:13) / 216

 Labą naktį, Jėzau / 595
 Laimink, o Marija / 614
 Lenkiuos Tau, dieviškas Svety / 545
 Lydek mūs žingsnį 10 / 535
 Lietuviškon mūsų žemelėn / 568
 Linksmą dieną mums nušvito 5 / 580
 (Linksmą giesmę mes užtrauksim) / 555
 Linksminkis, žeme (20) / 585
 Linksmybė mano 5 / 483
 Lurdo giesmė (Dangaus Karaliene, Marija meili) / 615

 Maldavimai (Šventas Dieve) 1 / 145
 Mano Jėzau, visą laiką 31 / 534
 Mano siela šlovina Viešpatį (Magnificat) (Lk 1) / 247
 Marija, Dievo Motin / 616
 Marija, džiaugsmas Tu širdies / 608
 Marija, imk dėkojimus / 606
 Marija, Jėzų Kūdikėlį / 566
 Marija, kilnioji skausmų Karaliene / 580
 Marija Magdalena, kai Jėzaus ieškojo 20 / 488
 Marija, Marija 17 / 548, 604

Mariją mylėti (29) / 603
Marija, Motina brangi / 614
Marija, skaisčiausia Marija / 604
Marija, tau tebus garbė (adventui, Kalėdų laikui) 20 / 350
Marijos ir Jėzaus Globėjau brangus (šv. Juozapui) / 270
Marijos, Švč. Mergelės, garbei giesmės / 600–619
Marijos vardas 24 / 602
Meilingas Kristaus Veide / 591
Mes tikim Dievą (A) / 532
Mes tikim Dievą (C) 28 / 533
Mėlynoj aukštumoj 8 / 531
Mielas Jėzau, kurs iš meilės 11 / 544
Mieliausias Jėzau, dėl manęs sužeistas / 458
Miršta ant kryžiaus / 573
Mišių giesmės / 525–549
Motin, guosk mus / 610
Mūsų Viešpatie meilingas 10 / 529

Naktie šventa / 569
Nakties ramybėj 4 / 558
Neapleiski mūsų, Motinėle 17 / 617
Norim ar nenorim (20) / 470
Nors žmogaus amžius pilnas visokių vargų / 479
Nuženk, Švenčiausias Sakramente 26 / 544

O amžinybės Viešpatie / 484
O angele, man skirtas 8, (10), (20) / 619
O Betliejau, ar girdi / 563
O didis Dieve, laimink / 621
O didis Dieve, Visagali 18 / 534
O Dieve geriausias / 484
O Dieve Tėve / 569
O dieviška Širdie / 592
O dieviškoji Ostija (O salutaris Hostia) (1) / 144
O Dievo Avinėli 28 / 540
O Dvasia, Viešpatie, nuženk (Veni, Creator Spiritus) (1) / 206
O gražioji Motina / 605
O Jėzau, amžinoji Tu meilė 4 / 534
O Jėzau, ką duoti daugiau / 546
O Jėzau, menančius Tave (Iesu, dulcis memoria) / 381

- O Karaliau, prie Tavęs / 591
 O Kristau, dangų atdaryk / 551
 O Kristau, pasaulio Valdove 7 / 547
 O Kristau, ugningosios / 593
 O Marija mylima 11 / 612
 O Marija, Motinėle 30, 32 / 613
 O Marija nekaltoji (20) / 609
 O Marija, tau vainiką 22 / 615
 O mylimoji mūsų Valdove / 606
 O Ostija šventoji / 538
 O pasauli nuodėmingas / 577
 O romioji, paklusnioji 20 / 591
 O siela nemari / 472
 O skaisčiausia 5 / 603
 O Širdie, išpuošta / 609
 O Švenčiausioji (O Sanctissima) / 601
 O šventas, šventas 29 / 537
 O šventasis pokyli (O sacrum convivium) (1) / 234
 Osana, Viešpatie, osana 28 / 538

 Pabėgo mirtis 16 / 587
 Padūmavę pušynėliai (Šiluvos giesmė) / 617
 Pakilo su saule / 584
 Pakilo vėliavos džiaugsmingai 20 / 587
 Paklauskite tikrai / 562
 Palaimintas Viešpats 4 / 538
 Pasaulio šviesa ir paguoda / 596
 Pasigailėk manęs, Dieve (Miserere) (Ps 51) / 511
 Pasigailėk manęs, o Viešpatie 10 / 529
 Pašventink auką šią malonią 10 / 537
 Pavasario žalio 20 / 611
 Petro laivas (Popiežiaus himnas) 26 / 622
 Piemenėliams vargdienėliams 5 / 555
 Pradžiukite, chorai 26 / 582
 Prailgo dienos 10 / 551
 Pravirk, mano siela / 575
 Pražydo rojaus lauke 11 / 610
 Prie kapo Lozorius (3) / 497
 Prieš taip didį... pulkim (Tantum ergo) (1) / 150
 Prieš taip didį Sakramentą / 539

- Prieš Tavo altorių 27 / 537
Priimk, o Tėve visagali 10 / 535
Priimki, Dieve, mūsų auką 28 / 535
Procesijos su Švč. Sakramentu giesmės / 145
Pulkim ant kelių 24 / 526
Puoškis iškilmei, šventove 1 / 210

Radau Bičiulį 19 / 546
Ramybės giesmė / 561
Rasokit, dangūs (Rorate, caeli) / 550
Regėjau versmę (Vidi aquam) (1) / 114
Rožinio, Švč. Mergelės Marijos, giesmės 20 / 339
Rožinis, Švč. Jėzaus Vardo / 363
Rožinis, Švč. Mergelės Marijos kalbamasis, – B, C, D variantai
16 / 312
Rožinis, Švč. Mergelės Marijos giedamasis / 339
Rūsčią dieną (Dies irae) (1) / 521

Sekminių giedojimai / 206, 229, 230, 596–597
Siauras kelias, erškėčiuotas / 575
Siela ištroškusi / 599
Sielai vis neišku būna / 473
Skaisčiausia Marija 6 / 615
Skaisti esi Tu, Ryto Rože 4 / 607
Skaistyklos ugnies smarkybę / 486
Skamba angelų giesmė / 565
Skamba ir žvanga 17 / 481
Skuba renkasi / 566
Stovi Motina skausminga (Stabat Mater) (2:13) / 578
Su galinga rožinio malda / 614
Sudie, sudie / 486
Susikaupė medžiai 16 / 577
Sutelk visus (10) / 529
Sūnaus pagarbintas 10 / 547
Sveika, Jūrų Žvaigžde (Ave, maris Stella) (1) / 608
Sveika, Karaliene (Salve, Regina) (1) / 489
Sveika, Karaliene rožinio / 613
Sveika, Marija (Ave, Maria) / 45
Sveika, Marija, Danguaus Lelija 5 / 600
Sveika, Marija, Motina Dievo (5) / 267

- Sveika, o visatos Valdove / 605
 Sveikas, Jėzau gimusi / 553
 Sveikas, mielas Kūdikėli / 567
 Sveiki, sulaukę šventų Velykų 26 / 581
 Šermeninės giesmės / 469–489
 Šeštinių giedojimai / 228
 Šiandien Berliejui (20) / 554
 Šiluvos Marijai giesmės / 617
 Širdie tyli, rami / 593
 Štai Avinėlis, žmonijos gyvybė 4 / 539
 Štai jau baigėm auką gausią 9 / 546
 Štai jau išsipildė / 567
 Švenčiausiosios Trejybės garbei giesmės / 598–600
 Šventa naktis / 564
 Šventą naktį 25 / 567
 Šventas (Sanctus) (2) / 122, 536
 Šventas Dieve (Maldavimai) / 145
 Šventas Dieve visagali 28 / 537
 Šventas, garbingas Lietuvos vyre 10 / 620
 Šventas, šventas, amžiais šventas 28 / 536
 Šventas, ... dangių gieda angelai 31 / 537
 Šventoj tyloj altoriaus 21 / 588
 Šventoji Dievo Dvasia / 597
 Šventojo, naujo, paskelbimui išmelsti giesmė / 621
 Šventosios Dvasios garbei giesmės ir himnai / 206, 229, 596–597
 Šventųjų garbei giesmės / 619–622
 Šviesos Kūrėjau, Viešpatie / 244
 Švinta rytas, teka saulė 20 / 588
 Tau lenkiuos, o Dieve (Adoro te devote) / 545
 Tave, Dieve, garbinam (Te Deum laudamus) (1) / 148
 Tave mes tikim 4 / 533
 Tavo apgynimo šaukiamės (1) / 264
 Tavo yr dangūs 4 / 536
 Tegul būna garbinamas / 144
 Terese, Karmelio gėlele meili / 621
 Teskamba Viešpačiui aukščiausiam / 529
 Tėve mūsų (Pater noster) / 45, 126
 Tikime, tikime / 534

- Tikiu į Dievą Tėvą visagalį / 46
Tikiu Tave, Kūrėjau Viešpatie 10 / 533
Tikiu Tavim, o Dieve 28 / 533
Tikiu į vieną Dievą (Credo) (2) / 119
Tyli naktis... Dievas mus aplankys 20 / 557
Tyli naktis (Stille Nacht) / 554
Tyliąją naktį / 552
Trumpas mūs amžius / 469
Tu Amžinasis! Nemarus (3) / 482
Tu esi altoriaus mažame namely 32 / 543
Tu pasaulį laimini 4 / 546
Uždegtos jau žvakės 31 / 528
Užgeso švelnūs gyvybės dvelkimas / 485
Užgeso žvaigždė / 486
Užgiedokime linksmai 4 / 561
Užmik lopšelyje menkam / 565
Už tuos, kurie jau baigė / 485
Vainikėlis 20 / 618
Vakarinė (Mišparai), sekmadienio (3) / 243
Valandos, Švč. Mergelės Marijos 20 / 303
Vargonai, gauskit, aleliuja 10 / 586
Velykų giesmės / 225, 580–588
Velykų varpas suskambėjo 20 / 584
Verki prie karsto, o siela / 471
Verkite, Dievo angelai šventieji (1) / 219
Verksmai pavirto linksmybe (Velykų laikui) 20 / 360
Viešpatie Jėzau (1) / 145
Viešpatie Karaliau / 598
Viešpaties angelas apreiškė Marijai / 46
Viešpaties Gimimo štai diena brangi / 560
Visus žemės žiedus / 617
Žadėjai Tu, Dievuli 11 / 552
Žemaičių Kalvarijos Marijai giesmės / 456, 457
Žemėje ir danguj aukštai / 583
Ženk iš aukso taurės 20 / 542
Žinom širdį tokią / 590
Žmogau, pabuski / 478
Žmonijos Gelbėtojai, sveikas / 583

TURINYS

Kilnojamųjų švenčių lentelė	6
Liturginis laikas	9
Bažnytinis kalendorius	13
Abėcėlinė šventųjų vardų rodyklė	36
Poteriai	45
Kasdienės maldos	53
Įvairios maldos	59
Tikėjimas: Dievo tiesa – mūsų šviesa	73
Įsakymai: Dievo valia – mūsų kelias	78
Malonės šaltiniai: Dievo pagalba – mūsų jėga	85
Krikštas: Naujas gimimas	95
Krikšto apeigos	95
Krikšto pažadų atnaujinimas	101
Gimimo ir vardo dienos minėjimas	102
Sutvirtinimas: Dvasinė branda	105
Malda prieš Sutvirtinimą	105
Sutvirtinimo apeigos	106
Malda priėmus Sutvirtinimą ir jį prisimenant	109
Eucharistija: Krikščioniško gyvenimo versmė ir viršūnė... 111	
Bendruomeninės Mišios	113
Pradžia.....	113
Žodžio liturgija.....	117

Eucharistijos liturgija	120
Komunija	126
Asmeninės Mišių maldos	130
Patarnavimas Mišioms	132
Komunija: Kristus – mūsų Bičiulis ir Svečias	135
Maldos prieš Komuniją	136
Komunijos apeigos	137
Maldos po Komunijos	139
Dvasinė Komunija	141
Maldos lankant Švč. Sakramentą	142
Švč. Sakramento pamaldos	144
Išstatymas	144
Maldavimai	145
Procesija	145
Padėkos himnas (Te Deum laudamus)	148
Palaiminimas	150
Atgaila (Išpažintis): Kristus – sielos Gydytojas	153
Maldos rengiantis išpažinčiai	154
Sąžinės patikrinimas	155
Gailestis ir pasiryžimas taisyti	159
Išpažinties eiga	161
Padėka ir pasiryžimas po išpažinties	163
Išpažinties taisymas	164
Viso gyvenimo išpažintis	165
Dvasinė išpažintis	166
Atlaidai	167
Sakramentai ligoniams: Kristus prie ligonio	171
Ligonio maldos	171
Apeigos	174
Padėkos ir paguodos maldos	178

Šventimai, arba Kunigystė: Šventoji tarnyba	181
Primicijos	181
Kunigystės jubiliejus	182
Maldos už dvasininkiją	184
Santuoka: Šventas gyvybės židiny	187
Santuokos apeigos	188
Sutuoktuvių jubiliejus	193
Šeimos maldos	193
Tėvų palaiminimas vaikams	198
Švenčių apeigos ir maldos: Metai su Kristumi	201
Adventas	201
Kūčios (12 24)	203
Kalėdos (12 25)	205
Naujieji metai (01 01)	206
Trys Karaliai (01 06)	207
Krikščionių vienybės dienos (01 18–25)	208
Grabnyčios (02 02)	209
Šv. Kazimieras (03 04)	211
Šv. Juozapas (03 19)	212
Viešpaties Apreiškimas (03 25)	212
Gavėnia	213
Verbų sekmadienis	214
Didysis ketvirtadienis	216
Didysis penktadienis	217
Didysis šeštadienis	220
Velyknaktis	220
Velykų rytas	225
Velykų laikas	227
Šeštinės	228
Devyndienis prieš Sekmines	229
Sekminės	230

Švč. Trejybė	231
Devintinės	232
Švč. Jėzaus Širdis	234
Eilinis laikas	234
Švč. Mergelės Marijos šventės	236
Apštalų šventės	237
Įvairių šventųjų dienos	237
Kristus Karalius	238
Šventadienis namie: Dievo žodžio pamaldos	239
Sekmadienio Vakarinė.....	243
Litanijos	251
Švč. Jėzaus Vardo litanija	251
Švč. Jėzaus Širdies litanija	255
Atsilyginimo malda	257
Žmonijos pasiaukojimo Švč. Jėzaus Širdžiai aktas	258
Birželinės pamaldos	259
Švč. Kristaus Kraujo litanija	260
Švč. Mergelės Marijos litanija	262
Šv. Bernardo malda	264
Pasiaukojimo Nekaltajai Švč. Mergelės Marijos Širdžiai aktas	265
Gegužinės pamaldos	266
Giesmė gegužės mėnesiui	267
Šv. Juozapo litanija	268
Malda šv. Juozapui (spalio mėnesį)	269
Giesmė šv. Juozapui	270
Visų Šventųjų litanija (iškilmingiems maldavimams)	271
Visų Šventųjų litanija (Velyknakčiui ir šventinimams)	277
Devyn dieniai, pamaldumo praktikos	281
Švč. Jėzaus Širdžiai	281
Pirmieji mėnesių penktadieniai	281

Šventajai Dvasiai	282
Šventosios Dvasios litanija	284
Dievo Gailestingumo vainikėlis	287
Dievo Gailestingumo litanija	288
Švč. Mergelei Marijai	291
Pirmieji mėnesių šeštadieniai	291
Malda lankant šventoves	292
Šventajam Juozapui	292
Šventajam Kazimierui	293
Šv. Kazimiero litanija	294
Šventajam Antanui	296
Šv. Antano litanija	297
Šventajai Kūdikėlio Jėzaus Teresei	299
Šv. K. J. Teresės litanija	300
Švč. Mergelės Marijos valandos	303
Švč. Mergelės Marijos kalbamasis rožinis	311
I Džiaugsmo slėpiniai	313
II Šviesos slėpiniai	319
III Kančios slėpiniai	325
IV Garbės slėpiniai	331
Švč. Mergelės Marijos giedamasis rožinis	339
Švč. Jėzaus Vardo rožinis	363
Kryžiaus kelias	385
Graudūs verksmai	409
Kalvarijos kalnai	421
Pagalba mirštančiajam	461
Mirštančiojo maldos	461
Litanija už mirštantįjį	463

Maldos už mirštantįjį	465
Atsisveikinimas su šiuo pasauliu	466
Šermenys	469
Šermeninės giesmės	469
Apie mirtį	469
Apie Dievo teismą	474
Apie atgailą	475
Apie Dievo Apvaizdą, skaistykla ir dangų	479
Apie Jėzaus, Marijos ir šventųjų tarpininkavimą	483
Maldos už mirusįjį	491
Gedulinė Dieninė	496
Gedulinė Vakarinė	501
Laidotuvės	509
Mažo vaiko laidojimas	518
Laidotuvių apeigos šarvojimo vietoje	519
Laidojimas be kunigo	520
Vėlinių procesija	520
Giesmės	525
Mišių giesmės	525
Giesmė prieš Mišias	526
Pradžia	527
Maldavimai	528
Garbės himnas	529
Tarpiniai giedojimai	531
Tikėjimo išpažinimas	532
Atnašavimas	534
Po dėkojimo giesmės.....	536
Po Eucharistijos įsteigimo pasakojimo	539
Prieš Komuniją	539

Komunija	541
Po Komunijos	545
Pabaiga	546
Sekmadienų psalmė	549
<i>Ivairios giesmės</i>	550
Advento giesmės	550
Kalėdų giesmės	552
Gavėnios giesmės	569
Velykų giesmės	580
Giesmės Išganytojui	588
Giesmės Šventajai Dvasiai	596
Giesmės Švč. Trejybei	598
Giesmės Švč. Mergelei Marijai	600
Giesmės šventiesiems	619
Giesmių rodyklė	623

Leidinyje panaudotos iliustracijos iš:

Breviarii Romani, MDCCCXCVIII, Roma

Breviarum Romanum, MDCCCIV, Roma

Missale Romanum, MDCCCXIV (1894), Roma

LITURGINIS MALDYNAS

Knygos dailininkas Romualdas Balinskas

Tiražas 5 500 egz.

UAB „Katalikų pasaulio leidiniai“, Pylimo g. 27/14, 01309 Vilnius

Spausdino UAB BALTO print, Utenos g. 41A, 08217 Vilnius